

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

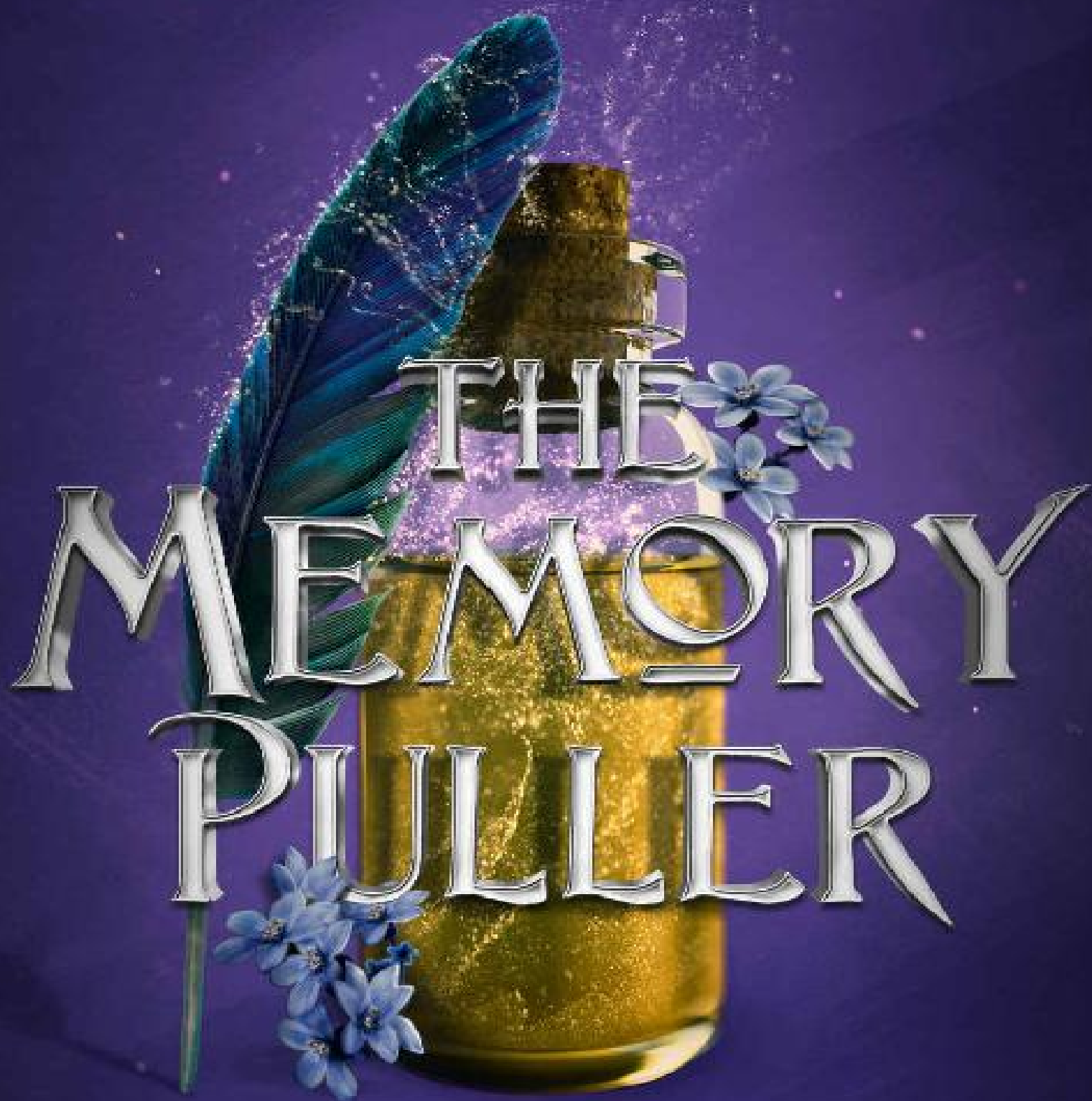
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

K R I S K . H A I N E S

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HAFIZA ÇEKİCİSİ

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2023 KKH Publishing, LLC Kapak

Resmi ve İç Tasarım [Rena Violet](#) Düzenleme [Susan](#)

[Barnes Düzenleme](#)

Karakter Çizimleri [Sally Pham](#)'a ait

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da gerçeğe uygun olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 979-8-9879402-0-4

OceanofPDF.com

Yazarın notu:

Bu kitap bazı okuyucular için zor olabilecek konular içermektedir; ağır dil, grafik cinsel içerik, şiddet ve kan, sömürge baskısı, bir ebeveynin ölümü (sayfa dışı), cinsel saldırı (sayfa dışı, ana çift değil), cinsel tehditler (ana çift değil), hafıza kaybı ve amnezi. Okuyucunun sağduyulu olması tavsiye edilir.

OceanofPDF.com

Kuralları esnetmeyi seven tüm uyumsuzlar için.
Ve onları kırmak için yaşa.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

<u>Telaffuz Kılavuzu</u>	
<u>Birinci Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Bölüm</u>	
<u>Üçüncü Dördüncü</u>	
<u>Beşinci Altıncı</u>	
<u>Yedinci Bölüm</u>	
<u>Sekizinci</u>	
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>	
<u>Bölüm Dokuzuncu</u>	
<u>Onuncu On On</u>	
<u>Birinci Bölüm</u>	
<u>Bölüm On Altıncı</u>	
<u>On On On İkinci On</u>	
<u>Üçüncü Bölüm</u>	
<u>Bölüm Bölüm</u>	
<u>Yedinci Bölüm</u>	
<u>Bölüm Bölüm</u>	
<u>BölümOn Dördüncü</u>	
<u>Bölüm On Beşinci</u>	
<u>Sekizinci Yirmiñci</u>	
<u>Bölüm Yirmi Bir Bölüm</u>	
<u>Yirmi İkiYirmi Yirmi</u>	
<u>Bölüm Üç Bölüm Dört</u>	
<u>Bölüm Yirmi Yirmi Yirmi</u>	
<u>Yirmi SekizBeş Bölüm Altı</u>	
<u>Bölüm Yedi Bölüm</u>	

[Yirmi Dokuzuncu](#)
[Bölüm Otuzuncu](#)
[Otuz Bölüm Otuz](#)
[Birinci Otuz Otuz](#)
[Otuz Otuz Otuz Otuz](#)
[Otuz Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm Yedi](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm Dokuzuncu](#)
[Bölüm Kırkinci](#)
[Bölüm Kırk Kırk](#)
[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm](#)
[Sonsöz](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

TELAFFUZ REHBERİ

Karakterler

Cassandra Fortin - kah-SAHN-drah FOR-tin
Tristan Saros - TRIS-tehn SAHR-ohs
Cael Zephyrus - kale ZEFF-russ
Xenia Cirillo - ZEE-nee-ah suh-RIH-loh Alcander
Pagonis - all-KAN-dehr pah-GOH-niss Alexei -
ah-LECK-see
Aneka - ANN-ih-kah
Aristol - AIR-iss-tall
August Lambros - [august] LAMB-brohs
Borea - boh-RAY-ah
Cora Aritia - KOR-ah ah-REE-tee-ah Grigori
Pacha - GRIH-gohr-ee PAH-chah Hadriel -
HAD-ree-ell
Hella - HELL-ah
Isidora Pagonis - EES-uh-DOHR-ah pah-GOH-niss
Maksym Rosopa - mack-SEEM roh-SOH-pah Master
Mageira - [master] mah-GEE-AIR-ah
Metres Callas - [metresi] KAH-liss Opheron -
OH-fur-on
Reena - REE-nah
Richelle Pacha - rih-SHELL PAH-chah
Rahibe Andino - [kız kardeş] ann-DEE-
noh Rahibe Christos - [kız kardeş] KRIS-
tohs Rahibe Filo - [kız kardeş] FEE-loh
Rahibe Galan - [kız kardeş] GAH-lan
Rahibe Kouris - [kız kardeş] KOR-iss

Trophonios - truh-FOHN-ee-uhs
Varuna Lykan - vah-RUHN-ah LIE-kan
Yulia - YOO-lee-ah

Yerler

Brachos - BROCK-ohs
Dordenne Nehri - door-DEN [nehir]
Delos - DEH-lohs
Dienses Kare - dee-EHN-sees [kare] Ethyrios
- ih-THEE-ree-ohs
Meridon - MARE-ih-dahn
Thetis Denizi - [sea of] THAY-tiss
Letha Tapınağı - [tapınağı] LEH-thuh
Thalenn - THAH-lehn

Şartlar

Aguaver - AAH-gwah-ver
Amatu - ah-MAH-too
Anaemos - ah-NAY-mohs
Delirium - duh-LEER-ee-uhm
drachas - DRAH-kahs
Faurana - fowh-RAHN-ah
lui ganeth, lui cathona - lou-ee gah-NETH, lou-ee kah-THO-nah
mei ganeth, mei cathona - may-ee gah-NETH, may-ee kah-THO-nah
Nemosyna - neh-moh-SEE-na
Stygios - STIH-gee-ohs Thakavi
- thah-KAH-vee Vasilikan - vah-
SILL-ih-kan Vestan - VEST-an
Vestian - VEST-ee-an
Vicereine - vie-sir-EEN

OceanofPDF.com

Ethyrios Vatandaşları

FAE

Neredeyse ölümsüz, büyülü, insansı varlıklar. Yüce Tanrıların torunları.

Üç alt türe ayrılır.

Windriders: Hem tüyden hem de etten kanatlı alt türler. Uçma yeteneği. Havayı manipüle etme ve rüzgarı kontrol etme yeteneği. Anaemos'un torunları.

Beastrunners: Memeli bi-formların alt türleri. Canavar ve insansı formlar arasında istedikleri zaman geçiş yapabilirler. Faurana'nın torunları.

Deathstalker'lar: Zehirli alt tür. Üç inçlik dişlerinden gelen bir ısırıkla başka bir Fae'yi felç etme yeteneği. Tam bir Deathstalker ısırığı insanlar için anında ölümcüldür. Stygios'un torunları.

İNSANLAR

Ölümlü ve büyülü değil. Alt türü yok.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ethyrios Tanrıları

YÜKSEK TANRILAR

Anaemos: Baba, Ruhun ve Gökyüzünün Yüce Tanrısı

Faurana: Anne, Yüksek Tanrıça

Toprak ve Yaşam

Stygios: Azrail, Ölüm ve Yıkımın Yüce Tanrısı

TANRILAR

Letha: Yabancı, Unutuluş Tanrıçası Nemosyna:

Vakanüvis, Hafıza Tanrıçası Dienses: Soyтары, Neşe
Tanrısı

Amatu: Aşık, Aşk Tanrıçası Vestan:

Savaşçı, Savaş Tanrısı Thakavi: Bilgin,

Bilgelik Tanrısı Ker: Katil, Şiddet

Tanrıçası

Düşmüş Tanrıça: Hikayesi Ethyrios'un tarihçesinden çıkarıldığı için bu Tanrıça hakkında çok az şey bilinmektedir

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BİRİNCİ BÖLÜM

SHÜRRİYETLİ KIZ KARDEŞ CASSANDRA FORTIN, tarikatının en az üç kuralını çiğniyordu.

Saat neredeyse gece yarısı olduğuna göre, Tapınak'ta uyuyor olmalıydı, bu malikânenin karşısındaki sokakta pusuya yatmış değil.

Ve kesinlikle çıkarılmış bir hafızaya sahip olmamalı.

-Bir kasanın şifresini ortaya çıkaran bir yalvarış.

Ve *kesinlikle* o kasayı açıp elmas bir kolye çalmayı planlamamalıydı.

Ama bu Cassandra'nın kuralları çiğnediği ilk gece değildi. Onuncu bile değildi. Ve muhtemelen son da olmayacaktı.

Şimdi bir de o lanet cihazın bulunduğu odayı tespit edebilseydi.

Beyaz tuğlalı malikânedен kendisine bakan çok sayıdaki pencereye kaşlarını çatarak baktı.

Bir yatak odası aradığını biliyordu. Ve Cassandra'nın Tapınak'ta oturduğu sandalyeyi süsleyen yalvarıcı, daha alt katta bir odayı tercih edecek kadar yaşlı görünüyordu. Ama kadının titizlikle korunan dış görünüşü gurur ve kibir izlenimi uyandırıyordu. Zamanın tahribatını maskeleyemeye bu kadar kararlı biri elbette ikinci kattaki bir yatak odasında ısrar ederdi. Cassandra kadının, "*Merdivenleri hâlâ kullanabilirim*," dediğini hayal edebiliyordu.

Cassandra yanlış pencereden girse bile, içeri girdikten sonra doğru odayı arayabilirdi. Ama ne kadar çok odaya girerse, Vestian için kendinden ve kokusundan o kadar çok iz bırakabilirdi.

Muhafızlar. Kadın kolyesinin kayıp olduğunu fark ettiğinde Fae savaşçılarının soruşturma için çağrılacağına şüphe yoktu.

Cassandra sırtını yemyeşil bir meşe ağacına yasladı, sonra yukarıdan gelen hafif bir çıtırtıyla irkildi. Sadece gecenin hafif esintisinde dalgalanan yapraklar ona bakıyordu.

"Kadın kalk," diye mırıldandı, midesinde istenmeyen bir çarpıntı vardı. Sanki sınırları dışarı çıkmaya çalışıyordu.

İkinci kat, orta pencere, revağın üstündeki balkonun hemen üstünde. Doğru oda olmasa bile, en üst kattaki pencereler arasında girilmesi en kolay olanıydı.

Cassandra sokağı sürünerek geçti, sonra araziye çevreleyen yüksek siyah demir çiti tırmandı. Yeni biçilmiş çimlerin üzerine hafif bir gümbürtüyle inen Cassandra, ay ışığıyla aydınlanan malikânede hiçbir ışığın yanmadığını görünce rahatlamış bir nefes verdi.

Sokağı son bir kez daha kontrol ettikten sonra, revağın yanındaki bahçe yatağına doğru koştu ve bakımlı çitlerin arkasına sokuldu, el veya dayanak olarak kullanmak için duvarı çıkıntılı tuğlalar için taradı.

Hiçbir şey. Doğal olmayan pürüzsüz yüzey hiç şüphesiz Fae'ler tarafından inşa edilmişti. Heronswood'da, ölümlü dalkavuklar ve İmparatorluk aşığı yalakalarla dolu bu gösterişli mahallede bu tür olanaklar yersiz değildi. Fae İmparatorluğu ve sihirleri tarafından sağlanan teknolojik gelişmelerden yalnızca kolonilerdeki az sayıdaki zengin insan yararlanıyordu.

Cassandra kendini bir sütunla duvar arasına sıkıştırdı, sonra balkona doğru kayd. Kendini çıkıntının üzerine kaldırdı, bacaklarını korkuluğun üzerinden geçirdi ve pencereye doğru yürüdü.

İçeriye baktı, sonra odanın boş olması ve Anaemos'a şükürler olsun ki pencerenin kilitli olmaması nedeniyle Yüce Tanrılara şükran duası etti. Tapınağı çevreleyen yoksul mahallelerde böyle bir şey asla olmazdı. Ne büyük bir lükstü bu; insanın çevresinin güvenliği konusunda bu kadar umursamaz olması.

Cassandra pencereyi yukarı doğru itti, sonra içeriye girdiğinde tavandan tabana iki kitap rafının çevrelediği büyük bir masa buldu. Bir çalışma odası

Belki de kadının kocasına? Çalışma odası ille de bir erkeğe ait olacak diye bir şey yok. Ancak sessiz dekorasyon ve pipo dumanının kalıcı tatlı tınısıyla ilgili bir şey erkeksi bir alana işaret ediyordu.

Evin boş olduğunu bilmesine rağmen pelüş halının ayak seslerini yutmasına şükrederek çalışma odasına doğru ilerledi. Evin boş olduğundan çoğunlukla emindi.

Kapının eşiğinde durdu, herhangi bir yaşam belirtisi bekledi. Arkasındaki pencereden sadece rüzgârın fısıltısını duyarak koridora adım attı. Ahşap zemin panelleri gıcırdadı ve parlayan gümüş ışık bıçakları koridoru kesti. Artık daha hızlı hareket ediyordu; dışarıda çok uzun süre oyalanmıştı.

Koridorun sonundaki açık kapı, çalınan anılarında gördüğü dört direkli yatağın bir görüntüsünü ortaya çıkardı. Rahat bir nefes alarak yatak odasına doğru yürüdü, ardından bir çift çift kapıyı açtı.

Devasa dolabın içindekileri incelerken Cassandra'nın boğazına bir şeyler düğümlendi; bütün bir dükkânı dolduracak kadar giysi, ayakkabı, el çantası ve aksesuar. Böyle bir gardırop edinmek için harcanan on binlerce *drahmi* kolonilerdeki kaç yoksul aileye yardım edebilirdi?

Cassandra köşedeki kömür metal kasaya doğru koştu, sonra çalınan hafızasında defalarca gördüğü şifreyi tuşladı. Klik sesini duyunca midesi bulandı, ardından kapı açılarak siyah kadife kutularla dolu raflar ortaya çıktı.

Hepsini karıştırma dürtüsüne direndi, yığın yığın kutuları karıştırarak daha fazla zaman kaybetmek istemiyordu. Zaten birden fazlasını alma riskini de göze alamazdı.

Alt raftan kare bir kutu aldı, sonra kapağı kaldırıncaya nefesi kesildi.

Kolye yakından daha da gösterişliydi.

Altın bir tokadan başlayarak büyüyen beyaz pırlantalar, ortadaki robin yumurtası büyüklüğünde koyu mavi bir afete doğru akıyordu. Işık, fasetaların üzerinde parıldadı ve Cassandra'nın omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Bir insan ailesi böyle bir savurganlığı nasıl karşılayabilirdi?

Cassandra kutuyu deri çantasına yerleştirdikten sonra kasanın kapısını kapattı. Yatak odasında durup evin içinde ya da dışında bir hareket olup olmadığını dinledi.

Cevap veren sessizlik onu ilerlemeye teşvik etti ve girdiği pencereden malik neden ıktı.

Kafasının içindeki dırdırcı ses bunun çok kolay olduğu uyarısında bulundu. Bu sesi bastırdı ve daha  nceki t m soygunlarının titiz planlaması sayesinde sorunsuz bir şekilde gerçekleştiğini s yledi.

M kemmел bir kılıfı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Kim bir Kefenli Rahibe'nin hırsızlık yaptığından ş phelenir ki?

Balkondan atladı, yere inerken darbeyi hafifletmek için dizlerini b kt .

Daha ayağa kalkamadan g l  bir kol beline dolandı ve iri bir el ağzını kapatarak çığlığını bastırdı. Ayaklarından çekildi ve sert, erkek olduğu her halinden belli olan bir g ğse bastırıldı.

Derin bir ses kulağına doğru g rledi. "Merhaba, k  k hırsız."

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

OFFICER TRISTAN SAROS aklını kaçırarak kadar sıkılmıştı.

Heronswood'daki Pagonis malikânesinin karşısındaki büyük meşe ağacının dalına tünemiş, uzun bacakları sallanırken ve yanardöner siyah kanatları sırtına yapışmışken, sessizce bu boktan görevi lanetledi. Bunun kendi hatası olduğunu bilmesine rağmen.

Birkaç gün önce, Başkan Yardımcısı Lykan kışla avlusuna kasıla kasıla girmiş ve Vestian Muhafızlarının eğitimini yarıda kesmişti. Tristan'ın yirmi yedi silah arkadaşının hepsi antrenmanlarına ara verdiğinde, çarpışan hançerlerin yankısı ve şok tabancalarının vızıltısı ani sessizlikte yankılandı.

"Rahat, Subaylar," diye bağırdı Vicereine, altın kanatlarını bir hâkimiyet gösterisiyle açarak. Etrafını saran kanatlı ölüm makinelerine rağmen en ufak bir korkaklık belirtisi göstermiyordu.

Vestian Muhafızları da dahil olmak üzere en yüksek rütbeli İmparatorluk görevlilerinin tamamı, Ruhun ve Göğün Yüce Tanrısı Baba Anaemos'un soyundan gelen Rüzgârkuşlarıydı. Windrider'lar elemental büyüye sahip olan tek Fae alt türüydü. Aynı zamanda kanatları olan tek alt türdürler - çoğunlukla tüylüdürler, ancak birkaç ırk zarımsı kanatlara sahiptir.

Lykan toplanan kalabalığa hitaben, "Bu Perşembe günü, yıllık Yaz Ortası Balom sırasında Heronswood sokaklarında devriye gezecek gönüllüler arıyorum," dedi. "Arayan var mı?"

Vali Yardımcısı bu oyunu oynamayı çok severdi. Gönüllü aramasına gerek yoktu. İmparator'un temsilcisi olarak konumu gereği

Tüm kolonilerin lejyonlarına hükmediyordu ve Muhafızlara sadece onun emirlerini yerine getirmelerini emredebilirdi. Bunun yerine, ilk etapta ne isterse yapmalarını emretmeden önce bir seçenekleri varmış gibi davranmalarına izin verdi. Tristan'ı kızdırmayı asla başaramayan bariz bir güç oyunuydu bu.

Alnındaki teri silerek, silah arkadaşları sessiz kalırken Başkan Yardımcısı'na yaklaştı.

"Şehir merkezinde insanlar üzerinde yasadışı duygu beslemelerindeki artış göz önüne alındığında, oradaki varlığımızı artırmamızın daha iyi olacağını düşünmüyor musunuz?" Tristan kadının üzerinde yükseldi, hançerini kınına sokmadı, saygısızca bir duruş sergiledi. "O gece tüm zengin ölümlüler sarayınızda olacağı için Heronswood boş olacak. Devriye gezecek pek bir şey olacağını sanmıyorum." Tristan genellikle otorite karşısında çenesini kapalı tutmakta zorlanırdı.

Bu ona kolonilerde geçirdiği iki yüzyıl boyunca pahalıya mal olmuştu.

Başkan Yardımcısı en ufak bir korkuya kapılmamıştı. Gözlerini adamın vücudunda gezdirirken buz sarısı saçları kesilmiş bir elmasın jilet gibi keskin kenarı gibi parlıyordu. Farklı ama daha az güçlü olmayan bir hâkimiyet gösterisi. "Evet, Memur Saros, haklı olduğunuza inanıyorum. Ben de bu görev için on gönüllü bulmayı umuyordum ama görünüşe göre sadece bir kişi yeterli olacak."

Tristan hançerini kınına soktu, kanatlarını kıvrarak dikkat çekti ve yüz hatlarını boş bir ifadeye büründürdü. Kibirli Fae dişisiyle başını daha da belaya sokmakla tehdit eden iniltisini bastırdı. Vali Yardımcısı'nın sadece Anlaşmalar'ın onu zorladığı ölçüde saygı duyduğu şehrin ölümlüleri adına itirazda bulunmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

Vekilharç döndü, parıldayan altın kanatlarıyla Tristan'ın suratını kamçıladi ve diğer Vestianlara emirlerini yağdırdı: "Hepinizi silahlı ve üniformalı olarak en geç Yaz Ortası Günü saat birde sarayda bekliyorum."

Tristan'a dönerken soluk mavi gözleri parlıyordu. Bir örümcek tuzağındaki sineğe saldırmaya hazırlanıyordu.

"Saros, Heronswood'da geceleme görevini hak ettin." Ona doğru yürüdü ve serin elini yanağına koydu. "Umarım

gece sizin önerdiğiniz gibi olaysız geçecek. Eğer herhangi bir sorun çıktığını duyarsam, hatta bir ev kedisi bile kaybolursa, seni bir ay boyunca kanalizasyona kapatırım." Başparmağını adamın dudaklarında gezdirdi, sonra da ona pek de nazik olmayan bir tokat attı; her iki hareket de ona sahip olduğunu hatırlatmak içindi.

"Evet, Ekselansları," diye homurdandı Tristan. Zorlamaması çok iyi biliyordu. Başkan Yardımcısı gücüne meydan okunduğunu hissederse tehdidini yerine getirir ya da daha kötüsünü yapardı.

Ve böylece kendini bu gece bir ağacın tepesinde kocaman bir kuzgun gibi oturmuş, kışlaya ve yatağına geri dönebileceği şafak vaktine kadar saatleri sayarken buldu.

En azından bu gece hoş bir esinti vardı, kolonilerdeki tipik bir yaz gününün boğucu sıcağından hoş bir soluklanma. Ağaçların tepesinde hışırdadı, tüylerini karıştırdı ve birkaç tel siyah saçını çekiştirdi.

Yaz Ortası Balosu'nu kaçırdığı için pişman değildi, Vali Yardımcısı'nın sarayında pek çok toplantıya katılmıştı. Yarın Muhafız arkadaşlarının ne tür hikâyeler anlatacağını tahmin etmek için yeterince yalaka ölümlü *beyefendi* görmüş, yeterince sarhoş kavgası ayırmış, yeterince gösterişli ganimet karısı - ve birkaç kocası- tarafından teklif edilmişti.

Ama en azından bu kadar *sıkılmazdı*.

"Sikerim böyle işi," diye homurdandı. Ellerini dala dayadı, uçmak ve şehir merkezinde gerçek bir aksiyon aramak üzereydi ki, yalnız, siyah giyimli bir figürün caddede süründüğünü fark etti.

Figür ağaçtan ağaca sıçradı, her birinin arkasında durdu ve Tristan'ın bulunduğu meşeye doğru ilerledi.

Bir an önce riske atmaya hazır olduğu Vicereine'in tehdidini çağırma korkusu, Tristan'ın gökyüzüne doğru fırlamasını engelledi.

Ve tamam, biraz meraklı olduğunu kabul edebilirdi. Figür o kadar küçüktü ki, bunun bir çocuk olması gerektiğini düşündü. Tristan'ın tahmin etmesi gerekirse genç bir çocuk.

Bir çocuk bu gece Heronswood'da tek başına ne yapıyor olabilir?

Tristan kanatlarını vücudunun etrafında bir koza şeklinde katladı, sonra onları sallayarak yanardöner tüylerini çevresini taklit edecek şekilde değiştirdi.

Tristan bir Hayaletgezgindi, kamufle edici tüylerle kaplı kanatları sayesinde göz önünde saklanabilen nadir bir Rüzgargezgini türüydü. Eğer çocuk başını kaldırıp bakarsa, boş bir ağaç tepesinden başka bir şey göremezdi.

Kanatlarındaki bir çatlaktan bakan Tristan, çocuğun ağacın altında durmasını izledi ve sonra malikâneye doğru döndü.

Çocuğun bakışları sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca beyaz tuğlalı binaya sabitlendi. Çocuk kolonilerdeki en iyi bağlantılara sahip insanlar olan Pagonis ailesini soymaya niyetli değildi herhalde, değil mi?

Ağaç gövdesine yaslanan çocuk nefes nefese kaldı ve Tristan yüzünü görebilmek için öne doğru eğildi. Tristan kıpırdandığında bir dal kırıldı ve çocuğun bakışları yukarı doğru fırladığında nefesini tuttu, yüzü bir kukuletanın altında gizlenmişti. Lanet olsun.

Ani hareketin etkisiyle çocuğun kokusu yukarı doğru yayıldı. İnsan. Ve *kadın* mı? İlginç.

Kız ağaçların tepesinde bir terslik olmadığını fark etti ve malikâneye doğru baktı. O kadar sessiz bir şeyler mırıldandı ki, Tristan doğaüstü duyma yetisiyle bile bunu çözemedi. Kız ağaçtan indi ve malikâneye doğru yürüdü.

Tristan etkilenmiş bir halde kızın çiti tırmanışını izledi, sonra eğimli çimenliğe inmeden önce tepede durakladı.

"Ne yapmaya ?" Tristan mırıldandı.

Kız portikoyu çevreleyen çitlerin arkasına kayd, sonra sol sütunla duvar arasındaki boşluğa fırladı, balkona doğru tırmanırken bacaklarını açtı.

Kız kendini parmaklıkların üzerinden sürükleyip pencereye yaklaşırken Tristan'ın dudakları eğlenerek kıvrıldı. Bir ölümlü için çevikti. Ve kızın üzerinde kokusunu aldığı gergin, çatırdayan enerjiyle bu tür hareketler yapmak iki kat daha etkileyiciydi.

Kız pencereyi kırmadan açmayı başardı. Pagonis gerçekten de kilidi açık mı bırakmıştı? Çok dikkatsizdi.

Tristan, pervazın üzerinde kıpırdayan genç bir kızın poposu *olmadığına* emin olduğu şeye aval aval bakarken nefesi kesildi. Bu çekici kabarıklık bir

Olgunluk, kadının küçük boyuyla çelişiyordu.

Şimdi Tristan gerçekten meraklanmıştı.

Kadın içeri sıkıştı ve Tristan kanatlarını açıp birkaç güçlü kanat çırpışıyla tündüğü yerden fırlamadan önce birkaç dakika bekledi. Rüzgârı çağırarak bir hava akımı oluşturdu ve bakımlı çimenlikte sessizce süzülerek balkona indi. Pencereden, karanlık bir koridora doğru odadan çıkan kadını gördü.

Tristan'ın vermesi gereken bir karar vardı.

İçeri dalmalı ve kadını suçunu işlemeyen önce yakalamalı mıydı? Kadının kendisini fark etmesini ve dehşet içinde kaçmasını umarak başka bir pencerede mi beklemeli?

Hayır, onun niyetini o kadar merak ediyordu ki her iki hareket tarzını da uygulamak istemedi. Beklemek, onu pusuya düşürmek ve ustaca sorgulama becerileriyle ne gibi cevaplar alabileceğini görmek daha iyiydi.

Devasa boyu ve devasa kaslarıyla - devasa siyah kanatlarından bahsetmiyorum bile - birçok insanın korktuğu bir canavardı.

Bu küçük kadın kısa sürede sinerdi.

Tristan balkondan atladı, revağın altına süründü ve kanatlarını içeri soktu.

Ve gölgelerin içinde avının ortaya çıkmasını bekledi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

C ASSANDRA'NIN KALBI KABURGALARINA KARŞI VURUYORDU ve ağzını sıkkan devasa el yüzünden zorlukla nefes alabiliyordu. Ağır kaslı kollardan kurtulmaya çalıştı ama daha fazla mücadele ettikçe daha da sıkılaştılar.

Eğlenen bir kıkırdama öfkesini körükledi. Eğer kaçma umudu varsa farklı bir taktik denemek zorundaydı.

Babasının ona yanlış yönlendirme konusunda öğrettiği dersleri hatırlayarak, kendisini esir alan kişinin kollarında bacaklarının gevşemesine izin verdi.

İşe yaradı. El gevşer gevşemez, uzun bir işaret parmağını ısırды, acı dolu iniltinin tadını çıkardı, sonra başını geriye savurdu ve saldırganın çenesine vurdu.

Beline dolanan kol düştü ve kız yere düşerek kaçmaya hazırlandı. Adam bileğini yakalayıp onu döndürmeden önce iki adım attı.

Adam diğer bileğini de tutup kollarını göğsünde kavuşturduktan sonra onu bir sütuna doğru iterken korku göğsünü sıktı ve nefes alış verışı hızlandı.

"Bu hiç kibarca değildi," diye hırladı, darbeyi savuşturmak için çenesini ileri geri hareket ettirdi.

Başlığı boğuşma sırasında aşağı kaymıştı ve adamın güçlü çene hattının sadece bir kısmını görebiliyordu. Daha önceki darbesinden kalan kırmızı yaraya bakıp sıırttı, gerçi çoktan solmuştu. Doğüstü gücü ve boyun eğmeyen kaslarının yanı sıra, onu yakalayanın Fae olduğu da anlaşılıyordu.

Boştaki elini başının arkasına ve eğildi.

Kalbi bir aşığı gibi çarpmaya başladı. Adamın bunu duyabildiğini, korkusunun ve kafa karışıklığının kokusunu alabildiğini biliyordu. Kendini bu kadar savunmasız hissetmeye alışık değildi, kırılğan ölümlülüğünün tamamen farkındaydı.

Kapüşonunu hızlı ve acımasız bir hamleyle çekip çıkardı ve içinden geçen bambaşka duygulara rağmen paniğe kapılmış gözleri büyüdü, dizlerinin bağı çözüldü.

Ona doğru bakan, o güne kadar gördüğü en nefes kesici erkekti; yüzünü buruşturması yakışıklılığına gölge düşürmüyordu. Ay ışığı mürekkep siyahı saçlarında parıldıyor, büyük kısmı kafatasının dibinde toplanırken birkaç gevşek tel mücadelelerinin ardından sallanıyordu. Dolgun, kara kaşları bronz teninde göze çarpıyordu ve altın sarısı gözleri ateşli bir öfkeyle parlıyordu. Yine de adam kapüşonunu çekiştirirken gözlerinde başka bir şeyin parladığını gördüğüne yemin edebilirdi. Kadim, vahşi bir güç adamın kaslı vücudunda dolaşüyor, bacaklarındaki küçük tüyleri diken diken ediyordu.

Başını kaldırıp baktı; adam kendisinden en az bir karış daha uzundu; koyu renkli deri üniformasına ve omuzlarının üzerinde yükselen iki devasa siyah kanadına dikkat ederek onu yakalayan kişiye baktı. Rüzgâr tüylerini karıştırıyor, sanki ona göz kırpyormuş gibi parıldamalarını sağlıyordu.

Bir Vestian
Muhafızı. Ateş et,
ateş et, *ateş* et.

"Pekâlâ, küçük hırsız, bu iş şöyle olacak," diye mırıldandı Muhafız derin bir baritonla, koyu ve sıvı gölgeler gibi ipeksi. "Bu gece burada suç akrobasisi yaparak ne yaptığını açıklayacaksın, yani gerçeği. Eğer işbirliği yaparsan, seni kısa, ölümlü hayatının geri kalanında Tartarus'a gönderilmekten kurtarabilirim."

Cassandra bu hakaret karşısında gözlerini kıstı, hatta kıtadaki kötü şöhretli Fae hapishanesinin tehdidi onu ürpertici bir paniğe sürükledi. Ve varlığının uzunluğu konusunda haksız da sayılmazdı.

"Ama sadece iyi davranırsan merhametli olurum," diye sırtıttı, ağzının kenarını kaldırdı ve kadının midesini altüst eden bir gamzeyi ortaya çıkardı. "Artık ısırmak ya da kafa atmak yok, lütfen."

En azından *biraz* terbiyeliydi.

Cassandra'nın ağız sıkı, gözleri meydan okurcasına adamın bakışlarını tutuyor ve nasıl bir oyun oynayacağını düşünüyordu.

Kolonilerdeki az sayıdaki varlıklı insanda gördüğü buyurgan ifadeye bürünerek rahatladı, ardından hızla atan kalp atışlarını sakınleştirmek için derin bir nefes aldı.

"Korkarım ki tüm bunlar talihsiz bir yanlış anlaşılma ibaret, Memur Bey." Kirpiklerinin arasından ona bakarken dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi ve pişman göründüğünü umdu. "Burası benim evim. Burada ailemle birlikte yaşıyorum. Bu gece arkadaşlarımla dışarıdaydım ve anahtarımı unuttuğumu fark ettim. Bildiğiniz gibi ailem Vali Yardımcısı'nın sarayında balodaydı, bu yüzden anahtarı almak için doğaçlama yapmak zorunda kaldım."

Muhafız'ın geniş, şehvetli ağız göz kamaştırıcı bir gülümsemeye dönüşerek bembeyaz dişlerini ve tehlikeli derecede keskin köpek dişlerini ortaya çıkardı. Kanatlarını sallayan ve Cassandra'nın kafa derisini sıkan gür bir kahkaha atarak başını geriye attı.

"Tekrar dene," dedi gözleri parlayarak. "Tekniğinin etkileyici olduğunu kabul ediyorum. Kalp atışların o yalanlar boyunca oldukça sakın kaldı. Ama ben iki yüzyıldır usta yalancılarla uğraşıyorum ve bu, küçük hırsız, kitaptaki en eski saçma bahane."

Onun küfürlü konuşmasına sinirlendi. Cassandra'nın pek çok kötü alışkanlığı olmasına rağmen, küfür etmek bunlardan biri değildi.

"Ne cüretle benim dürüstlüğüme sorgularsın! Babam beni nasıl tartakladığınızı duyduğunda, bu küstahlığınızı doğrudan vali yardımcısına bildirecek."

Vestian'ın yüzündeki sırıtış hiç .

"Gerçekten mi?" Başını eğdi, saldırmak üzere olan bir orman kedisi gibi. "Babanın soyadı ne?"

Tristan çok eğleniyordu.

Isırma ve kafa atma dışında. Gerçi her iki yaradan da kalıcı bir acı hissetmemişti; Fae bedeni çabuk iyileşiyordu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, derinlerde bir yerde bir parçası kadının cüretkârlığı karşısında uyandı. Pek çok insan kendi türüne karşı koymaya cesaret edemezdi.

Ve Tristan hiç şüphesiz onu yakaladığını biliyordu. Anahtarını unutmuştu! Bu hikâyeyi onun üzerinde denemiş olması bile ya tarif edilemeyecek kadar cesur ya da inanılmaz derecede saf olduğu anlamına geliyordu - belki de ikisi birden.

Bakışlarını onun yüzünden ayırmayı ya da yüzündeki bok yiyen sırtışı silmeyi reddederek cevabını bekledi. Bakışları midesine alışılmadık şeyler yapıyor olsa da, gözdağı vermek için tasarlanmış hareketlerdi bunlar.

Göz kapakları dalgalanıyor, uzun, koyu kirpikleri soluk mavi-gri irisleri çerçevesiyordu. Yanaklarından yanaklarına, kalkık burnuna doğru yayılan çilleri vardı ve yumuşak bir nefes verdiğinde dikkati, alt kısmı üst kısmından çok daha dolgun olan dut rengi dudaklarına yöneldi.

Bir Fae dışisinin ruhani zarafetine sahip olmasa da, sesindeki boğuk güven ve gözlerindeki cüretkâr kıvılcımda onu kendine çeken bir şeyler vardı. Ne kadar küçük ve kırılgan olduğunun farkında değilmiş gibi görünüyordu. Ve onu dizginlemek için yaptığı ilk girişimler sırasında, vücudunun hoş yumuşaklığını fark etmekten kendini alamadı.

Onların yakınlığının aniden farkına varması, içinde bir şeyleri harekete geçirdi. bağırsak.

Tristan'ın ölümlü kadınlara karşı her zaman bir zaafı olmuştu. "Soyadını mı?" Dehşet gözlerini kamaştırdı.

Kadının dehşeti onu hazırlıksız yakaladı ve küçük bir adım atarak Geriye doğru, ifadesi sertleşti ve adamın kaval kemiğine tekme attı. Sertçe.

Adam acının sarsıntısıyla homurdandı ve kadın onun elinden kurtuldu. Hızlı Fae reflekslerini kullanarak, kız koşarak uzaklaşırken çantasını omuzlarından kaydırды.

Kız çitin yarısına gelene kadar bekledi, sonra peşinden fırladı, bileğinden yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için çevirdi.

Uzattığı parmaklarından çantayı sarkıtarak alaycı bir şekilde kadının ulaşamayacağı bir yere doğru salladı. "Anahtarını tekrar unutmak , değil mi?

Tatlım?"

Hırlayarak boştaki kolunu çantaya doğru savurdu. "*Geri ver onu.*"

Tristan bir kahkaha attı ve inanamayarak başını salladı. Islak bir kedi kadar kızgın görünüyordu ama geri adım atmayı reddetse bile nabzının hızla attığını duyabiliyor ve korkusunun kokusunu alabiliyordu.

Bu kadının çelik gibi sinirleri vardı.

"Seni bu gece haneye tecavüz ederken yakaladığının farkındasın, değil mi?" Bileğini bıraktı; ona ne kadar hızlı hareket edebildiğini gösterdikten sonra bir daha kaçmaya cesaret edemezdi. "Ve İmparatorluk yasalarını uygulamakla yükümlü olduğum için, şu anda kışını kaldırıp seni Vali Yardımcısı'nın merhametine bırakabilirim. Ki sen de benim kadar iyi biliyorsun ki onun merhameti çok az."

"Beni çekip götürecek olsaydın çoktan götürmüş olurdun," diye karşılık verdi. "Neden tereddüt ediyorsun?"

Güzel soru. Neden tereddüt ediyordu?

Belki de Başkan Yardımcısı'na olaysız bir akşam beklemekle hata ettiğini söyleme düşüncesi idi. İşler o kadar ters gitmişti ki, muhtemelen *iki* ay boyunca kanalizasyonda kalacaktı.

Ama Tristan bunun ötesinde bir şey olduğunu biliyordu: Bu kadınla ilgili merakı onu geri dönüşü olmayan bir noktayı geçmekten, onun ebedi düşmanı olmaktan alıkoyuyordu. Kapüşonunu çıkardığında paniğin altında yatan çekiciliğin kokusunu almıştı.

Gerçi şu anda adamın yüzünü tırmalamak istiyormuş gibi görünüyordu. Rahatsız edici bir zevk ürpertisi tüylerini diken diken etti.

Onun bakışlarını kırarken yutkundu, iri elleriyle kavradığı çantasına baktı ve sorusuna cevap vermeyi reddetti.

"Bu gece buraya gelmenizin gerçek nedenini öğrenelim." Kapağı kaldırdı ve kare şeklinde kadife bir kutu çıkardı.

"Bekle!" diye bağırarak ona uzandı ve bileğinin iç kısmında tanıdık bir sembol ortaya çıktı.

Hemen hem kutuyu hem de çantayı yere bıraktı, sonra kadının ön kolunu yakaladı ve göğsüne yasladı. Diğer kolunu da sıkıştırdıktan sonra eğilerek başını çenesinin altına sıkıştırdı. Bu baharatlı küçük şeyi hafife almaması gerektiğini çok iyi öğrenmişti.

Kızın soluk bileğini ay ışığına tutarak başparmağını siyah dövmenin üzerinde gezdirdi ve kız keskin bir nefes aldı.

Avucunun tabanının hemen altına kazınmış üst üste iki dalgalı çizgi Letha'yı, Yabancı'yı, Oblivion Tanrıçası'nı ve ölümlü kolonilere dağılmış dört Tapınağın adaşını simgeliyordu.

"Sen bir Kefenli Rahibe misin?" Tristan boğuk bir sesle konuştu.

Tristan hayatında çok fazla Kefenli Kız Kardeşle karşılaşmamıştı. Fae'ler hafıza çıkarma ritüeline pek katılmazlardı ve bu nedenle Tapınakları ziyaret etmesine gerek yoktu.

Bir kere kurtardım. Çok uzun zaman önce.

Bugünlerde sadece profesyonel nedenlerle ziyaret ediyordu. Kolonilerde kol gezen suçlular için Tapınaklar bile kutsal değildi.

Ve Rahibeler zaman zaman, bir soruşturma onların hafıza çekme ve görüntüleme hizmetlerini gerektirdiğinde Vestianlara yardımcı oluyorlardı. Bu durumlarda Rahibeler kesinlikle kurallarına uygun davranmışlardı: *Alçakgönüllülük. İffet. Hizmet.* Aşırı dostane olmasalar da yardımseverdiler, sorularını kısa ve öz bir şekilde yanıtlıyorlar ve ondan kurtulmak istiyorlardı.

Rahibeler hakkında bildiklerinin hiçbirisi -sıradan zarafetleri ve sessiz hizmetkârlık havaları- kollarında kıvranan cehennem zebanisiyle uyuşmuyordu.

Kefenli bir kız kardeş
mi? İmkansız.

Ve bekaret yeminleri göz önüne alındığında, oldukça büyük bir kayıp.

Tristan, kadının vücudundaki gerginlik erirken kokusundaki değişimi fark etti. Sanki yalanlarının ve çırpınışlarının boşuna olduğunu anlamıştı ve gerçekten onun merhametine kalmıştı. Yine de onu serbest bırakmakta tereddüt ediyordu. Bu gece etkileyici bir manipülasyon becerisi göstermişti.

"Evet," diye mırıldandı, o kadar yumuşaktı ki adam onu zar zor duydu.

Adam onu tuttuğu yerden bıraktı ve kadın ona baktı, hiddetle

nasıl ilerleyeceğine dair bir ipucu bulmak için gözlerini aradı.

Tristan beklemenin en akıllıca yol olduğunu bilecek kadar çok sorgulama yapmıştı. Bırakalım av kıvransın.

Uzun, çikolata rengi saç örgüsünü omzuna attı ve bir iç çekti, adamın bakışlarını hiç ayırmadı.

Cesur, yenilgide bile, bu.

"Bu gece burada ne yaptığım konusunda yanlış bir fikre kapılmışsın," diye fısıldadı.

"Yani o kara kutudaki her neyse onu çalmak için binaya yasadışı yollardan girmiyordunuz, öyle mi?" Tristan başını eğerek karşı çıktı.

"Evet, tabii ki yaptığım buydu," diye tısladı, ateşi geri dönüyordu. Derin bir nefes alarak kendini sakinleştirdi. "Ama nedenini anlamana ihtiyacım var," diye ısrar etti, dumanlı mavi gözleri yalvarıyordu. Yüzündeki ifade o kadar içten bir işkenceydi ki, çaresizliğinin kokusu o kadar güçlüydü ki Onu rahatlatıcı bir şekilde kucaklamaktan kendini alıkoyamadı.

Kadife kutuyu almak için eğildi, sonra kapağı açtı ve abartılı bir elmas kolye ortaya çıktı.

Tristan alçak sesle ıslık çaldı. "Bir Kefenli Rahibe için oldukça gösterişli görünüyor, değil mi?" Ona alaycı bir sırıtış fırlattı.

"Pahalı zevklerim var."

Eğlencesi azalmadan önce ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve Tristan bir Kefenli Rahibe'yi hırsızlığa iten şeyin ne olduğunu duymak için bekledi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CASSANDRA KUTUYU KAPATTI ve nemli çimenlerin üzerindeki çantasının üzerine yerleştirdi. Önündeki Fae savaşçısı acımasızca ölümcüldü, silahları

Kalçasında hem bir hançer hem de şok tabancası asılıydı. Aldığı birkaç darbe onu heyecanlandırmış olsa da, fiziksel olarak onun dengi değildi.

Ama onun etkileyici, bal kahverengisi gözlerinde, diğer Vestian Muhafızlarının gözlerinde hiç rastlamadığı bir yumuşaklık vardı. Onu tutuklama konusundaki tereddütünü açıklamamış, sanki bakışlarındaki gerçeği saklamaya çalışıyormuş gibi uzaklara bakmıştı.

Anlaşılmaz bir nedenden ötürü, sırrını paylaşacak kadar güvende hissetti. Onun anlayabileceğini hissetti.

Yıllarca anıları incelemek Cassandra'ya insanların düşünceleri ve motivasyonları hakkında derin bir içgörü kazandırmıştı. Kime güveneceği konusundaki içgüdüleri nadiren yanılırdı. Doğru, o bir Fae'ydi, insan değil, ama bir bireyi sadece türüne göre yargılamak onu, *yargıladığı* hoşgörüsüz insanlardan ve Fae'lerden daha iyi yapmazdı.

Cassandra kararları üzerinde asla durmazdı. Bir kez karar verdiğinde, sonuçları ne olursa olsun korkusuzca ilerlerdi. Ve belki de aptalca bir kararla bu Fae erkeğine güvenmeye karar verdiğinden beri, hiçbir şeyi saklamadı.

"Kolyeyi kendim için çalmadım. Onu satmayı ve ganimetini gecekondum mahallesindeki genç bir anneyle vermeyi planlıyorum. Kocasını yakın zamanda öldü ve parasını tüketiyor. Anılarını satmak için Tapınağı çok sık ziyaret ediyor. Korkarım ki unutulmaktan bir çekiş uzakta olabilir."

Muhafızın kaşları unutulmaktan, acımasızlıktan bahsedilince kalktı.

insanı dilsiz, akılsız bir kabuğa dönüştüren aşırı hafıza çıkarımlarının sonucudur.

Cassandra, "Bu kolyeden elde edeceği gelir ailesinin geleceğini garanti altına alacak," dedi. "Bir daha asla Tapınağı ziyaret etmek zorunda kalmayacak."

İtirafı dudaklarından dökülürken başka tarafa bakmayı reddetti. Adamın yüzünde herhangi bir kınama ya da iğrenme belirtisi aradı. İkisini de bulamadı, sadece biraz sempati ve daha da şaşırtıcı bir şekilde endişe vardı.

"Bu kolyenin başka birine ait olduğunu düşündünüz mü?" diye sordu.

"Ne olmuş yani? O kadının tıka basa dolu dolabında yüzlerce mücevher var. Muhtemelen gittiğini bile fark etmeyecektir."

Muhafızın kaşlarını çatması bunu hiç de olası bulmadığını gösteriyordu.

"Öyle olsa bile, bu sokaktan kilometrelerce ötede açlıktan ölen insan aileleri varken, onun ve kocasının bu serveti istiflemesi ne kadar adil?"

"Sorgulanacak tehlikeli şeyler var, küçük hırsız," diye uyardı ve Cassandra nefesini tuttu. Belki de onun hakkında yanılmıştı. "Ama itiraf etmeliyim ki ben de kendimi sık sık aynı şeyi merak ederken buluyorum."

Şok Cassandra'nın dudaklarını ayırdı ve Muhafız kanatlarını indirirken bakışları onun ağzına kayd. Sanki konuşmanın bu ağır dönüşüne dayanamayacakmış gibi.

"Bunu itiraf etmen beni hayrete düşürdü, özellikle de yabancı bir insana," dedi.

Omuz silkti. "Dürüstlüğünü ferahlatıcı buluyorum. Özellikle de başladığın yalanlardan sonra. Bunu kendiminkilerle ödüllendirebileceğimi düşündüm."

"Sizin türünüzden aynı fikirde olacak pek kimse olduğunu sanmıyorum."

"Şaşıracaksın. Aramızdaki gerginlik artıyor. Belki Anlaşmalardan önceki kadar kötü değil ama o döneme dair duyduğum hikayeler doğruysa, yakın. Benim türümden o günleri yaşamış ve tekrar yaşamak istemeyen yeterince insan var. Sizin türünüzü ucuz işgücü ya da hızlı bir çözüm kaynağı olarak görenlerden bahsetmiyorum bile."

Ona bakakaldı. Elbette gerginliği hissedebiliyordu. Son zamanlarda yalvaranlarının çıkarılmış anılarında korkunç manzaralar görmüştü. Fae

İnsanları avlamak, Anlaşmaları alenen ihlal ederek onları rıza dışı duygu beslemesine zorlamak.

Ama ölümlülerin davasını destekleyen, insan varlığının korunmaya değer olduğuna inanan Fae'ler olduğunu duymak? Göğsünde bir umut kıvılcımı alevlendi.

"Belki de bizi farklı kılan türlerimiz değil, ilkelerimizdir," diye düşündü. "En acımasız Fae'lerle ittifak kurarak güç dengesini kendi lehlerinde tutmayı tercih eden pek çok insan var."

"Çok doğru. Bu gece soyduğunuz ev Ethyrios'un en nüfuzlu ailesi olan Pagonis ailesine ait. Kocası Alcander, Vali Yardımcısı'nın sağ kolu sayılır. İmparatorluğun gözüne girmek için kendi halkını satan ahlaksız biri. Ne yaptığınızı öğrenirse, önemsiz bir mücevher parçası için bile kanınıza girer. Onun gibiler başkalarının eşyalarına dokunmasını hoş karşılamaz."

Cassandra'nın yüzünün rengi soldu. Alcander Pagonis hakkında söylentiler duymuştu, gücünü nasıl kanla kazandığına dair fısıltılar, kendi türü pahasına Fae'lerin en basit ihtiyaçlarına hizmet etmek için kurduğu kaçakçılık hanedanlığı. Malikânenin sahibinin büyük miktarda servete ve nüfuza sahip olduğunu biliyordu ama acelesi yüzünden parçaları bir araya getirememişti. Başını eğdi, gözleri yanıyordu.

Vestiyalı zarif bir işaret parmağıyla çenesini kaldırdı. "Bakın, mesleğime rağmen, bu asil eylemlerinizin sizi bir yığın pisliğin içine atmasına sempati duyuyorum. Güdüleriniz benim soğuk, kara kalbime bile dokunuyor," dedi orantısız bir sırtışla ve elini göğsüne götürdü, kalbiyle ilgili ifadesi daha önceki itiraflarıyla çelişiyordu. "Şanslısın ki bu geceyi bir sır olarak saklamak için de motivasyonum var."

"Neden?"

"Vestianların bu gece Heronswood'da devriye gezmesini istediğinde Vali Yardımcısını geri ittim. Ona bunun kaynak israfı olacağını söyledim. Beni yine de tek başıma gelmeye zorladı ve eğer bir şeyler ters giderse beni bir ay lağım devriyesi yapmakla tehdit etti. Yapışkan parmaklı bir Kefenli Rahibe

Ethyrios'un en tehlikeli ölümlüsünün evi, gecemin nasıl geçeceğini tahmin ettiğim gibi değildi.

"Evet, küçük hırsız," diye devam etti alaycı bir gülümsemeyle, "görünüşe göre *ikimizi* de bok yığınlarının içine attın."

"O zaman neden öyle sırtıyorsun?" diye bağırdı, inanamıyordu, tek yapmak istediği paniğe kapılmak, bir topun içine kıvrılmak ve sonuçların onu ezmesine izin vermekken onun nasıl bu kadar küstah olduğunu anlayamıyordu. "Çünkü I Biliyorum nasıl Biz olabilir düzeltmek Bu," o sırttı, olarak sanki yeni bir suç ortağını kabul ediyormuş gibi. "Bu kolyeyle ilgili planlarınızı gerçekleştirmenizi sağlayacak bir şekilde - ki umarım bunu yaparsınız, sırf o Pagonis denen pisliğe haddini bildirmek için - ve sizi tutuklamadığım için vicdanen rahat olmamı sağlayacak bir şekilde. Vicereine'e yalan söylemekten beni kurtaracağından bahsetmiyorum bile.

Bu gece herhangi bir suç faaliyeti hatırlamıyorum."

"Aydınlat beni Birdman," diye kestirip attı.

Onun gürültülü, bulaşıcı kahkahası sessiz gecede yankılandı ve kendi kahkahasını bastırmak için tüm iradesini kullandı. Ona bu zevki tattırmak istemiyordu. Henüz değil.

Yüzünü incelerken gözleri parladı, sonra ona doğru eğildi, saçlarının yumuşak telleri yanağını gıdıkladı. "Hatırayı benden al," diye fısıldadı. Sıcak nefesi kulağını okşarken tüyleri diken diken oldu.

Sarsılarak uzaklaştı. "Sen delisin."

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, aval aval bakmamaya çalıştığı ama başaramadığı baştan çıkarıcı dudaklarında sakın bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

"Denemekten korkuyor musunuz? Performans kaygısı mı?" Kendini beğenmiş bir alaycılıkla kanatlarını açtı.

"Hayır! Bu sadece- bu mümkün mü?"

"Mümkün," dedi, melankoli alaycı sırıtışını azaltarak. "Onları daha önce çıkarttırmıştım."

Cassandra şaşkınlığını gizlemek için sesini alçak tuttu. "Ne zaman? Ve neden?" Tapınakta geçirdiği sekiz yıl boyunca tek bir Fae bile onun kürsüsünü şereflelendirmemişti.

Muhafız sol avucunu ikiye bölen soluk kırmızı yara izine baktı.

"Bazı anılar unutulmak içindir," diye mırıldandı ve kendini toparlamadan önce elini kapattı. "Ayrıca, seni henüz acıklı hikâyelerimi paylaşacak kadar iyi tanımıyorum. Ve eğer bunu başarabilirsen, yakında seni hiç tanımayacağım."

Beklenmedik bir hüznün Cassandra'nın göğsünü buruşturdu, sanki bir şey daha başlamadan bitiyormuş gibiydi.

", Rahibe. İkimizi de bok yığınlarından kurtarır mısın?"

Küfür etmesine rağmen isteksiz bir kahkaha attı ve mücevher kutusunu çantasına yerleştirdi. "Pekâlâ. Ama ayini gerçekleştirmek için başka bir yere gitmemiz gerekiyor. Eğer burada uyanırsan, neler olduğunu bir araya getirebilirsin."

"Araştırma becerilerimi bu kadar takdir etmen gururumu okşadı." Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle ona baktı, sonra da hiçbir uyarıda bulunmadan onu kollarının arasına aldı ve gökyüzüne fırladı.

Yer hızla uzaklaşırken midesi ayak bileklerine kadar indi ve ciğerlerinden kopan istemsiz çığlığı bastırmak için dudağını ısırıldı. Rüzgâr örgüsünü parçaladığında gözlerini sıkarak çantasını göğsüne bastırdı, onu kucaklayan güçlü erkek bedeninden tutunacak bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Babası onu çocukken kucağına aldığından beri bir erkeğin kollarına girmemişti. Bu çok daha farklı bir duyguydu ama hiç de tatsız değildi.

"Manzarayı kaçırıyorsun," diye bağırdı hızla esen rüzgâr ve kanatlarının ritmik çırpınışları arasında.

"Ben iyiyim!" diye ciyakladı.

"Aç gözlerini küçük hırsız," diye fısıldadı. Yanağına bu kadar yakın olan dudaklarının sıcaklığıyla kıvrandı. "Bir daha ne zaman bu kadar yükseğe çıkacaksın?"

Dikkatli bir şekilde gözlerini açtığı anda adamın yüzüne baktığını gördü.

"Her şeyi kavramak için ikisini de kullanmam gerekecek." Çenesini altlarında yayılan düzensiz ızgaraya doğru salladı. "Bak."

Diğer gözünü açtı ve korkusu yerini merak duygusuna bıraktı. O

Thalenn şehrini sokak seviyesinden başka bir açıdan hiç görmemişti.

"Buradan çok küçük görünüyor," diye hayret etti.

Thalenn'in hareketli merkez bölgesi Dienses Meydanı'ndan sokaklar her yöne ve her açıdan akıyordu. Şehrin büyük bir kısmı alevle aydınlatılmış sokak lambalarının yumuşak, sessiz parıltısıyla yıkansa da, sihirli güçle çalışan Fae tabelalarından gelen çok renkli ışık patlamaları karanlığa serpiştirilmişti. Modernliğin esrarengiz dokunuşları Thalenn'in bodur tuğla binalarının daha da demode görünmesine neden oluyordu. Kesinlikle kıtanın pırıl pırıl, düzenli metropollerine hakim olan cam ve çelik kulelere benzemiyordu.

Böylesine yoğun bir bölgenin bu kadar çok insana, Ethyrios'un insan nüfusunun yarısından fazlasına ev sahipliği yapabileceğine inanmak zordu. Artı burada yaşayan az sayıdaki Fae, hem koloni yetkilileri hem de kıtasal sürgünler.

Cassandra daha önce kuzey kolonilerinden dışarı adım atmamış, küçükken ailesiyle yaptığı birkaç gezi dışında Thalenn'in dışına neredeyse hiç çıkmamıştı. Ethyrios'un geri kalan insanlarını barındıran kolonilerin diğer üç adasını ziyaret etmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordu, kıtanın kendisini ziyaret etmekten bahsetmeye bile gerek yoktu. Gerçi bir insana bu ayrıcalığın tanınması derece nadirdi.

Anlaşmalardan önce dünya ne kadar farklıydı? Anlaşmalardan önce insanlar kıtayı Fae'lere bırakmak zorunda mı kaldı?

Thalenn'in kuzey ve doğu sınırları boyunca uzanan Thetis Denizi'nin dalgalı, mürekkep gibi sularına, ardından da şehrin en eski ve en görkemli yapısı olan Letha Tapınağı'na baktı. Kırmızı çatılı Tapınak, batı sınırındaki yüksek bir tepenin üzerinde yükseliyor ve insanların Fae İmparatorluğu'na verdiği sözleri her daim hatırlatıyordu.

Türlerini düpedüz kölelikten ya da daha kötüsü yok olmaktan kurtarmak için insanlar kıta topraklarını terk etmiş ve Delirium'un hammaddesi olan anılarını satmayı kabul etmişlerdi. Sıvı iksir, bir Fae'nin bir insanın duygularıyla beslenirken yaşadığı yüksek deneyimi kopyalıyordu ve Ethyrios'taki en değerli maddeydi. Ve son beş yüzyıldır iki tür arasındaki barışı koruyan tek şeydi.

Muhafız, Dienses Meydanı'nı çevreleyen geniş caddenin hemen içindeki karanlık, eğri büğrü bir sokağı hedefleyerek ilerlerken Cassandra'nın siyasi düşünceleri buharlaştı.

Midesi sakinleşmişti ve Muhafız kaldırım taşlarına indiğinde Cassandra uçuşun sona ermiş olmasına çok şaşırdı. Uçmak beklediğinden çok daha heyecan vericiydi. İçindeki küçük, hınzır bir parça aracın kendisinin de bu keyifle bir ilgisi olabileceği konusunda ısrar ediyordu.

Onu, tabelasındaki sert sarı parıltı ve anlaşılmaz sembollere bakılırsa sadece Fae'lere ait olan uykulu bir meyhanenin karşısındaki sokakta ayağa kaldırdı.

Vestian onu uzun süredir kapalı olan bir giyim mağazasının tentesinin altındaki gölgeli bir oyuğa doğru itti. "Burada bekle," diye fısıldadı.

O caddeyi adımlarken, Cassandra kendi *türünün* tavernada hoş karşılanmamasına karşı yükselen öfkesini bastırdı. Pencereden onun güzel kanatlarının seyrek Fae kalabalığının arasından süzülüşünü izledi.

Birkaç dakika sonra, devasa ellerinde üç şişe gümüş sıvıyı tutarak ortaya çıktı.

Caddeyi geçip Cassandra'nın yanına gitti, sonra kapakları açıp ona bir şişe uzattı.

"Bunu içmem mi gerekiyor?" diye sordu, ışıldayan iksire şüpheli bir kaşını kaldırarak.

"Yüce Tanrılar, hayır," diye güldü. "Daha önce Delirium geçirdiniz mi?"

"Kefenlenmiş Rahibelerin sarhoş edici maddeler almasına izin verilmez." Kibarca söyledi.

"Ve sen *her zaman* kurallara göre oynarsın." Adamın göz kırpması kadının içinin de elindeki içki kadar ıslıl ıslıl parlamasına neden oldu. "Ama Delirium söz konusu olduğunda, emrin uyarısına katılıyorum. İnsanlar için ilginç yan etkileri var."

"Ne gibi?"

"Tanıdığım birkaç insan aynı anda yüz hayat yaşamak gibi olduğunu söylüyor. Sanki içkinin içindeki anılar canlanıp

zihniniz ve bedeniniz."

"Kulağa... yoğun geliyor."

"Kesinlikle," diye cevap verdi. "Dök gitsin. Sonra da şişeleri etrafıma saç. Umarım bu kanıt, hafızamın tamamen farklı bir nedenden dolayı kaybolduğunu düşünmem için bana ilham verir."

Hem Cassandra hem de Muhafız Delirium şişelerini sokağa boşalttı ve parlayan sıvı kaldırım taşları boyunca kanalizasyon ızgarasına aktı. Cassandra tavernaya doğru dikkatli bir bakış fırlattı ama kimse onlara bakmıyordu.

Muhafız boş şişeleri ayaklarının dibine bıraktı, sonra dönüp onun önünde yere diz çöktü ve kanatlarını açarak aralarına girmesini sağladı. Başını geriye doğru eğerek kalın boynundaki kasları gerdi ve alaycı gülümsemesi geri döndü.

"Nazik ol."

Sessizce gülerek başını salladı. "Çıkarılan anıların çıkarıldıktan sonra otuz saniye içinde bir kaba kapatılması gerekir, yoksa dağılır ve sonsuza dek kaybolurlar. Bu anıyı içine koyabileceğim hiçbir şeyim yok, bu yüzden bir kez çektiğimde yok olacak. Bunu yapmamı istediğine emin misin?" Cassandra onun hayır demesi için duyduğu ani ve umutsuz istekten rahatsız olarak sordu.

Bal rengi gözleri onunkilere dikilmişti ve kız gözlerinde pişmanlığın parladığını gördüğüne yemin edebilirdi. Adam ciddiyetle başını salladı.

"Bu geceyi hatırlayacaksın, küçük hırsız. Birbirimizi tekrar gördüğümüzde, bana hatırlatıp hatırlatmayacağına sen karar vereceksin."

Kukuletasını başına geçirdi ve kanatlarının arasına girdi. Seyirci olmadığından emin olmak için meyhaneye son bir kez baktıktan sonra sesini yalvaranlara karşı kullandığı yumuşak tonlara indirdi.

"Gözlerini kapat ve derin bir nefes al," diye fısıldadı, geniş göğsünün yükselip izleyerek. "İşte bu . Şimdi bir tane daha. Feda etmek istediğin anıya odaklan."

Nefes alış verişinin ritmi yavaşladı ve sabitlendi. İşaret ve orta parmaklarını birleştirdi ve parmaklarını adamın şakaklarının sıcak, pürüzsüz tenine dokundurur dokundurmaz, adam bileğini kavradı ve gözlerini kaçırdı

Açık.

"Bekle. Senin adın ne?"

Başlığını adamın yüzünü görecektik kadar eğdi. "Artık ne önemi var?" diye fısıldadı, Tapınak yumuşaklığındaki ses tonunu bir kenara bırakarak bağırdı.

"Rüyalarım girdiğinde sana nasıl hitap edeceğimi bilmem gerekiyor," dedi ve ona şimdiye kadarki en geniş, en çekici gülümsemesini gösterdi.

Kızgınlığı sessiz bir kıkırdamayla eriyip gitti. "Çok şanslı olmalısın. Bu Cassandra."

"Benimki Tristan," diye cevap verdi alçak bir sesle, kız sormamış olmasına rağmen. "Seni tanımak bir zevkti Cassandra." Adam onun adını mırıldanarak, dilinden yuvarlayarak ve her hecesinin tadını çıkararak söylerken Cassandra'nın midesi bulandı. "Kısa bir süre de olsa."

Cassandra boğazını temizleyip kapüşonunu indirmeden önce bir süre birbirlerine baktılar. "Pekâlâ. Hadi devam edelim." Talimatlarını tekrarlardı ve adamın nefes alış verişini derinleştirdi. Şakaklarına yavaş daireler çizerek masaj yapan kadın, anıyı kafasından çıkarıp ellerinin içine çekecek kelimeleri zikretti.

"*Lui ganeth, lui cathona. Lui ganeth, lui cathona.*" Bedenin dışında, aklın dışında. Eski bir Fae lehçesinde bestelenmiş kelimeler.

Karıncaşan anı parmaklarından yukarı süzöldü ve avuçlarında toplandı, parmak uçlarından akan köpöklü su gibi serin ve köpöklüydü. Yapışkanlığı olmayan bir avuç ısıtılmış balı avuçlamak gibi sıcak ve kıvamlı olan insan anılarından çok farklıydı.

Tristan'ın dudakları ritöelin tamamlandığına işaret eden uzun soluğu verene kadar ilahi söylemeye devam etti. Cassandra geri çekildi ve parıldayan, soluk altın rengi ışığı avuçlarının arasında tuttu.

Tristan'ın gözleri kapalı kaldı ve kanatlarının üzerine yığılmadan önce bir süre sallandı, ağır bir gümbürtüyle ayaklarının dibinde yere çarptı. Ellerindeki ışık zerrecikleri gecenin yumuşak esintisinde dağılıp uçtu.

Tristan'ın nefes alış verişini oldukça yavaşlamıştı ve çok huzurlu görünüyordu.

-Gökten düşmüş kara bir melek gibi. Bir tutamı fırçalamak için eğildi

abanoz saçlarını alnına döküp yakışıklı yüzünü seyrettikten sonra çantasını alıp sokakta koşturmaya başladı.

Cassandra kaldırıma yayılmış ve ay ışığıyla yaldızlanmış baygın Fae savaşçısına son bir kez baktıktan sonra, Tapınağa ve umarız uykunun hoşnut edici unutkanlığına doğru uzun yürüyüşüne başladı.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Tapınağın ilk sabah çanları Cassandra'yı uykusundan çok erken uyandırdı.

Dün gece, lavanta rengi bir parıltı uyanan gökyüzünün kenarlarını öperken pencereden kamarasına tırmanmıştı. Saatin sabahın dördünü geçtiğini tahmin ediyordu, komodinin üzerindeki saat de bunu doğruluyordu. Dikkatini dağıtan onca şey yüzünden bir görevden en geç bu saatte dönmüştü.

Aslında sadece tek bir dikkat dağıtıcı şey vardı.

Uzun boylu, yakışıklı, kaslı bir dikkat dağıtıcı, Tapınak arazisine geri dönerken uzun yürüyüş boyunca düşüncelerini tekeline almıştı.

Yorgunluktan kol ve bacakları tutulmuş bir halde, Kefenli Rahibe ve en yakın arkadaşı Xenia Cirillo ile paylaştığı mütevazı büyüklükte ve seyrek döşenmiş odaya girdi.

Odanın arka tarafındaki uzun pencereyi iki çift kişilik yatak çevreliyor, ardından Cassandra ve Xenia'nın sahip olduğu dünyadaki her şeyi içeren iki çam gardırop geliyordu. Rahibelerin maddi varlıklar konusundaki tutumları göz önüne alındığında bu pek fazla bir şey sayılmazdı.

Cassandra'nın tarafında bir kapı, düzenin izin verdiği tek lükse sahip geniş bir banyo odasına açılıyordu: bir duvar boyunca uzanan, dört kişinin sığabileceği büyüklükte beyaz mermer bir küvet. İki kadın bu küveti sık sık paylaşıyor, aralarındaki kardeşlik bağı birbirlerini çıplak görmekten duyabilecekleri utancı bastırıyordu.

Dış kapıya damgalanmış, görmezden gelinmesi imkansız, Kefenli Kızkardeşler'in mührü vardı - her kapının üzerindeki dövmenin iki yığılmış, dalgalı çizgisi

Rahibenin sağ bileği tarikatın koduyla çevrili: *Alakgönüllölük. İffet. Hizmet.* Sanki Yüce Tanrılar ya da en azından Baş Rahibe, Cassandra ve Xenia'nın mabetlerinden çıkmadan önce yeminlerini hatırlatmaya ihtiyaç duyduklarını biliyorlardı.

Xenia ölü gibi uyuyordu, Cassandra'nın uzun zamandır imrendiği bir özellikti bu. Cassandra parmak uçlarına basarak odaya girdiğinde Xenia usulca horluyor, sarı bukleleri yastığının üzerine yayılıyordu.

alınan kolyeyi alıntı anılar zulasının arasına saklamaya çalışırken Cassandra'nın yorgun ve beceriksiz elleri kadife kutuyu düşürdü ve kutu parlayan cam şişelere çarparak kırıldı. Xenia zar zor kıpırdandı. Cassandra'nın oda arkadaşı ıslak, ürpertici bir horultuyla ters döndü ve kolunu yüzüne çarptı.

Cassandra, Xenia'nın kendisini suçüstü yakalamasından endişe etmiyordu. Xenia, Cassandra'nın tüm şüpheli faaliyetlerinden haberdardı ve hatta canice girişimlerinde suç ortağı olarak hareket ediyordu. Asıl kötü etki kimden gelmişti? İki kadın da bilmiyordu.

Xenia Cassandra'dan bir yaş büyüktü, Cassandra ve annesi sekiz yıl önce Tapınak'a geldiklerinde, gidecek başka yerleri olmadığı için çoktan ömez olmuştu. Xenia Cassandra'yı himayesine almış, onun neşeli enerjisi Cassandra'yı hayatının en zor yılını atlatmak için etrafına ördüğü sert kabuğundan çıkmaya ikna etmişti.

Xenia öğrendiği her şeyi bu çekingen ve öfkeli kızla paylaşmıştı. Cassandra Kefenli Rahibeler'in çalışmalarına ilgi ve biraz da yetenek göstermeye başladığında, Başrahibe kızların birlikte oda tutma isteğini kabul etmişti. Cassandra başrahibenin şimdi bu iyiliğinden pişmanlık duyduğundan emindi.

İki genç kadın o zamandan beri birbirlerinden ayrılamıyorlardı.

anlar melodik saldırılarını sürdürürken yastığına doğru inleyen Cassandra, yumuşak pamuklu battaniyeyi başının üzerine çekti.

Xenia dramatik bir hareketle battaniyeyi yırtıp attı ve Cassandra sabahın serin havasına maruz kalarak inledi.

"Uyan, uyan, snowflakey!" Xenia yatağın üzerine sıçradı, itip kaktı

Cassandra uzun, sıska bacaklarının arasında.

"Snowflakey?" Cassandra homurdanarak Xenia'yı itti ve oturduğu yerden kalkarak elini karışmış saçlarında gezdirdi. "Bu yeni bir şey."

Xenia, Cassandra'nın yatağının ayak ucuna bağdaş kurarak uzandı, hacimli keten yelesi karmakarışık tutamlar halinde yükseliyordu. "Çünkü sen türünün tek örneğisin! Ve taş gibisin. Ve kafiyeli."

Xenia'nın zümrüt gözleri, başka bir kaygısız güne patlamaya hazır bir yay gibi, sarmal bir enerjiyle parlıyordu.

Cassandra kendine rağmen kıkırdadı, Xenia'nın aptalca uyandırma çağrısına duyduğu kızgınlık azaldı. Xenia Cassandra'yı bu kadar etkili bir şekilde etkisiz hale getirebilen tek kişiydi, sınırsız iyimserliği Cassandra'nın alaycılığına karşı bir denge unsuru oluşturuyordu.

"Dün gece ne oldu?" Xenia sarışın bir bukleyi parmağına dolayarak sordu. "Seni bekledim ama saat bir civarında sızmış olmalıyım. Genelde o saatten önce dönersin. Endişelenmeye başlamıştım."

"Evet, nihayet geri döndüğümde horlamalarındaki endişeyi duyabiliyordum."

"Son kez söylüyorum, snowflakey, ben horlamıyorum!"

"Kulaklarım aynı fikirde değil. Ayrıca, o lakap da gitmeli." "Her neyse. Sorumdan kaçıyorsun. Ne olduğunu anladın mı sonra?" Endişe Xenia'nın tipik açık yüz hatlarını gerdi. Xenia soygunlar sırasında Cassandra'ya hiç eşlik etmemiş olsa da, Cassandra'nın ısrarı üzerine, sonuçlara daha az yatırım yapmamıştı.

"Yaptım. Ama bazı sorunlar çıktı. Bir Vestian Muhafızı tarafından yakalandım."

"Oh, kahretsin!" Xenia elini yay şeklindeki dudaklarına götürdü.

Xenia, Cassandra'nın küfür etme konusundaki isteksizliğini paylaşmıyordu, ancak arkadaşı diğer Kız Kardeşlerin önünde dikkatli davranıyordu.

Cassandra'nın anılarında gördüğü ve duyduğu onca kabalık düşünüldüğünde, küfretme konusundaki isteksizliği tuhaf görünebilirdi. Ama erdemini lekelemenin çok daha çekici yolları varken neden bir küfürle onu zedeleyecekti ki?

Cassandra daha büyük günahlar için para biriktiriyordu.

Yatağının altındaki o iç gıcıklayıcı araklanmış anılar zulasında tanık olduğu mahrem, uzuv kesen günahlar.

Bekaret yemini açıkça *izlemeyi* yasaklamıyordu.

"Bekle," dedi Xenia, kaşları şaşkınlıkla kırışarak. "Eğer şu anda burada oturuyorsan, bu şu anlama geliyor: Lanet olası Stygios, Cass, bir Vestian mı öldürdün? Sen tam bir baş belasısın!"

"Tabii ki hayır," diye kıkırdadı Cassandra, küre şeklindeki altın kolyeyi boynundaki zincir boyunca gezdirirken; kolye ölmeden önce babasının hediyesiydi. Cassandra onu kaybetmekten korktuğu için görevleri sırasında asla takmazdı. Dün gece döner dönmez de takmıştı. Babasından kalan bu tek hatırayı şiddetle korurdu. "Yine de fiziksel olarak böyle bir şeyi yapabileceğime inanman kalbimi ısıtıyor."

"Sen tanıdığım en güçlü insansın. O kendini beğenmiş, kanatlı hıyarlardan birini alt edebilecek biri varsa o da sensin. Erkek miydi yoksa kadın mı?"

Cassandra bir kahkaha attı. "Cevap tepkinizi değiştirir mi?"

Xenia başını salladı. "Asla. Şiddet kapasitenizin cinsiyet ayrımı gözetmediğini biliyorum."

Cassandra bacak bacak üstüne atıp Xenia'ya dönerek, "Muhafız erkekti," diye geveledi. Arkadaşına bu karşılaşmayı anlatmak için can atıyordu ama yorgunluğundan ve bir gece önce Xenia'nın uykusunu bölmek istemediğinden şimdiye kadar beklemişti. "Ama o şimdiye kadar karşılaştığım diğer Vestianlardan farklıydı."

"Ne şekilde?" Xenia sordu.

"Gördüğünüz gibi, İmparatorluğun en az beş yasasını çiğnediğime tanık olmasına rağmen bana zarar vermedi ya da tutuklamadı. Ve Fae'ler ile ölümlüler arasındaki ilişkiler hakkında beklenmedik fikirleri vardı. Ona ne planladığımı söylediğimde, hiç tereddüt etmedi. Bunu yapmam için beni cesaretlendirdi."

Cassandra daldı ve Xenia parmaklarını şıklattı. "Alo? Nereye gittin Cass? Dur tahmin edeyim. Ayrıca muhteşemdi. Ve şimdi sen

"Hassas bir Fae savaşçısıyla kaçamak yapma hayalleri kuruyordum."

"Ne? Hayır!" Cassandra itiraz etti. Xenia'nın dudaklarında beliren bilmiş sırtışa bakılırsa çok hızlıydı. "Yani, tabii ki muhteşemdi. Bütün Vestianlar öyledir. Ama bu önemli değil. Dövmemi görüp Kefenli Rahibe olduğumu anladığında yüzünü görmeliydin!"

Her iki kadın da kahkahalarla çığlık attı, sonra Xenia'nın neşesi Cassandra'nın omuzlarını tuttuğunda söndü. "Eğer senin Kefenli Rahibe olduğunu biliyorsa, seni nerede bulacağını da biliyordur. Belki de seni güpegündüz tutuklayıp rezil etmek için dün gece gitmene izin verdi. Ve beni! Yüce Tanrılar adına, sence sana yardım ettiğimi biliyor mudur? Hafızanı geri getirdiğimi? Tartarus'a gidemem. Griler içinde berbat görünüyorum!"

Cassandra Xenia'yı kollarının arasına aldı ve ona gülmemek için kendini zor tuttu arkadaşının öncelikleri. "Sana bir şey olmasına asla izin vermem, Zee." Cassandra çenesini Xenia'nın dağınık saçlarına dayadı, kıvrıcık teller yanaklarını gıdıklıyordu.

Cassandra, Xenia'nın kendisi adına aldığı riskler için minnettardı ve Cassandra'nın tamamladığı soygunların planlanması ve uygulanmasına ilişkin tüm anılarını çekip çıkardı. Önlem olarak, Cassandra'nın paylaştığı tek ayrıntı her soygunun yapıldığı geceydi, bunun nedeni de Xenia'nın nerede olduğu konusunda endişelenmemesiydi.

Xenia ne Cassandra'nın ne çaldığını, ne amaçlanan kurbanı ne de ödemenin alıcısını biliyordu. Ve Xenia anıları görmedi, onları Cassandra'nın zihninden çeker çekmez buharlaşıp gitmelerine izin verdi.

Xenia'nın iyi işlerinin devamını sağlamak için birkaç anıyı yerinde bırakması gerekiyordu. Bunlardan ilki, Cassandra ve Xenia'nın bu planı ortaya attıkları ilk konuşmaydı.

Gerisi Cassandra'nın Komisyoncu'yla, Cassandra'nın kaldırdığı hazineler için adil bir fiyat almasını ve malların izinin sürülmemesini sağlayan gizemli ve iyi bağlantıları olan kişiyle yaptığı alışverişlerdi.

Xenia'nın bu süreç hakkında, gerçekleştiğinden başka hiçbir bilgisi yoktu. Ve Cassandra bunu öyle ayarlamıştı ki, kendisinin sadece iki kişiye ihtiyacı vardı.

Anahtar bilgiler: önceden sararak kendisinden gizlediği malları nereye bırakacağı ve *drahileri* nereden alacağı. Cassandra, hatırlayabildiği takas sayısını sayarak soygunların çetelesini tutuyordu.

O ve Xenia eylemlerindeki tehlikenin farkındaydılar bunu kabul ediyorlardı ve Anaemos yakalanmaları ya da Cassandra'nın unutulması durumunda onları bağışlıyordu. Ancak Cassandra'nın çıkarılan anılarıyla birlikte suçların pek çok ayrıntısının da yok olduğunu bilmek onları rahatlatıyordu.

Cassandra Xenia'nın gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü kaldırdı. "Ayrıca, Tristan yaptıklarımı asla kimseyle paylaşmayacak."

Xenia yüzünü Cassandra'nın ellerinden çekerek alay etti. "Tristan mı? Eğer sana adını emanet ettiyse, sen de ona *hayatlarımızı* emanet edebilirsin."

"Demek istediğim bu değildi, Zee. Bana hafızasını çekti."

"Yüce Tanrılara şükürler olsun!" Xenia melodramatik bir nefes vererek yatağa geri düştü.

Cassandra'nın beklediği tepki bu değildi. "Şok olmadın mı? Fae'lerden anılar alabileceğimizi bilmiyordum! Neden bana hiç söylemedin?"

"Hiç sormadın." Xenia omuz silkti.

"Nasıl oldu da-"

Tapınağın çanları saati çeyrek geçeyi işaret ederek tekrar çaldı ve Xenia yataktan fırladı. "Devam edecek. Fitness antrenmanına geç kalacağız!" Gardırobuna koşarak Cassandra'nın dün gece giydiği siyah antrenman kıyafetini aldı.

Ve bu sabah tekrar giymek zorunda kalacağını iç çekerek fark etti, çünkü diğer takımını henüz çamaşırhaneden almamıştı.

Cassandra giysileri yerden alırken diğer Rahibelerin kalın taytının ve dar, uzun kollu gömleğinin ne kadar buruşuk olduğunu fark etmemelerini umuyordu.

En azından lekelerin büyük kısmı pelerindeydi ve tekrar giymeden önce yıkamak için zamanı olacaktı. Pelerini burnuna götürdü ve gözlerini kapatıp içine çektiğinde daha önce fark etmediği bir koku yakaladı

Şimdiye kadar.

Baharatlı odun kokusu burun deliklerini doldurdu; biber serpilmiş yılanmış meşe gibi.

Antik ve vahşi.

Ve yeni tanıdık.

Belki de pelerini yıkamayacaktı.

Cassandra ve Xenia eğitim alanından ayrılıp Dehlizleri Tapınak'a bağlayan hanımeli kaplı kafeslerin altından geçerken Cassandra'nın midesi gurulduyordu.

Trompet şeklindeki çiçeklerin yoğun, meyvemsi kokusunu alan Cassandra, artan açlığına ve tenini kaplayan ter parıltısına rağmen kendini dingin ve sakin hissediyordu.

Bu sabahki eğitim, Akış, Cassandra'nın koşuşturan düşüncelerini bastıran ve bedeninde var olduğunu hissetmesini sağlayan derin nefesle birlikte bir dizi pozdan oluşuyordu.

Tanrıça Letha'nın taşıyıcıları olarak Kefenli Rahibelerin vücutlarını sağlıklı ve yüksek işlevli tutmaları beklenirdi. Bu nedenle, haftada dört kez vücut ağırlığı jimnastiği, haftada iki kez Akış ve yedinci gün dinlenme olmak üzere düzenli bir fitness programı izlerlerdi.

Cassandra, yavaş, zarif hareketlerin ve meditatif atmosferin sağladığı huzura ihtiyaç duyacağını bildiğinden, soygunlarını mümkün olduğunca Akış'tan önceki bir geceye denk getiriyordu.

Yarıda kesilen sohbetlerine devam etmek için diğer Kız Kardeşlerin arkasına geçen Cassandra, Xenia'nın yanına yanaşarak başını arkadaşının çenesiyle aynı hizaya getirdi. "Fae'lerden anılar alabileceğimizi nereden biliyordun?"

Xenia gözlerini yoldan ayırmadan ağzının kenarından fısıldadı: "Tapınağın içinde kitap denen şeylerle dolu büyük bir oda var. Ethyrios'un her yerinden geliyorlar. Belki duymuşsundur?"

Cassandra kıs kıs gülererek arkadaşına dirsek attı. İkisi arasında Xenia açık ara daha çalışkandı, kısıtlı boş zamanının neredeyse tamamını

Okuyorum.

Cassandra ne zaman Xenia'yı bulamasa, ilk baktığı yer kütüphane olurdu. Her on seferden dokuzunda Cassandra arkadaşını bir koltuğa yayılmış, uzun ince bacakları koltuğun kenarlarından sarkmış, burnunu kalın bir kitaba daldırmış halde bulurdu.

Cassandra okuma fikrini seviyordu, ama ne zaman bir kitabı açsa, zihni bunu aklına gelen en olmadık düşüncelerle dikkatini dağıtmak için bir meydan okuma olarak görüyordu. Hayal kırıklığına uğrayıp vazgeçmeden önce aynı cümleyi on kez okuduğu oluyordu.

"Cidden," diye devam etti Xenia, "özellikle Anlaşmaların yürürlüğe girmesinden hemen sonraki yıllarda, Fae hafızasının çıkarılmasıyla ilgili birkaç anlatıya rastladım. Bu bir ceza olarak yapılıyordu. Bir suçlu Tapınağa getirilir ve bir Rahibe suçları *dışındaki* tüm hafızalarını çıkarır, onları sonsuzluğun geri kalanında kendi vahşiliklerinden başka hatırlayacakları hiçbir şey olmadan unutulmaya zorlardı."

Cassandra ürperdi. Kimse böyle bir kaderi hak etmiyordu.

Xenia başını salladı, kıvrıkcık atkuyruğu sanki bu korkunç görüntüyü zihninden silebilecekmiş gibi sallanıyordu. "Bulduğum diğer örnekler, bir Fae'nin hafızasını yerinde bırakmanın delilikle sonuçlanacağı kadar zarar verici bir şey yaşadığı zamanlardı."

Harika. Yani Tristan ya dengesiz bir suçluydu ya da sadece dengesizdi. Ama her ikisi de doğruysa, kolonilerde Vestianlar arasında hizmet ederek ne yapıyor olabilirdi? Ve eğer ilki doğruysa, kendini nasıl unutturmuştu?

Bu soruların hiçbiri önemli değildi. Onu bir daha görmesi olası değildi. Ve görse bile, onu hatırlamayacaktı. Onunla ilgili düşünceleri aklından çıkarmak en iyisiydi.

Hinzır sırtışlarını ve yoğun bakışlarını düşündü. Kulağına değen nefesini, o çok kısa uçuş sırasında onu kucaklayan güçlü kollarını düşündü. Dilinin onun adını nasıl şehvetli bir vaatle okşadığını düşündü.

Xenia, "Vay canına, Akış düşündüğümünden daha zor olmalı," dedi,

Cassandra'nın transını bozdu. "Çok parlaksın."

"Ben iyiyim," diye homurdandı Cassandra, saç çizgisinde biriken teri sildi ve hızını artırdı. "Hadi kahvaltıya gidelim. Açlıktan ölüyorum."

Xenia ileri atıldı, bir kolunu Cassandra'ninkine doladı ve altın rengi kaşını kaldırdı. "Neye aç olduğunu biliyorum, pis kuş."

Her iki kadın da kıkırdayarak birbirlerinden ayrıldılar ve diğer Kız Kardeşlerin sert bakışlarına maruz kaldılar. Kol kola patıkada ilerlemeye devam ettiler, çardaklar arasında yürürken tereyağlı güneş ışığı tenlerini okşuyordu.

Cassandra sabahın yedi buçuğunda, birkaç hafif esen sıcak havadan bugünün kavurucu olacağını anlayabiliyordu. Masmavi gökyüzüne baktığında, güneşin parıltısını yumuşatacak tek bir bulut kırıntısı bile göremedi.

Cassandra Tapınak arazisindeki binaların Fae büyüsyyle kutsanmış olmasına minnettardı. Işıklar karanlık bir odayı bir düğmeye basarak aydınlatıyor, su musluktan aktığı anda ısıtıyor ve mekânlar dışarıdaki sıcaklıktan bağımsız olarak mutluluk verici bir şekilde serin ya da rahatlatıcı bir şekilde sıcak kalıyordu.

Kolonilerde bu tür konforlar nadirdi, sadece Tapınak'ta, Heronswood'daki evlerde ve Thalenn şehir merkezindeki birkaç Fae tarafından işletilen hükümet binası ve kuruluşunda sunulan bir lükstü.

Anlaşmalardan bu yana, koloniler zaman içinde donup kalırken kıta gelişti; moda, kültür ve endüstri Fae efendilerinin onlarca yıl gerisinde kaldı. İmparatorluk, kolonilerin altyapısının sınırlı Fae yoğunluğu nedeniyle sürekli var olan büyüyü destekleyemeyeceği konusunda ısrar ediyordu. Ancak Cassandra sık sık bunun kolonileri bağımlı tutmak, sürekli anı akışının devam etmesini sağlamak için başka bir bahane olup olmadığını merak ediyordu.

İki arkadaş büyük bir kumtaşı cepheye yaklaştı ve Cassandra homurdanarak ağır ahşap kapıyı açtı. Dehlizler bir tarafta Rahibeler için özel yaşam alanlarına, diğer tarafta ortak alanlara ayrılmıştı.

Cassandra, Xenia'nın peşinden, alçak yuvarlak masaların etrafına dizilmiş viski rengi deri koltuklar ve koltuklarla dolu, sade ama rahat bir alan olan, kavernöz Büyük Oda'ya adım attı. İçinde

Köşede, yüksek bir taş şömine sabırla serin ayları bekliyordu.

Geniş bir duvar boyunca Ethyrios'un tanrılarının tasvirleri asılıydı. Her biri kendi Fae soyundan gelenlerin suretinde resmedilmiş olan Yüce Tanrılar, odayı üç büyük yağlı boya tablodan izliyordu: Güçlü kanatlarıyla Anaemos, pençeleri ve dişi aslan kuyruğuyla Faurana ve yılan gözleri, dişleri ve çatallı diliyle Stygios. Küçük Tanrıların daha küçük kara kalem eskizleri aşağıda nöbet tutuyordu, insani özellikleri siyah ve gri darbelerle çizilmişti.

Yüce Tanrılar'ın delici bakışlarından kaçan ve oturma düzenindeki labirentin içinden geçen Cassandra, Xenia'yı takip ederek kemerli bir açıklıktan yemek salonuna girdi. Her biri yirmi rahibeye yetecek büyüklükte iki uzun meşe masa, kalabalık odayı kaplıyordu.

Rahibeler küçük gruplar halinde sohbet ederek içeri doluştular. Resmi bir oturma düzeni olmamasına rağmen, yıllarca aynı masalarda günde üç öğün yemek yedikten sonra her Rahibe kendi sandalyesini talep etmişti.

Cassandra masanın mutfağa en yakın ucunda, yemek salonunun ötesindeki başka bir kemerli açıklıktan geçen karşılıklı iki sandalyeye doğru ilerledi.

İki arkadaş, döşemeli beyaz sandalyesi diğer masanın başının üzerinde yükselen Başrahibe'den mümkün olduğunca uzakta konumlanmışlardı. Rahibelerin oturduğu basit tahta sandalyelere kıyasla kraliçelere layık bir tahttı bu. Cassandra'nın Fae dışısının bunu kendisinin seçtiğine hiç şüphesi yoktu.

Rahibeler yerleştikten sonra Baş Rahibe avludan içeri süzüldü ve Cassandra ile Xenia'ya değerlendirici bir bakış fırlattı.

Başrahibe bir Beastrunner'dı, Toprak ve Yaşamın Yüce Tanrıçası Ana Faurana'nın soyundan geliyordu. Memeli iki formlu Fae alt türleri istedikleri zaman canavar ve insansı arasında geçiş yapabiliyordu.

Ethyrios'un en uzak kuzey bölgelerinden gelen bir kutup ayısı bi-formu olan Başrahibe, Anlaşmalar tarikatın kuruluşunu şart koştuğundan beri neredeyse beş asır boyunca Kefenli Rahibelerin Thalenn koluna liderlik etmişti. O kadar uzun süre hüküm sürmüştü ki, Rahibelerden hiçbiri onun gerçek adını bilmiyordu, hatta

Bir tane vardı.

Saltanatının uzunluğuna rağmen, Başrahibe Cassandra'dan neredeyse hiç yaşlı görünmüyordu. Köşeli yüz hatları, uzaktan siyah görünen koyu kahverengi gözleri ve maun teniyle keskin bir tezat oluşturan çene hizasındaki platin saçları sayesinde buz gibi bir güzellik yayıyordu.

Kıvrak, zarif kadın en genç iki kız kardeşine zar zor tahammül ediyordu ve Cassandra başrahibenin kendisinin ve Xenia'nın tarikatın kuralları ve gelenekleriyle ilgili hayal kırıklıklarının kokusunu alabildiğinden şüpheleniyordu.

Başrahibe'nin lacivert cübbesi fayans döşeli zeminde sallanırken rahibeler sessizliğe büründü ve başlarını öne eğdi. Başrahibe izin vermeden konuşmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Cassandra, Cassandra'nın dün geceki yokluğundan haberdar olduğuna dair herhangi bir işaret aramak için Başrahibe'nin ilerleyişini dikkatle inceledi.

Başrahibe Cassandra'ya bakmadan sessizce, "Gözler aşağı, Rahibe Fortin," diye emretti.

Başrahibenin sesi nadiren bir fısıltının üzerine çıkıyordu ve Rahibeler sabah yaptığı açıklamaları duyabilmek için çoğu zaman zorlanmak zorunda kalıyorlardı. Fae dişisi asla bağırıp çağırılmaz ya da herhangi bir şekilde huzursuz görünmezdi. Derisinin altında sinsice dolaşan canavar düşünüldüğünde, sessiz sakinliği son derece ürkütücüydü.

Cassandra bazen Baş Rahibe'nin Cassandra'nın Tapınak'tan ne kadar sık ayrıldığını keşfetmesi durumunda ne olacağını merak ederdi, bu yasadışı özgürlükler sırasındaki faaliyetlerinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Muhtemelen kutup ayısı formuna dönüşür ve Cassandra'yı canlı canlı yerd, Faurana da onu kurtarırdı.

"Bu yemeği paylaşmadan önce sahip olduğun pek çok nimeti düşünmelisin." Başrahibe'nin *birçok* kelimesini vurgulama şekli Cassandra'ya sahip olduğu nimetlerin kolayca *aza* dönüşebileceğini haber veriyordu.

Cassandra başını eğerek tabağına baktı, ta ki Başrahibe'nin sandalyesinin gıcirtısını ve ardından başrahibenin yumuşak, şakıyan sesini duyana kadar. "Hepinize coşkulu bir sabah."

Bütün Kefenli Rahibeler tek bir ağızdan başlarını kaldırıp şu anda mahkemeyi yöneten muhteşem kadına doğru döndüler.

"Güne, tüm günlere başladığımız gibi, Letha'ya teşekkür ederek başlıyoruz.

Yabancı, yol gösterici Oblivion Tanrıçamız. Onun iradesi her bir Kefenlenmiş Kardeşin içinde doğru bir şekilde işlemeye devam etsin. Letha'ya şükürler olsun!"

Rahibeler hep bir ağızdan, "Letha'ya şükürler olsun!" diye karşılık verdiler ve her biri bir bardak suyu kaldırıp derin derin içti.

Bardaklar masalara çarptı ve Başrahibe devam ederken oda sessizliğe gömüldü. "Ayrıca Yüce Tanrılarımız Anaemos, Faurana ve Stygios'a Rahibe Kouris'e göz kulak olmaları ve önüne koydukları doğru yolda yürürken, bu her ne olursa olsun, onu zarar görmekten korumaları için yalvarmalıyız." Başrahibe, sanki bir anlık sessizliği teşvik edencesine gözlerini kapattı.

Sırık gibi, orta yaşlı sinirli bir kadın olan Rahibe Kouris bir hafta önce ortadan kaybolmuş ve bir sabah eğitime gelmemiştir. Rahibeler Rahibe Kouris'in odasında yanlış bir şey bulamadıkları için Baş Rahibe kadının tarikatı terk ettiğini düşünmüştü. Yıllar boyunca sık olmasa da firarlar meydana gelmişti.

Kısa bir duraksamadan sonra Başrahibe gözlerini açtı ve "Şimdi yemeğimizi yiyelim" dedi.

Mutfakta yardımcı olan obliivate'ler ya da livvie'ler tarafından masalara yerleştirilen düzinelerce kalaylı servis tepsisi tıkırdarken Cassandra Rahibe Kouris'in boş koltuğuna doğru baktı.

Etli meyveleri, domates ve soğanla pişirilmiş dumanı tüten bir dilim yumurtayı ve balla ıslatılmış lapa lapa bir böreği tabağına koyan Cassandra, Xenia'ya, "Sabah hikâyemin zamanı geldi. Bana kitaplarından birinden ilginç bir şeyler anlat."

Cassandra böreğinden bir parça koparıp yapışkan lokmayı ağzına attı ve etkileyici arkadaşı müstehcen bir hikâye fısıldarken komşu Rahibelerin kalkık kaşlarına bakarak kıkırdadı.

"Ve sonra, zonklayan-" Xenia durdu ve kendini dikleştirdi, yeşil gözleri yarısı yenmiş yemek tabağına düştü.

Buz gibi bir varlık Cassandra'nın omurgasını dondurdu ve sandalyesinde dönerek başrahibenin sakın yüzüne baktı. Cassandra, dışının kutup ayısı formunda da aynı sessizlikte dolaşıp dolaşmadığını merak etti.

"Rahibe Fortin, mutfak göreviniz bu gece başlıyor. Akşam yemeği servisi. Bir hafta boyunca." Başrahibe'nin kara gözleri genişledi ve Cassandra'ya dün geceki akşam yemeğine geç kaldığı için hak ettiği cezayı hatırlatırken ince bir eğlence belirtisi gösterdi. Soyguna hazırlanırken Bayan Pagonis'in hafızasını gözden geçirirken zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı.

İronik olan Cassandra'nın *hiç* geç kalmamasıydı. Eğitimlere, vardiyalara ve yemeklere her zaman başladıktan birkaç dakika sonra gelen Xenia'ydı, hikayelerinden birine çok dalmıştı.

"Evet, Başrahibe," diye mırıldandı Cassandra, gülümsemesini gizlemeye ve heyecanını bastırmaya çalışarak başını saygıyla eğdi.

Cassandra, Başrahibe'nin vardiyalar ve akşam yemeği arasındaki birkaç programsız saatinden vazgeçmenin hiç de ceza olmadığını anlamasını, Cassandra'nın mutfakta yardım etmeyi ne kadar çok sevdiğini fark etmesini istemiyordu. Et kesmek, sebze doğramak ve sos karıştırmak konusundaki beceriksizliğine rağmen, bu görevler Cassandra'ya Akış sırasında bulduğu huzuru veriyordu. Tekrarlayan ve amaca yönelik hareketler onun aktif zihnini rahatlatıyordu.

Başrahibe odadan süzülerek çıktı, cüppesi arkasında tısladı. Cassandra, Xenia'nın ıslıl ıslıl parlayan yeşil gözlerine geniş bir sırıtışla karşılık verdi.

"Şimdi,

? Sanırım *delici* bir şey üzereydi."

Xenia kıkırdadı ve şehvetli hikâyesine devam etti. Çalınan kolyeyle ilgili endişelerine ve başrahibenin azarlamalarına rağmen Cassandra arkadaşının coşkulu tasvirlerinde kendini kaybetti.

Şüphesiz hayatındaki en büyük nimet bu uyumsuz arkadaşı bulmak olmuştu.

ALTINCI BÖLÜM

TRISTAN şakağını dürtmekte olan bir ayağın tanıdık olmayan hissine uyandı.

Gözlerini araladı, ancak şafağın delici ışığına karşı onları kapattı ve çevresini çözmek için diğer duyularını kullandı.

Tüylerini çekiştiren pürüzlü yüzeye bakılırsa yerde uyuyordu. Ve kokulara bakılırsa - bayat sidik, çürümüş çöp ve dökülmüş Delirium'un kremi, ekşi kokusu - şehir merkezindeydi. Dienses Meydanı mı? Şehir merkezinde yerde uyuyarak ne halt ? Ve neden başı bu kadar ısrarla çarpıyordu?

"Zor bir gece miydi?" diye sordu derin ve sert bir erkek sesi, biraz da eğlenerek.

Bir iniltiyle doğrulup zonklayan alnını kucaklayan Tristan yavaşça, dikkatle gözlerini açtı, uzanan ele ve Maksym Rosopa'nın çarpıcı yüzüne odaklanmak için bir saniyesini ayırdı.

Maksym, Vicereine hükümetinde Heronswood bölgesini temsil eden bir meclis üyesiydi. Tristan, Maksym'e arkadaşım diyecek kadar ileri gitmezdi ama iki tanıdık, özellikle de dün gece Yaz Ortası Balosu'nda gerçekleşmiş olması muhtemel türden saçmalıklara karşı ortak bir ilgi duyuyordu.

Maksym'in mat yeşil kanatları sabahın ilk ışıklarını yutuyordu, tüylerden birkaçı erkeğin gümüşü gri saçları gibi bükülmüş ve eğilmişti. Rüzgâr Süvarisi, solgun ve kaslı göğsünü ortaya çıkaran, düğmeleri göğüs kafesine kadar açık, buruşuk beyaz bir gömlek ve üzerinde şüpheli görünen birkaç koyu leke bulunan bir çift haki pantolon giymişti. Çoğunlukla kasık bölgesinde.

"Belki seninki kadar sert?" Tristan homurdandı, dili ağzında kuru, yapışkan bir yumruya dönüşmüştü. Maksym'in uzattığı eli tuttu ve görüşünde siyah noktalar belirirken kendini sallanarak ayağa kaldırdı. Geriye doğru sendeleyerek bir adım attı ve boş bir Delirium şişesini devirirken başı döndü. Şişe yuvarlanıp diğer iki şişenin yanına düşerek çınladı.

Maksym kıkırdadı ve Tristan'ın omzuna güçlü bir el koyarak onu sabitledi. "Büyük bir partiyi kaçırdın, Saros."

"Tristan sırtarak siyah saçlarının tellerini yüzünden uzaklaştırdı.

Maksym kuşkulu bir nefes verdi. "Bu sahneden sıkılmak için daha çok gençsin."

Maksym, iki yüz yirmi sekiz yaşında en genç Vestianlardan biri olan Tristan'a birkaç yüzyıl fark atmıştı. Yine de çekici havası ve doğal otorite havası, Muhafız arkadaşlarının çoğunun onu fiili liderleri olarak görmesine ilham verdi.

"Birro'nun karısı seni arıyordu," diye ekledi Maksym sinsi bir gülümsemeyle. Tristan başını ellerinin arasına alarak iç çekti.

Kolonilerin hazine departmanında yüksek rütbeli bir ölümlü olan Birro'nun, Tristan'ın birkaç ay önce Vali Yardımcısı'nın sarayındaki Hasat Festivali sırasında becerme hatasına düştüğü genç ve güzel bir karısı vardı.

Seksin kendisi bir hata değildi. Tatmin ediciydi, neredeyse akrobatikti ve çok eğlenmişti. Tristan yanılmıyorsa dört kez patlamıştı. Ve Birro'nun umurunda bile değildi.

Ancak o zamandan beri Birro'nun karısı Tristan'ı rahat bırakmıyor, koloninin elit kesiminin sosyal etkinliklerinin her birinde onu arıyordu. Onu reddetmenin kibar yolları tükeniyordu.

"Dün gece partiyi bırakıp benim bölgemde devriye gezmeye gönüllü olmanın sebebi o mu?" Maksym sordu.

"Ben gönüllü olmadım,

ben-" Sikeyim.

Heronswood'da olması gerekiyordu. Dün gece ne olmuştu?

Hatırladığı son şey, kışlanın çatısından Heronswood'a doğru havalanmadan önce Muhafız arkadaşlarına balonun tadını çıkarmalarını söylediği idi. Ancak önceki geceden başka bir şey hatırlamaya çalıştığında, zihninde sadece zifiri karanlık bir boşluk buldu.

Birkaç şişenin bile bir Fae'nin, özellikle de sık sık içmeyen birinin kısa süreli hafızasına zarar verebileceğini bilecek kadar çok Delirium akşamdan kalması yaşamıştı. İksirin bir Fae'nin zihninde yarattığı duygusal senfoni yüzünden tüm günler kaybolabilirdi. Bu yüzden iksirle nadiren uğraşırdı. Ayaklarının dibinde yuvarlanan kanıtlara bakılırsa dün gece sadece üç şişe içmiş olduğu için şükreliyordu. En azından görebildiği kadarıyla.

Sisi dağıtmak için başını salladı. "Kahretsin, Maksym, özür dilerim."

"yok," diye güldü Maksym, yaprak dökmeyen kanatlarını hışırdatarak.

"Yaklaşık bir saat önce mahalleyi hızlıca taradım. Her yer sessiz, hiçbir şey yok. Sen hariç. Geçmişte beni o kadar çok korudun ki, bir kez olsun iyiliğinin karşılığını vereyim dedim ve Başkan Yardımcısı orada olmadığını öğrenmeden önce seni aramaya karar verdim. Önce kışlaya uğradım ama Zephyrus henüz eve gelmediğini söyledi. Seni bir Delirium aleminin sonunda Dienses Meydanı sokaklarında sızmış bulduğumda yaşadığım şoku bir düşünsene. Merak etme, ona hiçbir şey söylemeyeceğim."

Tristan minnetle başını salladı, *onun* kim olduğunu sormaya gerek duymadı. Tristan diğer erkeğin omzuna vurarak, "Bunu telafi edeceğim," dedi. "Git biraz uyu. Ben şimdi Heronswood'a gidip kendim bir tarama yapacağım. Belki bir şeyler hafızamı canlandırır ve Stygios adına buraya nasıl geldiğimi anlayabilirim. Biliyorsun bu bana göre değil."

Ve değildi. Elbette, Tristan yıllar boyunca kendi payına düşen şeytanlığa katılmıştı, ama asla görevdeyken değil. İş ahlakıyla, kolonilerin sakinlerini -iki yüz yıl önce en kötü zamanlarında onu yanına alan bu Fae ve ölümlüleri- korumaya olan bağlılığıyla gurur duyuyordu.

Maksym esnedi. "Pekâlâ, ben gidiyorum. Görüşürüz, Saros."

Maksym'in devasa yeşil kanatlarını çırpıp gökyüzüne fırlamasına tanık olmak bile Tristan'ın başını döndürmeye yetmişti. Bir dalgaya karşı ağzını kapatarak

Tristan, Heronswood'a doğru yürümenin daha az sarsıcı olacağını düşünerek sokağa çıktı. Ve baş dönmesinin geçmesine yardımcı olacaktı. Hem bu gece hem de yarın Dienses Meydanı'nda devriye nöbeti vardı.

Bu lanet akşamdan kalmalık o zamana kadar geçse iyi olur.

Tristan, Heronswood'u boydan boya kesen meşe ağaçlarıyla kaplı geniş caddelerde dolaşırken sıra dışı hiçbir şey görmedi, ancak mahalle bir Cuma sabahı için alışılmadık derecede sessizdi. Çiçekleri sulayan, pencereleri açan ya da bu görkemli evlerin çoğunu süsleyen uzun verandalarda kahvaltı hazırlayan hizmetliler yoktu.

Héronswood'un tüm sakinleri muhtemelen dün geceki eğlencenin etkisinden kurtulmaya çalıştıkları için sessizlik bile şüphe uyandırmıyordu. Doğaüstü iyileştirme yetenekleri sayesinde, Fae'ler Yaz Ortası Balosu'ndaki şımarıklıklarından kolayca kurtulabiliyorlardı. Ölümlülerin akıllarını başlarına toplamaları için birkaç saate daha ihtiyaçları vardı.

Tristan'ın baş ağrısı temiz havasını içine çektikçe azaldı, sonra bir köşeyi döndü ve Pagonis malikânesine geldi. Gözü sokağın karşısındaki yayvan meşe ağacının altında bir şeye takıldı, sabahın erken saatlerinde güneş ışığında bir mücevher gibi parlayan bir şey. Nesneye yaklaştıkça şaşkınlığı arttı, sonra eğilip siyah, yanardöner bir tüyü -*kendi* tüylerinden birini- eline aldığı anda şaşkınlığı tavan yaptı.

Dün gece buradaydı.

Ama aylardır kullanmadığı Delirium maddesiyle kendini uyuşturmak için görevini bırakıp şehir merkezine gitmesine ne sebep olmuş olabilirdi? Bir şeyden mi korkmuştu? Böyle bir senaryoyu hayal bile edemezdi. Bir korkak gibi şehir merkezine kaçmak yerine hemen harekete geçerdi.

Belki de haklıydı ve dün gece burada *hiçbir şey* olmamıştı. Bu yüzden Vali Yardımcısı'na ve onun saçma görevine duyduğu kızgınlığın kendisini ele geçirmesine izin vermiş, görev yerini terk etmiş ve başka bir oyalanma arayışına girmişti.

Ama bu da akla yatkın görünmüyordu.

Tüyü cebine soktu ve sonunda uçabileceğini hissederek yere bir rüzgar attı ve şehrin kuzey ucunu ve kışlayı hedef alarak havaya fırladı.

Tüm kısa uçuş boyunca onu lağım devriyesini riske atmaya ve görevlerini ihmal etmeye neyin zorlamış olabileceğini düşündü.

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA, penceresiz gri taş duvarlardan oluşan gerçek bir mezar olan çıkarma odasının arka tarafındaki küçük odada masasının üzerine uzanmıştı ve Letha Tapınağı'nın en alt katlarını kaplayan bayat hava.

Çalınan kolyenin parasını alacak olan Bayan Callas'ın hafızasını çıkarma işlemini yeni bitirmişti.

Genç dul, son *drakhasına* kadar, Cassandra'nın unutulma konusundaki uyarılarına rağmen, anılarını alması için Cassandra'ya yalvarmıştı.

Fae İmparatorluğu, her bir oturuşta çekilmesine izin verilen on anının her biri için elli *drahmi* teklif ediyordu; bu, tutumlu bir şekilde harcanırsa küçük bir aileyi birkaç hafta geçindirmeye yeterdi.

Bununla birlikte, çıkarılan bir hafıza için teklif edilen fiyat neredeyse bir asırdır ayarlanmamıştı ve yeni İmparatorun da bunu yapmaya niyeti yok gibi görünüyordu. Bu arada, kolonilerdeki yaşam maliyeti giderek artıyordu.

İş olanaklarının azalması ve kolonilerin yetersiz kaynaklarının kıtadaki Fae'lere aktarılmasıyla birlikte, birçok erkek ve kadın giderek daha fazla anı satmaya başladı. Son çare, hayatta kalmanın tek yoluna dönüştü.

Cassandra pes etmişti, her zamanki gibi merhameti sağduyusunun önüne geçmişti. Metres Callas'tan on anıyı olaysız bir şekilde çekmişti ve şimdi onları görüntüleme sürecindeydi.

Yalvaranlar on taneye kadar kurban sunabilseler de, yalnızca duygusal açıdan Delirium'u tatlandırarak kadar güçlü olduğu düşünülen anılar için ödeme yapılırdı.

Katılımcılar iyi ya da kötü en güçlü anılarını anlatmaya teşvik edildi

-Neşeli kavuşmalar, öfke patlamaları, şehvetli kucaklaşmalar, korku anları.

Cassandra'nın kalbinde bir sızı filizlendi ve Mistress Callas'ın anılarının her birini gördükçe daha da derinleşti.

Onuncu ve son sunumda, Bayan Callas ve kısa süre önce vefat eden kocası bir tartışmanın ortasında gösteriliyordu. Bayan Callas üçüncü çocuklarına hamile olduğunu duyurmuş ve alışlagelmiş sevinçli tepkiyi alamamıştı. Kocası, yetersiz maaşıyla besleyeceği bir boğaz daha olmasından korkuyordu. Kocasının tepkisi karşısında yıkılan Bayan Callas, kocasına kaba sözler söyledi. Her ikisi de kızarıncaya ve bağırıncaya kadar kocası da ona karşılık verdi. Efendi Callas önce sakinleşti, karısını kollarına aldı ve korkusunun birlikte yarattıkları hayattan duyduğu mutluluğun önüne geçmesine izin verdiği için özür diledi.

Sözlerindeki şefkat, karısını kollarıyla sarışındaki nezaket, Cassandra'nın kalp ağrısının yanaklarından aşağıya sulu bir iz halinde dökülmesine neden oldu.

Callas ailesi hiçbir zaman kolay bir yaşam sürmemişti. Köhne bir apartmanda yaşıyorlardı, maaş çekleriyle geçiniyorlardı ve sürekli olarak kiralарını ödeyip ödeyemeyecekleri ya da bir sonraki öğünlerini karşılayıp karşılayamayacakları konusunda endişeleniyorlardı. Bu endişeler Efendi Callas'ın ölümünden sonra daha da artmıştı.

Ancak bu zorluklara rağmen, Bayan Callas gerçek bir mutluluk yaşamıştı. Hatta aşk.

Tapınakta renksiz de olsa rahat bir yaşam süren Cassandra da aynı şeyi söyleyebilir miydi?

Yıllar boyunca yalvaranların anılarını izlerken benzer özlemler hissetmişti ama hiç bu kadar sert olmamıştı. Yakışıklı, kanatlı bir erkekle karşılaşmasının bu istenmeyen *arzu*yu teşvik edip etmediğini merak etti.

Tam gözyaşlarını siliyordu ki masasının üzerindeki oyuk kapı açıldı ve Rahibe Aritia'nın kırmızı, neşeli yüzü pencerede belirdi. Yaşlı kadının koyu mavi gözleri kendine özgü muzip pırıltısıyla parladı, sonra Cassandra'nın tedirgin ifadesini görünce yumuşadı.

"Ah, canım," diye fısıldadı Rahibe Aritia. "Neyin var? Rahibe Kouris için mi endişeleniyorsun?"

"Hayır, öyle değil," diye cevap verdi Cassandra, neredeyse kıkırdayacaktı ama duyarsızlığı yüzünden bir suçluluk duygusu hissetti. Rahibe Aritia, tarikat içinde Rahibe Kouris'in kayboluşuna hâlâ üzülen tek kadın gibi görünüyordu.

Rahibe Aritia nefesini tutarak elini boğazına götürdü. "Birini mi unuttun?"

Cassandra sinirli bir nefes verdi. "Henüz değil. Ama bu özel yalvarıcıdan birkaç ziyaret daha gelirse farklı bir cevap verebilirim."

Rahibe Aritia, iki gri atkuyruğu masaya çarparak girintiden eğildi ve başparmağını Cassandra'nın avucunun arkasında gezdirdi. Cassandra'nın alıştığı rahatlatıcı bir jestti bu, çünkü Rahibe Cora Aritia, tarikatın ana tavuğu ve atan kalbi olarak her Rahibe'ye ağlayabileceği bir omuz sağlıyordu.

"Sen de herkes kadar dikkatlisin Cassandra," diye iç geçirdi Cora. "Her yalvaranı Letha'nın kaprislerinden koruyamazsın. Eğer onları Oblivion'a çağırmayı seçerse, biz Rahibeler onu durduracak güçte değiliz. Kendini de suçlamamalısın, çünkü bizler sadece Tanrıça'nın iradesinin taşıyıcılarıyız."

Sözlerinin Cassandra'nın sıkıntılı ruh hali üzerinde hiçbir etkisi olmadığını gören Cora çabalarını artırdı. "Bayan Eklan bana dün akşamki yemekten kalan birkaç yaban mersinli tart verdi. Yemekten sonra benimle Büyük Salon'da buluş. Xenia'yı da getir, ona vermem gereken bazı kitaplar var. Oda arkadaşın o kütüphanenin hangi tozlu, terk edilmiş köşesinde böyle skandal hikâyeler buldu bilmiyorum ama umarım benim için daha fazlası vardır!" Cora arsızca göz kırptı. "Yüzlerimizi doldurabiliriz ve ben de sana en sevdiğim sahneleri okurum. Tabii kıkırdamayacağına söz verirsen. Her şeyi yeniden güzelleştirmek için biraz şeker ve baharat gibisi yoktur."

Cassandra, Cora'nın çınlayan, bulaşıcı kahkahasını yankıladı. Yaşlı kadın dindarlık ve hedonizm arasında ilginç bir tezat oluşturuyordu.

"Xenia muhtemelen tüm o sahneleri ezberlemiştir." Cassandra kıkırdayarak yaşlı kadının elini sıktı. "Teşekkür ederim Cora. Kulağa mükemmel geliyor."

"Sonra görüşürüz canım." Cora tombul parmaklarını salladı ve kapıyı kapattı.

küçük bir kapı var.

Cassandra bir sonraki yalvarışını beklerken kolyenin getireceği ödemeyi hayal ediyordu.

Bunun şimdiye kadarki en büyük skoru olacağından şüpheleniyordu. Bu skorun, Bayan Callas ve üç çocuğunun hayatlarına çok ihtiyaç duydukları neşeyi geri getireceğini umuyordu.

O akşam ilerleyen saatlerde Cassandra, Cora'nın kendi süitine bitişik olan odasının kapısını çaldı.

Xenia onun arkasında beklentiyle zıpladı. Xenia'nın yaramaz hikâyelere kıkırdamaktan daha çok sevdiği tek şey yaban mersinli tarttı.

İki kızkardeşi Cora'nın oda arkadaşı Richelle Pacha karşıladı; simsiyah bukleleri ve güney kolonilerinin ılık suları kadar turkuaz gözleri olan tombul, güler yüzlü bir kadındı.

"Merhaba Rahibe Fortin, Rahibe Cirillo," dedi Richelle. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Cora'yı arıyoruz," diye cevap verdi Cassandra. "Yirmi dakika önce bizimle Büyük Salon'da buluşması gerekiyordu."

"Turtalarla!" Xenia, Cassandra'nın omzunun üzerinden öfkeyle bağırdı.

Richelle kara kaşlarını çatarak, "Onu akşam yemeğinden beri görmedim," dedi.

Cassandra, kendisinin ve Xenia'nının aynadaki görüntüsü olan odaya baktı. Cora'nın tarafı tertemizdi, yatağı yapılmıştı, yerde tek bir ayakkabı ya da cüppe yığını yoktu, bütün kitapları komodinin üzerine düzgünce dizilmişti. Richelle, Cora'nın gardırobunun kapağını açtı ama yerinde olmayan tek bir giysi bile yoktu.

"Belki de tartları toplamak için mutfığa gitmiş ve Bayan Eklan'la konuşmak zorunda kalmıştır?" Cassandra gönüllü oldu.

Üç kadın kanat çırparak avludan geçip yemek salonuna girdiler ve kemerli geçitten mutfığa geçtiler ama sadece akşam yemeğinin ardından temizlik birkaç canlı buldular.

Xenia sarı buklelerini karıştırarak sinirli bir nefes verdi. "Gidip Tapınağı kontrol edelim. Eğer orada değilse, Baş Rahibe'ye bir şeyler söylemeliyiz."

Bu düşünce Cassandra'nın midesini bulandırdı. Rahibe Kouris ortadan kaybolduğunda Baş Rahibe hiç endişelenmemişti. Ve o zamanlar Cassandra da onunla aynı fikirdeydi.

Rahibe Kouris bir rahibe olarak hayatında hiçbir zaman rahat görünmemişti, endişeli ve ürkekti ve her zaman ağlama krizinden bir zararsız söz uzaktaydı. Cassandra, Rahibe Kouris'in sonunda çözüldüğüne ve farklı bir hayat sürmeye karar verdiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

Ama Rahibe Aritia'nın tarikatı isteyerek terk edeceğine inanmakta çok daha zorlanıyordu.

Cora Rahibeleri çok severdi, onlara hiç sahip olamadığı kızları gibi davranırdı. Öyle bir varlıktı ki, tarikat onsuz çoktan sönükleşmiş ve azalmış görünüyordu. Cora bu güvenli ve rahat hayatı bırakmaya karar verse bile, Cassandra ve Xenia'ya bunu düşündüğünü bildirirdi. Cassandra, Cora'nın veda etmeden gideceğini hayal bile edemiyordu.

Cassandra avludan Tapınağa doğru aceleyle ilerlerken endişeli düşünceler, pusu kurmaya hazırlanan bir kurt sürüsü gibi etrafta dolanıyordu.

Üç kadın Rahibe Cora Aritia'dan hiçbir iz bulamadı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

A TRISTAN yıkık dökük meydana yaklaşırken, adamın korkusunun hastalıklı tatlı ve keskin kokusu daha da yoğunlaştı.

Tristan'ın fazlasıyla alıştığı bir koku.

Thalenn'de ve tüm kolonilerde insanlara yönelik saldırılar, İmparatorun ölümünden ve oğlunun tahta geçmesinden bu yana geçen iki yıl içinde dört kat artmıştı. Hoşnutsuz Fae'ler, mevcut rejimin Anlaşmalara uymaya niyetli olup olmadığını görmek için suları test ediyorlardı.

Tristan meydanın köşesindeki tuğla binaya yaslandı ve kamuflajını etkinleştirmeden önce kanatlarını kendi etrafında koza gibi ördü. Tüylerinin arasından cesaret kırıcı manzaraya baktı.

Yüz hatlarının yumuşaklığına bakılırsa ölümlü ergenlik çağını ancak geçmiş olan genç bir adam bir bankın üzerine yayılmış, gözleri dehşet içinde kapanmış, elleri göğsünde kenetlenmişti. Bir Fae erkeği onun üzerine diz çökmüştü.

Tristan Fae'nin yüzünü göremese de, erkeğin beyaz giysisi ve kanatsız oluşu Deathstalker diye bağıırıyordu. Yılan gözleri ve ölümcül ısırıklarıyla zehirli alt türler, Ölüm ve Yıkımın Yüce Tanrısı Azrail Stygios'un soyundan geliyordu.

Tristan ısıklık çaldı ve Fae profilden döndü, genç adamın korkusunu kışkırtmak için kullandığı üç inçlik dişleri ortaya çıktı.

Bir Ölüm Takipçisi'nin dişinin bir çizdiği bir ölümlüyü bilinçsiz hale getirirken, tam bir ısırık anında ölüm vaat ederdi. Ölümtavşanı zehri diğer Fae'ler için anında ölümcül olmasa da felce neden oluyordu. bile

Gerçek ölümle sonuçlanabilirdi eğer panzehir olmasaydı

birkaç saat içinde uygulanır.

Islığı duyan ancak Tristan'ın kamuflajı nedeniyle kaynağını bulamayan Ölüm Sapığı, adamın korkusunu ciğerlerine çekerek avına döndü.

Duygu beslemeleri bir Fae'nin hayatta kalması için gerekli değildi ve büyük çoğunluk için Delirium yeterli bir ikameydi. Ancak bazı Fae'ler, özellikle de Anlaşmalardan önce doğmuş olanlar, beslenmenin Yüce Tanrılarla iletişim kurmanın tek gerçek yolu olduğuna inanıyordu. İnsanlar üzerindeki doğal üstünlüklerinin onlara ne zaman ve ne isterlerse *alma* hakkı verdiğine inanıyorlardı.

Bir Fae ölümlü bir duygunun kokusunu aldığında, büyüsünü kullanarak insanın duygularını şeffaf bir buhara dönüştürür ve bu buhar solunduğunda insana mutluluk ve coşku verirdi. Fae kontrolünü kaybedip duyguyu çok hızlı ya da çok yoğun bir şekilde yükseltmediği sürece, sürecin kendisi insan için acı verici değildi. Böyle bir durumda, insan duyularına aşırı yüklenme nedeniyle ölebilirdi. Anlaşmalar yürürlüğe girmeden önce çok sık rastlanan bir olaydı.

Tristan engebeli kaldırım taşları boyunca sürünerek ilerledi; meydandaki iki sokak lambasının alevleri, kurumuş bitki örtüsü ve cılız banklar boyunca düzensiz gölgeler oluşturuyordu. Öksürmemek için nefesini tutmak zorunda kaldı, adamın korkusunun tiksindirici kokusu yaklaştıkça onu neredeyse boğuyordu.

Çömelmiş, beyaz giysili Deathstalker'ın arkasına geçen Tristan, kanatlarını açıp iyice genişleterek kendini gösterdi. Devasa eliyle Fae'nin cılız boynunu kavradı.

O mide bulandırıcı tatlı kokunun güçlü bir patlamasıyla, banktaki genç adam bir başka kule gibi yükselen Fae erkeğini görünce derhal bayıldı.

Tristan Ölüm Sapığı'nı döndürdü, sonra Fae'nin boğazını kavradı ve şok tabancasını Fae'nin çenesinin altına sıkıştırdı.

"Opheron," diye homurdandı Tristan, Ölüm Takipçisi'nin yağlı sarı saçlarını ve engerek gözlerini tanıyarak, gözbebekleri adamın korkusunun sarhoş edici etkisiyle büyümüştü. "Ne oluyor lan? Bu ay içinde üçüncü kez

bir insandan yasadışı olarak beslenirken yakaladım."

Opheron çatallı dilini çatlamış dudaklarının arasına sokup çıkararak dağılmadan önce son buharı yakaladı.

"Ve üçüncü kez bizi zorunda kalacaksınız, Memur Saros." Deathstalker solgun, uzun parmaklı ellerini Tristan'ın bileklerine doladı ve kendini kurtardı.

Tristan bir adım öne çıktı ve Ölüm Sapığı'nın yüzüne hırladı ama Opheron, Tristan'ın eğlencesini bölmesinin küçük bir rahatsızlıktan başka bir şey olmadığından emin bir şekilde irkilmedi.

Eğer Tristan bu gece Opheron'u tutuklarsa, Ölüm Sapığı yarın sabah yine Thalenn sokaklarında dolaşıyor olacaktı. Opheron, besin zincirinde Tristan'dan çok daha üstte olan nüfuzlu bir efendiye rapor veriyordu. Opheron'un ne zaman, nerede ve kimden beslendiği umurunda bile olmayan birine.

Ve bir Vestian olmasına rağmen Tristan kıtadan sürgün edilmişti. Bu da bugünlerde tek etkisinin güçlü bedeninden, kullandığı iki silahtan ve Windrider damarlarından akan elemental büyüden geldiği anlamına geliyordu.

Tristan, Opheron'un yüzüne sert bir rüzgâr savurarak erkeğin geriye doğru sendelemesine ve kış üstü düşmesine neden oldu.

Tristan tabancasını kılıfına sokarak, "Koş bakalım, Fangface," diye homurdandı.

Opheron, beyaz takım elbisesinin kirini fırçalayarak hantal kolları üzerinde durdu. "Her zaman bir zevk, Hayalet Gezgin." Uzaklaşmadan önce banktaki baygın adamı işaret etti ve omzunun üzerinden Tristan'a seslendi. "Artan yemeklerimiz için hoş geldiniz."

Tristan, Opheron'un meydanın ötesindeki gölgeli sokakta kayboluşunu izledi, sonra Ölüm Sapığı'nın kurbanını kontrol etmek için bankın önüne çömeldi.

Adamın göğsü yavaşça inip kalkıyor, nefesi soluk sarı saçlarını karıştırıyordu. Opheron'un son iki kurbanının ikisi de kadındı; biri genç ve güzel bir kızıl, diğeri ise daha yaşlı ve koyu tenliydi. Ölüm Takipçisi'nin oldukça maceracı bir damak zevki vardı.

Tristan kanatlarını olabildiğince sıktı, korkutucu görünmemek için daha alçak bir yere çömeldi ve adamı iterek uyandırdı.

Adamın ela gözleri açıldı ve dik oturdu.

Tristan avuçlarını kaldırarak tehditkâr olmayan geniş bir gülümseme takındı. "Sorun yok," diye fısıldadı. "O gitti."

Genç adam dizlerini göğsüne bastırarak kendini bankın daha da içine çekti, az önce diğerinin ona yaptıklarından sonra bir Fae erkeğine güvenmek istemiyordu.

Tristan çekingen bir el uzattı ve adam irkildi. "Memur Tristan Saros, hizmetinizdeyim. Size zarar vermeyeceğim."

Adam Tristan'ın unvanını duyunca gözlerini kırıştırdı, titrek bakışlarını Tristan'ın üniforması ve kanatları üzerinde gezdirdi. Tristan'ın tüm samimiyet çabalarına rağmen genç adam bankın kenarından tırmanarak karanlık sokaklara daldı.

Tristan derin bir iç çekti, yere doğru bir rüzgâr savurdu ve yıldızların aydınlatığı gökyüzüne doğru yükseldi. Vardiyası neredeyse bitmiş olmasına rağmen, Opheron'un beyaz takım elbisesini Thalenn'in dolambaçlı sokaklarında takip etti ve genç adamın bu gece Deathstalker'ın son kurbanı olmasını sağlamaya kararlıydı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

T DIENSES MEYDANI'NIN SOKAKLARI düşük enerjiyle uğulduyordu; Cassandra'nın bir Cumartesi gününden beklediği tipik gürültüye kıyasla konuşmalar yumuşak bir vızıltı, kahkahalar hafif bir çınlama gibiydi. Sanki eğlenenler, birilerinin onları izlediğinin ve tarttığının bilincinde olarak en iyi davranışlarını sergiliyorlardı; meydandaki tüneğinden aşağıya bakan Soyтары'nın mermerden yapılmış heykeli dışında biri. Yarı giyinik Neşe Tanrısı Dienses, çılgın ve neşeli bir bakışla kalabalığın şerefine kadeh kaldırdı. Bu ciddiyeti kesinlikle onaylamazdı.

Dienses Meydanı'nda geceleri yiyecek tezgâhları, kafeler ve tavernalar hüküm sürer; perakende mağazaları, kasap dükkânları ve manavlar kepenk indirirdi. Baharatlı et ve kızarmış soğanın ağız sulandıran kokuları ılık havada asılı kalır ve her birkaç blokta bir, büyülü bir tabelanın doğal olmayan parıltısı ölümlüleri sadece Fae'lere ait bir işletmeden uzak durmaları konusunda uyarırdı.

Cassandra başını dik tutarak kalabalığın arasında ilerledi. Kolyeyi olabildiğince çabuk düşürmesi ve Baş Rahibe gittiğini fark etmeden önce Tapınağa dönmesi gerekiyordu.

Burada bir Kefenli Rahibe olarak tanınmaktan endişe etmedi. Yardım ettiği yoksul aileler şehrin bu kısmına pek sık uğramazdı. Ayrıca, bu gece sivil gibi giyinmiş, hiçbir Kefenli Rahibenin içinde ölü bulunmayacağı, uzun kollu, düşük yakalı, erik rengi muslin bir elbise giymişti.

Elbiseyi nereden aldığına dair hiçbir fikri yoktu. Bu da büyük ihtimalle elbiseyi bir soygun sırasında aldığı ve Xenia'nın da hafızasına kazındığı anlamına geliyordu.

Dalgalı kestane rengi saçları sırtından aşağı dökülüyordu ve siyah parmaksız

Kalın bileklikli eldivenler dövmesini örtüyordu.

Kıvrımlı, dar sokaklarda ilerlerken, bu akşam Tapınak'tan ayrılmadan önce Başrahibe, Xenia ve Richelle'le yaptığı gergin ve yararsız konuşmayı tekrar hatırladı.

Başrahibe bir kez daha Cora'nın kayboluşunu firardan daha ciddi bir şey olarak görmeyi reddetmişti. Bunun da rapor edilmeye değer bir suç olmadığına ısrar etmişti.

Herhangi bir Rahibe istediği zaman tarikattan ayrılmayı seçebilirdi. Başrahibe kimseyi kalmaya zorlamazdı.

Sürekli pratik yapılmazsa, bir Rahibe'nin damarlarına enjekte edilen seyreltilmiş Fae büyü - her Rahibe'ye hafıza çekme ve görüntüleme güçlerini veren ölümsüz büyü ve ölümlü kanının eşsiz birleşimi - bozulacak ve yetenekleri körelen bir kas gibi solacaktı. Ve dövmesi kaybolacaktı. Yoldan çıkmış Rahibe, kolonilerde acımasız bir yaşam sürmeye çalışan sıradan bir insan kadına dönüşecekti.

Eğer Cora ve Rahibe Kouris'in istediği buysa, Başrahibe onların özgürlüğüne izin verecekti. Başrahibenin ilgisizliği Cassandra'yı öylesine öfkelen-dirmişti ki, Başrahibenin kendisinin de kötü niyetli, art niyetli olup olmadığını sorgulamaya başlamıştı.

Cassandra bu endişeleri zihninin gerisine iterek sarılı kolyeyi kucakladı ve alçak topuklu bağcıklı botlarının çıkardığı ses kaldırım taşlarında yankılanırken bırakma noktasına doğru koştu.

Karanlık bir sokağa yaklaştığında sokaklar daha da sessizleşti, gece eğlencesi için seçenekler giderek azaldı. Etrafında meraklı gözler olup olmadığına baktı, sonra solundaki sert metal kapının farkında olarak dar bir aralığa döndü - bir zamanlar kötü şöhretli bir zevk salonu olan ve şimdi Thalenn'in en yavaş, en pis barı olan İmparatoriçe'nin Kucağı'nın mutfak girişi.

Komisyoncu bu yeri seçmişti ve Cassandra bunu hiç sorgulamamıştı. Ancak seyrek ve çoğunlukla erkek olan müşteriler arasında çok fazla dikkat çekeceğini bildiği için içeri adım atmayı reddetti.

Sokak çürüme kokuyordu, çürümüş sebzelerin birleşik kokusu,

Yanık yağ ve bayat bira Cassandra'nın öğürmesine neden oluyordu. Gölgelere doğru adım attığında, iki yapışkan tuğla duvarın arasındaki köşede yer alan dört varilden biri olan büyük bir içki fiçisine yaklaştı.

Cassandra davetsiz misafirleri dinledi, tek ses bardan gelen hafif sesler ve paslı bir yağmur oluşundan gelen yavaş su damlasıydı. Paketi koltuk altına sıkıştırarak boş fiçinin dairesel ahşap kapağını çekti ve kenara doğru eğildiğinde çıtalar midelerini kesti.

Tam paketi bırakmak üzereyken yavaş ayak sesleri yaklaştı ve ensesindeki tüyler diken diken oldu. Ara sokağa göz atarken panik kafa derisini sıkılaştırdı. Fark edilmeden sokağa kaçmasının hiçbir yolu yoktu. Paketi fiçinin içine bıraktı, sonra kendini fiçinin ağzından sarkıttı, kapağını tuttu ve fiçiyi üzerine yerleştirdi.

Bir kez gizlendiğinde, kendini sabitlemek için derin bir nefes aldı ve doymuş ahşaptan yayılan baskın burbon kokusundan neredeyse bayılacaktı. Yanık vanilya aroması ona, işte geçirdiği zor bir günün ardından bir iki kadehle rahatlayan babasını hatırlattı.

Geceyi sarsan bir uğultu Cassandra'nın burbonla ıslanmış kafesini salladı. Kulaklarını kapatmak için ellerini kaldırdı ve parmak eklemlerini fiçinin sert iç yüzeyinde yırttı.

Ağır ayak sesleri ve uzun bir nefes alış verişin ardından dişlerini gösteren bir tıkırtı duyduğunda kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Bir Deathstalker yaşam belirtisi bulmak için havayı kokluyordu. Likörün baş döndürücü aromasının kokusunu maskeleyeceğinden emin, fiçinin kalın duvarlarının çarpan kalp atışlarını bastırması için dua etti.

Ölüm Takipçisi yaklaştıkça paniğini bastırmaya ve çarpan kalbini sakinleştirmeye karar vererek derin bir nefes daha aldı. Bundan sonra ne olursa olsun, savaşmadan yenilmeyecekti. Omurgasını çelikleştirerek, tehditkâr adımlar durduğunda ellerini yumruk yaptı.

Fıçısı, komşusunun ani bir güçle yerinden sökülmesiyle sarsıldı. Tahta duvara çarptı, ardından bir ciyıklama ve bir farenin ölümüyle karşılaştığını düşündüğü bir çıtırtı, gıcırdama sesi geldi.

Deathstalker'ın çenesi. Ayak sesleri uzaklaşırken öğürmesini bastırmak için ağzını kapattı.

Deathstalker'ın gerçekten gittiğinden emin olmak ve kendine düşünecek zaman tanımak için tam beş dakika boyunca varilin içinde kaldı. Bir teslimat sırasında hiç kesintiye uğramamış, bu sokakta hiç kimseyle karşılaşmamıştı.

Cassandra daha güvenli bir yer seçmek istese bile, bu fiçıya bir not bırakmaktan başka Broker'la iletişim kurmasının hiçbir yolu yoktu. Bu da her nasılsa orijinal planına sadık kalmaktan daha tehlikeli görünüyordu.

Ayrıca Cassandra'nın bu ödemeye ihtiyacı vardı ve her bir *drahmiyi* Callas ailesine hediye etmeyi planlıyordu. Yakalanmanın sonuçlarına katlanmayı uzun zaman önce kabullenmiş, bu aileleri kurtarmanın riske değer olduğuna inanmıştı.

Hiçbir rota düzeltmesi yapmadan ilerlemeye karar verdi.

Koliyi bırakarak kendini fiçiden çıkardı ve Broker'a bir paketin varlığını işaret etmek için kapağı ters çevirdi.

Bırakma tamamlandı.

Üç gün içinde geri dönecek ve ödemesi onu bekleyecekti. Letha'ya, Bayan Callas'ın bu hafta Tapınak'tan uzak durması için sessiz bir dua etti.

Başını ara sokaktan dışarı çıkararak Ölüm Takipçisi'nin izlerini bulmak için sokağı taradı. Yırtık parmak eklemlerini tuğlanın etrafında kıvırdı ve pul pul dökülen beyaz derinin çevrelediği sızan kırmızı yaralardan irkildi.

Şekerleme.

Eğer Ölüm Sapığı hâlâ gölgelerin arasında dolaşıyor olsaydı, kanın kokusunu alırdı. Sıyrıklar çok acıtmıyordu, sadece biraz yakıyordu. Parmak eklemlerini yalayarak temizlerken demir tadı ağzını doldurdu. Yaralar hemen tekrar ağlamaya başladığı için faydasızdı. Parmaksız eldivenlerini çekiştirerek kanı emmeleri için yukarı çekmeye çalıştı.

Hemen harekete geçmesi gerekiyordu.

Cassandra o uhrevi kükreme bölgeyi temizlediğinden hiçbir yönde bir ruh görmedi. Binalara yakın durarak ve tentelerinin gölgeli örtüsü altında kalarak kaldırıma fırladı.

Birkaç blok sonra, kapalı bir fırının hızla geçti, kasalar günün cazibesinden boşalmıştı, sonra ayakları yerden kesildi ve tuğla duvara çarptı.

Boğazındaki mengene gibi sıkı el onu yerden birkaç santim yüksekte tutuyordu ve çelik bir kablo kadar sağlam ince bir kolu kavradığı için ayakları tutunacak yer bulamayarak çırpınıyordu. Ölüm Takipçisi'nin yüzü gölgelerin arasından çıkarken nefes almaya çalıştı, gözleri bir engereğinki gibiydi ve göz bebekleri canlı sarı bir yatağın içinde siyah yarıklarla kaplıydı.

Fae'nin boyu 1.80'in üzerindeydi, neredeyse Tristan'ın boyu kadardı ama kaslı bir yapısı vardı. Uzun vücudu tebeşir beyazı takım elbisesinin içinde yüzüyordu; gövdesi bir tahta kadar düz, kolları ve bacakları incekti. Soluk sarı saçları kaymaktaşı teninde parlıyordu ve dudakları ince ve pul puldu, yılan gibi dilini içeri dışarı oynatmaktan çatlamıştı.

"Kanın nefis kokuyor ölümlü," diye tısladı Ölüm Sapığı gırtlaktan gelen bir hırıltıyla, denizlerin kararmış derinliklerinde binlerce yıl dolaştıktan sonra yüzeye çıkan kadim bir yılan devinin sesiydi bu.

Cassandra'nın midesi .

Ölüm Takipçisi çatallı dilini Cassandra'nın hırpalanmış parmak eklemlerinde gezdirirken zevkten ürperdi; Cassandra'nın bir an yaptıklarının dehşet verici bir taklidiydi bu. "Ve tadı daha da güzel," diye inledi. "Merak ediyoruz... senin korkunun tadı da bu kadar ilahi olur muydu?"

Cassandra onun yüzüne tükürdü. "Seni asla tatmin etmem."

Deathstalker tükürüğünü yanağından sildi, yüzünde geniş bir sırıtiş vardı ve dişleri kan içindeydi.

Onun mu yoksa farenin mi olduğunu anlayamadı.

Parmak uçlarındaki tükürükleri yalarken dili dışarı fırladı, sonra çenesini öyle sıkı kavradı ki çürük oluşacağını biliyordu.

"Çok kırılğan, çok nefis bir şekilde kırılğan. Korkunun kokusunu şimdiden alabiliyoruz, Kırılğan Leydi," dedi, dişlerini göstererek ona yaklaştı ve uyarılmışlığını ona sürttü. "Delirium'dan, tatmin etmeyen işlenmiş duygulardan bıktık usandık. Gerçek olana açız. Onları senden kolayca alabiliriz. Size de zevk hissettirebiliriz."

Cassandra güldü, Ölüm Sapığı'nın elleri boğazına ve çenesine kenetlenmişken çıkardığı ses bozuktı. "O küçük şeyle mi? Kalçama bir bebek havucu sıkıştırıyormuşsun gibi geliyor. Benden alacağın tek duygu hayal kırıklığı olacak."

Hırladı, daha önce sokakları temizleyen kükremesinin soluk bir kopyasıydı ama yakından tanık olmak daha az korkutucu değildi. Başını kızın boynuna doğru eğdi ve dişlerinden damlayan zehir kızın tenine sıçrayınca kızın nabzı hızlandı.

Bir anda, şiddetli ama etkileyici bir şekilde odaklanmış bir rüzgâr Ölüm Sapığı'nı yerinden söküp attı.

Elleri ve dizleri üzerine yere düştü, çenesi zonkluyordu ve Fae kaldırım taşlarından aşağı yuvarlandı, kafası bir sokak lambasının ağır bronz kaidesiyle yankılanan bir çınlamayla buluştuğunda durdu.

İki siyah çizme göründü ve dizlerinin üzerine kalkıp nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarırken tanıdık, meşemsi, baharatlı bir koku onu sardı.

Başını kaldırıp karamel renkli bir çift göze baktı.

Tristan sırtarak ona baktı, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, siyah kanatlarını açmıştı.

"Bebek havuç mu?"

ONUNCU BÖLÜM

TRISTAN, önünde diz çökmüş olan yıkıcı güzellikteki ölümlü kadına elini uzattı.

Bilinçaltından bir kelime , mavi-gri gözlerinden bir işaret parladı.

Birdman.

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden zihninin girintilerine doğru süzülüp gitmesine izin verdi.

Tristan, "Bir Deathstalker'a böyle yem attığına göre kolonilerdeki en pervasız kadın sen olmalısın," dedi. "Özellikle de bunu. Kimin için çalıştığını biliyor musun?"

"Komik, baştan çıkarma sırasında aklıma gelmedi," diye kaşlarını çatı kadın, narin elini onunkinin içine yerleştirdi ve baştan çıkarıcı bir sıkılıkla kendini ayağa kaldırdı. Kendini, gözlerini kadının yüzünde tutmaya ve bakışlarını Aşk Tanrıçası Amatu'nun elinden çıkma bir sanat eseri olan vücudunda gezdirmemeye zorladı. Her iki türden bir erkeğin de dokunmak için dizlerinin üzerinde yalvaracağı bir vücut; hoş kıvrımlı kalçalar, kıvrık bir bel ve elbisesinin dekoltesinden kaçmakla tehdit eden cömert göğüsler.

"Sen buna baştan çıkarma mı diyorsun? Yanlış erkeklerle oynuyorsun." "Doğru olanlar iğnelemeden anlar."

"Touché," diye kıkırdadı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim. Bunun için teşekkür ederim," dedi ve sokakta iki büküm yatan baygın ama nefes alan Deathstalker'ı işaret etti.

"Sadece işimi yapıyorum. Pagonis'in canavarlarını daha sıkı tutması gerekiyor."

tasma." İsmi duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı. "Şu Opheron, haftalardır ortalığı kasıp kavuruyor. Bu akşam onun pençesinden kurtardığım ilk ölümlü sen değilsin. Gerçi senin ona verdiği tepki kesinlikle en eğlencelisiydi."

"Seni güldürdüğüme sevindim," diye kükredi, karışık samur saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve çenesinde çiçek açan bordo, U şeklinde bir çürüğü ortaya çıkardı.

Gözleri daraldı, öfkesi canlı bir şeye dönüştü, derisini delip geçmek ve o bok parçasını parçalamakla tehdit etti. Bir şahesere böyle zarar vermek? Kabul edilemezdi.

Gerçi çürük kadının güzelliğini daha da artırıyordu. Kadının zarif yüz hatlarıyla tezat oluşturan çirkinliği bir bakıma çarpıcıydı. Kadınlardaki çürükleri itici bulmaktan başka bir şey yapmıyordu.

Düşünceleri nereye sürüklenmişti?

Sokakta durup aptal gibi bu kadına baktığını fark edince bir adım öne çıktı ve parmak ucuyla kadının çenesini yukarı kaldırdı. Kadın nefesini içine çekti ve adam verdiği tepkide misk gibi bir şeyin, acının altında yatan bir şeyin kokusunu aldı. Çürüğü incelerken fark etmemiş gibi yaptı.

"Korkarım bu iyileşmeden önce daha da kötüleşecek. Üzerine biraz buz koymalısın. Yaşadığınız yerde buz var mı? Eğer yoksa, buraya yakın bir tavernanın sahibini tanıyorum, size biraz verebilir."

"Bu gece bir Fae erkeğiyle daha hayal kırıklığı yaratacak bir karşılaşma havasında değilim, teşekkürler," dedi ve adamın elini çenesinden çekip arkasını döndü.

Kızın üst kolunu tuttu. "Bu bir yaklaşma değildi." Öyleydi; kendini tutamadı. "Bu sokaklarda benden çok daha tehlikeli yaratıklar var, Hanımefendi."

"Öyle mi?" diye mırıldandı dişi bir aslanın sinsi güveniyle. "Onlardan biri olmadığımı nereden biliyorsun?"

Kadın ona doğru bastırdı, esnek kıvrımları adamın duyularına kısa devre yaptırarak uzandı ve-

"İyi deneme," diye ısırđı, kadının elini hançerinden çekerek. "Beni etkisiz hale getirmek istiyorsan bundan daha hızlı hareket etmen gerekecek."

Dudakları ya meydan okuma ya da ima karşısında kıpırdadı ve tam cevap vermek üzereydi ki sağ tarafında bir hareketlilik fark etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı onu kollarına alıp gökyüzüne fırlamadan önce, Opheron onlara doğru hamle yaparken kıl payı kurtuldu. Deathstalker'ın dişleri botunun tabanından küçük bir parça kopardı.

Devrilmiş bir devin sivri dişleri gibi araziden çıkıntı yapan engebeli çatıları aşarlarken kadın çığlık attı.

Ama bu bir dehşet çığlığı değildi.

Dizginlenemeyen bir sevinç çığlığıydı bu, şamatalı bir kahkahaya dönüştü; pırıl pırıl şehri seyrederken vücudu adamın kollarında titriyordu.

Kadın yumuşak dalgalarını ellerinin arasında topladı; yüzüne çarpıp dikkatini dağıtmasını önlemek için, diye düşündü. Uzun boynunun krem si genişliğini adamın ağzından sadece birkaç santim uzakta göstermenin çok daha dikkat dağıtıcı olduğunun farkında değildi. Kokusu da öyle: bal ve gül ağacı gibi tatlı, çiçeksi ve topraksı.

Ve garip bir şekilde tanıdık.

Çok belli etmemeye çalışarak nefesini içine çekti. Vücudu ona bu kadar sıkıca bastırılmışken zordu.

"İnanılmaz," diye fısıldadı, adamın tutuşuna karşı kendini zorlayarak aşağıya baktı. Sanki ne kadar yüksekte olduklarını görmek ister gibiydi. Bu, onun kollarında uçan bir insanın vereceğı tipik bir tepki değildi.

"İlk kez mi?" diye sordu.

"Bilmek istemez miydin?" Göz kırptı. "Daha hızlı git."

Kanatlarını katlayıp Dienses Meydanı'nı çevreleyen geniş caddenin hemen ötesindeki eğri büğrü bir sokağı doğru yönelirken onu daha sıkı kendine çekti. Serbest düşüşle yere çakıldılar ve rüzgâr kızın gözlerinden süzülen tuzlu yaşları yüzüne vurdu. Kız coşkuyla kükrüyordu ve adam onun nabzının hızla attığını hissedebiliyor, coşkusunun kokusunu alabiliyordu. Kendi nabzı da hızlanmaya başladı. Ve bunun nedeni uçuşlarının hızı değildi.

Tam çatılara ulaştıklarında kanatlarını çırptı ve süzöldü.

Yavaşça aşağı indi, pis kırmızı bir tentenin önündeki kaldırım taşlarına indi.

Dienses Meydanı'nın eteklerinde, Fae ve ölümlü dostu bir taverna olan Diş ve Pençe bu gece tıklım tıklımdı. Sarhoş müşterilerden oluşan karışık türlerden gruplar sokağa dökülmüş, siyah tuğla duvarlara yaslanmıştı. Birkaç Fae parlayan gümüş şişelerde Delirium içiyordu.

"Beni yere bırak," diye fısıldadı, bir elini göğsüne vurarak. "Kimsenin benim senin oyuncağın olduğumu düşünmesini istemiyorum."

Kanatları ve siki, *oyuncak* kelimesinin çağrıştırdığı iğrenç görüntüler karşısında seğirdi, özellikle de elleri onun kalçasına ve kaburgalarına kenetlenmişken. Kadının ruh halindeki değişimler başını döndürüyordu ama bu kötü bir şey değildi. Yüce Tanrılar onun daha önce de ölümlü kadınlar tarafından baştan çıkarıldığını biliyordu ama hiç bu kadar çabuk olmamıştı. Ve onda çok tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Onu rüyasında mı görmüştü?

Ne yazık ki Tristan bu oyunda ustaydı. Onu hemen yere düşürdü ve kıcı kaldırım taşlarına çarparken ciyakladı. Yine de düşüşünü hafifletmek için altına bir hava fırlattı. Tam bir pislik değildi.

Sayıklayan Fae'lerden birkaçı kukuletalı bakışlarını onlara yöneltti ve kıs kıs güldü.

"Nasıl istersen," dedi ve şehvet dolu bir sırıtışla ona gülümsedi - sağ yanağındaki gamzeyi ortaya çıkaran ve yıllar boyunca hem ölümlü hem de Fae birçok dışının gardını düşürmesine ve onun etrafında daha fazla dolaşmasına neden olan bir sırıtış. "İçeride benim oyuncağım olmak için yalvaracak bir sürü dişi var. Neden vaktimi ölüm arzusu olan bir ölümlüyle harcayayım ki?"

Kirli taşların üzerinden kalktı, sevimli bir şekilde baktı ve ellerini elbisesinin arkasına sildi. "Yapmamalısın," dedi, onun yanmasından etkilenmemişti.

Belki tamamen değil. Ne kadar saklamaya çalışsa da, onun üzerindeki etkisinin kokusunu alabiliyordu.

Yanından geçerken omzunu şaşırtıcı bir güçle ona çarptı. "Sana zaten ilgilenmediğimi söyledim. Bir ipucu al, Birdman."

Başını arkaya attı ve güldü. Bu kelime bir takma addı

Onu mu? Bu kadınla daha önce tanışmıştı, bundan emindi.

Geçen geceki sayıklama sersemliği sırasında ona evlenme teklif etmiş miydi? Yüce Tanrılar, umarım öyle değildir. Yine de bunu kendi başına yapmazdı.

Ama daha önce tanışmış olsalardı ve onu unutmuş *olsaydı* - o kadar etkileyiciydi ki, Delirium olsun ya da olmasın, *kimsenin* onu unutabileceğini düşünemiyordu - onu çoktan çağırmış olurdu, değil mi?

Eğer bu konuyu açmayacaksa, soracak kadar aptal değildi.

"Lütfen," dedi adam, kız uzaklaşmadan önce bileğini tutarak. "Yüce Tanrılar üzerine yemin ederim ki masum niyetlerimden başka bir şeyim yok." Yalan söylediği için onu cezalandırmamaları için Yüce Tanrılara yalvardı. "Teknik olarak hâlâ devriyedeyim ve hizmet etmek ve korumak benim görevim olduğu için çenendeki o kötü çürüğü iyileştirmek için uygun bakımı aldığından emin olmam gerekiyor."

Keskin, kuşkulu bir kahkaha attı. "Yani beni bir meyhaneye mi götürüyorsun?"

Omuz silkti. "Bu saatte hiçbir şifacı pratik yapmıyor. Ayrıca, bu noktada biraz buz da en az bir şifacı kadar işe yarar. Hadi ama, korkacak bir şey yok. Isırırım ama ilk buluşmada nadiren." Sivri köpek dişlerini yaladı ve başparmağını eldivenin altındaki yumuşak deriye sürttü.

Kıkırdadı, sonra kendini durdurdu ve kaşlarını çatarak bileğini çekti. "Peki," dedi. "Ama sadece buz almak için. Sonra eve gitmem gerek."

Ona eşlik etmeyi teklif etmek için ağzını açtı.

"*Yalnız*," diye tükürdü o cevap vermeden önce. "Ve bu bir randevu değil."

Tavernanın soluk kırmızı kapısına doğru birkaç uzun adım atarken "İyi," diye kabul etti. Pencereyi kaplayan demir parşömenlerin arasından kalabalığı taradı, tanıdığı pek çok Fae gördü ama Muhafız arkadaşlarından hiçbirini göremedi.

Kadına söylediklerine rağmen, sorumluluklarından kaçıyordu. Bu hafta ikinci kez.

Kapıyı açık tuttu ve onu içeri aldı. "Hadi şu güzel yüzünü düzeltelim."

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA, Fang and Claw'ın girişinde durakladı, bu kadar çok doğaüstü yaratıkla dolu bir kalabalığın arasından nasıl geçeceğini bilemiyordu. Tek ölümlü olmadığını umuyordu ama dışarıda dolaşan gruplara bakarak öyle olmadığından şüpheleniyordu. Yüzleri tarayarak gereksiz yere dikkat çekmek istemedi.

Zaten hiçbir şey göremiyordu; boyu ona omuzların, kanatların ve boyunların güzel bir görüntüsünü sağlıyordu.

Çekingenliğini azaltacak kadar gürültülü, hoş bir sesler gümbürtüsü onu karşıladı. Sıkışık alan gürültülüydü ama aşırı değildi, sanki herkes bağırmayı engellemek için konuşmaları uygun bir ses seviyesinde tutuyordu.

Tristan'ın eli sırtının küçük kısmını okşayınca sıçradı. Kanatlarını onların etrafında kıvırdı ve nazik bir bastırmayla onu ileriye doğru yönlendirdi, herkesin üzerinde yükseldi ve bir yol açtı. Adam başarısından memnun bir şekilde ona sırtıttı ve kız aptalca bir şey yapmamak için gözlerini kaçırdı.

Ona gülümsemek gibi.

Önceki karşılaşmalarından bu kadar kısa bir süre sonra onu tekrar görmeyi beklemiyordu. Onun hakkında kurduğu fanteziler bir Kefenli Rahibe için tamamen uygunsuzdu, tehlikeli olmasından bahsetmiyorum bile. Özellikle de tekrar onun huzurunda olmak, bu fantezileri hayata geçirmeyi ciddi ciddi düşünmesine neden olmuştu.

Cassandra, Callas ailesini kurtarma çabaları sırasında riskleri kabul etti,

Ama tarikat içindeki konumunu daha fazla tehlikeye atmak istemiyordu. Tarikattan atılmak, soygunlarını planlamak ve insanlara yardım etmeye devam etmek için ihtiyaç duyduğu anılara erişimini kaybetmek anlamına geliyordu. Eğer Başrahibe Cassandra'nın bekâret yeminini bozduğunu anlarsa, Cassandra'yı sevinçle gecekondlu mahallelerine geri atacaktı.

Yine de başrahibenin şüphelerini uyandırmadan ne kadar ileri gidebileceğini sorgulamaktan kendini alamıyordu. Başrahibe öpüşmenin kokusunu miydi?

Cassandra başrahibenin mastürbasyonu koklayamayacağını biliyordu. Eğer alabilseydi, Başrahibe bugün erken saatlerde Tristan'dan ilham alarak yaptığı seans yüzünden Cassandra'yı çoktan cezalandırmış olurdu.

Bu sabahki şehvet dolu duş fantezisinin öznesi elini tehlikeli bir şekilde arka tarafına yaklaştırırken yanakları her zamankinden daha fazla ısındı.

Hayır, yanındaki ağzı sulanmaya değer örnek ne kadar cazip olursa olsun, Kaybedecek çok şeyi vardı. Önüne çıkan diğer seçenekler düşünüldüğünde kazanacağı çok az şey vardı. Düşen çeneler ve hararetli bakışlar, sanki Yüce Tanrılar'ın İmparatoru'nun ta kendisiymiş gibi onu takip ediyordu.

Bu hafta ikincisi olan o heyecan verici uçuş sırasında bir an için kararlılığını kaybetmişti. Uçmayı ne kadar sevdiğini, uçmanın sarhoş edici özgürlüğünü ne kadar sevdiğini keşfettiğinde şok olmuştu. Yere indiklerinde, Tristan onu güçlü kollarıyla kucakladığında, başının çok ama çok büyük bir belada olduğunu biliyordu.

Böylece duygularını boğmuş, öfkelenmiş ve duvarlarını yeniden inşa etmişti. Adam onu açıkça hatırlamadığı için bunu yapmak yeterince kolaydı. Yine de gözleri ilk karşılaştığında ve sonra yine onun takma adını kullandığında bir şeylerin titreştiğini gördüğünü sanmıştı. Aptalca bir hata. Yakın zamanda onu aydınlatmayacaktı.

Tristan dalgalanan cümbüşçüleri ayırarak arka duvarın tamamını kaplayan maun bir barı ortaya çıkardı. Sıra sıra dizilmiş içki şişeleri, ışıltılı değerli taşlar gibi tavana kadar yükseliyordu.

Üç müşteri birbiriyle itişip kakışıyor, erkek olan yıpranmış, kadın olan sakın ve kasıtlı iki meşgul barmene işaret vermeye çalışıyordu. İkisi de

Kanatları olmayan Fae'ler, yani muhtemelen Beastrunner'lardı. Yaklaşana kadar emin olamayacaktı ama bu tür müşterileri olan bir yerin bile bir Deathstalker kiralayacağından şüpheliydi.

Tristan bara doğru zorla ilerlemeyi başardı ve göz alıcı kadın barmen onu görünce ciyakladı.

"Tristan!"

Hizmet etmekte olduğu müşteriye bırakarak yanına geldi ve bal sarısı gözlerini Tristan'vücudunda gezdirdi, bariz ilgisini gizleme zahmetine girmede. Kesinlikle bir Beastrunner. Göz rengine bakılırsa bir tür büyük kedi bi-formu.

"Bu kadar erken ne işin var burada? Bu gece görevde olduğunu sanıyordum. Benden uzak durmadın, değil mi?" Elini uzattı, uzun mat siyah tırnaklarını kan akıtacak kadar sivri uçlara doğru oynattı.

Tristan barmenin parmaklarını kavradı ve parmak eklemlerini öptü, koyu renk kirpiklerinin arasından ona baktı. "Asla, Reena," diye mırıldandı.

Reena pantolonunun içine boşalmak üzereymiş gibi görünüyordu.

Cassandra bu yakınlık karşısında duyduğu kıskançlığa engel olamadı. Yine de barmen Tristan'ın adını söylediği için minnettardı. Cassandra bilmiyormuş gibi davranmak zorunda kalmayacak ve bir yanlışlığa karşı bu kadar tetikte olmak zorunda olmayacaktı.

"Ama ben aslında görevdeyim," dedi Tristan, kolunu Cassandra'ya dolayarak ve onu bara çekerek. "Bu küçük gözüpek kızı Opheron'un dişleri arasında berbat bir ölümden kurtardım. O pislik ona bu güzel morluğu verdi." Cassandra'nın çenesini kavradı, uzun ve hünerli parmakları Cassandra'nın boynunu sıyrarak nabzının atmasına neden oldu.

Reena, Tristan'a karşı herhangi bir bölgeselilik belirtisi göstermedi. Belki de paylaştıkları sadece flörtöz bir arkadaşlıktı? Cassandra, şu anda pençeleri üzerinde olan Vestian üzerinde hiçbir hak iddia etmediğini bilmesine rağmen durumun böyle olması için dua etti.

"Reena, güzelim, bana bir iyilik yap ve onun için bir havluya biraz buz doldur. Ben de sek bir burbon alayım." Tristan aşağıya bakmaya devam etti

Altın sarısı gözlerinde karanlık bir bakışla Cassandra, siyah saçlarının gevşek telleri keskin çene çizgisini sıyrıyordu. Ellerini Cassandra'nın boğazında ve omzunda bıraktı, parmakları Cassandra'nın kalçalarını boş boş okşuyor ve kalçalarının arasında sıcaklık birikmesini teşvik ediyordu.

"Bu akşam nedense canım çok çekti," dedi.

Derinleşen uyarılmışlığını görmezden gelen Cassandra, onun içki isteğine kıs kıs güldü. Daha önce saklandığı yerin kanıtlarını üzerinde taşıyor olmalıydı.

"Peki ya sen, Daredevil?" diye sordu. "İçecek bir şey ister misin?"

"Görevdeyken içki içmene izin var mı?"

"Birazdan ineceğim," dedi Tristan çarpık bir sırıtışla ve onun omzunu sıktı.

Cassandra homurdandı. "Sen bilirsin. Benim için sadece bir su, teşekkürler. Uzun süre kalamam."

Ne kadar yoğun bir şekilde kalmak istese de. Bırak onu mıncıklamaya devam etsin. Bütün gece boyunca. Vücudunun her santimini. Büyüyü bozmak için adamın ellerini itti ve anında pişman oldu.

Reena isteklerini yerine getirmek için ayrıldı ve Tristan beklerken Cassandra'yı yanlarında yeni boşalmış bir masaya oturması için dürttü.

Kanatlar için tasarlanmış alçak arkalı tabureye tırmandı, sonra dirseklerini yapışkan masa tablasına dayadı. Kolyesini saklandığı yerden çıkardı ve akılsızca zinciri boyunca gezdirdi - gergin bir tik ama yine de rahatlatıcıydı.

Duvara karşı koyu gölgelerin arasında gizlenerek kalabalığı inceledi. Coğunluğu Rüzgâr Sürücüleriydi, kanatları en parlak kıızıdan en koyu mora ve aradaki her şeye, ayrıca beyazlara, grilere ve siyalara kadar uzanan parlak bir spektrumdaydı. Siyah kanatların hiçbirisi Tristan'ın yanardöner güzellikleri kadar göz alıcı değildi.

Cassandra şaşırtıcı sayıda ölümlü olduğunu da fark etti. Birkaçı kendi türüne sadık kalıyordu ama çoğu Fae'lerin arasına serpiştirilmişti.

Diş ve Pençe, koloniler içinde türler arası ortak kaynaşma için bir tür sığınak gibi görünüyordu. Cassandra böyle yerlerin var olduğunu bilmiyordu.

Her iki türü de gülerken, tartışırken, dans ederken ve dokunurken görmek, Tristan'ın geçen geceki itirafıyla aynı umut çiçeklerini açtı.

Ölümlüleri eşit olarak gören Fae'ler .

Tristan belirdi, , suyunu ve buz dolu havluyu masanın üzerine koyduktan sonra karşısındaki tabureye tırmandı, arkalarındaki çifti rahatsız etmemek için kanatlarını kapalı tutuyordu; bir Windrider dişisi ölümlü bir erkeğin kucağında oturuyordu, dili Cassandra'nın nasıl nefes alabildiğini merak etmesine neden olacak kadar boğazına kaçmıştı. Adam rahatsız olmuş görünmüyordu, elleri Fae'nin tüylü, gül pembesi kanatlarını okşuyordu.

Tristan, Cassandra'nın iri gözlü bakışlarını takip etti ve kıkırdadı. "Merak etme, çok eğleniyor." Burnuna hafifçe vurdu. "Bunu söyleyebilirim."

Cassandra aval aval bakarken yakalandığı için utanarak ofladı ve boynuna bir sıcaklık yayıldı.

Tristan'ın burun delikleri alevlendi. "Bunda utanılacak bir şey yok. Meraklı olmak doğal," dedi ve sesini komplocu bir fısıltıya indirdi. "Yine de teknikleri arzulanan çok şey bırakıyor. Tamamen güç, incelik yok."

Cassandra bıkkın bir iç çekişten sonra, "Ben- ben- ben değilim," diye mırıldandı. Kolyesini göğüslerinin arasına sıkıştırdı ve suyundan derin bir yudum aldı. Tristan'ın gözleri her hareketini takip etti: parmaklarını göğüs dekoltesine daldırışı ve yutkunurken boğazının titremesi.

Al bakalım, Birdman.

Suyunu bırakır bırakmaz Tristan masanın diğer tarafına uzandı ve göğsünde duran elini yakaladı. Parmak uçları göğüslerinin üst kabarıklıklarını sıyırdı ve içinden öyle şiddetli bir zevk şoku geçirdi ki inlememek için dilini ısırarak zorunda kaldı.

Kız elini çekemedi, damlayan, buz dolu havluyu kızın kalkık avucuna yerleştirdi. Sanki onun ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi.

Kibirli pislik.

"Şunu çenene koy," diye emretti. Kadın ona ters ters baktı ve adam gözlerini devirdi. "Buraya gelmenin tek nedeni bu, değil mi? Ayrıca, o morluk her geçen dakika daha da koyulaşıyor. Keçi sakalına benzemeye başladı."

Dudaklarından istemsiz bir kahkaha fırladı ve Tristan'ın karşılık veren gülümsemesi ayı yörüngesinde durdurabilirdi. Buzu çenesine bastırdı ve yüzünü buruşturdu ama kendini onu orada tutmaya zorladı.

Tristan burbonundan bir yudum alarak, "Aferin kızıma," diye mırıldandı.

Cassandra bu küçümseyici söze gücenmek istedi ama hain bedeni onun övgüsü karşısında ürperdi.

Letha ona yardım etsin.

Tristan'ın var olduğunu ve ona sahip olamayacağını bilmenin ıstırabından kurtulmak için Xenia'dan son birkaç geceye ait anılarını çekmesini istemeyi düşündü.

Ancak, şu anda masaya tırmanmamak, kucağına gömülmemek ve zulasından yaramaz bir anıyı yeniden canlandırmamak için tüm iradesini kullandığı için, daha sonra bu isteği yapmak için hiçbir şeyi kalmayacağını biliyordu.

"Bu gece şehrin böyle keyifsiz bir yerinde yanında kimse olmadan ne yaptığını bana anlatmak ister misin?" Tristan dizini masanın altında Cassandra'nın dizine sürterek sordu. Cassandra kendi dizini geri çekerek, "Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum," diye cevap verdi. "Ayrıca, kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım." "Evet, kışını oradan kurtarmadan önce kesinlikle öyle görünüyordu. Zehirli pislik," dedi Tristan orantısız bir sırtışıyla, gamzesini göstererek. Onun küfürleri karşısında irkildi.

Cassandra su bardağını kaldırarak, "Demek iğnelemeden anlıyor," dedi. "Size iki puan, Memur Bey."

"Sadece iki mi? Ve dikkatli ol. Bana bir daha böyle 'Memur' dersin sana emirler vermeye başlayabilirim," dedi alçak, karanlık bir sesle, içinde bir şeyler kıpırdadı, kötü bir fikir olduğunu bilse de oynama isteği uyandırdı.

Onun bariz ilgisi, yalvaranların anılarında gördüğü ama kendisinin hiç deneyimlemediği bir şekilde kendini güçlü hissetmesine neden oldu. Bu hissi henüz kaybetmek istemiyordu.

Cassandra göğsünü masanın üzerine bastırarak, "*Memur Bey*," diye fısıldadı, "kurtardığınız ölümlülere her zaman böyle tam hizmet mi sunarsınız?"

Tristan'ın dudakları aralanırken gözleri tam da kızın niyetlendiği yere kaydı. Yüz hatlarında obur bir ifade belirdi ve sonra ona muzip bir gülümseme hediye ederken kayboldu. "Aklında ne tür bir hizmet var Daredevil?"

Burbonundan uzun bir yudum aldı, sonra alt dudağını yaladı, gözlerini bir kez bile onunkilerden ayırmadı. O dilin, o dudakların vücudunda nasıl bir his uyandıracağını hayal etti ve sıvı bir arzunun hücumuna kapıldı. Burun delikleri alevlendi ve kanını alevlendiren derin, gürültülü bir ses çıkarırken bal-kahverengi gözleri eridi.

"Bana adını söyle," diye yalvardı, kollarını masanın üzerinde kavuşturmuş, pazuları deri üniformasına baskı yapıyordu.

"Bu-" diye söze başladı ama gözleri buluşunca durakladı. Vücudunda, onunla flört etmenin, hatta onu öpmenin bile kendisini tatmin etmeye yetmeyeceği konusunda uyaran bir karıncalanma hissetti.

Adamın nefesinin kesildiğini gördü, onun da bunu hissettiğini biliyordu. Uzaklara baktı, az önce aralarında geçen şeyin yoğunluğundan kaçma ihtiyacı duyuyordu.

Onunla buraya gelmesi, onunla bu şekilde oynaması çok aptalcaydı. Gitmesi gerekiyordu. "Söylememeyi tercih ederim."

Tristan başını salladı, az onun kadar şaşkın görünüyordu. "Neden?"

"Burada olmamalıyım," dedi su bardağını boşaltırken. "Eve gitmem gerek." Kendini taburesinden sürükleyerek dışarı attı ve çıkışı ararken kırmızı kapının yanında iki tanıdık, gri at kuyruğu gördü.

Cora'yı görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Cassandra masadan hızla uzaklaştı. Tristan'ın bağırışlarına aldırmadan kalabalığın arasına daldı, dirsekler savurdu ve birkaç gönülsüz homurtu duydu.

Kırmızı kapı kayıp kız kardeşinin arkasından kapandı ve Cassandra onu takip etmek için zamanında dışarı çıkabilmeyi umarak hayal kırıklığı içinde inledi.

Birisi kapıdan aceleyle çıkarken onu yere düşürdüğünde neredeyse oraya varmıştı.

"Özür dilerim!" diye seslendi tiz bir ses, solgun, lekeli bir cilde ve sarıya çalan seyreli saçlara sahip, tıknaz, orta yaşlı bir adam.

Neredeyse beyaz ayağa kalkmasına yardım etti. Cassandra cevap vermeden çekip gitti.

Omzunun üzerinden baktı, Tristan'ın yaklaştığını görünce bir an şok geçirdi, bakışları çatık kaşlarının altında lazerle odaklanmıştı.

Cora ona ulaşmadan aklını başına topladı ve kapıdan dışarı fırladı. Cora'dan bir iz bulmak için etrafına bakınırken botları nemli kaldırım taşlarında kaydı.

Tristan meyhaneden dışarı fırladı. "Hey! Daredevil!"

Cassandra içini çekti ve bir elini kestane rengi dalgalarının arasında gezdirdi. Kız kardeşinin nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve Tristan'ın peşinden geldiğini gördüğünde durakladığı için kendini azarladı.

Ama şimdi Cora'yı aramak için şehrin bu kısmında dolaşacak değildi. Kardeşini görmek her ne kadar şok edici olsa da, Cora sakın ve kararlı görünüyordu ve yakın bir tehlike içinde gibi görünmüyordu.

Belki de Baş Rahibe haklıydı ve Cora tarikatı terk etmişti.

Ayrıca saat geç olmuştu ve Cassandra'nın kimse, özellikle de başrahibe yokluğunu fark etmeden önce Tapınağa geri dönmesi gerekiyordu. Yarın gece geri dönüp aramaya devam edeceğine dair kendine söz verdi.

İlgisiz görünmeye çalışarak ve şüphesiz başarısız olarak Tristan'a döndü. Sokak lambasının ışığında, loş meyhanede olduğundan daha da çekici görünüyordu, titreyen kehribar rengi ışık yüzünün erkeksi hatlarını okşuyordu.

"Gerçekten bir adamı asılı bırakır mısınız?" diye sordu.

"Sen bir erkek değilsin."

"Tabii ki değilim." Gözlerinde vahşi bir parıltıyla gecenin karanlık bir canavarı gibi ona doğru yaklaştı. "Daha önce yaptığın maskaralıkların seni getirdiği yere bakılırsa, gerçekten tekrar sokaklara fırlamak üzere miydin?"

"Benim *maskaralıklarım* mı?" diye tükürdü, elleri kalçalarında ve kaşları saç çizgisine kadar yükselmişti. "Senden yardım istemedim, Tristan. O zaman da ihtiyacım yoktu, şimdi de yok. Neye gülüyorsun?"

"Adımı ilk kez söylüyorsun." Kollarını kavuşturdu, dudaklarında kendini beğenmiş, memnun bir gülümseme vardı. Onları ısırmak istedi -öfkeden mi yoksa şehvetten mi, bilemiyordu. Muhtemelen ikisi de.

İç çekti. "Bu gece benim için yaptığınız her şeye minnettarım ama gitmem gerekiyor. Beni bekleyen ve endişelenecek insanlar var. Bir eskorta ihtiyacım yok."

Kaşlarını kaldırarak ona baktı. Sonra yüz hatları yumuşadı. "Peki," diye yumuşadı ve kalçasındaki kınından hançerini çıkardı. "Ama bunu yanına al." Elinde çevirdi ve düz siyah kabzasını ona doğru itti.

Aval aval silaha baktı, bıçağa işlenmiş koyu renkli, kıvrımlı desene hayranlıkla baktı. Ethyrios'taki en değerli ve neredeyse yok edilemez olan Typhon çeliği, adını üretildiği kıta dağından almıştı. Kayaların altında yaşayan, ateş püskürten kadim bir canavara dair söylentiler vardı; Typhon'un demir ocakları dünyada böylesine ölümcül silahları ortaya çıkarabilecek kadar sıcak olan tek ocaklardı.

"Sanırım bunlardan birini nasıl kullanacağını biliyorsun? Yoksa işin ucunu göstermem mi gerekiyor? Ve siz söylemeden önce, evet, kabul *edebilirsiniz*. Bende daha çok var. Vestian Muhafızı olmanın faydalarından biri de bu," dedi ve gamzesini göstererek ona göz kırptı.

Bu jest karşısında şaşkına dönmüştü; sadece ona paha biçilmez bir silah teklif etmesi değil, aynı zamanda ona bir silah teklif etmesi ve onunla kendini savunabileceğine güvenmesi.

Kendini bundan vazgeçiremeden hançeri kemerine soktu ve ellerini Tristan'ın kaya gibi sağlam kollarına koyarak parmak uçlarına yükseldi ve Tristan'ın yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Teşekkürler Birdman," diye fısıldadı onun tenine karşı. Kendini alçaltırken göğüsleri adamın kollarına değdi ve adamın gözlerinde açlık parladı. Cesurca elinin tersiyle itti ve siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına attı.

"Bu lakaba ısınmaya başlıyorum," dedi. "Benim için ona iyi bak."

"O mu?"

"Tüm kılıçlar ve hançerler dışıdır. Ticaretin kuralları." "Bir adı var mı?"

"Sen bana kendininkini anlattığında ben de sana onunkini anlatacağım," diye fısıldadı ve kadının içinin gitme vaktinin çoktan geçtiğini söyleyecek şekilde kıvılcımlanmasına neden oldu.

"Belki bir gün." Cassandra gülümsedi at onu. "Ama değil Bugün. İyi geceler, Tristan." "İyi geceler, Daredevil."

Cassandra, Xenia'nın aklını kaçırdığını ya da daha büyük olasılıkla yine sızdığını düşünerek eve doğru uzun yürüyüşüne başlamak için arkasını döndü. Cassandra bu hafta ikinci kez ve aynı arkadaşıyla birlikte, planladığından çok daha uzun süre dışarıda kalmıştı.

Beş blok ötede, Dienses Meydanı'nı çevreleyen ve Tapınak tepesine doğru uzanan geniş caddeye saptı. Fang and Claw'ın kırmızı tentesine doğru bakarken, dışarıda nöbet tutan siyah kanatlı bir erkek gördü. Onu izliyordu. Onun izin verdiği ölçüde eve sağ salım döndüğünden emin olmak istiyordu.

Veda etmek için elini kaldırdı.

Bir sırtını kaldırdı ve yüzüne yayılan yavaş bir gülümsemeyle caddede gözden kayboldu.

Letha ona yardım etti, gerçekten.

ON İKİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA bir yığın baloncuk topladı, sonra köpüğü parmaklarının arasında ezdi. Köpüklü genişliğin diğer tarafında, Xenia yaslandı

Bir imparatoriçe gibi, altın buklelerini başının üzerine yığmış, dirseklerini küvetin dudağına dayamış ve parmaklarını suyun yüzeyinde yavaşça gezdiriyordu. Sallanan mum ışığı beyaz mermer duvar boyunca dans eden gölgeler gönderiyor ve lavanta ve bergamot kokulu banyo suyundan yükselen buhar dallarını aydınlatıyordu.

Cassandra arkadaşıyla geçirdiği bu Pazar gecesi geleneğinin tadını çıkarıyordu. Son birkaç günden sonra buna her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı ve Cora'yı aramak için şehir merkezine dönmeden önce zihnini toparlaması gerekiyordu. Xenia'ya dün gece Cora'yı gördüğünü söylememeye karar vermişti -daha fazla bilgi edinene kadar.

Cassandra başını suyun altına daldırdı, sonra yüzeye çıkarken koyu renk saçlarını düzeltti. Gözlerini açtığında Xenia'nın kendisine baktığını gördü.

"Çıkar onu. Bugün bu kadar sabırlı olduğum için bir ödülü hak ediyorum. Sana tek bir soru bile sormadım. "Neden yine bu kadar geç döndün? Ya da 'çenendeki o morluk nasıl oldu? Ya da "Yüce Tanrı'nın lanet hançerini nereden buldun? Konuşmaya başla yoksa sıçratmaya başlarım."

Cassandra kıkırdadı ve Xenia ona su fırlattı. Cassandra bir avuç baloncuk alıp arkadaşının yüzüne üfleyerek karşılık verdi. Xenia çığlık attı ve suyun altına daldı, yükselirken bukleleri düzleşti.

"Onu tekrar gördüm," dedi Cassandra. Xenia'nın gözleri büyüdü, ama yine de

kim olduğunu *sormasına* gerek yoktu. "Paketi bıraktıktan sonra bir Deathstalker'la talihsiz bir karşılaşma yaşadım -çürük- ve Tristan beni kurtardı. Hançer ondan. Beni eve götürmesine izin vermediğim için hançeri almamda ısrar etti." Cassandra ellerini küvete daldırdı, su sıyrılan eklemlerini acıtınca yüzünü buruşturdu.

"Seni tanıdı mı?" Xenia sordu.

Cassandra homurdandı. "Hayır."

"Ne kadar zamandır Deathstalker'la birlikteydin? O kadar uzun süre olamaz. Çok daha kötü durumda olurdun. Hikayenin tamamı bu olamaz."

Cassandra başını salladı. Arkadaşı kendi iyiliği için fazla sezgiseldi. "Saldırıdan sonra Tristan'la bir tavernaya gitmiş olabilirim," diye mırıldandı.

"Bekle, ne demek *meyhaneye* gittim? Dün gece beni uyandırıp bunu söylemediğin için şimdi çok kızgıyım!"

Cassandra yüksek sesle güldü. "Hiçbir şey olmadı. Öyle bir şey olmadı. Ama Tatlı Amatu, Zee, olmasını istedim. Ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin."

"Oh, sanırım yapabilirim. Ama devam et." Xenia kaşlarını oynattı, kollarını bacaklarına dolayıp çenesini dizlerinin üzerine koyarken su sıçradı.

Cassandra iç geçirdi, küvete yaslanırken soğuk mermer omuzlarını serinletti. "Bunun bir önemi yok. Aramızda hiçbir şey olamaz. Ben Kefenli Rahibe olduğum sürece olmaz."

Xenia alay etti.

"Biliyorum, biliyorum!" Cassandra ofladı pufladı. "Kuralları esnetiyorum ama bunu hiç bu kadar bencilce bir nedenle yapmamıştım. Belki aptalca ama o ailelere yardım ederek yeminimi bozuyormuşum gibi hissetmiyorum. Tam olarak kelimeleri olmasa da yeminlerin ruhunu onurlandırıyormuşum gibi hissediyorum."

"Bunu anlayabiliyorum," dedi Xenia. "Ama onu öpmedin bile?"

"Başrahibe'nin bekâret yeminimi bozduğumun kokusunu alması riskini göze mi alacaktım?" "Öpüşmenin kokusunu alamaz."

Cassandra'nın çenesi düştü. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Tecrübeyle sabit değil!" Xenia, hakarete uğramış bir halde, bir su dalgasını

Cassandra. "Arada bir kitap açmalısın Cass. Baş Rahibe ancak bekaretini kaybettiğini anlayabilir. Kokun partnerinin kokusuna karışır ve o da kokuyu alırdı." Xenia sinsi bir gülümsemeyle öne doğru eğildi. "Şimdi kendini tuttuğun için pişman mısın?"

Cassandra uzun bir nefes verdi ve yavaşça başını salladı. "Hayır, aslında bunun için daha da minnettarım. Öpüşmeyi bırakmamın imkânı yoktu."

Xenia'nın dudaklarından hüznü bir iç çekiş döküldü. "Yüce Tanrılar adına, umarım bir gün onunla tanışabilirim."

"Pantolonunun içinde tut, Zee," diye güldü Cassandra, arkadaşına su sıçratarak.

Xenia bir elini ıslak yüzünde gezdirerek tükürdü. "Bütün bunlar bittiğinde ne yapacaksın? Anılarını çektiğimde onunla ilgili her şeyi unutacaksın. Bu iyi bir şey olabilir mi?"

"Evet, sanırım öyle olacak," diye mırıldandı Cassandra. "Yine de bu konuda endişelenmemiz gerekene kadar birkaç günümüz daha var. Ödemeyi Salı gününe kadar alamayacağım."

İki arkadaş, banyonun sıcaklığının tadını çıkararak, arkadaşça bir sessizliğe gömüldü. Cassandra gözlerini kapadı ve başını küvetin kenarına .

Yumuşak bir su şırlıtısı gözlerini yeniden açmasına neden oldu ve Xenia'yı tavana bakarken buldu, yanakları titreyen mum ışığında parlıyordu.

"Cora'nın gerçekten de tarikatı terk ettiğini mi düşünüyorsun?" Xenia sordu.

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye cevap verdi Cassandra, arkadaşından sakladığı bilgi yüzünden hafif bir suçluluk duygusuyla. "Bu gece onu aramak için tekrar dışarı çıkacağım."

Xenia dik oturdu, dizlerini küvetin içine doğru indirirken su etrafında şırıldadı. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Bu hafta üçüncü gece olacak."

"Ya Cora tehlikedeyse?" Cassandra sordu. "Baş Rahibe'nin bir hafta içinde iki Rahibe'nin ortadan kaybolmasından nasıl endişe duymadığını anlamıyorum. Eğer o bu konuda bir şey yapmayacaksa, o zaman ben yapacağım."

"Seni bundan vazgeçirebileceğimden şüpheliyim zaten," diye mırıldandı Xenia. "Dikkatli olacağına söz verir misin?"

Cassandra sırttı. "Şu yeni süslü hançerin bende olduğunu unutma."

"Oh, yapmadım. Onu kullanacağını düşünmek bile dehşet verici," dedi Xenia titreyerek. "Biraz önce altıma işedim."

"Ew, küvette mi?" Cassandra uludu ve kahkahası azalırken kalbi kabardı. "Teşekkür , Zee. Senin gibi bir dostun yanımda olmasının benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

Xenia sulu alanı geçti ve Cassandra'nın elini tuttu. "Her zaman."

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DIENSES SQUARE, Pazar gecesi Cumartesi günkü hareketli sahneye kıyasla çok daha durgun, hayalet bir kasabaydı. Buhar bulutları Çiseleyen yağmurda her zamankinden daha kaygan ve tehlikeli olan sıcak kaldırım taşları.

Cassandra bu gece antrenman kıyafetini giydi; bugün çamaşırhaneden aldığı temiz bir çiftti bu. Yağmurun ıslattığı sokaklarda yürümek için müslin elbisesinden çok daha iyiydi. Kapüşonlu pelerinini kavradı ve Tristan'ın kalıcı kokusunu içine çekti. Hançerini kemerine sokmuştu; hançere sahip olduğu yirmi dört saat içinde ona oldukça bağlanmıştı.

Cassandra ana caddeden döndü ve aşağıya doğru ilerlerken Beş eğimli bloktan tanıdık kırmızı tenteye doğru ilerlerken, Fang and Claw'ın neredeyse bir önceki geceki kadar hareketli olduğunu görünce şaşırdı.

Suluk kırmızı kapıya yaklaştı ve demir parmaklıkların arasından baktı. Rahat taverna doluydu ama dünkü gibi kanattan kanada dolmamıştı. Yüksek, kanatlı bir kas yığınının yardımını olmadan kalabalığın arasından geçebilirdi. Yine de onun elini sırtında hissetmeyi özleyecekti.

Cassandra içeri girerken, "Onu düşünmeyi bırak," diye homurdandı.

Bakışları siyah-beyaz kiremitli zeminden ahşap panelli duvarlara, oradan da damgalı bakır tavana kaydı. Farklı yüksekliklerde asılı duran küresel sarkıt lambaların ışıltısı metalden yansıyor.

mistik bir etki yaratıyordu. Farklı boyutlarda, şekillerde, renklerde ve kumaşlarda kanepeler ve koltuklar etrafa dağılmıştı ve masalar duvarlara dizilmişti. Aromalı tütünün meyvemsi, reçinemsi kokusu burun deliklerine dolanırken, tatlı dumanın dönen bulutları loş odanın içinde dolanıyordu; ev gibi, davetkâr ve tamamen büyümlü bir alan, başka bir dünyaya geçiyormuş gibi hissettiriyordu.

Cassandra kapüşonunu çıkardı ve uzun, koyu renk örgüsünü gövdesinden aşağı sarkıttı. Odada Cora'yı aradı ama göremedi, zaten görmeyi de beklemiyordu.

Cassandra bara doğru ilerledi, birbirine karışmış Fae ve ölümlü gruplarının etrafından dolaştı, sonra deri bir tabureye tırmandı, parıldayan maun yüzeye doğru eğildi ve başını Reena'ya doğru çevirdi.

Beastrunner barmen diğer tarafta bardakları parlatıyor, göz kamaştırıcı beyaz kanatları olan sarışın, güzel bir erkek Windrider ile derin bir sohbeta dalıyordu. Reena'nın bir tipi vardı.

Cassandra bara vurdu ve Reena ifadesiz bir şekilde ona baktı.

Cassandra bir an için Reena'nın onu görmezden gelip, Cassandra'yı görene kadar kesintiye sinirlenmiş görünen Rüzgâr Süvarisi'ne döneceğini düşündü. Bronz teninden yansıyan platin rengi kaşlarını kaldırdı, dudakları müstehcen bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Cassandra içgüdüsel olarak dövmesinin kapalı olduğundan emin olmak için kolunu çekti.

Reena cilalama bezini Rüzgâr Süvarisi'nin göğsüne doğru savurdu ve o da avuçlarını kaldırarak yakışıklı yüzünde alaycı bir acı ifadesi belirdi. Reena güldü, sonra Cassandra'ya doğru yürüdü.

"Hadriel'e aldırış etme. Hareket eden her şeye o bakışı atar," diye mırıldandı Reena ve Cassandra aşağılanıp aşağılanmayacağına karar veremedi. "Sana ne getireyim, tatlım?"

"Aslında buraya içmeye gelmedim. Buraya seninle konuşmaya geldim. Geçen gece buradaydım. Tristan'la mı?"

"Hangi gece? Tristan buraya çok gelir. Genellikle de güzel ölümlülerle." Reena siyah tırnaklarını bara vurdu.

Cassandra'nın göğsü sıkıştı. Reena'nın tepkisinin onu neden rahatsız ettiğini bilmiyordu. Ya da biliyordu ama bunu itiraf etmek istemiyordu.

"Dün, aslında. Çenemdeki morluk için bana buz getirmiştin." "Pek işe , değil mi? Çenen bok gibi görünüyor." Cassandra Reena gözlerini kapatıp parmaklarını kumral saçlarında gezdirerek yavaş ve kapsamlı bir değerlendirme yaparken yüzünü ovuşturdu. "Seni hatırlıyorum. Saçlarını açmıştın. Hey, Tristan'ın her arkadaşı müesseseden içer."

Cassandra bir kahkaha attı. "Eğer iddia ettiğin kadar çok arkadaşı varsa, bu iş için iyi bir şey değil gibi görünüyor."

Reena dudaklarını zorlukla aralayan ağır bir kıkırdama çıkardı. Beastrunner, Cassandra'nın tüm keskin uçları ve hızlı düşünceleriyle imrendiği durgun bir duygusallık yayıyordu.

"Eğer bunu ona ödeteceğinize söz verirsiniz, bir kadeh şampanya alacağım." Cassandra her zaman zengin yalvarıcılarının kutlama anılarında yer alan bu köpüklü içkiyi denemek istemişti.

", şekerim. Ona en pahalı şişemizi aldıracağız - buna gücü yeter - ve ben de seninle paylaşacağım." Reena Cassandra'nın önüne iki flüt koydu, sonra sarı etiketli yeşil bir şişe aldı. Kabloyu ustalıkla çıkarıp mantarı patlattı ve köpüklü altın rengi sıvıyı iki flütün içine dökerken buğu çıktı. Birini Cassandra'ya uzattı, sonra da kendininkiyle tokuşturdu.

"Kanatlı erkeklere," diye sııttı Reena.

Cassandra homurdandı, neredeyse içkiyi yudumlarken boğulacaktı. Ne kadar kuru ve keskin bir tadı vardı. Kabarcıkların boğazını gıdıklamasına bayılmıştı.

"Tristan'ı terk , değil mi?" Reena sordu. "Daha sonra buraya somurtarak döndüğünde oldukça üzgündü. Bir burbon daha içti, sonra da tek başına gitti. Ona yaltaklanan gül pembesi kanatlı güzel Windrider'la ilgilenmiyor gibiydi bile. Ona bir numara yapmış olmalısın."

Cassandra büyük, aptal sırıtışını bastıramadı. Şampanyasının geri kalanını devirerek bunu örtbas etti. Reena kadehi doldurur doldurmaz

Cassandra onu barın üzerine yerleştirirken.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?" Reena sordu.

"Dün burada bir arkadaşımı gördüğümü sandım. İki gri saç örgüsü olan yaşlı bir kadın mı? Ben ona yetişmeden gitti. Buraya sık gelir mi?"

Reena şampanyasından düşünceli bir yudum aldı. "Onu gördüğümü hatırlıyorum ama daha önce hiç gelmemişti."

"Özellikle biriyle vakit geçiriyor muydu? İncinmiş ya da endişeli görünüyor muydu?"

"Tuhaf sorular." Reena flütünden bir yudum daha aldı ve Cassandra'ya kenarından baktı.

"Korkarım başı belaya girmiş olabilir."

"İçine kapanıktı. Köşedeki bir masada oturmuş bir bardak elma şarabı içiyordu. Birini bekliyormuş gibi görünüyordu ama onu yanında gördüğüm tek kişi beyaz saçlı ve berbat tenli yaşlı, şişman bir adamdı. Adam oturduktan hemen sonra masadan kalktı. Çok kızgın görünüyordu."

Cassandra sersemledi. Cora biriyle mi buluşuyordu? Ne için? Reena'nın tarifi dün gece kapıdan çıkarken ona çarpan adamı akla getirdi. Cora'nın peşinde miydi? "Barın arkasında o kadar meşgulken bütün bunları nasıl fark ettin?"

"Oh, tatlım. Ben bir kaplan bi-formuyum; *her şeyi* görür ve duyarım. Ayrıca, buranın sahibi benim, bu yüzden bir gözüm içkilerde, bir gözüm de konuklarda."

"Ne hakkında konuştuklarını duydun mu?"

"Formülle ilgili bir şey mi? Sanki ona satmaya söz vermiş ama fikrini değiştirmiş gibiydi. Tam emin değilim, konuşmanın tamamını duymadım. Tam sen ve Tristan içeri girdiğinizdeydi ve üniformalı Vestian'a karşı koyamıyorum. Mmm, mmm, mmm. Odadaki tüm havayı emiyor, değil mi?" Reena şampanya kadehini boşalttıktan sonra kendine bir kadeh daha doldurdu.

"Biliyor ve bunu biliyor. Sorun da bu zaten." Reena'nın söylediğini kanıtlarcasına, Cassandra Tristan'dan söz edilince dikkatinin dağıldığını fark etti,

Cora'nın nerede olduğunu araştırması bir anlığına unutuldu.

"O iyi bir erkek," dedi Reena. "Tanıdığım en iyilerden biri. Kasıla kasıla yürümesi sizi yanıltmasın."

"Siz ikiniz hiç-?" Cassandra ağzından kaçırdı ve sorunun geri kalanını yuttu.

Reena ona kedigillerden kalma bir gülümseme attı. "Sadece bir kez. Çok, çok uzun zaman önce. Teselliye ihtiyacı olduğunda. O zamandan beri yakın arkadaşız. Ama sana söyleyeyim, senin adın ne?"

Reena'nın cevabında kıskançlık olmadığını görünce şok olan Cassandra, ona söylememek için bir neden bulamadı. Belki de şampanyanın etkisiydi ama Reena'dan hoşlanmaya başlamıştı. "Ben Cassandra. Ama Tristan'a söyleme; henüz bilmiyor."

Reena kaşlarını çatı. "Tamam mı? Beni ilgilendirmez Cassandra. Ama ona adını söylemelisin. Çünkü onunla geçirdiğim o gece hayatımda yaşadığım en iyi seksti. Ve ben beş yüz on beş yaşımdayım."

Cassandra'nın yüzü ısındı ve bacaklarının arasında önlenemez bir zonklama başladı. Şampanyasından kocaman bir yudum aldı.

Reena burnunu çekti, kısık bir kıkırdama yükseldi. "Oh, sen de en az onun kadar kötüsün, değil mi?"

Cassandra cevap vermedi. "Teşekkür ederim Reena. Bilgi için. Ve şampanya için."

"Lafı bile olmaz, tatlım. Umarım yakında seni yine burada görürüm? Belki de muhteşem, siyah kanatlı bir yaratıkla?"

"Tabii. Olabilir. Bilmiyorum. Evet, belki." *Çok düzgün bir cevap*, diye düşündü Cassandra, Reena'nın Tristan'ın yatak odası hünerlerini değerlendirmesiyle dikkati dağılmıştı. Reena'ya küçük bir el salladı. "Teşekkürler. Uh, hoşçakal."

Reena başını salladı ve efendisinin dönüşüyle heyecanlanmış bir köpek yavrusu gibi koltuğunda zıplayan Hadriel'in yanına gitti.

Cassandra tabureden atladı ve Fang and Claw'a doğru yürüdü, zihni bu gece öğrendiği her şeyle dört nala koşuyordu.

Özellikle de Tristan hakkındaki o küçük bilgi.

Kelimeler, kapana kısılmış bir serçe gibi zihninde dönüp duruyordu.

Hayatımda yaptığım en iyi seks.

Reena ona hiçbir iyilik yapmamış, Cassandra'nın Tristan'a duyduğu arzuyu on kat artırmıştı.

Dışarı çıkarken derin bir nefes aldı ve yüzünü yağmura doğru çevirdi. Buğulu sprey ısınan kanını soğutarak Reena'nın Cora ve beyaz saçlı adam hakkında açıkladığı çok daha önemli diğer bilgilere konsantre olmasını sağladı.

Kimdi bu adam ve Cora'nın onunla görüştüğü formül neydi?

Cora'nın bir tür tehlike altında olduğuna olan inancı her geçen dakika artıyordu. Cassandra'nın kız kardeşini bulması her zamankinden daha acildi. Peki Rahibe Kouris bu denkleme nasıl dahil olmuştu? Bu formülün satışıyla bir ilgisi var mıydı? Yoksa onun da ortadan kaybolması sadece bir tesadüf müydü?

Kayıp arkadaşının izini bulma umuduyla sokaklarda koştururken Cassandra'nın zihninde olasılıklar dönüp duruyordu.

İki saat sonra Cassandra sıırıslıklam ve kalbi kırık bir halde, Xenia'nın umut dolu bakışlarından kaçarak pencereden kamarasına doğru süzüldü.

"Kahretsin," dedi Xenia yumuşak bir sesle.

"Tamamen sonuçsuz değildi." Cassandra sıırıslıklam olmuş pelerinini çıkarıp ıslak bir şapırtıyla yere düşürdü.

Dün gece Cora'yı gördüğünü Xenia'ya söylemek istememişti ama şimdi kadının tehlikede olabileceğini bildiği için Cassandra bu bilgiyi kendine saklamakta sakınca görmüyordu.

Ve bu gizemli *formülü* tanımlayabilecek biri varsa o da Xenia'ydı. Arkadaşı o kütüphanedeki rafları kütüphanecilerin kendilerinden daha iyi biliyordu.

Cassandra ona Cora'nın görüldüğünü anlattığında Xenia'nın yüzü soldu, ardından Reena'nın Cora ile buluşması hakkında paylaştığı her şeyi anlattı.

Beyaz saçlı adam.

"Lanet olsun, Cass." Xenia başını salladı. "Bu işe karışmamız gerektiğinden emin misin?"

"Cora'nın da bizim için aynı şeyi yapacağını biliyorsun. Yeterince kanıt toplayabilirsek, belki de Baş Rahibe'yi Rahibe ya da Rahibelerimizin gerçekten tehlikede olduğuna ve tarikatı öylece terk etmediklerine ikna edebiliriz. Yine de ona güvendiğimden emin değilim. Kayıp olduklarını bildirmeme gerekçesi çok zayıf görünüyor. Sizce bir şekilde bu işe karışmış olabilir mi?"

"Belki mi? Daha fazla bilgiye ihtiyacımız var," dedi Xenia. "Yarın vardiyamdan sonra kütüphaneyi kontrol edeceğim, bakalım o formülün ne olduğunu bulabilecek miyim?"

Cassandra birkaç dakika sonra yatağa girdiğinde, Cora'nın kendisini neye bulaştırdığını merak etmekten kendini alamadı. Sevgili arkadaşının hiçbir şey söylememiş olması yeterince tehlikeliyse...

Cassandra huzursuz, çırpınan bir uykuya dalarken bu düşüncenin sonunu getirmemeye çalıştı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

*L*UI GANETH, LUI CATHONA. *Lui ganeth, lui cathona,*" diye bağırdı Cassandra loş ışıklı çıkarma odasında usulca.

Parmakları, sandalyesine uzanmış olan ve bu pazartesi vardiyasında beşinci ve sonuncu olan yalvaranın şakaklarına masaj yapıyordu. Bütün gün uçarı ve dikkati dağınıktı, zihni Cora, beyaz saçlı adam ve formülle ilgili düşüncelerle dönüp duruyordu.

Kafasını toparlamaya ve Cassandra'nın kendisinden muhtemelen sadece birkaç yaş büyük, kızıl tenli ve açık kızıl saçlı genç bir adam olan ricacısına odaklanmaya çalıştı. Ona hiç hizmet etmemişti ama bu Tapınağı daha önce ziyaret etmediği anlamına gelmiyordu. Seans sona ermek üzereydi ve onuncu anısını çıkarırken endişesinin son kalıntıları da azaldı.

Ritüeli gerçekleştirmeye başladığından beri yirmi yalvaranı yok etmişti. Bunlar hayatının en kötü deneyimlerinden bazılarıydı. Yalvaranların yüzlerini, onlara dokunup sözleri söylediği anda aldıkları titrek nefesleri, göz kapakları açıldığı anda gözlerindeki ışığın sönmesini asla unutmamıştı.

Sonrasında, iyileşmesi haftalarını aldı. Sadece, alışılmadık derecede destekleyici olan Baş Rahibe'nin güvenceleri onu sersemlikten kurtarmış ve görevine devam etmeye ikna etmişti.

Hizmet ettiği binlerce yalvarıcıdan sadece yirmisinin yok olma oranına rağmen, Cassandra ayın sırasında onu tüketen dehşetten henüz kurtulamamıştı. Ellerini bir yalvarana doğru her indirdiğinde hâlâ nefesini tutuyor, ter boynundan aşağı akıyor ve onu ıslatıyordu.

kalbi küt küt atıyordu.

Genç adamın göğsü sabit bir ritimle inip kalkıyor, Cassandra kendisine sunulan son anıyı çekerken herhangi bir komplikasyon göstermiyordu. Ritüelin sona erdiğini işaret eden uzun bir nefes verdi ve nefes alış verişini yavaşlarken vücudu sandalyeye daha da gömüldü. Cassandra şurup kıvamındaki altın rengi ışığı cam şişeye boşalttı, ardından on anıyı da toplayarak odanın arka tarafındaki izleme odasına yöneldi.

Cassandra ilk anıyı görüntülemek için şişenin mantarını çıkardı ve tek bir ışık tanesi bile dışarı çıkamadan ağzını sağ bileğindeki dövmeyle bastırdı. Şişeyi yerinde tutarak gözlerini kapattı ve ilahinin ikinci yarısını fısıldadı.

"Mei ganeth, mei cathona. Mei ganeth, mei cathona."

Zihnime. Vücuduma.

Güçlü bir şehvet dalgası onu tüketirken genç adamın anısına taşındı. Gözleri onun gözlerinin içine baktı ve masanın üzerinde hareketsiz duran uzuvları sanki onunla birlikte hareket ediyormuş gibi hissetti. Sanki şimdi zihninde gördüğü eylemleri gerçekleştiriyormuş gibi.

Eli elma büyüklüğünde sert bir göğsün etrafında kenetlenmişti, işaret parmağı ve başparmağı pembe bir meme ucunu sıkıştırıyordu. Kız çılgın çılgına bir inilti çıkarırken, adam çok erken bitirmemeye çalışıyordu.

Gerçekten .

Başını eğdi ve duyular onu alt edene kadar sikişinin onun sıkı ıslaklığına daha hızlı ve daha hızlı dalmasını izledi ve kendini kuruttu. Kadının göğsüne çökerek yüzünü boynunun yumuşak gömdü.

Saçlarını kavradı, kafa derisine acı veren bir çekiştirmeye başını dikleştirdi ve soluk soluğa bir kahkaha attı.

"Şimdiye kadar kazandığım en hızlı yirmi drahmi, aşkım," dedi ve onu dudaklarından öpmeden önce kıvırcık kahverengi saçlarını yüzünden savurdu. Onu sırt üstü itip yataktan çıktı, sonra odayı geçti ve kırmızı tuğlalı çan kulesi manzaralı bir pencerenin önünde durdu.

Cassandra'nın yanakları genç adamın utancından yanıyordu.

şişeyi bileğinden çıkardı. Hatıra zihninden kayarak çıktı ve bedeni üzerindeki hakimiyetini serbest bıraktı.

Şişeyi kapattı, bu anıyı ahlaksız koleksiyonuna eklemeyi düşünmedi bile. Tristan'ın da dediği gibi, tamamen güç, hiç incelik yok.

Onu düşününce kalçaları sıkıştı. Kendisini esmerin pozisyonunda, Tristan'ın içine girdiği bir yatağa yayılmış olarak hayal etmek çok kolaydı.

Genç adamın doruğa ulaşmasının ardından zonklayan sinir uçları yüzünden zorlanan kadın, bu görüntüyü kovmak için derin bir nefes aldı.

Bir sonraki anı damarlarına buz gibi su serpti ve baştan çıkarıcı Fae savaşıasına dair tüm düşünceleri kovdu. Cassandra kelimeleri söyledi ve başlarken gözlerini kapattı...

...siyah mermer bir koridorda yürüyordu. Fae büyüsiyle aydınlatılan aplikler duvarlara sert beyaz üçgenler çiziyor ve ayak sesleri boş koridorda . Elindeki tepside bir kase güveç, bir parça ekmek ve bir bardak su vardı.

Bir çıkmaz sokağa vardı, sonra çelik kapılarla sıralanmış başka bir koridora döndü. Soldaki dördüncü kapıya yaklaştı ve başparmağını kapı kolundaki parlak siyah pede bastırırken bir elindeki tepsiyi dengeledi.

Kapı bir bip sesi ve tıkırtıyla açıldı ve o da sıkışık, zifiri karanlık hücreye adımını attı.

Geçici körlük diğer duyularını da güçlendirdi ve yıkanmamış bir insan bedeninin ekşi, asidik kokusuyla sarsıldı. Kalbinin güm güm atışı odayı dolduruyordu ve bunun altında, çok zayıf bir şekilde, mahkûmun düzensiz, hırıltılı nefesleri duyuluyordu.

Panik içinde, nemli duvar boyunca çarpınarak ışık düğmesini aradı. Buldu ve sert, titrek ışık hücreyi aydınlattı.

Mahkûm köşedeki sandalyede oturuyordu, mat kahverengi saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Arkasını döndü ve tepsiyi lekeli yatağın üzerine koydu.

Parmaklar koluna battı ve dönerek dizini yatağın kenarına sıkıştırdı ve geriye doğru tepsinin üzerine düştü. Güveç parçaları

duvara sıçradı ve su yatağı ıslattı. Mahkûm, saçları yüzünü kapatacak şekilde onun üzerinde duruyordu. Nefes almak için çabalarken dehşet ciğerlerini ele geçirdi.

"Bende ," dedi mahkûm sakince. "bende olmadığını söyle." Mahkûm çamurlu kahverengi saçlarını yüzünden çekti.

Cassandra cam şişeyi düşürdüğünde anı zihninden silinip gitti ve şişe masadan yuvarlanıp taş zemine çarptı. Şişe kırılmayacak kadar kalındı ama açık kapaktan ışık taneleri sızdı.

Cassandra eğer yapabilseydi birkaç küfür savururdu.

Oturduğu yerden fırladı, mantarı elleriyle kavradı ve tüm hafıza yok olmadan önce kaçan şişeyi yakalamak için dizlerinin üzerine çöktü. Şişe kapıya yuvarlanmadan hemen önce onu yakaladı ve mantarı içeri soktu.

Hafızanın yarısı yok olmuştu. Cassandra bunun ilk yarısı olduğunu umuyordu.

Şişeyi düşürecek kadar irkilmeden önce Cassandra doğruca Rahibe Kouris'in gözlerinin içine bakıyordu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA, Tapınak ve Dehlizler arasındaki kafeslerin arasından geçerken güneş ufukta turuncu bir ateşle parlıyordu.

Gece mutfaktaki görevine doğru ilerlerken, genç adamın anılarında gördüklerini düşündü; bu anıların her ikisini de onu sorgulamak için takip etmesi gerekebileceğini fark eder etmez cebine atmıştı. Kadın onun peşinden bekleme salonuna girdiğinde adam çoktan Tapınak'tan ayrılmıştı. Ve tabii ki adını ya da adresini vermemişti. Tapınak, talep eden herkese anonimlik sağlıyordu.

Rahibe Kouris'in yüzü gözünün önünden gitmiyordu. Cora tarikatı kendi isteğiyle terk etmiş olsa bile, o genç adamın hafızası Rahibe Kouris'in terk etmediğini açıkça ortaya . Tabii kendi isteğiyle ayrılıp daha sonra yakalanmadıysa? Ne olursa olsun, hasarlı hafıza neredeyse tamamen işe yaramazdı. Hem hücreyi hem de Rahibe Kouris'i gösteren kısım çözülmüştü. Cassandra Başrahibe'ye güvenmeye ve ona anıyı göstermeye karar verse bile, tüm

Başrahibe siyah bir koridorda uzun bir yürüyüş görecekti.

Cassandra koridoru tanı mıyordu ama duvarlardaki ışıklar ve kapıdaki kilit, binanın Fae büyüüne sahip olduğunu gösteriyordu. Ve açıkçası, genç adamın diğer anısındaki zevk evini de tanı mıyordu.

Belki de pencereden gördüğü kırmızı tuğlalı çan kulesinin yerini tespit etmek daha kolay olurdu. Çan kulesinin ve dolayısıyla da eğlence evinin yerini bulabilirse, belki o fahişenin izini sürerek genç adamın adını ya da onu nerede bulabileceğini öğrenebilirdi. Ve belki o da

onları Rahibe Kouris'e götürecektir.

Doğranmış soğan ve kavrulmuş sarımsak kokusu Cassandra'yı çıkarımlarından uzaklaştırdı.

Dehlizlerdeki mutfak Cassandra'nın daha önce bildiklerine hiç benzemiyordu. On iki gzlı ocağı ve üç fırını olan devasa bir ocak, taba rengi bir taş kemerden dışarı taşıyordu. Kolonilerdeki mutfakların çoğunda yemek pişirmek için ateş yakmak gerekirdi ama bu devasa büyülü alet bir düğmeyi çevirerek alev veriyordu.

Ocağın önünde, üzerinde bakır tavaların ve kurutulmuş otların asılı olduğu rustik ahşap bir tezgah duruyordu. Derin beyaz porselen bir lavabo odanın bir köşesini kaplıyordu.

Ama *asıl* nemli olan, diğer köşede sessizce mırıldanan, içinde yrnebilecek kadar uzun, devasa metal kutuydu; Fae büyüsüyle soğutulmuş ve bozulabilir etler, süt ürünleri ve ürünlerle dolu bir buz kutusu.

Her zamanki gibi, telaşlı mutfak personeli akşam yemeği servisine hazırlanmak için odanın etrafında koşuşturuyordu; kırk a kız kardeşi doyurmak kolay bir değildi.

Cassandra, Bayan Eklan'ı selamlamak için çalışma tezgahına yaklaştı. mutfak hostesi.

Elli yıl önce, Bayan Eklan gençliğinde sığınacak bir yer aramak için Tapınağa gelmişti. Güney kolonilerindeki hiç detay vermediği savunulamaz bir durumdan kaçmıştı. Cassandra burnunu sokmayacak kadar nazik olsa da, tacizci bir kocayla ilgili olduğundan şüpheleniyordu.

Bayan Eklan bakire olmadığı ve bu nedenle Kefenli Rahibeler'e katılmaya uygun olmadığı için Başrahibe'ye Tapınak'ta herhangi bir pozisyon için yalvarmıştı. Başrahibe yumuşamış ve kadının mutfağı ve orada çalışan ölümlü personel ile canlıları denetlemesine izin vermişti.

Kısa boylu, zayıf, kambur sırtlı ve gri topuzlu bu sert kadın mutfağını askeri bir operasyon gibi yönetiyordu. Cassandra ona son derece saygı duyuyordu.

"Daha fazlası için döndün, ha?" Bayan Eklan kıkırdadı, aynı şakayı yaptı

Cassandra'ya bu görev verildiğinden beri her gece yapardı.

Cassandra saygılı bir reverans yaptı. "Evet, Bayan Eklan. Bu gece nasıl yardımcı olabilir?"

"Şuradaki havuç yığınının doğranması gerekiyor. Bu sefer doğranmış! Dün gece beni atlatmaya çalıştığın o parçalardan değil."

"Emredersiniz, Hanımefendi." Cassandra tezgâhtan aşağı inmek üzereydi ki, Eklan Hanım buruşuk, yumrulu parmaklarıyla bileğini yakaladı.

"Seni arıyordu," dedi yaşlı kadın.

"Eklan Hanım, bunun mümkün olmadığını biliyorsunuz. O benim kim olduğumu bile bilmiyor."

"O biliyor."

Cassandra gözlerini devirdi, çok istemesine rağmen Eklan Hanım'a inanmadı.

Eklan Hanım başıyla onayladı. "Lavaboda bulaşık yıkıyor. Havuçlarımı mahvetmeden önce git bir merhaba de. Bütün gün seni bekledi."

"Bunu bilemezsiniz, Hanımefendi." "Biliyorum. Git hadi."

Cassandra lavaboya doğru yürüdü; zayıf, çelimsiz bir kadın sabunlu bir bezi yemek tabağının üzerinde gezdirdiyordu. Livvie'nin kıvrıkcık, siyah saçları gri renkteydi ve koyu kahverengi gözleri Cassandra'nın yaklaşmasını izlerken ışıksız ve boştu.

"Merhaba anne," diye fısıldadı Cassandra.

Kadın hiçbir tepki göstermedi, sadece bir süre Cassandra'nın ötesine baktı, sonra tabağına döndü.

"Eklan Hanım beni aradığınızı söyledi ama ikimiz de bunun imkânsız olduğunu biliyoruz. Sen asla kimseyi aramazsın." Cassandra'nın sözlerinde acımasızlık yoktu, sadece sessiz bir teslimiyet vardı.

Annesi hiçbir şey söylemedi, işine devam etti.

Cassandra için bu kabuk insanla, babası ölmeden önce annesini tanıdığı ve bu yarım hayata zorlandıkları ruhlu kadını bağdaştırmak zordu.

Cassandra'nın babası Thalenn'in ölümlü polis gücünün bir üyesiydi. Hayattan aldığı zevki son damlasına kadar çıkarmaya kararlı, şamatacı bir adam olan babası, kızını ve karısını Cassandra'nın bazen boğucu bulduğu bir şiddetle sevmiştir. Ta ki yok olana kadar.

Pırıl pırıl mavi-gri gözleri -Cassandra'nın gözleri- ve Cassandra'nın küçükken uykuya dalarken okşadığı uzun, örgülü bir sakalı vardı. Onun güçlü kollarına sarılmış, kıtada dolaşan canavarlarla ilgili çılgın masallar anlatırken uyanık kalmaya çalışırdı. Annesi onu azarlar, hikâyelerin çok korkutucu olduğundan şikâyet eder, o da kızının Ethyrios'taki en cesur kız olduğunda ısrar ederek güler geçerdi.

Dünyanın canavarları onun önünde diz çökecekti. İyi günlerde Cassandra hâlâ ona inanıyordu.

Cassandra on yaşına geldiğinde, ölmeden iki yıl önce, ona kolyeyi hediye etti ve Thalenn'in güney banliyölerindeki iki odalı şirin evlerinin arka bahçesinde onu eğitmeye başladı. Ona kendini nasıl savunacağını, düşmanın momentumunu nasıl avantaja , hançer kullanmayı ve şok tabancasıyla ateş etmeyi, bağlardan nasıl kurtulacağını öğretti.

Ve en önemlisi, zihni ona yenik düşmesi için çılgılık attığında korkusunu nasıl yeneceğiydi. Nasıl derin nefes alacağını, düşüncelerini nasıl sakinleştireceğini, vücudunun hareketlerine ve önünde gelişen sahneye nasıl odaklanacağını ve başka hiçbir şeye odaklanmayacağını.

Mantrayı tekrarlar, ona koçluk yaptı.

Bıçak yukarı, korku aşağı.

Onun öldüğü geceyi canlı ve acı verici ayrıntılarıyla hatırlıyordu. Akşam yemeğinden hemen sonra bir mesaj gelmişti: genç bir kız, ölümlüleri kıtaya kaçıran ve onları Yılan İni denilen bir yerde eş olarak satan bir Beastrunner, bir çakal bi-formu tarafından kaçırılmıştı. Müşterileri, kızların duygularıyla beslenen ve Yüce Tanrılar'ın onlarla başka neler yapabileceğini bildiği vicdansız Fae'lerdi.

Babası o gece nöbetçi değildi ama yine de gitti, kapıdan çıkarken acı içinde Cassandra'ya baktı.

Yaşlanana kadar bu bakışın ne anlama geldiğini anlamamıştı.

Kızın kaçırdığını hayal ediyordu. Ve kızı kurtarmak için küçük bir şans bile olsa hiçbir şey yapmadan duramazdı.

Cassandra kâbuslarında sık sık annesinin acı dolu feryadını ve o gece ölümlü polis şefine kapıyı açarken dizlerinin döşeme tahtalarını çatırdatışını duyuyordu.

Elinde miğferi, yüzünde kederli bir ifadeyle onlara olanları anlattı. "Çok üzgünüm, Bayan Fortin. Kızı kurtardı. Bir kahraman olarak hatırlanacak."

Annesi gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerle şefe bakarak alay etti. "Peki kızımızı kim kurtaracak?"

Cassandra annesine kurtarılmaya ihtiyacı olmadığını söylemek istiyordu. Kendini kurtarabileceğini. Ne de olsa Ethyrios'un en cesur kızıydı. Ama o kelimeleri söyleyebilecek durumda hissetmiyordu.

Bu yüzden annesini kapının yanında feryat ederken bırakarak odasına doğru yürüdü. Tahta hançerini çıkardı ve babasıyla birlikte o gün erken saatlerde yaptıkları alıştırmaları yaptı.

Bıçak yukarı, korku aşağı. Bıçak yukarı, korku aşağı. Bıçak yukarı, korku aşağı.

Uzuvları titreyene ve alıştırma hançerini zar zor tutana kadar saatlerce hareketleri uyguladı. Yere yığıldı ve hassas hareketlerle uzak tuttuğu keder onu bütünüyle yuttu.

Annesi asla iyileşememişti. Cassandra kendisinin de iyileştiğine ikna olmamıştı. Bir ay sonra evden çıkarıldılar, Cassandra'nın annesi bir işte çalışacak durumda olmadığı için ödemeleri karşılayamıyorlardı. Thalenn'in kenar mahallelerinde köhne bir stüdyo daireye taşındılar ve Cassandra'nın annesi tek geçim kaynağı olan anılarını satmaya başladı.

On ay sonra unutuldu.

Olay olduğunda Cassandra Tapınağın bekleme salonunda oturuyordu. Başrahibe bir hayalet gibi sessiz, antiseptik alana süzüldü ve Cassandra'nın küçük soluk ellerini büyük maun ellerinin içine alarak önünde çömeldi.

"Annen Tanrıça Letha tarafından çağrıldı, çocuğum. Sonsuza dek Oblivion'un sularında huzur içinde yıkanacak. Onun için ağlamamalısın."

Ve Cassandra ağlamamıştı. O zaman cesur bir kız gibi gözyaşlarını tutmuştu. Son sekiz yıldır da tutuyordu.

Cassandra sık sık annesinin zihninin boş dehlizlerinde hâlâ hangi anıların dolaştığını, gölgeli yarıklarda sinsice dolaştığını merak ederdi. Annesi bu yüzleri tanıyor muydu? Ve bu anıların kendisine ait olduğunu, onları kendisinin de yaşadığını biliyor muydu?

Cassandra en azından mutluluğun bir kısmının kalmış olmasını umuyordu. Anne ve babası arasında sık sık tanık olduğu sevginin bir parçasının bile kalmış olmasını. Cassandra bu umuda tutunuyordu, eğer onu bırakırsa binlerce parçaya ayrılacağını biliyordu.

Annesinin, babasının ölümünden sonra, hatta unutulmadan önce bile bu denli yıkıldığını görmek, Cassandra'nın gelişmekte olan genç zihninde silinmez bir iz bırakmıştı.

Aşk böyle bir yıkıma değer miydi?

Cassandra öyle olmadığına karar vermişti. Fiziksel anlamda bekâret yeminine karşı çıksa da, bunun kendisine getirdiği duygusal sınırları takdir ediyordu.

Yemin onu, bilerek ya da bilmeyerek kendisine zarar verebilecek birine kendini vermekten koruyordu. Babasının annesini yok etmesi kesinlikle kasıtlı değildi ama annesi yine de yok edilmişti. Cassandra asla ama asla böyle bir şey yaşamamaya kararlıydı. Asla.

Bu yüzden, vücudu ona ne kadar yalvarırsa yalvarsın, Tristan'a karşı olan duygularını *asla* harekete geçirmeyecekti.

Bir an için bile gardını düşürse, onu tamamen mahvedebilirdi.

Cassandra kollarını annesine doladı ve başının üzerine nazik bir öpücük kondurdu.

Annesi tepki vermedi. Kucağa doğru eğilmedi, sertleşmedi. Sadece bezini tabağın üzerinde döndürmeye devam etti.

"Bana ihtiyacın olursa burada olacağım anne," diye fısıldadı Cassandra annesinin saçlarına. "Söz veriyorum."

Cassandra'nın annesini her gördüğünde yaptığı teklifin aynısıydı. Annesinin fedakarlığını onurlandırmak için yaptığı teklif. Annesi asla kabul etmese bile Cassandra'nın yapmaktan asla vazgeçmeyeceği teklif.

Cassandra tezgâha döndü ve havuç soymaya başladı. Eklan Hanım topallayarak yanına geldi ve Cassandra'nın kolunu sıktı.

"O biliyor, kızım. O biliyor."

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

TRISTAN, Secretariat'ın damalı taş avlusuna indiğinde, alacakaranlık fırtına bulutlarının üzerinde süzülüyordu.

Kanatlarını katladı ve bilinçsizce kılıfına dokundu. Cumartesi günü o küçük Daredevil'e verdiği hançeri henüz yerine koymamıştı. Son birkaç gündür onun kendisini düşündüğü kadar onun da kendisini düşünüp düşünmediğini merak ediyordu.

Ancak şok tabancasının güven verici varlığı bile, önünde beliren gerçek kale içinde ona pek bir fayda sağlamayacaktı. Heybetli taş duvarların içindeki figürler farklı türde bir silah kullanıyordu; nüfuz için bitmek bilmeyen bir savaşta sarf edilen zekice, kaypak sözler. Her ne kadar Sekreterlik'te uygulanan sözlü atletizmde usta olsa da Tristan göğüs göğüse dövüşün zarif vahşetini tercih ederdi. Her gün bir çift yumrukla karşılaşmayı, iyi hazırlanmış bir *espri* ile karşılaşmaya tercih ederdi.

Görkemli yapıyı inceledi ve her zamanki gibi özenli süslemelerden tiksindi. Kolonilerin yönetim organının idari ofisleri olan Sekreterlik, her katında şekerlemeler bulunan çok katmanlı bir pastaydı. Geniş bir mermer merdiven, çok sayıda balkon ve pencere ve gökyüzüne doğru uzanan en az on baca - hepsi gösteriş için, öz için değil. İçeride cereyan eden tuhaf entrikaların mükemmel bir temsili.

Tüm kampüs hareketliydi; arka planda Thetis Denizi çalkalanıyor, ufukta kara bulutlar toplanırken beyaz şapkalı dalgalar öfkeyle tepeye tırmanıyordu. Düşük seviyeli ölümlü memurlar ellerinde kutular ve

İmparatorluk mührüyle damgalanmış klasörler: yayılan çizgilerle çevrelenmiş bir çift kanatla desteklenmiş Typhon çeliğinden bir geniş kılıç.

Çelik, kanatlar ve rüzgar.

İmparatorun gücünün üç kaynağı.

Tristan işaretli ve meclis üyeleri arasında ve harried Kalabalık, pırıl pırıl ayakkabıları ve gülümsemeleriyle ayırt ediliyordu.

Önceki İmparator tüm kolonilerin konsey üyelerini Başkan Vekiline hizmet etmeleri için atamıştı, ancak çok azının gerçek bir yetkisi vardı. Coğunlukla Fae' oluşan ve aralarına birkaç ölümlünün de katıldığı bu konsey üyelerinin her biri kolonilerin dört adasındaki tek bir bölgeyi temsil ediyordu.

Sadece Thalenn'de, genişleyen şehrin farklı bölgeleri üzerinde yetki sahibi olan on meclis üyesi vardı.

Bir konsey üyesinin görevinin kamuya açık beyanı, atandıkları bölgenin savunuculuğu olsa da, her sömürge vatandaşı gerçek direktiflerini biliyordu: ölümlüleri hizada tutmak. Uysal kalmalarını ve anı satmaya devam etmelerini sağlamak. Açık bir devrimden kaçınmak için tasmalarda yeterince gevşeklik bırakın, ancak sürekli bir Delirium üretimi sağlayan yoksulluğu ortadan kaldırmaya yetecek kadar değil.

Tristan mermer merdivenlerden yukarı doğru yürüdü, katipleri ve konsey üyelerini selamladı dostça bir baş sallama ve mırıltılı bir *merhaba* ile yoluna devam etti.

Geniş fuayenin kareli zemini avludaki deseni yankılıyordu ve üç erkek muhafız -bir Rüzgâr Süvarisi ve iki Beastrunner- cilalı bir kiraz masanın arkasında duruyordu. Muhafızlar İmparatorluk kıyafetlerini giymişlerdi: altın düğmeli, kan kırmızısı ceketler, beyaz eldivenler ve kafataslarını kavrayıp kulaklarını saran altın miğferler.

"İyi günler beyler," dedi Tristan saygıyla gülümseyerek. "Memur Tristan Saros. Vali Yardımcısı ile bir randevum var."

Vali Yardımcısı o gün erken saatlerde onu çağırmış ve görüşmesi gereken acil bir konu olduğunu söylemişti. Mesajı aldığı anda midesi bulandı.

İçinden bir ses, kaybettiği Perşembe gecesinin geri gelip onu kışından ısırmak üzere olduğunu söylüyordu.

Ortakardaki gardiyan Tristan'ın suratına parlak siyah bir ped fırlattı. Bu

iri yarı bir Fae erkeğiydi, kızıl kahverengi tenliydi, gür bir bıyığı ve çenesine değen uzun köpek dişleri vardı. Tristan başparmağını cihaza bastırdı, sonra koruma bir ekrana baktı ve Tristan'ın kimliğini ve randevusunu onaylayarak başını salladı.

"Yolu bildiğinizi varsayıyorum?" diye sordu muhafız, sesi sert ve ciğerleri suyla doluymuş gibi kabarcıklı.

Tristan muhafızlara teşekkür ettikten sonra masanın etrafından dolaşarak üst katlardaki ofislere çıkan büyük döner merdivene doğru ilerledi. Merdivenlerle uğraşmadı. Sadece merdivenin ortasına yerleşti ve dikkatlice yönlendirilmiş bir rüzgâr patlamasıyla kendini üçüncü kata fırlattı.

Koridorda ilerlerken bakışlarını duvarlarda asırlardır hüküm süren Vicereine'i tasvir eden tablolardan kaçırdı. Buz mavisi gözleri onu takip ediyor, kanatları boyunca soğuk ürpertiler gönderiyordu.

Kolonilerdeki ilk zamanları olan, onu becerdiği on yıllardan kalma resimlerin yanından hızla geçti. Onun nasıl bir yılan olduğunu fark etmeden önce, bir engerek yılanı kadar barbar ve güzeldi.

Başlangıçta onun ilgisi gururunu okşamış, onaylanmaya ihtiyaç duyduğu bir dönemde bunun diğer Vestianlardan daha önemli olduğu anlamına geldiğini düşünmüştü. Onu kolonilere gitmeye zorlayan karmaşanın etkisindeydi, şefkate muhtaçtı ve seks ile Delirium'da boğuluyordu.

Vali Yardımcısı kıskanç bir kadın değildi, onu paylaşmaktan çekinmezdi. Aslında, buluşmalarına konukları bizzat davet ederdi. Onu diğer dişilerle izlemekten zevk alırdı. Altın kanatları, soluk çıplak teni ve buz sarısı saçlarıyla siyah kadife sandalyenin üzerinde ıslıl ıslıl parlayarak bir köşede otururdu; kurban isteyen kindar bir tanrıçaydı. Elini açılmış bacaklarının arasına daldırır ve onun performansını yönlendirirdi. Nereye dokunacağını, nereyi yalayacağını, ne kadar sert iteceğini. Dienses onu bağışlasın, her saniyesine bayılıyordu. Ona doyamıyordu.

En azından başlangıçta.

Ta ki Vicereine'de bir değişiklik fark edene kadar. İçinde derinlerde uyuyan zalimlik uyanmış ve yüzeye doğru tırmanmaya başlamıştı.

Yüzyıllardır süren iktidarın amansız sıkıcılığı. Ona sadece kendisine karşı değil, misafirlerine karşı da daha sert olmasını söylerdi. Tokatlamak, boğmak, ısırmak. Misafir ölümlüyse duygularından beslenmesini.

Başlangıçta itiraz etmedi, rızaya dayalı olduğu sürece bu tür oyunlardan hoşlanıyordu. Ancak kadın bunu talep etmeye başladığında, partnerleri temkinli görünse bile, reddetti.

Reddetmesi onu öfkелendirdi. Sinmiş dişiyi dışarı atar ve ona saldırırdı. Adam ona hiç karşılık vermedi, sadece orada durdu ve kendini yıpratmasına izin verdi.

Aralarındaki anlaşmayı bozmadan, saygınlığını yeniden inşa etmeden ve onun yatağını paylaşmayı reddetmeden önce bu sadece birkaç kez -çok fazla- olmuştu.

O zamandan bu yana geçen yüz elli yıl içinde, şüphesiz eğilimlerini şımartmaya istekli erkekler bulmuştu. Ama Tristan'a reddedilmenin bedelini sık sık ve yaratıcı bir şekilde ödetmişti. Fazla mesai ve boktan görevler gibi kadının ona attığı her şeyi kaldırabilirdi ama tuzağına düşürdüğü kadınlar için endişeleniyordu.

Birlikte oynadığı diğer erkekler de onun kadar titiz miydi? Yoksa ne kadar yaralayıcı ya da kanlı olursa olsun onun emirlerini mi yerine getiriyorlardı? Onu durdurmak için daha fazlasını yapmadığı için kendini azarlayarak ürperdi.

İmparatorluğun mührü koridorun sonundaki beyaz çift kapının üzerine altınla kazınmıştı ve Tristan yaklaşırken derin, temizleyici bir nefes aldı, gerginliğini azaltmak için tüylerini karıştırdı.

Kapıyı çaldı ve o ses, kâbuslarına musallat olan o gırtlaktan gelen, sürünen ses odadan dışarı sızdı.

Vali Yardımcısı, "Girin," diye emretti.

Ofis, masanın arkasında oturan kadın kadar soğuk ve boştu, mobilyaların her parçası parlak ve bembeyazdı.

Onu buraya getirdiği zamanların görüntüleri zihnini doldurdu. Her yüzeyde geçmişlerinden farklı bir parça vardı, onu kesen, lekelenmiş anıları kanatan sefiş bir mozaik. Sanki o da hatırlıyormuş gibi sıırıttı.

"Tristan. Bu zevki neye borçluyum?" Adam içeri girdiğinde ayağa kalktı, parıldayan altın kanatlarını gerdi, beyaz-sarı saçlarının iğne gibi dümdüz yaprağı geniş pencereden içeri süzülen karanlık ışıktaki parlıyordu.

Buz mavisi gözleri, etraflarındaki beyazlarla neredeyse aynı renkteydi ve ona, adamın tüylerini diken diken etmekte asla başarısız olmayan, delici, yırtıcı bir bakış veriyordu.

Kusursuz bir güvercin grisi elbise ve ceket giymişti; giysiler uzun boylu, incecik bedeninden sarkıyordu.

Daredevil'in yumuşak, akıcı kıvrımlarından çok farklıydı - Cumartesi gününden beri her mastürbasyon fantezisinin ilham kaynağı olan kıvrımlar.

"Beni siz çağırdınız, Ekselansları," diye cevap verdi Tristan, yüzü nötrdü.

Kıkırdadı, kuru, tıkırtılı bir ses. Kemiklerin birbirine çarpması gibi. "Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor Tristan? Bana Varuna de. Birkaç kişiye kendi adımı kullanma ayrıcalığını sunuyorum. Onur duymalısın."

"Bence en iyisi işleri profesyonelce yürütmemiz, Ekselansları."

Başını eğmiş, solgun bakışlarıyla onu süzüyordu. Saldırmaya hazır bir yılan. Masanın etrafından dolaşıp adamın önünde durdu, sonra ellerini takdirle adamın kollarında ve gövdesinde gezdirdi. Sanki onun malıymış gibi. Bir bakıma öyleydi de. Onun dokunuşu karşısında geri çekilmemek için kendini zor tuttu.

"Birlikte eğlendik, değil mi? Ne yazık ki bu kadar namuslu çıktın." Adamın çenesini kavradı, sonra da suratına bir tokat attı. Sertçe. Kadının çingiraklı kıkırdaması adamın kemiklerini sızlattı. "Eski günlerin hatırına."

"Sizin için ne yapabilirim, Ekselansları?" hiçbir şey söylemedi, ellerini arkasında kavuşturdu ve arkasındaki duvara baktı. Hazır olda emir bekleyen bir askerden başka bir şey değildi. Onun akıl oyunlarına kapılmıyordu.

"Çok sıkıcı olmaya başladın." Elini umursamaz bir tavırla salladı ve masasının arkasına geçerek beyaz deri koltuğuna oturdu ve krom iletişim cihazının düğmesine bastı. "Onları içeri gönderin."

Çenesini avucuna dayamış, soğuk, buz gibi gözleriyle Tristan'a bakıyordu. Tristan onun mükemmel bakımlı tırnaklarının cam masaya vuruşuyla çenesini sıktı.

Sağındaki gizli kapı açıldı ve Maksym Rosopa içeri girdi, oturmadan önce mat yeşil kanatlarını dar çerçeveden geçirdi. Birkaç dakika sonra yaşlanmış ama son derece yakışıklı bir adam onu takip etti.

Adam Tristan ya da Maksym kadar olmasa da Vicereine'den daha uzundu ve kendini Ethyrios'un en yüksek şahsiyetiymiş gibi görüyordu. Bazı gruplar arasında öyleydi de.

Onun yaşındaki bir adam için, yetmişini birkaç kış geçmişti, alnından geriye doğru taranmış, kıskanılacak miktarda tüy gibi gri saçları vardı. Gözleri granit yüzünde kırışık yarıklar halindeydi, tehlikeli bir şekilde yaklaşmadan renkleri anlaşılmıyordu ve düz, kalın kaşları vardı.

"Varuna," diye mırıldandı adam. "Her zaman bir zevk."

Onu selamlamak için ayağa kalktı, iki yanağını da havadan öptü ve ellerini onun kollarında gezdirdi.

"Alcander. Lütfen oturun," dedi Vekilharç, zarif bir el hareketiyle boş olan üçüncü sandalyeye doğru ilerleyerek.

Tristan'a tehditkâr bir bakış fırlattı, Tristan bunu çeneni *kapalı tut ve tüylü kışını otur* olarak anladı. O da hemen öyle yaptı ve kanatlarını sandalyenin üzerine doğru açtı.

"Bu sabah Konsey Üyesi Rosopa ve benimle paylaştığınız haberi duyunca yıkıldım," diye devam etti Başkan Yardımcısı. Tristan gözlerini Maksym'e dikti ama Rüzgâr Süvarisi onun bakışlarından kasıtlı olarak kaçınıyor gibiydi. Bu hiç iyi değildi. "Lütfen Subay Saros için biraz daha detaylandırır mısınız?"

"Korkarım bunun karım Isidora'yla bir ilgisi var." Pagonis sandalyesinde arkasına yaslandı, ellerini karnının üzerinde kavuşturdu ve bir bileğini dizinin üzerine kaldırdı; türüne bakmaksızın her yerde, her arkadaşla rahat etmeye alışkın bir adamdı.

Isidora'dan bahsedilince, Vali Yardımcısı öne doğru eğildi, endişeli bir portre çizdi.

Saçmalık.

Tristan onun ölümlüleri umursamadığını biliyordu. Alcander Pagonis gibi, onu kolonilerdeki hayatından tamamen uzaklaştırmasa bile rahatsız edecek kadar nüfuz sahibi olan zengin ölümlüler bile.

Ama Vicereine kurnazdı, hangi kıçların en özensiz öpücöklere ihtiyacı olduğunu her zaman bilirdi.

"Karımın sağlığı gayet yerinde," diye devam etti Pagonis, muhtemelen Vali Yardımcısı'nın dramatik endişe gösterisine yanıt olarak, "ama oldukça üzgün. Ve o üzgün olduğunda, tahmin edebileceğiniz gibi hayatım... zorlaşıyor."

Vekilharcına kurt gibi bir gülümseme yöneltti, o da gözlerini kaçırarak gergin bir gülümsemeyle karşılık verdi. Maksym, Varuna ile aynı oyuna kendini kaptırmış bir şekilde kıkırdadı.

Pagonis doğrudan Tristan'a hitaben, "En değerli elmas kolyesi çalınmış," dedi. "Kolyenin kaybolduğunu bu sabah fark etti. Varuna ve Maksym'e hemen haber verdim."

"Ve tekrar söyleyin," diye araya girdi Vicereine, sinir bozucu gözlerini Tristan'a dikerken ağzı kıpkırmızı kesikti, "soygunun ne zaman gerçekleştiğinden şüpheleniyorsunuz?"

Pagonis pantolonunun paçasındaki bir kir lekesini temizledi. "Şey, emin olamayız. Ama geçtiğimiz Perşembe günü, Yaz Ortası Balosu'nun olduğu gece çekildiğini düşünüyoruz."

Sikeyim.

Tristan yüzyıllardır aldığı eğitimin her zerresini nabzını sabit ve nefes alışını normal tutmak için kullandı. Bu toplantının bu kadar geç saatte yapılmasının nedeninin, yardımcısının önceki saatlerini onun için lağım devriyesinden daha yaratıcı bir ceza bulmakla geçirmiş olması olup olmadığını merak etti.

Maksym, "Bu, son birkaç yıldır bölgemde meydana gelen bir dizi soygunun sonuncusu," diye araya girdi.

Tristan kendi gözetleme başarısızlıklarından dikkatini dağıtmak için bu fırsatı değerlendirerek bir soru daha sordu. "Neden suçluyu daha önce yakalamaya çalışmadık?"

Maksym, "Soygunlar paniğe yol açacak kadar sık olmadı; yeni İmparator'un geçiş döneminde kolonilerde artan suç oranlarının bir başka rahatsız edici belirtisi sadece," diye cevap verdi. "Halk bu küçük öfke nöbetini atlattıktan sonra sakinleşecektir. Ayrıca, çalınan eşyalar değerliydi ama yeri doldurulamaz değildi. İmparator kurbanlara tazminat ödeyecek kadar nazik davrandı."

Tristan gözlerini devirme isteğini bastırdı. Elbette İmparator kayıplarını pek de umursamayan zengin ölümlülere tazminat ödeyecekti. Türlerinin geri kalanını sömürürken, insan destekçilerinin en sadık olanlarının gözüne girmek en iyisiydi. Piç kurusu tahta çıktığından beri tebaasıyla tanışmak için kolonilere ayak basma zahmetine bile girmemişti.

"Ve ilgilenmemiz gereken daha acil meseleler var," diye ekledi Başkan Yardımcısı. Tristan bir kez olsun onunla aynı fikirde olduğunu görünce şaşırdı.

"Peki şimdi ne fark var?" Tristan sordu.

"Böylesine önemsiz bir taleple dikkatinizi dağıtmaktan nefret ediyorum," dedi Pagonis, kalkık avuç içleri ve gösterişli gülümsemesi sözleriyle uyumluyken alçak sesi tam tersini işaret ediyordu. O ve karısı *önemsiz* değillerdi ve bu odadaki herkes bunun farkına varmalıydı. "Ama bu kolyenin yeri doldurulamaz. Hiçbir *drahmi* karşılığında geri ödenemez. Nesillerdir ailemden bana kalan paha biçilmez bir yadigâr."

"Senin için Alcander, hiçbir şey dikkat dağıtıcı sayılamaz." Başkan Yardımcısı Tristan'a geniş bir gülümseme yöneltti. "Memur Saros size yardımcı olmaktan memnuniyet duyacaktır."

"Elbette, Üstat Pagonis. Elimizden gelen her şekilde yardımcı olacağız. Karınız kolyeyi en son ne zaman gördüğünü hatırlıyor mu?" Tristan sordu.

"En son ne zaman giydiğini hatırlamıyor. Ama bu çok açık. Ortasındaki koyu mavi mücevher Etyrios'taki en nadide mücevherdir."

"Zorla girildiğine dair herhangi bir kanıt var mıydı?" "Hiçbir şey yok."

"Bir Şeye tanık olmuş olmalısınız, Memur Saros." Başkan Yardımcısı onu inceledi, gözleri kısılmıştı. "O gece mahallede görevliydiniz."

"O gece Heronswood'da Şüpheli bir Şey olduğunu hatırlamıyorum." Yalan değil.

Yine de bir Şeyler hatırlayabilmeyi diledi. Ertesi sabah tüyünü Pagonis'in malikanesinin dışında bulmuştu. Soyguna tanık olmuş muydu? Belki de gördükleri onu terk edecek ve bildiklerini Delirium'da boğacak kadar korkutmuŐtu. Beynini zorladı ama işe yaramaz organ ona hiçbir Şey sunamadı.

"Ayrıca, hırsızlık yapıldığına dair bir kanıt yoksa, belki de kolyeyi çalan sizin çalışanlarınızdan biri olabilir?" Maksym ekledi. "O gece görevde miydiler?"

Alcander parmaklarını çıtlatarak, "Hayır, değillerdi," dedi. "Ve personel baştan aşağı... *sorgulandı*. Hepsi bir Şekilde sizin türünüzün acıya karşı toleransını kazanmadıysa, hiçbirinin sorumlu olduğuna inanmıyorum."

Tristan, Maksym ve Varuna'nın neşeli kakhahalarını yankılamaya çalıştı ama bunu tam olarak başaramadı. Kendini korumak bile insanlara işkence etmekten zevk alıyormuŐ gibi davranmak için yeterli bir sebep değildi.

NeŐelerini yarıda kesti. "Değeri dışında, kolyenin özel bir yanı var mı? Birinin onu çalmak istemesi için başka bir neden?"

Tristan, Pagonis ve Maksym'in, Pagonis durgunlaŐıp bacaklarını açarken dudakları yılansı bir gülümsemeye dönüşmeden önce birbirlerine baktıklarını gördüğüne yemin edebilirdi. Tristan'ın gözlerinin en derin, en koyu safir olduğunu görebileceği kadar yakına eğildi. "Hiçbir Şey, Memur Saros."

"Sen-"

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, Alcander." Başkan Yardımcısı, Tristan sorusunu tamamlayamadan sözünü kesti. "Sorumlu tarafı yakalayıp kolyeyi size ve eŐinize mümkün olduğunca çabuk iade edeceğiz."

Pagonis sandalyesinden kalktı. "Hiç Şüphem yok, Varuna. En iyi çözüm

yakında. İmparatoru dahil etmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum." Tehdidi serbest bıraktı, döndü ve çıkışa yöneldi.

Başkan Yardımcısı onu takip etmek için ayağa fırladı. "Buna gerek kalmayacağından eminim." Ofisinin çift kapısını açtı. "Lütfen Isidora'ya selamlarımı iletin. Konsey Üyesi Rosopa, lütfen Efendi Pagonis'i dışarı çıkarır mısınız?"

Onlar çıkarken kapıyı kapattı, sonra kanatlarını zıplatarak Tristan'a doğru yürüdü. Sandalyesiyle uğraşmadı, sadece masasına tünedi, yumrukları sanki ona vurmaktan kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi yanlarında sıkılıydı - nadiren gösterdiği bir kısıtlama.

"İnanılmazsınız," diye söze başladı ama daha sözünü bitiremeden yan kapı açıldı ve gergin bir Windrider memuru telaşla odaya girdi.

"Ne?" diye bağırdı Vali Yardımcısı.

Sinmiş genç Fae, Tristan'a dikkatli bir bakış attıktan sonra eğilip Vekil'in kulağına bir dizi acele fısıltı döktü. Katip acil mesajını bitirdiğinde, Vekilharcın kan kırmızısı dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı.

"Çık dışarı," diye hırladı.

Katip odadan dışarı fırladı, neredeyse kapıyı kanatlarının üzerine çarpıyordu.

"Ekselansları, ben-" Başkan Yardımcısı Tristan'ı elini kaldırarak susturdu.

"Yüce Tanrılar kesinlikle kusursuz bir zamanlamaya sahip," diye mırıldandı. "Seni o saçma kolyeyi aramaya göndermenin yanı sıra *iki* ay boyunca lağım devriyesiyle görevlendirmek üzereydim. Ama daha da iyi bir ceza şimdi karşıma çıktı."

Tristan'ın midesi bulandı. Kanalizasyon devriyesinden daha sıkıcı ve etkisiz ne olabilirdi?

"Çantayı hazırla, Tristan. O suratsız ortağına da aynısını yapmasını söyle."

"Özür dilerim Saros," dedi Maksym, her daim yeşil kanatları avluda esen rüzgârda hışırdarak. "O gece görev yerini terk ettiğini bildiğimi ona söylemeden seni bu durumdan kurtarmak için bir şey yapamazdım." "Ben de aynısını yapardım, Konsey Üyesi." Tristan, Maksym'in unvanının yarısını kullandı. şakayla karışık. "Merak etme."

"Öfkeli mi?"

"Onu bundan çok daha kötü gördüm, inan bana." Tristan'ın bir buçuk asır sonra hâlâ unutmaya çalıştığı anılar.

"Senden kolyeyi aramanı mı istedi?" Maksym sordu.

"Hayır, o dava için iki Muhafız daha görevlendirdi. Benim için çok daha ilginç bir ceza buldu."

Maksym'in omuzları hafifçe çöktü. "Sormalı mıyım?"

O anda Vekilharç buz sarısı saçları ve altın kanatlarıyla bir anda Sekreterlik'ten çıktı ve yırtıcı gözleri doğrudan Tristan'a dikildi.

"Saros!" diye bağırdı. "Acele et! Seni bekliyorlar!"

Maksym'e özür dileyen bir bakış yöneltti. "Bunu sana sonra anlatırım," dedi gözlerini devirerek.

Gökyüzüne fırlamadan önce Maksym omzundan tuttu. "Hey, o kolyeyle ilgili bir haber duyarsan bana haber ver, olur mu?" Maksym sesini fısıltıya düşürürken Tristan başını eğdi. "O toplantıda bir bit yeniği vardı, değil mi? Pagonis neden onu aramamızı bu kadar istiyor? Neden bunu kendi adamlarına yaptırmıyor? Bir şeyler dönüyor. Ve eğer bu benim bölgemde oluyorsa, bunu bilmek isterim, böylece o bunu öğrenmeden önce sonuçlarıyla başa çıkabilirim." Maksym çenesini Varuna'ya doğru uzattı. "Seni koruduktan sonra bana bu kadarını borçlusun."

"Bana pek yararı olmadı," diye homurdandı Tristan. "Ama bir şey bulurlarsa sana haber veririm."

Tristan toparlanmak için barakalara doğru yola çıkarken Maksym başıyla teşekkür etti.

O gece Pagonis'in malikanesinde olduğunu bilmek Tristan'ı

Keşke Vali Yardımcısı ondan kolyeyi aramasını isteseydi.

Bu yeni görev anlamsız bir oyalanmadan başka bir şey olmayacaktı.

Secretariat'ın avlusu altında kaybolurken, onu yeni bir açıdan görünce sarsıldı. Bir satranç tahtasına ne kadar benzediğini hiç fark etmemişti.

Ve o, onun en alçak piyonu.

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

FBU HAFTAKİ DÖRDÜNCÜ GECE, Cassandra için hayatının en riskli gecesi idi ve kendini Dienses Meydanı'nın sokaklarında koşuştururken buldu.

En azından bu gece başboş dolaşmıyordu. Tek bir hedefi vardı: Broker'dan ödemeyi almak için İmparatoriçe'nin Kucağı'nın arkasındaki sokağa geri dönmek. Ve görevi tamamlanır tamamlanmaz Tapınağa dönmeyi planlıyordu.

Dün gece genç adamın anılarını Xenia'ya göstermiş, o da siyah mermer koridoru tanıyamamıştı. Esmer fahişeye birlikte anıyı izlerken arkadaşının yanaklarında beliren kızarıklık utanmasına değmemişti, çünkü Xenia ne zevk evini ne de penceredeki kırmızı tuğlalı çan kulesini tanıyabilmişti. Gerçi görünüşüne bakılırsa, Xenia çan kulesinin bir kiliseye ya da şapele ait olabileceğini düşünmüştü.

Xenia, Thalenn haritalarını araştırmayı ve hangi eğlence evlerinin ibadethanelere yakın olduğunu görmeyi teklif etti ama pek umutlu değildi. Kötülük yuvaları genellikle resmi şehir haritalarında görünmezdi. Ama zevk evini bulmanın şart olduğu konusunda Cassandra'yla hemfikir di. Fahişe onları genç adama götürebilir, o da onları Rahibe Kouris'e götürebilirdi.

Cassandra'nın zihninin gerisindeki o dırdırcı ses, Stygios adına bir eğlence evine nasıl sızmayı planladığını sordu ama onu susturdu. Bunu daha sonra düşüneceğini söyledi.

Cassandra İmparatoriçe'nin kucağına vardığında gök gürledi.

Tuğla duvarlar arasındaki dar yarık, bar salı günleri kapalı olduğu için normalden daha loştu. Dışarıdaki sokağı gölgeler ve ürkütücü bir sessizlik kaplamış, hava nemle ağırlaşmış ve sağanak yağış tehdidi oluşturmuştu.

Beşinci uzvu haline gelen hançerini kavrayarak içki fiçilerine doğru süründü. En büyük fiçiya yaklaştığında burnuna yabancı bir koku geldi: tatlı, ekşimiş bir koku, burbonun dumanlı, vanilyalı kokusu değil. Cassandra'nın midesi kazındı ve kalbi kaburgalarına doğru çılgınca çarpmaya başladı.

Gözlerini kapadı ve kendini sabitlemek için derin bir nefes aldı, iğrenç koku boğazının arkasını kaplayıp öğürme refleksini tetiklediğinde hatasını anladı. Nefesini tutarak ve öğürmesini bastırmaya çalışarak varilin kapağını yavaşça kaldırdı.

Fang and Claw'da gördüğü tıknaz, beyaz saçlı adamın kesik başı ona doğru bakıyordu; yüzündeki yara izleri grotesk bir acı hırıltısına dönüşmüş, üst dudağı kıvrılmış ve sararmış dişleri ortaya çıkmıştı. Boynunun altında, sanki kafası gövdesinden koparılmış gibi parçalanmış et parçaları asılıydı. Altındaki uzuv yığınının pıhtılaşmış kan süslüyordu.

Cassandra dehşet içinde attığı çığlığı bastırmak için elini ağzına götürdü ve kapak yere çarparak sokağın yarısına kadar yuvarlandıktan sonra üzerine ilıştırılmış bir kare fildişi kâğıdı fark etti.

Kapağa doğru koşarken ayakkabıları ıslak kaldırım taşlarında kaydılar ve notu yırtıp attılar, çürüyen etin ezici kokusundan kaçmak için ara sokaktan dışarı fırladılar. Kendini bir sokak lambasına dayadılar ve kalın kağıda zarif bir yazıyla karalanmış olarak bulduğu mesaj kemiklerini sızlattılar.

Broker'ınız kırıldı. Ne aldığınızı biliyoruz, Kırılğan Leydi. Bulacağınız Sen.

Cassandra'nın göğsü sıkışmış ve nefes alamaz hale gelmişti. her şeyi kapsayan panik ciğerlerini hareketsiz bıraktı.

Cora'nın görüştüğü beyaz saçlı adam *Broker* mıydı?

Ve Cassandra'nın bildiği tek bir kişi vardı.

ona *Kırılğan Kadın derler.*

Opheron Broker'ı öldürmüştü.

Ama neden? Bunun formülle bir ilgisi var mıydı?

Ya da belki Opheron Broker'ı kolye için öldürmüştü.

Yüce Anaemos, kolye. Opheron onu fiçidan mı almıştı?

Broker'ın ölümünün ve kolyenin kaybolmasının Callas ailesi için *drahmi* alamayacağı anlamına geldiğini anladığında soru yağmurunun yerini ıstırap aldı.

Ne kadar büyük bir başarısızlığa uğradığını düşününce neredeyse bayılacaktı. Cassandra onu anılarını satmaktan kurtaramadığına göre, Bayan Callas'a ve çocuklarına ne olacaktı?

Elektrik direğine çarptı, yere yığıldı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. Boğuk bir hıçkırıkla ağlarken sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü.

Ayak sesleri kaldırım taşlarına çarptı ve başını yukarı kaldırarak avuçlarının topuklarını kan çanağına dönmüş gözlerine bastırdı.

Kanatsız, insansı bir form yaklaştı, ancak form çok uzaktaydı ve Cassandra'nın yüz hatlarını seçebilmesi için gece çok karanlıktı.

Ama sürünerek hareket etmesinde tanıdık bir şeyler vardı. Başını kaldırır kaldırmaz durdu, parlayan gözleri tam ona dikilmişti.

Ayağa fırladı, acıma duygusundan sıyrılırken içgüdüleri onu ele geçirdi. Koşmak için döndü ama daha birkaç adım atamadan yere yığıldı.

Yaratık onun üzerine çıktı, topuzlu dizleri kalçalarını sıktı ve onu olduğu yerde sabitledi.

"Kırılğan Leydi," diye hırladı Opheron. "Seni er ya da geç burada bulacağımızdan şüpheleniyorduk. Hediyeimizi beğendiniz mi?"

Ölüm Takipçisi alnını kaldırım taşlarına çarptı ve kör edici bir acı kafatasında patladı. Kızın saç örgüsünü burnuna doğru kaldırdı ve içine çekti. "Artık korkunun kokusunu alabiliyoruz. Bizi sertleştiriyor."

Opheron kalçalarını iterek küçük aletini kadının kuyruk sokumuna dayadı.

Başı dönüyor ve görüşü bulanıklaşıyordu, onu sırtından atmaya çalıştı ama adam uzanamayacağı bir yere eğildi.

"Evet," diye tısladı. "Bizimle savaşmaya devam et, ölümlü. Bu senin teslimiyetini çok daha tatlı kılacak. Efendimiz seni öldürmemize izin vermediğini söyledi. Seni canlı istiyor. Ama öncesinde eğlenebiliriz, değil mi?" Çatallı dilini kızın ensesinde gezdirdi.

Cassandra ürperdi ama onun dikkatinin dağılmasından yararlanarak pelerinin altına uzandı ve Tristan'ın hançerini kaptı. Hançeri Ölüm Sapığı'nın kalçasına sapladı, sonra yukarı doğru savurdu, hançeri çekip çıkardı ve adam acı içinde inlerken onu yere serdi.

Cassandra ayağa kalktı, baş dönmesi onu ele geçirdiğinde ve görüşünde delici ışıklar açıldığında derin nefesler aldı.

Opheron ona doğru yaklaştı ve o da önünde çömeldi, hançerini kaldırmış, saldırmaya hazırды.

Ölüm Takipçisi bacağını kavradı ve parmaklarının arasından akan kireç yeşili kanı durdurmaya çalıştı. Şimdiye kadar pıhtılaşmış olmalıydı. Typhon çeliği bir Fae'nin iyileşme yeteneğini engeller miydi? Kendine Xenia'ya sorması gerektiğini hatırlattı. Tabii onu bir daha görürse.

Opheron ona doğru hamle yaptığında bunu daha fazla düşünecek zamanı olmadı. Kız ulaşamayacağı bir yere savruldu, sonra döndü ve ayağını adamın sırtına koydu. Adam öne doğru tökezledi, dizleri kaldırım taşlarına çarptı ve Opheron arkasından koşarak hançeri çenesinin altına itti.

Cassandra, "Tek bir hareketinde o iğrenç yeşil kanını bütün sokağa akıtırım," diye homurdandı.

Opheron kıkırdayarak ellerini kaldırdı. "Bunlar oldukça iyi dövüş yeteneklerine sahipsin ölümlü. Ve oldukça da iyi bir silah. Nereden aldın onu?"

Cassandra ona cevap vermedi. "Komisyoncuyu neden öldürdünüz?" "Artık ona ihtiyacımız kalmamıştı."

"Kolyeye ne yaptın?"

Opheron eğdi, yılan gibi yüzüne esrarengiz bir ifade yayıldı. "Onu efendimize verdik."

"Kim, Pagonis mi?"

Opheron insan gözlerinin algılayabileceğinden daha hızlı bir şekilde ayağa fırladı ve bileğini büktü. Keskin acı elini açmaya zorladı ve hançer kaldırım taşlarına çarparak ulaşamayacağı bir yere kayd. Boştaki eliyle körü körüne ona doğru savruldu ve diğer bileğini doğruca Opheron'un avuçlarının içine gönderdi.

Kollarını koltuk altlarına sıkıştırdı ve dişleri fırlarken onu hareketsiz bıraktı.

"Bekle," diye nefesi kesildi. "Efendin beni canlı istiyor. Beni ısıramazsın." "Sadece bir çizik sizi baygın ama canlı bırakacaktır. Ve bizim merhamet." Onu daha yakına çekerken turunc gözleri heyecanla parlıyordu, dişlerinden berrak bir zehir damlıyor ve pelerinine sıçırıyordu.

Cassandra toplayabildiği tüm güçle dizini Opheron'un bacaklarının arasına vurdu.

Ağızından bir nefes çıktı ve dişleri geri çekildi. Cassandra kollarını kurtarıırken dizlerinin üzerine çöktü ve acı içinde soluk soluğa kaldı.

Hançere doğru koştu, sonra diz çökmüş Deathstalker'ın arkasına geçti ve onun yağlı, saman rengi saçlarını yakaladı. Geriye doğru çekerek boynunu açığa çıkardı ve Typhon çeliğinden hançeri Opheron'un ay beyazı boğazına doğru sürükledi.

Dudaklarını adamın kulağına yaklaştırıp "Sadece bir sıyrık" diye fısıldadığında neon yeşili kan kaldırım taşlarına sıçradı.

Bıçağı adamın beyaz ceketine sildi ve onu yere fırlattı.

Onu öldürmediğini biliyordu. Kanı yenilenecek ve boğazındaki kesik kapanacaktı. Tek umudu, yaranın şiddetinin bıçaktaki iyileşmeyi engelleyen şeyle birleşerek ona Tapınağa sağ salim dönmesi için yeterli zamanı kazandırmasıydı.

Cassandra öne doğru eğildi, kusma isteğiyle savaşırken kollarını dizlerine dayadı. Mide bulantısı geçene ve kendini ayakta durabilecek kadar sağlam hissedene kadar gecenin ılık ve yapışkan havasını ciğerlerine çekti.

Opheron'a baktı, arkasındaki sokakta secde ediyordu, kanı kaldırım taşlarının arasından bir şimşek çakmasıyla aydınlanan yeşil derelerden oluşan iğrenç bir ağ halinde akıyordu.

Kolyesini kavradı, sonra sıcak, altın küreyi öptü. "Teşekkürler, baba."
Hançeri kemerine sokarak tepeden Tapınağa doğru uzun bir yürüyüşe başladı.

OceanofPDF.com

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA'NIN DUYULARI, Tapınak arazisinin batı ucundaki heybetli kumtaşı duvara yaklaşırken yüksek alarm durumuna geçti. Çok fazla Bağrıışmalar, kapı çarpmaları, geç saate hiç de uygun olmayan bir hareketlilik.

Arazinin arka tarafındaki sık ormana ulaşana kadar yükselen sınır duvarı boyunca aceleyle ilerledi. Dehlizleri Thetis Denizi'nin çalkantılı sularına dalan sarp uçurumdan sadece birkaç yüz metrelik ağaçlar ayırdığı için bu bir yanılsamaydı.

Cassandra ağaçların arasında zikzaklar çizerek ve devrilmiş dalların üzerinden atlayarak yaprakların arasından geçerek yemyeşil yaz yapraklarının arasından geçti. Dehşet içini kemiriyor, onu kamerasına dönmeye zorluyordu. Letha'ya, Baş Rahibe'nin onun yokluğunu fark etmemiş olması için dua etti.

Dikkatli bir şekilde penceresine yaklaştı, pervazın altına çömeldi ve Xenia'nın içeri girmenin güvenli olduğunu işaret edeceğini umarak cama vurdu.

Pencere açılıp da Xenia'nın altın bukleleri dışarı fırlayınca rahat bir nefes aldı.

"Cass! Yüce Tanrılara şükürler olsun! *Hemen* buraya gel."

Cassandra kendini pervazın üzerinden çekerek odaya girdi ve bir sorun olmadığını görünce rahatladı. "Neler oluyor?"

Cassandra pelerinini çıkarırken Xenia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

Yeşil kan Cassandra'nın ayakkabılarını, pantolonunu ve ellerini kaplamıştı. Yatağının yanındaki aynaya baktı ve saç çizgisinden aşağıya doğru akan kendi kanının bir damlasını fark etti. Ovalayarak temizledi, sonra da

yarayı gizlemek için saçını.

"*Bunu...* daha sonra açıklayacağım," dedi Cassandra, eliyle her yerini işaret ederek.

Xenia ona hafifçe başını salladı. "Neler olup bittiğini bilmiyorum. Başrahibe kapı kapı dolaşıp herkesi uyandırıyor ve avluda topluyor. Sen dönmeden önce buraya gelmesinden korkuyordum. O-"

Güçlü bir tıkırtı kapılarını salladı ve Başrahibe'nin yumuşak sesini duymak için zorlandılar. "Rahibe Fortin, Rahibe Cirillo, lütfen bir duyuru için avluda bize katılın."

Cassandra hançeri yastığının altına saklayıp kana bulanmış eğitim ayakkabılarını çıkarırken Xenia pencereyi kapattı. Ayaklarını lacivert deri babetlere geçirdi, sonra cüppesini eğitim kıyafetlerinin üzerine geçirdi ve ellerini ceplerine soktu. Opheron'un kanını kimsenin fark etmemesi için dua etti.

Xenia kapıyı açtı ve iki arkadaş avluya yöneldiler; Kız Kardeşler'in sonuncusu, Tapınak'a adını veren Tanrıça'nın özel çiçeği olan yumuşak mavi unutmabeni yataklarıyla çevrili bir fiskiye'nin etrafındaki gürül gürül akan kalabalığa katıldı.

Letha'nın bir heykeli çeşmenin ortasında duruyordu. Bir su taşıyıcısı olarak görünüyordu, Oblivion nehri kollarında tuttuğu testiden sürekli akıyordu. Cassandra heykelin yüzüne hiç bakmadı. Tanrıça'nın yüz ifadesinde onu sarsan, omurgasından aşağı buz parçaları gönderen bir şey vardı. Bir boşluk, bir şekilde huzur ya da sükûnetten yoksun bir yokluk.

Bir unutkanın yüzü gibi.

Başrahibe çeşmenin kenarından yükselirken toplanan kadınların üzerine bir sessizlik çöktü; platin rengi saçları ay ışığında parlıyor ve lacivert cübbesinin etekleri suya battıkça koyulaşıyordu.

"Rahibeler," dedi başrahibe, "korkarım sürümüzden biri daha uçtu."

Başrahibe'nin esmer elleri önündeki kırmızı yüzlü kadının omuzlarına yerleştiğinde korkulu solumalar ve fısıldaşmalar patlak verdi.

Rahibe Filo'nun tıknaz gövdesi titredi ve gözyaşları at gibi yüzünden aşağı aktı. Daha dün Rahibe Filo, Rahibe Pacha'yla birlikte odada Cora'nın boşalan yatağını almıştı.

Xenia, Cassandra'nın kolunu kavradı.

Başrahibe başını eğdi, ince, koyu renk parmakları Rahibe Filo'nun omuzlarına battı ve bağımlı kadının irkilmesine neden oldu. "Rahibelerinize neler olduğunu anlatın," dedi başrahibe, sesi sessiz bir tehdit gibiydi.

"BEN... BEN..." Rahibe Filo titreyen bir nefes çekti. "Banyo odasıydım, banyo yapıyordum ve Rahibe Pacha yatağında kitap okuyordu. Suyun akışından hiçbir şey duyamadım. Suyu kapattıktan sonra da hiçbir şey duymadım. Küvette sadece yirmi dakika kadar kaldım. Kurulanıp yatak odasına döndüğümde gitmişti. Kitabı yatağın üzerinde açık duruyordu ama bunun dışında hiçbir şey yerinde değildi. Pencere ve kapı kilitliydi. Sanki Richelle bir anda ortadan kaybolmuş gibiydi."

Rahibe Filo uludu ve kalın, buruşuk parmaklarıyla yüzünü kapattı.

Başrahibe tek bir teselli sözcüğü bile söylemedi, sadece başını kaldırarak toplanan kadınlara hitap etti. "Rahibeler, hemen sonuca varmayalım. Yüce Tanrıların iradesine vakıf değiliz ve bu nedenle Rahibe Pacha için yaptıkları ilahi planı kavrayamayız. Mantıksız korkular Tanrıçamız Letha'yı rahatsız eder ve gerçek amacımıza zarar verir. Size hatırlatırım, spekülasyonlara kapılmayın."

Yakıcı öfke Cassandra'nın damarlarında alevlendi ve tüm gücünü aldı.

Başrahibenin üzerine atılmamak için dilini tutma iradesini gösterdi. Başrahibe'nin önceki kayboluşlardan Tapınak dışında kimseye bahsetmediğinden emindi.

Ama başrahibe bunu bir sır olarak saklayamazdı. Richelle zengin Heronswood ailelerinden birinin en küçük kızıydı ve annesi her Pazar Tapınağı ziyarete geliyordu. Başrahibe Yardımcısı'nın haberdar olması an meselesiydi, eğer henüz olmamışsa.

Başrahibe sanki onun düşüncelerini okumuş gibi başını Cassandra'ya doğru çevirdi, siyah gözleri 'nın kafatasını delip geçti. "Ancak, ben

içinde bulunduğumuz durumun ciddiyetini inkar edemeyiz. En iyi ihtimalle, bir aydan kısa bir süre içinde üç rahibemiz bizi terk etti." Cassandra dudaklarından dökülen alaycı ifadeye engel olamadı, Başrahibe'nin Rahibelerin güvenliğini açıkça hiçe sayması karşısında öfkesi kabarmıştı. Başrahibe durakladı, gözleri beyazları ortaya çıkaracak kadar parladı.

Yüz hatlarını gevşetti ve devam etti, "En kötü ihtimalle, üç Kız Kardeşimiz sadece Yüce Tanrılar tarafından bilinen amaçlar için bizden çalındı. Bazılarınızın düşündüğünün aksine," gözleri tekrar Cassandra'ya kaydı, "düzenimiz için bu kadar açık ve mevcut bir tehlike varken arkama yaslanıp hiçbir şey yapmayacak kadar taş kalpli değilim."

Başrahibenin bakışları hâlâ üzerindeyken Cassandra şüpheli düşünceler içinde yüzünü nötr tuttu. Cassandra'nın Richelle'in ailesinin durumunun Başrahibe'yi harekete geçirdiğinden hiç şüphesi yoktu.

Cora ve Rahibe Kouris gecekondur mahallelerinde doğmuş, çocukken Tapınak tarafından alınmışlardı. Her iki rahibe için de haftalık ziyaretler yapılmıyordu. Sonsuza dek kayıp kalsalar bile Ethyrios'ta kimse bunu fark etmeyecek, hatta umursamayacaktı.

Bu düşünce Cassandra'nın göğsünde bir şeyleri parçaladı. Ortadan kaybolursa kendisinin de aynı kaderi paylaşacağını biliyordu. Muhtemelen onu özleyecek tek kişi Xenia olacaktı.

Düşünceleri yüzünden dikkati dağılan Cassandra, Başrahibe'nin duyurusunun büyük finalini neredeyse kaçıırıyordu, *Vestian* kelimesini duyar duymaz dikkatini topladı.

"...Kızkardeşlerimizin ortadan kaybolmalarını araştırmak ve durum çözülene kadar bizi korumak için öngörülebilir bir gelecekte Tapınakta kalacaktır. Çok nazik Başkan Vekilimiz Lykan'dan yardımsever bir jest. Lütfen Subay Saros ve Zephyrus'a hoş geldiniz deyin."

Cassandra'nın kalbi öylesine çılgın bir ritimle çarpmaya başladı ki, bayılma isteğiyle savaşmak zorunda kaldı ve kendini sabitlemek için Xenia'nın omzuna tutundu.

Geniş omuzlu ve ağır kaslı bir erkek avluya girdiğinde dünya ekseninden çıktı.

Soyadını bilmesede de -hiç sormamıştı, o da hiç söylememişti- oniks kanatlarını, yanardöner tüylerini tanıdı.

yıldız ışığında parıldıyor.

İpeksi, siyah saçlarını tanıdı, her zamanki gibi düşük bir düğümle toplanmıştı.

Kalbini durduran sırtışını ve gamzesini tanıdı.

Tristan kemerin hemen içinde durakladı, kanatlı bir savaşçı-tanrı ağzı açık kalmış kadın grubunun üzerinde yükseliyordu.

"İyi akşamlar, Rahibeler."

OceanofPDF.com

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

CASSANDRA, Tristan'ın kendisini fark etmesini önlemek için XENIA'nın arkasına geçti. Başını uzun boylu arkadaşının omzunun üzerinden, kemerli geçidi görecektik kadar uzattı.

Tristan önünde küçülen kadınlara karşı saygılı bir mesafeyi korudu. Dostça, kapalı dudaklı bir gülümseme takınarak kanatlarını sıkıştırdı ve ellerini rahatça yanlarında bırakarak mümkün olduğunca tehditkâr görünmemeye çalıştı. İşe yarıyor gibi görünüyordu; kadınlar arasındaki gerginlik yavaş yavaş buharlaşmaya başladı.

Diğer memur gelene kadar.

Cassandra hangisinin Saros, hangisinin Zephyrus olduğunu merak etti.

Tristan kadar uzun boylu ve kaslı, ancak sert bir çehreye sahip olan erkek, yakışıklı yüzünde bir kaş çatmayla Kız Kardeşleri inceledi.

Tepesi uzun, yanları kısa dalgalı, küllü kahverengi saçları alnına dökülüyor, kemerli kaşlarını sıyrıyordu. Tristan'dan daha solgundu, yüz hatları daha narindi ama daha az erkeksi değildi; uzun, keskin bir burnu, belirgin bir çenesi ve geniş, ince dudakları vardı.

Görünürde tek bir tüyü bile olmayan etten kanatları, yaklaşmakta olan fırtına bulutlarının rengindeydi, delici gri gözleriyle aynı renkteydi. Siyah üniforması Tristan'inkiyle uyumluydu; düzgün bacakları saran deri bir pantolon ve kısa yakalı, kalın, deri bir ceket.

Tristan'ın samimi görünme dürtüsünü paylaşmıyordu.

Kalın kollarını kavuşturmuş, sinmiş Sisters'a doğru bakıyordu.

Göğsünde, kalçasında asılı duran hançeri ve şok tabancasını ortaya çıkardı. Ay ışığı kanatlarının tepesindeki siyah pençelerden parlıyordu.

Kız kardeşlerin yeniden dehşete kapıldığını fark eden Tristan, elinin tersiyle Subay arkadaşının göğsüne vurarak diğer erkeği kollarını açmaya ve kanatlarını içeri çekmeye zorladı.

Tristan gruba geniş bir gülümseme fırlattı. "Memur Zephyrus'a aldırış etmeyin. Buradaki yarışımızda onu yendiğim için çok sinirli."

Rahibelerden birkaçı kıkırdadı.

Memur Zephyrus'un çatık kaşları hiç kıpırdamadı. Cassandra onun yapabildiği tek ifadenin bu olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Başrahibe fiskiye den inerek Rahibeleri ayırdı ve elini uzatarak iki güzel Rüzgâr Süvarisine yaklaştı. "Hoş geldiniz, Subaylar. Sizi aramızda görmekten onur duyuyoruz."

Tristan'ın devasa eli başrahibenin narin parmaklarını yuttu, kez pompaladıktan sonra onu jesti reddeden Subay Zephyrus'a doğru bıraktı. Aşağı bakmaya bile tenezzül etmedi. Tristan sinirli bir bakışla Muhafız arkadaşını süzdü.

"O şeref bize ait, sizi temin ederim. Ve lütfen bana Tristan deyin."

Xenia arkasına uzandı ve Cassandra'nın kalçasını öyle sert çimdikledi ki Cassandra neredeyse yüksek sesle ağlayacaktı. Cassandra arkadaşının elini itti ve daha da eğildi.

"Ve bu dost canlısı piç de Cael," dedi Tristan, elini Memur Zephyrus'un omzuna vurarak. "Göründüğü kadar kötü biri değil."

Cassandra bunun mümkün olduğunu düşünmemişti ama Cael'in kaşları daha da çatılmıştı.

Başrahibe, Tristan'ın zahmetsiz cazibesi nedeniyle artık korkmaktan çok merak eden Rahibelere döndü. "Rahibe Filo, Rahibe Kouris'in odasına, Rahibe Galan'ın süitine taşınacaksınız. Subaylar kaldıkları süre boyunca sizin boşalan süitinizi paylaşacaklar."

İki Vestian Muhafızı Cassandra ve Xenia'nın yeni komşuları olacaktı. Harika.

"Pekala Rahibeler, heyecan sona erdi," dedi Başrahibe. "Lütfen odalarınıza gidin ve geldiğinizde sakinleşin. Geç oldu ve eğitim

ertelenmeyecektir. Hepinizin yeni misafirlerimize karşı kibar ve misafirperver olacağınızdan eminim. Ve memurların, bizimle geçirecekleri zamanın programımızı ya da amacımızı aksatmaması için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarından hiç şüphem yok."

Sadece bir aptal bu kelimelerdeki tehdidi gözden kaçırabilirdi.

Başrahibe, fısıltılar ve ayak sürüme sesleri arasında avludan çıkan Rahibeleri takip etti.

Xenia çeşmenin yanında oyalanırken gözleri iki Vestian arasında gidip geliyordu. Cassandra arkadaşını harekete geçirdi ve Xenia bir çığlık atarak Tristan'ın dikkatini çekti.

"İyi misiniz, Rahibe?" Tristan, Cael'in peşinden yaklaşarak sordu. "Sizi temin ederim, hiçbir şey yok-"

Siyah saçlı Windrider, bakışları Cassandra'ninkilerle buluştuğunda keskin bir nefes çekti.

Tatlı Amatu, hatırladığından bile daha güzeldi.

Tristan ona baktı, gözleri iriydi, şehvetli dudakları kıvrılmış ve keskin köpek dişlerini ortaya çıkarmıştı. "Vay, vay, vay," diye başladı Tristan, Cassandra başını sallayarak onu devam etmekten vazgeçirdi.

Omzunun üzerinden bakınca Başrahibe'nin avluyu çevreleyen kapalı geçitte oyalandığını ve kumtaşından bir sütunun arkasından onu izlediğini gördü.

Cassandra başrahibenin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Letha Tapınağı'na hoş geldiniz," dedi. "Size odanızı göstereceğiz. Beni takip edin."

Başrahibe değiş tokuşa sırtını dönüp süzülerek uzaklaşırken Cassandra'nın göğsü gevşedi.

Tristan ve Cael, Cassandra ve Xenia'yı avlu boyunca takip ettiler.

"Bu sensin," dedi Cassandra, kendi odasının yanındaki odayı işaret ederek.

"Ve bu da biziz!" Xenia sinsi bir gülümsemeyle başparmağını kapılarına doğru uzattı. Cassandra içini çekti ve gözlerini devirdi.

Tristan omzunu duvara yasladı ve bir kaşını kaldırdı. "Sizi yakından takip etmek bizim için çok daha kolay... *Kardeşlerim*," dedi.

Cassandra ona Memur Zephyrus'a yakışır bir kaş çattı.

Xenia'yı incelerken kaşları hafifçe çatıldı.

"Bize yolu göstermeniz ne büyük incelik," diye mırıldandı Tristan. "Belki yarın kahvaltıdan sonra bize araziye gezdirmek istersiniz? Eminim başrahibe de bunun yapılacak en kibar şey olduğu konusunda hemfikirdir."

"Çok isteriz," dedi Xenia. "İyi geceler, memur beyler." Kamaralarının kapısını açtı ve Cassandra itiraz edemeden onu içeri sürükledi.

Xenia kapıyı kapattıktan sonra histerik bir kahkaha atarak yatağına yığıldı.

"Yüce Tanrılar, Cass. Tarikattan atılacaksın. Ve buna değecek."

Kefenlenmiş Bir Kız Kardeş.

Tristan buna inanamadı.

Yoksa inanabilir miydi?

Onun tarikata ait olduğunu zaten bildiğine dair tuhaf bir şüphe duyuyordu.

Gerçi Cumartesi günü bundan bahsetmemişti. O zamandan beri konuşmalarını kafasında onlarca kez tekrarlamıştı ve böyle önemli bir ayrıntıyı hatırlayabilirdi.

Tristan az önce girdiği, iki Muhafız'ın kışlada paylaştıkları odalara benzer büyüklükte ve neredeyse onlar kadar kullanışlı odalara göz gezdirdi. Tristan düzgünlüğü, sıkıca yapılmış yatağın köşelerinin sıkışmış olmasını takdir etti.

Tristan sol tarafa, barakaya bakan tarafına nişan aldı ve Cael itiraz etmedi. Sadece diğer yatağa uzandı ve bir kolunu gözlerinin üzerine sardı. Etli kanatları yanlardan sarkarak pas rengi yer karolarını kaplayan dokuma mavi halıyı sıyırdı.

Tristan'ın en eski arkadaşı ve oda arkadaşı ona iki kelime bile etmemişti.

Bu gece. Cael normalde sokulgan biri değildi, özellikle de yabancıların yanında. Ama Tristan onu daha önce hiç bu kadar asık suratlı görmemişti.

Cael yeni görevleri yüzünden çok öfkeliydi. Gerçi doğrusunu söylemek gerekirse, bu Cael'in kendi suçuuydu. Berbat tavırları gözünden kaçmamış, Tristan'la aynı cezayı almasına neden olmuştu.

Başrahibe, Rahibe Pacha'nın kaybolmasından kısa bir süre sonra, tam da Tristan'ın ofisinde oturduğu sırada, Vali Yardımcısı'na haber vermişti.

Tristan Rahibe'nin babası Grigori Pacha ile Vali Yardımcısı'nın sarayında birkaç kez karşılaşmıştı. Bir Delirium ihracatçısı ve koloninin seçkinleri arasında her iki tür tarafından da sevilen nazık bir adam olan Pacha, Alcander Pagonis kadar güçlü bir fani değildi ama özel muameleyi hak edecek kadar saygı görüyordu. Özellikle de böyle korkunç koşullar altında.

Görev, Tristan'ın arkadaşı için daha kötü bir zamanda gelemezdi.

Üç ay önce Cael terfi etmiş, Fae İmparatorluğu'nun başkenti ve İmparator'un evi olan Delos'ta rahat bir devriye görevine atanmıştı.

Cael bir buçuk asır önce kolonilere bir Vestian olarak rüştünü ispatlamak için kendi isteğiyle gelmiş olsa da, onlarca yıldır kıtaya dönmeyi arzuluyordu. Anne babasını, kardeşlerini, *evini* özlemişti - sihrin bir lüks değil, verili olduğu bir yer.

Cael başını eğdi ve pozisyona hak kazanmak için kıcını yırttı, ancak son dakikada babası İmparator için çalışan bir kadın Windrider tarafından elinden alındı.

Tristan arkadaşının adına öfkeliydi ama bencil bir yanı Cael'in kolonilerden ayrılmayacağı için rahatlamıştı.

O zamandan beri Cael normalden daha kötü bir ruh hali içindeydi ve Tristan'ın denediği hiçbir şey onu bundan kurtaramıyordu. Eğitim işe yaramadı. Uçmak işe yaramadı. Arkadaşını yatağa atmak için gece geç saatlerde Fang and Claw'a gitmek de işe yaramadı.

Cael o geceleri köşedeki masada somurtarak geçirdi.

Ona yaklaşan birçok erkek ve kadın Delirium üstüne Delirium içiyordu. Bu da kasvetini daha da kötüleştiriyordu, sanki içkiyi tatlandırıran duygular hislerini on kat artırıyor.

Tristan, Cael'i neşelendirmek için çaresizce Reena'ya geçen Çarşamba gecesi ona eşlik etmesi için yalvardı. Tristan onun yakışıklı, huysuz arkadaşına karşı bir zaafı olduğunu biliyordu ve Cael seksi kaplan bi-formunun yanında her zaman biraz daha az huysuz görünüyordu. Ama Reena'nın Cael'in kucağına oturup boynuna öpücükler kondurması ve eliyle bacaklarının arasını okşaması bile onu huysuzluğundan kurtaramamıştı. Neyse ki Reena'nın Cael'in reddini savuşturacak kadar kendine güveni vardı.

O felaketten sonra Tristan arkadaşını daha iyi hissetmesi için zorlamaktan vazgeçmişti. Bunun yerine, Cael'in eninde sonunda kendini üzüntüden kurtaracağını bildiği için iyimser bir tavır takındı.

Tristan, Cael'i yatakta somurtarak bırakıp banyo odasına geçti ve küvetin büyüklüğünden etkilendi. Devasa mermer küvette kanatlarını rahatça yıkayabilecekti.

"Hey tatlım!" Tristan seslendi. "Buraya gel ve şu küvetin büyüklüğüne bak! Burada kesinlikle kano yapabiliriz." Yan odadan boğuk bir homurtu duydu. "Hadi koca oğlan. Bana karşı koyamayacağını biliyorsun." Tristan odaya geri döndü, Cael'in dudaklarının kolunun altında bir gülümsemeyle savaştığını gördüğüne yemin etti.

Tristan yastığını Cael'in karnına doğru savurdu ve darbeyi güçlendirmek için bir hava akımı ekledi.

"Oof!" Cael doğrulurken nefes verdi, kolu yüzünden düşmüştü, fırtınalı gri gözleri kısılmıştı. Cael yastığı kaptı ve arkadaşına doğru savurdu, yastık duvara çarpıp beyaz tüyler saçmadan önce eğildi. "Pislik herif."

"Konuşuyor!"

Cael gerçekten de buna gülümsedi. Tristan'ın bildiği şey Cael için bir gülümsemeydi. Dudakları düzleşti ve kaşları çatıldı.

"Burada ne halt ediyoruz Tristan?"

"Dişi bir şeytan tarafından cezalandırılmak. Bir gizemi çözmek. Flortting with off-

ölümlü kadınları sınırlar."

"Eminim o Beastrunner başrahibesi, sürüsüne yaklaştırırsanız taşaklarınızı pençeleyip koparır. Kutup ayısı formunda olduğunu duydum ama kimse onun hayvanını görmedi."

"Yirmi *drahmi*, biz ayrılmadan önce onu çıkarabileceğimi söylüyor."

Cael kıs kıs güldü. "Bu bahse girmeyeceğim. Bunu sadece eğlence için yapacak kadar dengesizsin."

Tristan sözlerini ve beden dilini olabildiğince sıradan tuttu. Bu, arkadaşının bir aydır en çok konuştuğu andı ve büyüü bozmak istemiyordu.

"Yasak ölümlü kadınlardan bahsetmişken," diye devam etti Cael, "o siyah saçlı Rahibe ile aranızda ne vardı? O da senin taşaklarını koparmak istiyormuş gibi görünüyordu."

Tristan bir kahkaha attı ve yatağına uzanarak bir elini başının arkasına koydu. O küçük Daredevil'in taşaklarına ne yapmasını istediğini çok iyi ve ayrıntılı olarak biliyordu, günlerdir bunun hayalini kuruyordu. "Önemli bir şey değil."

Değildi, ama Cael'le bu konuşmayı yapmaya pek hazır değildi.

Rahibe geçen gece Fang and Claw'da onunla ilgilendiğinin kokusunu almıştı. Ama bu yeni bilgiler, özellikle de o sinir bozucu bekâret yemini göz önüne alındığında, nerede durduğundan tam olarak emin değildi. Muhtemelen hiçbir yerde.

Ama ona kendisinin ve sikinin istediği şekilde sahip olamasa bile, onun huzurunda birkaç hafta geçirme vaadinden dolayı aptalca bir heyecan duyuyordu.

"Cumartesi gecesi Opheron'dan kaçmasına yardım ettim, İmparatoriçe'nin Kucağı'nın orada. O gece sadece şehir merkezinde bulunarak tarikatının bir düzine kuralına karşı geliyordu. Sanırım onu başrahibeye ifşa edeceğimden endişeleniyordu. Benim ne kadar kibar bir erkek olduğumu bilmiyor."

Cael bir kahkaha attı ve Tristan da arkadaşını sersemliğinden neyin kurtardığını merak ederek kahkahayı yankıladı.

"Kayıp kız kardeşleri ne kadar çabuk bulursak, o kadar çabuk geri dönebiliriz."

Cael uzun köpek dişlerini karıştırarak, "Şu Delos devriyesini alacağım, bana yardım et Anaemos," dedi. "O Delos devriyesini alacağım, bana yardım et Anaemos. Ama bunu böyle küçük patates vakalarını çözerek kazanmayacağım."

"Asla bilemezsin. Kızını canlı bulursan Grigori Pacha sana her türlü iyiliği yapabilir. Vali Yardımcısı'na iyi şeyler söyle. İmparatora bir tavsiye mektubu gönder. Dizlerinin üstüne çöküp kocaman sikini emer."

"Tatlım, çok mu büyük? Gururum okşandı."

Tristan'ın tüm vücudu bu şakalaşma karşısında gevşedi, arkadaşının küçük bir parçasını bile geri aldığı için minnettardı.

"Burayı şimdiden temizlediklerine inanamıyorum." Tristan çenesini eğerek tertemiz odayı inceledi. "Başrahibe Vicereine ile temasa geçecek kadar endişeliydi ama buraya bir suç mahalli gibi davranacak kadar endişelenmedi mi? Yarınki turumuzdan sonra, kayıp Rahibelerin oda arkadaşlarının anılarını almayı istememiz gerekecek. Onlar aykırı bir şey fark etmemiş olabilirler, ama biz kendimiz görüntüleyebilirsek, onların yakalayamadığı bir şey yakalayabiliriz. Belki yeni komşularımız yardımcı olabilir?"

Cael kıkırdayarak başını salladı. "Çok belli ediyorsun, Hayalet Gezgin."

Tristan omuz silkti, kalbini koluna takmasını umursamıyordu. Duygularını inkâr etmenin acı verici sonuçlarını biliyordu. Ve Kefenli Rahibe olsun ya da olmasın, onlarca yıldır bir kadından -ölümlü ya da Fae- bu kadar etkilenmemişti. Belki de yüzyıllardır. Geçen gece, o kaçmadan önce aralarında geçenleri araştırmak zorunda hissetti kendini. Hiçbir şey çıkmasa bile.

Tristan küçük Daredevil'in evcilleştirilip bilmek zorundaydı.

Şüphelenmedi.

Ve hayatının yolculuğunu beklerken gülümsedi.

YİRMİNCİ BÖLÜM

CASSANDRA VE XENIA ertesi sabah antrenman ringinde alışık olmadıkları bir manzarayla karşılaştılar. Çarşamba günü jimnastik günü olduğu için Kız kardeşler dört sıra halinde zıplama, sınav ve mekik çekecek şekilde gruplandırılmıyordu.

Çakıllara sürtünen ayakkabılar ve boğuk erkek homurtuları Cassandra'yı hareketsiz duran Kız Kardeşlerin yanına geldiğinde karşıladı. Kadınlar bir daire şeklinde toplanmış, gözlerini ringe dikmiş ve daracık siyah antrenman kıyafetleri içinde çeşitli şekil ve boyutlardaki vücutlarını sergiliyorlardı.

Cassandra, yaşça kendisine ve Xenia'ya en yakın iki rahibe olan Rahibe Christos ve Rahibe Andino'ya doğru ilerledi. Bu dört genç rahibenin dostane bir ilişkisi vardı ama Cassandra, sık sık diğer rahibelerin zararına Başrahibe'nin gözüne girmeye çalışan Rahibe Andino'ya güvenmekte güçlük çekiyordu. Rahibe Andino, Cassandra'nın gece gezmelerine çıktığını öğrenecek olsa, hiç şüphesiz doğruca başrahibeye gidip durumu anlatırdı.

İki kadının da çeneleri gevşek, gözleri donuktu. Cassandra dirsek atarak aralarından geçip ringe girdiğinde ikisi de irkilmedi bile.

Cassandra durdu, ayakları çakılların üzerinde kayarken, kadınları böylesine kendinden geçiren şeyin ne olduğunu gördü.

Tristan ve Cael ringin ortasındaydı ve Kız Kardeşlerin jimnastik rutinini gerçekleştiriyorlardı.

Gömleksiz.

Üstünde hayranlık uyandıracak miktarda kaslı et vardı.

Bol, siyah pantolonları kalçalarından uygunsuz bir şekilde sarkıyordu. Gergin göğüs kasları ve oyulmuş karın kasları sabah güneşinde parlıyordu ve sınav çekmek için yere eğildiklerinde kolları şişiyordu. Bu müstehcen hareket, çevredeki Rahibelerin birkaç sesli soluğunu beraberinde getirdi.

Tristan ve Cael ayağa kalkıp zıplamaya başladılar, kanatlar zıplıyordu, itiş kakış Tristan'ın yontulmuş vücudunu kaplayan teri gevşetiyordu.

Cassandra, tek bir boncuğun adamın karnının belirgin düzlemlerinden aşağı kayarak gözlerini adamın bel kemerine doğru akan V şeklindeki kaslara çekmesini şaşkınlıkla izledi.

Kutsa

l.

Yüce.

Tanrı

lar.

Tristan'ın paketine baktığını fark edince gözlerini yukarı kaldırdı ve Tristan'ın için için yanan sırtışı onu neredeyse yere serecekti.

Ne yaptığını *çok* iyi biliyordu.

Cassandra halkada Xenia'yı aradı ve onu daha aşağıda, Cassandra'nın hissettiği kadar sarhoş görünüyor halde buldu.

Xenia'nın gözleri Cael'in uzun, zayıf vücuduna takılmıştı. Tristan'dan biraz daha az iriydi ama daha az mükemmel bir erkek örneği değildi.

Aslında bütün rahibelerin yüzü kızarmıştı. Cassandra ne kadar zamandır burada dikilip ağızlarının suyunu akıttıklarını merak ediyordu.

Felç edici şehvetinden sıyrılan Cassandra ringe doğru yürüdü ve Tristan'ın önünde durdu, hain kalbinin gümbürtüsünü gizlemek için nafile bir çabayla kollarını kavuşturdu.

Adamın baharatlı, yıllanmış meşe kokusu, antrenman nedeniyle abartılı bir şekilde onu sardı ve eğilip adamın kabaran göğsündeki teri yalamak için delice bir istek duydu.

Koyu renk saçlarını her zamankinden daha uzun bağlamıştı ve kafatasının arkasında duran düğüm onu çocuksu ve rahatsız edici derecede sevimli gösteriyordu.

İri elleri kalçalarına dayanmış, dikkatini nabız gibi atan karın kaslarına çekerken, egzersiz sonrası soluk soluğa aldığı ağır nefesler zihnine pis düşünceler akıtıyordu. Aşağıya bakmaya devam etti

eğlenen bir sırtışıla, o sinir bozucu gamzesini ortaya çıkardı.

"Siz ikiniz küçük gösterinizi bitirdiniz mi?" Cassandra damarlarında dolaşan arzuya rağmen sesindeki kararlılığa şaşırarak sordu. Kibirli piç muhtemelen kokusunu alabiliyordu. "Bizim de eğitimimizi yapmamız gerekiyor."

Tristan'ın bal kahverengisi gözleri vahşileşirken sırtışı da genişledi - kümese girmiş bir tilki gibi. "Bir sürü oda var, Rahibe...? Özür dilerim, dün gece isminizi duyamadım."

"Bu Rahibe Fortin!" Xenia ringin öbür ucundan çığlık attı.

Cassandra o kadar hızlı döndü ki ağır örgüsü Tristan'ın karnına çarptı ve derisini diken diken eden soluk soluğa bir homurtu çıkardı. Xenia'ya cinayete meyilli bir bakış fırlattı.

"Teşekkür ederim." Tristan belinden eğildi ve pancar gibi kızaran Xenia'ya çarpık bir gülümseme attı.

Tristan gruba hitap etti ve avucunu geniş, terli göğsünün üzerine koyarak baştan çıkarıcı bir şaplak attı. "Kardeşlerim, bizi affedin. Alanınızı tekelleştirmek istememiştik. Lütfen bize katılın. Yer açacağız."

Rahibe Christos ve Andino yarı çıplak iki Vestian'a mümkün olduğunca yakın durmak için hızla yaklaşırken Cassandra geriye savruldu. Rahibe Christos, Cael'in kaşlarını çatmasını engelleyemeyen utangaç bir gülümsemeyle ona baktı ve egzersizlerine devam etmek için arkasını döndü.

Tristan'ın bakışları Cassandra'nın vücudunu yalayarak geçerken Cassandra da ringde Xenia'nın yanında yerini aldı.

"O-" dedi Xenia nefes nefese.

"Biliyorum," diye tersledi

Cassandra. "Ve diğeri-"

"*Biliyorum.*"

"Kaybolmaları asla çözmemelerini ve sonsuza kadar burada kalmalarını ummam yanlış mı?"

"Evet. Ve ona adımı söylediğin için teşekkürler. Hain."

"Son derece *kararlı* görünüyor. Eminim eninde sonunda anlayacaktı. Muhtemelen o uzun ve sert bakışlarıyla

."

Xenia'nın koluna vuran Cassandra'nın dudaklarından bir kıkırdama döküldü. Tristan başını çevirerek parıldayan siyah kanatlarını omzunun üstünden Cassandra'ya baktı.

Rahibe Andino kaşlarını çattı ve Tristan'ın dikkatinin başka yöne çekilmesine sinirlendi.

Tristan onun olmasa da Cassandra kesinlikle başka birinin ona sahip çıkmasını istemiyordu. Bu yüzden Tristan'a göz kamaştırıcı bir gülümseme armağan etti ve kollarını başının üzerine kaldırıp karnını ortaya çıkararak esneme hareketlerine başladı. Açgözlü gözleri çıplak tenine doğru kaydı.

Rahibe Andino oflayıp pufladı ve zıplama hareketlerine devam etti.

Cassandra egzersizlerine başladı, bakışları sinsice kendisine dönen ve tüylerini diken diken eden büyüleyici savaşçıyı görmezden gelmeye çalışıyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI BİR

CASSANDRA kahvaltıya geç kalacaktı.

Kalp atışlarını hızlandıran o antrenmandan sonra serinlemeye ihtiyacı vardı, bu yüzden önce Xenia'nın duş almasına izin verdi. Sıra kendisine geldiğinde Cassandra suyu dayanabileceği kadar soğuk akıttı ve serin spreynin altında o kadar uzun süre kaldı ki Xenia onsuz gitti.

Buz gibi su titreyen bedeninden aşağı süzülürken Cassandra korku ve ateşli bir beklentinin karışımıyla gelecekteki eğitim seanslarını düşündü. Belki birisi Vestianları tişört giymeye ikna edebilirdi. Ama Cassandra bu sabahki heyecan verici gösteriden sonra tek bir Rahibe'nin bile böyle bir talepte bulunacağından şüpheliydi. Dürüst olmak gerekirse, Rüzgârkuşlarının vücutları o kadar mükemmel biçimliydi ki, hiçbir giysi onları daha az çekici kılamazdı.

Ayrıca, şu anda tarıkatta iffet yeminlerinin yaygın ve kaotik bir şekilde yeniden değerlendirilmesine ilham veren iki Fae erkeğinden daha acil meseleler vardı.

İlk olarak, Broker'ın kaybı söz konusuydu. Çalınan kolyenin parasını alamadığı gibi, Broker'ın zamansız ölümü nedeniyle *drahmiye* erişimi de ciddi şekilde kısıtlanmıştı. Callas ailesine yardım etmenin başka bir yolunu düşünmeye çalışırken endişesi içini kemiriyordu.

İkincisi, şu anda toplamda üç tane olan kayıp kız kardeşleriydi. Rahibe Kouris'in nerede tutulduğuna dair çok az fikri vardı, Cora'nın nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Fang ve Claw'ın peşinden gitmişti ve Richelle'i aramaya nereden başlayacağı konusunda daha da az fikri vardı.

Ve son olarak, Opheron'un karanlık sözleri zihninde dolanıyor, sık sık ve beklenmedik bir şekilde ortaya çıkıyor ve onu korkuyla felç ediyordu. *Onu efendimize geri verdik.* Bu, kolyeyi Pagonis'e geri verdiği anlamına geliyor olmalıydı. Öyle değil mi? Kimliğini ortaya çıkarana kadar ne kadar zamanı vardı?

Dırdırcı endişelerini gidermek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan Cassandra küvetten çıktı, havluyla kurulandı ve birkaç derin, meditatif nefes aldı. İki Vestian'la yapacağı turu dört gözle beklemiyordu.

Cassandra banyo odasından çıktıktan sonra gardırobunun en alt çekmecesini açtı ve mücevher tonlarındaki sütyen ve külotlardan oluşan gizli zulasını ortaya çıkardı. Alçakgönüllülük yemine karşı gizli bir isyan eylemi olarak bunları her zaman elbiselerinin altına giyerdi. Böyle bir koleksiyonu nerede topladığına dair hiçbir fikri yoktu, bu da muhtemelen onları çaldığı anlamına geliyordu. Koyu mor bir takım giydikten sonra kolyesini boynuna taktı.

Lacivert elbisesinin içine adım atarak uzun kollarını yukarı çekti, ardından belinden yüksek yakasının üstüne kadar uzanan sedef düğmeleri ilikledi.

Saçlarını ördü ve omzunun üzerinden savurduğunda saçları kalın, ıslak bir ip gibi sırtına indi.

Cassandra yere kadar uzanan eteğini kaldırarak ayaklarını deri babetlerinin içine soktu ve aynaya son bir kez bakarak odasından çıktı.

Kapıyı kapatır kapatmaz bir el havadan fırladı ve onu pürüzsüz, kumtaşı duvara karşı gölgeli bir kozanın içine çekti.

Tristan uzun parmaklı ellerini Cassandra'nın başının yanındaki duvara koyarak onu kollarının arasına hapsetti ve ona haydutça bir gülümseme gösterdi. Güneş ışığı, paylaştıkları dar alanda tüylerinin arasından süzülüyor ve onu şeytani bir melek gibi gösteren puslu bir hale yaratıyordu.

Cassandra onun göğsüne bir tokat attı, mermer bir heykel kadar sert ve inatçıydı. Adam irkilmedi bile.

"Ne yapıyorsunuz siz? Bizi herkes görebilir!" diye bağırdı.

"Ben bir Hayalet Gezginim." Tristan sırttı ve kızın midesi

Soğuk duşun faydalarını yok ederek eğildi. "Kanatlarım kamufle edici tüylerle kaplı. Biri geçecek olsa sadece boş bir duvar görür."

Daha yakına eğildi ve fısıldarken ağzı kulağının kabuğuna değdi, "Tüyler sesi maskeleyiyor ama. O yüzden çığlık atmamaya çalış, Daredevil."

Adamın sıcak, yumuşak dudaklarını teninde hissettiğinde Cassandra'nın göz kapakları kapandı ve vücudunda bir zevk dalgası yayıldı.

Gözlerini açtığı anda, Tristan'ı ağzının içine bakarken buldu, nefesi kesilmişti. Sanki üzerine atılmamak için kendini zor tutuyordu.

Yeni yıkanmış kokusu sarhoş edici ve tamamen erkeksiydi ve güçlü vücudunu yaklaştırırken üniformasının siyah derisi gıcırıyordu.

Cassandra duvara yaslandı, kontrolünü kaybetmeden ve onun aç, altın sarısı gözlerinin vaat ettiği tüm ahlaksız şeyleri yapmasına izin vermeden önce boşluğa ihtiyacı vardı.

Yüz hatlarını sıkılmış bir ifadeye büründürdü. "Ne istiyorsun, Tristan?"

"Şimdi senin benim adım bilip de benim seninkini bilmemem ne kadar adil?" "Benimkini biliyorsun. *Rahibe* Fortin."

Dişlerini gıcırdatarak sivri köpek dişlerini ortaya çıkardı. "Evet, bu konuda. Cumartesi günü benimle flört ederken birkaç önemli bilgiyi atladın."

Cassandra alay etti. "Seninle flört mü ediyordum? Çenem için buz alıyordun, hepsi bu. Kefenli Rahibe olduğumu bilmene gerek yoktu. Tabii beni yatağa atman için sana yalvaracağımı düşünmediysen."

"Öyle değil miydin?" diye mırıldandı, elini kalçasına doladı ve dudaklarını yalayıp yutacakmış gibi eğildi.

Parmaklarını adamın ipeksi saç düğümlerine geçirdi ve başını geriye doğru çekti. Gözleri kapandı ve keskin bir nefes alarak dişlerini sıktı. Bu bir acı sesi değildi.

Tristan'ın boğazı karanlık bir kıkırdamayla titrerken saçlarını

Tutuşunu. "Sertlikten hoşlanan bir Kefenli Rahibe, ha? Yaramaz kız."

Cassandra ayırık dudaklarının arasından süzülen iniltiye engel olamadı.

"*Becer* beni, lütfen bu sesi tekrar çıkar," diye yalvardı, usulca homurdanarak.

Ellerini onun göğsüne koydu, kalbi parmaklarına çarparken onun sıcaklığını içine çekti. Kendi çarpan kalbini sakinleştirmeye çalıştı ama ondan etkilenmemek mümkün değildi.

Hayatında pek çok pervasız seçim yapmış ama büyük bir hasara yol açmadan önce hep geri çekilmişti. Bu tamamen farklı hissettiriyordu. Sanki Tristan'a duyduğu kabarcıklı arzusun serbestçe yanmasına izin verirse bir kül yığınınna dönüşecekti.

Ama bencil arzuları annesine, Xenia'ya, Thalenn'in muhtaç ailelerine ve Kız Kardeşlerine verdiği sözleri silemezdi. Eğer yeminini bozar ve tarikattan atılırsa bu sözlerin hiçbirini yerine getiremeyecekti. Vücudu onun için ne kadar acı çekse de, aklını galip gelmeye zorlayacaktı.

"Tristan," dedi, beklediğinden daha sakin bir şekilde, "Kefenli Rahibeler'e bozmayacağım yeminlerle bağlıyım. Tarikata ait olduğum sürece arkadaşstan öte bir şey olamayız."

Boyun eğmiş bir iç çekti. "Teklif ettiğin tek şey dostluksa, alabileceğimi alırım." Dudakları günahkâr bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ama senin yanında kendimi kontrol edebileceğime söz veremem."

"Hodri meydan Birdman," dedi, çenesini yukarı kaldırıp ona meydan okuyarak. "İkimize de yetecek kadar kısıtlamam var."

"Bundan emin misin?" Başını eğdi, burnunu çene çizgisi boyunca kaydırıp ve kulağının arkasındaki hassas deride durdu. Adam gıdıklanan noktayı burnuyla okşarken neredeyse kıkırdıyacaktı.

Yanağına doğru fısıldadı. "Çünkü şu anda elbisenin düğmelerini açıp vücudunun her santimini tatmam için yanıp tutuşuyormuşsun gibi kokuyorsun."

Meme uçları sertleşti ve merkezinde zonklayan nemli sıcaklık neredeyse duvardan aşağı düşmesine neden oluyordu.

Tristan kızın yüzünde teklifine bir tepki olup olmadığını aradı ama kız kesinlikle

o kadar kolay pes etmeyecekti. Büyük bir irade gücüyle yüzünü olabildiğince kayıtsız tuttu.

Başını arkaya yatırdı ve doğrudan adamın karamel gözlerine baktı. "Altımdaki şeyle başa çıkamazsın."

Keskin bir nefes çekti, sonra başını eğdi ve kıkırdadı. "Sen çok fazlasın, Daredevil."

Saç çizgisinde dün geceki kesikten kalan kabuğu fark ettiğinde Tristan'ın yüzünü bir kızgınlık kapladı. Kızın yanağını kavradı ve başparmağını yaranın üzerinde gezdirdi.

Vücudu kaskatı kesilmişti, gözleri soğuktu ve şiddetli bir ölüm vaat ediyordu. "Bunu sana kim yaptı?"

"Önemli değil, bitti."

"Bunu kim *yaptı*?" Gıcırdayan dişlerin arasından gergin bir fısıltı. Cassandra onun bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

"Opheron," diye cevap verdi.

"Ne zaman?"

"Dün gece. Sen gelmeden önce. Şehir merkezinde ona rastladım. Gerçi ben ayrıldığımda o benden çok daha kötü durumdaydı, hançerin sağ olsun."

Tristan'ın yüzündeki buruşuk ifade yerini eğlenceli bir sırıtışa bıraktı, gözleri parlıyordu. "Baharatlı." Elini kızın boynunun yan tarafına koydu, başparmağı çenesini okşadı. "Ona ne yaptın?"

Cassandra omuz silkti ve umursamaz bir tavırla başka tarafa baktı. "Ah, pek değil." Gözlerini tekrar onunkilere dikti ve dudaklarını hınzır bir alaycı ifadeyle büktü. "Sadece boğazını açtım ve kanını sokağa döktüm."

Bir kahkaha atarak başını geriye attı, sonra kendini tuttu. Zıplayan omuzları tüylerini hışırdattı, gölgeli kozalarındaki güneş ışığını dalgalandırdı. Elini yanağının yanındaki duvara dayadı. "Buna tanık olmak için son *drahomu* verirdim."

"Şey," diye nefes verdi Cassandra, "bu oldukça eğlenceli bir kaçırma oldu, ama sabah duasına çok geç kaldım ve eğer gitmeme izin vermezseniz siparişimi yöneten iğrenç kutup ayısı bi-formu beni kahvaltıda yiyebilir."

Tristan'ın ifadesi ciddileşti. "Kız kardeşlerinizin kaybolması hakkında konuşmamız gerekiyor. Her ne kadar seni bu duvara sıkıştırmaktan keyif almış olsam da - bunu bir ara tekrar yapmamız gerekecek dostum - soruşturma için yardımını istemeye geldim. Kız kardeşlerinize ne olmuş olabileceği konusunda söylediğinizden daha fazlasını bildiğinize bahse girmeye hazırım."

"Onlara yardım etmek için her şeyi yaparım," diye söz verdi Cassandra.

"Hiç şüphem yok. Ayrıca, hançerle ölümcül oluyormuşsun gibi geliyor ve korunmaya ihtiyacım olabilir. Şu anda sadece ben ve Cael'den oluşan ekibimiz için çok değerli olursun. Bize katılacak mısın? Bunu resmiyete dökebilirim, Vali Yardımcısı'ndan başrahibeye bir emir göndermesini isteyebilirim."

Cassandra heyecanını zorlukla bastırabiliyordu. Vestianlar ve Vekilharç tarafından sağlanan kaynaklarla Kız Kardeşlerine yardım etmek için gerçek bir şans mı? Ama bunun kendisi için ne kadar önemli olduğunu açıklamaya hazır değildi. İçinden bir ses Tristan'ın zaten bildiğini söylüyordu. Bir şey için daha pazarlık yapmaya karar verdi.

"Oda arkadaşım Rahibe Cirillo da katılabilirse olur. Tapınak kütüphanesini herkesten daha iyi bilir. İhtiyacınız olan her türlü araştırmayı hızlı ve eksiksiz bir şekilde gerçekleştirecektir."

Tristan başını salladı. "Anlaştık. Bana adını söyleyecek misin?"

Cassandra homurdandı. "Bu ayrıcalığı kazanmadan önce kanıtlaman gereken çok şey var Birdman."

Parmak eklemiyle çenesini yukarı kaldırdı, ağızları o kadar yakındı ki nefeslerini paylaşıyorlardı. "Meydan okumayı severim," diye fısıldadı, dudakları zar zor sıyrılıyordu-

Kulakları yırtan bir kükremler Dehlizleri yırttı ve Tristan geri çekildi. Cassandra dehşet dolu gözlerle yukarı bakarken yüzünün rengi solmuştu. "Gitmek zorundayım. Onunla aram zaten çok kötü."

Tristan kanatlarını kaldırdı ve Cassandra'yı avluya düşen kör edici güneş ışığına bıraktı. Cassandra uzaklaşmadan Tristan onun elini tuttu ve avucunun dibine, Cassandra'nın kalçalarının arasında hissettiğine yemin ettiği nazik bir öpücük kondurdu. "Seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum, Daredevil."

İkinci bir kükremler onu harekete geçirene kadar gözlerini büyüleyici erkekten ayıramayarak dondu kaldı. Elini adamın elinden çekti ve

yemek salonuna koştu ve neredeyse sandalyesini devirerek yerine oturuyordu.

"Yüzündeki o aptal sırıtış ne için?" Xenia sordu.

"Rahibe Fortin," diye fısıldadı Baş Rahibe yemek salonunun öbür ucundan. "Buraya gel. Hemen."

Cassandra Xenia'ya panik içinde bir bakış fırlattı, sonra koşarak Başrahibe'nin yanına gitti ve reverans yaptı. Başrahibenin zarif yüzü her zamanki gibi sakindi, irileşen gözleri içini kemiren öfkenin tek işaretiydi. Başrahibe ayağa kalktı, başını saygıyla eşen Cassandra'nın yarım ayak üzerinde yükseliyordu.

Başrahibe'nin uzun maun parmakları Cassandra'nın çenesini kavradı ve yarası henüz iyileşmediği için yüzünü buruşturmasına neden oldu. Başrahibe soğukkanlı bir maske takmış, sesi melodik bir mırıltıya dönüşmüştü. "Geç kaldınız, Rahibe Fortin. Geç kalmak bir Kefenli Rahibe'ye yakışmaz ve Tanrıçamız Letha'yı kızdırır. Kendiniz için ne söyleyeceksiniz?"

Cassandra kendini daha fazla cezalandırmamak için yarı doğru söylemeye karar verdi.

"Memur Saros'la birlikteydim. Kaybolmuştu ve Dehlizlerden çıkış yolunu bulmasına yardım ettim. Yardımcı olmamızı istemiştiniz." Cassandra meydan okurcasına başrahibenin derinliksiz gözlerine baktı.

"," diye iç geçirdi Başrahibe, Cassandra'nın çenesini serbest bırakarak. "Ama başka bir yemeğe daha geç kalırsan, cezan mutfak görevinden daha ağır olacak, seni temin ederim. Git otur. Yemeğini ye."

Cassandra aceleyle yerine oturdu, cüppesi fayansların üzerinde sallanıyor ve Rahibeler onun ardından mırıldanıyordu. O oturur oturmaz, canlılar kalaylı servis tabaklarını masalara yerleştirdi ve gevezelik eden Rahibeler ile çınlayan mutfak eşyalarının gürültüsü odayı kapladı.

Cassandra, başrahibenin onun ders dışı faaliyetlerinden habersiz görünmesinden dolayı rahatlamış olsa da, içindeki öfke patlamasına engel olamıyordu. Üç rahibe kayıpken Başrahibe onu *yemeğe* geç kaldığı için azarlamaya nasıl cüret ederdi?

Yumuşak bir elin kendi elini kavradığını hissetti ve Xenia'nın ışıltılı gözlerine baktı

yeşil gözleri. Masaya doğru eğilirken arkadaşının sarı bukleleri omzunun üzerinden döküldü.

"Seni etkilemesine izin verme Cass. Onun için değmez. Gerçekten Memur Saros'la birlikte miydin?"

Cassandra kıkırdadı, kızgınlığını yatıştırmak için ne soracağını çok iyi bilen arkadaşını seviyordu.

Cassandra sırtarak, "Belki," dedi ve gözlerini kırıştırmak uzaklara baktı.

"Peki çıkış yolunu bulmasına yardım ettiğiniz şey neydi? Pantolonundan mı?"

Cassandra bir kahkaha attı, sonra da Baş Rahibe'nin daha fazla dikkatini çekmek istemediği için elini ağzına kapattı.

"Öyle bir şey değil. Ona arkadaştan bir şey olamayacağımızı söyledim. O da kabul etti. Sayılır."

"Ha! *Bunun* ne kadar süreceğini göreceğiz. Sana nasıl baktığını görüyorum. Memur Kara Kanatlar cüppenizin altına bakmaya can atıyor." Cassandra

arkadaşını düzeltti. "Biz ona Kuş Adam deriz, Zee."

"Sadece Fırtınalı Gözler'in bana bu şekilde bakmasını nasıl sağlayabileceğimi merak ediyorum," diye iç geçirdi Xenia, çenesini avucuna dayayarak.

"Ağzını açıp onunla konuşarak başlayabilirsin. Tristan soruşturmayaya katılmamızı talep ettiğine göre bunu yapmak için daha fazla fırsatın olacak."

"Ne? *Biz* mi? Ben de mi? Neden?"

"O kütüphanede yaşıyorsun. O yığınlarda her şeyi bulabilirsin. Sen takım araştırmacısı olacaksın."

"Başrahibe bunu *asla* kabul etmeyecektir."

"Tristan, Vali Yardımcısı'nın bunu talep etmesini sağlayacak. Reddedemeyecek."

"Cass, çok kızacak. Dikkatli olmalısın. Eğer çizginin dışına çıkarsan, Başkan Yardımcısı'nın koruması altında bile olsan, hayatını zindan eder."

"Biliyorum," dedi Cassandra kaşlarını çatarak ve Xenia'nın elini tutarak, sesini alçaltarak. "Ama riske . O asla

Richelle'in ortadan kaybolması onu zorlamasaydı Rahibe Kouris ve Cora'nın kayıp olduğunu bildirecekti. Yaptığı her şey Rahibelerimizin zararına, bundan eminim. Ayrıca, Tristan ve Cael ile paylaşacak sağlam bilgilerimiz var. Kaynakları ve ilgileriyle belki şeyler yapabilirler. Öylece oturup hiçbir şey yapmadan duramam, Zee. Bu kolonilerde çaresiz kadınlara neler olduğunu gördüm ve bunun değer verdiğim başka hiç kimsenin başına gelmesine izin vermeyeceğim."

Arkadaşının elini daha sıkı kavrayan Xenia'nın gözleri yumuşadı. "Seninleyim Cass. Her zaman."

Cassandra Xenia'ya minnettar bir gülümseme sundu. "Kahvaltıdan sonra Subaylara hızlı bir tur attıracağız, sonra da topladığımız kanıtları göstermek için kütüphaneye gideceğiz."

Xenia bembeyaz kesildi. "Onlara eğlence evindeki anıyı mı göstereceksin?"

"Yapmak zorundayız. *İştahları* göz önüne alındığında, nerede olduğunu biliyor olabilirler."

Dolaşım fonksiyonunun etkileyici bir gösterisiyle Xenia'nın teni tebeşir beyazından kızarmış pembeye dönüştü. "Cael'in iştahını zaten düşündüğümünden daha fazla düşünmeme gerek yok."

Cassandra kıkırdadı. "Bunu onlara göstereceğim."

"Yüce Tanrılar sizi korusun. Pekala, daha az çene, daha çok hamur işi. Açlıktan ölüyorum. Ve içimde enerjiye ihtiyacımız olacağına dair bir his var."

Cassandra gülümsedi ve tabağına bir dilim peynirli kiş ile bir kaşık incir ve ballı bir hamur işi ekledikten sonra kendine dumanı tüten bir fincan çay koydu.

Köşelerindeki iki Vestian'la birlikte, kayıp Kız Kardeşleri nihayet bir umut ışığına kavuşmuştu. Tristan'la birlikte çalışma ihtimalinden duyduğu heyecanı da inkâr edemiyordu. Haftalardır hiç olmadığı kadar enerjik hissediyor, başrahibeyle tartışmasından kalan öfkeyi kolayca üzerinden atıyordu.

"Tamam Zee. Hikaye zamanı. Bugün pis bir hikaye havasındayım."

BÖLÜM YIRMI İKİ

AND BURASI KÜTÜPHANE Mİ?" Xenia sordu, ama bu bir soru değildi, çırpınıyor ve her geçen dakika daha da telaşlanıyordu.

Tristan, Cael, Xenia ve Cassandra kütüphanenin sağlam meşe kapılarına çıkan sığ taş basamakların önünde durakladılar.

Tahtaya oyulmuş bir frizde, Bilgelik Tanrısı Thakavi'nin önceki İmparatorun elini tuttuğu ve Fae hükümdarına evrenin bilgisini bahsettiği tasvir edilmişti. Rüzgârgülü İmparatoru'nun açık parmaklarından yayılan ışık ışınları aşağıdaki Fae ve ölümlü kalabalığını yıkıyordu. Cassandra kapıların önünde her durduğunda, Ethyrios'taki tüm bilginin yalnızca İmparatorluk'tan süzüldüğünün ima edilmesine içerliyordu.

"Burada bir ... uh... kitap var," diye mırıldandı Xenia.

Cassandra bütün konuşmayı arkadaşının yapmasından dolayı kendini suçlu hissediyordu, ama söze karışacak kadar da suçlu değildi. Xenia'nın daha sonra onu boğazlayacağını bilmesine rağmen gösterinin tadını çıkarıyordu.

"Büyüleyici," diye mırıldandı Cael, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kanatları yerde sürükleniyordu.

Xenia onlara Büyük Oda'yı gösterdiğinde heyecan verici demişti. *Heyecan verici*, diye yorumlamıştı şapelde. Avludaki cevabı ise *büyüleyici* olmuştu.

Çarpıcı yüzündeki o sıkılmış ifadeyi tüm gün boyunca takınmıştı.

tüm tur boyunca. Kaş çatmaktan daha iyi ama zavallı Xenia için daha az korkutucu değil.

Tristan sorular sormuş ve Xenia'nın ilgisini çekmeye çalışmıştı ama Xenia onun ilgisinden de Cael'in kayıtsızlığından olduğu kadar rahatsız olmuş gibiydi.

Tristan taş basamakları ikişer hızla çıktı ve Cassandra onun deri pantolonunun kusursuz bir şekilde yontulmuş vücudunu sarışına bakmamaya çalıştı.

Döndü ve onun bakışlarını yakaladı, sonra çarpık bir gülümsemeyle göz kırptı ve devasa kapıyı sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi çekerek açtı. Kızın yanaklarında bir kızarıklık belirdi ve Xenia'nın bakışlarını yakalayarak başka tarafa baktı.

Yardım edin, diye bağırdı Xenia Cael'in arkasından, bir parmağını boğazında gezdirerek.

İki arkadaş Cael'i kütüphaneye kadar takip edip fuayede duraklarken Cassandra kıs kıs güldü ve kolunu Xenia'nın koluna doladı.

Tristan, Cassandra'nın tam arkasından girdi ve zihninin yardımcı olmayan yarısı onun öne doğru uzanıp kendisine dokunmasını isterken, Cassandra ona doğru eğilmemek için kendini zorladı.

Kendini beğenmiş bir sırıtişla ödüllendirilmeyi bekleyerek ona doğru döndü ama onun yerine bakışları tavanda gezinirken boynunun kaslı sütununu gördü.

Ethyrios'un gece gökyüzünü tasvir eden bir duvar resmi, yıldızları temsil etmek için parıldayan ışıklarla kadifemsi siyah bir deniz olan kavernöz salonu kapladı.

Merkezde, gökyüzündeki en parlak yıldız parlıyordu. Ölümlüler ona Delphae diyorlardı ama kimse bu ismin nereden geldiğinden emin değildi.

Anlaşmalardan sonra, Fae'ler kıtanın kontrolünü tamamen ele geçirdiklerinde, İmparatorluk Ailesi için yıldızın adını değiştirdiler ve ona- "Erabis," diye fısıldadı Cael bir parça saygıyla.

Xenia boğazını temizledi. "Burada, kolonilerde biz ona Delphae deriz."

"Kolonilerde ne dendiği neden umurumda olsun ki?" Cael'in ağzı sanki bir parça çürük meyve ısırması gibi tiksintiyle aşağı doğru eğildi.

Xenia'nın sersemliği bozuldu, muhtemelen Cael'in en kutsal mekanında yaptığı küstahlık yüzünden. Burnu köprücük kemiğiyle aynı hizada olan Rüzgâr Süvarisi'ne dik dik baktı ve yüzüne bir parmağını soktu, vahşi bukleleri öfkeyle zıplıyordu.

"Bugün senden bıktım artık, seni aşırı büyümüş pterodaktil! Eğer bu binaya biraz saygı göstermezsen, seni dışarı atacağım.

mükemmel kış!"

Xenia hışım la kütüphaneye girerken Cael pişmanlık duymuş gibi görünecek kadar sağduyuluydu.

Cassandra onun peşinden koştu ama Cael'in Tristan'a "Pterodaktıl de ne lan?" diye fısıldadığını duymadan önce.

Xenia'nın öfkesi onu birkaç saniye içinde kütüphanenin uzun orta koridorunun yarısına kadar sürükledi. Cassandra yetişti ve Xenia'nın elini tutarak onu durmaya ve zümrüt gözleri parlayıp yanakları kızararak etrafında dönmeye zorladı.

"Sana bakmasını sağlamanın bir yolu da bu, değil mi Zee?"

"Muhteşem olabilir ama *pisliğin* teki. Ona koloniler hakkında böyle konuşma hakkını veriyor? Ve eğer o böyle hissediyorsa, kıymetli *Tristan*'ının hissetmediğinden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Cassandra omuz silkti. "Ben değilim. Onu çok az tanıyorum. Ama tanıyorsa bile bunu çok iyi saklıyor. Ve o benim kıymetlim değil."

"Her neyse. için özür dilerim. Hadi şu bitirelim, tamam mı? O çekici hıyarın etrafında ne kadar az vakit geçirirsem o kadar iyi."

"Ona çekici demen hakareti biraz bozuyor, değil mi?"

Xenia oflayıp pufladı ve hızla topuklarının üzerinde döndü. Salonun arka tarafındaki masalara doğru ilerlerken ayak sesleri desenli karo zeminde yankılandı.

Cassandra onun peşinden aceleyle koştu, yere tavana kadar yığılmış kitap yığınlarının ve onlara yaslanmış tahta merdivenlerin yanından geçti. Uzun, dar pencereler, dans eden tozu aydınlatan puslu kuşluk güneşi ışınları saçıyordu.

Cassandra yüksek, tonozlu tavanı olan, bir tarafında ahşap masalar, diğer tarafında çam yeşili pelüş koltuklar bulunan açık bir alana ulaştı. Bu sessiz Çarşamba sabahında masalar boştu ve koltuklarda sadece iki ziyaretçi uzanıyordu. Xenia en son sıradaki masada oturmuş, çenesini sıkmış, tırnak etlerini karıştırıyordu.

Cassandra yaklaşırken ellerini cüppesinin derin ceplerine soktu ve parmaklarını soğuk camın üzerinde gezdirerek iki hafıza şişesinin hâlâ orada olduğundan emin oldu.

Cassandra Xenia'nın karşısına oturdu. "Özür dilerim, Zee. Tura yardım etmeliydim. Seni kurumaya bırakmak istememiştim."

Xenia tırnaklarından başını kaldırdı, gözleri yaklaşan yaşlarla buğulanmıştı. "Sana kızgın değilim Cass. Beni etkilemesine izin verdiğim için kendime kızgıyım. Bir insan sebepsiz yere nasıl bu kadar *kaba* olabilir anlamıyorum. Senin ve kız kardeşlerimizin iyiliği için işbirliği yapacağım ama Memur Zephyrus'a bir saniye daha zamanımı ayırmayacağım."

Ağır ayak sesleri onlara doğru ilerlerken Xenia kollarını göğsünde kavuşturarak dik oturdu. Tristan ve Cael kanatlarını sıkıca kapatmış bir şekilde masaların arasından ilerliyorlardı. İki devasa, vahşi yaratık sessiz, düzenli alanda tamamen yersizdi.

Tristan Cassandra'nın yanındaki koltuğa koştu ve sandalyeyi ters çevirerek ön kollarını arkaya doğru katladı, deri üniformasının altında kasları kıpırdadı. Cael de aynısını Xenia'nın yanındaki sandalyeye oturarak yaptı, Xenia ileriye bakıyor ve yüksek Fae savaşçısını görmezden geliyordu.

Tristan boğazını temizledi ve Muhafız arkadaşına belirgin bir bakış attı.

Tristan'ın botu masanın altından kaval kemiğine çarpmadan önce Cael gözlerini devirdi. Cael homurdandı ve yüzündeki buruşukluk derinleşti.

Başını Xenia'ya doğru çevirdi ve "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Buzdan bir sütun olan Xenia ona bakma zahmetine bile katlanmadı. "O da neydi öyle? Mırıldanmanı anlayamıyorum."

"Seni üzdüysem özür dilerim."

"Benim üzgün olmam senin fikirlerini önemseydiğim anlamına gelir. Ki umurumda değil."

"Eğer üzgün değilseniz, sanırım özür dilemeye gerek yok."

"Gerekmez."

"Peki. Geri alıyorum."

"Tamam."

Konuşma sırasında yüzleri birbirine yaklaşmıştı, birbirlerine bakarken aralarında kıl payı mesafe vardı. Önce Xenia arkasını döndü.

"Pterodaktil nedir?" Tristan sordu.

Xenia bıkkın bir halde tırnaklarını incelemeye devam etti. "İnsanlar ve Fae'ler kıtada ortaya çıkmadan önce dünyada dolaşan eski bir canavar. Tek dürtüleri beslenmek, sevişmek ya da öldürmek olan akılsız, uçan bir canavar."

Tristan Cael'i inceledi. "Kulağa doğru geliyor."

Cassandra'nın büyük şaşkınlığı karşısında Cael'in dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı ve başını aşağı eğerek eğlencesini gizlemeye çalıştı. Zarımsı gri kanatları açıldı.

Tristan da kanatlarını açtı ve tüylerini Cassandra'nın koluna yasladı. "Rahibe Fortin, bazı kanıtlar topladığınızdan bahsetmişsiniz. Cael ve bana onları anlatmak ister misin?"

"Nereden başlayacağımı bilemiyorum."

"Bulduğunuz ilk bilgiyle başlayın."

Cassandra diğer kütüphane ziyaretçilerine baktı ve sesini alçaltarak eğilip kollarını masaya dayadı. Xenia bu hareketi taklit etti ve Tristan daha da yaklaştı. Cael yerinden kımıldamadı.

"Cumartesi gecesi Fang and Claw'da Rahibe Aritia'yı gördüm."

"Ne zaman?" Tristan sordu.

"Tam çıkarken. Onu takip etmek için kapıdan dışarı fırladım ama nereye gittiğini göremedim. Bu hafta birkaç gece Dienses Meydanı'na geri döndüm ama ondan hiçbir iz bulamadım. Ve dün gece olanlardan sonra-"

"Ne oldu?" Cael sözünü kesti, merakı huysuzluğunun önüne geçmişti.

"Opheron'a Typhon çeliğinden bir hançerle saldırdı." Tristan yüzünde gurur gibi bir ifadeyle Cassandra'ya gülümsedi. Kanadını onun sandalyesine doladı.

"Bunu nereden biliyorsun?" Xenia, soru Tristan'a yöneltilmiş olmasına rağmen kaşlarını Cassandra'ya doğru kaldırarak sordu.

Cassandra'nın boynuna bir sıcaklık yayıldı. "Ben... bu sabah yolunu bulmasına yardım ederken ona söyledim?" Xenia'ya anlamlı bir bakış atarak arkadaşına daha fazla kurcalamaması için yalvardı.

"Kefenli bir Rahibe hançer kullanmayı nereden biliyor? Özellikle de

Opheron gibi tam kanlı bir Deathstalker'a karşı mı?" Cael inanamayarak alay etti.

"Kendine dikkat et Memur Zephyrus. Bir dahaki sefere *sana* da saldırabilir," dedi Xenia alaycı bir ifadeyle.

O da sivri bir köpek dişini göstererek karşılık verdi. "Denemesini görmek isterdim. Ben o zehirli dangalaktan daha yaşlı, daha güçlü ve daha disiplinliyim. Boyun eğdirmesi çok daha zor bir düşman olurdum."

Öfkesi artan Xenia'nın göğsü kabardı, yanaklarına renk geldi. "Görünüşe göre kanıtlaman gereken çok şey var. Bir şeyleri mi telafi etmeye çalışıyorsun?"

"Bu konuda hiç şikâyetim olmadı, güzelim." Cael ona göz kırptı. "Hem sen bu konuda ne bilirsin ki? Siz kız kardeşlerin Letha için *saf* kalmanız gerekmiyor mu?"

Cassandra, Xenia'nın kulaklarından buhar çıktığını gördüğüne yemin etti; arkadaşını hiç bu kadar telaşlı görmemişti. "Çok şey biliyorum. Özellikle de senin gibi yakışıklı, kibirli bir pisliği yatağıma almaktansa *gerçek* bir pterodaktil ile bekâret yeminimi bozmayı tercih ederim."

Tristan'ın gözleri Xenia ile Cael arasında gidip geldi ve kahkahasını bastırmak için dudağını ısırды. Dudak ısırması son derece dikkat dağıtıcıydı - Cassandra kendi dişlerini orada hayal etmekten kendini alamıyordu.

Onu bakarken yakaladı, sonra masanın karşısındaki manzarayı vurgulamak için uzanıp kalçasını sıktı, dokunuşu olması gerekenden birkaç saniye daha uzun sürdü. Elinin sıcaklığı, sanki doğrudan teninde bir iz bırakmış gibi cüppesini yaktı.

Adam elini çekip avuçlarını kaldırarak masanın diğer tarafında dövüşen eşit durumdaki iki rakip arasında hakemlik yapmak için elini kaldırdığında yokluktan sarsıldı.

"Yolumuza geri dönebilir miyiz lütfen?" Tristan'ın gür sesi Cassandra'nın tüylerini diken diken etti. "Yoksa Rahibe Fortin ve benim sizi ön sevişmenizle baş başa bırakmamızı mı istersiniz?"

Cael homurdandı ve Xenia Tristan'a öyle kana susamış bir bakış fırlattı ki Cassandra arkadaşının masanın üzerinden fırlayıp onu boğmasından korktu

onu. Ama ikisi de çenelerini kapattı.

"Stygios adına ne hakkında konuşuyorduk?" Tristan sordu. "Sana Cumartesi günü Rahibe Aritia'yı gördüğümü söylüyordum," dedi Cassandra.

cevap verdi.

"Doğru! Lütfen et, Daredevil." Tristan kanadıyla Xenia'nın omzunu okşayarak devam etmesi için onu teşvik etti. Xenia takma isim karşısında sorgulayıcı bir kaş kaldırdı.

"Dediğim gibi, ondan hiçbir iz bulamadım. Ama Reena'yla konuşmaya gittiğimde-"

"Reena'yla konuşmak için geri mi döndün? Yalnız mı?" Tristan sözünü kesti, yüz endişeyle gerilmişti. Cael'in kaşları havaya kalktı ve sırtı sertleşti. Xenia'nın yüz ifadesi değişmese de çenesindeki bir damar titremeye başladı. Cassandra, Reena'nın seçtiği haberlerden hangisinin Tristan'ı telaşlandırdığını merak etti: Reena'nın, Cassandra'nın onu terk etmesinden sonra Tristan'ın ruh halini değerlendirmesi.

ya da ateşli Beastrunner'la olan geçmişine dair ifşaatlar.

Cassandra masaya yaslanıp çenesini elinin üzerine koyarak Tristan'a doğru eğilirken yavaş bir gülümsemeyle, "Evet, çok hoş biri," diye mırıldandı. "Ve çok yardımcı oldu. *Çok* ilginç hikâyeler anlattı. Hesabınıza bir şişe şampanya koyduk. Umarım sakıncası yoktur."

Tristan ve Cael nefeslerini tutmuşlardı ve Cassandra, Reena'nın gittikçe solgunlaşan iki Fae erkeği hakkında topladığı diğer ilginç hikâyeleri öğrenmek için en kısa zamanda Fang and Claw'a dönmeyi aklına not etti.

"Bana anlattıklarının çoğu Cora hakkındaydı - bu Rahibe Aritia'nın ilk adı." İki erkek de nefes verdi. "Cora o gece iri yapılı, beyaz saçlı, yaşlı ve kötü bir cilde sahip bir adamla buluşmuş." Cassandra adamın Broker olduğunu bildiğini söylememeye karar verdi. Hem kendisi hem de Xenia için şimdilik aptal oynamak daha güvenliydi.

"Görünüşe göre ona bir tür formül satacakmış ama fikrini değiştirmiş," diye devam etti Cassandra. "En azından Reena öyle söyledi."

"Formülün ne için olduğu hakkında bir fikrimiz var mı?" Tristan sordu.

Xenia eğildi. "Bunu araştırıyordum ve Delirium için olduğundan oldukça eminim. Birinin erişmek için Kefenli Rahibe'ye ihtiyaç duyacağı tek formül bu. Hepiniz Delirium'un nasıl icat edildiğinin hikâyesini biliyor musunuz?"

Erkekler başlarını salladı ama Cassandra başını salladı. "Ona söylemek için bir dakikanızı alabilir miyim?" Xenia sordu.

"Elbette," diye cevap verdi Tristan avucunu zarifçe sallayarak.

"Delirium, Anlaşmaları mümkün kılan katalizördü. Beş Yüzyıllar önce Ethyrios, bir insan ayaklanmasının tetiklediği bir iç savaşa karışmıştı," diye başladı Xenia. "İnsanlar Fae'lerin kendilerini köleleştirmesinden, duygularıyla beslenirken onları katletmesinden bıkmışlardı."

"Doğal olarak," diye araya Tristan.

Xenia sözlerine şöyle devam etti, "Neyse ki, türlerinin insanları bu kadar istikrarlı bir şekilde öldürmeye devam etmesinin ölümlülerin soyunun tükenmesine yol açacağını anlayan bir grup Fae vardı. Bu da, rızaya dayalı olsun ya da olmasın, artık hiçbir duygu beslemesinin olmayacağı anlamına geliyordu.

"Sürdürülebilirliği vaaz eden bu Fae'lerden biri Trophonios'tu; ölümlülerin anılarının hortumlanıp toplanabileceğini ve sonra da kendisinin Delirium adını verdiği bir iksire dönüştürülebileceğini keşfetmiş olan zeki bir genç erkekti.

"Trophonios, Dordenne Nehri boyunca uzanan dağlık arazideki evinden yola çıktı ve bilgisini yönetici insan aileleriyle paylaştı. Birkaç yıl boyunca yorulmak bilmeden her iki tarafla da müzakerelerde bulundu. Ölümlüleri, anılarını her seferinde birkaç tane sunmanın, duygularının onlardan sökülüp alınmasından daha iyi olduğuna ikna etti. Ve Fae'lere, gönüllü bir anı kaynağının tüm insan nüfusunun çılgınca katledilmesinden daha avantajlı olduğunu önerdi.

"Türlerini kurtarmak için çaresiz olan ancak ellerinde çok az koz olduğunu bilen insanlar, kıtayı Fae'lere terk etmeyi ve sürekli bir Delirium kaynağı sağlamak için gerekli anıları sağlamayı kabul ettiler.

"Anlaşmalar yürürlüğe girdi ve anıları çekmek, görüntülemek ve işlemek için Kefenli Kız Kardeşler tarikatı kuruldu. Trophonios

defterlerini tarikata teslim ederek orijinal formüle yalnızca Rahibelerin erişebileceğini göstermiştir."

"Bu nasıl doğru olabilir?" Cael sordu. "Peki ya limanın aşağısındaki Delirium fabrikası? Onların da formüle ihtiyacı olmaz mıydı?"

Xenia, "O fabrika sadece temel malzemelerin karıştırılması ve son şişeleme işlemlerini yapıyor," diye cevap verdi. "İksire eklenen hafıza damlaları Tapınak tarafından sağlanıyor."

"İlginç," diye yanıtladı Tristan. "Temel malzemeler herkesçe biliniyor o zaman?"

"Evet," dedi Xenia, "ama bellek damlalarına eklenenler öyle değil. Beyaz saçlı adamın Cora'dan istediği bilginin bu olduğunu varsayıyorum."

"Ama neden böyle bir şeyi sağlamayı teklif etsin ki?" Cassandra sordu. "Ve neden biri kendi Delirium'unu üretmek istesin ki?"

"Dünyadaki en güçlü maddelerden biri," diye yanıtladı Tristan. "Yanlış ellerde ve biraz zekice ayarlamalarla, bir tür biyolojik silah olarak kullanılamayacağını kim söyleyebilir. Formülün gizli tutulmasına şaşmamalı."

"Beyaz saçlı adam Broker olabilir," diye düşündü Cael, raporundan sonra Xenia'ya yeni bir saygıyla bakarak. "Daha önceki soruşturmalar sırasında sorgulanmak için gelmişti. Yine de konuşmak için yaptığı anlaşmanın bir parçası olarak bize adını hiç söylemiyor. Bu bilgiyi Vestianlardan sakladığına göre Vali Yardımcısı hükümetinin en üst kademelerinde bağlantıları olmalı. Belki de bu bağlantılardan biri formülü arayan müşteriymiş? Huysuz yaşlı muhbiri tekrar çağırmanın zamanı geldi." Tristan'a baktı, o da başıyla onayladı.

Cassandra sandalyesinde arkasına yaslanıp kollarını kavuşturarak, "Söyleyecek fazla bir şeyi olmayabilir," diye araya girdi. "Az önce Simsar olarak tanımladığınız adam öldü. Opheron onu parçalara ayırdı ve İmparatoriçe'nin Kucağı'nın arkasında bir varilin içine bıraktı."

"Vestan'ın Gazabı, Daredevil, bunu nereden biliyorsun?" Tristan şaşkınlıkla Onu.

"Cesedini dün gece Opheron ile küçük randevumdan hemen önce buldum."

"Meşguldün, değil mi?" Tristan sırtıttı. "Orada yine ne yapıyordun ki?"

"Önemli değil," diye cevap verdi.

"Siktir et," dedi Cael, seçtiği kelimeler Cassandra'nın irkilmesine neden oldu. "Buna sen karar veremezsin, Rahibe. Anlat bize."

Xenia söze girdi. "Size *hiçbir şey* söylemek zorunda değil."

"Ve buna da sen karar veremezsin, Sarışın," diye hırladı Cael. "Memur Saros ve ben bu kolonileri senin büyük-büyük-büyük-büyük-büyük-büyükbabanın taşaklarında bir sperm olmadan önce koruduk. Bu soruşturmayı *biz* yürütüyoruz. Yani, eğer önemli diyorsak, çok önemlidir. Dün gece İmparatoriçe'nin kucağında ne yapıyordunuz, Rahibe Fortin?"

Cassandra, genişlemiş yeşil gözlerinin üzerinde kaşları birbirine kenetlenmiş, başını sallarken altın rengi bukleleri titreyen Xenia'ya baktı. Sessizce Cassandra'ya sessiz kalması için yalvarıyordu.

Tristan bir kez kolyeyi çalmasına izin vermişti, ama bunu tekrar yaparmıydı? İlk seferinde kendini kurtarmak için yapmıştı. Böyle bir motivasyon olmadan, bu sır konusunda ona güvenebilir miydi? O kadar emin değildi.

Ve işin içinde Cael gibi oyunu kuralına göre oynadığı belli olan bir erkek varken, itirafının tutuklanmasına ve Tartarus'a tek gidişlik bir biletle sonuçlanma ihtimali çok daha yüksekti. Pervasız hayatında bir kez olsun ihtiyatlı davranmaya karar verdi.

"Sana zaten söyledim. Cora'yı arıyordum," diye yalan söyledi Cassandra.

Xenia başını eğdi ve uzun bir nefes verdi. Cael ona baktı, sanki Cassandra'nın yalan söylediğini bildiğini anlamış gibi değerlendiriyordu.

Cael bir şey söylemek için ağzını açtı ama Tristan araya girdi.

"Broker'ın cesedine ne yaptınız?" Tristan Cassandra'ya sordu. "Hiçbir şey yapmadım. Bildiğim kadarıyla hâlâ o varilin içinde çürüyor."

Cael fırtına bulutu gözlerini gölgeleyen şüpheyile Cassandra'yı incelemeye devam etti. Tristan ona seslenerek onu trans halinden çıkardı. "Biri onu bulmadan önce oraya gitmeliyiz. İyi ki o yer

genellikle ölüm gibi kokar. Belki de kimse fark etmemiştir."

"Peki bundan sonraki hamlemiz ne olacak?" Cael sordu. "Simsar'ın müşterisinin, adam öldürüldükten sonra bile formülü aramaktan vazgeçeceğini sanmıyorum. Hem Opheron neden Simsarı öldürsün ki? Bu iş inanılmaz derecede karıştı."

Cassandra ceplerine uzanarak, "Hepsi bu da değil," dedi. Parlayan iki şişeyi masanın üzerine koydu. "Bunları görmeniz gerekiyor. Memur Zephyrus, bunları benimle birlikte görmek için buraya gelmeniz gerekecek."

Cael başını eğdi, sonra bir duman bulutu gibi sandalyesinden kalktı. Xenia'nın gözleri onun ilerleyişini takip etti ama yüzü aşağı doğru eğikti. Cael sandalyesini kaldırdı, kanatlarını kıvrımadan Xenia'nın arkasına geçti. Kanatlarını ona doğru sürükledi.

"Hey, dikkat et, canavar!" Xenia bağırdı. Cael kıs kıs güldü ama özür dilemedi, Cassandra'nın yanındaki sandalyesine yerleşti.

"Siz ikiniz daha önce anılara baktınız mı?" Cassandra sordu.

"Elbette baktık," diye alay etti Cael.

"Sadece kontrol ediyorum. Bu kafa karıştırıcı olabilir. Kendinizin kontrolünü kaybetmenizi istemem."

"Yüzyıllar boyunca gördüğümüz dehşeti hayal bile edemezsiniz, Rahibe. Bizi istikrarsızlaştırmak için birkaç ölümlü anıdan çok daha fazlası gerekir. Bununla başa çıkabiliriz," dedi Tristan genişçe sırıtarak.

"Bu anılardan biri..." Cassandra kelimeleri bulmakta zorlandı. "Belki de sana göstermeliyim. Önce evcil olanını yaparız." Cassandra gece yarısı giydiği kollarını geriye sardı ve açıkta kalan kollarını masanın üzerine koydu. "Anıyı görmek için tenime dokunman gerekiyor."

Cael'in eli soğuktu ve kabaca nasır tutmuştu ama Cassandra'nın sol önkolunu kavrarken şaşırtıcı derecede nazikti.

Tristan daha ateşli koştu ve Cassandra, geniş elini diğer koluna yerleştirirken başparmağını çıplak teninde gezdirdiğinde bir su birikintisine dönüşmemeye çalıştı.

İki Fae erkeğinin ten tene teması, yakınlıkları ve farklı vücut sıcaklıkları ile birleşince kalp atışlarını hızlandırdı.

dörtnala koşan bir ritim.

Zevk evinin anısını görüntölemek garip olacaktı. Ama derinlerde bir yerde, gömmek için savaştığı bir şey, bu iki nefes kesici, tehlikeli yaratığın elleri onun üzerindeyken bunu deneyimleme düşüncesini kışkırttı.

"Tamam," diye nefes verdi Cassandra. "İşte başlıyoruz."

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

TRISTAN profesyonel kalması ve başparmağını Rahibe Fortin'in ipeksi, narin teninde gezdirmekten kaçınması gerektiğini kendine HATIRLATMAK ZORUNDA KALDI.

Ona dokunduğunda, kalp atışlarının hızlandığını duyduğunda elinde değildi. Ama herkesin içindeydiler, Cael ve Rahibe Cirillo'nun huzurundaydılar. Kızın sadece arkadaş olmak istediğini söylemesinden bahsetmiyorum bile.

Bu tam olarak doğru değildi. Arkadaştan başka bir şey olamayacağını söylemişti. Onun buna karşı koyduğunu hissetmişti. Ama bekâret yeminini bozarsa, bu onun kararı olmalıydı. Onu bu konuda asla zorlamayacak ya da suçlamayacaktı. Acaba onun için biraz eğilir mi diye düşündü ve bu düşünceyle siki kıpırdandı.

Tatlı Amatu, antrenmanda giydiği o daracık taytlar onun nefesini kesmişti.

Çıplak karnını gösterdiğinde, ağzını oraya koymak, tenini tatmak, dilini daha aşağıya götürmesi için ona yalvarana kadar yalamak ve kemirmek için çaresizce bir dürtünün üstesinden geldi.

Seansın geri kalanında dikkati dağınıktı. Onu aramayı bırakamıyor ve iki yüzyıldan uzun süredir yaptığı egzersizleri bitirecek kadar konsantre olamıyordu.

Kadının vücudunu görmekten kurtulmayı umuyordu ama baştan aşağı örtünmüş olsa bile cüppesinin içinde daha az cezbedici değildi. Gece mavisi kumaş kıvrımlarına yapışıyor ve bitmek bilmeyen düğme sırası onunla alay ediyordu. Onun bu yorumundan sonra, altında ne olduğunu hayal etmekten kendini alamadı.

Sabah.

Ama Tristan'ın hayranlığı, ezici bir fiziksel çekimden daha derindi. O korkusuz, vahşi ve *arsızdı*. Bir Kefenli Rahibe'den beklediği hiç de bu değildi. Her ne kadar cübbesinin altını keşfetmek istese de, kendini onun nasıl bir hayat yaşadığını, tarikata katılmadan önce kim olmayı düşündüğünü merak ederken buldu. Ve bir de o rahatsız edici aşinalık vardı...

Tristan başını iki yana sallayarak şehvetle dolmuş zihnini boşaltmaya ve önlerindeki karmaşık davaya konsantre olmaya çalıştı. Rahibe Fortin ve Rahibe Cirillo'nun az önce anlattıklarına bakılırsa, kız kardeşlerini bulma umuduna sahip olmadan önce çözmeleri gereken pek çok düğüm vardı.

Rahibe Fortin yumuşak bir ilahiye başladı, anlamadığı ama zihninde bir şeyleri yerinden oynatan sözler. Hayalet parmaklar şakağına dokundu ve gecenin hafif esintisi saçlarını karıştırdı.

Rahibe Fortin elinde yarısı dolu, parlayan bir cam şişe tutan Rahibe Cirillo'ya başıyla işaret etti. Rahibe Cirillo şişenin mantarını çıkardı ve ağzını Rahibe Fortin'in dövmesine bastırdı.

Elinin altında kasları sertleşti ve vücudu serbest düşüş hissine kapılırken gözleri kapandı. Keskin ışık iğneleri gözlerini yakarak görüşünü doldurdu ve sanki suyun altındaymış gibi aceleci bir vuruş kulaklarını doldurdu. Çarpıntı şiddetlendi ve tam beyni kafatasından fırlayacakmış gibi hissettiğinde, gözleri uzun siyah mermer bir koridora açıldı. Şey, gözleri değil. Farkı anlayabiliyordu. Bu anıyı yaratan kişinin gözlerinden bakıyordu.

O koridorda birkaç dakika *yürüdükten, yürüdükten, yürüdükten* sonra anı kayboldu. Kütüphane duvarları yeniden ortaya çıktı ve Tristan'ın sandalyesi altında güven verici bir varlığa dönüştü. O ve Cael ellerini Rahibe Fortin'in kollarından çektiler.

"Kimdi o?" Tristan ona bakarak sordu.

"Pazartesi günü Tapınağı ziyarete gelen genç bir adam. O anının sonunda Rahibe Kouris'i gördüm. O kadar şaşırmıştım ki şişeyi düşürdüm ve diğer yarısı da . O anının sonunda bir hücrede tutuluyor.

Koridorda. zarar görmemiş görünüyordu. Taşıdığı yemek tepsisi onun içindi. Kapıda parmak iziyle çalışan bir kilit ve hücrede bir ışık var, yani bina Fae kontrolünde olmalı. Rahibe Kouris içeri girdiğinde onu devirdi ve '*Ona bende olmadığını söyle*' dedi."

"Kimin *neye* sahip olmadığını söyle?" Cael sordu.

Rahibe Fortin kaşlarını çatarak, "Bilmiyorum," dedi. "Belki de formüldür?"

Cael şüpheli bir kaşını kaldırdı. "Hafızanın yok edilen yarısı hakkında doğruyu söylediğini nereden bileceğiz?"

"Sorun nedir, Memur Zephyrus? Sizi kesin bir ölüme doğru götürdüğünden mi endişeleniyorsunuz?"

Tristan bir kahkaha attı. Yüce Tanrılar, bu kadın. Cael'e kanadıyla bir fiske vurdu. "Hey, pislik gibi davranmayı bırak. Bu konuda yalan söylemesi için ne sebep olabilir ki?" Rahibe Cirillo güzel yüzünde minnettar bir gülümsemeyle doğru baktı.

Cael avuçlarını kaldırdı. "Sormak zorundaydım."

"İkinizden biri bu koridoru tanıyor mu?" Rahibe Fortin sordu.

Tristan başını salladı, Cael ise çenesini ovuşturdu. "Bilmiyorum," dedi Tristan. "Ama dediğin gibi, ölümlülere ait bir binaya benzemiyor. Ve kolonilerde bu kadar uzun bir koridora sahip olacak kadar büyük olan tek bina Sekreterlik ya da Başkan Yardımcısı'nın Sarayı."

"Eğer bu işin arkasındaki beyin oysa, Vali Yardımcısı neden bizi bu davaya atasın ki?" Cael sordu.

"İyi bir noktaya değindin," diye onayladı Tristan. "Ve sen ve ben o sarayın her yerindeydik. Hiç böyle siyah mermer gördün mü?"

"Hayır," dedi Cael. "Gerçi o malzemeleri Sekreterlik'te de görmedim."

Derin düşüncelere dalmış olan Rahibe Fortin işaret parmağını esnek alt dudağında gezdirirken Tristan dikkatini dağıtmamaya çalıştı.

Kadının yastık gibi yumuşak dudaklarının parmaklarında, göğsünde, sikinde gezindiği görüntüler zihnini doldururken, daha önce duvarın dibinde kadından çıkardığı nefes nefese inleme de bu görüntülere eşlik ediyordu.

Kız onun uyarılmışlığının kanıtını göremeden kendini düzeltti. Yüce Tanrılara şükürler olsun ki ölümlüler Fae duygularının kokusunu alamıyordu.

Gerçi Cael ona sorgulayan bir bakış attı, sonra Tristan'ın kucağındaki elini fark edince kıs kıs güldü.

Ve sağ olsun, Cael bir soru daha sorarak Rahibe Fortin'in arkasını dönmesine ve Tristan'a kendini toparlaması için zaman tanımasına neden oldu. "Genç adam *o* anıyı neden feda etsin ki? Tutsağın Kefenli Rahibe olduğunu biliyor olmalıydı. Bu bir tuzak olabilir mi?"

"Dövmesini fark etmemiş," dedi Rahibe Fortin, dumanlı mavi gözleri kendini düzeltmeye çalışan Tristan'a doğru kayarak. Kız o kadar güzeldi ki Tristan ona bakmaya bile zor dayanıyordu. "O sadece yemek dağıtıyordu, bu yüzden tüm operasyonu anlayacak kadar yüksekte olamaz. Ayrıca Rahibe Kouris ona saldırdığında dehşete düşmüştü. Unutmak istediği bir anı gibi görünüyordu. Aslında, *diğer* anıyı feda etmesinin nedeninin de bu unutma arzusu olduğuna eminim."

Rahibe Cirillo sesli bir şekilde yutkundu; koyu yeşil gözleri irileşmiş, dudakları bembeyaz kesilmişti. Nabızı hızlandı ve titreyen ellerindeki cam şişe masaya çarparak sarsıldı. Paniğinin keskin kokusu onlara doğru sürüklendi ve Cael'in burun delikleri alevlendi. O da kokuyu almıştı ve Tristan arkadaşının ona fırlatacağı sivri dilli yoruma karşı kendini hazırladı.

Tristan'ı şaşırtan bir şekilde, Cael masanın öbür ucuna uzanarak Rahibe'nin titreyen ellerinin üzerine sakinleştirici bir el koydu. "Her şey yolunda," dedi Cael. "Bu anının bize gösterebileceği, daha önce görmediğimiz hiçbir şey yok."

"Tamam." Rahibe Cirillo nefes aldı, Cael ellerini sıktıkça elleri sabitleşiyordu. "Bu... bu uygunsuz. Ve bir Rahibe'nin her iki türden bir erkekle izlemesi gereken türden bir şey değil." Güldü ve ellerini Cael'in ellerinden çekti. "Ama neden bu kadar aptalca davrandığımı bilmiyorum! Sana gösteren ben değilim."

", " dedi Rahibe Fortin. "Şu işi an önce bitirelim."

Tristan ve Cael o sözleri söylerken bir kez daha onun çıplak kollarını kavradılar ve Rahibe Cirillo şişenin tıpasını açarak arkadaşının koluna sıkıştırdı.

Dövme.

Baş döndürücü baş dönmesi, iğne ucu kadar ışıık ve o acı verici çarpma sesi Tristan'ı bir kez daha ele geçirdi. Ancak gözlerini açıp genç adamın anısına baktığında bu rahatsızlığın yerini doğrudan kasıklarına hücum eden yoğun bir kan akışı aldı.

Fahişe, iki rahibe kadar çekici olmasa da güzeldi. Ama çıkardığı seslerde korkunç derecede itici bir şey vardı.

Tristan, her iki türden bir dişinin de ne zaman numara yaptığını bilmekle övünürdü; bu kesinlikle kabul edemeyeceği bir şeydi. Partnerinin tamamen tatmin olmasını sağlamak için kendi serbest bırakılmasını feda etmeyi tercih ederdi. Mümkün olduğunca çok sayıda ve pozisyonda.

Yine de, genç adam kendini esmerin içine bıraktığında omurgasına çarpan zevk dalgasını durduramadı.

Bir kez daha, Rahibe Cirillo şişeyi çıkarıp yeniden tıkarken hafızanın kenarları bulanıklaştı ve kütüphaneden parçaların görünmesine izin verdi.

Tristan, Cael ve Rahibe Fortin düzensiz bir şekilde nefes alıp veriyorlardı. Tristan ve Cael kucaklarına baktılar, şehvetli anının görünür bir etkisi olmadığını görünce şok oldular. Başını eğen Tristan, Rahibe Fortin'in kendisine baktığını gördü, gözleri kapalıydı ve dudakları ayrılmıştı, göğsü düzensiz bir şekilde inip kalkıyordu. Elini rahibenin kolundan çekip aralarındaki bağı koparmak için iki yüzyıllık irade göstermesi gerekti.

Cael kafasını bir köpek gibi sallayarak imgelerden kurtulmaya çalıştı, sonra Rahibe Fortin'in başının üzerinden Tristan'a sırtıttı. "O fahişenin yeni gözde müşterisi olduğuna yirmi *drahmisine* bahse girerim."

Tristan bir kahkaha attı ve Rahibe Fortin onun koluna vurdu. "Onunla alay etme," diye hırladı Rahibe Fortin. "Ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok.

Bu kolonilerde mücadele eden bir kadın olmak, yapılması gereken zor seçimler ve fedakarlıklar gibi."

Tristan özür dilemek için ağzını açtı ama Rahibe Cirillo onun sözünü kesti. "Eğer zevk evinin yerini bulabilir ve o fahişeyle konuşabilirsek, bizi genç adama götürebilir. Sonra da bize koridorun nerede olduğunu söyleyebilir. İkinizin de kırmızı tuğlalı çanı fark edemeyecek kadar dalgın olmadığınızı varsayıyorum.

Penceredeki kule mi?"

"Lütfen," diye alay etti Cael. "Dikkatimi dağıtmak için bundan çok daha kirli bir sahne gerekirdi. Tabii ki fark ettim. Sanırım ben de nerede olduğunu biliyorum."

Rahibe Cirillo kıpkırmızı oldu ve ellerini ovuşturarak bakışlarını kucağına indirdi.

"Eee?" Rahibe Fortin alaycı bir sesle sordu. "Bizi merakta bırakmayın, Memur Zephyrus. Sanırım o eğlence evinin müdavimlerindensiniz?"

Cael yüzünü Rahibe Fortin'inkine yaklaştırdı, burunları birbirine değiyordu. "İstediğim zaman ücretsiz olarak sunulan bir şey için para ödememe gerek yok."

Tristan sandalyesinden fırlayıp arkadaşını yere serme isteğiyle savaştı.

Rahibe Fortin bir santim bile taviz vermedi. "Kendin yapman sayılmaz."

Tristan kahkahalara boğuldu, gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Rahibe Cirillo kibarca kıkırdamasını gizleyerek ağzını kapattı. Cael'in çenesi titrerken, kendi neşesini bastırmaya ve soğukkanlılığını korumaya çalıştı.

Bir nebze olsun saygınlığını.

Neşe dindikten sonra Cael kollarını sandalyesinin üzerinde kavuşturdu ve gruba hitap etti. "Ben çan kulesinden bahsediyordum. Orası doğu ucundaki Unutulmuşlar Kilisesi, ölümlülerin Hafıza Tanrıçası ve Letha'nın kadim rakibi Kronikçi Nemosyna'yı onurlandırdıkları yer. Buraya, Tapınağa gelmeden önce, yalvaranların sık sık Nemosyna'nın unutulmaktan korunmasını istemek için bu kiliseyi ziyaret ederler. Bu öğleden sonra mahalleyi tarayacağım, bölgede hangi zevk evlerinin olduğuna bakacağım. I-"

Tapınak çanının gümbürtüsü Cael'i susturdu ve Rahibe Cirillo konuşmayı bitirmek için yerinden fırladı. "Saat dokuz! Vardiyalarımız başlamak üzere." Masanın etrafında döndü ve Rahibe Fortin'in elini tutarak arkadaşını sandalyesinden çekti. Rahibe Fortin gitmek konusunda biraz daha isteksiz görünüyordu. Tristan bunun nedenini çok fazla anlamamaya çalıştı.

Tristan, "Şimdilik bu işi bırakmak için iyi bir zaman," dedi. "Bu kabul edilmesi gereken çok şeydi. Cael ve ben önce hangi izi takip edeceğimize karar vereceğiz. Seni tapınağa kadar geçirelim."

Rahibe Cirillo, Rahibe Fortin'i masadan uzaklaştırarak, "Kendimiz yürüyerek dönebiliriz, Memur Saros," dedi. "Teşekkür ederim."

"İyi günler memur beyler," diye seslendi Rahibe Fortin omzunun üzerinden, arkadaşı onu aceleyle salondan çıkarırken.

Tristan, Rahibe Fortin koridorda gözden kaybolana kadar bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Cael şişeleri resmi kanıt olarak saklamak üzere cebine koydu, sonra da arkadaşının omzuna vurdu. " aygır, şehir merkezine uçalım. Temizlememiz gereken bir ceset var. Yolda, ortağını becermek için yanıp tutuşurken profesyonel tavrını nasıl koruyacağını tartışabiliriz."

"Uzman olan sensin," diye göz kırpan Tristan, arkadaşını kütüphaneden çıkarken takip etti ve koridor boyunca Rahibe Fortin'in sarhoş edici, bal ve gül ağacı kokusunun izlerini yakaladı.

Göz kamaştırıcı güneş ışığına adım atar atmaz Cael bir hava üfledi ve gri kanatları gürleyerek masmavi gökyüzüne fırladı.

Tristan yolda Rahibe Fortin'i aradı ama iki Rahibe görünürde yoktu.

Tristan kendi havasını savurdu ve arkadaşını gökyüzüne kadar takip etti. Siyah kanatları güneşin sıcaklığını emdi ve kütüphanenin serin, kuru havasından sonra omurgasından aşağı hoş bir ürperti gönderdi.

Bu görev giderek daha az ceza gibi gelmeye başlamıştı.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

MCassandra gece mutfağındaki görevine giderken ISTRESS EKLAN'ın hışırtılı kahkahaları avluda yankılanıyordu. Uzun yıllar boyunca Birbirlerini tanıdıklarından beri Cassandra yaşlı kadının bu kadar içten güldüğünü nadiren duymuştu.

Cassandra kemerin altından geçip mutfığa girerken, yanardöner siyah kanatlara bir an için göz attı.

Tristan tezgâhın başında, Cassandra'nın tanımadığı taze, meyankökü benzeri bir kokuya sahip otları doğruyor, etrafı yaşlı kadın ve tüm personeli tarafından sarılmıştı. Canlılar bile sanki unutulmuşluklarının sisleri arasından Tristan'ın manyetik karizmasını fark etmiş gibi ona yaklaşıyorlardı.

Cassandra annesini gözetlemedi; gece için izin almış ya da başka bir yerde çalışıyor olmalıydı.

Cassandra gruba yaklaşırken Tristan ona odaklandı.

"Daredevil!" diye bağırdı. "Burada ne yapıyorsun?" "Sen ne yapıyorsun burada?"

Tristan bıçağını yere bıraktı ve elini sallayarak doğranmış otları hafif bir esintiyle dans ederek arkasındaki ocakta neşeyle fokurdayan tencereye gönderdi. Ceketini çıkarmış, üzerinde bol beyaz pamuklu bir gömlek ve belinde bir önlük vardı. Kolları yukarı doğru itilmiş, ön kollarının yontulmuş mükemmelliği ortaya çıkmıştı.

"Buraya ilk ben geldim. Stalker." Gözleri parladı ve ona bir

çarpık bir sırıtış, o yalanabilir gamzeyi ortaya çıkarıyor.

Eklan Hanım kahkahadan iki büklüm oldu ve öksürük krizine girdi, öyle ki çalışanlarından biri onu dik tutmak zorunda kaldı ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken sırtını ovdu.

"Stalker!" Bayan Eklan boğuk bir sesle konuştu. "İyiymi, Tristan."

Tristan yaşlı kadını başıyla selamlayarak, "Teşekkür ederim Eugenia," dedi. Demek Bayan Eklan onunla şimdiden ilk isim bazında tanışmıştı.

Muhteşem.

Cassandra mutfak hostesinin önünde reverans yaptı, göz alıcı Windrider'ın görüntüsünün terbiyesini bozmasına izin vermedi. "Bu akşam sizin için ne yapabilirim, Bayan Eklan?"

"Tristan," diye mırıldandı Bayan Eklan, topuzlu parmaklarını Tristan'ın devasa pazularının etrafında kıvrarak ve var olmayan kirpiklerinin arasından ona göz kırparak.

Onunla flört mü ediyordu?

Cassandra başını eğdi ve yayılan gülümsemesini durdurmak için dudağını ısırdı.

Bayan Eklan devam etti, "Cassandra mutfakta neredeyse hiçbir şey yapamıyor, neredeyse tamamen işe yaramaz. Belki ona bir soğanın nasıl kıyılacağını gösterebilirsiniz?"

Fudge, fudge, *fudge*. Cassandra, adını açıkladığı için Bayan Eklan'ı boğazlama dürtüsünü dizginledi.

Tristan'ın kaşları alnından yukarı fırladı ve yüzünde tehlikeli bir şekilde tanımaya benzeyen bir duygu titreşti.

Tristan yaşlı kadının narin elini iki iri pençesinin arasına alarak, "Benim için bir zevktir," dedi.

Bayan Eklan *kıkırdadı*.

Mutfak hostesi kendine geldi, elini Tristan'ın elinden çekti ve alkışladı. "Pekâlâ, bu kadar gevezelik ve şekerleme yeter! Herkes işinin başına! Akşam yemeği bir saat içinde başlıyor. Çabuk, çabuk!"

Çalışanlar görev yerlerine dağılırken Tristan ve Cassandra tezgâhın başında yalnız kaldılar ve birçoğu ona yaltaklanan bakışlar fırlattı.

"Şey," diye sırttı Tristan. "Sonunda seninle tanışmak güzel *Cassandra*."

"Bana öyle deme."

"Sana ne dememi istersin? Sandra mı? Cassie? Sandy? Bunlar dilden *Cah-sanh-drrrrah* kadar lezzetli çıkmıyor."

R'yi yuvarlama şekli, diliyle başka neler yapabileceğini merak etmesine neden oldu. Tatlı Amatu, bu karşılaşmadan sağ çıkamayacaktı. Konuyu değiştirmenin en iyi hareket tarzı olduğuna karar verdi.

"Eklan Hanım'ın bir karış havada," dedi. "Ben *o kadar* kötü değilim."

"Kanıtla, Cassandra." Bıçağı ve sarı bir soğanı uzattı.

"Artık ağzını her açtığında bana ismimle mi hitap edeceksin?"

"Çok güzel bir isim. Hâlâ neden benden sakladığını anlayamıyorum." Alt dudağını ısırды ve başını eğdi. "Ama bu işin aslını öğreneceğim Cassandra."

Karnında kristalleşen korkuya rağmen alay etti, sonra adamın uzattığı ellerinden bıçağı ve soğanı kaptı.

Cassandra bıçağı yere bıraktı ve soğanın buruşuk kabuğunu soymaya çalıştı, kurumuş dış tabakayı tırnaklarıyla kırmaya çabaladı.

"Ne yapıyorsun sen?" Tristan dehşetle sordu.

"Ah... soğan soyuyorum?"

"Ver şunu bana."

Cassandra ona ters ters baktı ve soğanı fırlattı. Bıçağı sol eline aldı ve sap kısmını kesti, sonra soğanı ters çevirip kesik ucunu aşağıya yerleştirdi ve kökünden ikiye böldü. Bir yarısını ona uzattı, sonra kendi yarısını avuçlayıp dış tabakasını soydu ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. Bir meydan okuma.

"Evet, evet," diye kabul etti, yarısının derisini yırtarak. "Senin yöntemin daha iyi. Bunu itiraf etmekten gurur duymuyorum."

"Bundan sonra bunu kıymak için ne yapacağını bana göstermeni istemeye cüret edebilir miyim?" "Neden sadece göstermiyorsun?"

Kıkırdadı ve soğanı kesik tarafı aşağı gelecek şekilde koydu. "İlk olarak, soğanı eşit aralıklarla yatay olarak dilimleyin, ancak kökünden tamamen kesmeyin.

Sonra da benzer aralıklarla dikey kesikler atın, işte böyle." Usta elleri kesikleri hızlı ve hassas bir şekilde uyguladı. "Son olarak, bu şekilde dilimleyin ve işte! Kıyılmış soğan." Parçaları yanındaki metal kaseye taşıyan bir rüzgâr yarattı. "Sıra sende."

Cassandra gözlerini devirdi. "Çok kolaymış gibi gösteriyorsun," diye homurdandı, ilk yatay kesimi yapmakta zorlanıyordu. "Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun ki?"

"Yirmili yaşlarımda kolonilere geldiğimden beri iki yüz yıldır tek başımayım. Yemek yapmayı öğrenmek iyi bir fikir gibi göründü. Yemekhanede servis ettikleri lapa mükemmel bir motivasyon kaynağıydı."

Cassandra onun cevabının satır aralarını okudu ama yine de soruyu sormaktan kendini alamadı. "Tüm bu süre boyunca sana bakacak bir sevgilin ya da eşin yok muydu?"

Tristan dilimlemeyi bırakıp ona baktı. "Ev yapımı yemeklerle sonuçlanacak kadar uzun süreli bir şey değil." Dikkatini tekrar işine verdi. "Aşk hayatımı merak ediyor musun, *dostum*?"

Neden sorduğunu bile bilmiyordu. Aslında biliyordu ama şimdi kendini aptal gibi hissediyordu. Soğanıyla boğuşmaya devam ederken, "Sadece kibarca sohbet ediyordum," diye mırıldandı.

Eğildi ve sesini fısıltıya düşürdü. "İffet yemini etmiş biri için bu tür şeylere aşırı meraklı görünüyorsun. Hep Kefenli Rahibe mi olmak istiyordun?"

"Hayır." Cevap, içinden niyet ettiğinden daha güçlü bir şekilde çıktı. "Yani, gerçekten başka bir seçeneğim yoktu."

Dehşet verici bir durgunluğa büründü, bıçağını kavrarken parmak eklemleri beyazlaştı. "Burada kalmaya zorlanıyor musun?"

"Yüce Anaemos, hayır!" diye boğuldu. "Sakin ol, katil." Bıçağı tutuşu gevşedi. "Demek istediğim, tarıkata katıldığımda gençtim ve başka seçeneğim yoktu. Rahibeler son sekiz yıldır benimle ilgilendiler. Onlar olmasaydı ölmüş ya da yoksul kalmış olurdum, bundan eminim."

Nasıl devam edeceğinden emin olamayarak derin bir nefes aldı.

Konuşması için sabırla bekledi. Zorlamadı.

"Ben... Benim için yaptıkları her şey için minnettarım ama yapamam... Bu duvarların dışında hayatın farklı olduğunu biliyorum. Karmaşık, tehlikeli ve *daha fazlası*. Bazen *daha fazlasını* istemekten kendimi alamıyorum."

Doğrama işine devam etmeden önce, yüzündeki anlaşılmaz ifadeyle bir süre daha kızın yüzünü inceledi. "Kolonilere gelmeden önceki hayatım da kurallarla doluydu. Sizin tarikatınız kadar açık olmasa da daha az boğucu değildi. Ve çizginin dışına çıkmanın sonuçları vardı."

Burnunu sokmak istedi ama adamın uzaklara dalan bakışları onu vazgeçirdi. "Gençken ne olmak istiyordun? Kolonilere gelip çaresiz genç kızları zehirli Fae pisliklerinden kurtarmayı mı hayal ediyordun?"

Kıkırdadı, altın sarısı gözlerine rahatlatıcı bir sıcaklık geri döndü. "Çaresiz bir genç kız olmaktan çok uzaksın. Ama soruna cevap vermek gerekirse, hayır. Ben şef olmak istiyordum."

". "

"Ben ciddiyim! Çocukken her boş anımı mutfakta geçirirdim. Soslar benim uzmanlık alanımdı." Ona göz kırptı.

"Bir Vestian Muhafızından beklediğim bu değildi," diye sırtıttı.

"Görünüşe göre ikimiz de birbirimizin beklentilerine meydan okuyoruz, Daredevil,"

O da sırtıttı.

Takma adını duyunca midesi bulandı. Gerçek adını öğrendiğinde bunu kullanmayı bırakacağından endişeleniyordu. Bunu ona asla itiraf etmeyecekti ama bu ismi seviyordu.

Dünyadaki hiç kimse onu bu şekilde görmese bile, kendisini her zaman başına buyruk, kural tanımaz biri olarak düşünmüştü. Cübbesi ve dövmesi insanların onu kategorize etmesine ve yok saymasına izin vermiş, altındaki karmaşık insanı asla tanınamıştı. Ama o, birbirlerini tanıdıkları kısa süre içinde bile tüm bunları görmüştü.

Bir an için düşünceleri ve onun rahat gülümsemesiyle dikkati dağılmış bir halde ona baktı ve başparmağının tam ortasına bir kesik attı.

"Stygios'un oğlu!" diye bağırdı ve bıçağı yere bıraktı.

Tristan Fae refleksleriyle o kadar hızlı hareket ediyordu ki, kadın bunu fark etmedi bile. O

Elini yüzüne doğru kaldırdı ve ne yapmak üzere olduğunu anladığında nabızı fırladı.

Tristan dudaklarını başparmağının etrafına doladı ve hafifçe emdi, ağzı sıcak ve ıslaktı. Dilinin yumuşaklığı ile dişlerinin keskinliği arasındaki tezat dizlerinin bükülmesine neden oldu ve kendini sabitlemek için tezgâha tutunmak zorunda kaldı.

Dudakları eğlenerek kıvrıldı, yarayı emerek kuruturken gözleri onunkilere dikildi. Başparmağını ağzından çekip kesiği incelemeyen önce dilini pedin üzerinde gezdirdi.

"Sadece bir sıyrık," diye sırtarak avucunu okşadı. "Sanırım hayatta kalacaksın. Yine de oldukça kızarmış görünüyorsun. Oturmak ister misin?"

Piç kurusu.

Cassandra elini çekip göğsüne bastırarak mutfağı taradı ve kendilerine doğru bakan tek bir kişi bile olmadığını görünce rahatladı. Herkes kendi işine dalmıştı. "Ben iyiyim," diye sertçe fısıldadı.

Gömleğinin kenarından küçük bir şerit koparmak için gömleğini açtı ve bel kuşağının kenarlarındaki o akıl erdirici, V şeklindeki kasları ortaya çıkardı.

"Buraya bak, Rahibe. Ve bana elini geri ver."

Ona kaşlarını çattı ama sesindeki emri inkâr edemeyerek itaat etti.

Yırtık pamuklu şeridi başparmağının etrafına sardı ve bağlamadan önce kumaşta bir nokta kırmızı çiçek açtı. Nabzının parmaklarının arasında zonkladığını hissedebiliyordu. Ve görmezden gelmeye çalıştığı başka yerlerde de.

Tristan bıçağı nazikçe ondan uzaklaştırdı. "Daha az tehlikeli bir şeyle uğraşmaya ne dersin? Bütün parmaklarını kaybetmeni ve soruşturmada işe yaramaz hale gelmeni istemem. Ölüm Avcılarını doğramakta bu kadar becerikli olup soğan kesmekte bu kadar berbat olman komik." Ona bir çuval patates ve bir soyacak fırlattı. "Neden bunları soymuyorsun? Bitirdiğinde bana uzat, doğrama işini ben yaparım."

Cassandra sinirli bir nefes verdi ama itiraz etmedi. Patates çuvalını açtı ve soymaya başladı. "Peki, mutfağa yardım ediyor musun?"

çocukluk hayalini yeniden yakalamak mı? Yapacak daha önemli işleriniz olduğunu sanıyordum."

"Ekmeğimi kazanmaya çalışıyorum. Ayrıca stresli bir günün ardından rahatlamama yardımcı oluyor."

"Peki gününüzde bu kadar stresli olan neydi?"

Tristan sesini alçalttı. "Cael ve ben bu sabah kütüphaneden çıktıktan sonra İmparatoriçe'nin kucağına gittik. Komisyoncu tam olarak söylediğin yerdeydi, o varilin içine tıkılmıştı."

Cassandra yutkundu. "Ona ne yaptın?"

"Cesedi ve varili merkeze götürdük. Oradaki ekip her ikisini de inceliyor."

"Fıçıda bir şey buldular mı?" diye sormayı başardı. Aklının mantıklı kısmı, Opheron kolyeyi bulduğunu zaten itiraf ettiği için cevabın hayır olacağını söylüyordu.

Ama yalan söylüyor olma ihtimaline karşı.

"Önemli bir şey yok." İçini bir rahatlama kapladı. "Ama dipteki kalıntıda Talasyum izleri vardı."

"Thalassium nedir?" diye sordu.

Tezgâha doğru eğildi ve ona da aynısını yapmasını işaret etti. "Ethyrios'ta sadece birkaç yerde bulunan son derece nadir bir mineral. Ve aynı zamanda Delirium'un temel bileşenlerinden biri. Karışımı stabilize eder, tüketilmeden önce bozulmasını önler. Dordenne Nehri boyunca uzanan dağların altında bir damar var. Trophonios'un kendisi keşfetti."

"Neden bir burbon fıçısında bunun izleri olsun ki?"

"Sadece Yüce Tanrılar bilir," diye omuz silkti Tristan. "Belki de fıçı, içki işi için yeniden şekillendirilmeden önce onu taşımak için kullanılmıştı."

Cassandra bunun pek olası olmadığını düşünüyor ve Talasyum izlerini hangi nesnenin yaydığı konusunda endişelenmeye başlıyordu. Ama şüphelerini bir emniyet mensubuyla paylaşacak değildi. Kendisine ne kadar minnetle bakıyor olursa olsun.

Ayrıca, o fıçıda Delirium üretiminde kullanılan nadir bir mineralin izlerinin görülmesi, kolyenin Kız Kardeşlerinin kaybolmasıyla bağlantılı olduğuna dair somut bir kanıt değildi.

Öyle ?

"Xenia'dan bunu araştırmasını istemeliyiz," dedi soyacağı bir hamlede.

"Senden beş adım öndeyim, Daredevil. Biz konuşurken o ve Cael kütüphanede bu konuyu araştırıyorlar."

"Ah." Cassandra ikisinin orada baş başa kalmaları konusunda ne hissettiğini bilmiyordu; kütüphanenin buna dayanabileceğinden emin değildi. "Peki ya olay yerinin geri kalanı? Ara sokağın dışındaki caddede Opheron'a ait herhangi bir iz var mıydı?"

"Bir şey yok. İyileştikten ve zavallı kışını sürükleyip götürdükten sonra yağmur bir gecede geri dönmüş ve her şeyi yıkayıp temizlemiş olmalı."

"Sana sormak istiyordum, ona hançeri sapladığımda yarası hemen kapanmadı. Neden böyle oldu?"

"Typhon çeliğinin üzerinde kalan ejderha ateşinin izleri iyileşme gücümüzü yavaşlatır. Eğer o kılıcı Opheron'un kalbine saplamış olsaydın, onu sonsuza dek öldürebilirdin."

"Typhon çeliği ejderha ateşinde mi dövülüyor? Bunun bir efsane olduğunu sanıyordum."

"Kıtada insanların yanlışlıkla efsane olarak sınıflandırdığı pek çok rahatsız edici gerçek var."

Cassandra, babasının çocukluk hikâyelerindeki korkunç görüntüler zihninde çatırdayarak, yırtılarak ve parçalanarak ilerlerken ürperdi. Annesi onu azarlamakta haklıydı.

Tüyleri diken diken olurken soymaya konsantre oldu. Sonra, sanki cevaptan korkuyormuş gibi çekingen bir tavırla, "Özlüyor musun? Kıtayı?"

Tristan yavaşça nefes verdi, bıçağını yere bıraktı ve başını kaldırdı. Yakışıklı yüzünde anlaşılmasız duyguların karmaşık bir karışımı dönüp duruyordu.

"Bazen güçlü büyüyü özlüyorum. Benimki burada daha zayıf

Fae'ler daha az yoğun. Ama kıtada yaşadığımdan çok daha uzun süre kolonilerde yaşadım. Burada yaşamın takdir ettiğim acımasız bir sadeliği var. Bir şeyleri başarmak için daha çok çalışmak zorundasınız. Karşılığını almak daha ödüllendirici."

"Neden en başta gittin?"

"Bu, Daredevil, başka bir günün hikâyesi." Adamın hüzünlü gülümsemesi kalbini sızlattı ve bıçağını alıp patates doğramaya devam ederken sol elindeki soluk yara izini fark etti.

Onun gözlerine ışığı geri getirmek için karşı konulmaz bir istek duydu. "Peki sen ve Cael sonraki adımlarımızın ne olacağına karar verdiniz?"

Kıkırdadı. "Hevesiniz beni ne kadar etkilemiş olsa da, yine de yardımcınızla işbirliğinizi netleştirmem gerekiyor. Yarın sabah onu görmeye gideceğim ve mümkün olan en kısa sürede başrahibeyi uyarmasını isteyeceğim. Öğrendiğimiz her şeye dayanarak, en acil iki soru şu: Rahibe Kouris nerede tutuluyor? Umarım Cael bugün o zevk evinin yerini bulabilmiştir. Ve ikincisi, Simsar'ın müşterilerinden hangisi Delirium formülünün peşindeydi? Opheron'un onu öldürmesinin sebebi bu mu? Bunu nasıl çözebileceğimize dair bir fikrim var. Yine de yardımınıza ihtiyacım var."

"Yapacak mısın?" dedi, endişeli olsa da heyecanlıydı.

"Evet, Cassandra. Seni Opheron için yem olarak kullanmak niyetindeyim. Onun anılarını çekeceksin."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

FRIDAY GECESİ. Şu andan itibaren iki gece sonra.

İşte o zaman Tristan, Cassandra'yı İmparatoriçe'nin Kucağına geri getirmeyi ve Opheron'u cezbetmek için kullanmayı planladı.

Bunu *nasıl* yapacağını söylemedi; gerçi dürüst olmak gerekirse, sormamıştı ve önümüzdeki iki gün boyunca bunun için endişeleneceği için gerçekten bilmek istemiyordu.

Bayan Eklan akşam yemeği başlamadan hemen önce Cassandra ve Tristan'ı mutfaktan kovdu ve Tristan kendisine ayrılan yere doğru ilerlerken veda etmek için onun omzunu sıktı. Başrahibe iki kanatlı sandalyeyle kendini çevrelemişti. Rahibeler Christos ve Andino, normalde orada oturan Rahibelerin bakışlarına aldırmadan Muhafızların yanındaki koltukları çalmışlardı.

Cassandra başını salladı ve Xenia'nın karşısındaki kendi koltuğuna otururken kıkırdadı.

İki arkadaş bu sabah kütüphanede Tapınak vardiyaları ve ardından Cassandra'nın mutfak göreviyle meşgul olduklarından sohbet etme fırsatı bulamamışlardı.

Xenia onu geniş bir gülümsemeyle karşıladı, başrahibeye ve iki Vestiyen'a doğru başını salladı.

"Yeni evcil hayvanları," dedi

Xenia. "Gerçekten de öyle."

"Umalım da halılara işemesinler."

Cassandra bir kahkaha attı ve Tristan'ın kalabalık odadaki bakışlarını yakalayarak ona sorgulayıcı bir gülümseme fırlattı. Başını sallayarak onu başından savdı.

"Tristan seni mutfağa kadar takip etti mi?" Xenia sordu.

"Ben oraya gitmeden önce oradaydı. Sanırım Bayan Eklan çoktan deliler gibi aşık olmuş. Ona *Eugenia* diye hitap ediyordu."

Xenia kıkırdadı, kıvrıkcık sarı at kuyruğu arkasında sallanıyordu.

Cassandra devam etti, "Bu akşamki yemeğin çoğunu o yaptı, yani berbat olursa kimi suçlayacağımızı biliriz. Patatesleri ben soydum." Kendi sırtını sıvazladı.

Xenia Cassandra'nın elini işaret etti. "Ne oldu?"

Cassandra'nın yüzü, başparmağının Tristan'ın ağzındaki sıcak ve kaygan hissini hatırlayınca ısındı.

"Yok bir şey, soğan doğrarken elimi kestim."

Başrahibe boğazını temizledi ve sohbet dağıldı.

"Rahibeler," dedi başrahibe ayağa kalkarak, "bu gece sadece Tanrıçamız Letha'ya değil, bize bu iki güçlü ve yetenekli savaşçıyı gönderdiği için Başkan Yardımcısı Lykan'a da şükranlarımızı sunuyoruz. Yüce Tanrılar, bizi korumaya ve kayıp Kızkardeşlerimizi kurtarmaya çalışırken onlara yollarında rehberlik etsin." Her iki Fae erkeği de övgüden rahatsız olarak yer değiştirdi. Andino ve Christos kardeşler her iki taraftan da ışınlanırken, Başrahibe onları selamladı.

Başrahibe su bardağını eline aldı. "Letha'ya şükürler olsun. Vicereine'e şükürler olsun. Yüce Tanrılara şükürler olsun."

"Letha'ya şükürler olsun! Vicereine'e şükürler olsun! Yüce Tanrılara şükürler olsun!" diye yankılandı Rahibeler kadehlerinden içerken.

"Hadi yiyelim," dedi başrahibe.

Kalaylı servis tepsileri masalara çarptı, yarısında otlu domates soslu mis kokulu tavuk yahnisi, diğer yarısında ise tereyağı ve frenk soğanına bulanmış kızarmış patates vardı.

Cassandra her birinden tabağına birer kaşık aldı ve önce yahniye yumuldu. Yumuşacık tavuk ağzında eridi, sosu keskin ve tatlıydı; meyan kökü aromalı taze lezzet patlamaları vardı.

Hayatında hiç bu kadar ilahi bir şey tatmamıştı.

Benzer bir coşku ifadesi takınmış olan Xenia'ya baktı. "Cömert Faurana," dedi Cassandra bir ağız dolusu yahninin etrafında. "Bu ağzıma koyduğum en iyi şey olabilir."

"Şimdiye kadar," diye göz kırptı Xenia. "Evet, erkek arkadaşının yetenekleri listesine yemek yapmayı da ekle."

"O bir çocuk değil, iki yüz yaşında falan."

İkisi de yemeği mideye indirirken aralarındaki sessizlik normalden daha uzun sürdü. Cassandra, Xenia'nın aklında bir şeyler olduğunu biliyordu ama bunu paylaşmak konusunda isteksizdi.

"Sadece söyle, Zee. Düşündüğünü ta buradan duyabiliyorum."

Xenia masanın öbür ucundan fısıldadı, normalde yanlarında oturan iki Rahibe Baş Rahibe ve iki Vestian'ın etrafında oluşan kalabalığa katıldıkları için bu gereksizdi. "Soygunları Tristan ve Cael'den daha ne kadar saklayacaksınız?"

Cassandra içini çekti. "Bilmiyorum. Yapabildiğim sürece."

"Anılarınızı bu en sonuncusundan çekmemi ister misiniz?"

"Hayır," dedi Cassandra. "Yapmamalısın. Kız kardeşlerimizin kayboluşuyla bağlantılı olduğunu sanmıyorum ama emin olmak için çok fazla tuhaf tesadüf var. Muhtemelen en iyisi şimdilik ayrıntıları saklamam."

Xenia'nın yüzü endişeyle gerildi ama konuyu daha fazla zorlamadı. Yine de başka bir konuyu gündeme getirdi. "Ödemeyi alması gereken aile hakkında ne yapacaksınız?"

Cassandra suyundan derin bir yudum aldı. "Hiçbir fikrim yok. Bu gece bahçeye gizlice girebileceğimi düşündüm. Dikkat çekmeden toplayabildiğim kadar yiyecek toplayıp onlara götürebilirim."

Cassandra başını ellerinin arasına aldı ve giderek artan baş ağrısını geçirmek için şakaklarına masaj yaptı.

"Görev başındaki iki kanatlı mucize ile gizlice kaçmaktan endişe etmiyor musun?"

Cassandra homurdandı. "Açıkkçası bu düşünce aklımın ucundan bile geçmedi. Kulağa çılgınca gelebilir ama Tristan'ın beni koruyacağını hissediyorum."

"Oh o korur-"

"Yüce Tanrılar, Zee, bu kadar iffetli birine göre her şeyi kirletebiliyorsun." Cassandra kıkırdarak arkadaşının sözünü kaba sözler dökülmeden kesti.

Cassandra siyah saçlı Fae savaşçısına ve onun kölesi olan kız kardeşlerden oluşan titreyen kalabalığa baktı. Yüz hatları hareketliydi, elleri çılgınca hareket ediyordu, şüphesiz bir talihsizliğin heyecan verici hikâyesinin ortasındaydı. Rahibe Andino o kadar yakınına eğilmişti ki kendi sandalyesinin bir santimini bile zor işgal ediyordu, bakır rengi örgüsü onun kalçasına dolanıyordu.

Cassandra arkadaşına döndü ve gözlerini devirdi. Xenia omuz silkti, masadan uzaklaştı ve ayağa kalkarken uzun bacaklarını açtı.

Sandalyesi fayanslara sürtünürken Cael odanın öbür ucundan bağırarak dikkatini çekti. "Rahibe Cirillo!"

Xenia dondu kaldı, elleri şaşkın kuşlar gibi belinin etrafında çırpınırken nereye koyacağını bilemedi.

Cael koşarak yanlarına geldi, kül kahverengisi saçları ve gri kanatları sallanıyordu. "Meşgul değilsen yine yardımına ihtiyacım olabilir. Kütüphaneye kadar bana eşlik eder misin?"

"Ben... uh... um..." Xenia, Cassandra'ya doğru baktı.

Derin nefes al, diye mırıldandı Cassandra.

Xenia burnundan derin bir nefes çekmeyi başardı.

"Hayır, meşgul değilim Memur Zephyrus," dedi sakın ve kararlı bir sesle. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Gelirken açıklarım." Kemerli geçidi işaret etti. "Önden buyurun."

Xenia Cassandra'ya baktı, o da küçük bir el sallamadan önce *"Sonra anlatırsın!" dedi.*

Cassandra güçlü yapılı Muhafız'ın kıvrak arkadaşını avluya kadar takip edişini izledi ve Cael'in sözleri duyulmaz hale gelmeden önce isteğinin başlangıcını yakaladı.

"Trophonios'un tarihini daha derinlemesine araştırmak istiyorum ve..."

Cassandra son suyunu da içtikten sonra masadan uzaklaştı, kullanılmış peçetesini ve mutfak eşyalarını tabağına yığıdı. Olmaya çalıştı

canlılara karşı düşünceli, her zaman onlar için temizliğe başladı.

Tristan'a doğru baktı ve göz göze geldiklerinde Tristan hikâyesine ara verdi. Kadın sargılı eliyle el salladı, Tristan da ona çarpık bir gülümseme ve iki parmaklı bir selam gönderdikten sonra hikâyesine kaldığı yerden devam etti.

Cassandra kıkırdadı, kendisi Callas ailesi için bahçeleri yağmalamaya giderken farkında olmadan Rahibeleri büyüleyen suç ortağına minnettardı.

"Kesinlikle olmaz."

Tristan iri kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, güzel kanatları ve biçimli bacaklarını bir savaşçı duruşuyla açmıştı. Yakışıklı yüzünde tipik neşesi yoktu, onun yerine itaat edilmeye alışmış bir komutanın sert bakışları vardı.

Cassandra ona bu kadar kızgın olmasaydı inanılmaz derecede tahrik olurdu. Öfkesine rağmen hâlâ biraz tahrik oluyordu.

Elleri kalçalarında, korkmuş görünmemeye çalışarak ona dik dik baktı.

Karşılaşma, pencereleri ile Cloisters'ın arkasındaki ağaçlık alan arasındaki dar çim şeridinde gerçekleşti. Alacakaranlık çökmüş, günün son altın ışıltıları pamuk şekeri bulutların altında dünyanın kenarından göz kırpyordu. Uçurumun dibindeki Thetis Denizi'nden tuzlu su kokulu bir esinti ve çarpan dalgaların sesi yükseliyordu. Cassandra'nın ayaklarının dibinde, Callas ailesi için hazırladığı gökkuşağı sebzeleriyle dolu bir çuval duruyordu.

Şimdi bu inatçı kas kütlesini kendisine izin vermesi için ikna edebilirse geç.

Onu koruyacağından kadar emindi ki, penceresine bile vurmuştu. bir iş için dışarıda olacağını haber vermek için. Cassandra gideceğini ima eder etmez, onu durdurmak için pencereden içeri girdi.

"Bunun neden bir sorun olduğunu anlamıyorum." sinirlendi ama aciliyet karşısında huysuzluğuna engel olamadı. "Bu araziden defalarca çıktım. Hem de *seninle*! Bunun ne farkı var?"

"Benim buradaki görevim *sizi* -hepinizi- güvende tutmak. Ya bir şey

sana orada ne olacaktı? Yapamazdım-" Durakladı, sonraki kelimelerini dikkatle seçti. "Bu benim iş performansıma kötü yansiyacaktır."

"Kanalizasyona atanmaktan mı korkuyorsun?" Oh kahretsin.

Tristan başını eğdi, gözleri kısıldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Cassandra sinirli bir şekilde gülerek elini salladı. "Kolonilerdeki en kötü görev olduğunu herkes bilir. Ölümlü polis gücü yerine Vestianların halletmesine şaşırdım."

"Konuyu değiştirmeye çalışmayı bırak. Bu toprakları yalnız bırakmayacaksın. Tartışma bitmiştir."

Cassandra inleyerek ellerini çikolata rengi dalgalarının arasında gezdirdi. Cumartesi günü Dienses Meydanı'nda giydiği basit muslin elbiseyi giymiş, Typhon çelik hançerini sırtındaki deri kemerine sokmuştu. Parmaksız eldivenlerini de giymişti. Bayan Callas onun Kefenli Rahibe olduğunu bilse de varoşlarda başka kimse bilmiyordu. En azından onun hatırladığı kadarıyla.

Tam söylenmeye başlayacaktı ki, adamın yaptığı teklifi fark etti. kurnazca onu fırlattı.

"Yalnız gitmeme izin vermiyorsun. Ama seni yanıma alırsam gitmeme izin verir misin?"

Gülümsedi ve kollarını ardına kadar açtı, inatçılığın tüm izleri kaybolmuştu. "Hiç sormayacaksın sanmıştım. Nereye gidiyoruz, Daredevil?"

Çuvalı yerden kaldırdı. "Bunu yardım ettiğim bir aileye teslim etmem gerekiyor. Üç çocuklu genç bir dul. Gilmor Sokağı'nın nerede olduğunu biliyor musunuz? Limandan birkaç blok ötede?"

"Evet. Zor bir mahalle. Gerçekten oraya yalnız gitmene izin vereceğimi mi düşündün?"

"İzin vermek mi? Bir dahaki sefere sana söylemem," diye mırıldandı.

Kadının omuzlarını kavradı ve yüzünü onunkine birkaç santim yaklaştırdı, yüz hatlarını vahşet gölgeliyordu. "Birileri sadece sizin ve Kız Kardeşlerinizin sağlayabileceği bir formül arıyor. Muhtemelen bu kişi

ikisini kaçırdı bile. Bu topraklardan her ayrıldığınızda nasıl bir tehlikeye maruz kaldığınızı anlıyor musunuz?"

Yanlış bir şey yaptığını kabul etmeyi reddederek çenesini sıktı. "Bunu *yıllardır* yapıyorum, seninle tanışmadan çok önce. Sert kafalı, iri yarı bir bebek bakıcısının benimle savaşımasına ihtiyacım yok! Bunu kaç farklı şekilde söyleyebilirim, Tristan? Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Onun omuzlarını sıktı. "Artık her şey farklı ve sen de bunu biliyorsun. O kadar saf değilsin, öyleymiş davranmayı bırak. Tek başına gizlice gitmeyeceğine söz ver. Beni ya da Cael'i yanına al. Lütfen, Cassandra." Onu hiç görmediği sıkıntılı görünüyordu. Nedenini uzun uzun düşünmeye cesaret edemedi. Sinirli bir nefes çekti ve bu nefes Cassandra'nın saçlarındaki akik tellerini karıştırdı. "Peki, tamam. Söz veriyorum. Ama sen benim hançer."

Tristan kıkırdadı, gerginliği azaldı. "Aklımın ucundan bile geçmezdi. Ama en azından uçuş için emniyete almama izin ver." Arkasına uzandı, parmaklarını kadının omurgasında gezdirdi ve nefesinin kesilmesine neden oldu. Tabii ki fark etmişti. Gözleri parladı ve ağzının kenarı yukarı kıvrıldı. Kemerinden hançeri aldı ve kalçasındaki boş kılıfa yerleştirdi.

Bir elini kızın kaburgalarına doladı, başparmağıyla göğsünün yan tarafını sıyırdı, sonra diğer elini kızın kalçasına doladı ve onu kollarının arasına aldı. "Sert başlı, iri yarı bebek bakıcısı hizmetinizde."

Bir koluyla çuvalı kavradı ve diğer kolunu adamın güçlü omuzlarına doladı, parmaklarının altında çelik kadar sağlamdı. Bakışları adamın güçlü çene çizgisi boyunca, sonra da boynunun bronz teninde gezindi. Ona sokulmak, onun kadim, vahşi kokusunu içine çekmek ve kendini tamamen kaybetmek istedi.

Adam yere bir hava püskürtüp kanatlarını güçlü bir şekilde iterek gökyüzüne fırladığında Cassandra daldığı hayallerden sıyrıldı. Elini Cassandra'nın kaburgalarına yerleştirdi ve elbisesini çekiştirince yakasındaki mor dantel ortaya çıktı.

Gözleri renk cümbüşüne daldı, sonra bal kahverengisi irislerinin etrafındaki beyazları ortaya çıkaracak kadar genişledi.

" et!" diye bağırdı.

Çarpmasına saniyeler kalan ağaçtan uzaklaşmak için tam zamanında başını kaldırdı.

Cassandra'nın midesi bu hızlı hareket karşısında düştü ama rahatsız edici bir şekilde değil ve vücudu kahkahalarla sarsıldı.

Tristan'ın kıkırdaması kızın yanına doğru gürledi, onu azarlarken derin, ipeksi sesi yankılandı. "Bir dahaki sefere küçük bir uyarı? Neredeyse bizi öldürüyordum. Yani seni. İyileşebilirdim."

"Bununla başa çıkamayacağını biliyordum."

"Bir Kefenli Rahibe böyle bir iç çamaşırını nereden bulabilir ki?" diye homurdandı.

Kadın daha yüksek sesle güldü ve adam onu sıkıca kavradı, kanatlarını daha sert itti ve şehrin batı ucunu hedeflerken hızını artırdı.

Thalenn'in limanı aşağıda iki farklı dünyanın yan yana gelişi şeklinde uzanıyordu. Balıkçı tekneleri, katamaranlar ve yelkenliler, hepsi insan ya da rüzgâr gücüyle çalışıyor, limanın ölümlü tarafını tıka basa dolduruyordu. Fae tarafında ise birkaç devasa, büyüyle çalışan deniz aracı hakimdi: iki kargo gemisi ve muhtemelen Fae hükümet yetkililerinden birine ait olan lüks bir yat.

Balıkçılar ölümlü rıhtımları doldurmuş, avlarını çekerken yaklaşan alacakaranlıkla yarışıyor, kendi avlarını arayan martıları kovalıyorlardı.

Tristan gürültünün üzerinde süzüldü ve martılar aralarındaki yırtıcıyı tanıyarak onun gürleyen kanatlarına doğru dağıldılar. Rıhtımın ötesindeki mahalleye doğru süzüldü.

Eğri büğrü sokaklar ve köhne apartmanlardan oluşan bu topluluğa mahalle demek biraz abartılı olurdu. Ağır iş ve zor yaşam için tasarlanmış giysiler içinde sade bir şekilde giyinmiş ölümlüler, Delirium fabrikasındaki vardiyalarına gidip gelmek için sokaklarda acele ediyorlardı.

Vestian Muhafızları gecekondular mahallelerini sık sık ziyaret ettiğinden, Tristan Gilmor Sokağı'nın ortasına indiğinde ölümlülerin akışı bozulmadan devam ediyordu. Botları yol yerine geçen çamura battı.

Cassandra aşağı atlamaya çalıştı ama adam sıktı. "Emin misin

Seni buraya bırakmamı ister misin? Seni taşırsam daha temiz olur."

Ona sırtıttı. "Beni kollarından bırakmaya isteksiz misin Birdman?" "İzin seni sonsuza dek burada tutardım." İşaret parmağını okşadı

Parmağını göğsünün alt tarafında gezdirdi ve kadın kıkırdayarak ona vurdu.

"Daha önce de çamurda yüzmüştüm." Sesini soluk soluğa bir fısıltıya indirdi. "Biraz kirlenmekten korkmuyorum."

Tristan gözlerini kapadı ve inledi. "Beni kışkırtma, kadın."

Cassandra kıkırdadı. "Arkanda tahta bir yürüyüş yolu var. Pek temiz değil ama sağlam. Beni oraya koy."

Başını iki yana açtı ve Cassandra dişlerini boynunda nabız gibi atan damarın üzerinde gezdirmemek için elinden geleni yaptı.

"Görüyorum." Tristan botlarını çamurdan güçlükle çıkardı ve paytak adımlarla yürüme yoluna doğru ilerledi. Cassandra'yı acı verici bir yavaşlıkla tahtaların üzerine indirdi, onu kendine yakın tuttu ve vücudundan aşağıya doğru sürükledi. Ayakları kalaslara çarptı ve adam sebze çuvalını kaparak omzunun üzerinden geçirdi. Birkaç nefes boyunca birbirlerine baktılar, vücutları birbirine bastırılmıştı, adamın parmakları Cassandra'nın belinde geziniyordu.

Cassandra'nın kanı derisinin altında hızla akarken içsel bir savaş , Bir yarısı bu sorumsuzluğa haykırırken, diğer yarısı da Yüce Tanrılar'a onun ağzını bir kez olsun tatmasına izin vermeleri için yalvarıyordu.

Gözlerini kapadı ve alınlarını birbirine bastırdı, nefesi sert ve hızlıydı, onlara koyduğu sınırlarla en az onun kadar mücadele ediyordu.

"Kardeşim!" Küçük bir ses yukarıdan bağırarak transı bozdu. "Abla, yine bizi görmeye gelmişsin!"

Bayan Callas'ın ortanca çocuğu Benjamin, kızıl saçlı başını beş kat yukarıdaki korkuluktan uzattı.

Benjamin beş yaşındaydı, yaşına göre zayıf ve ufak tefekti ve çilli yüzünde her zaman bir gülümseme vardı. İki ön dişini kaybetmişti, bu yüzden selamlaması daha çok *Thithter* gibi geliyordu.

Tristan'ın kollarından kurtulan Cassandra, Benjamin'e bakarken gözleri parlıyordu; ona sağlamayı umduğu şeyi düşündükçe gözleri doluyordu.

annesi ve iki kardeşi bu ziyaret sırasında.

"Hey Bennie!" diye boğuk bir sesle bağırdı, sesi kalın ve işbirlikçi değildi. Boğazını temizledi. "Git annene burada olduğumu söyle, tamam mı? Ve bir arkadaş getirdim!" Tristan sırtarak çocuğa el salladı.

"Vay be. Sen bir Vestian Muhafızı mısın? ben de olmak istiyorum! Annem kanatlarım olmadığı için yapamayacağımı söylüyor ama ben ona inanmıyorum." Tristan güldü. "Senin için Vali Yardımcısı'na iyi şeyler söyleyeceğim." Benjamin aval aval baktı. "Bu harika olurdu!"

"Bennie, git annene söyle lütfen. Hemen geliyoruz. Acele edersen Memur Saros'un seni uçurması için zaman kalabilir." Cassandra Tristan'ı dürttü ve Tristan da onun kolunu çimdikledi.

"Tamam!" Genç çocuk ayağa fırladı ve heyecanlı ayaklarıyla kendisinden üç kat büyük bir çocuk gibi tahta kalaslara vurarak balkona fırladı.

Benjamin içeride kaybolur kaybolmaz Cassandra gözyaşlarına boğuldu, yüzünü ellerinin arasına gömdü ve onu tüketmekle tehdit eden hıçkırıkları bastırmaya çalıştı.

"Hey, *hey*," diye fısıldadı Tristan, ellerini yüzünden çekerek. "şey yoluna girecek. Bunu düzelterek."

Biz. Onu bu işe bulaştırmak istememişti ama göğsünde bir umut filizi yeşermiştir.

Kadın titreyerek bir nefes aldı ve adam yanaklarını avuçlayarak nasırlı başparmaklarıyla gözyaşlarını sildi.

"Kendini topla, Daredevil. Berbat durumdasın."

Bir kahkaha attı, gözyaşlarıyla ıslanmış kirpikleri adamın orantısız sırtışını bulanıklaştırdı. "Nasıl, Tristan? Bunu nasıl düzelterek ki?" Komisyoncu'nun ölümü, Thalenn'in Kurtarıcı Kardeşi olarak geçirdiği günlerin sona erdiğini neredeyse garantilemişti. "Bayan Callas yemek için minnettar olacaktır ama bu ne kadar sürebilir ki? Gelecek hafta Tapınak'a dönüp anılarını satacak. Peki ya unutulursa o çocuklara ne?" Gümüş rengi saçları ve koyu, boş gözleriyle ince, zayıf bir kadın hayal ederken gözyaşları yeniden diken diken oldu.

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim Cassandra," diye fısıldadı Tristan. "Yapar mısın

Bana güveniyor musun?"

Yüce Tanrılar ona yardım etsin, o yaptı.

Adamın gözlerinde bulduğu samimiyet karşısında kalbi yerinden çıkacak gibi oldu.

"Hadi gidip bu kadar nezaketle topladığınız yiyecekleri teslim edelim, sonra Bennie'ye genç hayatının heyecanını yaşatacağım. Ve yarın, bunu düzelteceğiz. Söz veriyorum."

Başparmağıyla alt dudağını okşadı ve umutsuzluğuna rağmen kalçalarının arasından ıslak bir sıcaklık yükseldi. Sanki ona dünyanın kasvetine rağmen böyle zevklerin mümkün olduğunu hatırlatmak istiyordu. Bunun için minnettardı, uyarılma onu neredeyse içine düştüğü çukurdan çekip çıkarıyordu. Adamın vücudu üzerindeki kontrolünü bu kadar kolay kullanmasına sinirlense bile.

Burun delikleri alevlendi ve keskin köpek dişleri parlayarak ona hınzır bir gülümseme fırlattı. "Bunun için vaktimiz olduğunu sanmıyorum, *dostum*."

Gözyaşlarını silerken gülerek onu itti. "Çok iğrençsin."

"Tüm sözde *kısıtlamaları* olan sensin." "Bir dahaki sefere Cael'i getireceğim."

Tristan'ın hızla Cassandra'nın dünyadaki en sevdiği seslerden biri haline gelen gürültülü kahkahası, oradan geçen birkaç ölümlünün dikkatini çekti.

Onu geçip kalaslardan aşağı indi ve binanın merdiven boşluğuna ulaşan dar, alçak tavanlı bir koridora döndü. Tristan onun hemen arkasından eğildi ve kanatlarını duvarlara sürtmek için sıkıştırdı.

Beş kat merdiven çıktılar ve kirli bir penceresi olan, soyulmuş kırmızı boyayla kaplı bir sahanlığa vardılar. Cassandra hafifçe soluk soluğaydı, şakaklarında hafif bir ter parıltısı vardı. Rahibelerin zorunlu eğitim seansları sayesinde bacakları sıcaktı ama yanmıyordu.

Tristan hiçbir çaba göstermedi. Muhteşem Fae vücuduna lanet olsun.

Cassandra numaralandırılmış kapıların sıralandığı loş bir koridora döndü. Etrafını koku ve seslerden oluşan yoğun bir sis bulutu sarmıştı; tıka basa dolu binanın içinde yaşanan hayatların kalıntıları. Sarımsak kokusu ve

Pişmekte olan soğanlar, ayrıca ağzını sulandıran diğer keskin, tanınmaz baharatlar. Bebekler ağlıyor, çiftler tartışıyor ve çocuklar kahkahalarla çığlık atıyor, enerjik ayak sesleri Benjamin'inki kadar gürültülüydü.

514 numaranın önünde durdu ve ince ahşap kapıya hafifçe vurdu. Kapı açıldı ve Benjamin minik ayaklarının üzerinde zıplayarak ve dilini son ziyaretinde dişlerinin olduğu boşluktan içeri sokarak ona baktı. "Uçuş için zaman var mı?"

Cassandra kıkırdadı ve çömelerek onun yanağını çimdikledi. "Eğer sorarsan *Güzelce*. Kardeşini de davet et."

Ciddi görümlü bir çocuk ayakkabısını odadaki tek yatak olan ikiz boy metal karyola çerçevesine vurdu.

Bayan Callas'ın en büyük oğlu, sekiz yaşındaki Lukas'ın saçları ağabeyininkilerle aynıydı ama gözleri derin ve karanlıktı; yaşlı bir ruh, bir çocuğun çelimsiz bedeninden dünyayı inceliyordu. Sanki annesinin taşıdığı ağırlığı, ailelerinin yoksulluğa ne kadar yakın olduğunu çoktan anlamıştı.

O dünya yorgunluğu her zaman gözlerini boyamamıştı. Bayan Callas'ın kurban edilmiş eski anılarında, kocasının kazasından önce, Lukas küçük kardeşi kadar kaygısız görünüyordu. Cassandra'nın göğsü, çok çabuk büyümek zorunda kalan Lukas'ın kaybettiklerini düşününce sıkıştı.

Bayan Callas köşedeki sandalyeden başını kaldırdı, bebek Gwendolyn memesine yapışmış, emziriyordu. "Rahibe Fortin, burada ne işiniz var?" Kadının yorgun gözleri koridordaki devasa Fae savaşçısına dikildi.

Cassandra kendi banyo odasından ancak daha büyük olan daracık odaya adım attı. "Korkmanıza gerek yok. Bu Memur Tristan Saros, benim... refakatçim."

Tristan kızgın bir kaşını kaldırdı ve o da bir kahkahayı bastırmak için mücadele etti.

Benjamin koşarak geldi ve neredeyse annesinin kucağına atlayacaktı, ellerini annesinin kalçalarına dayayarak zıplıyordu. "Lütfen, anne, lütfen, Lukas ve beni uçağa bindirebilir mi? Söz veriyorum bir hafta boyunca kavga etmeyeceğiz.

eğer evet dersen! Lütfen?"

Bayan Callas yüzünde endişeli bir soruyla Cassandra'ya baktı.

Cassandra bir elini onun omzuna koydu. "Tamamen güvende olacaklar. Size söz veriyorum."

Tristan başını kapıdan içeri eğdi ama tam olarak içeri adım atmadı. Sanki devasa bedeninin küçücük alanda görünmesinin Bayan Callas'ın tanıklık etmesi için çok acı verici olacağını biliyordu. Sebze çuvalını eşığın karşısındaki yere koydu. "Rahibe Fortin'i düşürmeden buraya getirdim. Bu iki genç beyefendiyle başa çıkabileceğime eminim, Hanımefendi."

Bayan Callas'a o geniş, çekici gülümsemelerinden birini attı ve kadın gözle görülür bir şekilde rahatlayarak küçük bir iç çekti.

"Puh-leeeeeeease, Mama!" Benjamin annesinin önünde secdeye kapandı. Ayaklar.

Bayan Callas oğlunun dramatizmine güldü ve bebeği kucağına alarak Silahlar. "Tamam, Bennie, tamam. Sakin ol. Evet, Memur Saros siz dinsizlerle başa çıkabileceğinden emin olduğu sürece sen ve Lukas *kısa* bir uçuşa çıkabilirsiniz."

"Ben bir Vestian Muhafızıyım, Hanımefendi. Çok daha kötülerıyla uğraştım," dedi Tristan. dedi.

"Bundan çok şüpheliyim." Bayan Callas yorgun bir gülümsemeyle karşılık verdi. Tristan kıkırdadı. "Uzun sürmez. Suya doğru birkaç tur atıp geri döneceğiz.

bunu yapmalı. Haydi çocuklar, gökyüzü sizi bekliyor!"

Benjamin hızla yaklaştı ve Tristan'ın kalçasına sarıldı, küçük kolları ancak sonuna kadar sığıyordu. Tristan, devasa eli çocuğun küçücük elini yutmadan önce Benjamin'in saçlarını karıştırdı.

Lukas yataktan sürünerek çıktı ve diğer elini utangaç çocuğa doğru uzatan Tristan'a çekingen bir şekilde yaklaştı.

Tristan, "Evin erkeği olmadan uçağa binmek doğru olmaz," dedi.

Lukas başını eğdi, bakır rengi saçlarını çekiştirirken temkinli bir gülümseme yayıldı. Tristan'a doğru yürüdü ve uzattığı elini tuttu.

"Pekâlâ hanımlar, gidiyoruz! Maceramız sırasında bizim için endişelenmeyin." İki çocuğu koridorda yönlendirirken Cassandra'ya göz kırptı.

Cassandra kapıyı kapattı ve çuvalı eline aldı. "Fazla bir şey olmadığını biliyorum ama sana biraz sebze getirdim."

Bayan Callas bebeği göğsünden çıkardı ve gömleğini yeniden düzenledi. Omzunun üzerinden Gwendolyn'in başının altına bir bez attı ve geçirmesini teşvik etmek için bebeğin sırtını ovmaya başladı.

"Cömertliğiniz için teşekkür ederim, Rahibe Fortin. Boşa gitmeyecek, özellikle de son *drahoma* kaldığından beri." Cassandra'ya çuvalı mutfaktaki küçük masanın üzerine koymasını işaret etti.

"Lütfen henüz Tapınağa geri dönmeyin. Çok fazla anınızı çektim. Rezervlerinizi oluşturacak zamanınız olmadan geri dönerseniz neler olabileceğinden korkuyorum."

"Başka seçeneğim yok, Rahibe. Risk ne olursa olsun ailemin açlıktan ölmesine izin vermeyeceğim." Gwendolyn annesinin kollarında miyavladı.

Cassandra, Bayan Callas'a doğru bir adım attı ve bebeği almak için kollarını uzattı.

Bayan Callas bebeği uzattı ve bebek başını salladı, sessiz bir hıçkırık çıkarırken iri mavi gözleri Cassandra'nın yüzüne yapıştı. Bayan Callas bezi Cassandra'nın omzuna örttü ve Cassandra bebeği göğsüne yaslayarak sıcak, yumuşak sırtını daireler çizerek ovdu.

Cassandra burnunu Gwendolyn'in kadifemsi çilek sarısı saçlarına dayadı ve onun kokusunu içine çekti; o kadar taze, yeni ve masumdu ki, henüz dünyanın pisliğiyle kirlenmemişti.

"Yüce Tanrılar üzerine yemin ederim ki, Hanımefendi, size ve ailenize yardım etmenin bir yolunu bulacağım."

Bayan Callas kuru ve acı bir kahkaha attı. "Yüce Tanrılar bizi uzun zaman önce terk etti, Rahibe. Bu salonlarda dolaşan tek Tanrıça Yabancı'dır."

BÖLÜM YIRMI ALTI

CASSANDRA VE XENIA Perşembe günü akşam yemeğinden sonra Büyük Salon'a döndüler ve viski rengi deri koltuklara yerleştiler; üzerlerinde ardıc meyveleri ve nane ile tatlandırılmış, dumanı tüten bir demlik bitki çayı vardı. Önlerindeki alçak masaya.

Cassandra, alacakaranlığın lavanta rengi ışığının büyüğü avizenin kehribar rengi parıltısına karıştığı bu rahat alacakaranlık saatlerinin tadını çıkarıyordu.

Bu sabahki eğlenceli gösteri dışında Tristan'ı bütün gün neredeyse hiç görmemişti. Tristan ve Cael bedensel mükemmelliğin zirvesinde olabiliyorlardı, ama doğaüstü zarafetleri Flow'un yavaş ve ölçülü pozlarına uymuyordu.

Tristan ve Cael kanatlarını dengeleyemeyip pozlarını koruyamayarak defalarca çakıllara düşerken Xenia histerilerini güçlkle bastırdı. Seansın yarısında Cael sinirli bir şekilde uluyarak ringden dışarı fırladı, Xenia'nın endişeli gözleri çiçeklerle kaplı kafeslerin arasından onu takip ediyordu.

Tristan omuz silkti ve arkadaşının patlamasından utanarak kız kardeşlere baktı. Ama Yüce Tanrılar onu kutsasın, dengesini ne kadar sık kaybetmesine rağmen yenilgiyi kabul etmek istemeyerek denemeye devam etti.

Seans merhametli bir şekilde sona erdikten sonra Cassandra onun zarif kanatlarındaki tozu temizlemesine yardım etti ve ellerini kanatların üzerinde gezdirirken güldü.

saten t  yler.

Onun dokunuşuyla titreyerek her bir muhteşem, yanard  ner santimi ortaya   ıkardı. Her bir simsiyah t  y  n i  inde saklı olan renklere hayret etti,

G  neş ışığı o hareket ettik  e spektrumun farklı kısımlarını aydınlatıyordu. Kanatlar adamın kaslı sırtıyla k  rek kemiklerinin hemen altında birleşti ve kadın t  y  n deriyle buluştuğu b  lgede ge  ici bir parmak gezdirdi.

Tristan m  stehcen bir şekilde inleyerek Cassandra'nın dikkatini kendi en hassas b  lgelerine   ekti. Kanatlarını sırtına doğru   ırttı ve Cassandra'nın kulağına fısıldarken ellerini kasıklarının   n  nde sallandırdı. "Dikkatli ol *dostum*. Eğer bana dokunmaya devam edersen t  m bu iffetli Rahibelerin   n  nde kendimi iyice rezil edeceğim."

Ona şeytani bir sırtış fırlattı ve ellerini terden sırsıklam olmuş omuzlarına koydu. "Zaten bu sabah onların   n  nde kendini iyice rezil ettin Birdman."

Adam kızın burnuna bir fiske vurdu ve kız, adam ona tembel bir g  l  mseme hediye ederken g  lerek uzaklaştı.

B  t  n g  n onu en son o zaman g  rm  şt  . Ne yemeklere gelmişti ne de mutfak g  revi i  in ona katılmıştı.

Cael diğer masadaki Başrahibe ve Rahibeleri eğlendirmek zorunda kalmıştı. *Eğlendirmek*, Cael'in Rahibelerin kendisine y  nelttiği sorulara verdiği bir ya da iki kelimelik yanıtların c  mert bir tanımıydı.   gle yemeğinin yarısında,   abalamayı bırakıp avluya ve B  y  k Oda'ya doğru bakmaya başladılar, koyu renk sa  lı, koyu renk kanatlı bir Muhafız'ın gelip sohbet boşluğunu dolduracağını umuyorlardı.

Akşam yemeğinden sonra -bir   nceki gece Tristan'ın lezzetli yahnisinden sonra biraz hayal kırıklığı yaratan yavan bir domuz kızartması- Cassandra mutfağa girmeye cesaret etti.

Buzdolabında envanter   ıkarmakta olan Eklan Hanım'a yaklaştı. "Eklan Hanım?   ay i  in su kaynatmamın bir sakıncası var mı?"

Yaşlı kadın kaleminin   fkeli   iziklerine ara verdi. "Misafirim olun." Cassandra

gitmek i  in d  nd   ama Bayan Eklan bağırdı:

"O muhteşem kas yığını bug  n neredeydi? O daha   ok

sen." Eklan Hanım asi kaşlarının altından Cassandra'ya baktı.

"Biz sadece arkadaşız, Eklan Hanım."

"Bundan emin misin kızım?"

Cassandra ofladı. "Ne olursa olsun, onun programını tutmuyorum. Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Eklan Hanım işine dönmüş, Cassandra her kelimesini duysa da kendi kendine mırıldanıyordu. "Otuz yaş daha genç olsaydım, bekâret yemini olsun ya da olmasın, ona bir ağaç gibi tırmanırdım."

Cassandra esnek deri koltuğa gömülürken hâlâ yaşlı kadının sözlerine kıkırdıyor, Tristan'ın yokluğundan dolayı içine dolan endişeyi görmezden gelmeye çalışıyordu. Bütün gün kendini onun iyi olduğuna, muhtemelen saha dışındaki ipuçlarını takip ettiğine ikna etmeye çalışmıştı. Ayrıca, bugün Başkan Yardımcısı'yla Cassandra ve Xenia'nın soruşturmaya resmen katılmaları hakkında konuştuğunu söylemişti. Ve Bayan Callas'la ilgileneceklerine söz vermişti. Elbette her an dönebilirdi.

Cassandra kaynar çayını dikkatle yudumladı, dilinin ucunu yaktı ama taze, tatlı tadının tadını çıkardı. "Dün gece kütüphaneye yaptığın gezi nasıldı?" Kaşlarını salladı, Xenia'yı kızdırmak için eline geçen bu nadir fırsat için minnettardı.

Xenia Cassandra'nın sataşmalarına aldırmandan çay fincanıyla oynadı. "Cael ve ben seansın ilk yarısını Thalassium'u araştırarak geçirdik. İnanılmaz derecede değerli. Tek bir onsu bin *drahmiden* fazla ediyor ve yüz galonluk bir Delirium partisini stabilize etmek için sadece bir miktar serpmek yeterli. Aslında oldukça güzeldir. Rengi koyu mavi. Ve ham haliyle bir elması andırır."

Cassandra neredeyse çayını tükürüyordu. Yutkunmak ve sakin görünmek için çaba sarf etti. Gerçi doğrusu bütün gün bu teyidi duymayı beklemişti. Tristan dün gece mutfakta Thalassium'dan bahsettiğinden beri.

Bu sırrı daha ne kadar saklayabilirdi? Görünüşe göre soruşturma artık Broker ile

kolye ve Opheron.

Cora, Richelle ya da Rahibe Kouris'i bulma umutları varsa, itiraf etmesi gerekiyordu.

"Vay canına, bu... bu çok ilginç," diye mırıldandı Cassandra. "Seansın ikinci yarısını neyi araştırarak geçirdin?"

"Trophonios, Delirium'un gelişimi ve hafıza çıkarma ritüeli hakkında metinler. Henüz hiçbir şey öne çıkmadı. Tüm oturum bilgilendirici olsa da hayal kırıklığı yaratacak kadar profesyoneldi."

"O zaman neden bu kadar hülyalı görünüyorsun?"

Xenia çay fincanını höpürdeterek içmeden önce uzun bir nefes verdi, sonra da ağzını kaynatırken dudaklarını ısırıp emdi.

"Çünkü bana bir değerim olduğunu hissettirdi," dedi Xenia. "Sanki bilgim önemli ve... değerliymiş gibi. Sanki Kız Kardeşlerimizi aramaya bulunuyormuşum gibi. Ben senin gibi korkusuz değilim Cass. Thalenn'e gidip zehirli Fae piçlerini avlayacak, bar sahipleriyle görüşecek ya da aileleri yok olmaktan kurtaracak değilim. Ama yardımım için o kadar minnettardı ki kendimi işe yarar hissettim. Bana böyle hissettiren tek kişi sensin. Bunu başka birinden duymak güzeldi. Hâlâ onun bir pislik olduğunu düşünsem bile."

Cassandra kıkırdadı ve arkadaşının elini sıktı. Tristan ondan yardım istediğinde o da aynı şekilde hissetmişti.

Kefenlenmiş Kız Kardeşler olarak etki alanları sınırlıydı ve bırakın çevrelerindekiilerin koşullarını, kendi koşullarını değiştirmek için bile çok az şey yapabiliyorlardı. Cassandra'yı en başta anıları avlamaya ve hazineleri çalmaya iten de bu güçsüzlüğe duyduğu öfkeydi; ölümlü kanı ve bileğindeki dövme yüzünden onu yok saymaya meyilli bir dünyaya karşı isyan etme ihtiyacı.

Xenia sözlerine şöyle devam etti: "İncelenecek daha pek çok kaynak materyal var. Benden gece devriyesi sırasında bazı ek metinler getirmemi istedi. Senin ve Tristan'ın yarın gece Opheron'u avlamaya gideceğinizden bahsetti."

"Cael sana bundan bahsetti mi?"

Xenia gizemli bir şekilde, "Öyle," dedi.

"Tristan'ın Opheron'u *nasıl* tuzağa düşürmeyi planladığını söyledi mi?" "Söyledi," dedi Xenia, aynı derecede gizemli bir şekilde.

"Peki bu bilgiyi benimle *paylaşacak* mısın?"

"Hayır, sanmıyorum. Sadece bu gece ve yarın bütün gün bunu takıntı haline getirirsin." Xenia onu çok iyi tanıyordu.

"Peki bana söylememenin işe yarayacağını nereden çıkardın?" Cassandra kuşkuyla havladı.

Xenia çayını yudumlarken kirpiklerini Cassandra'ya doğru kırıştırdı. jant.

Cassandra tartışmaya fırsat bulamadan, büyük ahşap kapı Dehlizler gıcırdayarak açıldı ve içinden bir enerji çatırtısı geçti.

Tristan içeri girdiğinde Cassandra'nın gerginliği eriyip gitti. Gözleri odanın öbür ucunda Cassandra'nın kilerle buluştu ve adımlarını hızlandırdı. "Kardeşlerim, sizi yakaladığıma sevindim."

Odadaki diğer Rahibeler beklentiyle başlarını kaldırdılar, sonra da hitap edilen Rahibelerin kendileri olmadığını fark edince dudak büktüler.

"İyi haberlerim var. Vali Yardımcısı sizi soruşturma ekibinin resmi sivil üyeleri yapmayı kabul etti. En kısa zamanda Baş Rahibe'yi uyaracak-"

Kapı çarparak açıldı ve kulak tırmalayan bir çatırtıyla duvara çarptı.

Arka ayakları üzerinde şaha kalkmış, keskin dişlerini saldırgan bir hırıltıyla açmış devasa bir kutup ayısı kapı aralığını doldurmuştu. Canavarın boncuk gibi siyah gözleri Cassandra'nın üzerine dikildi.

Büyük Oda'daki tüm Rahibeler nefes nefese kalmış, bakışları yaratıkla Cassandra arasında gidip gelmişti.

Tristan bile konuşmaya cesaret edemedi. Sandalyesinin önüne geçti, eli tabancasıydı ve kanatları bir saldırı için açılmıştı.

Kutup ayısı ağır bir gümbürtüyle sağlam pençelerinin üzerine düştü, sonra başı eğik, tüyleri diken diken, yavaş adımlarla odaya girdi. Durgun ama yırtıcı bir adım.

Canavar yaklaşırken fokurdayan bir hırıltı çıkardı, dişlerinden tükürük damlıyordu.

Cassandra nefesini tuttu, Tristan'a yaklaşırken kalbi hızla çarpıyordu.

"Kenara ekil, Hayaletgezer," diye homurdandı ayı kaba, parçalanmış bir sesle.

Tristan omzunun üzerinden Cassandra'ya baktı, o da kaderine boyun eğmiş bir şekilde başını salladı. Sandalyesinin arkasına geçti ama kanatlarını içeri çekmedi. Tabancasını da bırakmadı.

Kutup ayısının beyaz kürkü dalgalandı, burnu dzleşirken ve uzuvları kısalırken lacivert bir elbiseye dönüştü.

Başrahibe zarif burnunun ucuyla, yeni yeni filizlenmeye başlayan meydan okumasına rağmen sinmiş olan Cassandra'ya baktı.

"Evet," diye fısıldadı Başrahibe, Cassandra'nın şimdiye kadar duyduğu en sessiz, en korkunç sesle, "Az nce Vali Yardımcısı'ndan *ilginç* bir mesaj aldım."

Sessizlik, mezarlıktan geçen soğuk bir rüzgâr gibi odayı kapladı.

"Ayağa kalkın, Rahibe Fortin."

Cassandra itaat etti, cübbesi sandalyenin üzerinden kayarak sallanmaya başladı. Ayaklar.

"Benim etkili bir lider olduğuma inanıyor musunuz?" diye sordu başrahibe, Cassandra'yı hazırlıksız yakaladı. Bir kutup ayısının çenesinde ölümle sonulanmayacak bir cevap bulmaya çalışırken ağzı ölmek üzere olan bir balık gibi açıldı.

Başrahibe sözlerine şöyle devam etti: "Bana yle geliyor *ki*, eğer beni etkili bir lider olarak görseydiniz, bu soruşturmaya katılma talebimi reddederdiniz, çünkü bu işin üstesinden gelebileceğime gvenirdiniz."

Tristan araya girdi. "Başrahibe, bu Rahibe Fortin'in suçu değil. Başkan Yardımcısı'ndan onu ve Rahibe Cirillo'yu resmi ekip yesi yapmasını talep ettim."

Başrahibe Tristan'a hitap ederken derinliksiz gözlerini Cassandra'dan ayırmıyordu. "Peki neden bu zel Rahibeleri seçtiniz, Memur Saros?"

Cassandra'nın kalbi kaburgalarına çarpıyor, Tristan'ın gece maceralarını açığa vurmaktan nasıl cevap verebileceğini merak ediyordu.

"Şey, Başrahibe, hem yetenekli bir Hafıza Çekiciye hem de Tapınak kütüphanesine bilgili bir erişime ihtiyacım olduğu için, onlar doğal seçim gibi göründü. Seçimlerime itirazınız var mı?"

Başrahibe'nin bakışları Tristan'a kaydı, burun delikleri alevlenirken soğuk ve güzel yüzündeki diğer tüm özellikler son derece sakın kaldı.

Başrahibe, "Bir Vestian Muhafızı'nın kararlarını sorgulamak bana düşmez," diye söze girdi. "Ama eminim ki Rahibelerin dikkatlerinin dağılmaması ya da herhangi bir tehlikeye maruz kalmamaları gerektiğini takdir ediyorsunuzdur. Ne eğitimden muaf tutulacaklar ne de vardiyalarını bir saatten fazla kısaltabilirim ki bu süreyi kahvaltıdan sonra kullanabilirsiniz. Herhangi bir ek zaman Tapınağın çalışma saatleri dışında bulunmalıdır. Ve sadece bir hafta boyunca size yardımcı olmalarına izin vereceğim."

Cassandra'nın midesi sıkıştı. Bir hafta mı? Bu uğursuz karmaşayı çözmek için mi? İmkansız.

"Bir hafta yeterli, Başrahibe. Cömertliğiniz için teşekkür ederim. Çalışmalarımızın Rahibelerin görevlerine engel olmayacağına söz veriyorum. Memur Zephyrus ve ben onları hayatımız pahasına koruyacağız. Size söz veriyorum."

Tristan Başrahibe'nin önünde eğildi ve Başrahibe onun saygısından dolayı ellerini çözdü.

Başrahibe Cassandra ve Xenia'ya baktı. "Sanırım ikiniz de bu düzenlemeyi kabul ediyorsunuz?"

"Evet," diye cevap verdi iki arkadaş uyum içinde.

"Pekala. Başkan Yardımcısı'nın emirlerine karşı gelmeyeceğim. Ancak, tüm önemli gelişmelerden haberdar edilmem gerekiyor, Subay Saros. Siz ve ben güncellemeler için her gün buluşacağız."

Cassandra itiraz etmek için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Başrahibenin kaybolma olaylarına bir şekilde karıştığına dair şüphelerinden kurtulamıyordu. Başrahibe'nin Tristan'la bu görüşmeleri yapmakta ısrar ederek onları engellemek istediğinden şüpheleniyordu. Ama şimdi bu konuyu açmanın bir yararı olmazdı.

"Nasıl isterseniz, Başrahibe," dedi Tristan.

Başrahibe sertçe başını salladı. "Hepinize iyi akşamlar. Övgüler

Letha."

"Letha'ya şükürler olsun!" diye haykırdı Rahibeler.

Başrahibe topukları üzerinde dönerek Büyük Salon'dan çıktı ve kapıyı arkasından çarptı.

"Daha kötüsü de olabilirdi," diye kıkırdadı Xenia.

"Daha iyi olabilirdi," diye düşündü Cassandra sandalyesine çökerken.

"Cael'in bana yirmi *drahmi* borcu var," diye mırıldandı Tristan.

"Ne?" Cassandra sordu.

"Hiçbir şey." Cassandra'nın gözlerinden kaçarak ve ceketinin fermuarıyla oynayarak başını salladı. "Gitmem gerekiyor. Eğer Cael'i devriyeden hemen almazsam beni uykumda boğabilir."

Cassandra'nın önünde çömeldi, ellerini sandalyesinin kollarına dayadı, sonra yakınına eğildi, yakınlığı kanını derisinin çekti.

Adam fısıldarken baharatlı, odunsu kokusunu içine çekti, "Bu gece yarısı vardiyam bittiğinde pencerenin önünde buluşalım. Seninle konuşmam gerek."

Cassandra titremesini gizlemek için ellerini birbirine kenetledi. O *biliyor*.

Bir şekilde kolyeyi onun çaldığını anlamıştı. Onunla başka ne hakkında konuşmak isteyebilirdi ki?

"İyi geceler, Rahibeler," diye seslendi Tristan odadakilere, avluya doğru ilerlerken, ardından yüce iç çekişler akıyordu.

"Bu da neydi şimdi?" Xenia sordu.

"Gece yarısı onunla dışarıda buluşmamı istedi."

Xenia'nın kaşları saç çizgisine doğru sıçradı.

Cassandra soğukkanlılığını korumak için mücadele ederek, "Kes şunu," diye söylendi. "Eminim soruşturmayla ilgilidir, çünkü bütün gün ortalıkta yoktu. Benimle konuşması gerektiğini söyledi."

Xenia dudağını ısırdı, kahkahası boğazında düğümlendi. "Gece yarısı mı? Soruşturma ile ilgili olsaydı, yarın sabaha kadar bekleyebilirdi. Nuh-uh. Fazla *konuşmaya* niyeti olduğunu sanmıyorum."

Xenia haklı olabilir mi? Kesinlikle haklı değildi. Tristan sadece onunla özel olarak yüzleşmek, yaptıklarını itiraf etmesini sağlamak istiyordu.

Gerçi Xenia'nın vardığı sonuçlar Cassandra'ya bir fikir vermişti.

Belki *de* onun dikkatini bir şekilde dağıtabilir, suçlamalarını unutturabilirdi.

Sandalyesine yerleşip çayını yudumlarken iç geçirdi ve başrahibeyle yaşadığı korkunç karşılaşmanın etkisinden kurtulmaya çalıştı.

Ve bir plan oluşturmaya başladı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI YEDI

IİKİ YÜZ YİRMİ SEKİZ YILLIK HAYATINDA Tristan devasa canavarlarla karşılaşmış, Ethyrios'un en güçlü Fae'leriyle mücadele etmiş ve her iki türden de en ağır suçları işlemiş azılı suçluları avlamıştı. Hayal edilebilecek ahlaksızca eylemler - hepsi de en ufak bir sinir belirtisi olmadan.

Bu yüzden gece yarısından önceki dakikalarda çeşmeye tünemiş, nöbetinin bitmesini ve Cassandra ile buluşmayı beklerken yaşadığı gerginliğe şaşırılmıştı.

Bacağı çılgınca bir hızla sallanırken, ayaklarının dibindeki unutmabeni çiçeklerinin yumuşak mavi yüzlerini karıştırırken, Oblivion Tanrıçası'nın heykeli ona bakıyordu. Birkaç saniyede bir, buhar çıkaran bir tencere gibi basıncı azaltmak için tüylerini hışırdatıyordu.

Daha önce, Tristan Başkan Yardımcısı ile konuşmak için ayrılmadan önce, Rahibe Andino kayıp Rahibelerin oda arkadaşlarının anılarını iki Windrider'la birlikte çekip görüntülemek için gönüllü olmuştu. Kollarını sıvayıp Cael ve Tristan'ın çıplak kollarını kavramasını sağlamak için aşırı istekli görünüyordu.

Tristan, her iki türden bazı dişiler ve erkekler üzerindeki etkisinin farkındaydı. Flört etmeyi sevse de, gerçekten karşılık veremeyeceği durumlarda yakınlık göstermekten kaçınmaya çalışırdı. Ancak Rahibe Andino da dahil olmak üzere bazı kişiler onun güler yüzlülüğünü ilgi zannedip kendilerini ona atıyorlardı.

Ne yazık ki Rahibe Andino, Tristan'ın istediği kadın değildi. Sadece bir kadının çarpıcı yüzü, karşı konulmaz vücudu ve çapkınlığı

Bu sabah uyandığında, soruşturmaya konsantre olabilmek için ihtiyacını bastırma çabasıyla kendini kurutarak sikini yumruklarken aklına alay gelmişti.

Sonra küçük Daredevil o aşağılayıcı Flow seansından sonra kanatlarını okşadığında, neredeyse pantolonuna boşalacaktı, elini becerdikten sonra kazandığı tüm odaklanma anında yok oldu.

Gerginliği azaltmak için duştan sonra iki kez daha serbest kalması gerekmişti. Ve onu görmenin cazibesinden kaçınmak için kahvaltıyı atlamıştı.

Cael'le birlikte Tapınağın derinliklerindeki küçük bir taş odada Rahibe Andino'yla anıları incelediklerinde arzusu nihayet azalmaya başlamıştı.

Rahibe Andino saçlarını çözerek büyük bir gösteri yaptı, bakır tellerini agresif bir şekilde yüzlerine fırlatırken, anıların saçları açıkken daha güçlü bir şekilde aktığını iddia etti. Rahibe Fortin dünkü izleme sırasında saçlarını arkadan bağlamıştı, bu yüzden Tristan bunun saçma olduğunu biliyordu - Rahibe Andino'nun beceriksizce bir baştan çıkarma girişimi.

İki hafıza da işe yarar bir şey göstermiyordu. Gerçi birinin kenarlarında garip bir parıltı vardı.

Görüntüleme seansından sonra Cael, Rahibe Andino'dan şişeleri kendisine vermesini istedi. Andino onları saklamaktan mutluluk duyacağını ve Cael ile Tristan'ın her türlü ihtiyacı için kendisini hazır tutacağını söyledi. Cael karakteristik kabalığıyla onu susturdu ve Rahibe sessizce şişeleri teslim etti, gözleri yaşlı bir şekilde odadan hızla çıktı.

Dış kapıyı kapatır kapatmaz Cael çenesini ovuşturarak, "O ilk anıyla ilgili bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Sen de mi fark ettin?"

"Kenarları bulanıktı. Diğerleri ve dün Rahibe Fortin ile birlikte izlediğimiz anılar ise keskin ve netti. Acaba neden?"

"Belki de onları tekrar izlemeliyiz. Yine de Rahibe Andino'yu geri çağırmaya pek hevesli değilim."

"Ben de öyle." Cael ürperdi, bir elini dalgalı saçlarının arasında gezdirdi.

"Bekleyelim ve onları yarın Rahibe Fortin ve Rahibe Cirillo ile birlikte görelim." "İyi fikir," diye karşılık verdi Tristan, Cael'in sıradan sözüne sırtarak

Rahibe Cirillo. Cael Rahibe Cirillo'ya karşı Tristan'ın daha önce hiç kimseye karşı görmediği kadar nazık davranıyordu. Belki de kütüphanede ona saçmalıklarını söylediği . Pek az kişi -kesinlikle hiçbir *ölümlü*- bunu yapacak kadar cesur olabilmişti.

Tapınağın çanları gece yarısını çalarak Tristan'ın dikkatini tekrar günümüze çekti ve Cael nöbeti devralmak için kapıdan içeri girdi.

"Mümkün olan son dakikaya kadar bekliyorsun, ha?" Tristan homurdandı.

"Ateşli bir randevun mu var, Saros?" Cael'in fırtınalı gri gözleri eğlenerek parladı.

"Aslına bakarsan var." "Rahibe Andino'ya selamımı söyle."

"Göt herif," diye kıkırdadı Tristan, arkadaşının omzuna bir tokat atıp vedalaşarak odalarına doğru yürüdü. Titreyen sinirlerini yatıştırmak için birkaç derin nefes aldı, sonra pencereden içeri girdi.

Dehlizlerin arkasındaki gölgeli alanı sadece yukarıdaki ay ve pencerelerden gelen zayıf ışık aydınlatıyordu. Kendi odaları dışında hiçbir oda mülkün bu kısmına bakmıyordu, bu yüzden Rahibe Cirillo'dan başka birinin onları görme riski çok azdı.

Görülecek bir şey olduğundan değil.

Tristan, Cassandra'nın sınırlarına saygı duyuyordu ve ondan sadece Callas ailesiyle ilgili planlarını paylaşırken yalnız kalmak için kendisine katılmasını istemişti.

Ormanın kenarındaki bir ağaca yaslanmış, Cassandra'nın ortaya çıkmasını beklerken hafif bir esinti yaprakları karıştırıyordu.

Yükselen pencerede koyu renk bir saç ve ardından sarı buklelerden oluşan bir karmaşa belirdi ve Tristan'ın hassas Fae kulağı fısıltıyla yapılan bir konuşmanın sonunu yakaladı.

"....swear, eğer bizi gözetlemeye kalkarsan seni uykunda öldürürüm.

Şaka yapmıyorum, Zee! Sen kendi işine bak, pis kuş. Hiçbir şey olmayacak."

"Ha! Sen *böyle* giyinmişken mi? Kimi ikna etmeye çalışıyorsun? Kendiniz mi, o mu, yoksa Yüce Tanrılar mı?"

Cassandra dışarı çıktı ve pencereyi çarparak kapattı, sonra dönüp onu izlerken buldu, yanaklarında sevimli bir kızarıklık vardı. Sonra yüzünün altına baktı ve Rahibe Cirillo'nun yorumunu anladı.

Vay anasını.

Hayal edilebilecek en ince askılara sahip kısa, ipeksi beyaz gecelik -çıplak bacaklarını gecenin ılık havasına maruz bıraktı. Pencereden gelen ışık kumaşı neredeyse yarı saydam hale getirerek altındaki vücudunun şeklini aydınlattı. Pırıl pırıl kumaş akıllara durgunluk veren her kıvrımın üzerinde dalgalanıyor, çökmekte olan yuvarlak kalçalarının üzerine dökülmeden önce gslerinin kabarıklığını zar zor örtüyordu. Parmaklarını, koyu, tatlı dalgalar halinde beline dökülen bağlanmamış saçlarında gezdirmek için can atıyordu.

Onu ıplak ayak parmaklarının ucuna kadar içine çekti.

Parlak kırmızıya boyanmış. Arsız küçük asi.

Gecelikle aynı uzunlukta ve aynı malzemedен yapılmış açık pembe bir bornozu bağlamadan önce bir süre bakmasına izin verdi.

Sonunda konuşma yetisini yeniden kazandı. "Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? Sen *bunu* giyerken ellerimi kendime saklamamı mı bekliyorsun?"

Bir kaşını kaldırdı, kendini beğenmiş bir glmsemi yastık gibi dudaklarını büktü. "Gece yarısı genellikle böyle giyinirim çünkü genellikle *uyuyor* olurum. Neden beni bu kadar geç saatte görmek istediniz?"

Her ne oyun oynuyorsa, o da içindeydi. Ve Yüce Tanrılar ona yardım etsin, ilk o kırılmayacaktı.

"Kendini vme Daredevil, ben meşgul bir erkeğim. Müsait olduğum tek zaman buydu."

"yle mi?" ıplak ayaklarını yemyeşil çimlerin üzerinde sallayarak kasıla kasıla yürüdü.

Gsleri adımlarıyla birlikte zıpladıkça siki seğirdi ve aniden bu sabah  kereden fazla kendini tatmin etmiş olmayı diledi.

Bir kol boyu uzakta durdu, sanki ona dokunmaya cesaret ediyormuş gibi - bornozu çözdü, o küçük kayışları sıyırdı ve ağzını sivri bir meme ucuna doladı. Gergin iki küçük tomurcuk, ince kumaşın üzerinde bir kanıt gibi duruyordu.

Özellikle soğuk bir gece değildi.

Kesinlikle onunla oynuyordu.

Ilık bir esinti saçlarını karıştırarak tatlı bal ve gül ağacı kokusunu ona doğru savurdu ve neredeyse dizlerinin üzerine çökerek bir dokunuş, bir tat, artan ihtiyacını giderecek herhangi bir şey için yalvaracaktı.

Kararsızlık onu felç etti. Son birkaç gündür onunla flört etmiş, alay etmişti. Normal şartlar altında, işaretleri yorumlayacak ve onun rızasını aldıktan sonra, ona açıkça istediği şeyi verecekti.

Ancak bekâret yemini ve bunu sürdürme konusundaki ısrarı, oyun alanını dramatik bir şekilde değiştirdi. Karışık mesajlar başını döndürüyordu.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?" Gözlerini kırptırdı, geniş, mavi-gri gözleri skandal kıyafetine rağmen masumiyetin resmiydi.

Damarlarında kükreyen arzuyu susturmak için derin bir nefes aldı. "Callas ailesiyle ilgili."

"Oh." Kollarını göğsünde kavuştururken oyunu sona erdi, eğer yanılmıyorsa rahatlamıştı ama aynı zamanda utanmıştı. Sanki onun niyetini yanlış yorumlamıştı.

Ki vardı.

Çoğunlukla.

Başını öne eğdi ve adamın bakışlarına karşılık veremeyerek, "Doğru," diye mırıldandı. Ne olmuş onlara?"

Kadının ani tavır değişikliği karşısında neredeyse kahkahayı basıyordu; onu kollarının arasına alıp bornozunu yırtmasına ne kadar yaklaştığını bilmiyordu.

Adam deri ceketinin fermuarını açtı ve kızın kafası havaya kalktı. "Sakin ol, Rahibe. Sadece cebime uzanıyorum."

Ona yönelttiği öldürücü bakış ölümlü bir adamı yere sererdi. Adam sırtarak kadının öfkesini daha da körükledi ve nefesi hızlı hızlı kesildi, göğsü baştan çıkarıcı bir şekilde inip kalktı.

Ceketinin içinden bir zarf çıkardı ve ona uzattı.

"Bu nedir?" diye sordu.

"Aç ve gör."

Kapağı açtı ve katlanmış bir kâğıt çıkardı. Kadın başını eğerek uzun bir dakika boyunca kâğıdı okurken, adam ayaklarının üzerinde zıpladı.

Başını kaldırdığında yanakları gözyaşlarıyla boyanmıştı ve ağzı bir karış açık, kelimeleri bulmakta zorlanıyordu.

"Tristan, ben... Yapamazsın... Bu çok fazla. Bir günde yüz bin *drahmiyi* nasıl buldun?" Senedi yeniden katladı, zarfın içine koydu ve adamın yüzüne doğru itti.

Avuçlarını kaldırarak parayı almayı reddetti. "Vestian Muhafızı olarak aldığım maaş sayesinde kolonilere hiç dokunmadığım bir miktar *drahmi* ile geldim. Ne kadar uzun süredir hayatta olduğum düşünülürse, biraz faiz kazandı. Bu parada bir azalma olmayacak ve paraya da ihtiyacım yok. Bayan Callas'a ver. Değişiklik olsun diye iyi bir şey yapmasını isterim."

Tristan'ın kalbi kaburgalarını kırmaya çalışırken o tek kelime etmeden narin parmaklarının arasında sıkıldığı zarfa baktı. Ne düşünüyordu acaba?

Zarfı katladı ve ipeksi pembe elbisesinin cebine soktu.

Bornoz.

Sonra tam önünde durana kadar iki adım ilerledi.

Çenesini kaldırmış, dumanlı mavi gözleri minnettarlık ve... suçlulukla çalkalanıyordu.

"Ben... Ben bunu hak etmiyorum," diye fısıldadı elini onun yanağına koyarak.

Onun dokunuşuna sokuldu. "Her şeyi her zaman kendin yapmak zorunda değilsin Cassandra. Yardım istemek bir zayıflık değildir."

Kadın adamın başını aşağı çekerek ağzına baktı ve adamın kalbi kaçma çabalarını üçe katladı.

Parmak uçlarına kalkarak nazikçe, çok nazikçe dudaklarını Tristan'ın dudaklarına bastırdı; fısıltı yumuşaklığında bir sıyrıldı bu, sonra geri çekilip Tristan'ın gözlerinin içine baktı. "Teşekkür ederim, Tristan."

Tam geri adım atacak, bunun için bile Yüce Tanrılara şükredecekken

küçük bir tat aldığında, diğer elini onun yanağına vurdu ve ağzını onunkine yapıştırdı.

Köpek dişi, görkemli saldırısının gücüyle alt dudağını kesti ve kanından bir damla dilinin üzerinde eridi.

Kokusuna çok benzeyen bu tat -güneşin ısıttığı topraktan fışkıran bir gül gibi tatlı ve topraksı- adamın kendini tutmasını sağlayan son ipliği de kopardı.

Kolunu kızın beline dolayarak onu vücuduna doğru çekti, sonra diğer elini kızın kalın, yumuşak dalgalarına daldırdı. Başını eğerek öpücüğü derinleştirdi ve kendisiyle pek çok şekilde alay eden dudakları tüketti.

Ağzının kenarını yalayarak baştan çıkarıcı bir istekte bulunurken, unutulmuş bir anının parçacıkları zihninde canlandı.

Adam açtı ve kadının dili içeri girdi, bir soru oluşmaya başladığında kendi dili boyunca kendinden emin bir şekilde okşadı - şimdi soracak kadar aptal değildi, tüm o nefis inlemeleri serbest bırakırken değil.

Onları kendi iniltisiyle yankılayarak yaladı, ısırdı, emdi, onun sıcak, ıslak ağzının her yarığını keşfetti.

Kahretsin, çok lezzetliydi.

Onun her parçasının öyle olacağını biliyordu, dilini bacaklarının arasına sokmasına izin verirse muhtemelen aklını kaçıracağını biliyordu. Arzusunun derin ve misk kokusu, sikinin fermuarına doğru gerilmesine neden oldu.

Kollarını onun boynuna doladı ve mükemmel göğüslerini ona doğru bastırdı. Meme uçlarının sert tepeleri adamın göğsünü okşuyor, ipek geceliği ve ince pamuklu gömleği aralarındaki tek engel oluyordu. Karnı, adamın uyarılmışlığının sert çıkıntısına doğru itildi ve temasla kalçalarını iterken alçak bir homurtu ondan kaçtı.

Tatlı Amatu, derisinden dışarı fırlayacaktı.

Hafızadan kısa sahneler ortaya çıkmaya devam etti: tutarlı bir anlatıya dönüşmeyi reddeden görüntüler, sesler ve duygular.

Hayalleri bir kenara itti, kollarında kıvranan ve dilini yutan gerçek kadına konsantre olmaya karar verdi.

Adam kızın esnek kığını iki avuçla kavradı ve kız soluk soluğa adamın

Onu kollarının arasına alıp çıplak kalçalarını beline doladığında ağzını kapattı. Dişlerinin arasında alt dudağını çekiştirirken bornozu ve geceliği aralarında düğümlendi ve çıplak ayak parmakları kanatlarını gıdıkladı. Aletine doğru bir zevk sarsıntısı fırladı, o kadar patlayıcıydı ki neredeyse doruğa ulaşacaktı.

Kendini ağaca yaslanacak kadar sakinleştirerek, yüzünü görme ihtiyacıyla öpücüğü kesti. Kızın gözlerinde için için yanan ham arzu, içindeki uyuyan canavarı, daha aşağı Fae doğasını uyandırdı.

Ağzını geri alarak kendini bacaklarının arasındaki yumuşak sıcaklığa doğru bastırdı ve itişlerini dilinin vuruşlarıyla eşleştirdi. Kadın ona karşı dalgalandı, bir eliyle saç düğümünü kavrarken diğer eliyle gömleğinin üstünden geçerek göğsünü ve karnını keşfetti.

Dilini emerkenki sınırlı ten tene temas, onu acınacak bir şey yapmaya tehlikeli bir şekilde yaklaştırdı - onu yere atmak ve bekâret yemini lanetlenerek ona tamamen sahip olmak.

Saçlarını avuçladı, boynunu ortaya çıkardı ve burnunu uzun, soluk genişlik boyunca soktu, kendinden geçerek nefes alırken kokusunda tamamen kayboldu.

Diliyle çene çizgisini takip ederken, bir ömür önce orada kurumuş olan tuzlu gözyaşlarının tadını aldı. Dişlerini boynunun omzuyla birleştiği yumuşak deri tümseği boyunca sıyırdı ve kızın nefes nefese kalışı ilkel bir iniltiye dönüşerek *daha* da sertleşti - *daha fazlasını* talep ediyordu.

Güçlü bir şekilde ısırıldı, neredeyse deriyi kıracak kadar sertti ama tam olarak değil. Onu işaretlemek istemedi. Henüz değil.

Boynunu kavrayan adam, gözlerinin içine bakabilmek için geri çekildi ve fısıldadı, "Demek sert seviyorsun..."

...küçük hırsız."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

CTristan ona *küçük hırsız* diye seslendiğinde ASSANDRA'NIN İÇİ DONDU ve sonsuza dek içinde kalmaktan hoşnut olduğu kollarından atlamaya çalıştı. Saniyeler önce.

Ama onun kaçacağını tahmin etti ve elini daha sıkı kavradı. Boynuna doladığı eli o kadar büyüktü ki parmaklarıyla başparmağı neredeyse birbirine değiyordu. Diğer eli geceliğinin altından kışını kavradı, parmak uçları dantelli, gül rengi külotunun yan tarafına sokuldu. Yaptıklarından sonra kıştan başka bir şey söylemek çocukça geliyordu, bu yüzden kelimeden ürkmedi.

"Oh hayır," dedi. "Bu gece benden kaçmadan önce bazı sorulara cevap vermen gerekiyor."

Sakin sesine rağmen, adam da en az onun hissettiği kadar çözülmüş görünüyordu; skandal öpücüklerinin ardından dudakları ve boynu sızlıyordu. Hiç bu kadar *arzulandığını* hissetmemişti, sanki adam becerikli ağzı ve meraklı elleriyle vücudunu ezberliyordu.

Tristan onu yakınında tutuyordu, kalçaları deri pantolonunun arkasındaki sert, etkileyici uzunluğa bastırıyordu. Hareketsiz kalmak, ona karşı hareket etmemek için kalan azıcık iradesini kullanıyordu. Yirmi bir yıllık hayatı boyunca hiçbir şeyi içinde olmasını istediği kadar kötü istememişti. Herhangi bir parçasını -parmaklarını, dilini, sikini- seçmiyordu.

"Seni yere bırakırsam kaçmayacağına söz veriyor musun?"
diye nefes aldı. Kız konuşmadan başını salladı.

Ayak bileklerini çözmek için arkasına uzanmadan önce onun kışını sıktı. Sarkan ayakları yere değmeyecek kadar uzun boyluydu, bu yüzden parmaklarını saçlarından ve gömleğinin altından çıkarırken onu desteklemek için ellerini kaburgalarına yerleştirdi.

Avucunu V şeklindeki kasların üzerinde gezdirirken nefesi kesildi, kendini tutamadı.

"Birkaç şeyi açıklığa kavuşturana kadar bunların hiçbiri olmayacak, *küçük hırsız*."

Ayakları çimlere çarptı, geri çekilirken ayak parmaklarının arasında serin bir gıdıklanma oldu. Hemen onun vücudundaki ellerini, altındaki gücünü ve sıcaklığını özledi. Ama adamın dudaklarından dökülen cümle onu gerçeğe döndürdü.

"Bana neden öyle diyorsun?" diye sordu.

"Bunu *bana senin* söyleyebileceğini umuyordum. Beni öptüğün anda aklıma çok ilginç görüntüler geldi."

Bal kahverengisi gözlerinde solmayan bir şehvet ve biraz da eğlence vardı ama öfke yoktu. Saçları sevimli bir şekilde dağınıktı, mürekkep siyahı telleri gümüşü ay ışığında parlıyordu.

"Ne kadarını hatırlıyorsun?"

"Sadece orada burada parlıyor," diye başladı. "Parmağında, çenemde ve kaval kemiğimde acı hissedebiliyorum. Bana saldırdığını varsayıyorum, seni küçük dişi şeytan."

"Önce sen beni yakaladın!"

"Nedenini ama haklı olduğuma eminim."

"Tartışılabilir. Başka ne var?"

Gözlerini kapattı, sanki kayıp hafızanın dirilen parçalarını tarıyormuş gibi. "Demir bir çite tırmanan pelerinli bir figür görüyorum. Ortasında büyük mavi bir elmas olan bir kolye görüyorum. Birinin çılgılık attığını duyuyor ve rüzgârın kanatlarına çarptığını hissediyorum. Sanırım çılgılık atan sendin." Kıkırdadı, sonra gözlerini açtı ve ona doğru adım attı.

"Ve yüzünü görebiliyorum. Burnunu ve yanaklarını süsleyen çilleri." Parmaklarıyla çillerinin haritasını çıkardı.

"Bana kaşlarını çatarak bakan, büzülmüş dudakların." Başparmağını titreyen alt dudağının üzerinde gezdirdi.

"Ve mavi-gri gözler beni çırılçıplak soyuyor, beni hiç kimsenin göremeyeceği bir şekilde görüyor."

yabancının daha önce hiç sahip olmadığı." Gözleri, sanki derinliklerinde cevaplar arıyormuş gibi onunkilere dikilmişti.

Cassandra'nın nefesi kesilmişti. Bu tür olayları duymuştu, çıkarılan bir anının parçacıkları bir uzvun kesilmesinden sonra hayalet bir uzuv gibi yalvaranın zihninde kalıyordu. Ama bu sadece yalvaran kişi ile anının öznesi arasında güçlü bir bağ olduğu durumlarda söz konusuydu.

Tristan devam etti, "Ve sana küçük hırsız dediğimi duyabiliyorum. Bu konuda çok kızgındın." Kız ona ters ters baktı. "Evet! İşte bu bakış." Durdu, düşündü. "Birbirimizi nereden tanıyoruz Cassandra?"

Tuttuğu nefesi dışarı verdi - oyun bitmişti. İtiraf etme ve ilk seferinde olduğu kadar anlayışlı umma zamanı gelmişti"Opheron'un beni pusuya düşürdüğü gece İmparatoriçe'nin Kucağı'nda ne yaptığım konusunda yalan söyledim. Broker'dan bir ödeme almak için oradaydım. Vali Yardımcısı'nın Yaz Ortası Balosu'nun olduğu gece Alcander Pagonis'in karısından bir kolye çaldım. Geçen hafta Tapınağı ziyarete geldiğinde anılarında görmüştüm. Broker aracılığıyla satmayı ve *drahmiyi* Bayan Callas'a vermeyi planlıyordum, böylece daha fazla anı satmak zorunda kalmayacak ve unutulma riskiyle karşı karşıya kalmayacaktı. O gece beni soygun sırasında yakaladın. mülklerinde."

Kadının devam etmesini bekledi, hiçbir tepki vermedi; tam bir sorgulayıcıydı.

"Bana hafızanı geri çekmemi söyledin. Bu işten sıyrılmama yardım etmek ve Vicereine ile zor bir konuşma yapmaktan istedin."

Onunnefes nefese chuckle dalgalandı üzerinde onu
çıplak Cilt. "Sesler benim yapacağım bir şey gibi."

"Kızgın değil misin?"

"Senden hafızayı çekmeni istediysem nasıl kızabilirim? İstemiş olmalıyım çünkü beni alt edip onu alamazdın." Bu hakaret ve küstahlık karşısında kükredi. "Yine de bir Kefenli Rahibe'nin haneye tecavüzde nasıl bu kadar usta olduğunu merak ediyorum."

"Bu benim ilk işim değildi," dedi yapmacık bir gülümsemeyle.

İki nedenden dolayı geçmişte işlediği suçları itiraf etmekten korkmuyordu: Birincisi

Xenia'nın itirafını, tanıştıkları geceki kadar iyi karşılamıştı ve iki, Xenia önceki suçlarla ilgili anılarını çoktan hatırlamıştı.

"Son üç yılda düzinelerce aileyi kurtardım. Ama bana detayları sormayın çünkü o anıları çıkarttım."

"Zekice." Tristan etkilenmiş gibi başını eğdi. "Gerçi kolye soruşturmamıza bazı ilginç yeni komplikasyonlar ekliyor."

"Biliyorum. Cael sana bugün Xenia'yla kütüphanede ne bulduklarını anlattı mı? O mavi elmas aslında elmas değil, Thalassium."

Başını salladı. "İzleri o fiçide bu şekilde son buldu. Onu Broker için orada bırakmıştın."

"Evet, Opheron onu bulmuş olmalı. Ona ne yaptığını sordum, o da efendisine geri verdiğini söyledi. Pagonis'i kastettiğine emin misin?"

Tristan başını salladı, bütün gece boyunca ilk kez gözlerinde korku dolu bir parıltı vardı. "O yapmadı. Pagonis kolyenin kendisinde olmadığını iddia ediyor. Vestianlar'dan onu aramalarını istedi. Ve onu çalan suçluyu da."

Kız sesli bir şekilde yutkundu. Tristan aralarındaki mesafeyi kapatarak bir elini Cassandra'nın beline koydu ve diğer eliyle çenesini kavradı. "Seni *asla* ihbar etmem Cassandra. O gece seni tutuklamadım, şimdi de tutuklamak gibi bir niyetim yok."

"Peki ya Cael?" diye sordu titreyerek.

"Onunla ben ilgilenirim."

Vücudu gevşedi ve hafifledi, sanki omuzlarından büyük bir yük kalkmış gibiydi. Kalbinin derinliklerinde Tristan'a güvenebileceğinden şüphelenmişti. Bunun doğrulanması mutluluk vericiydi. Bu endişenin ortadan kalkmasıyla düşünceleri soruşturmaya geri döndü.

"Peki, kolye Pagonis'te değilse kimde?" diye sordu. Ve Opheron neden intikamcı patronunu böyle karşısına almaya cesaret etsin? Kız kardeşlerimin kayboluşuyla bir bağlantısı olduğunu mu düşünüyorsun? Birinin Delirium'un formülünü arıyor olması ve anahtar maddeyi içeren bir kolyenin kayıp olması tesadüf olamaz. Opheron bu iki vaka arasındaki bağlantı olmalı."

"Sanırım yarın gece anılarını çektiğimizde , değil mi?" Tristan sırtıttı, kesinliği ve küstahlığı onu daha da sakinleştirdi. "Kolyeyle ilgili potansiyel bir ipucu bulduğumuzu mümkün olan en kısa sürede Vali Yardımcısı'na bildireceğim, ondan kolyeyi arayan diğer Muhafızları geri çağırmasını isteyeceğim." Elini kızın yanağına götürdü ve başparmağını kızın elmacık kemiği boyunca gezdirdi. "Bu yüzden mi bana adını söylemedin?"

"Sana söylemenin bir şeyleri tetikleyebileceğini, suçumu hatırlamanı sağlayabileceğini düşündüm."

"Bu gece kesinlikle bir şeyleri tetikledin." Dolanmaları sırasında yerinden oynamış olan kolyesini yeniden ayarladı. Zinciri düzeltti, sonra küreyi kadının göğüs dekoltesine yerleştirdi ve parmak uçlarıyla göğüslerinin üst kabarıklıklarını okşadı.

Ellerini arkasında kavuşturdu, kendini onun kollarına atlayıp kaldıkları yerden devam etmekten alıkoydu.

Elini kızın saçlarına daldırdı ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Görünüşe göre seni unutmak konusunda tamamen yeteneksizim, Cassandra."

Kalbini durduran bir şefkatle ağzını onunkine bastırdı. Dudakları inanılmaz derecede yumuşaktı ve öpücüğünün tadı bağışlama gibiydi, hafif ve alaycıydı.

Zar zor dayanabildi.

"Bu akıl sağlığını kaybetmiş olman hiçbir şeyi değiştirmez Tristan," dedi onun ağzına karşı. "İffet yeminimi sihirli ellerin ve kalçalarıyla yok edemezsin."

Başını geriye atarak kahkahalar attı ve kız da bu kahkahaları yankılayınca onu tekrar vücuduyla aynı hizaya çekti, sonra saçlarını avuçlayıp başını geriye çekerek boynunu ortaya çıkarırken kışını kavradı.

Kulağına fısıldadı. "Belki bunlarla yapabilirim."

Dilini boynundaki nabız gibi atan damar boyunca gezdirdi, sonra nemli bölgeye üfleyerek kadının vücudunu ürpertti. Dudaklarını yeni hassaslaşan noktanın üzerinde gezdirdi ve kadın kısık bir inilti çıkarırken gözleri geriye yuvarlandı. Durumun kontrolünü kaybediyordu.

Zaten hiç yoktu.

"Tristan," diye yalvardı, ne için yalvardığından emin değildi - bir son mu yoksa bir başlangıç mı. Zonklayan nabızı boyunca keskin bir köpek dişini sıyırdı ve kadın tekrar inledi. Sonra kendine geldi. "Tristan, dur."

Geri adım atarak ellerini kadının bedeninden çekti, gözlerini endişe ve pişmanlık kaplamıştı. "Özür dilerim, ben-"

Parmak uçlarını onun dudaklarına bastırdı ve yumuşak sıcaklığın tadını çıkardı. "Özür dilemene gerek yok. Bu inanılmaz bir histi. Çok iyi. Devam edersen ne yapmana izin vereceğimden korkuyorum."

Ceketinin fermuarını çekerken ona hınzırca bir sırıtış fırlattı, kanatları hışırdadı. "Bu bana başka bir soruyu hatırlattı. Stygios aşkına, bir Kefenli Rahibe böyle öpüşmeyi nereden biliyor?"

Saçlarını omzunun üzerinden çekerken bir kahkaha attı. "Söylemeyeceğine söz verir misin?"

Bir elini kalbinin üzerine koydu. "Ben sağduyunun ruhuyum, Daredevil."

"Gençliğimden beri kirli anıları çalışıyorum. Göz açıcı ve çok bilgilendirici oldular. Tekniğimi geliştirmek için onları sık sık izliyorum." Kadın göz kırptı ve adam kahkahalarla kükredi.

"Şşşt!" Ayağa fırlayıp adamın ağzını kapattı, adamın sıcak nefesi avucunu gıdıklıyordu. "Bütün Dehlizleri uyandıracaksın! Ve Xenia'nın pencerenin altında çömelmiş dinlediğine şüphe yok."

Kadının elini ağzından çekerek avucunun içinde tuttu. "Xenia kim?"

Oops.

İçini çekti ama elini çekmedi. "Rahibe Cirillo. Sanırım ikimizin de adını bilmemeniz için bir neden yok."

Başparmağıyla elinin arkasını okşadı, sonra avucunu göğsüne koydu, kalbi parmaklarının altında çarpıyordu. Başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştu, bulduğu şeyden dehşete düşmüştü.

Tristan ona daha önce hiçbir erkeğin bakmadığı bir şekilde bakıyordu. Huşu ve... *özlemle*. Babasının sık sık annesine baktığı gibi.

Binlerce farklı şekilde yıkım talep eden bir bakış.

Özellikle de Ethyrios'taki herhangi bir dişiye sahip olabilecek neredeyse ölümsüz bir tanrıya aşık olacak kadar aptal bir insan için. Onun alaycılığından, endişelerinden ve inatçılığından bıkması kaçınılmazdı. Sınırları tekrar yerine koymanın zamanı gelmişti.

Elini aldı. "Bana öyle bakma." "Ne gibi?"

"Sanki bunun korkunç bir yanlış karar olduğunu düşünmüyorsun." "Ben öyle düşünmüyorum. Hem de hiç."

Kadın homurdandı. "Ben biliyorum. Bu bir daha asla olmayacak. Tarikattan atılma riskini almayacağım."

Kollarını ona dolamaya çalıştı. "Seni içeri alırdım."

Kadın geri adım attı ve adam durdu, yakışıklı yüzü acıyla kararmıştı. "Beni nereye götürüyorsun, kışlaya mı?"

"Thalenn'deki tek evim kışla değil," diye cevap verdi kaçamak bir gülümsemeyle.

Cassandra başını salladı. "Burada bana güvenen insanlar var. Xenia ve diğerleri. Bu *benim* istediğimden daha büyük bir şey."

İç çekti, kanatları sarktı. "Anlıyorum, gerçekten. Ben de o yollardan geçtim. Ama sana zor yoldan öğrenmemin uzun zaman aldığı bir şey söyleyeyim."

Adamın avucundaki soluk kırmızı yara izine bir an göz attı.

"Ne istediğiniz *önemlidir*," dedi. "Başkalarına hizmet etmek için tüm arzularınızı bastıramazsınız, yoksa yardım etmeye çalıştığınız insanlara kızmaya başlarsınız. Çoğu insan, yanında tutmaya değer iyi olanlar, senin de mutlu olmanı ister. Bu yüzden, siz de istediklerinizin bir kısmını yapabilirsiniz."

"Ya istediğim şey insanları öldürmek ya da bir binayı yakmaksa?" diye sorarak ona arsız bir sırıtış hediye etti.

Kıkırdayarak onun çenesini çimdikledi. "Ukala. Ne demek istediğimi anlıyorsun." Nefes verdi. "Keşke o kadar kolay olsaydı."

"Evet, öyle. Sadece bunu kabul etmeye hazır değilsin. Sorun değil, bekleyebilirim. İki yüz küsur yaşındayım ve *çok* sabırlıyım. Ve o çok kısa tadıma dayanarak, beklemeye degeceğini biliyorum."

Adamın elini kendi eliyle kavradı ve sıktı - hissettiği tek tepki buydu

Şu anda yapabileceklerini. Anlayışla karşılık verdi. "Sorularınız bitti mi?" diye sordu.

"Şimdilik."

"Güzel, senin için bir tane var."

Bir kaşını kaldırdı. "Bunun için sabırsızlanıyorum."

Dalgalı bir saç telini parmağının etrafında döndürdü. "Hançerimin adı ne? Sana adımı söylediğimde bana söyleyeceğine söz vermiştin."

Kıkırdadı. "Bana adını söylemedin. Eugenia söyledi. Bu yüzden sana tahmin ettirmem gerektiğini düşünüyorum."

"Bana bir ipucu verir misin?"

Adam dudağını çiğneyerek düşüncelere daldı ve kadın kendi dişlerini oraya koymak istedi. "Bunun bir kadın ismi olduğunu zaten biliyorsun, bu da bir ipucu sayılmalı. Ama bu gece muhteşem kışını okşamama izin verdiğin için kendimi cömert hissediyorum ve sana bir tane daha vereceğim. Adı K ile başlıyor."

"Kalliope."

"Hayır."

"Kallista."

"Hayır."

"Kristalena."

Tiksinti yüzünü buruşturdu. "Kudretli Anaemos, hayır. O bir hançer, pembe yanaklı bir kız öğrenci değil. Onun adı bundan çok daha belalı. Daha sonra bana gerçek tahminlerle gel."

Sahte bir hayal kırıklığıyla oflayıp pufladı, eteğiyle oynarken suratını astı. Bu geceliği giyerken ne düşünüyordu? Bu soru, düşüncelerini en başta onunla buluşmak istemesinin nedenine geri döndürdü.

"Tristan, tüm bu *drahaları* Callas ailesine vermek istediğinden *emin* misin?"

"Eminim. Onlar için daha iyi bir kullanım düşünemiyorum."

"Bu, Bayan Callas için dünyalara bedel olacak. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

"Bu öpücük oldukça iyi bir başlangıçtı." Göz kırptı.

Ancak endişeleri o kadar kolay yatıştırılamadı. "Uçurumun kenarındaki her aileye yüz binlerce *drahmi* veremezsiniz. Bir sonraki için ne ? *Ondan* sonrakini? Ve ondan sonrakini?"

Yüzü . "Biz, ha? Düşünme tarzını sevdim, Daredevil." Koluna hafifçe vurdu. "*Biz* diyerek sen başlattın."

"Haklısın, öyle yaptım. Sana da bulaştığına sevindim. Yine de bu konuda daha sonra endişelenmemiz gerekecek. Soruşturmanın öncelikli olması gerekiyor. Kutup Ayısı Ana seni davadan almadan önce sadece bir haftamız var."

Onun haklı olduğunu bilse de, bir sonraki Callas ailesinin kim olacağına dair endişeyle içini kemirmeye ve onu parçalamaya hazır bir yumru midesinde sertleşti - bunun onu işe yaramaz hale getirmeyeceğini umuyordu.

"Tamam," diye nefes verdi. "Bugün başka bir ilerleme kaydettiniz mi?"

"Cael ve ben bu sabah Rahibe Andino ile birlikte kayıp Rahibelerinizin oda arkadaşlarının anılarını inceledik."

Cassandra kıkırdadı. "Nasıl gitti, aşık çocuk? Senin için *yanıp* tutuşuyor."

"Bunu tecrübeyle bilen bir kadın söylüyor." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırırken orantısız sırtışı gamzesini ortaya çıkardı. "Tahmin edebileceğin kadar garipti. Cael ona karşı pek nazik değildi."

"Şok oldum," diye kestirip attı.

"Gözyaşları içinde odadan kaçtı."

Cassandra'nın kötü tarafı bunu duyduğuna çok sevinmişti. Rahibe Andino'nun Tristan'a ulaşmak için Cassandra'yı ringin dışına attığı Çarşamba günü antrenmandan beri ona karşı kötü duygular besliyordu.

"İşe yarar bir şey bulabildin mi?" diye sordu.

Ona fark ettikleri bulanıklıktan bahsetti. "Daha önce çıkarılmış bir bellekte böyle bir şey gördünüz mü?"

"Hatırladığım kadarıyla hayır."

"Çıkarma işlemi doğru yapılmadıysa belleğe zarar vermiş olabilir mi?"

"Rahibe Andino'nun yeteneklerine benim kadar inandığınızı duyduğuma sevindim. Ama hayır, hiç sanmıyorum. Rahibe Kouris'in o yarı hasarlı anısı bile bulanık değildi."

"Doğru. Sen ve Xenia muhtemelen bir göz atmalısınız. Cael ve ben yarın bize ayrılan değerli saatte onları tekrar görmek istiyoruz." Adam gözlerini devirdi ve Xenia kıkırdadı.

"Tabii, sorun değil. Çıkarma odamda yapabilir miyiz? Beni kütüphaneye gitmekten kurtarır."

"Harika. Kahvaltıdan sonra dördümüz oraya gidebiliriz. Sonra Cael ve ben Sekreterliğe gidip Rahibe Kouris'in hücresinin bulunduğu koridorla ilgili bir ipucu bulabilecek miyiz diye bakacağız."

"Sanırım bu Cael'in o eğlence evinin yerini bulamadığı anlamına geliyor?"

Tristan, "Aslında yerini tespit etti," diye cevap verince Cassandra'nın nefesi kesildi. "Yine de fazla heyecanlanma. Anılardaki fahişe orada değildi. Meslektaşları da onun adını ya da adresini bir Vestian Muhafızına vermeyi reddetmişler. Yine de Cumartesi günü tekrar çalışacağını öğrenebildi, bu yüzden ziyaretimiz o zamana kadar beklemek zorunda kalacak."

"Hangi eğlence evi?"

"Hepsinin adını çok iyi bildiğin için mi? Yaramaz Kardeş." Dilini dışarı çıkararak köpek dişinin ucunu yaladı.

"Kişisel zulamda sakladığım anılar seni çok şaşırtacak Birdman." Başını eğdi.

"Dene beni." Bir adım daha yaklaştı, kızın üzerinde yükseldi, vücudunun sıcaklığı kızın tüm savunmalarını yakmakla tehdit ediyordu.

O yapmalıydım bilinen daha iyi daha için meydan okuma Onu. "I-" Kekeledi.

Öne doğru eğildi, alnını kızın omzuna değdirirken neşeyle gülüyordu. Bu jest öylesine samimiydi ki kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Seni kızdırmak çok kolay, Daredevil. Açıkçası bu benim yeni favori eğlencem. Ama geç oldu,

bu yüzden bu gece kendimi şımartmayı bırakmalıyım. Yarın Opheron ile yapacağımız toplantıyı unutma. Ben de yarın

Sekreterlik akşam yemeğinden sonra seni almaya gelecek. Yediye kadar uçmaya hazır ol. Önce Bayan Callas'ı ziyaret edebiliriz, sonra da İmparatoriçe'nin kucağına gideriz. Gizli bir şeyler giy." Bir elini saçlarında gezdirdi ve pazularını şişirdi.

Kollarının tekrar ona sarılmasını istiyordu. Çaresizce. Bu da daha fazla düşüncele kararla vermeden önce iyi geceler demek için iyi bir işaretti.

"Yarın çok yoğun olacak," diye esnedi. "Biraz uyusam iyi olacak."

Kız uzaklaşmadan onun elini tuttu. "Söylediklerimde ciddiydim Cassandra. Eğer tarikattan ayrılırsan ya da gidecek bir yerin olmazsa, benim yanımda bir yerin olacak. İhtiyacın olduğu sürece. Ve bunun iffet yeminini bozmanla hiçbir ilgisi yok. Koşullar ne olursa olsun teklifim geçerli."

Göğsü daraldı. "Beni çok az tanıyorsun. Neden böyle bir şey teklif ediyorsun?"

Erkeksi yüz hatlarından öfke ve keder izleri akıyordu. "Çünkü kapana kısılmış hissetmenin ve seçme özgürlüğünün olmadığı bir hayatı yaşamak için gidecek hiçbir yerinin olmamasının nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Ve bunu hiç kimse için istemem, en azından senin için."

Ona doğru bir adım atarak elini yanağına koydu ve yüz ifadesi yumuşadı. "Teşekkür ederim, Tristan."

Elini kendi eliyle kapattı, sonra da avucuna bir öpücük kondurdu. "İyi geceler, Cassandra."

Ona utangaç bir gülümseme verdi. "Bana Cass diyebilirsin, tüm arkadaşlarım öyle der. Benim sadece bir arkadaşım var." Elini çekerken güldü. isteksiz görünüyordu. "Artık en az iki tane var." "İyi geceler, Tristan."

Penceresine doğru yürüdü, iterek açtı ve ayakkabılarının çekiş gücü olmadan zorlukla içeri tırmanmaya çalıştı. Kendini pervazın üzerinden aşağıya çekmeye çalıştı, bornozu ve geceliği yukarı kalkarken ona oldukça iyi bir gösteri sundu.

Bir rüzgâr çıplak bacaklarını gıdıkladı ve adam arkasında belirip kalçalarından tutarak pencereden geçmesine yardım etti.

Ona teşekkür etmek için eğildi ve adam ensesini tutarak onu kendine doğru çekti.

"Ateşli külot, Cass," diye nefes aldı, kulak memesini emdi ve ısırdı.

Onu şaşkın ve yeniden tamamen tahrik olmuş bir halde boş geceye bakarken bıraktı. Acısını dindirmek için kalçalarını birbirine kenetledi, sonra Xenia'dan gelecek üçüncü dereceyi bekleyerek odaya döndü.

Ama arkadaşı ne yatağında ne de banyo odasındaydı. Cassandra'nın boğazı panik içinde kapandı. Üzerindeki kıyafete rağmen dış kapıyı açarak Xenia'yı aramak için gecenin karanlığına karışmaya hazırlandı.

Çınlayan kahkahalar onu durdurdu. Yarı kapalı kapıdan dışarı baktığında Xenia ve Cael'in çeşmenin başında derin bir sohbete daldıklarını gördü, başları neredeyse birbirine değiyordu ve açık bir kitap kucaklarına yayılmıştı.

Cassandra kısa süreli bir rahatlamayla içini çekti, kendisi için olduğu kadar Xenia için de endişeleniyordu.

Bu iki Windrider erkeği dünyalarını üst ediyordu. Cassandra bunun kötü bir şey olup olmadığından henüz emin değildi.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

TRISTAN ertesi sabah uyandığında hâlâ onun tadını alabiliyordu.

Dün gece mutluluk içinde geçmiş olsa da, Cassandra'yla birlikte fantezilerinin onda birini bile gerçekleştirememişlerdi. Bu da onun yanında uslu durmasının çok daha zor olacağı anlamına geliyordu.

Bu kadar kısa bir süre içinde bir kadından bu kadar etkilendiğini hiç hatırlamıyordu, hatta-

Geride kalan birkaç anıyı uzak tutmak için başını salladı.

Cael ve Kız Kardeşler'e dışarıda katılmak yerine odasında antrenman yaptı, henüz onu görmeye hazır değildi. Kafasını boşaltmak için zamana ihtiyacı vardı, birkaç yüz mekik, şınav ve squat yaptıktan sonra uzun, soğuk bir duş aldı. Ama soğuk su bile düşüncelerini ondan uzaklaştıramadı. Arkadaşı Cass'e yapmak istediği tüm iğrenç şeyleri hayal etti, kendini okşarken Cass'in elini kendi elinin yerine koyduğunu hayal etti.

Suyu kapattı, ardından kanatlarını hızlıca sallayarak kuruladı. çıkıp omuz hizasındaki saçlarını bir havluyla ovdu.

Bugün Sekretarya'ya yapacağı ziyaretin amacı iki yönlü olacaktı: Siyah mermer koridoru bulmak için alt katlarda dolaşmak istiyordu ve Grigori Pacha ile bir ziyaret ayarlamıştı. Adamın, Delirium sevkiyatlarını kıta sınırlarından geçirmek için kolonilerin bürokratlarının desteğine ihtiyaç duyduğu zamanlar için orada bir ofisi vardı.

Tristan saçlarını arkadan bağlarken zihninde binanın haritasını çıkardı,

geleneği bozdu ve yarı açık bıraktı. Ana odaya girdi, havlusunu ıslak bir tokatla yere bıraktı, sonra üniformasını silkti. Yastığının altından şok tabancasını aldı ve kalçasında kılıfına soktu. Merkeze dönüp bir hançer daha istemesi gerekiyordu; Çarşamba günü Broker'ın cesedini bırakırken dikkati çok dağılmıştı.

Acelesi yoktu. Bu gece Opheron'a karşı kullanmayı planladığı tek silah yumruklarıydı. Daredevil'ına verdiği zarar için o pisliğin kemiklerinin parmaklarının altında kırıldığını hissetmek istiyordu - tabii ki Ölüm Sapığı'nın anılarını aldıktan sonra. Tristan geceyi sadece intikam için harcamayacaktı.

Yemek salonuna yöneldiğinde, gece mavisini sürüler halinde kahvaltıda doğru çırpınan Rahibelerin alçak mırıltısı avluya yayıldı. Kemerli kapıdan geçerken Cassandra'nın boş sandalyesine baktı.

Cael çoktan oturmuştu, devasa gri kanatları omuzlarının üzerinde yükseliyor, parmaklarını cilalı meşe masaya vuruyordu. Rahibe Christos ona bakarken onu görmezden geliyordu.

Ve tabii ki Rahibe Andino da Tristan'ın koltuğunun yanındaki yerini almıştı. O yaklaşırken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

"Saçların bugün farklı," dedi Rahibe, arsız gözleri onu süzerken. "Güzel görünüyor."

"Teşekkürler," diye cevap verdi, ağzı sıkı bir şekilde.

"Bu sabah neredeydin?" diye sordu. "Antrenmana gelmedin."

Cael de aynı şeyi merak ederek sorgulayıcı bir kaşını kaldırdı. İki Muhafız henüz Cassandra ile olan kaçamağı hakkında konuşmamışlardı. Tristan'ın her kirli detayı ifşa edeceğinden değil. Ama Cassandra'nın kendisini ilk öpen kişi olmasıyla biraz övünmüş olabilirdi.

Ve Tristan dün geceki aşkın karşılaşmayı şimdiki kesinlikle anlatamazdı. Cael'e daha sonra anlatacağını belirten bir bakış attıktan sonra Rahibe Andino'ya cevap verdi. "Odamda çalıştım, düşünmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı."

"Soruşturma hakkında mı?" diye sordu. "Evet, tabii."

"Daha fazla anı çekmemi istersen, tek yapman gereken sormak." Sandalyesini daha yakına kaydırđı ve elini tehlikeli bir şekilde onun kalçasının üzerine koydu. Kaba davranıp onu tokatlayarak uzaklaştırmak istemedi, bu yüzden elini tutup kendi kucağına geri koymadan önce bir süre bekledi.

"Teşekkür ederim Rahibe Andino, ama buna gerek kalmayacak." Öldürmek için içeri girdi. "Vali Yardımcısı, Rahibeler Fortin ve Cirillo'yu soruşturma için görevlendirdi. Dün gece Büyük Oda'daki duyuruyu kaçırmış olmalısınız. Başka kimsenin bize yardım etme yetkisi yok."

Cael bir kahkaha attı - bu tamamen saçmalıktı. Gerekirse Rahibelerden herhangi biri onlara yardım edebilirdi. Ama Tristan'ın yorumu amaçlanan etkiyi yaratmıştı.

Rahibe Andino, yanakları saçları kadar kızarmış bir halde kekeledi. "Ama... bu... bu değil... Neden *onlar* resmi üye? Bu hiç adil değil!"

Tristan omuz silkti. "Kuralları ben koymuyorum, Rahibe." Rahibe Andino pufladı ve sandalyesini çekti. Cael kanatlarını açtı - sessiz bir beşlik çaktı.

Cassandra gece yarısı elbisesi ve uzun örgülü saçlarıyla ışı ışı parlayarak kemerli kapıdan geçerken Tristan'ın damarlarında bir enerji kıpırtısı belirdi. Tamamen giyinik olsa bile, dün gece neredeyse hiçbir şey giymeden olduğu kadar dayanılmaz derecede nefisti.

Yemek salonunun öbür ucundan kızın bakışlarını yakaladı ve tüm oda gözden kayboldu. Mavi-gri gözlerinde taze bir parıltı vardı, yanakları içten içe kızarmıştı. Bunun eğitimden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etti. İçten içe bunun nedeninin bir parçası olabileceğini umdu. Dudağını ısırdı ve kirpiklerinin altından ona bakarken gülümsedi.

Başrahibe içeri girdiğinde odaya bir sessizlik çöktü. Başrahibe sandalyesine çöktü, sabah dualarını okudu ve servis tepsileri masalara çarptı.

Tristan canlılardan ürkmemeye çalıştı. Kendi türünün iştahı yüzünden bu durumda oldukları için kendini suçlu hissediyordu. Birkaç canlı, tabakları yere koyarken tüylerine sürtündü ve bu temas

omurgasından aşığı ürperti gönderdi. Ve Cassandra'nın dokunuşunun verdiği hazzı vermiyordu. Tenleri sıcak ya da soğuk değildi. Canlı ya da ölü hissetmiyordu. Bir boşluk, bir yokluk, onu iliklerine kadar ürperten bir hiçlik vardı. Cassandra'nın ölümlüleri neden bu kaderden kurtarmak istediğini anladı.

Tabağını nemli, soluk pembe kavun dilimleri, kabarık yumurtalar ve parlayan bir yığın sosisle doldurarak önündeki uzun gün için protein yüklemesi yaptı.

Tam konuya girecekken, Başrahibe ona seslendi. "Memur Saros, soruşturmanın gidişatı hakkında bana ne zaman bilgi verebilirsiniz?"

İçinden homurdandı, böyle anlamsız saçmalıklar için vakti yoktu. Zaten bir efendiye, Vali Yardımcısı'na hesap veriyordu ve bir başkasına daha hesap vermekten rahatsızdı. Başrahibe'nin Cassandra'yı küçümsemesi onu sinirlendirmişti ve iki Rahibe'nin kaybolduğunu bildirmeden günler önce kadının nedenlerini sorgulamıştı.

"Şimdi konuşabilir miyiz, Başrahibe? Cael ve benim yoğun bir var."

"Pekâlâ. Rahibe Christos, Rahibe Andino, gidin başka bir yere oturun. Subaylar ve benim konuşmamız gereken özel konular var ve sizin bunlara kulak misafiri olmanız yasak."

İki kız kardeş yüzlerini buruşturarak baktılar ama masadan kalkarken itaatsizlik etmeye cesaret edemediler. Cael kahkahasını gizlemek için uzun parmaklı eliyle ağzını kapattı.

Tristan giden Kız Kardeşler'e pis pis sıırttı. "Kahvaltınızın tadını çıkarın hanımlar."

Başrahibe'ye öğrendiklerinin en azını anlattı. Rahibe Kouris'in yer aldığı anıdan bahsetti ama koridorla ilgili ayrıntı vermedi ya da şüpheli yerleri açıklamadı. Delirium formülünden bahsetmeye cesaret edemedi, çünkü başrahibenin formülü ele geçirme planına dahil olmadığına henüz ikna olmamıştı. Ona bu gece sözde kaçırma olaylarına karışmış olabilecek bir Deathstalker ile ilgili bir ipucunun peşine düşeceklerini bildirdi. Ve Rahibe Aritia'nın şehir merkezinde görüldüğünü söyledi ama nerede ya da kim tarafından görüldüğünü söylemedi.

"Şu anda durum çok karanlık, Memur Bey. Önünüzde çok iş var."

"Gerçekten de öyle. Kızkardeşleri her gün bir saatten fazla bir süre için hazır tutabilirseniz daha fazla ilerleme kaydedebiliriz."

"Soruşturmanın nasıl görelim, sonra tartışabiliriz." Denemeye değer.

"Düşünceniz için teşekkür ederim. Memur Zephyrus ve ben Grigori Pacha ile görüşmek üzere Sekreterliğe gidiyoruz. Öğle ya da akşam yemeğinde bizim için bir yer ayarlamınıza gerek yok. İyi günler, Başrahibe."

Tristan Cael'e başıyla selam verdi ve iki Rüzgârkuşu ayağa kalkarak Başrahibe'nin önünde eğildiler. Rahibelerin masasına yaklaştıklarında Tristan gözlerini Cassandra'dan almadı.

Dün gece aralarında geçen onca şeyden sonra ona bu kadar yakın olmak heyecan verici ve çıldırtıcıydı. Onu kollarının arasına almak, dudaklarının tadına tekrar bakmak, onu düzgün bir şekilde selamlamak istiyordu.

Onun yerine, sandalyesinin yanında dururken ona geniş bir sırıtış fırlattı. "Günaydın, Rahibe Fortin."

Cevap olarak verdiği gülümseme yaz güneşinin ilk ışıkları kadar göz kamaştırıcıydı. "Günaydın, Memur Saros."

Cael Xenia'ya doğru eğildi, cebinden birkaç *drahmi* çıkardı ve paraları onun bekleyen avucuna bıraktı.

"Sen kazandın, Rahibe," diye fısıldadı Cael. "Dün gece bu ikisinin arasında bir şeyler oldu."

"Bizim üzerimize mi *bahse girdin*?" Cassandra ciyaklayarak arkadaşına bakarken parlak kırmızı bir kızarıklık çillerini bulanıklaştırdı.

Xenia dudağını ısırды, omuzları gülmekten titrerken pişman görünmeye çalıştı ama başaramadı.

"Gece yarısından sonra Tristan'la *buluşan* hiçbir kadın dokunulmadan ayrılmaz," diye kıs kıs güldü Cael.

Tristan arkadaşının göğsüne bir tokat attı. "Hey, pislik, öyle değildi," diye homurdandı.

"Ama bir şey gibiydi, ha?" Cael'in fırtına bulutu gözleri sanki içinden şimşekler çakıyormuş titriyordu.

"Madem buna inanıyorsun, neden bana karşı bahse girdin?" Tristan sordu, kollar

çapraz ve kanatları hışırtılı, meydan okuyor.

"Çünkü Rahibe Fortin'in sana karşı koyabileceğini düşündüm," diye karşılık verdi Cael.

Cassandra araya girdi. "Sanki ikinizin konuşması gerekiyormuş gibi. Sizi avluda o kitabı karıştırırken çok rahat gördüm."

Xenia'nın rengi soldu. "Sen... Hiçbir şey... Biz...",

Cael'in dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Aslında dava üzerinde çalışıyorduk, *Rahibe Fortin*."

"Formalitelere gerek yok Cael. Ben Cassandra ve bu da Xenia. Bu konuşma ne kadar eğlenceli olsa da," sesini alçalttı ve etraflarında kesinlikle dinlemiyormuş gibi yapan Rahibelere baktı, "burası muhtemelen gece yarısı toplantılarını ya da soruşturmayı tartışmak için en güvenli yer değil. Buna benim çıkarma odamda devam edeceğiz."

Tristan'ın kanı, onun sorumluluk alan ses tonuyla titredi.

Yirmi dakika sonra Cassandra izleme odasındaki taş masaya oturmuş, Xenia grubun az önce izlediği parlak altın anının şişesini yeniden doldururken kollarını sıvamıştı.

"Eee?" Tristan ona doğru baktı.

"Rahibe Galan'ın hafızasının kenarları - Rahibe Kouris'in oda arkadaşıydı - odak dışı görünüyordu. Siz iki aceminin fark etmesinden etkilendim." Cassandra, Tristan'ın sikine kan hücum etmesine neden olan yarım bir sırıtış atarak alay etti. "Sen de fark ettin mi, Zee?"

Xenia başını salladı, sarı bukleleri sallanıyordu. "Buna ne sebep olmuş olabilir? Rahibe Galan'ın uyuşturulduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Cassandra ayağa kalktı ve bir kolunu göğsünün üzerinde kavuşturarak işaret parmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi - düşünceli bir tik. Cael, Tristan'ı Cassandra'nın ağzına bakarken yakalayınca kıs kıs güldü.

Arkadaşına cevap verdi. "Şüpheli. Her türlü maddeyle sarhoş olmuş insanların anılarını gördüm ve hiçbiri böyle bulanık değildi."

Tristan kalçalarını masanın kenarına dayadı. "İmplant edilmiş bir anı olabilir mi? Sahte olabilir mi?" diye sordu, Cassandra'ya dokunmadan mümkün olduğunca yaklaşarak.

"Bu mümkün mü ki?" Cassandra karşı çıktı. "Anıları çıkarıyoruz, onları yerleştiremeyiz."

"Bu mümkün olabilir," diye cevap verdi Xenia, önerisini başıyla onaylayan Cael'e bakarak.

Cassandra arkadaşına şaşkın bir bakış fırlattı. "Nasıl?"

"Dün gece Trophonios'un anılarını gözden geçiriyorduk. Hafıza çıkarma ritüeli ve Delirium'u nasıl formüle ettiği hakkında koca bölümler yazmış. Başarısına yol açan neredeyse her başarısız deneyi ayrıntılarıyla anlatıyor." Xenia'nın yüzü aydınlandı, sanki eski bilimsel metinleri okumak en sevdiği eğlenceymiş gibi. Tristan bundan daha zihin uyuşturan bir şey düşünemiyordu.

"Dordenne Nehri boyunca, deneyleri için ölümlü ve Fae gönüllüler aradığı bir köy vardı," diye devam etti Xenia.

"Oradaki insanlara anılarını feda etmeyi nasıl kabul ettirdi?" Cassandra sordu.

"Görünüşe göre çok ikna ediciymiş," diye yanıtladı Xenia. "Bilimsel başarılarının yanı sıra mükemmel bir konuşmacıymış. Ayrıca, herkesin unutmak istediği bir anısı vardır, değil mi? Anılarına göre, hiçbir zaman insan denek istememiş."

Tristan onaylayarak homurdandı ve kanadını Cassandra'nın sırtına dayadı. Cassandra uzaklaşmadı. Onun iç çektiğini duyduğuna yemin edebilirdi. "Trophonios'un oldukça gergin olduğunu duymuştum. Hiç çiftleşmemiş ve çocuk sahibi olmamış. Dağlardaki kulübesinde münzevi bir hayat sürüyor."

"Hangi Fae alt türüne ait?" Cassandra sordu. "Beastrunner. Kar leoparı bi-formu," diye yanıtladı Tristan.

Cael, "Yalnızlığı ve izolasyonu açıklıyor," dedi.

"Gerçekten de öyle," diye söze girdi Xenia. "Sen yerleştirilmiş anılar hakkında soru sorana kadar anlamsız gelen bir deney hakkında bir hikaye var, Tristan.

"Trophonios, bir önceki yaz kaza geçirmiş olan köyden genç bir duvar ustasıyla birlikte çalışıyordu. Genç adam merdivenden düşmüş ve bacağını kırmıştı.

"Kaza nedeniyle sakatlayıcı bir yükseklik korkusu geliştirmişti. Bu durum onu kazançlı işlere girmekten alıkoyuyordu, bu yüzden o gönüllü olarak

Trophonios'un korkusunun ortadan kalkacağını umarak hafızasını sildirmek için yaptığı deney.

"O sıralarda Trophonios, Delirium'u sadece duygularla ve hafızanın tanımlanabilir detaylarından hiçbirisiyle nasıl tatlandıracağını bulmaya çalışıyordu. Genç masonun anısını bir test partisinde kullanmış ve bir kadına yedirmiş, kadın da merdivenlerden çıkmayı reddetmiş. Kadının korkuya yenik düştüğünü ve bu kadar yüksekte olmaya dayanamadığını söyledi.

"Trophonios, genç adamın korkusunun test partisinde çok yoğunlaştığını ve kadının diğer duygularının önüne geçtiğini varsaydı.

"Ama ya yanılıyorsa? Ya bir şekilde genç adamın anısını kızın zihnine yerleştirmeyi başardıysa?"

"Ya da daha kötüsü," diye ürperdi Cael. "Ya yalan söylüyorsa? Ya implantasyondan haberdarsa ama test partisinin hatalı olduğunu göstermek için anısını değiştirdiyse?"

"Trophonios'un anıları bilerek mi yerleştirmeye çalıştığını söylüyorsunuz?" Cassandra sordu.

"Hayır," diye cevap verdi Cael. "Diyorum ki, kazara tesadüfen bulmuş olabilir ama sonuçlarını anlayacak kadar zekiymi. Ve kayıtlı geçmişinde bu konuda yalan söyledi. Eğer insanlar ya da Fae'ler hafıza implantasyonunun mümkün olduğunun farkında olsalardı neler olabileceğini hayal edebiliyor musun? Bu bilgi yanlış ellere geçerse Ethyrios'taki yaşamı sonsuza dek değiştirebilir."

"Eğer endişelenseydi, neden bu hikayeyi anılarına koyma zahmetine girsin ki?" Tristan sordu.

Xenia sesli bir şekilde yutkundu, yüz hatlarını panik kapladı. "Çünkü korunacağını biliyordu. Trophonios'un anılarının Tapınak kütüphanesindeki kopyası onun orijinal el yazması. Var olan tek nüsha. Ve sadece Kefenli Rahibelerin erişimine açık."

"Lanet olsun," diye nefes verdi Cael.

Cassandra irkildi. Tristan onun ne zaman biri küfretse böyle yaptığını fark etmişti. Bunu sormak için aklına bir not aldı.

Xenia'nın paniklemiş ifadesi daha da yoğunlaştı. "Ve başka bir şey daha var. El yazmasında eksik bir parça var. Sona yakın bir yerde, tüm

formülasyon notları tutulmuştu. Delirium'un formülü oradaydı ama bir sonraki sayfanın alt yarısı yırtılmıştı. Üst yarısı ise iksirin alternatif bir kullanımı olduğunu ima ediyordu."

"*Vay anasını* demenin tam zamanı," dedi Tristan. "Hangi kız kardeşlerin el yazmasına eriştiğinin kaydını tutuyor musunuz?"

Xenia kaşlarını çatarak, "Hayır," diye cevap verdi. "Sadece ne zaman teslim edildiğini ve ne zaman iade edildiğini kaydediyorlar."

Cassandra Tristan'a zayıf bir gülümseme verdi. "Bu dava gittikçe daha karmaşık bir hal alıyor. Çözdüğümüz her düğüm üç düğüme daha yol açıyor."

"Bir Vestian'ın hayatına hoş geldin," diye homurdandı Cael. "O anıları saklamak için alacağım, Cassandra. Muhtemelen onları tekrar görmemiz gerekecek." Cassandra ona iki ışıklı şişeyi uzattı.

"Trophonios hâlâ hayatta mı?" Xenia orta mesafeye bakarak sordu.

Tristan bir elini ensesinde gezdirerek, "Sanırım öyle," diye cevap verdi. "Ölümüne dair resmi bir kayıt yok. Ve ritüeli icat ettiğinde gençti, bir asırdan daha az bir yaşıydı. Bu da şu anda altı yüz yaşında olduğu anlamına mı geliyor? Bu bir Fae için orta yaş bile sayılmaz."

"Bu da sizi ne yapıyor? Azgın gençler mi?" Cassandra'nın dudakları şeytani bir gülümsemeye kıvrıldı, dumanlı mavi gözleri parlıyordu.

"Onun gibi bir şey." Tristan göz kırptı ve kızın kalçasını çimdikledi. Kız irkildi ve gönülsüzce onu uzaklaştırdı.

"Bizimle konuşur mu?" Xenia, Tristan ve Cassandra'nın flörtünü görmezden gelerek sordu.

"Şüpheli," diye cevap verdi Cael, elini küllü kahverengi dalgalarında gezdirerek. "Erkeği beş yüz yıldır kimse görmemiş. Kolonilere hiç ayak basmamış. Ve ikinizi de kıtaya götürmek için izin almamızın hiçbir yolu yok."

"Vali Yardımcısı'nın onu çağırma yetkisi var mı?" Cassandra sordu.

"Evet," diye yanıtladı Tristan, "ama bu davayı çözmemize yardımcı olacak olsa bile bizim için kendini böyle tehlikeye atacağından şüpheliyim."

"Kibarca rica etseydin belki," diye kıs kıs güldü Cael, kalçalarını iterek.

Cassandra kaskatı kesildi ve Tristan bir kanadını onun koluna sürttü. "Lykan benimle bu şekilde ilgilenmiyor."

"Artık değil," dedi Cael.

Tristan arkadaşının devam etmemesi için dua etti; Cassandra'nın onun Başkan Yardımcısı'yla olan kirli geçmişini öğrenmesini istemiyordu. Ama o kadar şanslı olamayacağını biliyordu. Cael kendini rahat hissettiğinde, şu anda iki Rahibe'nin yanında olduğu gibi, zayıf sosyal filtresi tamamen ortadan kalktı. "O zavallı kıcını terk etmesi için ne yaptın? Yanlış deliğe mi soktun?"

Xenia'nın yüzü kızardı ama Tristan'ı şoke eden Cassandra gülmekten çılgılık attı, gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzüldü.

"Ve bu arada, defolun buradan holiganlar," dedi kıkırdayarak. "Bekleyen yalvaranlarım var. Tristan, yemekten sonra görüşür müyüz? Bugün dikkatli ol."

"Benim için endişeleniyor musun, Daredevil?" Dirseğiyle ona vurdu. "Ben büyük, güçlü bir erkeğim. Secretariat bana ne atarsa atsın üstesinden gelebilirim."

"Yine de, olayın arkasında kimin olabileceğine dair daha iyi bir fikrimiz olana kadar Kaçırılmalar olursa, Secretariat'a girip kafa göz yarmaya başlamak akıllıca olmayabilir," dedi, parlak mavi-gri gözlerindeki endişeyi azaltarak.

"İyi olacağım Cassandra," dedi güven verici bir elini omzuna koyarak. "Cael pantolonuma girmeye fırsat bulamadan ölmeme izin vermez."

Cael kıs kıs güldü. "Gidelim, yakışıklı. Xenia, devriye vardiyam tam yedide başlıyor. Dün geceki gibi mesajlara geç kalma."

"Canım ne zaman isterse o zaman orada olacağım," diye mırıldandı Xenia, sarı buklelerini omzunun üzerinden atıp odadan çıkarken cüppesi taş zeminde tıslıyordu. Cael'in kokusu, Xenia'yı takip ederken aldığı karşılıkla değişti.

Tristan ayağa kalktı ve Cassandra'yla yüzleşti. Loş odadaki hava, artık yalnız oldukları için elektrik enerjisiyle çatırdıyordu.

"Yapma," dedi başını sallayarak ve boş boş dövmesini okşayarak. Sanki

ne olduğunu hatırlatmaya ihtiyacı vardı.

"Ne yapmadın? Ben hiçbir şey yapmadım," diye cevap verdi, masumiyetini geniş gözleri ve daha da geniş sırtıyla ilan ederek.

"Bana sanki istiyormuşsun gibi bakıyorsun." "Sen de öyle."

Nefesini sertçe verdi, sonra bir elini göğsüne bastırdı ve onu kapıya doğru itti. "İkimizin de yapması gereken işler var. Şu anda ikimizin de dikkatinin dağılmasını kaldıramayız."

"Ama sonra karşılayabilir miyiz?"

Nefes nefese bir kahkaha attı. "Bana doyamıyorsun, değil mi Birdman?"

"Hiçbir fikrin yok," dedi. Küfür karşısında irkildi ama gözleri yumuşadı.

"İstiyorum, Tristan. İnan bana, istiyorum." Ona baktı ve bu gerçeği ateşli bakışlarıyla yayınladı. Sanki dün geceki konuşmalarının çok daha önemli olan diğer kısımlarını hatırlıyormuş gibi bakışları hemen karardı. "Cael'e kolyeden bahsettin mi? Ne yaptığımı? Ne yaptığımı?"

Elini , başparmağıyla parmak eklemlerini okşayarak güzel yüzünde beliren korkuyu hafifletmeye çalıştı. "Henüz değil ama bugün halledeceğim. Endişelenme, Cassandra. Cael'in kalpsiz bir piç gibi görüldüğünü biliyorum ama anlayacaktır. Ve seni ispiyonlamayacaktır. Özellikle de bunu benim için bir iyilik olarak yapmasını istersem. Eminim bana umutsuzca bağlı olduğunu anlayabilirsin."

Burnunun içinden gülerken gerginliği hafifçe azaldı. "Tamam. Sana güveniyorum, Tristan." İfadesi göğsüne yerleşti ve uzuvları boyunca yayıldı. "Ama şimdi biri burada ne yaptığımızı merak etmeden önce gitmen gerekiyor."

"Bu gece görüşürüz. Unutma, gizli." Bakışlarını kızın vücudunda gezdirdi. "Muhtemelen forma uygun eğitim kıyafetlerini giymelisin."

Kıkırdadı. "Eğer bunu kabul edersem, gidecek misin?" "Evet," diye cevapladı bir an bile tereddüt etmeden.

Kadının cevap niteliğindeki kahkahasının dalgalanmaları, ılık bir banyoya girmiş gibi tenini alevlendirdi. "Güle güle, Tristan." Onu odadan dışarı itti.

"Hoşça kal Cass." Kapıyı kapatırken Cass'in neşelenerek göz kırptı.

OceanofPDF.com

OTUZUNCU BÖLÜM

TRISTAN'IN KALBI, yıpranmış yeşil kadife kanepede viskisini yudumlayan iri yarı adam için KIRILDI.

Grigori Pacha en küçük çocuğunun ve tek kızının ortadan kayboluşunu kötü karşılamıştı. Gerçi Tristan adamı suçlamıyordu.

Tristan çocuk sahibi olmayı hiçbir zaman ciddi olarak düşünmemişti, hele de kolonilere o kısırlık büyüyle geldiğinden beri. Ama geçen gece Callas'ın iki genç oğluyla uçtuktan sonra döndüğünde Cassandra'yı kucağında bir bebekle bulmuştu...

Bu manzara zihninde beklenmedik düşüncelerin yol açmıştı. Çocuk *arzusu* değil ama bu büyüü tersine çevirebilme olasılığının farkına varmıştı.

Zihnindeki çocuklar hayal ürünüydü, Cassandra'nın ve kendisinin olması gerekmiyordu. Yüce Tanrılar, onu çok az tanıyordu. Bunun berbat bir fikir olması için bin bir neden vardı. En önemlisi de İmparatorluğun türler arası üremeye karşı olan yasalarıydı. Ayrıca, bekâret yeminini bozmamakta ısrar ederse bebek yapmak zor olacaktı. *Çok* yaratıcı olması gerekecekti ve muhtemelen eski usulle yapmak kadar eğlenceli olmayacaktı. Ya da belki öyle olurdu.

Ancak bir grup kanatlı, yarı ölümlü bebek yaratmakla ilgilenmemesine rağmen, Üstat Pacha ile empati kurdu.

Pacha burnundaki sümüğü bileğinin tersiyle silerken Cael'in pek de belli etmeyen bir tiksinti ifadesi takındığı belliydi.

Tristan, Cael'e kolyeden onlar yola çıkmadan hemen önce bahsetmişti.

Tapınak. Cael, Cassandra'nın suç geçmişini öğrenince şok oldu ve etkilendi ve hiçbir şey söylememeyi kabul etti. Tristan'ın şüphelendiğinden biraz daha hevesliydi. Cassandra'nın oda arkadaşının Cael'in aniden ortaya çıkan sağıduyusuyla bir ilgisi olup olmadığını merak etti.

Sekreterliğe vardıklarında, Vali Yardımcısı Alcander Pagonis ve Maksym Rosopa avluyu çevreleyen siyah demir banklardan birinde hararetili bir sohbele dalmışlardı. İki ortak fark etmemiş gibi davrandılar ama onlar uzaklaşırken Maksym, Tristan'a yetişti ve özel olarak konuşmak istedi.

Maksym, Tristan'a az önce yarım bıraktığı konuşmanın çalınan kolyeyle ilgili olduğunu bildirdi. Pagonis ilerleme kaydedilmediği için öfkeliydi. Tristan Windrider'a bir kemik atmaya karar verdi.

Tristan Maksym'e bu gece kolyeyle ilgili bir ipucunun peşine düşeceğini söyledi ve Maksym'e gizlice ipucunun Pagonis'in ayakçısı Opheron olduğunu itiraf etti.

Maksym şok olmuş görünüyordu, Tristan'ın söylediklerini düşünürken gözlerini hızla kırpttırıyordu. Verdiği bilgiler için Tristan'a teşekkür ettikten sonra, Tristan'ın az önce paylaştıklarını aralarında tutacağına söz vererek oradan ayrıldı. Ve Tristan'ı önümüzdeki birkaç gün boyunca Pagonis'in hamlelerinden haberdar etmeye devam edecekti.

Ve şimdi, Tristan ve Cael Grigori Pacha'nın ikinci kattaki ofisinde alçak arkalıklı deri koltuklara tünemiş, adamın iniltilerini dinliyor ve saatin erken olmasına rağmen Pacha'nın onlara ikram ettiği dolgun gövdeli viskiyi yudumluyorlardı.

Tristan boğazını temizledi. "Efendi Pacha, bunun sizin ve aileniz için ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemiyorum. Memur Zephyrus, ben ve tüm Vestianlar kızınızın sağı salim bulunması için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Cael göz ucuyla Tristan'a şüphıyla baktı. Tristan'ın arkadaşının bir yabancıyla nasıl yakınlık kurulacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Cael buna inanmasa da, Tristan söylediği her kelimede ciddiyydi.

Pacha hıçkırıklara boğulmadan önce "Teşekkür ederim, memur bey," dedi ve titreyen ellerinden viskiyi donuk kahverengi pantolonuna döktü.

talihsiz yerler.

"Bunu konuşmanın zor olabileceğini biliyorum ama kızınıza zarar vermek isteyen biri var mıydı? Belki de size ulaşmanın bir yolu olarak?"

Pacha titreyen bir nefes çekti ve sıçrayan mendiliyle gözlerini sildi. "Benimki gibi bir konuma, bu yolda bir iki düşman kazanmadan gelemesiniz. Ama ben özel hayatımı iş anlaşmalarımın dışında tutarım. Düşmanlarımdan hiçbiri Richelle'imın bir Kefenli Rahibe olduğunu bilmiyor."

"Bundan emin misin?" Cael araya girdi.

"Pek olası değil." Pacha ağır cam bardağını masaya çarptı, sonra kravatını çekiştirerek dik oturdu. Sanki kendini rezil ettiğinin farkındaydı.

"Richelle'in hiç düşmanı var mıydı?" Tristan sordu.

"Zengin bir ailenin kızı neden Kefenli Kız Kardeşler'e katılsın ki?" Cael araya girdi. Tristan ona sinirli bir bakış fırlattı ve keşke ortağını Tapınak'ta bıraksaydım dedi.

Pacha, Cael'in kabalığına karşı kılını bile kıpırdatmadı. "Richelle çok ruhani biri. Yalnız bir çocuktuk -genellikle yalnızdı ama yalnız değildi. Kendi yaşındaki çocuklarla oynamaktansa Yüce Tanrılar ve Tanrıçalar hakkında hikâyeler okumakla daha çok ilgilenirdi. Her zaman Kefenli Kız Kardeşler'e katılmak, İmparatorluğa hizmet etmek isterdi. Annesi ve ben onu vazgeçirmeye çalıştık ama o ısrar etti. Richelle bir şey istediğinde en az benim kadar inatçıdır."

Yüzü buruşmadan önce Pacha'dan gurur yayılıyordu. Yüzünü örttü feryatlarını bastırmak için lekeli mendiliyle ağzını kapattı.

Cael kadehini boşaltırken yuvarlanan gözlerini saklamaya çalışmadı. Neyse ki Efendi Pacha, Cael'in saygısızlığını fark edemeyecek kadar kendinden geçmişti.

Yine de Tristan kanadıyla ortağına bir fiske vurdu ve Pacha'ya hitap etmeden önce *sik kafalı* kelimesini ağzına aldı. "Karınız Richelle'i her Pazar Tapınak'ta ziyaret ederdi. Kaybolmasından önceki haftalarda kızınızın ruh halinden bahsetti mi? Endişeli ya da korkmuş görünüyor muydu? Yalan söylemeyeceğim, Efendi Pacha. Elimizde çok az şey var.

Ne kadar önemsiz olursa olsun, bilgi onu bulmamıza yardımcı olabilir."

Pacha kendini toparladı. "Sıra dışı bir şey yoktu. Diğer iki Rahibenin tarikatı terk ettiğine ve bu işin içinde cinayet olmadığına inanıyordu. Eğer bilseydim-" Gözlerini kıstı ve başını salladı. "Bilseydim, onu eve dönmeye zorlardım."

"Diğer iki kayıp Rahibe ile kayda değer bir bağlantısı var mıydı?" Tristan sordu.

Pacha kederle başını salladı. "Hiç bahsetmedi, Hayır."

Tristan karşısındaki adamı inceledi; gözlerinin altındaki koyu halkalar gözleri, etli çenesini tozlandıran üç günlük kirli sakalı, etli omuzlarının sarkması. Adamın bugün onlara verebileceği başka bir şey yoktu.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, Efendi Pacha." Tristan, Pacha'nın terli eldivenini sıktı. "Gelişmelerden sizi haberdar edeceğiz. Bu arada, aklınıza bilmemiz gereken bir şey gelirse, lütfen Tapınak'tan bana ulaşın."

Tristan ve Cael sandalyelerinden kalkarken Pacha kanepeye yığılmış, tombul yüzünde boş bir ifadeyle pencereden dışarı bakıyordu. "Evet, evet, elbette, Memur Bey," diye fısıldadı, bitkin bir halde. "Umarım kendiniz çıkabilirsiniz? Sanırım biraz uzanabilirim." Kendini cenin pozisyonuna soktu ve gözlerini kapattı.

Cael arkadaşına omuz silkti ve iki Muhafız ofisten çıktı. Tristan içerideki kırık adamı rahatsız etmek istemediğinden kapıyı yavaşça kapattı.

BÖLÜM OTUZ BİR

TRÜZGÂR Cassandra'nın kapüşonunu geriye savurdu ve Cassandra başını Tristan'ın omzuna yasladı.

Thalenn'in merkezine doğru uçarken kanatlarını açtı.

Az önce paylaştıkları üzerinde durmamaya çalıştı: Grigori Pacha'yla yaptığı üzücü konuşma ve Rahibe Kouris'in Sekreterlik'te tutulduğuna dair hiçbir kanıt olmaması. Tristan ve Cael'in öğleden sonra yaptıkları arama sonuçsuz kalmıştı; o uzun siyah koridordan hiçbir iz bulamamışlardı.

Şu anda bunu düşünmek istemiyordu; önündeki göreve odaklanması gerekiyordu. Tristan'ın kollarında olmak dikkatinin dağılmasına kesinlikle yardımcı olmuştu, her ne kadar bu temas son sefer olduğundan çok daha iffetli olsa da.

Dienses Meydanı'nı çevreleyen geniş caddeye indiler, selvi ağaçları pürüzsüz boyunca gururla hazirola duruyordu. Alacakaranlık, sokak lambalarında alevler dans ederken ve sihirli güçlerle çalışan Fae tabelaları canlanırken, hareketli bölgenin üzerine çöktü.

İnsanlar cadde boyunca *kuyruğa* girmiş, bazıları yoldan geçenlerden bir *drahmi* dilenirken, diğerleri yaklaşan Beastrunner'larla şehre gitmek için bekliyordu. At, deve, fil ve daha fazlası olmak üzere her türlü iki bacaklı hayvan küçük bir ücret karşılığında sırtlarını sunuyordu. Çoğunlukla kıtadan kaçmış, kolonilerde fırsat arayan sürgünlerdi; İmparatorluğun duygusuz yönetiminin ve katı hiyerarşisinin en az insanlar kadar kurbanlarıydılar.

Tristan, caddeden İmparatoriçe'nin kucağına kadar yürümeleri konusunda ısrar etti.

Ölüm Sapiğı onları gökyüzünde görürse Opheron'u erkenden korkutup kaçırma riskini almak istemedi.

Şehir merkezine yaklaştıkça kalabalık artıyordu, ama herkes Tristan'ı görmezden geliyordu. Cassandra şüpheli bir çift gibi görünüp görünmediklerini merak etti - yüksek Vestian ve genç ölümlü yardımcısı. Cassandra, Xenia'nın çok daha uzun pelerininin altına siyah eğitim kıyafetini giymişti. Saçlarını taç şeklinde örmüş ve tutturmuştu; kapüşonun altına saklamak daha kolaydı. Çantasındaki on boş şişe Opheron'un çıkarılmış anılarını bekliyordu.

Cuma günleri Dienses Meydanı'nda göze çarpmamak kolaydı, çünkü kalabalık kendi hafta sonu eğlenceleriyle meşguldü. Kahkahalar, neşeli sohbetler ve güzergâhları boyunca sıralanan açık hava kafeleri, barlar ve yiyecek tezgâhlarından yayılan cezbedici kokular yüzünden kimse onlara ikinci bir bakış bile atmıyordu.

Varoşlardan gelmişlerdi; Tristan önce Bayan Callas'ı ziyaret edeceğine dair verdiği sözü tutmuştu. Tipik bir şövalyelik gösterisiyle, Cassandra'nın hediyeği tek başına teslim etmesinde ısrar etmişti.

Titreyen elleriyle zarfı uzattığında, Bayan Callas dizlerinin üzerine çöktü ve vücudunu sarsan hıçkırıklara boğuldu. Bebek Gwendolyn ve Benjamin de ona eşlik etti, yeni yeni ortaya çıkan duyguları hâlâ annelerinkinle uyumluydu. Lukas onu savunmak için koşarak geldi ve Cassandra'ya kaşlarını çatarak baktı - gerçekten de evin erkeğı.

Çocuklarının şaşkınlığını fark eden Bayan Callas, titreyen bir sesle onları yatıştırdı. "Sorun yok, aşklarım, ağlamayın. Anneniz üzgün değil." Bebeğı kucağına aldı ve çocuklarını topladı. "Kurtulduk." Gözyaşlarıyla ıslanmış bir minnettarlık ifadesiyle Cassandra'ya baktı. "Bunu nasıl yaptığınızı bilmiyorum Rahibe Fortin, ama cömertliğiniz boşa gitmeyecek. Bunun karşılığını ödemenin bir yolunu bulacağız."

Cassandra ne diyeceğini bilemedi. "Kendinize iyi bakın," dedi. Kapıyı kapatıp sahanlığa doğru yürümeye başladı ve acı-tatlı duyguların karmaşık bir karışımıyla merdivenlere yığıldı.

Rahatlama ve sevinç çok açıktı. Bayan Callas ve ailesi kendilerine verilen her *drahmiyi* hak ediyordu, özellikle de geçtiğimiz yıl çektikleri onca acıdan sonra. Ve o çocuklara daha iyi bir yaşam sağlamak, annelerini unutulmaya terk etmemelerini sağlamak her türlü çabaya değerdi.

Ama korkunun iğne uçları içini kemiriyordu. Opheron'un gerçek kimliğini öğrenip bunu Pagonis ve koloninin diğer seçkinleriyle paylaşmasına ne kadar zaman vardı? Tristan'ın onu koruyamayacak hale gelmesine ne kadar vardı?

Ve kendi potansiyel ölümünden daha da korkutucu olan, Callas ailesinin kurtarabileceği son aile olma ihtimaliydi.

Endişe verici düşüncelerin sonu treni, onu ve Tristan'ı Dienses Meydanı'nın eteklerine getiren görevle dikkatini toplamak için yarışarak içinden geçiyordu.

"Bu gece çok sessizsin," dedi, caddede ilerlerken Cassandra'ya yan gözle bakarak, mümkün olduğunca az dikkat çekmek için yavaş bir adım attı. "Ne düşünüyorsun?"

Cassandra aşırı aktif beyninin ne kadarını ona göstermesi gerektiğini merak ediyordu. Onu kaçırır mıydı? Ve korkutsa bile neden bu kadar önemsiyordu?

"Konuş benimle Cass. Söz öpüşmekten daha fazlası için iyiyim."

Bir kahkaha attı ve kapüşonunun altından ona baktı. "Ben de senin en büyük yeteneğinin bu olduğunu sanıyordum."

Sırıışı vahşileşti. "Yeteneklerimin yüzeyini bile kazımadık. Ama sen bana yalvarana kadar daha fazlasını paylaşmayı reddediyorum."

Adamın küstahlığı karşısında irkilmesine rağmen vücudu karıncalandı. "Bu yakın zamanda ."

"Sen öyle diyorsan." Kanadıyla onu dürttü. "Cidden, aklını kurcalayan ne? Bayan Callas'la bir şey mi oldu?"

Onu bu kadar kısa bir süredir tanımasına rağmen bu kadar net okuyabilmesine hayret etti.

"Hiçbir şey *olmadı*, ben sadece..."

"Bana açılmaktan korkma, Cassandra. Ne olduğunu bilmek istiyorum."

düşünüyorsun. Sanırım yanında kendin olabileceğin tek kişi Xenia. İkinci bir görüşü hak ediyorsun, sence de öyle değil mi? Ve diğer tek arkadaşın ben olduğuma göre-"

Koluna vurdu ama dudaklarından bir kıkırdama döküldü ve göğsünü bir parıltı ısıttı. Son sekiz yıl boyunca sırrını paylaşabileceği tek bir arkadaşının olması onu yalnızlaştırmıştı. Bir başkasına sahip olmak rahatlatıcıydı, aceleyle olmasa da çabucak kurulan bir dostluk. Onunla korkuları hakkında konuşmanın bir zararı olabilir miydi?

"Sizce bu ailelere karşı doğru olanı mı yapıyorum?" "Öyle olmadığını düşündüren ne?"

"Bunu ne kadar sürdürebileceğimi, bu yardımı ne kadar sağlayabileceğimi daha fazla düşünmeliydim. Şimdi her şey yüzüme patladığına göre - Broker'ın ölümü, Pagonis'in potansiyel olarak ne yaptığımı bilmesi - başka bir aileye yardım edebilmemin yolu yok. Ben korkunç bir insan mıyım? Bu yola girdiğim için bile mi?"

Arkadaşça bir sessizlik içinde yürüdüler ve şehrin daha تنها kısımlarına giden bir ara sokağa saptılar. Şehir merkezini geride bıraktıklarında kalabalık azalmıştı. Bu dış sokakları süsleyen barlar ve kafeler, karanlık bir oda ve gizli personel gerektiren faaliyetler için tasarlanmış gizli işlerdi. Adamın sessiz kaldığı her saniye kalp atışları hızlanıyordu.

"Korkunç bir insan değilsin," diye cevap verdi sonunda, boş bir meydana geldiklerinde. Dört sokak lambasından sadece ikisi yanıyor, yıkık dökük kaldırım taşlarına düzensiz bir parlaklık yayıyordu. "Ama sen bir suçlusun."

. "Bu sana son açılışımdı."

O da durakladı ve gülme cüretini gösterdi. Adam devam etmeden önce kızgın bir sıcaklık boynuna yayıldı. "Demek istediğim, bir suçlu yasaları çiğneyen kişidir. O kolyeyi çalarak bunu yaptığınızı kabul etmelisiniz. Ancak bir toplumu yöneten yasalar o toplumun sadece küçük bir kısmına hizmet ediyorsa, bazen döngüyü kırmak için küçük bir suç faaliyeti gerekir."

"Bir emniyet mensubundan gelen şok edici bir itiraf. Eğer suçlu olduğumu düşünüyorsanız, neden beni tutuklamadınız?"

"Çünkü sen benim çalıştığım kişilerden daha az suçlusun ve

için çalıştıkları kişiler. Ethyrios'un bir silkelenmeye ihtiyacı var."

Haince sözlerini bastırmak için kanatlarını hışırdattı ve Cassandra'nın adrenalini yükseldi. Bu tartışmayı herhangi birinin kulak misafiri olabileceği bir yerde yapmak tehlikeliydi; çevredeki yıkık dökük konutlardan meydana bakan birkaç açık pencere vardı.

"Peki patronların böyle hissettiğini biliyor mu?" diye fısıldadı.

"Tabii ki hayır. Bu üniforma benim kafesim, tıpkı sizin cübbeleriniz gibi, *Rahibe*. Benim gerçek bir gücüm ya da yetkim yok. Bizim gibi insanlar ancak küçük isyan eylemlerini göze alabilir."

"Küçük hırsızların paha biçilmez mücevher parçalarını çalmasına izin vermek gibi mi?"

"Evet, özellikle de paha biçilmez mücevher parçaları kendileri için değil de daha büyük bir iyilik içinse. Kim bilir Callas'ın çocukları annelerini kaybetmiş olsalardı sonları ne olurdu? Yardım için acımasız kaynaklara başvurabilirlerdi, belki de büyüyüp sizinkinden daha kötü suçlar işleyebilirlerdi. Siz dört insanı yoksulluktan kurtardınız ve dünyayı biraz daha iyi bir yer haline getirdiniz."

"Bunu ben yapmadım, Tristan. Sen ."

"Ama bunu senin için yaptım," dedi sessizce, bir kez daha gözlerinde onu dehşete düşüren o bakışla ona bakarak. "Çünkü sen vahşi ve özverilisin ve *benim* dünyamı biraz daha güzelleştiriyorsun. Yani sonuçta bu senin zaferin. Bunu senden almama izin verme."

Beyanı, iyileştirici bir merhem gibi üzerine çöktü. Ama samimiyetinin tüm ağırlığına dayanamayarak ona biraz iğneleme yapmaktan da kendini alamadı. "Sadece biraz daha mı iyi?"

Güldü ve kollarını ona dolayarak göğsüne sarıldı.

"Sen de benim dünyamı biraz daha güzelleştiriyorsun Birdman." Kollarını onun beline doladığında üniformasının serin derisi yanaklarını yatıştırdı, tüyleri parmak eklemlerini gıdıkladı ve endişesinin kesici pençeleri geri çekildi. "Kesinlikle daha ilginç oldu."

Onu kendinden uzaklaştırdı ve şeytani bir gülümseme fırlattı. "Ah Daredevil, bu gecenin ne kadar ilginç geçeceği hakkında hiçbir fikrin yok. Hadi, yapmamız gereken önemli işler var."

Hızla ilerledi, sıkışık bir sokaktan döndü ve onu yetişmek için koşmaya zorladı. "Ne demek *ilginç*? Bana Opheron'u nasıl cezbedeceğimizi söylemedin."

"Oraya vardığımızda sana söylerim," diye cevap verdi omzunun üzerinden. "Devam et, küçük insan."

"Bacakların benimkilerden bin kat daha uzun," diye homurdandı, adam yavaşlarken ona ulaştı ve ayak uydurmasına izin verdi.

"Hançerinizi adı hakkında başka tahmininiz var mı?" "Kitara."

"Hayır."

"Korene."

"Hayır."

"Karra."

Tristan kıkırdadı. "Hayır, ama bu şimdiye kadarki en yakın tahminin. Bu işte pek iyi değilsin."

"Daha iyi ipuçlarına ihtiyacım var!" Cassandra onun kaval kemiğine bir tekme attı ve adam sahte bir acıyla haykırarak Cassandra'yı güldürdü ve son endişelerini de kovdu.

Birkaç kıvrımlı sokak sonra o çok tanıdık sokağa yaklaştılar. İmparatoriçe'nin Kucağı'nın hırpalanmış ahşap tabelası sessiz sokağın üzerinde gıcırdıyordu. Müessesenin önceki yaşamından bir kalıntı olan bu tabelada, iki devasa siyah kanadı olan, oturmuş bir kadın silueti görülüyordu.

"Opheron'un içeride olduğunu mu düşünüyorsun?" Cassandra fısıldadı.

Tristan dramatik bir şekilde, "Öyle olsa bile bizi buradan duyabileceğini sanmıyorum," diye fısıldadı.

"Göt," dedi ona dirsek atarak.

"Artık küfür edebiliyor musun?"

Ağzı bir karış açık kaldı; küfür etmekten hoşlanmadığını fark etmemişti. "Sadece o kelime."

"Neden o?" diye sordu, duygusal dudaklarını kıvrıran kedigil bir gülümsemeyle. "Nedenini biliyorsun." Kızardı.

"O zaman bir gün sana öğretmek istediğim daha çok ayıp kelime var. Gel.

devam et." Elini sıktı ve onu karanlık sokağa doğru çekti.

Göz kapaklarının ardında korkunç bir şekilde hırlayan bir yüz, parçalanmış et parçaları ve kanlı uzuvlardan oluşan bir yığın hayal belirirken Cassandra gözlerini kısıtı.

Tristan yatıştırıcı bir başparmağı onun parmak eklemleri boyunca gezdirdi. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim Cass. Söz veriyorum."

Titrek bir nefes verdi ve gözlerini açtı. "Tamam. Ben iyiyim. Bunu ."

"Yapabileceğini biliyorum. Sen belalı bir suçlusun." Adam göz kırptı ve kadının midesinde bir sürü kelebek uçuşmaya başladı.

"Peki tam olarak ne yapıyoruz?"

"İşte bana güvenmene ihtiyaç duyacağım kısım burası." Onu fiçilerin arasındaki duvara yasladı, bal rengi gözleri muziplikle dans ediyordu.

"Bunun sevmedim. Ya da bana attığın o bakıştan."

Adamın yüzünün bu kadar çabuk kararmasına neredeyse gülecekti. "Sizi temin ederim ki bu tamamen işle ilgili."

"Dinliyorum," diye dikkatle cevap verdi.

"Opheron'la önceki iki etkileşiminize dayanarak, onun sizin duygularınızdan beslenmek istediğini biliyoruz, değil mi?" Beklenti dolu bir kaşını kaldırdı.

"Seninle aynı fikirde olduğum için neden gerginim?" Kıkırdamamak için dudağını ısırdı.

"Vestan'ın Gazabı, Tristan, söyle bana!"

"Onu cezbetmek için senin duygularını kullanacağız. Bir Deathstalker için en çekici olanlar şehvet ve korkudur," dedi Tristan, güçlü ellerini kızın beline koyup gözlerinin içine bakarak tepkisini anlamaya çalıştı.

"Ama senden korkmuyorum," diye cevap verdi Cassandra, hızla yükselen nabzına rağmen kararlılıkla.

"Bunun gayet farkındayım." Şehvetle sırıttı. "Sanırım şehveti kullanmamız gerekecek."

Kapüşonunu yırttı. "Deli misin sen?"

"Beni iyi tanıyanlar evet cevabını verecektir. Ama bence bu bir

parlak bir fikir." Yanağını avuçladı ve başparmağını elmacık kemiği boyunca okşayarak omurgasından aşağı ürperti gönderdi ve ne demek istediğini kanıtladı. "Dün gece düzeninin kurallarına rağmen beni ne kadar çok istediğini hissedebiliyordum. Ve eminim ki bir parçan bunu tekrar yapmak istiyordur. Hatta biraz *daha fazlasını*."

Daha fazla. Mutfakta yaptıkları konuşmayı hatırlamıştı.

"Ama bu planı dün geceden önce yapmıştın," dedi. "Seni öpmeden önce bunu kabul edeceğimi sana düşündüren neydi?"

"İnkâr etmeye çalışabilirsin Cass ama beni Cumartesi günü Fang and Claw'da gördüğünden beri istediğini biliyorum. Ve eğer geçen Perşembe benden aldığın o anının her anını hatırlayabilseydim, sanırım o zamandan beri beni istediğini bilirdim."

Kızgınlığı alevlendi ama adamın ellerini yanağından, belinden çekmek için hiçbir şey yapmadı. Bu kadar çıplak olmak onu ne kadar korkutsa da, hepsi doğruydı.

"Bak," diye devam etti, "bu şekilde, bunu bencil nedenlerle değil, kız kardeşlerini bulmak için ihtiyacımız olan bilgileri bize ulaştırmak için yapmana izin verebilirsin. Ama sana rahatsız olduğun hiçbir şeyi . Söyleyin ve . Opheron'u tuzığa düşürmek için başka bir yol bulabiliriz."

Yanağını okşamaya devam etti, arzu gözlerini kararttı ve bunun *tamamen* bir iş olduğunu söylemesiyle çelişti. O da bunun kendisi için olmadığını biliyordu.

"Bana ne yapacaksın?" diye sordu kirpiklerinin arasından ona bakarak.

"Sana dokunacağım." Gözleri kapalıydı, güzel yüzü vahşiydi, tüm alay işaretleri silinmişti. Kalçasındaki el sıkıştı.

"Nerede?"

"Her yerde. Her yere. Nereye gitmeme izin verirsen."

"Ya biri görürse?"

"Bizi kanatlarımın altına saklayacağım. Kimse görmeyecek."

"Hayaletgezgin yeteneklerini başka bir şey için aktive ediyor musun?"

kadınları duvarlara sıkıştırmaktan daha mı önemli?"

Tristan kıkırdadı. "Seninle tanıştığımдан beri değil. Yine de sessiz olman *gerekecek*. Kolay olmayacak."

Alay etti. "Kendine çok güveniyorsun."

"Bu gece adımı haykırmanı ne kadar çok istesem de Opheron'a çok erken haber vermek istemeyiz. Şuna ne dersin? Eğer sana yapacaklarımdan sonra sessiz kalabilirsen, sana hançerinin adını söyleyeceğim." Sanki sinirleri sabotaj niyetindeymiş gibi titrek bir elle başparmağını alt dudağına vurdu. Bunun kendisi için olduğu kadar onun için de önemli olduğundan şüpheleniyordu.

Bunun farkına vardığında arzuyla titredi. "Henüz evet demedim."

Tristan, bu etkileşimi soruşturmaya ve kız kardeşlerine karşı bir görev olarak çerçeveleyerek zekice davranmıştı; Opheron'u pahasına olursa olsun tuzağına düşürmek için cesurca bir başarı. Ona sadece dokunacağını söylemişti ki Baş Rahibe'nin bunu fark edemeyeceğini biliyordu.

"Karar senin, Daredevil."

Ve işte oradaydı, ruhunu harekete geçiren lakap. Cübbenin ve dövmenin altındaki asi için bir toplanma çığığı. Sinmiş bir Kefenli Rahibe değil, doğanın bir gücü. Hayatın sunduğı her şeyi deneyimlemeye hazır bir kadın. Ara sokağın karanlık ve sessizliğinde, her türlü zevkin değış tokuş edildiğı bir binanın arkasında, kendini daha fazla inkâr etmek istemiyordu.

Onun yalvaran altın sarısı gözlerine bakarak, siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve avucunu yanağında gezdirdi. Adam yumuşak bir inilti çıkararak onun dokunuşuna sokuldu.

"Evet," diye fısıldadı.

"Yüce Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldanarak kanatlarını etraflarına açtı ve onu baharatlı, meşemsi kokusuyla sardı. Kamuflajı etkinleştirirken tüylerinin titremesi ona bir bebeğın çingırağını hatırlattı. Ya da bir çingıraklı yılanı. Masum mu yoksa tehlikeli mi? Henüz karar vermemişti.

"Arkanı dön," diye emretti alçak, ipeksi bir sesle. Kadın itaat etti ve adam onun sırtını önüyle aynı hizaya getirdi.

Taçtaki iğneleri yavaşça çekerek saçlarını serbest bıraktı ama örgüye dokunmadı.

Son iğneyi de çıkardıktan sonra örgüyü aşağı doğru çekti ve boğazını açığa çıkarırken kadının nefesini kesmesine neden oldu. Ağzını çenesinin altına bastırdı. "Sana sessiz olmanı söylediğimi sanıyordum," diye fısıldadı boynundan aşağıya doğru nazik öpücükler göndermeden önce. Kadife yumuşaklığındaki dudaklarının ardından teni karıncalandı.

Çantasını çıkardı ve pelerinini çözerek ikisinin de yere düşmesine izin verdi. Kollarını okşadı, karnında daireler çizdi, parmaklarını kalçalarında gezdirdi, göğüslerini ve kışını sıktı; test ediyor, değerlendiriyor, önce nereye saldıracağına karar veriyordu. Adamın vücudu kadının sırtında sağlam bir duvardı ve kollarındaki sert kaslar kıpırdayıp sıkılaştıkça adamın sıcaklığı kadının içine sızıyordu. İnlememek için dudağını ısırды ama yumuşak bir iniltiyi engelleyemedi.

Beklenti, teninin altında alev alev yanan bir yol açtı. Onun alay etmeyi bırakmasını, ellerini pantolonunun içine daldırmasını, dün gece arzuladığı gibi etine dokunmasını istiyordu.

Sanki onun söylenmemiş isteğini duymuş gibi bir kolunu beline doladı ve diğer elini gömleğinin altına sokup nasırlı parmak uçlarını çıplak karnında gezdirirken kalçasını avuçladı. Başını adamın göğsüne yasladı ve ses çıkarmamak için dilini o kadar sert ısırды ki ağzını dolduran metalik tattan kan geldi.

Orta parmağını göbek deliğine daldırdı ve bu parmağın başka yerlerine daldırıldığında ne kadar lezzetli hissedeceğini ona gösterecek şekilde okşadı.

Burnunu boynunda gezdirip kokusundan zevk alarak çıplak karnının üzerinde giderek daha geniş daireler çizdi. Parmak eklemleri göğüslerinin alt kısımlarını okşadı. "Vücudun bir mucize. Sana saatlerce dokunabilirim ve asla doyamam."

"İşe yarıyor mu?" diye boşuk bir ses çıkardı.

"Sen söyle." Adamın sırtışını duyabiliyor, boynunda hissedebiliyordu.

Karnına dirsek attı ve adamın çıkardığı homurtu meme uçlarını sıkılaştırdı. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Şehvetinizin kokusunun belirgin olup olmadığını soruyorsanız, cevap

kesinlikle evet."

"Nasıl kokuyor?" diye nefes aldı.

"Tatlı ve baharatlı, tıpkı senin gibi. Sarhoş edici. Şu anda dünyada olmak istediğim tek yer gibi."

Ürperdi ve aralarında zonklayarak canlanan ağrıyı dindirmek için kalçalarını birbirine bastırdı.

Sütyeninin sağ kapağını göğsünün altına sıkıştırdı ve tişörtünün altındaki sivri meme ucunu ortaya çıkardı. Kumaş hassas uca sürtündü ve neredeyse çığlık atacaktı. "Henüz kimsenin yaklaştığını duymuyorum, bu yüzden kokuyu daha güçlü hale getirmemiz gerekecek. İster misin?"

Karşılık olarak yapabildiği tek şey, her şeyin daha fazlasına ihtiyaç duyarak onun dokunuşuna doğru eğilirken yumuşak bir inilti oldu.

Sol göğsünü ortaya çıkardı ve parmağını gergin dantelin üzerinde gezdirdi. "Bugün ne renk bu?"

"Pırıl pırıl siyah," diye fısıldadı, "kanatların gibi."

Dişlerini boynuna geçirmeden ve meme uçlarını baş ve işaret parmakları arasında sıkmadan önce boğazının arkasından acı dolu bir ses yankılandı.

İnledi, uyumlu siyah külotunu ıslattı ve onun kalçalarına doğru geri itti. Kendi uyarılmışlığının kanıtı onun kıkırına bastırdı.

"Sessiz kalmak için biraz daha çaba gösterebilirsin, değil mi?" dedi. "Daha iyi kısmına bile gelmedim."

Öfkesi onun ses tonuna, onun üzerinde kurduğu güce karşı kaynıyordu. Ama vücudu onun için yalvarıyor, sinir uçları daha önce hiç söylemedikleri baş döndürücü bir melodiyle titreşiyor ve bu melodide boğuluyordu.

Dişlerini alt dudağına gömdü ve adam hassas meme uçlarını çimdikleyip fiskelerken kahramanca sessiz kalmaya çalıştı.

Bir eliyle göğüslerine masaj yaparken, diğer eliyle de taytını aşağı doğru iterek onu gecenin soğuk havasına maruz bıraktı ve dizlerini kilitledi. Kontrol tamamen ondaydı.

Parmaklarıyla külotunun önünü okşadı ve ne kadar sıırılsıklam olduklarına bakıp kıkırdadı. Yanaklarında bir kızarıklık belirdi.

Seksini avuçlarken sikini kızın kıkına doğru itti. "Utanmana gerek yok. Şu anda ne kadar baştan çıkarıcı olduğun hakkında bir fikrin var mı, tamamen kızarmış, ıslak ve benim için hazır mısın?"

"Tristan," diye inledi. "Alay etmeyi bırak."

Göğüslerini avuçlarken ve hafif, alaycı darbelerle külotunun önünü okşarken karanlık kahkahası onu sardı. Vücudu koparılmayı bekleyen bir yay kirişi kadar gergindi, ona karşı dalgalanırken, herhangi bir sürtünme kaynağı için umutsuzca ve vücutlarının birleştiği tüm yerlerin tadını çıkarırken serbest bırakılması karnında aşağı doğru inşa edildi.

Tristan'ın ona dokunduğu şekillerde sık sık kendine dokunmasına rağmen, kıyaslanamazdı. Daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti, sanki güçlü ellerinin her fırçasıyla ona hayat veriyordu.

"Ne istiyorsun, Daredevil? Söyle bana," diye mırıldandı.

Söyleyebilir miydi? Buraya kadar gelmişken utanması için bir neden yoktu.

"İstiyorum...", diye tereddüt etti, sonra parmak uçlarını külotunun içine daldırıp ona ihtiyaç duyduğu yerden birkaç santim uzakta durunca nefesi kesildi.

"Devam et," diye fısıldadı, keskin köpek dişleriyle boynunu ve çenesini ısırdı ve meme ucunu okşadı.

Kollarını arkaya atarak adamın ensesini kavradı, sonra kendini adamın kalçalarının beşiğine doğru itti ve adamdan iliklerine kadar işleyen bir hırıltı çıkardı.

Başını çevirdi, dudakları nefeslerini paylaşacak kadar yakındı. "Parmaklarını içime sokmanı istiyorum."

Ağzının içine doğru inledi, bakışları alev alev yanıyordu, sonra kendini ona doğru itti ve parmak uçlarını aşağıya indirdi, girişinin hemen dışında acı verici bir şekilde yavaşça dolaştı. "Öyle mi?" Sağ bacağını taytından tamamen çıkarırken sesi kalın ve sertti. "Ayağını duvara yasla."

"Tristan," diye nefes verdi, onun emrine itaat ederek. "*Lütfen.*"

"İşte beklediğim yalvarış buydu." Hiç tereddüt etmedi, bileğine bir açı verdi ve orta parmağıyla kadının ıslak, ağrıyan etini deldi. Sıkıştırdı

Ayağını tuğlaya bastırıp kalçalarını öne doğru sallarken içinden kopan feryadı bastırmak için elini ağzına götürdü.

Adam onun boynuna karşı ürperdi. "*Kahretsin*, cennet gibi hissediyorsun. Keşke o sesleri bastırmak zorunda olmasaydım. Beni ne kadar sertleştirdiğini hissedebiliyor musun?" Kalçalarını tekrar kızın kışına doğru itti, işaret ettiği noktayı vurguladı ve kalın deri pantolonunun içinden bile onun kocaman olduğunu anlayabildi. Yüce Tanrım, bunu doğrulamak için sabırsızlanıyordu.

Uzun, yetenekli parmağını yavaş, alaycı bir tempoyla içeri ve dışarı itti, onu hassas yapraklarını ortaya çıkaran bir çiçek gibi açan derin bir noktaya doğru sürükledi. İç kasları onun etrafında kenetlendi, onu serbest bırakmaya doğru çalıştırdı, bu his o kadar zevkliydi ki bayılabileceğini düşündü.

Duvarı kaldıraç olarak kullanırken, içgüdüsu elini sürerken devraldı, kalçalarını yağmalayan parmağının itişlerine uyacak şekilde yuvarladı. Bir saniye daha ekledi, sert ve hızlı pompaladı, diğer elini inlemelerini maskelemek için ağzında yerinde bıraktı.

Tam ruhunun derisinden dışarı fırlayacağını düşündüğü anda, başparmağıyla klitorisinin etrafında dönmeye başladı - önce nazıkçe, sonra her geçişte daha sert bastırarak. Daireler çizmeye ve itmeye devam etti, o büyülu noktalara içeride ve dışarıda masaj yaptı, artan gerilim neredeyse dayanılmazdı.

"Şu anda senin içinde olmak için kanatlarımı feda edebilirim," diye fısıldadı Cass'in yanağına. "Benim kötü kızım mı olmak istiyorsun Cass? Benim için gel."

Dilindeki adı, kalçalarının arasındaki iki uçlu saldırıyla birleşince vücudu paramparça oldu. Doruk noktasının gücü seksinden dalgalandı ve uzuvları boyunca kıvılcımlanan zevk havai fişekleri gönderdi. Tristan çığlığını bastırmak için başparmağını kızın ağzına sokmaya zorladı ve kız, Tristan'ın onu okşayarak serbest bıraktığı her son gelgitte sertçe ısırıldı.

Vücudu adamın kollarında gevşedi, ayağı duvardan düştü ve o kadar yüksek sesle nefes aldı ki yaklaşan ayak seslerini zar zor duydu.

Birden fazla ayak sesi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ İKİ

CASSANDRA'NIN KALBI göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu, bunun tek nedeni Tristan'ın ona yaşattığı akıllara zarar orgazm değildi.

Eğer şehvet Opheron ve arkadaşlarını ara sokağa çekmişse, az önce onun korkusundan da nasiplerini almışlardı.

Tristan elini kızın ağzının üzerinde tutarak sutyenini düzeltirken, külotunu çekiştirirken ve taytını yukarı çekerken sessiz kalmasını sağladı. Boynunun arkasına güven verici bir öpücük kondurdu ve pantolonunun içinde kendini ayarlarken eli kıcını sıyırdı. Neredeyse kahkahayı patlatacaktı, onun ereksiyonla savaşmaya çalıştığını hayal etti. Tristan'ı tanırdı, bunu yapabilirdi.

Konuşmak için dudaklarını araladı ama adam onu daha sıkı sıkarak fısıltıyla bile konuşmaması konusunda uyardı.

Tristan diğer eline bir şeyler mırıldandı ve avucunu açıp duvarla kanatları arasına bir hava patlaması gönderdiğinde yanağında bir rüzgar hissetti.

Ağzını kızın kulağının kabuğuna yaklaştırdı ve "Al bunu, Daredevil" diye fısıldadı. Hançerin kabzasını onun eline bastırdı. "Bazı arkadaşlara mesaj gönderdim ama bir süre kendi başımıza kalacağız. Ben konuşacağım, sen de keseceksin, anlaştık mı?"

Kız başını sallamaya ya da itiraz etmeye fırsat bulamadan Tristan kanatlarını açtı ve düşmanlarına doğru döndü.

"İyi akşamlar, pislikler," diye mırıldandı Tristan alaycı bir sırıtişla.

Önlerindeki zehirli kalabalıktan en ufak bir şekilde korkmadılar.

Cassandra ara sokağı kapatan altı Ölüm Takipçisi'ni sayarken keskin bir nefes çekti, Opheron yağlı sarı saçları ve yıpranmış gülümsemesiyle ortadaydı. Adamın boğazındaki yara izini fark edince hınzır bir neşeyle sırıttı; önceki karşılaşmalarından sonra iyileşmişti ama tamamen iyileşmemiştir.

Diğer beşi, dördü erkek, biri dişi, hepsi de beyaz giyinmişti, ince yapılı ve sinirliydi, parlayan sitrin gözleri ve çatallı dilleri vardı. Opheron'dan sonra en uzun boylu olan dişi, Cassandra'ya doğru tısladı ve sürüngen sesi Cassandra'nın tüylerini diken diken etti ama yine de korktuğunu belli etmedi. Sadece sırtısını genişletti ve hançerini çevirdi.

Bana gel, bit...sy, diye düşündü, neredeyse b-kelimesi aklına geliyordu ama tam olarak oraya varamıyordu. Belki de giderek daha kirli davranışlarına rağmen asla hazmedemeyeceği bazı kelimeler vardı.

"Ve bizi cezbeden kokuya bakılırsa şimdiden iyi bir akşam geçirmişsiniz, Memur Bey," diye homurdandı Opheron, cılız sesi Cassandra'nın dişlerini tırmalıyordu. Baş Ölüm Takipçisi gösterişli bir nefes çekerek çatallı dilini ağzından dışarı çıkardı. "Şehvetiniz hayal ettiğimizden daha enfes kokuyor, Kırılğan Leydi. Birazını bizimle paylaşmak ister misiniz?"

"bir gelmesin, Havuç Bebek. O benim," diye homurdandı Tristan -Onu heyecanlandıran riskli sözler. Ciddi miydi, yoksa bu doğaüstü düşmanlar karşısında onu korumak, görevlerinin tamamlanmasını sağlamak için mi söylüyordu?

Tristan Opheron'a doğru sinsice ilerledi, kanatları puslu ay ışığında parlıyordu. Ölüm Takipçisi, iki Fae birbirlerine dik dik bakarak aralarında birkaç santim mesafe kalana kadar adım adım ona yaklaştı.

"Bir seks partisi mi planlıyorsun, Opheron? Neden bu kadar çok arkadaş getirdin? Bir kadını tek başına tatmin edemiyor musun?" Tristan'ın kahkahası acımasız bir alaycılığa dönüştü. Boyları hemen hemen aynıydı ama Tristan, sırık gibi Ölüm Sapığı'ndan otuz kilo daha kaslıydı.

Opheron'un dişleri şakladı ve parlayan zehir aralarındaki kaldırım taşlarına döküldü. Tristan irkilmedi bile.

"Dikkatli olun, Memur Bey. Kendi türümüzle ziyafet çekmekten çekinmeyiz. Peki ya sizin gibi bir örnek?" Opheron açlıkla yılan gözlerini Tristan'ın çizmelerinden yanardöner kanatlarının uçlarına doğru sürükledi. "Senden haftalarca yemek yapabiliriz."

Tristan dönüp Cassandra'ya sırtıttı, gözleri Cassandra'nın anlamadığı bir işaretle açılmıştı. Ama o dövüş pozisyonuna geçti ve hançerini önüne dayadı.

Bıçak yukarı, korku aşağı.

Ve cesur, güzel, kaslı ve büyülü arkadaşı onu güvende tutarken korkuyu uzak tutmanın her zamankinden daha kolay olduğunu fark etti. Onu da güvende tutmak için kendi becerilerini kullanmaya kararlıydı.

Tristan dönüp Opheron'un çenesinin altına yıkıcı bir aparkat indirdi. Parmak eklemleri Ölüm Takipçisi'nin dişlerini yırttı ve dişler mide bulandırıcı bir gıcırtyla çatallı diline battı. Opheron kaldırım taşlarının üzerine düşüp bayılırken Tristan küfredip elini salladı. Tristan o hafta ikinci kez Ölüm Sapığı'nı tek bir darbeyeyle yere sermişti.

"Ne oldu?" Tristan kanayan kolunu tutarken Cassandra sordu el.

"Zehir sihrimi daha hızlı tüketecek. Hızlı çalışmamız gerek," dedi Tristan. "Anılarını alın. Ben bu zehirli ahmakların geri kalanıyla ilgileneceğim."

Beşi de onlara doğru koşuştururken Tristan, kendisini, Cassandra'yı ve Opheron'u diğer Ölüm Avcılarından ayırmak için şiddetli bir rüzgâr duvarı çağırdı.

Cassandra dizlerinin üzerine çökerek pelerinini ve çantasını aldı, sonra hançerini içine yerleştirip omzuna astı. Opheron'a doğru kaldırım taşları boyunca sürünerek ilerledi.

Tristan yüzükoyun yatan Fae'nin üzerinde yükselmiş, ellerini uzatmış ve parmaklarını kısırarak büyüsünün gücüyle rüzgâr duvarını sağlam tutmuş ve Cassandra'ya çıkarma ritüelini gerçekleştirmesi için gereken zamanı vermişti.

Kalan beş Ölüm Sapığı yumruklarıyla kalkana saldırdı

ve ayaklar, omuzlar ve incikler. Her darbede duvar titriyor, geriye doğru çekiliyor ve Tristan'ın kaslarını sarsıyordu. Dişlerini sıkarken boynundaki damarlar eforla patladı.

"Acele edin! Onları daha ne kadar oyalayabilirim bilmiyorum," diye homurdandı Tristan omzunun üzerinden, yırtık eklemlerinden akan kan damlaları altına sıçırıyordu.

Cassandra secde halindeki Deathstalker'ın yanına diz çöktü ve fısıldadı, "Bana formülü göster. Bana efendini göster. Bana kolyeyi göster." Bu anıları ortaya çıkarmak için bilinçsiz zihnine ipuçları verdi.

İşaret ve orta parmaklarını Opheron'un şakaklarına götürdü. "*Lui ganeth, lui cathona. Lui-*"

Üç Ölüm Sapığı aynı anda kalkana saldırırken ıslık çalan bir çatırtı ara sokakta yankılandı. Tristan onu korumak için çabalarken havladı, yakışıklı yüzünden ter damlıyordu.

"Benim için endişelenme, Cassandra! O anıları almaya odaklan," diye ısırdı, sesi paramparça olmuştu.

Tekrar ilahi söylemeye başladı.

Opheron'un şakaklarından neon yeşili bir ışık sızdı ve ellerinin içinde birikerek parmaklarını zaptladı. Sanki anıların kendisi de Deathstalker'ın damarlarında dolaşan zehir kadar ölümcüldü.

Anıyı bir şişeye boşalttı, sonra Tristan'ın bocaladığını görmeden önce iki tane daha çıkardı.

Kollarını uzatmış, rüzgâr duvarını sağlam bir şekilde yerinde tutuyordu ama teni soluyor, dudakları renksizleşiyordu. Daha fazla dayanamadı, büyüsünün son damlasına yaklaşıyor olmalıydı.

"Tristan-"

"Ben iyiyim!" diye bağırdı. "Çekmeye devam et!"

Dört, sonra beş anı çıkarıldı ve boşaltıldı. Bu yeterli olmalı.

Cassandra parlayan yeşil şişeleri çantasına yerleştirdi ve hançerini çıkararak Tristan'a destek olmak için koştu.

Rüzgar camı titriyordu, bir kol, bir bacak, bir yumruk

giderek daha kısa aralıklarla.

"Anılarım var, Tristan," dedi, hırıltılı bir şekilde nefes alarak. "Hadi git."

Tristan ona döndü, yüz hatlarını yorgunluk kaplamıştı. zayıf bir gülümseme denedi. "Bunu yapabileceğini biliyordum. Ama bir süre burada sıkışıp kalacağız. Büyüm yenilenene kadar uçamam."

"Bu ne kadar sürer?"

Dişi Ölüm Takipçisi kalkanın daha da ötesine kaydı, rüzgâr simsiyah saçlarını savururken başı ve omuzları bariyeri yırttı.

Tristan son bir gayretle Ölüm Sapığı'nı geri itti ve dizlerinin üzerine çöktü. Kalkan emici bir patlamayla dağıldı.

Cassandra onun önüne atılarak küçük bedeniyle onu korudu, hançerini kuşandı ve saldırıya hazır hale getirdi.

Tristan sendeleyerek ayağa kalktı ve kendini sabitlemek için bir elini onun omzuna koydu. Derin bir nefes aldı ve kanatlarını hışırdattı. Büyüsü tükenmiş olsa da, sokaktaki en heybetli figürdü ve yumrukları kitlesel yıkım kapasitesine sahipti. Tam boyuna ulaştığında düşmanları ürperdi.

"Sen iyi misin?" Cassandra fısıldadı, gözlerini çenelerini kırmakta olan beş Deathstalker'dan ayırmadan, Typhon çeliği ve arkasında beliren Vestian tarafından bir anlığına geri çekildi.

"Yaşayacağım," diye homurdandı. "Şu zehirli pislikleri harcayalım Cass."

Dişi Deathstalker -Cassandra ona Bitli adını vermişti- Tristan diğer dördünü haklamak için tabancasını çıkarırken onun yanına uzandı.

Bitsy, Cassandra'yı hançeri bırakmaya zorlamak için bileğini bükte ama Cassandra bu hamleyi önceden sezerek kolunu çevirdi ve Bitsy'nin elinden kurtuldu.

Bitsy hayal kırıklığı içinde tısladı ve Cassandra'nın göğsünü itti. Doğaüstü darbe Cassandra'nın sendeleyerek geri çekilmesine ve kendini bir içki fıçısına çarpmasına neden oldu. Bitsy dişlerini göstererek ileri atıldı ve Cassandra'nın boynunu hedef aldı.

Cassandra hançerini savurdu ve Bitsy'nin beyaz gömleğini ve soluk tenini kesti. Bitsy'nin orta kısmında parlak yeşil renkte pürüzlü bir çizgi oluştu.

Cassandra, kanları böylesine cafcacflı bir yeşilken neden tüm Ölüm Avcıları'nın beyaz giydiğini merak ediyordu; şok edici derecede kötü bir moda seçimi idi bu.

Bitsy karnına dokundu, sonra yaranın iyileşmediğini fark edince kükredi. Tekrar saldırdı, öfkesinden Cassandra'nın varilden söktüğü kapağı fark edemeyecek kadar dikkati dağılmıştı. Cassandra kapağı Bitsy'nin kafasına indirdi.

Bitsy'nin simsiyah yelesi, ortadan ikiye ayrılırken tahtanın üzerinde taçlandı. Gözle görülür bir hasar ama Cassandra'nın sokağın ötesine fırlamasına yetecek kadar dikkatini dağıttı. Eğer Bitsy onu yakalarsa, dişinin doğaüstü gücüyle boy ölçüşemezdi. Bir ölümlü için anında ölüm anlamına gelen o dişlerden bahsetmiyorum bile.

Cassandra ara sokakta hızla , Tristan da dişlerini göstererek kendisine saldıran üç Ölüm Sapığı'nı savuşturdu. Bir Deathstalker ayaklarının dibinde yüzüstü yatıyordu; diğer üçü silahı elinden almadan önce Tristan şok tabancasıyla bir el ateş etmiş olmalıydı.

Cassandra neredeyse olduğu yerde duracaktı, Tristan'ın yumrukları, ayakları ve kanatlarıyla yaptığı zahmetsiz vuruşlar karşısında büyülenmişti.

Düşmanlarının her bir darbesini önceden seziyor ve engelliyordu, yıldırım hızındaki uzuvları nefes kesici, güzel ve ölümcül bir dansla bulanıklaşıyor ve üç bilinçli Fae'yi şaşkına çevirip tek bir vuruş bile yapamaz hale getiriyordu.

Tabancasına bile ihtiyacı yoktu.

Bitsy tahta parçalarını silkeleyip onu yakalamak için ara sokaktan aşağı koşarken Cassandra'nın bunun üzerinde düşünecek zamanı yoktu.

Cassandra hançerini kavradı ve Bitsy beyazlar ve parlayan yeşiller içinde, akik rengi saçları uçuşan korkunç bir görüntü olarak ona doğru fırlarken korkusunu yutarak kendini sokağın ağzına bıraktı.

Cassandra, Bitsy'nin alev alev yanan sarı gözlerindeki yarık siyah gözbebeklerini görür görmez yumruklarını Bitsy'nin omuzlarına dayadı ve geriye doğru takla atarak bacağını Bitsy'nin karnına tekmeledi ve Ölüm Takipçisi'ni onun üzerine çevirdi.

Bitsy, yaralı karnına aldığı darbeye uluyarak kaldırım taşlarına çarptı.

Cassandra dizini Bitsy'nin yarasına bastırdı ve dişinin dişleri acıyla geri çekildi. Ölüm Takipçisi'nin yılan gibi gözleri, göğsünün üzerinde sallanan Typhon çeliğinden hançeri görünce şaşkınlıkla irileşti.

"Güle güle, Bitsy," diye hırladı Cassandra, sonra hançeri Bitsy'nin kalbine sapladı.

Deathstalker'ın boğazından kopan acı dolu çığlık, Cassandra'nın öldürücü darbe yüzünden duyduğu suçluluk duygusunu uyandırmaya *neredeyse* yetiyordu. Ta ki bunu yapmasaydı, kaldırım taşlarının üzerinde kasıla kasıla can çekişen kişinin kendisi olacağını hatırlayana kadar.

Cassandra ayağa kalktı ve Bitsy'nin göğsündeki hançeri çıkardı, ardından erkek bir Ölüm Takipçisi onu yere düşürdü. dizlerinin arasına sıkıştırdı, sonra bileklerini kaldırım taşlarına çarptı. Kolunda bir acı şimşegi çaktı ve eli sarsılarak açıldı, hançeri düşürdü.

"Cassandra!" Tristan bağırdı.

Erkek Deathstalker, dişleri ortaya çıkarken hırladı. Sol elmacık kemiğinin üstünden çenesinin altına kadar uzanan eğri büğrü bir yara izi dudaklarını yarıyordu. Simsiyah saçları Bitsy'ninkilerle aynı ton ve dokundaydı ve Cassandra geçici bir benzerlikten daha fazlasını fark etti. Belki de erkek kardeşiydi?

Erkek ellerini kadının boynuna doladı ve sıktı. Kadın adamın parmaklarını çekerek gevşetmeye çalıştı, ardından nefes alamadığı için başı dönerken tırnaklarını adamın kollarına geçirdi.

Cassandra, Tristan'ın kurtulmuş olmasını umarak yan gözle sokağa baktı. Bilinci yerinde olmayan Deathstalker uyanmıştı ve üçü de Tristan'ın dikkatinin dağılmasından yararlanarak onu duvara yapıştırmıştı. Tristan'ın elleri ikisinin boğazını kavrarken, üçüncüsüne tekme atarak, dişlerini geçirecekleri bir açıklık ararken onları tuttu.

Cassandra tek başınaydı.

Erkek daha da yaklaşp dişlerini yanağına doğru yöneltirken gözleri dalgalanıyor, bilinci gidip geliyordu.

Ölümle burun buruna olduğunu anlayacak kadar zihni açtı.

Ve çok öfkeliydi.

Dünyayı çok az tecrübe etmişti. Neden bunca yılını Rahibelerle harcamıştı? Kendini her zaman cesur biri olarak görmüştü ama başından beri korkağın tekiydi. Kendi başına yola çıkamayacak kadar korkaktı, tarikatın kısıtlamalarına rağmen Tapınak'ın rahatlığını tercih ediyordu.

Yaldızlı kafesi seçmiş, kendini *yaşamdan* koparırken toprakların dışındaki bir hayatın rahatsızlığından kurtulmuştu. Ve içten içe, kurtardığı birkaç ailenin kurtaramadıklarını asla telafi edemeyeceğini biliyordu - kendisinin ve tarikatın acılarını daha da artırdığı aileler. Belki de ölmeyi hak etmişti. Belki de Yüce Tanrılar sonunda onun tüm başarısızlıklarının cezasını veriyordu.

Ölüm Takipçisi'nin dişleri yanağına batarken o da kendini bıraktı kaderine boyun eğdi. Anne Faurana'ya Anne ve Xenia'ya göz kulak olması için ettiği duanın yarısına gelmişti ki, kaldırım taşlarında alçak bir hırıltı yankılandı.

Halüsinasyon görüyor olmalı.

Devasa bir kaplan onlara doğru yaklaşarak Ölüm Sapığı'nın geri çekilmesine ve tutuşunu gevşetmesine neden oldu. Cassandra hırıltılı, hayat veren bir nefes çekti.

Kaplanın pırıl pırıl turuncu ve siyah kürkü, jilet gibi keskin pençeleri kaldırım taşlarına vurdukça dalgalanıyor, bıyıkları canavarın iri dişlerinin üzerinde seğiriyordu; bu dişler bir araya gelmiş Ölüm Avcıları'nın kilerden çok daha büyük ve kalındı.

"Güzel kedicik," diye ürperdi Bitsy'nin kardeşi.

"Ben iyi biri değilim şekerim," diye hırladı kaplan.

Kaplan üstündeki Fae'ye doğru hamle yaparken, gürleyen bir kükreme neredeyse Cassandra'nın kulak zarlarını patlatacaktı.

Deathstalker'ın karşılık veren çığlığı, kaplanın onu yere devirip çenesini boynuna geçirmesiyle kısa kesildi.

Cassandra koşarak uzaklaştı, hançeri aldı ve Tristan'a doğru döndü. Kendi koruyucu meleğini kazanmıştı.

Parlak beyaz kanatları olan tanıdık görünümlü sarışın bir erkek Windrider

kalan üç Ölüm Takipçisi'nin ciğerlerindeki havayı emiyordu. Onlar boğulurken, boğazlarını sıkarken ve dizlerinin üzerine düşerken, yukarı kalkmış eli önünde kıvrıldı.

Hadriel mi? Onun adını geçen gece Fang and Claw'da hatırlıyordu. Bu da kaplanın...

Cassandra, Bitsy'nin kardeşinin boğazını parçalayan ve haftalardır doğru dürüst yemek yememiş gibi onu yutan Reena'ya baktı.

Arkasından gelen yırtılma ve guruldama seslerini duymamaya çalışan Cassandra, Tristan'ın kendisine doğru hamle yaptığı sırada ona doğru koştu.

Elleri kızın yanaklarına indi ve dehşete düşmüş gözleri kızın her santimini taradı. "Yaralandın mı Cass? İyi misin?"

"Ben iyiyim, ben iyiyim," diye boğuk bir sesle haykırdı, boğazı Ölüm Takipçisi'nin tutuşundan dolayı acıyordu - diğer Kız Kardeşlerine açıklamak zorunda kalacağı bir başka yara.

Onu göğsüne bastırdı ve hassas kolunda karıncalanan acı kıvılcımları gönderdi. Kalbi kızın kulağına çarpıyordu. "Yüce Tanrılara şükürler olsun."

Cassandra geri çekilince onun ürkütücü derecede solgun olduğunu gördü. "Bu soruyu sana benim sormam gerekirdi."

"Ben yok edilemezim, tatlım." Adam sırttı ve bu kadar bitkin görünmesine rağmen şaka yapabilmesi kalbini hoplattı. "Büyüm bir ya da iki saat içinde yenilenecektir. Ama eğer yaralandıysan ya da daha kötüsü ısırıldıysan, ben-"

Durakladı, başını öne eğdi. "Böyle dövüşürken ölümlü olduğunu unutmak çok kolay." Çenesini kızın başına yasladı ve elini kızın omurgası boyunca gezdirdi.

Kulağına fısıldamak için eğildi. "Bu arada, oyunu daha önce kaybettin." Tristan köpek dişini kızın kulak memesinde gezdirerek tüm yaramazlıklarına dikkat çekti. Tristan'ın korkudan flört etmeye bu kadar kolay geçiş yapabilmesine hayret etti. "Görünüşe göre senin korkunç hançer ismi tahminlerine daha fazla maruz kalacağım."

Güldü ve adamın kollarından kurtulmak için hamle yaptı ama adam onu daha sıkı çekti. "Tatlı Amatu, hangisini daha çok sevdiğimi bilmiyorum: gülme sesini mi yoksa gelme sesini mi?"

Titredi, onun içinde eridi, yeni cesaretlenmişti. "Karar verebilmen için bana ikisini de tekrar yaptırman gerekecek."

Ölümle yüz yüze gelmek bazı duvarlarını yıkmıştı. Ayrıca, bu gece iffet yeminini bozma noktasına kadar eğmişti ve tek bir Yüce Tanrı ya da Tanrıça onu cezalandırmak için inmemişti. Tristan için yeminini tekrar *bükmeye* niyetliydi. Ve mümkün olduğunca sık.

Şakalaşmaları derin, baygın bir ses tarafından kesildi. "Hey adamım, ucuz atlattık."

Hadriel yaklaştı ve Tristan Cassandra'nın elinden kurtularak Rüzgâr Sürücüsü'nün elini sıktı. Üç Deathstalker erkeği, bilinçsiz liderleri için Hadriel'in ellerinde ölmek istemeyerek kaçmışlardı.

"Teşekkür ederim Hadriel," dedi Tristan, sarışın Rüzgâr Süvarisi'nin omzuna vurdu ve ardından erkeği sıkı bir şekilde kucakladı. Birbirine zıt siyah ve beyaz kanatları çarpıcı bir görüntü oluşturacak şekilde birbirine dolanmıştı.

"Hey, mesajını alan bendim, yakışıklı. Tüm vücudumla sarılmam nerede kaldı, ha?" Reena'nın altın rengi gözleri parlayarak iki erkeğe doğru ilerlerken bileğinin tersiyle çenesindeki yeşil kanı sildi ve yere sıçrattı.

Tristan Reena'yı kollarına aldı ve etrafında döndürdü. "Teşekkür ederim, Reena." Onun sol yanağını öptü. "Seni güzel hayvan." Sonra sağ yanağını. "Sensiz hayatta kalamazdık." Onu dudaklarından öptü.

Ve içinde hiçbir sıcaklık olmamasına, sadece en derin minnettarlık duygusu olmasına rağmen Cassandra damarlarında çığ gibi büyüyen buz gibi kıskançlığa engel olamadı. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve arkasını döndü. Dürtüsüne rağmen şu anda bir kaplan bi-formuyla savaşılamayacak kadar yorgundu.

Tristan yüzünü buruşturdu ve Reena'yı tekrar ayağa kaldırdı. "Tadın Deathstalker bağırsakları gibi."

Reena dudaklarını yaladı, kaşlarını oynattı ve uzun kumral saçlarını düzeltti. "Şanslısın ki canım çok çekti."

Hadriel ara sokaktaki katliamı inceledi. Opheron yolun ortasına yayılmış, yarı gölgelerin içinde yarı dışında duruyordu. Büzüşmüş kabuk bir havuzun üstünde

Ağızındaki neon yeşili kan Bitsy'ye aitti. Ötedeki, boğazından ve midesinden parlayan yeşile bulanmış yüzükoyun yatan beden ise Bitsy'nin kardeşi idi.

"Stygios aşkına burada ne oldu dostum?" Hadriel havayı derin derin kokladı ve Cassandra'ya doğru döndü, dudaklarında yavaş bir sırıtış belirdi. "Peki bu nefis koku da ne?"

Tristan bir kolunu Cassandra'ya dolayarak onu kendine çekti. İddiasını mı ortaya koyuyordu? "Cass ve ben pusuya düşürülmeden önce küçük bir araştırma yapıyorduk. Sadece bir tane zehirli serserinin gelmesi gerekiyordu ama herif küçük bir ordu getirmiş. Biri ona haber vermiş olmalı."

"Sonunda ona adını söyledin, ha?" Reena Cassandra'ya bilmiş bir gülümseme yöneltti. "Akıllı kız."

Tristan Hadriel'e seslendi. "Diğer üçünün nereye gittiğini gördün mü?"

Hadriel omuz silkti. Tristan'dan farklı bir şekilde güzeldi. Zarif ve zarif yüzü şaşırtıcı derecede mükemmeldi -neredeyse fazla mükemmel. Kısacık kesilmiş platin saçları ve kaşları bronz tenine karşı şok ediciydi ve ametist gözleri yavaş, ölçülü hareketlerine rağmen canlı bir kurnazlıkla parlıyordu. Az önce Ölüm Avcıları'nın üzerine yağdırdıkları şiddete rağmen Reena'yla aynı soğukkanlı dalga boyunu paylaşıyorlardı.

"Adamı görmedim, üzgünüm. Onlar kaçtıktan sonra bu küçük kedinin iyi olduğundan emin olmak istedim." Ona hırslayan, dişlerini gösteren ve pençelerini şakacı bir şekilde savuran Reena'ya doğru ateşli bir sırıtış gönderdi.

Tristan kıkırdayarak Cassandra'yı elinden bıraktı ve Opheron'u kontrol etmek için ara sokağa doğru yürüdü.

Yere çömelir çömelmez Ölüm Sapığı canlandı ve dişlerini Tristan'ın boynuna geçirdi.

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

TRISTAN'IN ŞİDDETLİ KÜKREMESİ Cassandra'nın kalbini parçaladı. Ristan'ın Opheron'u boğazından çekip koparışına tanık olmak için ara sokağa koştu. Deathstalker'ın boynu.

Opheron bu akşam ikinci kez ölüme meydan okuyor gibi görünse de, onun iyileşeceğini biliyordu.

Cassandra'nın bunun olmasına izin vermesine imkan yoktu.

Opheron'un gevşek bedeni kaldırım taşlarına çarpar çarpmaz, Typhon çelik hançerini kalbine sapladı ve ardından Tristan'a doğru koştu.

Sığ nefesler alırken avuç içlerini boynuna bastırdı, göğsü acıyla inip kalkıyordu.

"Tristan, aç gözlerini," diye yalvardı yüzünü avuçlayarak. "Bak Ben!"

Kadının bileklerini kavradı ve gözlerini zorla açtı. Yeşilimsi bir renk vardı. Kenarlardaki renk tonu, gözbebeklerine doğru sızıyordu. Histerisinin ortaya çıkmasına izin vererek onu ürkütmemeye çalıştı.

Felç edici zehir kaslarını ele geçirdi ve ara sokağın duvarına doğru düştü, aşağı kayarken tüylerini kopardı ve Cassandra'yı da beraberinde götürdü çünkü Cassandra onu bırakmayı reddetti.

Hadriel koşarak geldi ve Cassandra'nın omzuna bir el koydu. "Ona panzehiri vermeliyiz. *Hemen.*"

"O iyi olacak mı?" Cassandra çığlık attı. Tristan'ın elleri düştü

onunkinden uzaklaştı, tutunamadı.

"Fazla zamanımız yok," dedi Hadriel. "Zehir ciğerlerini felç ederse, iyileştirici güçleriyle bile on dakikadan fazla dayanamaz..."

"Neyden önce?"

"Gerçek ölümden önce. En güçlü Fae'lerin bile geri dönemeyeceği bir son."

Cassandra'nın tüm vücudu buz gibi soğuk ve kaynar sıcak oldu. Şimdi ölemezdi. Aralarındaki bağ hayata tomurcuklanırken, kırılgan ve kafa karıştırıcı ama son derece bağımlılık yapıcıyken olmazdı.

"Reena!" Hadriel bağırdı ama kaplan bi-formu hemen arkasındaydı.

Reena titrek bir sesle, "Barın arkasında panzehirim var," dedi.

Tristan'ın gözleri dalgalanarak kapandı ve nefes alıp vermesi yavaşladı.

Hadriel hızla kötüleşen savaşçıyı kollarına aldı, Tristan'ın koyu renkli kanatlarını dikkatlice sıkıştırdı ve ardından siyah kadife gökyüzüne doğru fırladı.

Cassandra sinsice Opheron'a yaklaştı, hançeri göğsünden çıkardı ve yan tarafına tekme attı - faydasız ama rahatlatıcı. Hançeri adamın gülünç beyaz pantolonuna sildikten sonra Tristan'ın tabancasını aldı ve ikisini de çantasına tıktı.

"Atla!" Reena kaplan formuna dönüşmeden önce Cassandra'ya emretti; eriyen kıyafetler, gerilen deri, uzayan pençeler ve dalgalanan yumuşak, şık kürkle dolu nefes kesici bir sahne.

Cassandra şok geçirerek durağanlaştı ve üzerinde yükselen devasa canavar karşısında büyüldü. Reena hırlayarak Cassandra'yı harekete geçirdi ve Reena'nın sırtına doğru savrulduktan sonra bacaklarını kaplanın ortasına doladı.

Reena dolambaçlı sokaklarda dört nala koşmaya başladığında Cassandra onu daha yeni yakalamıştı ki patileri kaldırım taşlarını dövmeye başladı. Reena'nın güçlü kasları ipeksi kürkünün altında kıpırdıyor, Fang and Claw'a doğru hızla ilerlerken gürleyen kalbi çılgınca bir ritim tutturuyordu.

Birkaç dakika -bir sonsuzluk- sonra Reena patinaj yaparak durdu.

O tanıdık kırmızı tentenin altında, sonra şaha kalktı ve Cassandra'yı sırtından attı.

Reena onlara hırlarken dışarıda toplanan kalabalık dağıldı.

Cassandra hızla meyhaneye girdi ve maun barın arkasında iki çift siyah beyaz kanat gördüğünde neredeyse rahatlayarak yere yığılacaktı. Hadriel'in kanatları sanki bir şey arıyormuş gibi çılgınca hareket ediyordu.

İnsan kılığındaki Reena, Cassandra'nın arkasından içeri daldı. "Pekâlâ güzeller, taverna bu gecelik kapandı!" diye bağırdı. "Eve gitmek zorunda değilsiniz ama burada da kalamazsınız. Dışarı!"

Müşteriler homurdanıyor, onu görmezden geliyor, içkilerini ve Delirium'larını yudumluyorlardı.

Reena'nın dünyayı sarsan kükremesi bira bardaklarını patlattı, masaları salladı ve bakır kiremitli tavandan sallanan ışık kürelerindeki birkaç ampulü patlattı.

Her birey -ölümlü ve Fae- harekete geçmeden önce kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü ve kapıdan çıkmak için birbirlerini ezerek koşuşturdular.

"Çok etkileyiciydi," diye fısıldadı Cassandra.

Reena omuz silkti ve Hadriel'in panzehiri bulmasına yardım etmek için bara doğru yürüdü, beyaz kanatlı Windrider'a emirler yağdırdı. "Onu buraya getirin ve kanepeye yatırın!"

Masalar ve koltuklar arasında manevralar yapan Hadriel, Tristan'ı odanın ortasındaki pelüş, pas rengi kanepeye doğru taşıdı.

Cassandra, Hadriel'in Tristan'ın güzel, ışıltılı kanatlarını minderlerin üzerine örtmesine yardım etmek için atıldı, tüylerine zarar vermemeye dikkat etti. Büyüsü tükendikten sonra olduğundan daha solgun görünüyordu, cildini hastalıklı bir yeşil renk kaplamıştı.

Cassandra onun göğsüne odaklanmış, hareket etmesini istiyor ve gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu, ta ki belli belirsiz bir yükseliş ve alçalış fark edene kadar. Dudaklarının arasından rahatlamış bir yarı hıçkırık geçti.

Bir sandalye çekti ve onun cansız elini tuttu, sonra başparmaklarını sırtında gezdirdi, kendi sıcaklığını ve hayatını onun içine sokmaya çalıştı.

"Buldum!" Reena barın arkasından bağırdı, elinde küçük bir

bir şişe viskoz bordo sıvı.

Reena kaplan formundayken olduğu kadar çevik bir şekilde barın üzerinden fırladı ve Tristan'a doğru koşmaya başladı. Şişenin mantarını açtı, sonra Tristan'ın ağzını sıkarak açtı ve içindekilerin tamamını Tristan'ın büzülmüş dudaklarına boşalttı. Çenesini geriye doğru eğdi ve her damlayı yutmasını sağlamak için boğazına masaj yaptı.

"Şimdi ne olacak?" Cassandra paniğini gizleyemeyerek bağırdı.

"Şimdi bekleyeceğiz," diye iç geçirdi Reena. "Panzehirin bir Fae'nin kan dolaşımını temizlemesi saatler sürebilir."

"Nedir bu? Kana benziyor."

"Bal porsuğu bi-formundan. Bir Deathstalker'ın zehrindeki toksinleri etkisiz hale getirir. Ama son derece nadirdir. Ethyrios'ta yüzden az bal porsuğu çift formu kaldı ve tahmin edebileceğiniz gibi vücut sıvılarını paylaşmaya pek hevesli değiller."

"Nasıl aldın?"

"Birinin bana bir iyilik borcu vardı." Reena, Cassandra'ya dehşet verici bir gülümseme yöneltti ve Beastrunner'dan ayrıntı istemeye cesaret edemedi.

"Bir süre burada mı kalacağız?" Cassandra sordu ve Reena acıyan bir ifadeyle başını salladı. "O zaman Tapınak'taki Cael'e haber vermeliyiz."

Reena'nın kaşları birbirine çatıldı. "Tapınak mı?"

"Tristan ve Cael, üç kız kardeşimin kayboluşunu araştırmak için orada kalıyorlar."

Reena dilini yutmak üzereymiş gibi görünüyordu. "Sen bir Kefenli Rahibe olamazsın."

Cassandra kolunu indirerek dövmesini ortaya çıkardı. "Son sekiz yıldır."

"Vay canına. Bunu tahmin edemezdim. Aranızda olanları daha da heyecan verici hale getiriyor olmalı, değil mi? Suların akmasını sağlamak için yasak bir romantizm gibisi yoktur." Reena ona kedice bir gülümseme verdi.

"Aramızda bir şey yok," dedi Cassandra - Reena'nın bilmiş sırıtışına bakılırsa çok hızlı bir şekilde. "Soruşturmaya yardım ediyorum, hepsi bu. Bu gece Opheron'dan bilgi almaya çalışıyorduk. Belli ki işler yolunda gitmedi."

İyi. Cael bizi bekliyor ve endişelenebilir."

Reena alaycı bir kahkaha attı. "Cael'i pek iyi tanımıyorsun, değil mi tatlım?"

Cassandra ifadesini yeniden gözden geçirdi. "Bizi bekliyor ve onsuz çok fazla kış tekmelediğimiz için huysuz mu olacak?"

"Bu daha iyi. Hadriel, bir melek ol ve Cael'e neler olduğunu haber vermek için uç, olur mu?"

"Ona Xenia'ya güvende olduğumu haber vermesini söyle, lütfen!" Cassandra, Hadriel bardan dışarı fırlarken arkasından bağırdı; Hadriel sıkı bir tasma takmıştı. Cassandra bakışlarını Reena'ya çevirdi. "Sence sabaha kadar dönebilecek miyiz?"

"Biliyorum. Tristan bir öküz kadar güçlü ve inatçıdır. Bilinci yerinde olmasa bile zehre karşı savaşacaktır. Bal porsuğu kanının işini daha hızlı yapmasına yardımcı olacak." Beastrunner Tristan'ın alnındaki birkaç siyah saç telini düzeltirken Cassandra Reena'nın elini itme dürtüsüyle savaştı.

Reena koltuğun arkalığını kavradı, çenesini göğsüne yasladı ve uzun bir nefes verdi. "Seni bilmem Cassandra ama benim bir *içkiye* ihtiyacım var. Bu geceki zehrin ne?" Cassandra kaşlarını çatı. "Özür dilerim, kötü bir kelime seçimi oldu." Reena'nın alçak, yavaş kıkırdaması onu bara kadar takip etti.

"Orada sahip olduğun en güçlü şey nedir?" Cassandra bakışlarını Tristan'ın yüzüne dikerek sordu. Nefes alış veriş normalde dönmeye başlamıştı ve huzurlu görünüyordu - neredeyse uyuduğuna kendini inandırabilirdi.

"Hezeyan tabii ki şekerim, ama bunu sana verseydim, siyah kanatlı koruman boynumu kırardı. Çok yoğun. Bu gece yaşadıklarından sonra buna ihtiyacın yok. Güney kolonilerinden Aguaver adında kötü bir ruhum var. Tüm dertlerini yakıp yok edecek turunçgilli bir şey. Bir tutam misket limonu ve bir tutam tuzla tadı harika olur. Başlangıç için iki shot?"

Cassandra başını sallayarak güldü. Reena'yla sarhoş olmak, içini kemiren endişeyi kovmak için mükemmel bir aktivite olacaktı.

Cassandra Aguaver'in beşinci - yoksa altıncı mıydı? - kadehini içti ve boş bardağı Reena ile arasında büyüyen yığının arasına dramatik bir hareketle bıraktı.

"Feexe!" diye mırıldandı, gürültülü kıkırdamalara boğuldu ve beceriksizce çenesini ellerinin üzerine koydu. "Beş ve altıyı aynı anda söylemeye çalıştım. Feexe çıktı. Feeeeeeeeeeve. Fever. Fiver. Beş!"

Karşısındaki iki Reena kıkırdadı. Ne zamandan beri İki mi?

"Reena," diye fısıldadı. "Bir ikizin olduğunu biliyor musun?"

"Tamam tatlım, bu kadar Aguaver yeter," diye yankılandı her iki Reena . Ayağa kalkıp Cassandra'ya yaklaştıklarında tek bir Reena'da birleştiler. "Lanet olası Stygios, bu çok ürkütücüydü. Az önce kendinle birleştin! Meshed. Dağınıklık. Evet, bu gece büyük bir ."

Reena Cassandra'yı sandalyesinden çekip çıkardı, sonra odanın diğer ucuna yürüdü ve onu Tristan manzaralı bir koltuğa oturttu. Cassandra'nın alçıya girmek için harcadığı bir saat boyunca yerinden kıkırdamamıştı ama nefes alış veriş düzenliydi ve teni yeniden bronzlaşmaya başlamıştı.

Cassandra dirseklerini dizlerine dayadı ve ona baktı. Birkaç dakikada bir kanatları seğiriyor, tüyleri hışırdıyor ve Cassandra'nın göğsünü acı tatlı bir umut okuyla deliyordu.

Reena bara doğru ilerledi, bir bira bardağı aldı ve suyla doldurdu.

"Çok güzel, değil mi?" Cassandra çekti, bakışlarını utanmadan adamın yontulmuş mükemmel vücuduna dikti. Yüce Tanrılar, eğer az önce Gerçek ölümden kaçmamış olsaydı, kasıla kasıla oraya gider, deri pantolonunun fermuarını açar ve kendini onun devasa-

Reena bardağı Cassandra'nın yüzüne doğru iterek onu çökmekte olan hayalinden kopardı.

"Hayır!" diye bağırды, şaha kalkarak. "Artık Aguaver yok!"

"Bu su, tatlım," dedi Reena kesin bir ifadeyle. "Ve eğer aşağı inmezsen

"Şimdi birkaç bardak iç, yarın akşamdan kalma olacaksın."

Cassandra bardağı boşalttı, suyun çoğunu kucağına döktü, sonra dudaklarını birbirine vurdu ve boş bardağı Reena'ya doğru salladı.

"Barmen!" Cassandra bağırdı. "Bir tane daha!" Sonra da histerik bir kıkırdama nöbetine . Bu gece nasıl bu kadar komik olabildi?

Reena fincanı aldı ve gözlerini devirdi. "Tristan, eğer beni , değerli ölümlüne bakıcılık yaptığım için bana *çok* şey borçlusun."

"Ree-nuh," diye sızlandı Cassandra. "Bana bir hikaye anlat!"

Reena eğlenerek homurdandı, yeniden doldurmak için bara döndüğünde kumral saçları sarkıt ışıkların altında erimiş metal gibi parlıyordu. "Yatmadan önce masal ister misin, şekerim?"

"*Yatma zamanı* hikayesi değil. Yatma zamanı hakkında bir hikâye." Reena güldü. "Ne fark eder ki?"

Cassandra hınzırca bir sırıtış denedi ama sadece çenesine salya akıtmayı başardı. Koluyla yüzünü sildi ve dövmesine göz attığında keskin bir vicdan azabı onu dürttü.

Kefenli Rahibelerin bırakın sarhoş olmayı, alkol bile içmemeleri gerekiyordu - bu gece bir çizgi daha aşılmıştı. Tristan *haklıydı*; o kötü bir kızdı. Yaramaz Rahibe! Reena'nın ona bir soru sorduğunu hatırlamadan önce çılgınca kıkırdadı.

"Masallar çocuklar içindir," dedi Cassandra. "Dünyanın çirkin gerçeklerini gizleyen güzel bir yalan. Yeterince güzel yalan dinledim." Felsefi düşüncelerine kıkırdadı. "Yatma vakti hakkında bir hikâye tam olarak kulağa geldiği gibidir - yatma vakti seksi zamanlardır."

"Sana seks hakkında bir hikâye anlatmamı mı istiyorsun?" Reena inanamayarak güldü. "Buna izin var mı, *Rahibe*? Eğer öğrencilerinden birinin ahlakını bozarsam Letha beni mahveder."

"Eğer bu doğru olsaydı Tristan bu hafta defalarca yere serilirdi," diye düşünen Cassandra, Reena'dan kaşlarını kaldırıp etkilenmiş bir sırıtış aldı. "Ayrıca, beklediğinden daha fazlasını biliyorum. Hadi, bana Tristan ve Cael hakkında *skandal* bir şey söyle. Pazar günü seninle konuşmak için buraya tek başıma geldiğimi öğrendiklerinde korkmuş görünüyorlardı.

kendilerini ıslatıyorlar. Üzerlerinde büyük bir kir olmalı. Bana söylemek istediğini biliyorsun."

Reena kıkırdarak Cassandra'nın yanına bir sandalye çekti ve aralarındaki alçak masaya bir bardak su daha koydu.

"Bir keresinde-"

"Biliyordum!" Cassandra ağzından kaçırdı.

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorsun."

"Özür dilerim, heyecanlandım. Lütfen devam edin sevgili masalcı, barmen, kaplan kadın." Cassandra bardağı kaptı ve suyu yudumladı.

Reena ona yan gözle baktı, sonra hikâyesine devam etti. "Yıllar önce, kolonilerde yirmi iki yaşında ikiz kızları olan tanınmış bir ölümlü çift vardı. Tristan ve Cael, Vicereine'in sarayındaki etkinliklere katıldıklarında onların peşinden koşarlardı."

Cassandra'nın Aguaver tarafından körüklenen kıskançlığı alevlendi. "Fikrimi değiştirdim. Bunu duymak istemiyorum."

"Bu doksan yıl önceydi. O ikizler öldü." "Oh, güzel.

Devam et."

"Böylece, iki kanatlı aptal, bir ikizi onu öpmeye ilk kimin ikna edebileceği üzerine bahse girdiler. Neye bahse girdiklerini bile hatırlamıyorum. Önemi yok çünkü bu ikisi için her şey daha çok övünme hakkıyla ilgiliydi."

Cassandra homurdandı. "Neden bu kadar kolay bir şey üzerine bahse girsinler ki? Nasıl göründüklerini biliyorsun, değil mi? Hangi kadın ikisinden birini öpmek istemez *ki*? Ya da ikisini birden? Hem de aynı anda!"

Cassandra, Aguaver'ın bu düşünceleri teşvik edip etmediğinden ya da bu düşüncelerin başından beri orada, zoraki bir nezaket görüntüsü altında gömülü olup olmadığından emin değildi.

"Vaaz ver, Rahibe. Ama ikizlerin ailesi Fae'lere zar zor tahammül ediyordu. Vicereine'in toplantılarına gelmelerinin tek nedeni diğer nüfuzlu ölümlülerle kaynaşmaktı. Tristan ve Cael kız kardeşlerin dikkatini çekmek için uğraşmak zorundaydılar. Sonunda onları kazandılar ve ikizler Fang and Claw'daki canlı müzik gecesine gelmeyi kabul ettiler.

"Tristan ve Cael bir öpücük kazanmanın en iyi yolunun

Seçtikleri ikizlerine serenat yapacaklardı. Ve her biri ayrı ayrı bana sabotaj planlarını anlattılar.

"Farkında olmadan aynı fikri bulmuşlardı - diğerinin Delirium'una ekstra duygu damlaları eklemek. İkisi de bana bu karışımı hazırlamam ve o gece sahneye çıkmadan önce diğerine ikram etmem için para ödedi."

Reena kendi kendine kıs kıs güldü. "Aptallar. Paralarını memnuniyetle aldım. Onlara aynı zamanda gelişmiş Delirium'larını servis ettim ve o duygu damlaları çok hızlı işe yaradı.

"Damlalar aşk duygularını güçlendirdi ve ikizler giderek daha sinirli bir şekilde izlerken bardaki neredeyse herkese asıldılar.

"İlk olarak Cael sahne aldı, Delirium'u çınlatan hüznü bir aşk şarkısı söyledi - şarkıyı *yanlış ikizinin* gözlerinin içine bakarak söylerken sürekli ağladı."

Cassandra gülerken neredeyse sandalyesinden düşecekti.

"Cael'in onu tanımadığına inanamayan harap olmuş kız kardeşini teselli ederek yüzüne bir tokat atar. Cael kaçıyor ve şimdi sıra Tristan'da. Ve onun şarkısı hüznü bir aşk baladı *değil*, nabızı atan müstehcen, baştan çıkarıcı bir şarkı.

"Delirium onu çok özel bir çılgınlığa sürüklüyor. Kıyafetlerini çıkarıyor - yani *her şeyini* - ve kanatlarıyla hatırı sayılır *şeyini* gönülsüzce saklıyor. Tahmin edebileceğiniz gibi bar tamamen çıldırıyor.

"Şarkı biter, dizlerinin üzerine çöker *ve yanlış Yüce Tanrı'nın* elini tutar... *lanet olası ikiz!*"

Cassandra bu kez sandalyesinden düştü ve yere yuvarlandı, gözyaşları yüzünden akarken karnını tuttu.

"Kimse bahsi kazanmadı. Onlara ne yaptıklarını söylediğimde birbirlerinin ağzını burnunu kırdılar. Ve o ikizler Fang ve Claw'a bir daha hiç uğramadılar. Biri sade yüzlü bir ölümlü muhasebeciyle evlendi ve bir sürü çocukları oldu. Diğerine ne olduğundan emin değilim. Sonrasında ne Tristan ne de Cael'e yüz verdiler."

Cassandra'nın neşesi yatıştı ve kendini yukarı çekti.

gözlerini silerek ve kıkırdarak.

Girişte bir kapı çalındı ve Reena cevap vermek için ayağa kalktı. Kapıyı araladı ve diğer taraftaki kişiye fısıldadı. Cassandra pencereden parlak beyazı görebiliyordu ve Reena'nın onu neden içeri davet etmediğini merak etti.

Reena, Cassandra'nın yanına döndü. "Gitmem gerek şekerim. Hadriel beni bekliyor." Ah, Reena ve Hadriel'in biraz yalnız kalmaya ihtiyaçları vardı. Geceyi birlikte geçirmeye bu kadar kolay karar vermeleri Cassandra'nın göğsünü sıktı. Karmaşa yok, kural yok. Onların özgürlüğüne imreniyordu. "İyi olacaksın, değil mi? Kapıyı arkamdan kilitleyeceğim. Kimse içeri girip seni rahatsız etmeyecek. O uyanır uyanmaz dışarı çıkabilirsin. Kapı arkanızdan tekrar kilitlenecek."

"Tapınağa nasıl geri döneceğiz? Yürüyebilecek mi?"

Reena kıkırdadı, altın rengi gözleri parlıyordu. "Beastrunner'ın kanı vücudunda dolaşırken uyandığında, kendini ısınlanacak kadar güçlü hissedecek."

"Ciddi misin?"

"Hayır, cidden olmaz. Fae'ler bunu yapamaz," dedi Reena, sanki kaplana dönüşebilen bir dişi için bu çok açıkmiş gibi. "Sadece bir ifade. Kendini çok güçlü hissedecek ve saniyeler içinde Tapınağa uçabilecek."

Cassandra ayağa kalktı ve kollarını Reena'ya doladı. Beastrunner şaşırmış görünüyordu, sonra kollarını Cassandra'ya doladı ve usulca mırıldandı. "Teşekkür Reena," dedi Cassandra kalın bir sesle. "Bilmiyorum. Sen olmasaydın ne yapardık?"

"Kendine iyi bak, tatlım. Ama belki Aguaver'dan uzak durursun." Reena göz kırptı, sonra esnek kalçaları sallanarak kapıya doğru yürüdü. Bir düğmeye bastı ve ışık kürelerinin yarısı sönerek odayı yamalı gölgelerle yıkadı. "İyi uykular," diye mırıldandı Reena kapıyı kapatırken.

Kapı kapanır kapanmaz Cassandra kanepede yatan güzel Windrider'a doğru döndü.

Belki Aguaver'dan, belki de onu bu kadar sakin ve savunmasız görmekten, ama Cassandra ona doğru yürümekten kendini alamadı. Parmak uçlarını saçlarında, muhteşem kanatlarının üzerinde gezdirmekten kendini alamadı. Onun

Sanki bilinçsiz halindeyken bile onun dokunuşunu hissedebiliyormuş gibi nefes alış veriş i kesildi.

Pencerenin demir parmaklıklarından zifiri karanlıktan başka bir şey görünmüyordu ve tek ses dışarıdaki kumaş tenteyi şakırdatan rüzgâr dı.

Tamamen yalnızdılar.

Bu yüzden pelerini ni çözdü ve yere düşmesine izin verdi.

Kanepeye tırmandı ve Tristan ile minderlerin arasına yerleşti. Küçük bedenini Tristan'ın çok daha büyük olan bedeninin etrafına sardı.

Ve hemen Tristan'ı alarak uykuya daldı.

Bal ve gül ağacı.

Tanıdık koku Tristan'ın burun deliklerini işgal etti ve vücudu kükreyerek canlandı, gözleri açılırken kalbi göğsünden fırladı. Titreyen bir nefes çekti.

Görüşü düzeldiğinde gördüğü şey şaşırtıcıydı. Bunlar... Fang and Claw'ın bakır tavan döşemeleri miydi?

Yan tarafına narin bir sıcaklık yayıldı ve çenesini aşağı eğdiğinde Cassandra'yı etrafında kıvrılmış buldu. Cassandra'nın bir kolu altında sıkışmış ve adamın kanadına dolanmıştı, diğeri ise göğsüne atılmıştı. Cassandra'nın bacağı Cassandra'ninkinin üzerinde rahatlatıcı bir ağırlık oluşturuyor, kalçası baştan çıkarıcı bir şekilde kasıklarına yaklaşıyordu. Esnek göğüsleri adamın kaburgalarına bastırıyor, tatlı kokusunu yüzüne üflerken başı adamın koltuk altına gömülüyordu - muhtemelen onu uyandıran da buydu.

Ethyrios'ta nasıl bu hale gelmişlerdi?

Tristan'ın hatırladığı son şey, o zehirli puşt onu ısırıktan sonra Opheron'un boynunu kırmaktı.

Tristan'ın kendini ne kadar muhteşem hissettiğine bakılırsa, ona panzehir verildiğini biliyordu. Vızıldayan enerji uzuvlarını kaşındırıyordu ve kendini kıtaya uçup geri dönebilecek kadar güçlü hissediyordu.

Ama Daredevil'ı hiç bırakmak istemiyormuş gibi ona yapışmışken kesinlikle kıpırdamayacaktı.

Yüce *Tanrım*, dün gece onun parmaklarına boşalma hissi hem en iyi hem de en kötü işkenceydi. Aleti bu düşünceyle kıpırdandı, eğer varsa bir sonraki raunda katılmak için sabırsızlanıyordu.

"Aşağı oğlum," diye fısıldadı, temel ihtiyaçlarıyla onun huzurlu uykusunu bozmayı reddederek.

Şafağın ilk ışıkları penceredeki parşömenlerin arasından süzülüyordu. Saat sabahın beşinden fazla olamazdı; Tapınağa dönmeden önce birkaç saat daha uyumasına izin verebilirdi. Eğitimi atlayacaklardı, dün geceki eforlarından sonra bu molayı hak etmişlerdi. Eğer başrahibe Cass'e bu konuda bok atmaya kalkarsa, o da hemen kutup ayısı sürtüğüne geri verirdi.

Kolunu onun boynuna doladı, mükemmel dudaklarını avuçlamaktan kendini alamadı. avucunun içinde kıcının şişmesi.

Tristan bu yakınlığın tadını çıkardı.

Kollarında bir kadınla yatmayalı ne kadar olmuştu? Aylar. Geceyi sevişerek geçirdiklerini saymazsanız daha uzun bir süre... Ve bu kaçamakların hiçbiri, her iki tarafın da isteğine göre, bir ya da iki yatıya kalmadan fazla sürmemişti.

Parmaklarını Cassandra'nın şakağındaki ipeksi saçlarda gezdirdi ve Cassandra ona doğru kıpırdandı, burnunu içine çekip uzun, yavaş bir nefes verdi.

Tristan gözlerini kapadı ve onu daha yakına çekti. Temasın tadını çıkaracaktı.
Olabilirdi uzun süre.

Cassandra'nın ağzının suyu akıyordu.

Uyanmakta olan zihninin Aguaver' ıslanmış bulanıklığından bile bunu anlayabiliyordu.

Ağzının kenarında yapışkanlık birikmiş, dudakları tükürükle kaygan, kösele gibi bir yüzeye dayanmıştı.

Bekle-deri gibi mi?

Oh, Frenzied Dienses.

Sarsılarak doğruldu ve görüşünde yıldızlar belirdi, başı protesto edercesine çarpıyordu. Neden bir fil sürüsü kafatasının içinde vals yapıyordu?

Gözlerini açtığında bal kahverengisi bir çift gözle karşılaştı, sabahın bu erken saati için fazla neşeli parlıyorlardı.

Cassandra iki şeyin farkına vardı.

Birincisi, Tristan'ı vücut yastığı olarak kullanıyordu ve Tristan buna aldırıyor gibiydi. Aslında, onun elinin baştan çıkarıcı ağırlığını kıkırda hissedebiliyordu. Ve kalçasını kaydırduğunda, bacaklarının arasında esnek bir sertlikle karşılaştı - sanki bu vücut parçası günü onunla birlikte karşılamak için heyecanlıydı.

İkincisi, bir daha asla bir damla Aguaver içmeyecekti. Hiç. "Şu salya birikintisine bakılırsa, rüyanda

Bana," diye fısıldadı Tristan. "Günaydın, Daredevil."

Kanepeden kalkarken diziyile onun aşırı hevesli vücut parçasını ezdi ve beceriksizce yere yığıldı.

"Oof!" Tristan homurdandı, kasıklarını tuttu ve ona doğru dönerken acı içinde yüzünü buruşturdu.

"Özür dilerim! Çok özür dilerim. Ben-," diye kekeledi Cassandra, dizlerinin arasında yükselirken. "Seni incittim mi?"

"Birazcık. Ama seni böyle dizlerinin üzerinde görmek beni daha iyi hissettiriyor." Tristan göz kırptı ve kız güldü, bacaklarının arasına bakarken yanakları ısındı.

Ayağa kalktı ve ona yardım etti. Baş dönmesi onu tüketti ve neredeyse devriliyordu, başı zonklarken inledi ve kendini sabitlemek için Tristan'a yaslandı.

"Bu sabah nasıl benden daha kötü görünüyorsun?" diye sordu. "Aguaver," diye boğuk bir ses çıkardı.

Tristan'ın gürleyen kahkahası hassas kulak zarlarına saldırdı.

Ona özür dileyen bir sırıtış attı ve onu bara doğru çekti. "Buraya gel, dünyanın en hızlı akşamdan kalma tedavisini biliyorum."

Güçlü elleriyle kızın belini kavradı ve onu bir tabureye oturttu, ardından barın arkasına geçmeden önce omuzlarına acı verici bir şekilde kısa bir süre masaj yaptı. Beyaz seramik bir kupa kaptı ve kaynar su ile doldurdu.

musluğu açın, ardından bal, limon suyu ve rendelenmiş zencefili karıştırın.

"Bunu yudumla." Kupayı onun önüne koydu. "Seni daha iyi hissettirecek."

Cassandra havada uçuşan buharı kokladı. Taze, tatlı ve baharatlı koku duyularını alt üst etti. Boğazından aşağıya yanarak inen ve midesine yerleşerek başının etrafındaki mengeneyi gevşeten bir yudum aldı.

"Teşekkür ," diye iç geçirdi, daha derin bir yudum aldı. "Yardımcı oluyor."

Kollarını barın üzerinde kavuşturdu ve öne doğru eğildi, uykuda dağılmış siyah saçları alına dökülüyordu. Ölümle burun buruna gelmesine rağmen çok rahat görünüyordu.

"Sana teşekkür etmeliyim," dedi. "Dün gece benimle ilgilendiğin için."

Kadın umursamaz bir tavırla el salladı. "Hepsi Reena ve Hadriel'in işiydi."

Elini tuttu, başparmağını avucuna sürttü ve diğer kısımlarını uyandırdı. "İyileşirken bana göz kulak oldun. Ve görünüşe göre battaniyem olmaya karar vermişsin."

Kadın elini . "Aguaver'dı."

"Elbette öyleydi. Ara sokaktaki isteklerin ilham kaynağı da Aguaver olmalı. Seni tekrar güldürmekle ilgili bir şey mi?" Sesi bir oktav düştü. "Ve seni tekrar boşaltmak. Bu sabah seni zaten güldürdüm, o yüzden..."

"Ölüme yakın bir deneyimin neden olduğu geçici delilik," diye fısıldadı. Dün gece her şey çok açık görünüyordu, Tristan'la deney yapmasına izin vermenin ne kadar kolay olacağı. Günün sert ışığında, kafası monoton bir şekilde çarparken, o kadar emin değildi - hain vücudu kesinlikle öyle olsa bile.

Adamın elinin kalçalarının arasında verdiği o işkence dolu, enfes hissi hatırladıkça tüyleri diken diken oluyordu. Bunu tekrar yapmasını o kadar çok istiyordu ki, dayanmakta güçlük çekiyordu.

Kokusu değişmiş olmalıydı çünkü dudağı yukarı doğru kıvrılmış, gamzesini ve o keskin köpek dişini ortaya çıkarmıştı, hâlâ boynunda, kulak memesinde hissedebildiği köpek dişini.

"Nasıl istersen Cass. Bitir işini; Tapınağa geri dönmeliyiz.

kahvaltı için zamanında. Bu içecek yardımcı olacaktır ama midenizdeki Aguaver'i emmek için yiyeceğe ihtiyacınız var."

Yemekten bahsedilince midesi kazındı ve kusma isteğiyle savaşıırken ağzını kapattı. "Opheron'un anılarını da görmemiz gerekiyor," diye hatırlattı ona mide bulantısı yatıştığında. Ölüm Takipçisi'nin adını duyunca göğsüne keskin bir acı saplandı.

"Onun işini bitirdim," dedi sessizce, öldürücü ellerinin arasına aldığı fincana bakarak. "Dişiyi de. İkisini de Typhon elik haneriyle kalplerinden bıçakladım."

"Hey, bana bak." Onun çenesinden tuttu ve gözlerini yukarı kaldırmaya zorladı. "Sen yanlış *bir şey* yapmadın. Bir düşmanın hayatına son vermek kolay değildir. Ve dün geceki gibi bir durumda, artıları ve eksileri tartacak zamanın olmadığında, hayatta kalma tarafını seçersin. Doğru olanı yaptın Cass, güven bana. Bu konuda kendini üzme."

Kadın titreyen bir nefes verdi ve adam başparmağını yanağında gezdirerek dökülen bir damla gözyaşını sildi. Adamın sözleri acısının tamamını olmasa da bir kısmını hafifletmişti. İçkinin geri kalanını yudumlarken ve tabureden inerken bunu görmezden gelmeye çalıştı.

"Anılarından beşini çektim. Geri döner dönmez Xenia ve Cael'i alıp çıkarma odama gitmeliyiz."

"Bir şeyler yedikten sonra, elbette," dedi ve barın etrafından dolaşıp pelerinini ve çantasını yerden aldı.

"Bana ne zaman yemek yemem gerektiğini söylemene ihtiyacım yok," diye homurdandı. "Hayatında kaç kere akşamdan kalma oldun?"

"Kaç tane içtin?"

"Birkaç tane. Fae'lerde genellikle görülmez. Eğer hızımızı ayarlarsak, semptomlar ortaya çıkmadan iyileşebiliriz."

"Tabii ki yapabilirsin." Adam omuzlarına sardığında gözlerini devirdi, sonra da çantasını göğsüne dolamadan önce bağladı. "Ama birçok ölümlüye onlarınkini atlatmalarında yardımcı oldum. Ve inan bana, bir bir yığın yumurta, domuz pastırması ve kızarmış patates harikalar yaratacaktır."

"Kulağa sadece biraz iğrenç geliyor," dedi ve dışarı çıkmak için döndü.

bileklerinden tutup onu durdurmadan önce kapıyı açtı.

"Bu sabah ayaklarının üzerinde biraz dengesiz duruyorsun, dostum. En iyisi seni ben taşıyayım." Tristan onu nazikçe kollarının arasına aldı, sarsmamaya ve midesindekileri sallamamaya dikkat etti.

"Kapıyı açar mısınız lütfen?" diye sordu.

Kadın parlatılmış gümüş tokmağı çevirdi ve adam dirsek atarak kapıyı açtı, eğilip yana kayarak hem Cassandra'yı hem de devasa kanatlarını çerçeveye çarpmadan eşikten geçirdi.

Sabahın yumuşak ışığı bile Cassandra'nın içki bağımlısı duyuları için bir şoktu. Yüzünü buruşturdu ve gözlerini kısıtırarak kapattı. Yine de açgözlülükle içine çektiği temiz havanın tadı hayat vericiydi.

"Gökyüzüne fırlatmanın nazik bir yolu yok, Cass. O yüzden sıkı tutun ve üzerime kusmamaya çalış." Topuğuyla kaburgasına tekme attı. "Görüyorum ki ruhunu kaybetmemişsin," diye kıkırdadı, sonra rüzgârının bir patlaması ve kanatlarının bir çırpışıyla yukarı doğru fırladı. Yüzünü adamın deri ceketine bastırdı ve ani baş dönmesini yatıştırmak için birkaç derin nefes aldı.

Başını kocaman eliyle tuttu ve baş ağrısını kovmak için kafa derisine rahatlatıcı daireler çizerek masaj yaptı.

Birkaç dakika sonra Tapınak arazisine ulaştıklarında, ormanla pencereleri arasına indiklerinde baş ağrısı geçmişti.

Onu nemli çimlerin üzerine yatırdı ve bırakmadan önce kollarını ona doladı, kalbinin yanağında güven verici atışının tadını çıkardı. "Yok edilemez olduğun konusunda haklıydın. Dün gece ölmediğine sevindim Birdman."

Adam çenesini kızın başının üstüne yerleştirip elini sıkarken, cevap olarak kıkırdaması kızın içinde gürlledi. "Ben de Daredevil. Ben de."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

M^{EI GANETH, MEI CATHONA. Mei ganeth, mei cathona,"} diye mırıldandı Cassandra taş seyir odasının bayat havasında.

Grup onun etrafında toplanmıştı -Cael sol kolunu, Xenia sağ kolunu ve Tristan arkasında, sıcak eli boynunda duruyordu- Xenia'nın Cassandra'nın dövmesine tuttuğu şişenin yeşil ışığıyla aydınlanmıştı.

Cassandra'nın kasları sertleşti ve grubun içinde bir titreme başladı gibi...

*...Opheron fiçinin kapağını kaldırdı, saçlarını gözlerinden silkeledi
Kapağı bir kenara atıp kenarından bakmadan önce.*

"Bu da ne?" diye mırıldandı viraklayan, sürüngen bir sesle. Ketenle sarılmış bir paketi almak için fiçiye doğru eğildi, sonra dişlerini çıkarıp ipi ısırıldı.

Elmas kolye sokak lambasının ışığında parıldarken, onun tiz kahkahası tuğla duvarlarda yankılandı.

Daha önce fiçidan çıktığında Kırılğan Kadın'ı gözetliyordu. Ayrılmadan önce içeriye yönelttiği kaçamak bakışa bakılırsa, arkasında bir şey bıraktığını biliyordu.

Keskin bir soluk sessizliği böldü ve karanlık sokağın girişinde sızlanan solgun, şişman bir adam bulmak için döndü.

"Nesin sen-," diye yutkunan Komisyoncu, Opheron'un atılmasıyla sesini kesti.

elini adamın boynuna dolamak için.

"Formülün diğer yarısı nerede?" diye tısladı.

"Bende değil, bende değil," diye hüüngür hüüngür ağladı adam. "Onu satmazdı Ben."

"Sana kim satmaz ki?"

"O kaltak Rahibe, gri atkıyruklu yaşlı amcık."

Opheron dilini gıdıkladı ve dışarı fırlatarak zavallı

Adam. Korkusunun tadı çürük mantar gibiydi, hastalıklı tatlı ve balçık. Nefis.

"Neden?" Opheron sordu.

"Söylemedi."

"O halde artık sana ihtiyacımız yok gibi görünüyor."

Yaşlı adamın çığlıkları kulaklarını delip geçerken...

...anı kaybordu ve Xenia şişeyi Cassandra'nın bileğinden çekti.

"Kahretsin, bu çok etkileyiciydi," dedi Tristan. "Bir Deathstalker'ın zihni, özellikle de Opheron gibi dengesiz birinin zihni hiç de hoş bir yer değildir."

Cassandra, "Şimdi benden korkma Birdman," diye alay etti. "Bunlardan dört tane daha var." Tristan kıkırdadı ve onun boynunu sıktı.

"Yani Opheron formülü biliyordu. Ve onu elde etmek için Broker aracılığıyla çalışıyordu. Ama kimin için? Pagonis için mi?" Cael sordu.

"Görünüşe göre formülün en azından bir kısmı onlarda. Ama bunu onlara Cora mı verdi, yoksa başka bir kaynaktan mı edindiler? Rahibe Kouris'ten belki de? Belki de ondan zorla almışlardır," diye düşündü Xenia. "Bahse girerim diğer yarısı Trophonios'un el yazmasındaki o kayıp sayfada yazılıydı. Cora onu aldı mı? Eğer öyleyse, çalmak için onca zahmete girdiyse neden satmamaya karar verdi?"

"Dört tane daha kaldı millet. Gevezeliği bırakırsanız cevaplar sizi bekliyor," diye azarladı Cassandra bir sonraki parlayan yeşil şişeyi Xenia'ya doğru tutarken.

Xenia şişenin tıpasını açıp ağzını Cassandra'nın dövmesine bastırırken o da kelimeleri söyledi. Yavaşça başladı.

...siyah mermer bir koridorda yürüyordu, yanan apliklerin üçgen ışınları karanlığı kesiyordu. Köşeyi dönüp ağır metal kapıların sıralandığı kısa bir koridora girdiğinde botlarının tıkırtısı yankılandı.

Hücredeki tutsağın salıverilmek için yalvarışını duyunca gülümsedi. İçinde kana susamış bir şeyler kıpırdandı, kalın kapının içeride biriktiğine şüphe olmayan çaresizliğin kokusunu maskeleyesinden duyduğu hayal kırıklığıyla birlikte.

Koridorun sonuna kadar ilerledi ve abanoz bir kapıya iki kez vurduktan sonra tıslayan, sürüngen bir ses ona seslendi. "İçeri gel."

Çıplak, dolap büyüklüğünde bir ofise girdi. Duvarları hiçbir şey süslemiyordu, tek bir simge ya da dekorasyon bile yoktu; geçici bir yerdi. Masanın arkasında başka bir Ölüm Sapığı oturuyordu, yılan gözleri sarı sarı parlıyordu ve uzun siyah saçları masanın yüzeyinde toplanmıştı. Dudaklarını ikiye bölen yara izi soluk teninde gümüş rengine parlıyordu.

"Otur," dedi oturmakta olan Deathstalker. "Onu henüz geri almadın mı?"

Opheron'un sormasına gerek yoktu; Aleksey'in formülün diğer yarısından bahsettiğini biliyordu. "Yapmadık. Komisyoncu bizi hayal kırıklığına uğrattı."

"Aptal. O beceriksiz ahmağa güvenmemen gerektiğini bilmeliydin. Efendimiz bundan memnun olmayacaktır."

"Beceriksizliğinin bedelini ödediğinden emin olduk. Ve kimde biliyoruz. En kısa zamanda geri alacağız."

"Yapsan iyi olur, Opheron. Eğer formülün diğer yarısını da bulamazsak, implantasyon Fae zihinlerinde işe yaramaz, sadece insan zihinlerinde işe yarar."

Alexei'nin azarlamasına sinirlendi. Bu operasyonda her ikisi de aynı efendiye hesap veren eşler olarak, Alexei'nin ondan üstünmüş gibi davranmaya hakkı yoktu. Ne de olsa ortak bir amaç için çalışıyorlardı.

Windrider İmparatorluğu'nun dağılması ve saçma Anlaşmaları.

Fae'lerin insanlar üzerindeki hakimiyetlerini sürdürmeleri için bir şans. Onları yetiştirmek, avlamak. O değersiz ikame olan Delirium'u tüketmek yerine taze duygularla beslenmek. Opheron bunun için nasıl da can atıyordu.

"En az onun kadar değerli bir şey bulduk." Cebinden elmas kolyeyi çıkardı ve masanın üzerine yaydı.

Alexei'nin tıslayan kahkahası küçük odanın içinde yılan gibi dolanıyordu.

"Komisyoncu her şeye rağmen bir işe yaradı," dedi Opheron. "Ve onu çalan genç insan dişi de öyle."

"Efendimiz onunla konuşmak isteyecektir."

"Gerçekten."

"Onu bulun. Ve formülün diğer yarısını da al, Opheron. İlerlemek için ihtiyacımız olan tek şey bu."

Sertçe başını salladı, sonra kapıyı açmak için arkasını döndü...

...ve taş oda Cassandra'nın imgelemine geri aldı.

Ürperdi ve Tristan'a döndü. "Yaralı Deathstalker, Alexei. Dün gece ara sokakta bana saldıran oydu, ben... ben onun kız kardeşini öldürdükten sonra."

"İkisinin de Pagonis için çalıştığını varsaymak doğru mu?" Cael araya girdi.

Tristan ensesini ovuşturdu, gözleri sanki zihninde hesap yapıyormuş gibi ileri geri gidip geliyordu. "Bu anının ne zaman gerçekleştiğini düşünüyoruz?" Cassandra, "Geçen Cumartesi ile dün arasında herhangi bir gün olabilir," dedi. cevap verdi. "Neden?"

"Dün öğleden sonra Pagonis'i Vali Yardımcısı ve Maksym'le birlikte Sekreterlik'te gördüğümde hâlâ kolyenin kayıp olduğunu iddia ediyordu," diye mırıldandı Tristan. "Yani ya yalan söylüyor ya da Opheron ve Alexei başka biri için çalışıyor."

"Formülün diğer yarısı hakkında ne dediğini duydun mu? Fae zihinlerine anı yerleştirmek için ona ihtiyaçları var," dedi Cassandra.

"Planlarıyla ilgili haberleri nasıl değerlendireceğimi bile bilmiyorum." Tristan bir elini çenesini kavrayarak yüzünde gezdirdi. "İmparatorluğun dağılması mı? Nasıl?"

Cael, "Görünüşe göre Fae'lere Delirium yoluyla anılar yerleştirmeyi planlıyorlar," diye akıl yürüttü. "Bu yüzden kolyeye ihtiyaçları var, Talasyum için. Bu kadar büyük bir miktara başka nasıl ulaşabilirler ki? Onu satın almak şüphe uyandırır ve Dordenne boyunca uzanan damar İmparatorluk tarafından sıkı bir şekilde korunuyor."

"Haklı olsan bile, tüm Fae halkını kandıracak kadar gerçekçi bir hafızayı nereden bulacaklar?" Cassandra sordu.

", " dedi Tristan ve Cael hep bir ağızdan. "Kim?"

Xenia sordu.

"Neredeyse bir büyücü sayılır," dedi Cael. "Güney kolonilerindeki Meridon'daki Tapınak'tan eski bir Kefenli Rahibe. Yüzyıllardır yaşıyor. Kendisini Fae'ye dönüştüren dişi bir Windrider'la tanışıp ona aşık olduktan sonra tarikatı terk etmiş." Tristan Cassandra'ya doğru baktı.

Cassandra'nın başı döndü ve Xenia sandalyesinden düşecekmiş gibi baktı. "Bir insan Fae'ye dönüşebilir mi?" diye fısıldadı.

"Bu yasadışı, sürgün ve genellikle ölümle cezalandırılıyor. Kolonilerde bundan bahsetmemiz yasak," diye açıkladı Tristan. "İmparatorluk bariz nedenlerden dolayı insanların bu olasılığı bilmesini istemiyor."

"Ve yine de siz ikiniz bu bilgiyi bizimle bu kadar rahat paylaşıyorsunuz?" Cassandra bön bön baktı.

"İmparatorluk'un tüm kurallarına uymuyoruz," diye cevap verdi Tristan, kanadıyla kolunu okşayarak. "Ve bu bilgiyi bu odanın dışında paylaşmayacağınıza güveniyoruz."

"Bu konuda bir şey okumadığıma göre çok az kişi olmalı," dedi Xenia. dedi.

"Fae ve insanların var olduğu binlerce yıl boyunca sadece bir avuç Birlikte," diye cevap verdi Cael, boynunu kıvrıp omzunu ovuşturarak. "Zanaatkâr'ın Rüzgargülü eşi, önceki İmparatoru ona acımaya ikna eden nüfuzlu bir aileden geliyordu. Ömür boyu kıtadan sürgün edildi. Zanaatkâr ve eşi Dönüş'ten beri Meridon'da birlikte yaşıyorlar."

"Nasıl başarıyor?" Cassandra ellerini umursamazca eteğinin üzerinde gezdirerek sordu. Tristan'ın yoğun bakışları Cassandra'yı yakıp kavuruyor, içindeki çatışma odanın loş ışığında bile belli oluyordu.

Tristan cevap vermek için ağzını açamadan Cael, "Bence bunu açıklamamak daha iyi olur," diye araya girdi.

"Onu, 'ı nereden tanıyorsun?" Xenia sordu.

"Yaklaşık yüz yıl önce bir vaka vardı," dedi Cael. "Ölümlü bir seri katil, insan kurbanlarını katletmeden önce onlara bozuk Delirium verdi. İksir hafızalarını karıştırdı. Hedeflediği kurbanlardan biri kaçtı ve Artisan onun anılarını bir araya getirdi, böylece piçin kimliğini tespit edip yakalayabildik."

"Yani sadece mevcut anıları yeniden yapılandırıyordu, yenilerini yaratmıyor muydu?" Cassandra düşündü.

"Güçlerinin kapsamı bu kadar. Anıları çekme ve görüntüleme yeteneği Fae olduğunda kazandığı büyü ile geliştirildi. Anılar yaratamaz, ama var olanları manipüle edebilir, tamamen yeni bir anlatı oluşturabilir," dedi Cael. "Belki de Opheron'un efendisinin niyeti budur. Bir şekilde Fae'ler arasında bir isyan başlatacak manipüle edilmiş bir hafıza yerleştirmek."

"Zanaatkâr neden böyle bir şey yapmalarına yardım etmek istesin ki?" Xenia sordu.

"İmparatora ya da babasına karşı herhangi bir sadakati olduğunu düşünüyor musunuz? Sevgilisini cezalandırıp sürgüne gönderdikten sonra?" Tristan hırladı, Xenia'nın masum sorusu için fazla agresif bir cevaptı bu. Cassandra onun bu çıkışına şaşırdı ve bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere bir kenara sakladı.

Xenia ellerini ovuşturarak, "Hayır, sanırım öyle değil," diye yanıtladı.

Cassandra Cael'e döndü. "Zanaatkar'la bağlantı kurabilir misin? Yeniden oluşturulmuş anıları kimin yaptırdığını öğrenebilir misin?"

Cael başını sallayarak, "Başkan Yardımcısı'yla görüşüp bugün uçacağım," dedi. Cassandra Xenia'ya bir sonraki anıyı sıraya koymasını işaret etti.

Üçüncü ve dördüncü anılar işe yaramazdı, Opheron'un bilinçaltından gelen savunma bloklarıydı. Üçüncüsü Ölüm Sapığı'nın Dienses Meydanı'nda gezinirken yanından geçtiği kadınlar hakkındaki iğrenç düşüncelerinin yirmi dakikasını gösteriyordu. Dördüncüsünde ise Bitsy'yle birlikte kırbaçlar, zincirler ve bir sürü yalvarma içeren rahatsız edici bir sahne vardı... kendi açısından.

Tristan, yüzü neredeyse eriyecek kadar kızaran Cassandra'ya "Sapıkça," diye göz . Xenia da pek iyi görünmüyordu. "Onun büyüklüğüne bakılırsa, ben

utandırılmaktan neden hoşlandığını anlayabiliyorum. Bebek havuç uygun bir tanımdı, Daredevil."

Cael kıkırdadı, elini küllü kahverengi dalgalarında gezdirdi. Son anısında...

...Opheron küçük şapeldeki mum sunağının önünde dua eden yalnız, diz çökmüş figürü gözetlemek için bir sütunun arkasından baktı. Alevler ahşap sıraların ve kırmızı tuğla duvarların üzerine titrek gölgeler düşürüyordu.

İki uzun, gri saç örgüsü figürün dizlerinin dışına sarkıyordu.

Kaynakları doğruydı. Rahibe Unutulmuşlar Kilisesi'nde saklanıyordu. Gece yarısı nöbetinin bitmek üzere olması çok kötüydü.

Sütundan sıyrıldı ve orta koridora doğru süzüldü, her adımını sessiz atmaya ve Rahibe'yi varlığından haberdar etmemeye dikkat etti.

Opheron üzerine gelene kadar Rahibe kıpırdamadı. Yaşlı kadının ağzı dehşetle buruşurken, etrafında döndü ve kaçmaya çalıştı. Yeterince hızlı değildi.

Eli Rahibe'nin boğazına dolandı. "Nerede o?" "Ne nerede?" diye sustu Rahibe, aptalı oynayarak.

"Formülün diğer yarısı nerede? Broker ile yerine getirmediğiniz bir anlaşmanız vardı. Neden?"

Rahibe'nin gözleri sunağın arkasındaki Nemosyna heykeline doğru kaydı. Hafıza Tanrıçası oturmuş, akan kumaşlara bürünmüş, hayaletimsi mermer yüzünde mutlu bir ifade vardı.

"Bunu almaya layık değildi. Chronicler'in kendisi bana bir işaret gönderdi."

"Onu geri almak için başka, tatsız yollarımız var."

"Onu size vermektense ölmeyi tercih ederim."

Tıslayarak güldü. "İyi cevap." Dişlerini çıkardı ve Rahibe'nin yanağında gezdirdi, sığ yarıklardan sızan kanı yaladı. Boğazını bıraktı ve yaşlı kadın bilinçsiz bir yığın halinde yere yığıldı.

Rahibeyi omzuna aldı ve kadının hırıltılı nefes alışları mezar sessizliğindeki şapelde yankılandı. Rahibe değildi

ölü... henüz.

Efendisinin istediği bilgiyi almak için onu nereye götüreceğini biliyordu. Çıkarma aleti siyah mermer koridordaki metal kapıya çarpıyordu.

Kiliseden çıkıp gecenin içine doğru yürüdü.

...son anı Cassandra'nın zihninden süzülürken Xenia parlak yeşil gözlerini nemlendiren endişeyle şişeyi yeniden doldurdu.

"O koridoru bulmamız gerekiyor," dedi Xenia, yüzü solgun ve ağzı sıkı bir şekilde.

"Yılan İni'ne gitme zamanı geldi." Tristan kanadını Cassandra'nın etrafına doladı.

Vücudu paniğe kapıldı. *Yılanın İni*. Babasının öldürüldüğü, kendisinin ve annesinin hayatlarının geri dönülmez bir şekilde değiştiği o gecenin geçtiği eğlence evinin adını asla unutamayacaktı. Yükselen endişesini yatıştırmaya çalışarak ince bir nefes çekti.

"Bir dakika bile kaybetmemeliyiz," dedi Tristan. "Cass ve ben bu gece açılır açılmaz o fahişeye konuşmaya gideceğiz. Döndüğümüzde yeniden toplanalım. Cael, sence o zamana kadar Meridon'dan dönmüş olur musun?"

"Muhtemelen," diye başını salladı Cael. "Ama nöbeti devralacak birini bulmalıyız."

"Hella'ya soracağım," dedi Tristan, sonra da Kız Kardeşlere hitap etti. "O bir Vestian, en iyilerimizden biri." Cassandra'nın sorulmamış sorusunu yanıtladı. "Ve sadece iyi bir arkadaş."

"Beni ilgilendirmez," diye omuz silkti Cassandra. Tristan sırtarak onun omzunu sıktı.

Xenia, "Vardiyamdan sonra kütüphaneye gideceğim," diye önerdi. "O koridorla ilgili herhangi bir söz ya da görüntü bulamadım ama aramaya devam etmekten zarar gelmez."

"Benimle Meridon'a gelmek ister misin?" Cael sessizce sordu.

Teklif karşısında Xenia'nın gözleri büyüdü ve kaşlarını çatı. "Ben... Keşke yapabilseydim ama başrahibenin buna izin vereceğini sanmıyorum."

"Tabii, anlıyorum," diye kekeleydi Cael. "Zaten yalnız uçarsam daha hızlı olur. Hepinizle sonra görüşürüz." Boğazını temizledi ve Xenia'nın endişeli gözleri onun gözlerini takip etti.

odadan çılgınca kaçtı.

Xenia itici bir nefes verdi ve başını salladı. "Vardiyam başlamak üzere. Gitsem iyi olacak." Neredeyse Cael kadar hızlı koşarak odadan çıktı, hızlı adımları taş zeminde fısıldıyordu.

Cassandra, Cael'in terk ettiğı koltuğa oturmuş olan Tristan'a döndü. "Vay canına," dedi. "Bu ikisi arasında neler oluyor?"

"Sadece Letha biliyor," diye yanıtladı Tristan. "Cael benimle bu konuda konuşmuyor. Her şeyi içine atmayı ve sessizlik içinde acı çekmeyi tercih ediyor. Onu tanıdığımdan hep böyle oldu."

"Ne kadar sürecek?"

"Neredeyse yüz elli yıl."

"Birini o kadar yıldır tanıdığımı hayal bile edemiyorum."

Tristan'ın yüzünde acı dalgalandı ve Cassandra düşüncelerinin az önce aynı yoldan geçtiğini tahmin etti. O ölümlüydü. O ise Fae'ydi. Aralarındaki herhangi bir ilişki, arkadaşlıktan öteye geçmese bile, trajik bir şekilde sona ermeye mahkumdu, onun ölümlü yaşamı, adamın yüzyıllar süren varoluşunda sadece bir kırılmaydı.

Boğazında büyüyen yumruyu yuttu, konuyu değiştirmeye hevesliydi.

"İlginç bir şey duymak ister misin?" diye mırıldanarak yaklaştı.

"Dudaklarından mı? Kesinlikle." Gözlerindeki kıvılcım geri döndü, yakışıklı yüz hatları loş odada aydınlandı, sanki ışığın kendisi onu okşamak istiyordu.

"Başrahibe dün gece yaptıklarımızı koklayamaz."

"Büyüleyici." Onun elini kavradı ve parmaklarını birbirine geçirdi.

Cassandra onun gözlerinin içine bakmadan, kelimeleri güçlkle çıkararak devam ederken, kenetlenmiş ellerine baktı. "Düşünüyordum da... madem güvenli... *daha fazlasını* keşfetmeme yardım etmek isteyebilirsin."

Tristan keskin bir nefes çekti. "Lütfen *daha* ayrıntılı anlatın. Derhal."

Kıkırdadı ve ona bakmaya cesaret etti. Gözleri erimişti ve

diğer elinin üzerinde oturuyordu. Sanki onu kurtarmak için kendine güvenmiyormuş gibi.

"O sokakta yaptığımız şey... eziciydi. En iyi şekilde. Ve gizli anı koleksiyonuma dayanarak, beni düzenden attırmayacak başka zevkler de olduğunu biliyorum. Ben sadece..." diye duraksadı.

"Yüce Tanrım, eğer düşünceni patlayacağım."

Kadın bir kahkaha attı ama adamın sabrı tükenmişti. Onu kucağına çekti, alnını omzuna dayadı ve kanadını sırtında rahatlatıcı darbelerle gezdirdi. "Benim yanımda utanmana gerek yok Cassandra. Senin hakkında daha az düşünmemi sağlayacak hiçbir şey söyleyemezsin."

Onun yakınlığının tadını çıkararak gözlerini kapattı ve sinirlerini zorladı. "İstemiyorsan ya da ilgilenmiyorsan anlarım. Ama... Alexei dün gece bana saldırdığında öleceğimi sandım." Onun omzunu öptü. "Ölümlü hayatı çok kırılgan. Pişmanlık için zamanım yok. Dediğin gibi, istediklerimin en azından bir kısmını yapmalıyım, değil mi?" İsteğinin kalbine geldiğinde kendini destekledi. "Bu bedenin yapabileceği zevkleri keşfetmek istiyorum.

Ve bunu seninle yapmak istiyorum, Tristan."

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ BEŞ

CASSANDRA GÖZLERİNİ Tristan'ın yüzünü okumak istemedi, reddedilişine tanık olmaya dayanamadı. Dün gece çizgiyi aşmışlardı ama belki de söylediklerinde ciddiymi - bu hareketin amacı Opheron'u cezbetmekten başka bir şey değil.

Tristan hızlanan nefeslerine ve hışırdayan kanatlarına rağmen sinir bozucu bir şekilde hareketsizdi.

Sonra, o kadar hızlıydı ki hareket ettiğini bile hissetmedi, elleri saçlarına dolandı ve onu öptü. Israrcı. Sahipleniyordu. Onu ne kadar istediğini kanıtlamak için sözlerini yutuyordu.

Cassandra'nın gözleri açıldığında Tristan'ın kollarının de açılmış olduğunu gördü. Dudaklarına gülümsedi ve Cassandra'yı kucığında kendisine doğru çevirdi. Cassandra cüppesinin eteğini yukarı sıyırdı ve çıplak bacaklarını Tristan'a dolayarak en hassas vücut bölgelerinin tehlikeli bir şekilde temas etmesini sağladı.

"Cassandra," diye fısıldadı, sanki onun adı uzun zamandır unutulmuş bir dileğin gerçekleşmesiymiş gibi. Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı, sonra başparmağını alt dudağında gezdirdi ve içini titreyen, sıvı bir ateşe çeviren bir bakışla onu sabitledi. "Sana ne istersen vereceğim."

Kalçalarını hafifçe itmesi ve orada kalınlaşan sertlik cevabının doğruluğunu ortaya çıkardı.

"Bu pervasız bir teklif," diye kıkırdadı. "Nezaketinden faydalanacağımdan korkmuyor musun?"

"Senin merhametinden daha fazla olmak isteyeceğim bir yer düşünemiyorum, Daredevil."

Dudaklarını yumuşak ve tatlı bir şekilde onunkilere değdirmek için eğildi. Kollarını ona doladı, bir eli sırtının alt kısmında dururken diğeri boynunu kavradı.

"İlk yalvarıcım gelene kadar birkaç dakikam var," dedi onun ağzına karşı.

"Mmm?" Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve köpek dişleriyle hafifçe bastırdı. Göğüslerine, kalçalarının arasına bir ağırlık yerleşti. Yine de fazla ilgi görmeyeceklerdi. Onun için başka planları vardı. "Bugün ne tür bir ders istiyorsun?"

Geri çekildi ve dudağını büktü. "İğrenç. Buna ders deme. Seni öğretmenim olarak düşünmek istemiyorum." Ürperdi. "Bu benim istediğim türden seksi bir güç dinamiği değil."

"Ne tür bir seksi güç dinamiğinden hoşlanıyorsun acaba?"

"Çözdüğümde ilk öğrenen sen olacaksın."

Başını arkaya yatırdı ve güldü. "Eğer öğretmen ve öğrenci değilsek ve arkadaştan öte bir şeysek, neyiz biz?"

"Oyun arkadaşı?" diye önerdi.

"Geçen hafta sonu birisi kendisine oyun arkadaşı denmesine *çok* karşı çıktı." "*Oyun arkadaşı*," diye hatırlattı ona. "Büyük fark var."

Cüppesinin altından göğsünü ısırdı ve kadının nefesini kesti. Parmaklarını onun koyu renkli, ipeksi saç düğümlerinde gezdirdi. "Senin oyuncağın olmak konusunda hiçbir sorunum yok Cass. Ama *oyun arkadaşı* da olur." Parmaklarını çıplak kalçalarında gezdirirken kulağının altındaki yumuşak teni öptü. "Bu sabah ne istiyorsun, oyun arkadaşım?"

Onun sıcak, bal rengi gözlerine baktı. "Senin bana yaptığını ben sana yapmak istiyorum. Seni... boşaltmak istiyorum."

Tristan'ın siki ona karşı seğirdi ve yüz hatlarını taparcasına bir ifade kaplarken boğazı düğümlendi. Alnını onunkine yasladı. "Letha bana yardım et, seni hak etmiyorum."

"Henüz öyle deme," dedi gergin bir kıkırdamayla. "Daha önce hiç yapmadım. Bu konuda berbat olabilirim."

"Mümkün değil. Elinin sikime yaklaşması aylardır yaşadığım en büyük heyecan olacak."

"Zavallı," diye alay etti ve adam onu sıkıca kavrayıp doyasıya öpmeden önce burnuna bir fiske vurdu. Kadın onun için açıldı, adam dilini ağzına sokup çıkarırken dişlerini dilinin üzerinde gezdirdi. Adamın nefesindeki rüzgârın tadı soğuk, kadim ve güçlüydü. Ve kadın tamamen kendinden geçmekten başka bir şey istemiyordu.

Tristan onun ağzını keşfetmeye devam ederken, Cassandra ellerini onun bel bandına indirdi ve kendine daha iyi erişim sağlamak için kalçalarını geriye doğru kaydırды. Düğmeyi çözdü ve fermuarı aşağı sıyırdı, kendisini kumaşın değil etin beklediğini görünce şaşırdı.

Temas karşısında dişlerinin arasından tısladı, sonra kıkırdadı. "İç çamaşırının ne işe yaradığını hiç anlamadım."

Cevap niteliğindeki kahkahası, onu pantolonundan çekip çıkardığında kısa kesildi ve nefesi boğazında düğümlendi.

Adamın ne kadar donanımlı olduğuna dair ipuçları almıştı; önceki iki buluşmalarında adamın kendisine baskı yaptığını hissetmesi bir yana, vücudunun devasa büyüklüğü de cabasıydı.

Ama hiçbir şey onu adamın sikinin büyüklüğüne, devasa heybetine hazırlayamazdı. Parmaklarını tabanın etrafına zar zor sarabiliyordu.

Zihni onun içine doğru ittiği, onu doldurduğu, sınırına kadar gerdiği görüntülerle dolup taşarken kalçalarını birbirine bastırdı.

Elbisesinin sedef düğmelerini başladı.

"Ne yapıyorsun?" diye itiraz etti. "Bunun seninle ilgili olması gerekiyordu." Demek istediğini vurgulamak için adamın sikini daha sıkı kavradı.

"Bu benimle ilgili. Sana dokunmama izin ver," diye yalvardı. "Lütfen."

"Madem bu kadar nazıkçe sordun..." dedi, elini onun şaftında aşağı yukarı hareket ettirerek. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Taş gibi sert olmasına rağmen, parmak uçlarının altındaki deri muhteşem bir yumuşaklıktaydı.

Son düğmeyi açtı ve elini sütyeninin içine daldırarak göğsünü avuçladı. Nasırlarının hassas meme ucuna sürtünmesi onu inletti ve siki elinde zonkladı. Alnını kadının alnına bastırdı.

onun.

"Bana nasıl sevdiğini göster Tristan," diye dudaklarına üfledi.

Elini ağzına götürdü ve avucunu ve parmaklarını yaladı.

Yumuşak, ıslak dilini. Sonra kadının elini sikinin etrafına sardı ve kendi elini üstüne koydu.

Yavaşça yukarı ve aşağı okşadı, tabandan başladı ve ucundaki pürüzsüz derinin üzerinden geçerken sıkıca sıktı. Elinde sertleştiğini, başının her geçişte daha da şiştiğini hissedebiliyordu.

Kadın adamın parmaklarını çekti. "Bırak beni," dedi. Onun işini kendisi bitirmek istiyordu.

İnledi ve yüzünü onun boynuna gömdü, düzensiz nefesi onu okşarken örgüsünün gevşek tellerini karıştırdı. Bir eliyle göğsüne masaj yaparken diğer eliyle sırtını yumrukluyor, omurgasına bastırıyor ve dokunuşuyla çözülüyordu.

Daha hızlı okşadı, daha da sıkı sıktı, boğazının arkasından çıkan homurtuların tadını çıkardı. Kendini hiç bu kadar lezzetli hissetmemişti; zevk vermek de almak kadar tahrik ediciydi. Adamın güçlü vücudu altında titrerken neredeyse doruğa ulaşıyordu.

"Lanet olası Stygios, Daredevil, ben-"

Göğsünden bir hırıltı koptu, o kadar yüksekti ki sesini bastırmak için dişlerini kadının omzuna kenetledi. elinin içine sokarken göğsünü kavradı, tüyleri doruk noktasının gücüyle takırdıyordu.

Avucundan aşağı kaygan ve kaygan bir şey damladı ve ne olduğunu anladığında uyluklarının arasında zonkladı.

Adam geri çekildi, göğsü kabarmış, onu canlı canlı yemek istermiş gibi bakıyordu. Onun şehvetle parlayan gözlerine bakarak, parmaklarındaki ılık ve hafif tuzlu salgıyı yaladı.

Kadın elini indirir indirmez, adamın ağzı onunkine çarptı, dişler ve diller şiddetli bir şekilde çarpıştı. Adamın dudaklarında kendi tadını alabileceğini bilmek, kadının kendi kurtuluşunu aramak için adamın kalçalarına doğru dalgalanmasına neden oldu.

Dış kapı çalındı ve onlar da .

"Rahibe Fortin? İlk yalvaranınız bekleme odasında sizi bekliyor.

oda," diye seslendi koridordan hafif bir kadın sesi.

"Hemen geliyorum!" diye haykırdı, sesi titrek ve boğuktu.

Tristan kahkahasını bastırmak için dudağını ısırıldı. "Hiç komik değil!" diye fısıldadı Tristan'ın kucağından kalkarken, avucunu kaplayan yapışkan neme bakarak. "Bu konuda ne yapacağım ben?"

Korsesi açtı ve Tristan'ın bakışları açıkta kalan göğsüne yapışmıştı. Göğsünü tekrar sütyeninin içine soktu, sonra ceketinin fermuarını açtı ve elini pamuklu gömleğinin üzerinde temizledi. "Dağınıklık için üzgünüm Cass, ama dürüst olmak gerekirse, bunu sen istedin."

Kadın sessizce güldü ve adamın göğsüne bir şaplak attı. "Bu hoşuma gitti," dedi ve parmaklarını ceketine dolayarak onu kendine doğru çekti.

"Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin." Onun yanağını okşadı. "Ve eğer anlayamadıysan, bu konuda hiç de fena değilsin." Kızın ağzının kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Keşke daha fazla zamanımız olsaydı. Bunu telafi edeceğim, oyun arkadaşım."

Vücudu zonkluyordu. Çünkü onun yapacağını biliyordu.

İsteksizce kendini onun kollarından kurtardı ve cübbesinin düğmelerini yeniden ilikledi. "Gitsen iyi olur. Bekleme odasından değil, arka taraftan çık. Daha az meraklı göz olur."

Çıkarma odasına doğru yürüdü, dış kapıyı açtı ve başını koridora uzattı. Her şey temizdi. Kapıyı kapattı ve Tristan'ı arkasında bulmak için döndü. "Burası güvenli. Önce ben çıkacağım, tamam mı?"

"Çok gizlisin. Bunu daha önce hiç yapmadığına emin misin?" Onu kapıya doğru bastırdı ve tekrar öptü, taparcasına, ellerini gezdirerek. Adam uzaklaştığında kadın inledi. "Mutfak görevinden sonra benimle pencerenin önünde buluş ve Yılan İni'ne gidelim. Baş Rahibe'ye bizi akşam yemeğine beklememesini söyleyeceğim. Yolda da yiyebiliriz ama orası dolmadan ve o fahişeyle konuşma şansımızı kaybetmeden oraya varmak istiyorum."

Başını salladı ve koridora çıktı. "Sonra görüşürüz Birdman."

Kapıyı kapatırken ona bir öpücük verdi.

Ve bekleyen yalvarıcısını almak için koridorda aceleyle ilerlerken uçup gitmemeye çalıştı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ ALTI

T Alacakaranlık bulutlu bir gökyüzüne çökerken RISTAN Dehlizlerin arkasında
ekledi. Uğursuz bulutlar toprağı boğmuş, sağanak yağmuru serbest bırakmaya
hazırlanıyordu. En ufak bir rüzgâr yoktu; durgun hava yapış yapış ve çorba
gibiydi. Hava karardığında

Fırtına geldiğinde, yağmur damlaları şişman, ağır ve sırlıklam olurdu.

Ceketini odasında bırakmış, sadece deri pantolonunu ve beyaz gömleğini
giymişti; Yılanın İni'ni resmi bir iş için Vestian olarak değil de bir müşteri
olarak ziyaret etmek daha akıllıcaydı.

Ama hamile gökyüzü bu kararı ikinci kez düşünmesine neden oldu. En
azından kanatlarının altına sığınabilirdi.

Pencerenin dışında dururken, düşünceleri bugünlerde sık sık olduğu gibi
Cassandra'ya döndü.

Oyun arkadaşı.

Tristan hala inanamıyordu.

En çılgın rüyalarında bile Cassandra'nın böyle bir istekte bulunacağını
düşünmezdi, özellikle de tarikata aitken. Görkemli küçük kural bozucu.

Peki ya ilk isteğı? Amatu'yu becererek, utangaç ve gülümseyen ağzından
o iğrenç sözler döküldüğünde neredeyse aya fırlayacaktı.

Karşılaşmaları zihninde tekrar tekrar canlandı: narin elinin onu sıkması
ve , çıplak göğsünün görüntüsü, parmaklarındaki spermi yaladığında
gözlerindeki sıcaklık. Yüce Tanrım, o

bütün gün patlamaya hazırdı, iyiliğe karşılık vermek için sabırsızlanıyordu.

Bu sabah Sekreteryay'ı ziyaret edip soruşturmanın gidişatı hakkında Başkan Yardımcısı'na bilgi verirken, karşılaşmalarının hatırasını uzak tutmaya çalışmış ama başaramamıştı. Opheron'un anılarından elde ettikleri her şeyi ona anlattı.

Dava, üç Kefenli Kız Kardeş'in ortadan kaybolmasından çok daha geniş kapsamlı sonuçları olan tehlikeli bir hal almıştı. Delirium formülünü arayan her kimse, Etiyopya toplumunun dokusunu çözmeyi amaçlıyordu. Tristan İmparator'a pek saygı duymasa ve onun iktidardan uzaklaştırılmasını görmekten başka bir şey istemese de, vicdanı bir başka yıkıcı savaşa yol açabilecek bir gelişmeyi saklamasına izin vermezdi.

Ayrıca Vali Yardımcısı'na Opheron'un öldüğünü, Ölüm Sapığı'nın kolyeyi çaldığını -kısmen doğru- ve bu gece kolyenin yeriyle ilgili bir ipucunun peşine düşeceğini söyledi. Vali Yardımcısı Tristan'a daha hızlı ilerlemesi için bağırıyordu ama Cassandra'nın paçayı kurtarmış olması onu rahatlatmıştı. Şimdilik.

Sekreterliğe yaptığı gergin ziyaretin ardından Vestian karargâhına uğrayarak yeni bir hançer almış, Hella'dan bu geceki nöbeti devralmasını istemiş ve otopsi ekibiyle görüşmüştü. Broker'ın cesedinden daha önce bilmedikleri bir şey çıkmamıştı ama adamın ölüm saatinin geçen Cumartesi gecesi olduğunu doğrulamışlardı.

Düşünecek yeni bir bilgi olmadığından, Tapınak'a dönüş uçağında aklı Cassandra'ya gitmişti. Yeni anlaşmalarından duyduğu heyecan, Cassandra'nın tarikat içindeki konumunu riske attığı için duyduğu suçluluk duygusunu bastıramamıştı. Yüce Tanrılar korusun, eğer sürgün edilirse, Cassandra'nın kendisini yanına almasına izin vereceğini umuyordu. Kadının Tapınak'tan neden uzun zaman önce ayrılmadığını düşündü. Kendine farklı bir hayat kurabilecek kadar akıllıydı.

Cassandra'nın Kefenli Rahibeler'e olan sadakatini düşünürken, Vestianlar'la birlikte kalmak için kendi nedenlerini düşündü.

Neden kaldı?

Elbette, kıtada artık hoş karşılanmadığı gibi basit bir gerçek de vardı. Ve burada, kolonilerde, Fae'ler için pek fazla iş seçeneği yoktu. İlk geldiğinde birkaç tanesiyle eğlenmişti. Reena ona Fang and Claw'da barmenlik teklif etmişti ama o reddetmişti. Kullanmak ve keskin tutmak istediği çok fazla başka becerisi vardı.

Vali Yardımcısı, sahte hükümetinde bir konsey üyesi olması için ona yalvarmıştı. Muhtemelen başarılı olurdu ama bu düşünceyi hazmedemedi. Bunun yerine onun bekçi köpeklerinden biri oldu. Bu pozisyon zaman zaman bazı küçük zaferler kazandırıyor ve Thalenn'in ölümlülerini korumak onu tatmin ediyordu. Bunu bir konsey üyesi olarak yapamazdı ve muhtemelen İmparatorluk yararına ölümlüleri baltalamak için çalışıyor olurdu.

O maaşı için kalmıyordu. Vestian Muhafızları maaş alıyordu. Ama paraya ihtiyacı yoktu. Geçen gece Cass'a yüz bin *drahminin* kendisi için çok az olduğu konusunda yalan söylemiyordu. Bu miktarın kat kat fazlasına, muhtemelen yıllar önce dağıtması gereken ama belki de bir gün sahip olacağı ailesi için bir güvenlik fonu olarak tutmaya karar verdiği işe yaramaz bir servete sahipti.

Bu düşünce karşısında homurdandı. Sanki yakın zamanda böyle bir şey olacakmış gibi. Kıtadan ayrıldığından beri kimse onu baştan çıkarmamıştı.

Şimdiye kadar.

Yine de Cassandra için uzun vadeli dileklerinin aptalca olduğunu biliyordu. Bir eşte aradığı her şey ondaydı; zeki, güçlü, alaycı ve seksi. Biri hariç her yönden ona denkti.

O ölümlüydü.

Ve onu yasadışı olarak Fae'ye dönüştürerek güvenliğini riske atmazdı.

Aynı hızda yaşlanacak bir insan sevgiliyi, birlikte yaşlanabileceği birini hak ediyordu. Bunu ondan alamazdı. Bu sabah istediği şeyi reddetmek için fiziksel olarak yetersiz olsa bile. Yapabiliyorken tadını çıkaracaktı.

Ve umarım zamanı geldiğinde onu bırakacak kadar cesurdur.

Sanki onun telaşlı düşünceleri tarafından çağrılmış gibi odasının içinde cisimleşti.

Açık penceresinden dışarı eğilmiş, mavi-gri gözleri parıltıyor ve tatlı, toprak kokusu onu yatıştırıcı bir kucak gibi sarıyordu.

"Bu geceki planın nedir Birdman? Ne giymeliyim?"

Lakabını seviyordu; başka hiçbir ölümlü ona bu kadar saygısızca hitap etmeye cesaret edemezdi.

Arsızlığına rağmen, onun altında yatan endişenin kokusunu almıştı. Yılanın İni açılmadan önce yemek yemek istiyorlarsa gitmeleri gerekiyordu, bu yüzden burnunu sokacak zamanı yoktu. Ama akşam yemeğinde araştırmak için aklına bir not aldı.

"Bundan hoşlanmayacaksın," diye kıs kıs güldü.

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak ona ters ters baktı. Yüce Tanrım, göğüsleri kesinlikle mükemmeldi. Onları tatmak için sabırsızlanıyordu. Bunu henüz nasıl yapmamıştı?

"Fahişe, anıyı görmeden o genç adamı hatırlamayacaktır," dedi. "Bunu ona göstermen gerekecek. Bu da benimle içeri gelmen gerektiği anlamına geliyor." Onun söylediklerini anlamasını bekledi.

"Sadece müşterilerin girmesine izin veriliyor," dedi.

Dudağını ısırdı ve çenesini aşağı eğdi, kaşlarının altından ona baktı, sabırla ona çözmesi için zaman tanıdı.

"Çılgın Dienses, benden ölümlü eşinmişim gibi davranmamı istiyorsun, değil mi?" Kadın ona bakakaldı, baştan çıkarıcı ağız açık kaldı ve adamın derisinin kemikleri üzerinde gerilmesine neden oldu.

Birçok konsey üyesi de dahil olmak üzere Yılan İni'ni ziyaret eden çoğu Fae, gösteriş yapmak ve oynamak için yanlarında insan eşler getiriyordu. Muhtemelen tanıdığı birkaç Fae görecekti ama onların kendisine yaklaşmayacağından, tanınmaktan kendisi kadar kaçınmak isteyeceklerinden emindi. Her ne kadar görüntüsü iğrenç olsa da, Fae ve ölümlüler arasındaki bu anlaşmalar yasadışı değildi. Aslında, bunlar ölümlüler ve Fae'ler arasında Anlaşmalar tarafından açıkça yasaklanmayan tek cinsel ilişki türüydü. Ve ölümlü eşlere genellikle onları istekli ve bağımlı tutmaya yetecek kadar ödeme yapıları. Ama konsey üyeleri kesinlikle seçmenlerinin bunları bilmesini istemezlerdi.

"Bu sadece göstermelik Cass. Tabii benim eşim olmakla ilgilenmiyorsan?" Adam kaşlarını salladı ve Cass gül goncası dudaklarından sevimli bir kıkırdama çıkmadan önce alay etti.

"Atlayın ve giyecek bir şeyler seçmeme yardım edin, efendim." Kadın göz kırptı ve o da söyleneni yaptı.

Bu efendi-eş ilişkisi orantısız bir başlangıç yaptı.

Adam temiz, kadınsı kokan alana girdiğinde, kadın gardırobunu açtı. İçindeki giysiler ütülenmiş ve renklerine göre düzenlenmişti; birkaç çift siyah eğitim kıyafeti ve gece mavisi elbise cüppesi de bunlar arasındaydı. Ve başka pek bir şey yoktu.

Alt dudağının üzerinde dikkat dağıtıcı bir parmak gezdirerek kıyafetleri inceledi. "Bir eşin giyebileceği tek bir kıyafetim var ama Letha beni bağışlasın, onunla seyahat etmiyorum."

Önceki gece ona eziyet küçük beyaz geceliği ve ipeksi pembe bornozu kastettiğini biliyordu.

"Diğer erkeklerin seni bunun içinde görmesini istediğimden emin değilim ama iyi bir kılık değiştirme olacağına katılıyorum. Diğer eşler muhtemelen daha da skandal bir şekilde giyinmiş olacaktırlar." Yanakları pembenin büyüleyici bir tonuna büründü. "Şimdilik eğitim kıyafetlerini giy ve gecelikle bornozu çantana koy. Yemekten sonra üstünü değiştirebilirsin. Kanatlarımın altında sana bir giyinme odası hazırlayacağım."

Örgüsünü çözerken güldü, çikolata rengi dalgaları omuzlarının etrafında yuvarlanıyordu. Parmaklarını onların arasında gezdirmek istedi.

Onu istediğini açıkça belirttiğine göre onu durduran neydi? Hiçbir şey, diye karar verdi ona doğru adım atarken.

Gözlerinde bir soruyla ona baktı.

Parmaklarını parlak saç tellerinde gezdirdi, burnuna götürdü ve içine çekti. Sarhoş edici koku karşısında gözleri doldu.

"Sen çıldırmışsın," diye kıkırdadı.

"Güzel kokuyorsun. Kendime engel olamıyorum," diye sırtarak tüylerini karıştırdı. "Üstünü değiştirmek için yardıma ihtiyacın var mı, oyun arkadaşım?"

"I-" Neredeyse hayır diyecekti ama kendini durdurdu. Elleri iki yanında gevşerken gözleri kapalıydı ve başını salladı.

Onun üzerinde yükseldi, zihnindeki, hayatındaki varlığı bu kadar büyükken ne kadar küçük olduğuna hayret etti. Başının tepesi omzunu zar zor aşıyordu.

Kadının korsajının önünden aşağıya doğru inen ve göğüslerinin arasında duran minik inci düğmeleri çözdü. Parmaklarını içeri sokarak çıplak karnını okşadı, ellerini onun kadife yumuşaklığındaki tenine koyma ihtiyacı duyuyordu. Dokunduğunda nefesi kesildi ama gözleri onunkilere takılı kaldı. Onun uyarılmışlığının misk gibi kokusu yukarı doğru süzüldü ve adam bu kokuyu açgözlülükle içine çekmemeye çalıştı.

Hafif bir rüzgâr estirerek saçlarını karıştırdı ve elbisesini omuzlarından aşağı itti. Kalın mavi kumaş göz alıcı kıvrımlarından aşağı süzülerek ayaklarının dibinde birikti.

Başı dik, kıpkırmızı bir sutyen ve krem rengi teninde bir fener gibi çağıran dantel külotun başka bir şey giymeden karşısında duruyordu.

Ellerini kızın karnında, kalçalarında ve göğüslerinin kabarıklığında gezdirirken siki deri pantolonuna sürtünüyordu.

"Amatu beni bağışla Cassandra, sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

"Yalancı," diye sırtıttı. "Karşında yarı çıplak durduğum için böyle söylüyorsun."

"Daha çok dörtte üçü çıplak gibisin. Ama bu söylediklerimi daha az doğru yapmaz." Olduğu yerde donup kalmıştı, gözlerini onun vücudundan alamıyordu. Dokunmak, yalamak, tatmak istiyordu.

İddia.

"Bu kötü bir fikirdi," diye itiraf etti, onun cevap olarak kıkırdamasından zevk alarak. "İçgüdülerim günlerce bu odada kalıp sana Baş Rahibe'nin kesinlikle kokusunu alacağı şeyler yapmamı söylüyor. Diğer *ölümlülerin* kokusunu alacağı şeyler."

Kızın sıcak ve umut dolu gözleri nefes almasını zorlaştırıyordu.

"Bir gün," diye fısıldadı başparmağını kızın ayırık dudaklarında gezdirirken. "Kararlılığımı kaybetmeden, o külotu çıkarmadan ve seni düzenden attırmadan önce giyinsen iyi olur."

Ürperdi, sonra şeytani bir sırıtışla uzaklaşmadan önce onun başparmağını öptü - gelecekte *daha fazlası* için söz verdi.

Taytını o muhteşem poposunun üzerine çekti, sonra üstünü silkti ve dövmesini gizlemek için parmaksız eldivenlerini giydi.

Kadın çantasını göğsünde ilmeklerken, genç adamın anısını içeren parlayan şişeyi ona uzattı.

Pencereden çıktı, sonra dönüp ona elini uzattı. "Uçmaya hazır mısın, Daredevil?"

"Her zaman, Birdman. Gökyüzü açılmak üzere gibi görünüyor. Güvenli olduğuna emin misin?"

"Benimle her zaman güvendesin. Çoğunlukla." Göz kırptı ve onu pencereden dışarı çıkardı.

On dakika sonra, bir şimşek çakması ve gök gürültüsü sağanak yağışı müjdelirken Dienses Meydanı'ndaki en sevdiği yemek tezgahının önüne indiler. Cassandra'yı ayaklarının üzerine oturttu ve kanatlarını kaldırdı, tufanın akıp onları ıslatmasını önlemek için tüylerini birbirine sıkıştırdı.

"Kullanışlı," dedi. "Kendi kişisel yürüyen şemsiyem."

Kapalı tezgâha yaklaştıklarında Tristan kıs kıs güldü. Satıcının komşularından birkaçı o kadar şanslı değildi, mallarını korumak için battaniyelere koştururken bağırışları yankılanıyordu.

"Memur Saros, uzun zaman oldu, ha?" diye bağırdı tezgâhın içindeki yaşlı adam, hafif, müzikal bir aksanla. "Köftelerini başka yerden mi alıyorsun, seni uyuz?"

Adamın kalın beyaz kaşları ve yuvarlak pembe yanaklarıyla neşeli bir yüzü vardı. Tezgâhının penceresinden eğildiğinde, alaycı bir tavırla, tombul yağmur damlaları pembe, kel kafasına sıçradı.

Tristan güldü ve Cassandra'yı kuru kalması için kendine doğru çekti. "Aklımın ucundan bile geçmez, Efendi Mageira. Sizinkiler şehrin en iyileri. İki kase lütfen. Ve iki bira. Kulağa hoş geliyor mu Cass?"

Gülümseyerek başıyla onu onayladı. "Çok lezzetli kokuyor."

Mageira Usta dumanı tüten köfte yığınının iki kağıdın üzerine yığıldı

Kaseleri doldurduktan sonra üzerlerine bir topak kremalı sos döktü ve iki dilim kızarmış gözleme yerleştirdi. Kaseleri Tristan'a uzattıktan sonra Cassandra'ya iki şişe puslu altın rengi bira ikram etti.

"Dikkatli olun, Efendi Mageira. Cass'e çok fazla alkolle güven olmaz. Sarhoş olduğunda gerçekten eli ayağına dolaşıyor."

şişeleri kaptığı gibi baldırına sert bir tekme attı. "Dikkat et yoksa sana ne kadar becerikli olabileceğimi gösteririm."

"Oh, buna güveniyorum." Göz kırptı.

Üstat Mageira kıkırdadı. "Randevu iyi gidiyor, ha?"

Serseri bir yağmur damlası Tristan'ın kanatlarının arasından sızarak Cassandra'nın kızaran yanağına sıçradı. "Randevu değil, Efendi Mageira. Biz sadece iş ortağıyız," diye cevap verdi.

Yaşlı adam inanmayarak başını eğdi. "İki *drahmi* elli, lütfen." Tristan bir yandan kâseleri dengelerken bir yandan da cebinden bozuk paraları çıkardı ve toplamı iki katına çıkardı. Tristan Cassandra'yı birkaç tezgâh aşağıdaki çadırılı oturma alanına doğru yönlendirirken Usta Mageira bahşiş için teşekkürlerini haykırdı.

Sağanak yağmur kalabalığın çoğunu kaçırmıştı, bu yüzden çok sayıda açık masa vardı.

Cassandra kesik bir pencerenin yanında kendine bir yer seğerken iri yağmur damlaları gergin tuvalin üzerinde ritmik bir ritim tutturuyor, metal masanın üzerinde çınlıyordu.

Tristan karşısındaki küçük sandalyeye kıvrılırken Cassandra yemeğine gömüldü. Cassandra'nın yemek yerken çıkardığı sesler karşısında oturduğu yerde kıpırdandı, dün gece parmaklarını içine soktuğunda çıkardığı seslere o kadar benziyordu ki.

"Hoşuna gidiyor mu?" diye sordu, dudaklarının yukarı doğru kıvrılmasına engel olamayarak. "Ne?" diye sordu, ağzının yarısı köfte doluydu. "Sen neden bana öyle mi bakıyorsun?"

"Seks sesleri çıkarıyorsun," diye sırttı, başını eğdi ve kendi porsiyonuna gömüldü.

"Ben değilim!"

Bir köfte mızrakladı, sosa batırdı, sonra da içine attı.

ağzını açmış, ona cevap verirken çiğniyordu. "Artık seks seslerinin neye benzediğini bildiğimi ."

doğru eğildi ve fısıldayarak, "Daha yarısını bile bilmiyorsun," dedi.

Birasını yudumlarken boğuldu, sonra şişeyi ona doğru eğdi. "Meydan okuma kabul edildi."

Sinsi bir gülümsemeyle yemeğine dönmeden önce şişeyi kendi şişesiyle tokuşturdu.

Havayı koklayarak daha önce fark ettiği ekşi endişe kokusunu aradı. Oradaydı ama o kadar güçlü değildi ama yemek ve yağmur duyularını köreltiyordu.

"Bu gece için gergin misin?"

Başını kaldırdı, dumanlı mavi gözleri çalkalanıyordu. "Neden sordunuz?"

Adam burnuna dokundu ve kız kaşlarını çattı, alt dudağı sevimli bir şekilde dışarı çıktı. Onu yalamak istedi.

Daha önce kendisine hassas bir soru sorduğunda kullandığı tereddütlerden hiçbirini göstermeden açıklamasına başladı - ilerleme.

"Yılan İni'yle bir geçmişim var," dedi ve şişeyi devirmeden önce birasından uzun bir yudum aldı. "Babam ölümlü polis gücünün bir üyesiydi. Yaklaşık on yıl önce, ölümlü kızları yasadışı yollardan kıtaya kaçıran bir Beastrunner'ı yakalamaya çalışırken orada öldürüldü."

Ağlamamaya çalışarak bakışlarını yukarı doğru kaydırırken çenesi titriyordu. Eli kolyesine doğru kayd.

Cassandra'nın diğer elini tuttu ve sulu bakışları kendisine dönerken başparmağını parmak eklemlerine sürttü. "Özür dilerim Cassandra. Bilseydim, bana katılmanı asla istemezdim."

"Hayır, yaptığına sevindim. Bunu geride bırakmalıyım." "Sana bütün dövüş hareketlerini o mu öğretti?"

Başını salladı, hüzünlü gülümsemesi yayıldı. ". Bana Ethyrios'taki en cesur kız olduğumu söylerdi. Ben de ona inanırdım."

Onun elini sıktı. "Ona hâlâ inanıyorum."

Minnettarlık gözlerinde parladı, sonra söndü. "Bazen kendimi

O kızı kaybettim. Sanki beni şimdi görseydi, dönüştüğüm uysal kız kardeşimi görseydi çok hayal kırıklığına uğrardı. Sanki son sekiz yıldır sıkışıp kalmışım gibi hissediyorum, bana karşı duyduğu yersiz gururu anlamaya çalışıyorum."

"Hey," diye fısıldadı, çenesini yukarı kaldırdı ve melankolinin soğuk, nane kokulu dalgalar halinde ondan yayılan kokusunu aldı. "Bunu nasıl söylersin? Kurtardığın onca aileden sonra? Soruşturma için yaptığın onca şeyden sonra?" Kadın alay etti ve adam onun çenesini daha sıkı kavradı. ", " dedi.

"Bu gece burada *olmamızın* tek sebebi bulduğunuz ipuçları. Kendine biraz kredi ver. Cael ve ben sensiz kaybolurduk."

Sensiz kaybolurdum.

Henüz bu düşüncesini dile getirecek kadar cesur değildi.

"*Yeterince* şey yapıyormuşum gibi hissetmiyorum. Ben burada otururken kaç aile yok olma riskiyle karşı karşıya?"

"Dünyanın tüm sorunlarını tek başına çözemezsin Cass," dedi. "Ya da bir günde. Kahramanların bile yemek yemesi gerekir."

Kaşlarını çattı. "Ben bir kahraman *değilim*."

"Siz o aileler için varsınız. Sizler Bayan Callas ve çocuklarısınız. Sen Xenia için öylesin," diye karşı çıktı. "Sen benim için öylesin."

Başını eğdi ve yavaşça salladı. "İki haftadan daha az süredir tanıdığım birinin sözlerine nasıl güvenebilirim?"

"Ben mükemmel bir karakter yargıcıyım." Adam kızın yanağını çimdikledi ve kızın dudakları hafifçe kıvrıldı.

"Her zaman benimle konuşup duruyorsun," diye . "Seninle paylaşıp durduğum tüm bu endişeler yüzünden benim bir bunak olduğumu düşünüyor olmalısın."

Ona sert bir bakış fırlattı. "Asla. Bir gün sana kirli geçmişimi anlatacağım ve sen de benim umutsuz vaka olduğumu anladığında çılgılık atarak kaçacaksın."

Onun sıcak, nefes nefese kahkahası karşısında göğsü gevşedi.

"Ciddiyim Daredevil," dedi, "babam seninle gurur duyardı. Bunu sorgulamak için hiçbir nedenin yok. Ama orada nasıl tepki vereceğin konusunda endişeleniyorsan, şöyle de geri dönelim."

Derin bir nefes aldı ve ardından birasından uzun bir yudum daha alarak şişesini boşalttı. "Hayır, bunu yapmak istiyorum. Geciktiğimiz her dakika

Kız kardeşlerim için bir dakika kayıp. Formülün diğer yarısını ondan almak için Cora'ya ne yaptıklarını bir tek Letha biliyor. Onları bulmamız *gerekiyor*. Benim rahatsızlığım önemli değil."

"Ethyrios'taki en cesur kız," diye mırıldandı adam, kız masadan geriye doğru itilirken. "Ya da belki de bu gece benim eşim olacağın için heyecanlısındır?"

"Bu benim için hayatımın onuru olacak Birdman," diye göz kırptı ve adamın son tedirginliği de uçup gitti. Çöplerini topladı ve işaretli konteynırlara koydu. Kadın dışarı çıkar çıkmaz, adam onu kucağına aldı ve gecenin içine doğru fırladı, vücudunu onu fırtınadan korumak için eğdi ve kadın ona sokuldu.

Kendi kendine bunun onu ne kadar mutlu ettiğini düşündü. Tekrar ilgilenecek birine sahip olmak.

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ YEDI

CASSANDRA narin bir flütten şampanya yudumlarken, diken diken olan sinirleriyle Tristan'ın hilesini açığa çıkarmamaya çalışıyordu.

Yılan İni'nin zarif lobisinde bir tabureye oturmuş ve parıldayan kanatlarını beyaz mermer bara dayamış olan adam, onun arkasında güven verici bir varlıktı.

Kötü şöhretli eğlence evi Cassandra'nın beklediğinden daha şıktı.

Mat siyah duvarlar, gece karanlığındaki tavanın ortasında parıldayan kristallerin damladığı dramatik avizeden gelen mum ışığını emiyordu. Büyünün olmaması kasıtlıydı; Fae müşteriler gerçek bir *koloni* binasında ölümlülerle karşılaşmanın yeniliğini arzuluyordu. Bu hoş bir aldatmacaydı; kolonilerdeki hiçbir ölümlü binası bu kadar gösterişli değildi.

Beyaz deri koltukların simetrik düzenlemeleri, her birinin üzerinde sümbülteber ile dolup taşan siyah bir vazoda bulunan cam masalarla çevriliydi. Çiçeklerin zengin, kremsi kokusu cinsel atmosferi güçlendiriyordu.

Cassandra, Tristan'ın bacaklarının arasında durdu ve dirseğini onun bir tahta kirişi kadar kalın ve sağlam olan kaslı kalçasına dayadı. Bir kolunu Cassandra'nın beline dolayan Tristan, parmaklarını Cassandra'nın kalçasında gezdirerek vücudunu zevkten titretti. Güzel, esmer fahişeyi bulmak için odayı taradı ama o henüz ortaya çıkmamıştı.

Yılan İni birkaç dakika önce açılmış olmasına rağmen, gürültülü bir

Lobideki kalabalık şimdiden uğuldamaya ve itişip kakışmaya başlamıştı; gece için şanslarını kaybetmeden önce favorilerine sahip olmak istiyorlardı.

Üst düzey müşteriler çoğunlukla Fae'lerden oluşuyordu, ancak aralara serpiştirilmiş birkaç insan da vardı - Cassandra gibi müşteriler ve hepsi de zenginlik saçan birkaç müşteri. Genç adam böyle bir yeri ziyaret etmeyi nasıl göze alabilmişti?

Tristan diğer eşlerin skandal yaratacak şekilde giyindiklerini söylerken abartmıyordu. Satın alınabilecek etleri saymazsak bile, sergilenen bol miktarda et vardı.

Heykelsi bir eşin belden yukarısı çıplaktı, diri göğüsleri tavana dönüktü ve efendisinin yanında duruyordu; simsiyah rengi ve etobur yüzüyle canavar gibi bir panterdi. Tüllü, siyah bir etek eşin belinden aşağıya düşüyor, yüksek yırtmaçlar Cassandra'nın imrendiği uzun, altın rengi bacakları ortaya çıkarıyordu.

Cassandra eşinin kıyafetini ya da kıyafetsizliğini fark eder etmez cübbesini çıkarıp çantasına tıktırdı. Cübbeyi giymek Cassandra'nın rahatsızlığını ortaya çıkaracak ve onlardan biri olmadığını gösterecekti.

Dışarıda, derme çatma, tüylü soyunma odasında üstünü değiştirirken sütyenini çıkarma basiretini de göstermişti. Tristan'ın gözlerini kapatmasını sağladı, onun ateşli bakışlarının dikkatini dağıtmasına ihtiyacı yoktu.

Yarı saydam gecelikten başka bir şey giymeden yabancılarla dolu bir odada kendini rahatsız hissetmediğini fark edince şaşırdı. Bir askı yerinde durmayı reddediyordu ve onu düzeltmek için yaptığı dördüncü denemeden sonra pes etmişti. İpeksi yaka şimdi göğüslerinin kabarıklığı tarafından zar zor yerinde tutuluyordu ve Tristan'ın gözleri sık sık oraya dalıyor, eli her bakışta kalçasında sıkılıyordu.

Düşünceleri babasına, sinirlerinin gerçek kaynağına dönerken kolyesini parmakladı. Onun son nefesini verdiği binada durmak zordu. Şampanyanın kendisini kesen keskin gerilimi azaltmasını diledi.

Tristan onun artan endişesini hissetmiş gibi onu daha sıkı sıktı,

dudaklarını kızın yanağına bastırarak fısıldadı, "Seninle gurur duyardı, cesur kız."

Ve babasının onunla gurur duyacağını düşünüyordu - gizli görevde ve kayıp kız kardeşlerini ararken. Yine de kıyafetini onaylamazdı. Kıkırdadı, göğsünde hayati bir şey gevşedi.

Kanatlı bir Fae erkeği, yanında eşiyle onlara yaklaştı.

Erkek yakışıklıydı, Tristan'dan yaklaşık on yaş büyük görünüyordu ki bu da muhtemelen yüzyıllarca daha yaşlı olduğu anlamına geliyordu. Rüzgâr Süvarisi'nin tarçın sarısı saçları bakımlı dalgalar halinde köşeli yüzünden geriye doğru savruluyor ve espresso rengi gözleri parıldayan mum ışığında titreyordu. Kadın eşi ise kaymaktaşı teni ve altın gibi saçlarıyla göz alıcıydı. Açık deniz yeşili gözleri Tristan'ı bariz bir açlıkla tüketiyordu.

Tristan bu gece özellikle yenilebilir görünüyordu. Deri pantolonu doğru yerlerinden sıkıydı ve beyaz pamuklu gömleği absürt kaslarını sararak ince belini ve altın sarısı göğsünün bir şeridini gösteriyordu. Saçları düşük bir düğümle arkadan bağlanmıştı, birkaç gevşek mürekkepli tel çarpıcı yüzünü çerçeveliyordu. Geniş, öpülesi dudakları, kendilerine doğru yaklaşan çifti gördüğünde muzip bir sırıtışa dönüştü.

Cassandra kadının yoğun bakışları karşısında irkildi, sonra Tristan'a sokularak sırtını onun göğsüne ve kasıklarına dayadı.

Benimkini.

Rüzgârgülü erkeği safir kanatlarını hafif bir çiftleşme çağrısıyla çırpı. "Hoş geldiniz dostlarım," dedi garip bir şekilde tiz bir sesle, sadece Tristan'la konuşarak. Kadın düşmanı ve eşlerin koruyucusu, ne cevher ama. "İkinizi daha önce burada görmemiştim. Yılan İni'ne ilk gelişiniz mi?"

Tristan da eşlik etti. "Öyle. Genelde Ker'i kendime saklamayı tercih ederim ama bu gece kendini çok hareketli hissediyordu." Elini Cassandra'nın kaburgalarında gezdirerek göğsünü okşadı ve nefesinin kesilmesine neden oldu. "Dışarı çıkıp oynamak istedi. Ben de onu şımartmak için yaşıyorum."

"Anlıyorum," dedi erkek, kurt gibi beyaz dişlerini göstererek ve gözlerini küstahça Cassandra'nın vücudunda gezdirerek. "Aneka da sık sık aynı şeyi hissediyor, bu yüzden bizi çoğu hafta sonu burada bulabilirsin." Aneka'nın vücudundaki gerginlik

İyi şekillendirilmiş ağız, adamın kimin gerçekten oynamak istediğine dair yalanını ortaya çıkardı. Yine de Aneka, Tristan'a sanki *onunla* oynamayı umursamıyormuş gibi bakmaya devam etti.

Tristan alt dudağını ısırarak Aneka'ya hafifçe başını salladı.

Cassandra, önünde durduğu çok hassas bölgeye dirsek atmak için ani bir dürtüyle savaştı.

Adamın rol yaptığını bilmek onu biraz rahatlatmıştı. Ama sinirlenmeye hakkı var mıydı?

Bu sabah birlikte oynamak için yaptıkları anlaşmanın yanı sıra, aralarında tek eşlilik sözü yoktu. Ve bekâret yemini, o aşılmaz sınır, aralarına gerilmişken nasıl olabilirdi ki? Dokunup oynaşmaktan fazlasını yapamazlardı ve Cassandra sınırlı deneyimiyle bundan ne kadar tatmin olsa da, onun uzun süre tatmin olmayacağından şüpheleniyordu. Adam yüzyıllardır cinsel ilişkiye giriyordu; Cassandra onun ilgisini çekmeyi nasıl umabilirdi ki?

"Ne dersiniz arkadaşlar? Birlikte biraz eğlenmeye ne dersiniz?" Mavi kanatlı erkek Cassandra'ya öylesine delici bir yoğunlukla bakıyordu ki, Aneka'nın denizci gözleriyle Tristan'ı nasıl göz göre göre yuttuğunun farkında değildi.

Tristan Cassandra'nın saçlarını boynundan çekti ve dudaklarını yeni açığa çıkan teninde gezdirdi. "Bu sana bağlı, Ker. Fazladan birkaç *oyun arkadaşısı* ister misin?" Yavaşça ısırdı, bu onun liderliği ele alması için bir işaretti.

Nabzının hızla atmasına rağmen Cassandra sıkılmış bir ifade takındı. Tristan keskin köpek dişlerini boğazında şampanyasını yudumladı, sonra çenesini ısırarak dudaklarından yumuşak bir inilti çıkardı. Aneka yer değiştirmek için yanıp tutuşmaya hazır görünüyordu.

"Hayır, teşekkürler," dedi Cassandra derin, gırtlaktan gelen ve kendisine ait olmayan bir sesle, gözleri kapalı ve donuk. "Sarışınılardan hoşlanmıyorum." Tristan'ın yutkunarak attığı kahkaha Cassandra'nın boynunu gıdıkladı.

Windrider erkeği ve Aneka'nın ikisi de ağız açık kaldı, reddedilmenin acısı akıl almazdı. Erkeğin yüzü kapandı ve boğazını temizledi. "İyi akşamlar." Aneka'nın üst kolunu tutarken sözleri kesik kesikti,

Parmaklarını fildişi etine batırarak onu odanın diğer ucundaki panter bi-formuna ve onun üstsüz, uzun bacaklı eşine doğru götürdü.

Tristan elini Cassandra'nın çenesine koydu ve yüzünü profilden kendisine çevirerek yanağına doğru fısıldadı. "İyi oynadın. Arayan August Lambros'tu, Vali Yardımcısı'nın hükümetinde konsey üyesi ve Alcander Pagonis'in iyi bir arkadaşı. Onu daha önce sarayda görmüştüm, beni tanıdığına eminim. Şantaj malzemesi için onlarla oynamaya değmiş olabilir."

"Ya da Aneka'yı ele geçirmen için buna değebilirdi."

Cassandra düşündüğünden daha sert bir sesle konuştu. "En azından senin önünde duran bir bekâret yemini yok."

"Kıskandın mı, Daredevil?" Onu daha sıkı kendine çekerken yanağına doğru sırttı.

Cassandra tam cevap vermek üzereydi ki ince kemikli ölümlü bir kadın barın yanındaki siyah kadife perdeyi iterek kendinden emin adımlarla odaya girdi. Beyaz dantel bir korse ve tangadan başka bir şey giymemişti, ince bacakları da aynı şekilde yüksek çoraplar ve jartiyerlerle kaplıydı. Altın sarısı saçları parlak bukleler halinde başının üzerine yığılmıştı ve bara doğru kasıla kasıla yürürken birkaç tutam pembe yanaklarından sekiyordu.

Genç adamın hafızasındaki fahişe.

Tristan'ı görünce kadının mavi gözleri irileşti, göz bebekleri büyüdü.

Yüce Tanrılar, Ethyrios'taki *her* kadın ona bir kez bakıp anında yatağa atlamak mı istedi?

İçini kaplayan sahiplenme duygusuna rağmen Cassandra, Tristan'ın fahişenin dikkatini çekmiş olmasına şükreliyordu; diğer birkaç Fae erkeği de güzel esmeri geceleme için onlara doğru koşuyordu.

Diğer erkekleri görmezden gelen fahişe, Tristan'ın yanına yaklaştı ve elini onun pazularına dolayarak sıktı ve takdirle mırıldandı.

"Merhaba ," diye mırıldandı kulağına. "Sen ve eşin

Arkadaş mı arıyorsun?" Fahişe Cassandra'nın yanağında yumuşak bir parmak gezdirdi ve alt dudakını çekti. "Bu oldukça güzel. Onun için ekstra ücret bile almazdım."

Cassandra'nın bir şey sürtündü. Gerçek bir profesyonel.

Yine de Tristan'ın onu başka bir kadınla görünce sertleşeceği düşüncesi içinde bir kötülük uyandırdı.

"bakarsanız, öyleyiz." Tristan tabureden atladı ve uyarılmışlığını gizlemek için Cassandra'yı önünde tuttu.

Fahişenin dudakları, Cassandra'nın yanaklarını kavrayıp ağzına nazik bir öpücük kondururken baştan çıkarıcı ama pratik bir gülümsemeye dönüştü.

O kötü şey yine kıpırdandı.

Fahişenin dudakları biraz kuru olsa da sıcak ve canlıydı - kesinlikle nahoş değildi ama Tristan'ınki kadar esnek değildi. Küçük bir inilti duyuldu.

Fahişe geri Tristan kendini toparlamıştı. Kadın Cassandra'yı kenara itti, ardından Tristan'ı daha da yoğun bir öpücüğün içine çekti.

Cassandra, üzerine çöken ezici kıskançlık dalgası yüzünden kendini azarlayarak gösteriye sırtını döndü. Şampanyasının geri kalanını içerek fahişenin yumuşak iniltilerini ve dillerinin buluşup ayrılırken çıkardığı ıslak, şapırtılı sesleri bastırmaya çalıştı.

Sonunda hava almaya çıktıklarında, fahişe kendini tanıttı. "Ben Yulia. İkinizle de tanıştığıma memnun oldum. Gelin benimle üst katta, 427 numaralı odada buluşun."

Yulia odanın arka tarafındaki geniş siyah merdivene doğru yürüdü ve ardında hem Fae hem de insan olan kederli erkeklerden oluşan bir iz bıraktı.

Merak etmeyin beyler, diye düşündü Cassandra. Onu uzun süre tutmayacağız.

Cassandra Tristan'a doğru döndü, içinde karmaşık bir duygu karmaşası dönüyordu: fahişenin öpücüğünden merak uyandıran bir iç gıcıklanması, bir sonraki adımları hakkında kabaran sinirler ve Tristan'ın ayaklarına kapanan tüm kadınlar için sağlıklı bir acı dozu. Özellikle de Tristan'ın diline fazlasıyla aşına olan cariyeye.

Sonuncusu Cassandra'nın bilincinin ön saflarına doğru güçlü bir şekilde ilerledi ve Yulia ile yaptıkları konuşmadan sonra tüm gözlerin üzerlerine çevrilmesinden duyduğu rahatsızlığı belli etmemeye çalıştı. "Bu gittiğin her yerde oluyor mu?"

Tristan bardaki bardağını kaptı ve viskisini tek yudumda bitirdi. "Ne?" diye sordu, masumiyet timsaliydi.

Cassandra gözlerini kıstı. "Kadınlar, dişiler, kendilerini size atıyorlar."

Dur, bağırdı içinden.

"Çoğu zaman değil," diye itiraf etti, kışını avuçladı ve onu hizaya çekti. Omzunu öptü ve tenine doğru fısıldadı. "Ama bu gece ben de sana aynı şeyi soruyor olabilirim."

Çenesini kavradı ve başını kalabalığa doğru çevirdi. Ve şaşırtıcı sayıda erkeğin kendisini dikkatle izlediğini ve Tristan'a kıskançlıkla baktığını fark etti.

Kalabalığa bakarak yanağını onunkine dokundurdu. "Zaten odadaki en nefes kesici kişiye sahipken neden başka bir oyun arkadaşı isteyeyim ki?"

Onunla yüzleşmek için döndüğünde yutkundu, o kadar yakınlardı ki burunları birbirine değiyordu. Konuyu şimdi, en uygunsuz zamanda açtığı için kendine bağırdı.

Bunu nasıl yapacağını -biriyle birlikte olmadan biriyle nasıl birlikte *olacağını*- bilmiyordu. Fısıldadı, dökülen kelimeleri durduramadı, "Çünkü bana sahip değilsin, Tristan. Ve olamazsın da. Aneka ya da Yulia dahil, başka bir kadına sahip olabileceğin şekilde değil."

Yüzünde bir öfke parıltısı belirdi ve gıcırdayan dişlerinin arasından alçak bir hırıltı sızdı. "Şu anda bunun için vaktimiz yok. Yapmamız gereken bir iş var. Sizden ne isteyip ne istemediğimi daha sonra tartışırım, gerekirse bütün gece. İhtiyacımız olan bilgiyi aldıktan *sonra*, tamam mı?"

Adamın patlaması onu sersemletip susturdu, ses tonundaki keskinlik öfkesini alevlendirdi. "Peki," diye ısırıldı sıkılmış çenesinin arasından.

Kızın boğazını sıkıca ama nazikçe kavradı, efendi rolünü oynadı.

asi eşini azarlıyordu. Dudakları gergin, yırtıcı bir gülümsemeye dönüştü. "Lütfen yüzündeki o ifadeyi sil ve en azından önümüzdeki otuz dakika boyunca bana tapıyormuş gibi davran. Tabii tartıştığımız bu çok tehlikeli odada şüphe uyandırmak istemiyorsan?"

Onlara daha fazla göz dikildi ve midesi bulandı. Kıskançlığıyla onların güvenliğini riske atıyordu; o kadar aptalca ve önemsizdi ki.

Peki *şimdi* neden bu kadar kıskançtı? Reena ve Vicereine ile olan geçmişini öğrendiğinde umursamamıştı.

Belki de bu sabah yaptığı açıklamaydı. Daha önce hiç kimseye açmadığı bir şekilde açılmıştı ve dehşete düşmüştü. Annesinin boş bakan gözleri zihninde canlandı ve ona açtığı ham, savunmasız içini korumak için acil bir ihtiyaç hissetti.

Ama haklıydı, bunun için zamanları yoktu. Cora, Richelle ve Rahibe Kouris'in onun saçma duygularına ayıracak *zamanları* yoktu. Derin bir nefes aldı, sonra itaatkâr bir gülümseme takındı ve eldivenli elini onun yanağına koydu. Çevredeki kalabalığın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Evet ," dedi.

Gözlerini kapattı ve sanki onun kendini azarladığını hissediyormuş gibi suçlu bir nefes verdi. Kadının boğazını bıraktı ve elini tutarak parmaklarını birbirine geçirdi. "Beni takip et, eşim."

Onu merdivenlere doğru götürürken, karanlık, dumanlı lobiye inceledi, kafaların başka dikkat dağıtıcı şeyler aramak için dönüyor olmasına minnettar oldu. İçini bir rahatlama kapladı, Tristan'dan çok kendisine karşı beslediği kızgın öfkeyi yatıştırmak için soğuk bir kompres gibi.

Birkaç garip dakika sonra Yulia'nın odasındaydılar. Cassandra burayı genç adamın hafızasından tanıdı; temiz, gösterişsiz, lobi kadar gösterişli değildi. Yönetim, bir müşteri üst kata çıktığında paranın harcanmış sayıldığını, daha fazla dekoratif baştan çıkarmaya gerek olmadığını varsaymış olmalıydı.

Gümüşi ipek çarşafarla örtülü geniş, metal çerçeveli bir yatak odanın büyük bir kısmını kaplıyordu. Unutulmuşlar Kilisesi'nin kırmızı tuğlalı çan kulesinin manzarasını sunan açık pencereden nemli ve soğuk bir esinti giriyordu. Onun

Cora'nın Opheron'un omzuna dikkatsizce atıldığını, katledilecek bir hayvan olduğunu düşününce göğsü sıkıştı.

Yulia yatağın ayak ucunda dönerek narin vücudunu okşarken Cassandra parıldayan çarşafların üzerinde kıpırdandı.

Fahişe, soğuk bir kayıtsızlık dağı olan Tristan ile fiyat pazarlığına başladı. "Çiftler için saatlik ücret kırk *drahmi*. Ama aşağıda da söylediğim gibi, eşinizi oldukça cazip buluyorum." Fahişe, Cassandra'ya çapkın bir gülümseme yöneltti. "Bu yüzden otuz *drahmi*ye indiriyorum."

Cassandra geceliğinin eteklerini çekiştiriyor, bornozunu giyebilmeyi diliyordu. Burada, aşağıda yabancılarla dolu bir odada olduğundan daha korunmasız hissediyordu.

Tristan, Yulia'nın elini bacaklarının arasına dalmadan önce yakaladı ve Yulia hayal kırıklığına uğramış bir ciyıklama çıkardı. "Size yüz *drahmi* vereceğim ve sadece on beş dakikanıza ihtiyacımız var, Hanımefendi."

Fahişe, Tristan'ın aletinin hem toplamı hem de sertliği karşısında sarsıldı. yüz.

"Hanımefendi mi?" Yulia kıkırdadı. "Bu odada kimse bana öyle demez. Ben bir "Elbette, güzelim. Görgü kurallarını bir kenara bırakabilirsin."

Cassandra, "Gerçekten yapamaz," diye söze girince Tristan'ın dudağı seğirdi. Kendisine kızgın olduğunda bile onu hâlâ eğlendirebildiği için çok heyecanlıydı.

"Buraya sevişmeye gelmedik," dedi Tristan sertçe. Yulia ona dudak büktü ve Cassandra'nın küçük bir parçası, derinlere gömülmüş ama yeni kıpırdanan bir şey, bu duyguyu paylaştı. "Yanlış yönlendirme için özür dileriz ama müşterilerinizden biri hakkında bilgi almak istiyoruz. Birkaç hafta önce eğlendirdiğiniz genç bir adam."

"Aşkım, *birçok* genç erkeği eğlendiriyorum," dedi Yulia, kollarını göğsünde kavuşturup kaşlarını şüpheyle kaldırarak. "Ve kadınları." Cassandra'ya göz kırptı. "Yani elinde onun bir resmi yoksa sana bir şey söylemem mümkün değil."

Tristan'ın yüzü alametifarikası olan göz kamaştırıcı gülümsemesiyle aydınlandı, gamzesi baştan çıkarıcı bir şekilde ortaya çıktı. Yulia'ya Cassandra'nın yanına oturmasını işaret etti. "Şanslısınız. Daha iyi bir şeyimiz var." Tristan Cassandra'ya başıyla işaret etti.

büyük açıklamayı yapmanın zamanı gelmişti.

Cassandra el çantasını yerden kaldırdı ve Yulia yanına sokuldu, yatak ek ağırlığın etkisiyle gıcırdayordu. Cassandra çantasından altın renkli, parlayan cam şişeyi çıkardı.

"Düşündüğüm şey bu mu?" Yulia küçük eliyle ağzını kapatarak sordu.

"Bu müvekkilinizin anısı. Onu Letha'ya kurban etti," diye yanıtladı Cassandra.

"Ama bu şu anlama geliyor..." Yulia kıkırdadı, sert korsesine rağmen belinden iki büklüm oldu. Altındaki yatak gıcırdayor, odanın tipik hareketlerini eğlenceli bir şekilde taklit ediyordu. "Yarı giyinik bir Kefenli Rahibe'yi öptüm. Letha beni bağışla."

"Bu ikimiz için de geçerli," diye mırıldandı Tristan nefesinin altından, Cassandra'ya kısa bir sırtış fırlattıktan sonra kaşlarını çattı, sanki ona kızgın olması gerektiğini hatırlamış gibiydi. "Eğer isterseniz, anıyı izlemenizi ve bu genç adam hakkında hatırlayabildiğiniz her şeyi bize anlatmanızı istiyoruz."

Cassandra eldivenlerini çıkardı. "Elimi tut. Anıyı görmek için bana dokunmalısın."

Yulia yutkundu. "Ben... Ben kendimi izlemek üzere miyim? *Sık* beni." "Gerçekten," diye mırıldandı Tristan yatağın ucundan.

Yulia parmaklarını ona doğru salladı. "Harekete katılmak ister misin, güzelim?"

Göz kırptı. "Çoktan gördüm."

Cassandra şişenin mantarını çıkardı ve kelimeleri söylerken dövmesine bastırdı. Sonra her çılgınca itişini yeniden yaşadı - anıyı yıldızıyla birlikte görmek çok daha utanç vericiydi. Biriktirdiği tüm o yaramaz anılar yüzünden Cassandra'nın içini bir suçluluk duygusu kapladı ama kendi kendini kırbaçlayacak zamanı yoktu.

Şişeyi çekip yeniden ve teninin rengi solmuş olan Yulia'ya doğru döndü. Fahişenin alt dudağı titredi ve gözyaşlarına boğulup başını Cassandra'nın kucağına gömdü.

Cassandra irkildi ve nazık bir elini fahişenin başına koyarak

Yardım için Tristan'a doğru baktı. Omuz silkti, avuçlarını kaldırdı, dudakları soru soran bir kaşla aşağı doğru çekildi.

"Yulia?" Cassandra kadının kabarık buklelerini okşayarak fısıldadı. "İyi misin?"

"Onun kim olduğunu biliyorum." Yulia'nın boğuk sözleri Cassandra'nın kalçaları arasında yutuldu. Fahişe kendini dikleştirdi ve Cassandra'nın geceliğinde gözyaşlarından şeffaf bir leke bıraktı.

Tristan'ın gözleri Cassandra'nın kucağındaki kumaştan görünen kırmızı külotuna kaydı, sonra uzaklaştı.

Yulia avuçlarını kırmızı çerçeveli gözlerinin üzerinde gezdirerek burnunu çekti. "Adı Aristol; çocukluğumuzdan beri en iyi arkadaşız. Yaklaşık üç ay önce bir gün buraya geldi ve beni gitmeye ikna etmeye çalıştı. Eve gelip onunla yaşamam için. Burada çalışmama dayanamadığını, benimle ilgilenmek istediğini söyledi. Sanırım beni kurtaracağına dair kahramanca bir fikri vardı." Yulia acı acı gülerek homurdandı. "Limanın aşağısındaki Delirium fabrikasında bir tür güvenlik görevlisi olarak yeni işe girmişti."

Cassandra, Yulia'yı konuşturmaya devam etmesi için onu cesaretlendirerek başını sallayan Tristan'a anlamlı bir bakış attı.

"Neden onunla gitmedin?" Cassandra elini Yulia'nın sırtına sürterek sordu.

"Ben... ben... o benim arkadaşımdı ama onu bundan daha fazlası olarak görmemiştim. Ve yapabileceğimi de sanmıyordum, anlıyor musun? Duygularını incitmemek için bile onu seviyormuş gibi davranmak istemedim. Burada yaptığım işten zevk alıyorum. Birkaç hafta önce geri geldi, benimle zaman geçirmek için maaşını biriktirmişti. Arkadaştan daha fazlası olabileceğimizi kanıtlayacağını söyledi. Gördüğünüz gibi korkunç derecede garipti. Çabucak bitirdi. Ben de onu uzaklaştırmak, benden nefret etmesini sağlamak için o iğneyi attım. Açıkçası planım başarılı oldu." Yulia boğuk bir hıçkırık çıkardı.

Cassandra, Tristan'a bir bakış atma cesaretini gösterdi ve ondan akan çıplak ısırap karşısında şaşırdı. Onun bakışlarını yakaladığı anda kendini topladı.

"Nerede yaşadığını biliyor musun?" Cassandra sordu. "Hâlâ çalışıyor mu?"

Delirium fabrikası için mi? Onunla konuşmamız gerekiyor. Kayıp üç kadını bulmamıza yardımcı olacak hayati bir bilgi kaynağı."

Cassandra, kadın bu kadar üzgünken kendi gündemini dayattığı için kendini iğrenç hissetti. Ama Yulia tam bir profesyoneldi, kendini toparladı ve Cassandra'nın sorularını yanıtladı, yanakları kızarmış ve mavi gözleri parlıyordu.

"Ailesi Perivol Caddesi'nde oturuyor ama yeni işine başladığında taşındığı izlenimini edindim. Nereye taşındığını bilmiyorum. Hâlâ fabrikada çalıştığına eminim. Karşılaşmamız yüzünden işi bırakmış olabileceğini düşünemiyorum."

"Teşekkür ederim Yulia," dedi Tristan, cebinden bir torba *drahmi* çıkarıp üstesinden gelen fahişeye uzatarak. "Çok yardımcı oldunuz. Sizi üzdüğümüz için özür dilerim."

Yulia çantayı kaptı. "Bunu nasıl telafi edebileceğini biliyorum."

"Nasıl yani?" Tristan merakla sordu.

Yulia Cassandra'ya döndü. "Hafızamı al."

Tek bir damla gözyaşı Yulia'nın yanağından aşağı süzüldü. "Ben de unutmak istiyorum. Onu bir daha görebileceğimden şüpheliyim. Bu şekilde, çocukluk arkadaşım ile ilgili sadece güzel anılarım olacak. Onun kalbini kırmadan önce."

Yulia'nın gözleri o kadar mahzundu ki Cassandra bunu reddetmekte zorlandı.

"İstedığinin bu olduğuna emin misin?" Cassandra sordu. Yulia başını sallayınca, Cassandra onu yatağa yatay olarak uzanması ve başını kenara yaslaması için yönlendirdi.

Cassandra yüzükoyun yatan fahişenin arkasında durdu, sesini alçalttı ve ellerini Yulia'nın şakağına götürdü. "Nefes al ve Oblivion Tanrıçası Yabancı Letha'ya sunmak istediğin anıya odaklan."

Yulia tıkalı burnuna ve sıkı korsesine karşı mücadele ederek derin, kekeleyerek bir nefes aldı.

Cassandra gözlerini kapadı ve ilahiye başladı. Hışırdayan kanatlar ve ayak sesleri arkasında güven verici bir varlık olduğunu haber veriyordu, ardından sıcak bir el omzunu sıktı.

Tristan, Yulia'nın son ışıltılı, altın hafızasıyla onu sabitledi.

ellerine aktı ve buharlaşarak havaya karıştı.

Aralarına, fahişenin hüznünlü hikâyesiyle canlanan bir barış yerleşti.

Cassandra, Tristan'la paylaştıkları türden bir karşılıklı çekimi bulmanın ne kadar nadir, ne kadar özel olduğunu düşündü - türler arası doğasının rahatsızlığına rağmen.

Döndü ve kollarını Tristan'ın beline doladı. Tristan ona sıkıca sarıldı, memnuniyetle iç geçirdi ve başının üstünü öptü.

"Daha önce seni terslediğim için özür dilerim," diye fısıldadı saçlarına doğru. "İfşa olduğumuz ve birinin sana zarar vereceği düşüncesi... Kontrolümü kaybettim."

"Ben de üzgünüm," diye yankılandı gömleğine karşı.

"Özür dileyecek bir şey yok. Kıskançlıktan kıvrandığını görmek beni tahrik ediyor."

Kadın onun yan tarafına vurdu ve adam kıkırdadı. "İlham vermeyi alışkanlık haline getirme Birdman."

"Dişiler beni karşı konulmaz buluyorsa elimden bir şey gelmez, Daredevil." Onun alaycı gülümsemesini görmek için geri çekildi.

"Alaycılık," diye fısıldadı. "Doğru erkekler bunu anlar, unuttun mu?"

Karamel gözleri ona bakarken yumuşadı.

"Aşağıda söylediklerimde ciddi dim. Sen nefes kesici bir kadınsın. Sadece görünüşünle değil, ki bu oldukça inanılmaz, ruhun, mizah anlayışın, bana meydan okuyuşun. Belki bu beni aptal yapıyor ama başka kimseyi *istemiyorum*. Hepinize sahip olamasam bile. Senin oyun arkadaşın olmaktan çok memnunum, Cassandra. Seninle bin yıl bile oynarım."

Onun itirafı karşısında kalbi paramparça oldu. "Sana verecek bin yılım yok, Tristan."

Gözlerini kapattı ve alnını onunkine yasladı. "Biliyorum." "Bilsem bile, eninde sonunda benden bıkacaksın."

"Şüpheli."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?"

"Yok. Ama gelecek korkusuyla şimdiki zamandan kaçarak da yaşamıyorum. Artık yaşamıyorum. Aristol'a büyük saygı duyuyorum. Sonu kötü bitse de, sonuçları ne olursa olsun istediğinin peşinden gitti. Tanıdığım başka birine benziyor." Kızın burnunu çimdikledi. "Kalp meseleleri dışında hayatının her . Neden acaba?"

"Ben..." diye tereddüt etti. "Henüz bunu sana söyleyecek kadar cesur değilim."

"Belki bir gün birlikte cesur olabiliriz." Eğildi ve onu öptü, dudaklarının tüy kadar hafif buluşması kalbinin bu sabahki talepkâr öpücüklerinden daha hızlı atmasına neden oldu. Onun ağzına karşı iç çekti. "Ama bu arada, lütfen sana olan arzumu asla sorgulama. Elbette, bir zamanlar mümkün olduğunca çok *oyun arkadaşı* istediğim zamanlar oldu."

"Bunun neresi rahatlatıcı?" diye inanmaz bir kahkaha attı.

"Ama bitirmeme izin verirsen, sözümü kesen küçük insan," diye kızın kulak memesini ısırды, "artık o kadar da erkek olmadığımı söylemek üzereydim. Ben biraz daha olgun, azgın bir ergenim," dedi. Alt kattaki kavgalarından beri göğsünü yırtan buz gibi parçalar eriyip giderken tekrar güldü.

Yüzünü adamın geniş göğsüne gömdü ve adam bir elini saçlarına daldırarak kafa derisini avuçladı ve masaj yaptı.

"Neden bana aşağıda Ker dedin? O Şiddet Tanrıçası değil mi?" diye sordu.

"Öyle, hançerine onun adını vermişler. Sana belalı olduğunu söylemiştim."

Cassandra gülümsedi ve Tristan'la birbirlerine çok ama çok uzun bir süre sarılan Yulia'nın derin ve huzurlu nefes alışını dinledi.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

TRISTAN, Cassandra'yı 'e geri uçururken ağaçlara sımsıkı tutunarak uçuşunu kucakladı. Çimlerin üzerine indi. pencerelerinin altında.

Mülk, uyandırma riskini almak istemediği karanlık ve sessiz bir canavar olarak uyukluyordu. Başrahibe Cassandra'ya mesai saatleri dışında soruşturmayla yardımcı olması için izin vermişti ama lüks bir eğlence evine yapılacak bir gezi muhtemelen sınırların dışındaydı.

Cassandra'nın tekrar eğitim kıyafetlerini giymiş olması çok kötüydü. Şiddetli rüzgârın o dayanıksız geceliği yırtıp atmasını ve Cassandra'yı korumak ve ısınmak için daha da sıkı sarılmaya zorlamasını görmeyi çok isterdi.

Barda onu terslediği için hissettiği suçluluk duygusu hâlâ geçmemişti ama Yüce Tanrılar, kızın güvensizliği onu şaşırtıyordu. Belki de Tapınak'ta saklanmanın, başrahibe ve diğer Rahibeler dışında sosyalleşme eksikliğinin bir sonucuydu.

Cassandra o lobideki en çarpıcı kadındı ve bunu fark eden tek erkek o değildi -August Lambros kesinlikle bariz ilgisini gizlemeye çalışmamıştı. Tristan erkeğin ona duyduğu şehvetin kokusunu odanın öbür ucundan almıştı. Rüzgâr Süvarisi ona dokunacak olsa Lambros'a neler yapabileceğini düşünerek hırlamamaya çalıştı.

Onu çimlerin üzerine oturttu ve uzaklaşmasına fırsat vermeden elini tuttu. "Git Xenia'yı getir ve Cael ile benimle odamızda buluş, lütfen. Biz

onlarla konuşacak çok şeyimiz var."

Başıyla onayladı ve Cael yorgun bir halde onu içeri almak için görünmeden önce kendi penceresine doğru yürüdü, cama vurdu.

"Nasıl gitti, Hayalet Gezgin?" Tristan sürünerek odaya girerken Cael sıkıca sordu.

"Çok bilgilendiriciydi. Cass ve Xenia buraya geldiklerinde ayrıntılı olarak anlatacağım." "Kendisine Zee denmesini tercih ediyor." Cael boynunu ve omuzlarını ovuşturdu.

Meridon'a yaptığı uzun, gidiş-dönüş uçuşundan dolayı kasları ağrıyordu - iyileştirici güçlerinin henüz gerginliğini azaltmadığı kadar uzun bir uçuştur bu.

Tristan tam Zee'yle ilgili alaycı bir espri patlatacakken, pervazın üzerinde uzun, siyah giysili bir bacak belirdi ve kadın Cassandra'ya yardım etmek için geri uzanmadan önce onların odasına doğru açıldı.

Xenia'nın gözleri Cael'in üzerine dikildi ve onu hasar belirtileri açısından taradı. Hiçbir şey görmeyince rahatladı, göz açıp kapayıncaya kadar endişeden kayıtsızlığa dönüştü. Zavallı, umursamaz Cael farkına bile varmadı. Tristan yatağını işaret ederken kıs kıs güldü. "Oturun hanımlar."

Tristan Cael'in yatağına çöktü ve ortağı da onun yanına çöktü, kollarını bükülmüş dizlerinin üzerine koydu, devasa gri kanatları sarkıyordu.

Tristan önce Cael'e döndü. "Meridon'da ne buldun? Zanaatkârla bağlantı kurabildin mi?"

Cael tırnaklarını karıştırarak, "Selam söyledi," diye iç geçirdi. "Yüce Tanrılar, bir içkiye ihtiyacım var."

Tristan ayağa kalkarak gardırobuna yöneldi ve Reena'nın ona hediye ettiği, kıtadaki bir içki fabrikasında meşe fiçilerde mükemmel bir şekilde yıllandırılmış ve Fae'ye ait kuruluşlar dışında kolonilerde bulunması zor olan iki kesme cam bardak ve bir şişe burbonu aldı.

Bir parmak doldurdu ve bardağı Cael'e uzattı. Sonra şişeyi Cassandra ve Xenia'ya doğru salladı ama her iki kız kardeş de onu el sallayarak uzaklaştırdı. Kendisi için de bir bardak doldurdu ve elinde şişeyle Cael'e yatakta yeniden katıldı.

Cael kehribar rengi sıvıyı bir dikişte içti, sonra bardağını yeniden doldurması için Tristan'a doğru itti. "Sadece bir proje üzerinde çalışıyor."

Adını ve yerini bilmediği bir müşteri için komisyon. Aynı müşteri yaklaşık bir ay önce Kefenli Rahibe'nin anılarının manipüle edilmesini talep etmişti."

Xenia, "Bu Rahibe Galan'dan aldığımız yerleştirilmiş hafıza olmalı," dedi.

"Öyleydi. Teyit etmek için yanımda getirdim." Cael burbonundan bir yudum daha aldı.

"Yakışıklı ve zeki, ne av ama," diye göz kırptı Tristan, kaşlarını çatarak karşılık veren arkadaşına.

"Bu komisyon için, orijinal anıların hepsi Düşmüş Tanrıça ile ilgiliydi," diye devam etti Cael. "Tüm Ethyrios'un ona şimdi Yüce Tanrılara tapınıldığı kadar hararetle tapındığı savaştan önce hayatta olan yaşlı Fae'lerin anıları."

Tristan, sözde Yaratıcı olan Düşmüş Tanrıça hakkında pek bir şey bilmiyordu. Anlaşmaların bir hükmü, barış anlaşmasının getirdiği yeni hiyerarşik düzenle uyumsuz olduğu düşünülen kendisinden veya dininden bahsedilmesini suç saymıştı. İmparatorluk onun kutsal metni olan Yaratılış Özeti'nin tüm kopyalarını yok etmiş ve rahibelerini idam tehdidiyle bunun yerine Yüce Tanrılara inanmaya zorlamıştı.

"Zanaatkâr, manipüle edilmiş son hafızayı neredeyse tamamladı. Müşterisi en geç bu hafta Pazartesi günü teslim edilmesini istedi," dedi Cael. "Bir Deathstalker onu almaya geliyor."

"Sana manipüle edilmiş anıyı gösterdi mi?" Cassandra öne doğru eğilirken koyu renkli dalgalar kucağına düştü.

"Reddetti," diye başını salladı Cael. "Onu tutuklamayacağıma söz vermek zorunda kaldım ve bana bu kadarını bile söylemesini sağlamak için hatırı sayılır cazibemin her zerresini kullandım."

Xenia kıs kıs gülerek, "Hatırı sayılır bir çekicilik," dedi ve Cael ona bir sırtış gönderdi, aralarında yeni bir şey geçiyordu. Cael kendini dikleştirip boynuna ve omuzlarına tekrar masaj yaparken yüzünü buruşturdu.

"Size anı hakkında işe yarar bir şey söyledi mi? Müşterisinin niyetine dair bir ipucu?" Tristan sordu.

Cael, "Ağzı sıkı konuşuyordu ama müşterisinin Düşmüş Tanrıça'ya olan inancı yeniden tesis etmeyi amaçladığı izlenimini edindim," dedi. "Delirium'u kullanarak tüm kıtaya nifak tohumları ekecek ve İmparatorluğu yıkacak anılar yerleştirmek istiyor. Asıl soru, bu küçük bir grup bağınaz mı yoksa daha büyük, daha sinsî bir hareket mi? Kayıp Kız Kardeşlerin kaçırılmasının arkasındaki beyni tespit edene kadar bunu söylemenin bir yolu yok."

"Kahretsin, ben de korkuyordum," dedi Tristan, gözbebeklerinin arkasında oluşan baş ağrısını kovmak için burnunun köprüsünü sıkıştırarak.

Tristan İmparator'un düşüşünü memnuniyetle karşılasa da, isyanın Ethyrios'taki daha az şanslı olanlar için ne anlama geleceği konusunda endişeliydi - ortaya çıkan güç boşluğunda acı çekmeleri ne kadar olasıydı.

"Müvekkilini *durdurmaya* çalıştığımızın farkında mı?" Tristan sordu.

Cael, "Ona müvekkilinin Kefenli Rahibeleri kaçırdığından şüphelendiğimizi söylediğimde anlayışlı davrandı," dedi. "Yarattığı ilk manipüle edilmiş anının amacının bu olduğunu fark etmemişti. Tarikata olan düşkünlüğünü koruyor ve yaptığınız işe inanıyor." Cael Cassandra ve Xenia'ya başıyla selam verdi, Cassandra dolaylı iltifat karşısında daha uzun oturdu.

"Ve dün de tahmin ettiğin gibi Tristan, yeni İmparator'u hiç sevmiyor. Bu yüzden yaptığı işin onu tahttan indirmeye yardım edeceğinden endişesi yok. Ayrıca, ödemenin sadece yarısını aldı ve diğer yarısını devamıza yardım etmek için feda etmeye niyetli değil," dedi Cael sert bir şekilde. "Kendisi ve ortağı Meridon'daki aşk yuvalarında güvende oldukları sürece ne olacağını umursamadığı izlenimini edindim."

"Dar görüşlü aptallar," diye mırıldandı Tristan. "Ama en azından şüphelerimizi doğruladı -müşterisi Opheron'un çalıştığı kişi olmalı."

Cael tekrar omuzlarını ovuşturdu ve Xenia ona, "Lanet olası Stygios, buraya gel seni inatçı aptal!" diye bağırdı. Ksenia ayağa fırlayıp odayı geçmeden önce Cael ona sorgulayan gözlerle baktı. Adamın elinden tutup önünde yere sürükledi ve etli gri kanatlarına vurdu. "Bırak şunları, sana ulaşamıyorum."

Cael kanatlarını indirdi ve Xenia elleriyle onun omuzlarını kavradı.

uzun, ince parmakları, ondan müstehcen bir inilti çıkardı. Xenia'nın yanaklarında iki renk lekesi belirdi, yine de bakımını durdurmadı.

"Benimle Meridon'a gel," diye mırıldandı. "Tek başına uçmaktan ne kadar ağrın baksana!"

Xenia bir parmak eklemine boynuyla omzu arasındaki etli kasın içine sokarken Cael, "Başa ," diye homurdandı. "*Kahretsin*, bu iyi hissettiriyor," diye nefes verdi ve Xenia'nın kızarması derinleşti.

Cassandra Tristan'a baktı, gözleri neşeyle dans ederken kahkahasını bastırmak için dişlerini tatlı alt dudağına geçirdi.

Xenia Cael'in ağrıyan kaslarına vurdu, Vestian zevkle inlerken başı eğildi ve Tristan'a seslendi, "Peki ya siz ikiniz? Bu gece işe yarar bir şey öğrendiniz mi?"

Önce Cassandra konuştu. "Yılan İni'ndeki fahişe, anıdaki genç adamın - adı Aristol- limanın aşağısındaki Delirium fabrikasında çalıştığını doğruladı. Siyah mermer koridorun bulunduğu yer orası olmalı."

"Kahretsin," diye yüzünü buruşturdu Cael yerden. "Bunu neden düşünemedik? Yeterince büyük ve Fae büyüyle donatılmış. Yüce Tanrılar kıtadaki keşlerin Delirium'larını üretmek için ölümlü bir fabrikada birkaç gün daha beklemelerini yasaklıyor."

Tristan saçlarının bağını çözdü ve parmaklarını omuzlarına düşen gevşek tutamların arasında gezdirdi. Cassandra bu hareketi işaretledi, parmakları sanki o da parmaklarını saçlarında gezdirmek istiyormuş gibi kucağında seğiriyordu. Keşke yalnız olsalardı, ona izin verirdi. Başını onun kucağına koyar ve Cassandra onu okşarken bir kedi yavrusu gibi mırıldanır, dokunuşunun düşmanlarının yeni ortaya çıkan planları yüzünden içini saran endişeleri kovmasına izin verirdi.

"Tristan alçak ve kararlı bir sesle, "Bir an önce oraya girmeliyiz," dedi.

"Evet, ama bu konuda akıllı olmamız gerek," diye irkildi Cael yerden başını kaldırırken. Xenia onun boynunu okşayarak bir sonraki saldırı noktasını arıyordu ve Tristan arkadaşının titrediğini gördüğüne yemin etti. "Güpegündüz öylece içeri dalamayız."

Tristan başını salladı, Cael'in haklı olduğunu biliyordu, her ne kadar bunu yapma dürtüsü olsa da - içeri dalmak, kafaları kırmak ve Cassandra'nın Kız Kardeşlerini kurtarmak. "Aristol orada çalışmaya başlayalı daha birkaç ay oldu. Güvenlik ekibinin bir parçası." Tristan homurdandı; cılız bir güvenlik görevlisi. "Bizim için zayıf bir halka olabilir. Cael, sen ve ben yarın orayı incelemeliyiz. Belki de yolunu kesip... mesai saatinden sonra bizi içeri alması için ikna edebiliriz."

Cassandra anlamlı anlamlı Xenia'ya baktı ve iki güzel kadın başlarını salladı, aralarında sessiz bir karar geçmişti. "Biz de seninle geliyoruz," dedi Cassandra açıkça.

Cael, "Sen ne sikimsin," diye karşılık verdi, sonra Xenia omzunun üst kısmını çimdikleyince irkildi. "İğrenç. Bu acıttı."

"Buna benim adıma sen karar veremezsin, pterodaktil," diye hırladı Xenia.

Kaşları tekrar çatılmadan önce Cael'in dudaklarında neredeyse belli belirsiz bir seğirme belirdi. "Güvenli değil. Orası Deathstalker'larla kaynıyor olacak."

"Ama Cass'in Tristan'la birlikte İmparatoriçe'nin Kucağı'na, Yılan İni'ne ve Yüce Tanrılar'ın bildiği başka yerlere gitmesi güvenli mi?" Xenia her kelimedede Cael'in omuzlarını daha da sıkarak karşı çıktı.

"Yıllardır arazide yolculuk yapıyor. Gerçek silahlarla eğitim almış ve kendini nasıl savunacağını biliyor," dedi Cael, Xenia'nın her yeni darbesinde tıslamalar arasında boğuk bir sesle.

Xenia ellerini Cael'in omuzlarından çekerek aralarında oluşmakta olan bağı kopardı. "Ben çaresiz değilim," dedi. "Cass beni aylardır gizlice eğitiyor. Yeteneklerimi test etmek için bundan daha iyi bir fırsat olabilir mi?"

Cael ani hareketinden dolayı acı içinde homurdanarak sarsıldı. "I-"

Cassandra onun sözünü kesti. "O geliyor." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Cael şaşkınlıkla Tristan'a baktı ve yardım için yalvardı.

Tristan güldü ve avuçlarının üzerine yaslandı. "Bu ikisine ne yapmaları gerektiğini söylemeye mi çalışıyorsun?"

"Senin tapınak vardiyan yok mu?" Cael homurdandı, son bir gayretle

Rahibeleri caydırmak.

"Hayır!" Xenia cıvıladı. "Yarın Pazar, sadece kahvaltıda ve kilise ayininde bulunmamız gerekiyor. O zaman anlaştık. Cass ve ben yarın ayın biter bitmez seninle arkada buluşacağız ve hep birlikte fabrikayı gezmeye gideceğiz. Oh, bu eğlenceli olacak! Yıllardır araziye çıkmamıştım." Xenia'nın yay gibi sarı bukleleri heyecanlı yüzünde dalgalanıyordu.

"Peki," diye teslim oldu Cael, yorgun bedenini yerden kaldırıp bir bardak burbon daha içti. "Ama söylediğim *her* söze itaat edeceksin. Sana geri çekilmeni söylersem, geri çekileceksin. Dışarıda beklemeni söylersem, dışarıda beklersin. Anlaşıldı mı?"

Xenia'nın ağzı daha yarıya kadar açılmadan Cael onu susturdu. "Tartışmak yok," diye ısırdı uzun köpek dişlerini gıcırdatarak. "Yoksa Anaemos üzerine yemin ederim, seni burada yatağına bağlı bırakırım."

Cael ona bakarken Xenia'nın boynunda hafif bir kızarıklık belirdi, çelik grisi gözleri kararlıydı. Xenia'nın kokusu değişti, bir korku tınısı ve ardından korktuğunu ama aynı zamanda tahrik olduğunu gösteren bir misk kokusu. Cael burun deliklerini genişletti ve kanatlarını dalgalandırdı. Oh, fark etmişti.

"Evet, Memur Bey," diye cevap verdi Xenia. Her ne kadar itaatkârlığın timsali gibi görünse de, doğrudan Cael'e diktiği zümrüt yeşili gözlerinde şeytani bir şeyler parlıyordu.

Cael o kadar hareketsizdi ki Tristan onun bir tepkiyle mücadele ettiğini anlayabiliyordu. Xenia önce başını çevirdi ve aralarındaki kızgın gerilim çözüldü. Cael bardağını kaldırdı, son burbonunu da boşalttı.

Cassandra'nın bakışları Cael ve arkadaşı arasında gidip gelirken, Tristan onun düşüncelerinin kendi düşünceleriyle örtüştüğünden şüphelendi.

Yarın çok daha eğlenceli olacak.

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

CASSANDRA KEŞKE EĞİTİM KIYAFETİ SİYAH TAN BAŞKA BİR RENK OLSAYDI.

Öğle güneşi bulutsuz gökyüzünün zirvesinden onu kavururken, dar gömleğini göğsünden sıyırdı ve göğüs dekoltesinden aşağı damlayan ve göğüslerinin altında biriken teri kurutmak için salladı.

O, Xenia, Cael ve Tristan Delirium fabrikasının karşısındaki bir binaya sarılmışlardı. Güneşin ısıttığı tuğlalar parmak uçlarını yakıyordu.

Cam ve çelik fabrikası, derinlerden yükselen bir leviathan gibi delici ışıklarda parlıyordu - limanı çevreleyen basit tuğla binaların arasında şık, kömürden bir canavar.

Thetis Denizi bugün onlara ihanet etmiş, bunaltıcı sıcaklığı koymak için ne bir rüzgâr ne de hafif bir esinti sunmuştu; suları durgun ve durgundu.

Kavurucu atmosfere rağmen Xenia'nın içi kıpır kıpırdı. Cassandra, Xenia'nın Tristan'la birlikte uymasının daha iyi olacağına karar vermişti ve hevesli sarışın, Tristan limana doğru yola çıkar çıkmaz ona sorular yağdırmaya başlamıştı.

Cassandra, Cael'le uçuşu sırasında onunla arkadaşı arasında neler olup bittiğini sormamak için tüm iradesini kullanmıştı. Tanık olduğu her şeye dayanarak, onun da bilmediğinden emindi. Bu yüzden

Bunun yerine ona kendisi hakkında sorular sordu.

Cael kuzeybatı kıtasında Brachos denilen tepelik bir bölgede doğmuştu. Bu kayalık ama yemyeşil topraklarda kendisi gibi tüyden değil etten kanatları olan Rüzgâr Sürücüler ve birkaç dayanıklı Beastrunner türü -dağ keçisi, boynuzlu koyun ve öküz bi-formları- yaşırdı. Babası orada lord gibi bir şeydi, bölgenin lideri ve İmparatorluğun sadık bir temsilcisiydi.

Cael dört kardeşin üçüncüsüydü ve bu nedenle yakın zamanda babasının yerini alması pek olası değildi. Bu yüzden, bir gün İmparator'un kendi kraliyet muhafızları olan Vasilikanlar'da bir pozisyon kazanmayı umarak, kolonilerdeki Vestian Muhafızları'nda yeteneklerini kanıtlamaya karar vermişti.

Cael tanıştıklarından beri Cassandra'yla en çok bu kadar konuşmuştu. Cassandra gökyüzünde olmanın, rüzgârla savrulmanın ve havanın incelmesinin onun sert yanlarını yumuşatıp yumuşatmadığını merak etti. Ya da belki de ailesini anımsıyordu. Derin gri gözleri anne babasına ve kardeşlerine duyduğu sevgiyi yansıtıyordu ve Cassandra onları çok özlediğini söyleyebilirdi.

İner inmez yine içine kapanmıştı ama Cassandra onu biraz daha yakından tanıdığı için minnettardı. Ortağı kadar neşeli ya da açık sözlü değildi ama Cassandra'nın takdir ettiği sessiz bir derinliği vardı. Onun somurtkanlığının hassas kalbini korumak için bir kalkan olduğundan şüpheleniyordu; Xenia'nın bunu bilip bilmediğini merak ediyordu.

Ancak dörtlü, kırmızı tuğlalı duvarın etrafına bakıp öğle tatilinde fabrikadan çıkan işçileri izlerken düşüncelerini kendine sakladı.

Tristan onlara fabrikanın haftanın her günü sabah sekizden akşam sekize kadar açık olduğunu, her işçinin haftada beş ya da altı vardiya çalıştığını söylemişti. Cassandra, Aristol'un bugün burada olacağını nereden bildiğini sorunca Tristan omuz silkerek bilmediğini söylemişti. Cassandra bu berbat sıcakta bir hiç uğruna eriyor olabileceği için sinirlenerek alay etti.

Tam Tristan'ı istihbarat hatası yüzünden azarlayacakken, caddenin karşısında parıldayan, bakır rengi saçları gördü.

Aristol şapkasını çıkardı, ellerini kızıl buklelerinin arasından geçirdi, yüzü güneşe dönüktü.

Aristol yanlarından geçip tozlu sokağın ilerisindeki bir bara doğru ilerlerken Tristan grubu duvarın arkasına doğru itti.

Tristan komutlar vermeye başladı: "Cael, sen ve Cass gidip fabrikanın etrafını araştırın. Giriş noktalarını bulun, ne tür bir gözetlemeyle karşı karşıya olduğumuzu görün. Xenia ve ben de bara gidip Aristol'a saldıracağız."

Cael başıyla onayladı ama Cassandra, Tristan'ın kendisine eşlik etmesi için onu seçmemiş olmasından dolayı bir burukluk hissetti. Sonra onun savunmasız arkadaşını kişisel olarak korumaya çalıştığını fark etti.

Onu öpebilirdi.

Keşke bu sabah olsaydı, çünkü dün soyunma odasında yaptıkları buluşma, ellerini ve dudaklarını ona tatmin edici bir şekilde son kez değdirdiği andı - sanki asırlar önceymiş gibi geliyordu.

Ama bu sabah onunla uğraşamayacak kadar meşguldü. Kahvaltı ile kilise ayini arasında annesini ziyaret etti - annesini birkaç gündür görmemişti. Onu çamaşırhanede sessizce çamaşır katlarken buldu ve avluda yürüyüşe çıkardı.

Annesi ne böyle bir şey yapmak istediğine dair bir işaret vermişti ne de Cassandra'nın gezintileri sırasında anlattığı hikâyeleri önemsiyordu.

-Soruşturma hakkında, Tristan hakkında, hayat hakkında hikâyeler... *Ama* Cassandra aldırmadı. Annesine olan biten her şeyi anlatmak rahatlatıcıydı, Cassandra bunların hiçbirinin kayda geçmediğini bilse bile paylaşılan ve kaldırılan bir yükü.

Annesini çamaşırhaneye geri götürmüş, ona sarılmış, yanağını öpmüş ve sürekli vedasını yinelemişti: *Bana ihtiyacın olursa burada olacağım anne. Şapele ve bir saat sonra da limana gitmeden önce söz veriyorum.*

Cassandra, Tristan ve Xenia'nın işlek caddeyi geçip köşedeki tıklım tıklım dolu bara girmelerini izledi.

Cael onun endişesini fark etmiş olmalıydı. "İyi olacaklar," dedi yumuşak bir sesle. "Hadi gidelim."

Uzun bacakları onu kızın takip edebileceğinden daha hızlı taşıyarak caddeyi aceleyle geçti. Sonunda ona yetiştiğinde nefes nefese kalmış ve daha da çok terlemişti.

"Bir kıza şans ver, ha? Kutsal Yüce Tanrılar, siz Vestianlar hızlı yürüyorsunuz!"

Cael kaşlarını çatarak arkasına baktı ama adımlarını yavaşlattı.

Fabrikanın tüm çevresini saran kalın çelik çitlerle kaplı beton bir istinat duvarı boyunca yürüdüler.

Cadde tarafındaki çitte sadece iki açıklık vardı. İşçiler arkalarındaki dar bir kapıdan çıkmışlardı ve yüz metre ileride, sihirli güçle çalışan Fae araçlarının -kamyonlar, kamyonetler ve yarı römorklar- malzeme alıp bırakmak için geçtiği daha büyük bir açıklık vardı.

"Çatıya doğru bak. Ama başını çevirme, göz ucuyla görmeye çalış," diye mırıldandı Cael.

Onun dediğini yaptı ve çatının kenarını kaplayan şık, beyaz kutuları fark etti. "Onları görüyorum," dedi. "Nedir onlar?"

"Optik kameralar," diye yanıtladı Cael. "Yakaladıkları her şeyin görsel bir kopyasını oluşturmak için Fae büyüsü kullanıyorlar. Kopyalar başka bir yerden canlı olarak izlenebilir ya da daha sonrası için kaydedilebilir. Bu çit ile fabrika arasında hiç nöbetçi kulübesi olmadığını fark ettin mi?"

Avluya baktı, cam ve çelik duvarlar boyunca uzanan çorak bir beton parçası.

"Görüntüleri her kim izliyorsa muhtemelen binanın içindedir. Onları devre dışı bırakmaya çalışmak risk almaya değmez; muhtemelen bu tür müdahalelere karşı korunuyorlar. Başka bir erişim noktası bulmamız gerekecek." Cael başıyla yolu işaret etti. "Hadi gidip arkaya bakalım."

İkili köşeyi dönerek aşağıya doğru eğimli bir sokağa girdi ve denizin sakin, çamur kahverengisi sularına ulaştı.

Cael durakladı, binanın yan tarafını incelerken kaşları çatıldı ve kurnaz gözleri kısıldı. Eğimli caddede hızla ilerliyordu ve Cassandra ayaklarının kontrolünü kaybetmeden ona ayak uydurmaya çalışıyordu.

kaldırımın altına aşağı yuvarlanıyor.

Köşede durdu ve Cassandra onun sırtına çarparak avuçlarını kanatlarına dayadı. Kanatlar Tristan'ınkilerden çok farklıydı: kadife yumuşaklığında ve serin, Cassandra'nın elleri temas ettiğinde dikkati çeken ince, neredeyse fark edilmeyen küçük tüylerle kaplıydı.

Cael keskin bir nefes aldı ve ürperdi. Arkasını döndüğünde yanaklarına renk gelmişti, yakışıklı yüzü gergin ve okunmaz haldeydi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Tristan bir Rüzgâr Süvarisi'nin kanatlarının ne kadar hassas olduğu konusunda beni uyarmıştı."

"Öyle mi yaptı?" Cael bilmiş bir kaşını kaldırarak sordu. Dudağının kenarı yukarı doğru kıvrıldı.

Onun ve Tristan'ın *anlaşmasını* ne kadar biliyordu?

"Seninle dalga geçiyorum," dedi Cael, köşeden bakarak ve onu yerinde tutmak için elini geri iterek. Köşeyi dönerek onu takip etmesini işaret etti.

Binanın arka tarafında, gökyüzüne doğru uzanan bir sıra selvi ağacı, su ile fabrika arasında canlı bir duvar oluşturuyordu. Ağaçlar ve bina arasında, fabrikayı suya bağlayan alüminyum bir rıhtımla ikiye bölünmüş beton bir kaldırım uzanıyordu.

Her zaman var olan martı cıvıltılarının yanı sıra tek ses, küçük dalgalar ve sallanan rıhtımın iniltisiydi.

Cassandra köşeyi dönmek üzereydi ki Cael onu durdurmak için bir kolunu indirdi.

Çatıya doğru işaret etti - daha fazla optik kamera. "Seni görecekler," dedi. Rıhtımın sonundaki ağır metal kapı açıldı ve dört Deathstalker'lar ayak sesleri çıkararak dışarı çıktılar. Cassandra ve Cael istinat duvarının arkasına dalıp başlarını dışarı çıkardılar.

Cassandra koltuk altını kokladı.

"Ne yapıyorsun?" Cael fısıldadı.

"Sence benim kokumu alabilirler mi?" diye sordu, terden sıırılsıklam olmuş, son derece olgun kokusunu yakalayarak.

Cael kuru bir sesle, "Evet," diye cevap verdi. "Ama bir düzine başka kokuyu da alabiliyorum."

Şu anda havada insanlar var. Ve en kötü kokuyu sen almıyorsun, inan bana." Burnunu çekip yüzünü buruşturdu ve yakındaki bir rıhtımdan teknesini çözmekte olan kırmızı, göbekli bir balıkçıya doğru baktı.

Cassandra kıkırdadı ama iskeleye doğru bakıp Ölüm Avcıları'ndan birini tanıyınca sesi boğazında düğümlendi.

O yara izi.

Alexei.

Dört Deathstalker, gülerек ve itişip kakışarak bir Fae sürat teknesine doluştu ve denizde hızla uzaklaştı, rıhtım çırpınıyordu. "Belki de şanslıyızdır ve gidiyorlar?" Cassandra teklif edildi.

Cael homurdandı. "Öyle olmasalar bile, burası bizim en iyi giriş noktamız. Tristan'ın kanat açıklığı selvi ağaçlarının arasındaki boşlukları kapatacak ve optik kameralar fark etmeden rıhtıma kadar gizlice gelmemizi sağlayacak. Oradan da bizi teker teker binanın kör noktasının olduğu tarafa götürebilir. Umalım da o ve Xenia, Aristol'u bizi içeri almaya ikna etmiş olsunlar."

Onu ikna etmişlerdi.

Tristan'ın vardı.

Xenia, Tristan'ın kötü polisine karşılık iyi polis rolünde kıkırdayarak pek yardımcı olmamıştı.

Tristan Aristol'a fabrikanın altında tutulan kadınlardan haberdar olduğunu söylemişti. Genç adamı, tutsakları serbest bırakmalarına ve sorumluları yakalamalarına yardım etmezse İmparator'un gazabının üzerine ineceğine ikna etmişti.

Aristol hem Tristan'dan korktuğu için hem de patronlarının Aristol'un anılarını feda ederek kendilerini istemeden de olsa ifşa ettiğini fark ettiklerinde ne yapacaklarından korktuğu için sürekli titriyordu. Tristan, operasyonun çökertilmesinde bir rol oynaması halinde Vestianların ve dolayısıyla Vali Yardımcısı ve İmparator'un genç adamı koruyacağına söz verdi.

Aristol fabrika kapandıktan sonra barın dışında buluşmak üzere anlaşmıştı. Tristan'a mesai bitiminden sonra sadece birkaç Ölüm Takipçisinin nöbet tutacağını söylemişti. Aristol binaya girmelerine yardım edebilir, onları koridora yönlendirebilir ve hücre kapılarını açmak için parmak izini kullanabilirdi.

Ve böylece dörtlü kendilerini bir kez daha karşısında, güneşte kavruldukları koca bir günün ardından sıcaklık yayan tuğlalara yaslanmış halde buldu. Tristan tüylerini karıştırdı ve sıcağı içine çekti.

Karanlık bardaki son birkaç müşteri de etrafta dolanıyordu. Aristol ön kapıdan içeri girdi, belinde bir şok tabancası vardı ve tozlu sokağı geçti, iki Vestian ve iki Sisters'a yaklaşırken ayaklarının altında çalkalanan toprak parçaları vardı.

"Aristol, bizi içeri almak için yükleme iskelesine inmek için ne kadar zamana ihtiyacın var?" Tristan talep etti.

Aristol fabrikaya doğru adım atmadan önce, "On dakika sonra buluşuruz," dedi.

Tristan neşeli küçük kurtarma ekibine döndü, midesinin çukurunda bir korku düğümü vardı. Cassandra ve Xenia'nın katılmasına neden izin vermişti?

Cassandra'nın iyi eğitilmiş olduğunu biliyordu; onun etkileyici dövüş becerilerine ilk elden tanık olmuştu. Ama Xenia'nın dün söylediğinin aksine, Cassandra'yla aylar süren eğitimine rağmen neredeyse tamamen çaresizdi. Hem Cassandra hem de Cael için dikkat dağıtıcı olacaktı-Tristan Kız Kardeşler'in binaya girmesine izin veremezdi.

"Cass, Zee, siz ikiniz iskelede nöbet tutun," diye emretti.

"Ne?" Cassandra haykırdı. "Kesinlikle olmaz. Seninle birlikte geliyoruz. O anının ilk yarısını görmediniz. Rahibe Kouris'i bulamayacaksınız."

Tristan ona yalvaran bir bakış attı. "Aristol bunun için var. Ayrıca, ikinizi oraya götürmek kuzuları kesime götürmek gibi geliyor. Bu pislikler tarikatınızın üç üyesini kaçırdı. Ya sizi de götürmeye karar verirlerse?"

"Bizi dışarıdan da kolayca yakalayabilirler," diye tersledi Cassandra, elleri kalçalarında, dumanlı mavi gözleri parlıyordu.

Tatlı Amatu, ona kızginken çok çekici görünüyordu. Kızarmış yanakları ve hızlanan nefes alış veriş, bu tepkileri farklı, daha samimi bir şekilde vermek için can atmasına neden oldu.

En son oynadıklarından bu yana çok uzun saatler geçmişti. Onu o tuğla duvara yaslayıp içine gömülme dürtüsüyle savaşıyordu, görev, seyirci ve onun düzen içindeki konumu lanetlenmişti. Akıl sağlığını ele geçiren arzuyu bastırmak için derin bir nefes aldı.

"Cael ve ben ikinize de el sürmelerine izin vermeden önce o şerefsizleri paramparça ederiz, yemin ederim. En azından önce bizim girmemize ve etrafı incelememize izin verin. Eğer görevdeki Ölüm Avcılarını etkisiz hale getirebilirsek, sizi içeri alırız. Anlaştık mı?"

Gözleri kısıldı ama nefes alış verişindeki küçük duraksama pes etmek üzere olduğunu gösteriyordu. Ellerini havaya kaldırdı ve bıkkın bir iç çekiş çıkardı. "Peki," diye homurdandı.

"Eh, burada durup tartışarak üç dakika harcadığımıza göre, hadi gidelim," dedi Xenia'yı kollarına alırken ve Cael Cassandra'yı tutarken. Optik dürbünlerden kaçınmak için sudan yaklaştırmaya karar vermişlerdi.

Tristan alçaktan uçtu, kanat çırpışlarından yayılan sis yüzünü kapladı ve sinirlerini soğuttu. Geri dönüp fabrikanın kenarındaki selvi ağaçlarının sırasına nişan alırken Xenia ona yapıştı. Cassandra'nın hemen arkasında olduğu Cael yere indi, sonra Xenia'yı yere bırakıp ağaçlara doğru koştu ve kanatlarını açtı. Varlıklarını maskeleyecek kamuflajı etkinleştirmek için tüylerini şingirdattı.

"Sarılın arkadaşlar," dedi sırtarak.

Tristan kanatlarını genişçe açarak ağaçların arasından yanlamasına ilerledi ve Xenia, Cael ve Cassandra gizlenmek için yakın durdular. Rıhtıma vardıklarında Cassandra ve Xenia bir selvinin arkasına çömelirken, Tristan Cael'i kanatlarının kozasına sardı ve metal kapıya doğru dikkatle yürüdü.

Tristan Xenia'yı almak için geri dönerken Cael kendini cam ve çelik duvara yasladı, sonra da onu ortağının yanına bıraktı.

Cassandra için geri döndüğünde, Cassandra onun kollarına atladı, bacaklarını onun beline doladı, o da kanatlarını şişirip kozaladı. Saklandıkları anda Cassandra'nın ağzı onun üzerindeydi. Öpüşme derin ve şiddetliydi, ikisi de inlerken dilleri dans ediyordu.

"Özür dilerim," dedi alnını onun yanağına dayayarak, nefes nefese. "Tüm bu durum, tehlike, senin komuta modunda olman... Neyim var bilmiyorum ama kendimi... durduramadım."

Tristan kıs kıs gülererek onları binaya doğru yürüttü. "Bunun için özür dilemene *hiç* gerek yok, Daredevil. Ama şu an oyun oynamak için uygun bir zaman olmayabilir, değil mi?"

"Biliyorum." Kızardı.

"Sonrasında," diye söz vererek dudaklarını yaladı, "buradan sağ salim çıkarsak tabii." Kız titredi ve adam bunun kısmen korkudan olduğunu umdu; onun pervasızca bir şey denemesini istemiyordu. Kanatlarını açtı ve onu Xenia'nın yanına yerleştirdi.

Cael, "*Beni* o şekilde taşımadı," diye espri yaptı.

"Sen her zaman benim ilk aşkım olacaksın Cael, kıskanç histerilere gerek yok," diye cevap verdi Tristan, arkadaşına bir öpücük göndererek.

Dörtlü, metal kapı gümbürdeyerek hareket edene kadar sessizce bekledi ve Aristol içeri adım atarken kapı açıldı.

"Her şey yolunda," dedi genç adam. "Mahkûmların bulunduğu koğuştta sadece iki Ölüm Takipçisi var. Sizi koridora götüreceğim ama sizinle hücrelere gitme riskini alamam."

"Neden olmasın ki?" Tristan homurdandı. "Anlaşmamıza göre ya o hücreleri bizim için açarsın ya da seni Vicereine'e teslim ederiz."

"Bana, aileme ne yapacakları hakkında hiçbir fikrin yok," diye sızlandı Aristol, titreyen elini bakır buklelerinin arasında gezdirirken.

"Sana ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrin yok," diye hırladı Cael, kanatları alevlendi.

Aristol korktu ama pes etmeyi reddetti.

"Parmak iziniz olmadan hücreleri nasıl açacağız? Başparmağını bize mi bırakacaksın, Aristol?" Tristan kurt gibi baktı.

genç adama doğru tehditkâr bir adım attı.

"Hayır, benim sorunum değil," dedi
Aristol.

"Seni küçük dangalak." Tristan Aristol'un kazağını kavradı ve onu iskeleye fırlattı. "Neden buraya kadar gelmemize yardım etme zahmetine girdin ki?"

"O kadınlara yaptıkları şey," diye fısıldadı Aristol, "doğru değil. Özgür olmalarını istiyorum ama onları kurtarıırken ölmek ya da ailemin güvenliğini riske atmak istemiyorum."

Tristan, Aristol'un kararını anlamış olsa da öfkesine hâkim olamadı. Genç adama sarıldı, dilini köpek dişlerinin üzerinde gezdirerek Aristol'a gerçek tehdidin kim olduğunu hatırlattı. "Boğazını parçalamadan önce bize o koridora nasıl çıkacağımızı söyle," diye hırladı. "Ve o şok tabancasını bana ver."

Aristol tabancayı uzattı, sonra başını öne eğdi. "Bu koridoru takip edin ve solunuzdaki üçüncü kapıdan geçin. Bir dizi merdivenden ineceksiniz, sonra uzun siyah mermer bir koridora gireceksiniz. Çıkmaza girene kadar yüz metre kadar takip edin, sonra sağa, hücrelerin olduğu koridora dönün. İki kadın dördüncü ve sağdaki ikinci hücrede tutuluyor."

"İki kadın mı?" Cassandra sesi yüksek ve titrek bir şekilde araya girdi. "Üç değil mi?"

Aristol başını salladı. "Sadece iki tane var."

Cassandra'yı bir korku dalgası sardı ve Tristan'a acı dolu bir bakış fırlattı.

"Hepsini bulacağız," diyerek ona doğru bir adım attı, ellerini omuzlarına koydu ve yüzünü onunkiyle aynı seviyeye getirdi. "Sana söz veriyorum."

Titredi ama başını salladı, sakın ve kararlı bir bakış üzerine yerleşmeden önce yavaş ve derin nefes aldı - cesur oyun arkadaşı.

Aristol görevden alınmayı beklemedi, optik dürbünlerden kaçınmak için binanın yan tarafına yakın durdu ve sessiz geceye doğru hızla uzaklaştı.

Tristan tiksintiyle genç adamın kaçışmasını izledikten sonra şok tabancasını Cassandra'ya uzattı. "İhtiyacın olursa bunu kullan. Güvenli olduğunda seni almaya geleceğiz."

Cassandra tabancayı narin elleriyle kavradı. Kullanmak zorunda kalmayacağını umuyordu.

"Dikkatli olun," dedi. "İkiniz de." "Yok edilemez, mu?" diye göz kırptı.

Xenia Cael'in elini sıktı, yeşil gözleri endişeyle gölgelenmişti.

Cael temasa baktı, başını sallayıp kızın elini bırakmadan önce yüzünde acı dolu bir ifade belirdi.

Tristan avucunun içine bir mesaj fısıldadı ve dalgalanan siyah suyun üzerinde uçan bir rüzgâr gönderdi.

"Bunu kime gönderdin?" Cael sordu.

"Hella. Desteğe ihtiyacımız olursa diye gelip birkaç rıhtım aşağıda beklemesini söyledim." Cassandra alay etti, muhtemelen kendisinin ve Xenia'nın yeterince destek olmadıkları için aşağılanmıştı. Adam ona sert bir bakış fırlattı. "Rahibeleri buradan çıkarmak için fazladan yardıma ihtiyacımız olacak." Cassandra gözlerini devirdi ama karşılık vermedi.

"İyi düşünmüşsün," dedi Cael. "Birileri bu kapının neden açık olduğunu merak etmeden gidelim."

Cael iç duvardaki büyük kırmızı bir düğmeye bastı ve kapı tıkırdayarak kapanmaya başladı.

"Gerekirse o tabancayı kullan Cass," dedi Tristan. "Tereddüt etme."

Belli belirsiz söylediği sözler -Tabanca *yukarı*, *korku aşağı*- kapı aralarına çarparak kapandığında *soldu*.

KIRKINCI BÖLÜM

TRISTAN sallanan çift kapıyı iterek geçti ve merdivenlerden inerek tanıdık uzun, boş koridora ulaştı.

Üçgen ışık huzmeleri duvarlardan aşağı akıyor, siyah mermer boyunca örümcek ağı gibi yayılmış beyaz damarları aydınlatıyordu.

O ve Cael koridordan aşağıya doğru koştular, kanatları hışırdıyordu. Çıkmaz sokağa yaklaştılar ve köşede durdular.

Cael virajın etrafında dönen sert bir rüzgâr gönderdi. Metal sandalyeler devrildi ve bir kapı çarpıldı, ardından iki irkilmiş homurtu duyuldu.

Tristan ellerini boğazına götürerek sessizce planı ilettili ve Cael başıyla onayladı.

İki Windrider koridora fırlayarak beyaz giysili Deathstalker muhafızlarını ürküttü.

Yılan gibi suratlarındaki şaşkınlık, tıslayarak ve hırlayarak, dişlerini göstererek ileri atıldıklarında öfkeye dönüştü. Güçlerini toplayan Tristan ve Cael muhafızların ciğerlerindeki havayı emdiler.

Ölüm Avcıları dizlerinin üzerine çöktüler, boğazlarını tırmalıyorlardı, derileri morarıyor ve gözbebekleri şişiyordu. Ağızlarından çıkan büyük hava akımları Tristan'ın yanından geçip, ikisi de baygın bir şekilde öne düşene kadar tüylerini şıngırdattı.

Tristan, İmparatoriçe'nin Kucağı'nın arkasındaki sokaktan gelen Ölüm Avcıları'ndan birini tanıdı; tıraşlı kafası yılan derisi dövmeyle kaplıydı.

Tristan çenesini kısa boylu, tıknaz gardiyana doğru uzatarak, "Diğerini de yakala," dedi. "Hadi onları ofise tıkalım."

Deathstalker'ın cesedini koridorda sürükledi, baygın adamın lastik tabanlı botları cilalı taş zeminde gıcırdayıyordu. Tristan onu dolap büyüklüğündeki odaya fırlattı.

Cael ikinci muhafızla onu takip etti, sonra metal bir sandalyeyi kolun altına sıkıştırdı - Fae gücüne karşı pek işe yaramayacağı kesin. Ama onları biraz yavaşlatabilirdi. Tristan muhafızların Fae bedenlerinin en fazla on dakika içinde iyileşeceğini ve kurumuş ciğerlerini yenileyeceğini düşündü.

Soldaki dördüncü kapıya doğru yürüdü ve siyah defteri inceledi. Öfkesine yenik düşüp Aristol'un başparmağını kesmiş olmayı diledi - dehşet vericiydi ama içerideki mahkûm için son derece zararlı ve potansiyel olarak tehlikeli olacak diğer tek seçeneğinden daha iyiydi.

Kapıya vurdu, metalik ses çıplak duvarlardan sekti. "Ben Vestian Muhafızları'ndan Subay Saros. Sizi serbest bırakmak için buradayız." Kulağını soğuk metale dayadı ve kısık bir inilti içeri sızdı.

"Kapıyı patlatacağım. Yatağın altına çömel ve başını ört!" diye bağırdı. "Kahretsin, bu çok gürültülü olacak," dedi Cael'e. "Aynı anda diğer hücreyi de aç ki biri duyup koşarak gelip kontrol etsin."

Cael diğer kapıya döndü ve içerideki mahkûma bağırarak uyarılarda bulundu. "Yanıt yok," diye omuz silktilti.

Tristan başını salladı. "Tekrar deneyecek zaman yok, o iki muhafız uyanmadan gitmeliyiz."

Cael başını salladı ve dönerek hücre kapısına baktı, ayaklarını destekledi ve sabit durmak için kanatlarını açtı.

"Üç kadar sayınca," dedi Tristan. "Bir...iki...üç!"

Her iki Windrider da güçlerinin tamamını kapıların üzerine bıraktı, uzanmış ellerinden fırlayan gerçek tayfunlar. Tristan'ın selleri ağır metale çarptı ve kapı inleyerek protesto etti, ardından da gök gürültüsünü andıran bir çınlamayla hücre duvarına çarptı.

Tristan'ın fark ettiği ilk şey korkunç kokuydu. Ölümünden değil, farklı türden bir çürümeden -en derin, en yürek parçalayıcı umutsuzluktan- sanki haftalardır hücrenin içinde birikiyormuş gibi. Hücreye giren

rüzgarı onu kovalayabilir.

Tristan aceleyle içeri girdi ve yatağın yanına çömeldi. Zayıf, çelimsiz bir kadın yatağın altından dışarı baktı. Tehditkâr görünmemeye çalışarak elini uzattı. "Sana yardım etmek için buradayım. Güvendesiniz. Dışarı çıkabilirsin."

Kemikli beyaz bir el gölgelerden çıkıp hücrenin sert parıltısına doğru süzülürken titredi. Tristan kızın elini iri, altın sarısı pençesiyle kavradı, sonra Letha'nın sembolü olan Kefenlenmiş Kız Kardeşler'in dövmesini bulmak için bileğine doğru eğildi.

Kadın yavaşça sürünerek dışarı çıktı, donuk kahverengi saçları keçeleşmiş öbekler halinde sarkıyordu. Çökmüş yanakları ve kan çanağına dönmüş gözlerinin altındaki koyu mor yarım aylarla canlı bir cesedi andırıyordu.

Kendisini tüketmekle, işe yaramaz hale getirmekle tehdit eden öfkesini yatıştırmak için çok uzun, çok derin nefesler almak zorunda kaldı. Bir insanın başka bir canlıya bu şekilde davranabileceği düşünülemezdi.

Tristan kadını kollarının arasına aldı. "Rahibe Kouris?" diye fısıldadı.

Vücudunu parçalayan hıçkırıklara boğuldu, feryatları kadar yüksek ve sertti ki bir kaburgasını kıracağından korktu. Onu göğsüne bastırdı, öfke ve kederin onu parçalamasına izin .

"Yapmak istemedim," diye hıçkırdı, sesi çiğdi, cızırtılıydı, haftalardır kullanılmamıştı. "Beni buna zorladılar. Yüce Tanrılar, bağışlayın beni! Letha beni affet!"

Tristan, Cael'in kollarındaki kadını görür görmez onun ne söylediğini anlamıştı.

İki gri saç örgüsü arkadaşının dirseğinin üzerinden sarkıyordu ve Opheron'un dişlerinin açtığı yara izi yaşlı kadının yüzünden aşağıya doğru uzanıyordu.

Boş mavi gözler Tristan'a dikilmiş, şey görmüyordu.

Rahibe Aritia unutulmuştu.

Cassandra taba rengi plastik tabancayı kucakladı ve parmaklarını pürüzsüz namlu boyunca gezdirdi. Böylesine güçlü bir silah için inanılmaz derecede küçük ve hafifti. Yaratma ve yok etme yeteneğine sahip olan Fae büyüünün bu kadar ağırlıksız olabilmesine hayret etti.

Xenia yükleme kapısının önünde volta atıyor, antrenman ayakkabılarını betona sabit ve rahatsız edici bir ritimle vuruyordu. Sıkı sarı bukleleri çılgın bir halenin içinde dönüyordu. "Şimdiye kadar dönmüş olmalıydılar," diye mırıldandı tekrar tekrar.

"On dakika oldu Zee," diye karşı ıktı Cassandra. "Koridorda yürümek için ancak yeterli zamanları oldu."

Xenia volta atmaya devam etmeden önce arkadaşına sinirli bir bakış attı.

Cassandra çok endişelenmemiştii ama Xenia'nın endişeli, tekrarlayan adımları ve ilahileri en kötüsünü düşünmesine neden oldu.

Tam tedbiri elden bırakıp kapıyı zorlayarak açmak üzereyken, kapı tıkırdayarak canlandı ve yavaşça yükselmeye başladı.

Genişleyen çatlakta iki çift siyah çizme belirdi ve Cassandra rahat bir çığlık attı.

Sonra kayıp kız kardeşlerini gördü ve rahatlaması midesini bulandırdı.

Rahibe Kouris lmn ısıtılmış hali gibiydi, sessizce hıçkırıyor ve Letha'ya dua ediyordu. Zavallı kadın Cassandra'nın onu son gördüğünden beri en az on kilo kaybetmişti ve Aristol'un hatırladığından çok daha kötü görünüyordu.

Cassandra Rahibe Kouris'i görünce ne kadar dehşete düştüyse, Cora'nın boş bakışları o kadar kötüydü. Cassandra'nın uzuvlarına, elindeki silahtan daha etkili bir şekilde felç edici bir ürperti gönderdi.

"ok zgnm Cassandra, Xenia," dedi Tristan, yüzü erimiş bir öfkeyle süslenmiş bir keder maskesiydi.

Cassandra tabancayı beline soktu ve Cora'nın yanına koştu. Kadının yüzünü kucakladı ve kendisini boğmakla tehdit eden gözyaşlarını boğarak geri çekti. Cora bu kaderi hak etmemiştii. Nazik, tatlı, komik arkadaşı ona pek çok önemsiz krizde destek olmuş ve karşılığında hiçbir şey istememiştii.

Xenia, Rahibe Kouris'in kirli saçlarını okşadı ve kulağına yatıştırıcı sözler söyleyerek kadını sakinleştirmeye çalıştı.

Cassandra, "Onları derhal Tapınağaa geri götürmeliyiz," dedi.

dedi.

"Hella'ya bir mesaj daha gönderdim. Her an burada olabilir."

Tristan cevapladı.

Siyah giysili bir Windrider onlara doğru hızla ilerlerken metalik gümbürtüler rıhtımı titretti.

Hella kelimenin tam anlamıyla büyüleyiciydi. güzel değildi, ama sıradan bir izleyiciyi bile hayrete düşürecek bir görünümü vardı.

Kan kırmızısı kanatları aysız karanlıkta neredeyse siyah görünüyordu ve delici altın gözleri, yüzlerce küçük örgü halinde beline kadar inen saçlarının rengiyle uyumluydu.

Cassandra'nın o güne kadar gördüğü en uzun kadındı; en az Tristan kadar uzun ve neredeyse onun kadar iriydi.

Tristan Hella'ya yaklaştı ve Rahibe Kouris'i yüksek kadının kollarına teslim etti. "Hella, buraya bu kadar çabuk geldiğin için teşekkür ederim."

"Bunu düşünmeyin." Hella'nın sesi kırılmış, gür ve Ethyrios'un kuzey-orta bölgesinden aksanlıydı - fiyortlar ve balıklarla dolu karla kaplı bir ülke. Sözleri ve hareketleri, sanki ikisine de ayıracak bir dakikası yokmuş gibi netti.

Cael Cora'yı Hella'ya da verdi ve dışı Windrider, Rahibe'nin boş gözlerini fark edince yüzü düştü.

Tristan, "Onları Tapınağa geri uçurun," diye emretti. Cassandra neden kimsenin onları yakalamak için binadan koşuşturmadığını merak etti. Optik kameraların yeni bir Rüzgâr Süvarisi'nin rıhtıma gelişini gözden kaçırmış olması imkânsızdı. "Oraya vardığınızda başrahibeyi sorun."

Hella bir an bile tereddüt etmeden mürekkep siyahı gökyüzüne doğru fırladı, her bir hantal omzunun üzerinden bir kız kardeş fırlatıldı.

"Başrahibe'ye güvenebileceğimizden emin misin?" Cassandra soruyu Tristan'a yöneltti.

"Hemen arkalarında olacağız," diye yanıtladı Tristan. "Biz oraya varmadan önce ne yapabilir ki?"

Cael Xenia'ya döndü ve onu sessizce kollarının arasına alarak rıhtımdan ayrılıp Hella'nın açtığı yolu takip etmeye başladı.

Tristan Cassandra'ya doğru bir adım attı ve Cassandra rahatlamış ama endişeli bir şekilde ona baktı. Bu iş daha bitmemişti; kayıp bir kız kardeş kalmıştı.

Tristan onun düşüncelerini okumuş gibi sıcak, nasırlı eliyle yanağını kavradı. "Ne gerekiyorsa yap Cass. Onu da geri getireceğiz." Bunun nasıl mümkün olabileceğini anlayamasa bile, onun bunu kastettiğini biliyordu. Onu kollarının arasına aldı ve Cael'e yetişmek için yola koyuldu.

İki dakikadan daha az bir süredir havadaydılar, kaynayan kara denizin üzerinde uçuyorlardı ki bir büyü darbesi Tristan'ın başının yanından geçip şakağını kıl payı ıskaladı.

"Bu da ne-" diye bağırdı Tristan ikinci darbe hedefine ulaştığında.

Tristan'ın kanatları tutuldu ve kolları açıldı. Cassandra avuçlarından yuvarlandı, sert ve işbirliğine yanaşmayan uzuvlarıyla ona ulaşmaya çalışıp başaramayınca gözleri dehşet içinde kilitlendi.

Deniz onu yutmak için hızla yükselirken gördüğü son şey, yüzeyde beliren heybetli gri bir yattı. Pruvasında insansı bir figür duruyordu, kollarını atış pozisyonunda kaldırmıştı.

Suya çarptı, çok yüksek bir dalıştan dolayı sert ve boyun eğmezdi ve dünya karardı.

BÖLÜM KIRK BİR

CASSANDRA ağzındaki tıkaç yüzünden boğulurcasına bir nefesle uyandı. Dilini kumaşa bastırdı ve fazla tükürüğü çenesinden aşağı döküldü. Tükürüğü silmeye çalıştı ama sonra ellerinin bağlı olduğunu fark etti.

Ağrıyan kaslarını hafifletmek için hiçbir şey yapmayan sert bir sandalyeye bağlanmıştı ve ıslak giysileri zonklayan bacaklarını ve sırtını yıpratıyordu. Suya çarpmak çok acımasızca olmuştu.

Xenia, Tristan ve Cael onun yanında benzer şekilde bağlanmış pozisyondaydı ve zeytin yeşili zincirler iki Rüzgârkuşunun bileklerine dolanmıştı. Zincirler dalgalanıyor ve havayı bozuyordu, muhtemelen elemental bir büyü bastırıcıyla doluydular.

Cilalı ahşap duvarlardan oluşan büyük odada mavi yastıklarla süslenmiş kremi beyaz koltuklar vardı ve tavandan tabana pencereden görünen deniz manzarası, odanın parlak ışıkları nedeniyle zifiri karanlıktı.

Yatın açık hava güvertesinden serin bir esinti yayıldı ve zemin sallandı.

Tristan ve Cael sersemlemiş olsalar da bilinçleri yerindeydi. Ağızları tıkalı değildi ama gözleri odanın içinde gezinirken ağızları kapalı kalmıştı. Sanki görebiliyorlarmış ama kucaklarındaki büyülü zincirler yüzünden hareket edemiyorlarmış gibi.

Xenia kıpırdandı, zümrüt gözleri Cassandra'yı buldu ve sonra

Panik. Konuşmaya çalıştı ama ağzı tıkalıydı.

Cassandra bağlarını koparmak ve arkadaşlarına yardım etmek için kullanabileceği bir şey aradı. Sandalye bağlıyken hareket etmeye çalıştı ama manevra yapmak için çok ağırdı ve ağrıyan kasları protesto için sıkıştı.

Arkasına yaslandı, ağır ağır nefes alıyor ve ağlamaya başlayan Xenia'ya bakıyordu. Gözyaşları ve sümüşü birbirine karışarak dudaklarının arasına gerilmiş kumaşı ıslattı.

Cassandra sandalyesini yeniden itmeye çalışıyordu ki bir kapı açıldı ve parlak siyah bukleli tanıdık bir kadın içeri girdi.

Bir zamanlar ılık, tropik sular gibi parıldayan turkuaz gözleri, bir buzuldaki çatlaklar kadar soğuktu.

Richelle Pacha artık bir Kefenli Rahibe'nin gece mavisini cübbesini giymiyordu. Bunun yerine, bir çift dar kahverengi pantolon ve kolları dirseklerine kadar itilmiş, solmuş dövmesini ortaya çıkaran krem rengi bir kazak giymişti.

Eski Rahibe Cassandra ve Xenia'ya yaklaştı ve ağızlarındaki tıkaçları acımasızca çıkardı.

Tavandan bir gümbürtünün ardından yankılanan ayak sesleri duyuldu ve büyük, kanatlı bir figür güverteye indi.

Odaya adım atan Fae, tüylü, mat yeşil kanatları olan bir Rüzgâr Sürücüsüydü. İki kadını koklarken burun delikleri parladı ve onları ölçüp biçti.

Tristan boğuk bir homurtuyla felce karşı kendini zorladı, boynundaki damarlar şişkinleşti.

Richelle yanına yaklaştı ve elini adamın kanatları boyunca gezdirdi. "Sakin ol yakışıklı," diye mırıldandı.

"Mükemmel iş, Richelle," dedi Rüzgâr Süvarisi, bakışlarını bağlı iki Kız Kardeş'in üzerinde gezdirerek. Derin, sarp sesi bir uçurumdan aşağı akan kayalar gibi gürledi. "Lütfen uyarı için Aristol'a teşekkür edin."

Cassandra yüzünü nötr tutmaya ve yeni ortaya çıkan düşmanları karşısında kendisine karşı kullanılabilecek tek bir duyguyu bile belli etmemeye çalıştı.

Richelle'in de onlardan biri olması yüreğini burktu. Cassandra nasıl olmuştu da

hiç şüphelenmedi mi? Kız kardeşlerini, içlerinde yaşayan bu canavardan korunmalıydı. Suçluluk duygusu onu mahvetmekle tehdit ediyordu.

"Kimsin sen?" Xenia gümüş saçlı erkeğe tükürdü.

"Bana Maksym de. Şimdilik." Dudakları, yüz hatlarını bozan korkunç bir gülümsemeyle kıvrıldı ve yakışıklı yüzünün altındaki çirkin ruhu ortaya çıkardı.

"Bizden ne istiyorsunuz?" Xenia sordu.

Maksym kılını bile kıpırdatmadı, gözlerine ulaşmayan o sabit gülümsemesiyle Xenia'ya bakmaya devam etti - taşlaştırmacı güzellikte bir yüz.

Richelle, "Bu açıklığa kavuşacak," dedi. "Geçtiğimiz birkaç hafta içinde oldukça önemli bazı bilgileri bir araya getirdik. Delirium'un içindeki anıların bir insanın zihnine yerleştirilebildiğini biliyor muydunuz? Rahibe Galan için yarattığımız grupta işe yaramıştı. Ancak karışıma aktif bir Kefenli Rahibe'nin kanını eklemek ona daha da büyük bir güç veriyor."

Maksym Xenia'nın arkasına geçti, elini onun sarı buklelerine daldırdı ve başını geriye doğru çekerek boğazını açığa çıkardı. Cael oturduğu yerde sarsıldı ve zonklayan zincirler onu bastırmadan önce acı dolu bir inilti çıkardı.

Cassandra ellerini yumruk yaptı ve ip bağlarının çok sıkı bağlanmadığını fark etti; düşmanları onu kendi zararlarına olacak şekilde hafife almışlardı. Onları konuşturabilirse, belki de kendini kurtarabilirdi.

Maksym, Richelle'in bıraktığı yerden devam etti, "Trophonios'un kendisi Delirium'u formüle ederken bu keşfi yaptı. Tarikatın ilk günlerinde, bir Rahibe'nin kanının, büyü ve ölümlülüğün o özel bileşiminin Delirium'a eklenerek iksire Fae zihinlerine anılar yerleştirme gücü verebileceğini fark etti."

"Bunu bize neden anlatıyorsun?" Cassandra sordu.

"Artık elimizde bol miktarda Talasyum var; o kolyeyi bizim için geri getirmen büyük incelik," diye kıs kıs güldü Maksym. "Geriye elde etmemiz gereken tek şey aktif Rahibelerin kanı kaldı. Ve bunun senin kanın olmasına gerek yok. Bize katılın. Daha fazlasını çekmemize yardım et

Kız kardeşler ve birlikte, gelecek nesiller için Ethyrios'un çehresini değiştirecek bir Delirium grubu yaratabiliriz."

"Ethyrios'u nasıl değiştireceksin?" Cassandra arkasındaki bağları kurnazca çekiştirip gevşeterek sordu.

"Bunu zaten biliyorsun... Opheron sana ne derdi? Kırılğan Kadın mı?" Maksym'in delici bakışları kadının içine işledi. "Anılarımı çalıyordun. Ve mürettebatımı yok ediyordun."

Cassandra bu canavar karşısında sinmeyi reddederek çenesini dik tuttu.

"Yeni İmparator zayıf ve kayıtsız," dedi Maksym. "Gerçek bir değişim ya da ilerleme kaydedecek kadar cesur değil. Tebaasının ihtiyaçlarına karşı kör, sahte Yüce Tanrıların bir piyonu. Daha düşük türlerle yüzyıllar önce baskı altında yapılan anlaşmalara bağlı."

Kelimeyi söylerken Cassandra'ya öyle tiksinti dolu bir bakış yöneltti ki kanı *daha az* kaydadı.

"Yaratıcı'nın, sözde Düşmüş Tanrıça'nın istediği gibi, insanların bir kez daha gerçek efendilerine hizmet etme zamanı geldi. Ethyrios'un gerçekten gelişebilmesi için Fae'leri güçlendirerek yetiştirilmeleri ve beslenmeleri gerekiyor." Maksym her dehşet verici ifadesinde daha da tutkulu bir şekilde konuşuyordu.

"Ve sen ona yardım ediyorsun, neden?" Xenia Richelle'e öfkeli bir bakış fırlattı. "Son kontrol ettiğimde insandın. Yetiştirilmeye ve beslenmeye istekli misin?"

Richelle güldü, alaycı, şurup gibi bir sesle. "Maksym benden sık sık beslenir ve ben de duygularımı ona isteyerek veririm." Rüzgâr Atlısı'na doğru saygılı bir bakış fırlattı. "Düşmüş Tanrıça'ya hizmet ediyorum ve Fae'lerin altındaki yerimi kabul ediyorum. İnsanlar hiçbir zaman özgür olmak için yaratılmadılar; Yaratıcı bizi çok daha zayıf kılarak bunu istedi. Kolonilerdeki insan nüfusu yeni bir kutsanmış kulluk çağına başlamak üzere kıtaya geri gönderilecek."

Cassandra'nın kanı aynı anda hem kızardı hem de buz kesti.

"Rahibe Kouris'i neden kaçırdınız?" Cassandra Richelle'e sordu.

"Trophonios'un anılarındaki o kayıp sayfaya ihtiyacımız vardı." Richelle

cevap verdi. "Onu sadece bir Rahibe çalabilirdi ve Rahibe Kouris'i el yazması üzerinde çalışırken görmüştüm. Sonra Cora ortadan kaybolunca, onun çaldığından şüphelendim. Neden böyle bir şey yaptığını anlamadım ama sonra Broker aracılığıyla satmaya çalıştığını duyduk. Her ne sebeple olursa olsun, fikrini değiştirdi ve bizimle pazarlık yapmayı reddetti. Belki de açgözlülüğü onu alt etti. Artık bir önemi yok. Opheron onu yakaladığında, Rahibe Kouris'i anılarını almaya ikna ettik ve cevabı kendimiz bulduk. Başından beri gözümüzün önünde olması ne tesadüf. Ve Cora'nın tüm bu önemli çalışmalarının sonucuna tanık olamaması çok kötü."

"Sen lanet olası bir hainsin!" Xenia kükredi. Cassandra arkadaşının başka bir varlığa böylesine kin kustuğunu hiç görmemişti.

Richelle bir adım öne çıkarak Xenia'nın yanağına ters bir yumruk attı ve tokat sessiz odada yankılandı.

Cael kükreyerek sandalyesinden kalkmaya çalıştı ama metal zincirler daha parlak bir şekilde titreşerek onu yerinde tuttu.

"Hain ben miyim? İyi düşün," dedi Richelle. "İnsanlar çabalamak ve mücadele etmek, zavallı bir varoluşu sürdürmek için yaratılmamıştır. Yaratıcının amaçladığı gibi daha yüksek bir amaca hizmet edebiliriz. Hayatlarımız artık bize ait olmadığında ve bir kez daha Fae'lerin aziz hizmetkârları olduğumuzda türümüzün yaşayacağı özgürlüğü hayal edin."

Xenia iri gözlerle başını sallayarak, "Sen delisin," dedi. Cassandra sessiz kaldı, tekliflerini nasıl kendi lehine çevirebileceğini hesaplıyordu. "Onlarla ne yapacaksın?" Xenia başını Tristan ve Cael'e doğru salladı.

"İkincil hasar," diye homurdandı Maksym. Parmaklarını şıklattı ve kapıdan dört Deathstalker çıktı -Alexei ve daha önce fabrikadan çıkan diğer üç kişi.

"Ben de size katılacağım," diye duyurdu Cassandra. Xenia başını çevirdi, gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünde şaşkınlık ve öfke savaşıyordu. "Kefenli Kız Kardeşler'e sadakatim yok."

Tristan'ın boğazından alçak bir gümbürtü çıktı.

Cassandra başını dik tutarak, "Diğerlerinin gitmesine izin vereceğine söz verdiğin sürece sana yardım edeceğim," dedi.

"Peki neden seninle pazarlık edeyim, Kırılğan Leydi?" Maksym mat yeşil kanatlarını çırparak ve başını eğerek sordu. "İşbirliğiniz gerçekten de değerli bir ödül. Ama arkadaşlarınız zaten merhametime kalmış durumda."

"Evet ama gerçek kolye sende değil," diye yalan söyleyen Cassandra, aceleyle hazırladığı planı uygulayabileceği kadar uzun süre kendisine inanmalarını umuyordu. Arkasında, bir bileğini neredeyse serbest bıraktığını hissedebiliyordu. "Opheron'un sana teslim ettiği sahteydi. Gerçeği hâlâ bende."

Xenia'nın gözleri yuvalarından fırladı ve iplere karşı gerildi.

"Saçmalık!" Richelle tükürdü.

"Kendiniz kontrol edin; gemide olduğunu varsayıyorum," dedi Cassandra, korkunun zerresini göstermeyi reddederek.

Maksym ona dikkatle baktı. Parmağını çenesinin altına soktu ve derin bir nefes alıp yalanlarının kokusunu almaya çalışırken gözlerini kendi gözlerine dikmeye zorladı.

Kendisine öğretildiği gibi nabzını kontrol altında tutarak dikkatlice nefes aldı. Tristan tanıştıkları gece ona ne kadar yetenekli bir yalancı olduğunu söylemişti ve şimdi onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

"Eğer bana yalan söylüyorsan, Kırılğan Leydi," diye uyardı Maksym, "boğazını keser ve kanını burada akıtırım. Bunu bir test grubu oluşturmak için kullanacağım." Cassandra ona ters ters bakarak meydan okudu ve şüpheye düşürdü.

Onun gözlerinde parıltıyı görebiliyordu, o hafif panik parıltısını. bulmacanın tüm parçalarına sahip *değildi*.

"Alexei!" Maksym bağırdı. "Git kolyeyi getir. Ve bir çekiç. Eğer söylediği doğruysa ve kolye sahteyse, güç uygulandığında paramparça olacaktır."

Aleksey başını salladı ve hızla odadan çıktı.

Cassandra'nın yalanını anlamaları için sadece birkaç dakikası vardı. Alexei kolyeyi parçalamaya çalıştığı anda gerçek olduğunu anlayacaklardı. Sağ bileğini serbest bıraktı ve test sırasında dikkatlerinin dağılmasından yararlanmayı planladı.

Aleksey, bir elinde keten sarılı bir paket ve diğer elinde

diğerinde çekici.

"Şurada," dedi Maksym, odanın uzak köşesindeki ıslak barı işaret ederek.

Alexei paketi açtı ve ışıltılı kolyeyi cilalı ahşap yüzeyin üzerine koydu. Diğer üç Ölüm Takipçisi ve Richelle onun etrafında toplanarak Cassandra ve mahkûm arkadaşlarını bir an için korumasız bıraktılar. Bunun yeterince uzun süreceğini umuyordu.

Alexei çekici kaldırdı ve Thalassium'un o masmavi kayasına vurmaya hazırlandı.

Cassandra bileklerindeki bağları çözüp kendini sandalyeden kurtarıırken nefesini tuttu. İpleri kavradı ve bırakmayı bekledi.

Kaos bir anda oldu.

Alexei'nin kolu kolyeye doğru kavis çizdi ve Cassandra elini açtı. Odanın köşesinden gelen bir çarpma sesi ve kırılan camın çıtırtısıyla aynı anda ipler yere düştü ve ardından şok olmuş solukların kakofonisi duyuldu.

Kafası karışan Cassandra az önce olanları düşünmek için bir an bile vakit kaybetmeden Tristan'ın sandalyesine doğru koştu ve kucağındaki zincirleri tekmeledi.

Tristan kükreyerek canlandı ve kendisinin, Cassandra'nın, Xenia'nın ve Cael'in etrafına bir hava kalkanı fırlattı.

Cassandra arkadaşlarını serbest bırakmaya başladığında Tristan, "Bu uzun sürmeyecek," diye homurdandı. "Az önce orada ne oldu öyle?"

"Ben... Ben buna inanamıyorum," diye mırıldandı Cassandra çalışırken, önce Xenia'nın iplerini gevşetip çıkardı. "Kolye... Yalan söylüyordum ama gerçekten sahteymiş! Bir çekici darbesiyle paramparça oldu."

Cassandra sonra Cael'e doğru ilerledi ve zincirlerini çözdü. Rüzgâr Süvarisi harekete geçerek Tristan'ının altında ikinci bir hava kalkanı oluşturdu ve bakışları Xenia'nın üzerinde gezindi.

"Siktiğimin Rosopa'sı!" Tristan Cael'e homurdandı. "Bunca zamandır bizimle oynuyormuş."

"Şimdi ne yapacağız?" Xenia mırıldandı, yumruklar karşısında irkildi

Kalkan.

"Geri !" Dışarıdan boğuk bir bağıış geldi -Maksym'in sesi. "Kahretsin," diye inledi Cael.

"Durun!" Tristan bağırdı ve her iki Vestian da Maksym'in darbesini beklerken büyülerinin tüm gücünü kalkana aktardı.

Çatırdayan yeşil şimşek kalkanın dış yüzeyinde gök gürültüsü gibi bir gürültüyle çatallandı. Cael ve Tristan, Cassandra'nın daha önce hiç görmediğı ve duymadığı Maksym'in güçlü büyüünün saldırısına karşı kalkanı sağlam tutmaya çalışırken, sesleri parçalanarak uludular. Ne zamandan beri Fae'ler yıldırım kullanabiliyordu?

Kalkanın kubbesinin tepesinde küçük bir yırtık oluştu ve yeşil kıvılcımlar parlayarak ahşap zemine damladı.

"Maksym bu kalkanı parçalamadan önce yaklaşık otuz saniyemiz var," diye homurdandı Tristan. "O lanet *yıldırım* büyüüyle, Yüce Tanrılar bizi bağışlasın. Beni dinle. Cael, sen Ölüm Avcıları'nı hareketsiz hale getir. Bu kalkan düştüğü anda ciğerlerindeki havayı em, sonra Xenia'yı kap ve buradan siktir olup git."

"Bu pisliklerin geri kalanıyla tek başına başa çıkman için seni burada bırakmayacağım!" Cael tersledi.

"Yalnız olmayacağım," dedi Tristan. "Daredevil, gel hançerini al. Botumun içinde saklı. Sen Richelle ile ilgilen, ben Maksym'i hallederim." "Peki ya ben?" Xenia bağırdı. "Ben de yardım edebilirim!"

"Sadece benimle kal," diye homurdandı Cael. "Bugün acemi kendini savunma becerilerini test etmene gerek yok."

Xenia hafifçe alay etti ama boyunu aştığını fark ederek daha fazla tartışmadı.

"Hazır mısınız?" Tristan gruba bakarak şöyle dedi. Herkes belli belirsiz bir Başını salla.

Tristan kalkanı bıraktığında, yeşil kıvılcımlar her yerde patladı. Oda. İçten içe yanan birkaç köz kanepelerin ve yastıkların üzerine düşerek kumaşa küçük delikler açtı.

Cassandra hançerini çevirdi ve Richelle'i aradı.

Cael parmaklarını kıvırdı ve dört Deathstalker'ın ağzından kötü hava akımları çıktı. Üçü dizlerinin üzerine çöktü ama Alexei buna karşı koyuyor, Cael ve Xenia'ya doğru şiddetli rüzgârların arasından ilerliyordu.

Tristan Maksym'le çarpıştı, güç patlamaları çarpıştı ve zarif odanın etrafına rüzgarlar ve yeşil kıvılcımlar gönderdi.

Cassandra tam zamanında güverteye koşarak Richelle'in döner bir merdivenden aşağıya kaçtığını gördü. Ker'i elinde tutarak onu takip etti, aşağı indi ve etraftan dolaştı.

Richelle yatın yan tarafı boyunca kış tarafa ve sürat teknesine doğru koştu.

"Sakın buna cüret etme!" Cassandra bağırdı. "Seni lanet korkak!" Gerçekten mi? Böyle bir durumda bile hâlâ küfredemiyordu.

Richelle tekneye atlayıp ipleri çözdükten sonra motoru çalıştırırken kayarak durdu. Sürat teknesi canlandı.

"Bana korkak mı diyorsun?" Richelle motorun mırıltısı arasında bağırarak tükürdü. "Kendine bir bak, *Rahibe* Fortin! Sorgusuz sualsiz İmparatorluğun emirlerini yerine getiren siz Kefenli Rahibeler, insanları hiçbir şey için çabalamayan zalim bir sistemin parçasısınız. Biz her zaman Fae'ler için bir meta olmak için yaratıldık, daha fazlası için değil. Sonunda bunu kabul ettiğinizde gelin bizi bulun!"

Tekne karanlık, çalkantılı sularda hızla uzaklaşırken Cassandra Richelle'in sataşmaları karşısında öfkeyle haykırdı. Eski Rahibe'nin en azından kısmen haklı olduğunu anlamıştı. Cassandra bir korkaktı, diğer tüm Rahibeler gibi İmparatorluğun bir piyonuydu. Onlara karşı aldığı önlemler, kurtardığı aileler bile bunu telafi edemezdi. Bu yattan sağ çıkarsa, yeni bir yol bulmaya kararlıydı.

Cassandra Xenia'nın gitmiş olduğunu görmek için hızla üst kata geri döndü. Yüzü kararlı bir vahşet maskesine dönüşmüş olan Cael kalan üç Deathstalker'ı tekmeleyerek yere serdiğinde ve ciğerlerindeki son hava da gittiğinde kalbi hızla çarpmaya başladı.

Cassandra Cael'e doğru koştu ve hançeri ona verdi. Hançeri Ölüm Avcılarının her birinin kalbine sapladı ve onları kalıcı olarak öldürdü.

"Ne oldu?" diye bağırdı. Cael bıçağı onunkine doğru kaydırdı.

deri pantolonunda yeşil bir kan lekesi bıraktı. "Nerede o?"

Cael'in gözlerindeki panik yüzündeki öfkeyi ele veriyordu. "Alexei aldı onu."

Kapıdan koşarak geçmeden önce söylediği tek şey buydu.

Cassandra' arkadaşısı, Ker'i de yanında götürüyor.

Cassandra boş odayı inceledi, kimin kayıp olduğunu anladığında kalp atışları hızlandı.

Yeşil şimşekler gökyüzünde çatallanırken güverteye koştu. Maksym, sadece Tristan olduğunu tahmin edebildiği kişiye bir patlama hedefledi. Tristan Maksym'in hedefinden sıyrılıp sallanırken kafasının ve uzuvlarının görüntülerini yakaladı; kamuflajını etkinleştirmiş olmalıydı.

Maksym sert bir rüzgârla geriye doğru savruldu. Tristan ona doğru koştu, elini uzattı, ciğerlerinden bir çığlık koptu -güç ve gölgelerle gizlenmiş kanatlı bir tanrı, düşmanına doğru mızraklıyordu.

Cassandra huşu içinde ürperdi.

İki Fae birbirine çarptı, gökyüzünde bir kanat karmaşası oluştu. Cassandra, Maksym'in ellerinden fişkıran parlayan yeşil ışıklara rağmen karanlıkta zar zor görebiliyordu.

Tristan bu savaşı tek başına kazanamazdı; onun yardımına ihtiyacı vardı.

Solmuş bir Deathstalker'ın belinde bir şok tabancası buldu, sonra güverteye döndü ve gökyüzündeki kaotik savaşçıları izledi.

Nişan alırken elleri titriyordu, Tristan'ı vurmaktan ölesiye korkuyordu. Kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı ve kolyesini avucunun içine aldı.

Tabanca yukarı, korku aşağı.

Kalp atışları yavaşladı ve silahı sabit elleriyle kaldırırken sakinleşti.

Nefesini tuttu ve tetiği çekti.

Tabancadan çıkan bir enerji patlaması onu güverteye savurduktan sonra yukarı doğru zum yaparak Maksym'in kanadına çarptı. Onu felç etmeye yetmedi.

Ama dikkatini ona çekmeye yetecek kadar.

Maksym tıslayarak, gırtlaktan gelen bir öfkeyle uludu, sonra kanatlarını gerdi ve yata doğru dalışa geçti.

"Cassandra!" Tristan hemen arkasından bağırdı.

Maksym ona doğru hızla ilerlerken Cassandra nefes alış verişine, önünde beliren sahneye ve uzuvlarının sabitliğine odaklandı, başka hiçbir şeye değil. Aynen babasının ona öğrettiği gibi.

Güverteden kalktı ve tabancayı arkasına dayayarak Maksym'in menzile girmesini bekledi.

Maksym tabancayı havaya kaldırıp tetiği çektiğinde sadece bir metre uzağındaydı. Bu kez tereddüt etmedi, geri tepmeye karşı koymak için ayaklarını dikti.

Enerji dalgası Maksym'i sarmaladı ve Cassandra, Maksym felç olmuş bir halde güverteye çarpıp gıcırdayarak dururken yana doğru kaçtı.

Tristan bir gümbürtüyle yere indi, sonra Cassandra'yı güçlü kollarıyla ezerek tabancayı düşürmesine neden oldu. Silah güvertede kayarak bir kanepenin üzerine düştü.

Yanaklarını avuçladı. "İyi misin? Ne oldu?"

Başını salladı, sonra büzülmüş dudaklarının arasından sinirli bir nefes üfledi. "Richelle kaçtı. O sürat teknesini aldı."

Tristan'ın bal rengi gözleri kısıldı. "Onu bulacağız Cass. Bizden sonsuza dek saklanamaz." Ana odaya adımını attı ve öldürülen Deathstalker'ların kurumuş kabuklarına baktı. "Burada ne olmuş böyle? Xenia ve Cael nerede?"

Cassandra'nın tüm vücudu kaskatı kesildi, Maksym'le yüzleşmesinin adrenalini arkadaşının kaçırıldığını anladığında azalmıştı.

"Cael, Alexei'nin onu yakaladığını söyledi. Onun peşinden gitti."

Kelimeler dudaklarından çıkar çıkmaz Cael kollarında Xenia ile içeri girdi. Korkmuş görünüyordu ama zarar görmemişti.

Cassandra . "Yüce Tanrılara şükürler olsun! Alexei nerede?"

"Kaçtı," diye yanıtladı Cael. "Hançerini aldı. Buradan siktir olup gitmeliyiz."

Tristan başıyla onayladı ve Cassandra'yı kucağına aldı.

Tristan kanatlarını çırpıp gökyüzüne fırlamak üzereyken, arkalarındaki odadan bir enerji patlaması yükseldi ve Cael ile Xenia'yı yakalayıp anında felç etti. Uzun ve kanat yığınları halinde güverteye akıldılar.

Öfkeli bir çılgınlığın portresi olan Maksym, çok tabancasını Tristan'ın sırtına doğrulturken Cassandra, Tristan'ın omzunun üzerinden bakakaldı.

Tristan tereddüt etmeden onları gökyüzüne fırlattı.

"Dikkat et!" diye bağırdı. Bir patlama yanlarından hızla geçerken Tristan sola doğru eğildi ve kanadının kenarını ırpı.

Kamuflejlerini etkinleştirmek ve Maksym'in hedefini aşırtmak için tüylerini ıngırdattı.

"Tristan!" Cassandra hıçkırarak ağladı. "Geri dn! Ne yapıyorsun sen? Geri dön ve onlara yardım et!"

"Siktir!" diye bağırdı. "Biliyorum, *biliyorum!* Ama bu gece yine güvenliğini riske atamam. Şimdi geri dönersek ikimizi de sersemletir. Ve eğer biz de yakalanırsak onları kurtaramayız."

Arkadaşını o canavarla bırakma düşüncesiyle kalbi ikiye bölündü.

"Cael onu koruyacak. Ve onları geri alacağız. Yemin ederim Cassandra."

Yakışıklı yüzü kederle buruşmuş, kendi duygularının aynası olmuştu.

Yine de onun haklı olduğunu biliyordu.

Eğer şimdi geri dönerlerse, dördü de Maksym'in merhametine kalacaktı. Arkadaşlarını kurtarmak için daha güçlü bir kuvvetle geri dönmeden önce yeniden toparlanmak ve yardım almak için zamana ihtiyaçları vardı.

Ayrıca Maksym'in gerçek kolyeyi bulmak için nereye gideceğini de biliyordu.

Ve oraya ilk o gitmeye karardı.

BÖLÜM KIRK

İki

MULTICOLORED SUNLIGHT FILTER FROM the vitray windows of the Temple chapel, glinting off off the cheek of the woman seated in sunağın önünde. Sanki Letha'nın kendisi, bir zamanlar capcanlı olan mavi gözlerindeki cansız boşluğa rağmen kadını kutsuyordu.

Cassandra, kız kardeşlerini ve türünü kurtarmak için her şeyini feda eden arkadaşı Cora'ya bakmaya dayanamıyordu. Cora'nın Trophonios'un el yazmasından çaldığı o sayfayı neden satmaya çalıştığını bir türlü anlayamıyordu ama sonunda doğru şeyi yaptığını da şaşırmamıştı.

Tüm tarikat, kız kardeşlerinin onuruna gün boyu sürecektir nöbet için şapelde toplanmıştı. Cassandra kahvaltıda ayağa kalkıp Richelle'in ihanetini, onun ve Maksym'in kıtadaki iktidarı alaşağı edip insanları teslim etme planını şaşkınlık içinde soluk soluğa kalmışlar ve mırıldanarak kınamışlardı.

Cassandra tüm kirli hikâyeyi anlattıktan sonra, Başrahibe hem Cora hem de Rahibe Kouris için alışılmadık derecede dokunaklı bir kutsama yaptı. Ardından Başrahibe, Rahibelere yas tutmaları için zaman tanımak amacıyla Tapınağın bugün dua edenlere kapalı olacağını bildirerek, Kouris için nöbet tutulacağını duyurdu.

Tristan kahvaltıya gelmemişti. Dün gece Cassandra'yla birlikte yorgun ve kalbi kırık bir halde Tapınak arazisine döndüklerinde

ve Cael'in eşyalarını alıp kışlaya geri döndü. Cassandra bunun ne kadar acı verici biliyordu, arkadaşının yetersiz eşyalarını bir haftadan kısa bir süre önce yanında getirdiği çantaya doldurmak.

Bir ömür önce.

Cassandra kendi odasına girdiğinde Xenia'nın elbiselerinin dikkatsizce yere atılmış olduğunu görünce umutsuzluğa kapıldı. Sanki arkadaşı onları temizlemek için dünya kadar vakti olacağına inanıyordu.

Cassandra Xenia'yı kurtaracaktı, bu ölümlü hayatının geri kalanına mal olsa bile. Hayat.

Sert sıraya yaslandı, zihni hayallerle dolup taşıyordu
Topuklu ayakkabılar taş zemine çarpana kadar intikam ateşiyle yandı. Tombul, iyi giyimli ve tanıdık bir kadın orta koridorda yürüdü, sonra kürsüye çıktı ve Cora'ya yaklaştı.

Kolyenin hatırasını feda eden kadın, Alcander Pagonis'in karısıydı.

Stygios aşkına, onun burada ne işi vardı?

Bayan Pagonis Cora'nın kulağına bir şeyler fısıldadı. Cora'nın yanağından bir damla gözyaşı süzüldü, kadının kucaklamasına verdiği tek tepkiydi bu.

Mistress Pagonis toplanan Rahibelere döndüğünde gözleri Cassandra'ya takıldı. Kadın çenesini şapelin arka tarafına doğru salladı.

Cassandra sıralardan kayarak çıktı ve kolonilerdeki bir başka kavurucu günün göz kamaştırıcı güneşi altında Bayan Pagonis'le dışarıda buluştu.

"Burada ne işin var senin?" Cassandra alay etti.

Kadının şakaklarında boncuk boncuk ter birikmiş, ağır makyajını eritmekle tehdit ediyordu.

"Düşündüğün gibi değil," diye fısıldadı kadın, Cassandra'yı büyük bir meşenin gölgesinin altına çekerek. "Benim adım Isidora Pagonis. Isidora Aritia olarak doğdum. Cora benim kız kardeşim."

Cassandra'nın kafatası çatırdadı ve zihni allak bullak oldu. Cora, Isidora'nın anılarını feda etmek için Tapınak'a geldiğini biliyor muydu? Cassandra başından beri bu oyunda farkında olmadan bir piyon muydu?

"Açıkla," diye hırladı Cassandra.

Isidora parmaklarını Cassandra'nın üst koluna geçirmiş, kız kardeşininkiyle aynı renkteki mavi gözleriyle yalvarıyordu. "Bunca zamandır Richelle ve Maksym'e karşı çalışıyordu, karşı karşıya olduğu düşmanların onlar olduğunu bilmemesine rağmen. Ben de onları Baş Rahibe'den yeni öğrendim."

Cassandra nefesini içine çekti ama yaşadığı şok çabucak dağıldı. İçten içe, Cora'nın bu kadar çok insana zarar verecek bir komployu desteklemeyeceğini biliyordu.

"Bir haftadan biraz fazla bir süre önce beni görmeye geldi," diye devam etti Isidora. "Rahibe Kouris'in kaybolmasından dolayı kalbi kırılmıştı. Kadının kaçırıldığına inanıyordu ama kim tarafından kaçırıldığını bilmiyordu ve şüphelerini paylaşacak kadar Başrahibe'ye güvenmiyordu.

"Trophonios'un el yazması kütüphanede normalden çok daha uzun süreler boyunca ödünç verildiğinden, birisinin, muhtemelen başka bir Rahibenin, Delirium formülünü ve hafıza implantasyonunu araştırdığını anlamaya başlamıştı. Neyse ki Trophonios'un el yazmasındaki o sayfayı aylar önce yırtıp atmış, yanlış ellerde ne kadar tehlikeli olabileceğini fark etmişti.

"Kaçıran kişiyi ortaya çıkarmak için sayfayı koz olarak kullanmaya karar verdi. Cora, Broker ile temasa geçerek, müşterilerinden herhangi birinin burayı satın almakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini sordu.

"Formülün diğer yarısını arayan kişinin Delirium'u üretmek için Talasyum'a ihtiyacı olduğunu biliyordu, bu yüzden kolyeden kurtulmam için bana yalvardı. Riskleri açıkladıktan sonra bunu yapmaya çok istekliydim.

"Cora o aileleri kurtarmak için işlediğin suçları biliyordu." Cassandra sarsıldı. "Sandığın kadar sinsi değilsin canım. Bana Tapınak'a gelmemi, o anıyı feda etmemi söyledi ve senin kolyenin peşinden geleceğinden emindi. Hangi gece yapacağınızdan emindi - Vali Yardımcısı'nın Yaz Ortası Balosu gecesi - bu yüzden pencereleri sizin için açık bıraktım. Ekstra bir önlem olarak, bir kopyasını toz haline getirdik.

Çalmanız için Talasyum tozuyla doldurdum ve kız kardeşim gerçek olanı aldı."

"Kolye şimdi nerede?" Cassandra fısıldadı, kalbi göğsünden çıkacakmış gibi atıyordu. Eğer yerini bilen başka biri varsa, Xenia ve Cael kaybolmuşlardı.

"Bilmiyorum." Isidora'nın yüzü buruştu. "Cora sakladı ve Alcander öğrenirse diye bana asla söylemeyeceği konusunda anlaştık. Ne pahasına olursa olsun yerimi öğrenmem için beni zorlamaktan çekinmezdi."

Isidora'nın gözleri doldu ve uzun zamandır gömülü olan acı yüzeye çıktı. "Alcander bir canavar. Henüz bu işe karıştığını sanmıyorum ama Richelle ya da Maksym ona yaklaşmaya karar verir vermez, seve seve onlara katılacağından hiç şüphem yok."

Isidora sıcağa rağmen ürperdi, sonra avluyu taradı, çantasına uzandı ve Cassandra'nın açık ellerine tutuşturduğu altın, parlayan bir şişe çıkardı. Cassandra onu elbisesinin cebine sakladı.

"Birkaç gün önce Cora yine bana geldi. Komisyoncu Cora ile temasa geçmiş ve bir alıcı bulduğunu söylemişti. Ancak kimliğini açıklamayı reddettiği için Cora satışı iptal etmiş. Teklifinden vazgeçtiğinde avlanacağını biliyordu, bu yüzden Tapınağa dönmedi. Siz kız kardeşlerini tehlikeye atmak istemedi. Kolyeyi sakladı, sonra eline bir şişe zehirli Delirium geçirdi ve kendisi çekmeden önce yerle ilgili hafızasını karıştırmak için onu içti. Şişenin içinde bu var."

"Neden bana verdin?" Cassandra sordu.

Isidora onun elini tuttu. "Sana, Cassandra'ya, tarikattaki diğer Rahibelerden daha çok güvenirdi. Cübbenin altında bir savaşçı yüreği taşıdığını söyleyebilirdi. Herkes seni aksi yönde ikna etmeye çalışsa bile sen her zaman doğru olanı yapmaya istekliymişsin."

Cassandra'nın gözleri irkildi ve görüşü bulanıklaştı. Cora'nın övgüsünü hak ettiğini düşünmüyordu ama buna layık olduğunu kanıtlamak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Isidora'nın elini sıktı, sonra aniden dehşet verici bir farkındalık yaşadı.

"Isidora, Maksym ve Richelle kolyenin sahte olduğunu biliyorlar. Ben de

Dün gece Maksym'in yatını parçaladıklarını gördüm. Şüphesiz, kocanız arayacaklar. Kaçmanız gerek. Saklanabileceğin güvenli bir yer var mı?"

Isidora başını salladı, boyun eğmiş ve vakurdu. "Ayarlamaları yaptım. Muhtemelen en iyisi sana söylememem ve birbirimizle bir daha temas kurmamamız."

Cassandra da aynı fikirdeydi. "Teşekkür ederim, Isidora. Sana yemin ederim ki o kolyeyi Maksym, Richelle ya da kocan ele geçirmeden önce bulacağım. Cora'nın fedakârlığı boşa gitmeyecek."

"İyi şanslar canım," dedi Isidora Cassandra'nın yanağını okşayarak. "Kız kardeşim senin hakkında haklıymış."

Cassandra yutkundu, üstesinden gelmişti. Isidora kör edici güneş ışığına doğru adım attı, sonra yavaşça tepeden aşağı indi, bebek pembesi tüvit etekli takımını ufkun altında sallanıyordu.

Cassandra'nın arkasında bir boğaz temizlendi.

Başrahibe şapelin kapısının önünde durmuş, kollarını iki yana açmış ve başını merakla öne eğmişti.

Başrahibe sığ basamaklardan süzülerek inip gölgeli meşenin altında ona katılırken Cassandra kaçma isteğiyle savaştı.

"Rahibe Fortin," diye mırıldandı Başrahibe selamlayarak.

"Başrahibe," diye cevap verdi Cassandra, Beastrunner'ın araştıran bakışlarını tutarak.

Başrahibenin yüzünde hiçbir şey yoktu, Cassandra'nın konuşmanın yönünü çözmek için kullanabileceği hiçbir duygu belirtisi yoktu. Sıcağa rağmen kollarında tüyleri diken diken olmuş, savaş ya da kaç tepkisi derisinin altında canlanmıştı.

"Geçtiğimiz haftalarda yaptığım her şey bu tarıkata hizmet etmek içindi," diye devam etti Başrahibe. "*Her şey*. Bu Kız Kardeşleri, bu Tapınağı ve sizi korumak için ölümsüz hayatımı feda edebilirim. I..."

Başrahibe durakladı, Cassandra'nın onu hiç görmediği kadar sarsılmıştı.

Başrahibe'nin buz gibi dış görünüşü eriyip gitmiş, altında çiğ ve ıstıraplı bir şey ortaya çıkmıştı.

"Bunu kendimi korumak için yapıyorum, biliyorsun," diye fısıldadı başrahibe. "Soğukluk, mesafe. Ölümlüler arasında yaşayan bir Fae olarak, yüzyıllar boyunca pek çok arkadaşımı, ailemi kaybettim. Bağlantı kurmak ve sonra tekrar tekrar veda etmek çok zor. Mesafemi korumak daha kolay."

Başrahibenin itirafı Cassandra'nın karnına bir yumruk gibi inmiş, yıllarca verdiği kararlardan dolayı duyduğu suçluluk ve utançla birlikte sağlıklı bir doz almıştı. "Bunu bana neden şimdi söylüyorsun?" diye boğazı düğümlendi.

"Çünkü az önce yaşadığın dönüşümden yola çıkarak bizi terk etmek üzere olduğundan şüpheleniyorum. Bu düzen, bu hayat sana her zaman çok küçük geldi. Bizi aştın, aşacağını biliyordum. Gitmene izin vermenin zamanı geldi. Başka biri de aynı şeyi hissediyor."

Başrahibe cebinden cam bir şişe çıkardı ve Cassandra'ya uzattı.

"Annenin son hatırası. Yok olmadan önce feda ettiği son hatıra. Bunu görmen gerek. Git onunla izle, sonra gel beni bul. Seni bekliyor."

Başrahibe, güneşin vurduğu avlunun ortasındaki bankta oturan yalnız, siyah saçlı bir figürü işaret etti.

Cassandra annesine doğru ilerledi. "Merhaba anne."

Cassandra eteklerini savurup sıcak banka otururken annesi kıpırdamadan durdu.

"Anne, bir süreliğine gitmem gerekiyor. Xenia'ya korkunç bir şey oldu ve onu daha önce bulmam gerekiyor..." Cassandra cümlesini tamamlayamadı.

Cassandra cebinden şişeyi çıkardı. Şişenin tıpasını açmak üzereyken annesi elini tuttu ve karanlık gözlerinin derinliklerinde bir şeyler kıpırdanarak ona doğru döndü.

"Anne?" Cassandra mırıldandı.

Annesi parlayan anıya sadece başını sallamakla yetindi, bunun üzerine Cassandra kelimeleri söyledi ve annesinin elini şiddetle kavrayarak dövmesinin açıklığına bastırdı.

Avlu dağıldı ve...

...rahat evin önündeki karla kaplı kaldırımında durakladı, sıcaklığın vaadi, yanan pencerelerin tereyağlı parıltısı ve bacadan tüten duman aracılığıyla çağırıyordu.

Fırtınanın en kötüsü geçmişti. Yalnızca gri gökyüzünden yuvarlanan birkaç serseri pul onun koyu renk saçlarına takılıyordu.

Tapınaktan gelen yolculuk uzun ve soğuktu ama tatsız değildi, özellikle de sonunda onu neyin beklediğini bilerek.

Bu plan üzerinde anlaşılmış olmalarına rağmen, sinirleri onu ürpertiyordu. Pelerinini daha yakına çekmesi bile titremesini yatıştıramadı.

Ya fikrini değiştirdiyse?

Temkinli bir şekilde kapıya yaklaştı, sanki daha sert vurmak onu korkutup kaçıracaktı gibi elini kaldırarak hafifçe vurdu. Bileğindeki dövme baktı ve ne kadar sürede solacağını merak etti. Hayatının bu ilk birkaç on yılının silik anılardan başka bir şey olmaması ne kadar sürerdi?

Kapıyı tekrar çalmak için elini geri çekti ama daha temas kuramadan kapı açıldı ve adam oradaydı.

"Yüce Tanrılara şükürler olsun," diye haykırarak onu içeri çekti ve kollarının arasına .

Titreyen korkuları eriyip gitti.

"Geç kaldın," diye fisıldadı saçlarına. "Fikrini değiştirdiğinden endişelenmeye başlamıştım. Ya da daha kötüsü, bizi öğrendiler ve-"

Uzaklaştı ve parmak uçlarını onun yumuşak, sıcak dudaklarına bastırdı; dudaklarını tattığı anda onsuz asla yaşayamayacağını anlamıştı.

Onun parlayan, mavi-gri gözlerinin içine baktı. "Seçimimi tanıştığımız anda yaptım."

Boğuk bir hıçkırık bıraktı ve alnını onunkine bastırdı. "Ben yaşadığım sürece hiçbir şey istemeyeceksin. Bu fedakârlığı yaptığın için..." pelerinini çıkarıp çıtırdayan şöminenin önüne atarken sesi kesildi.

"Sensiz bir hayat daha büyük bir fedakârlık olurdu," dedi. Adam onun elini tuttu ve yatak odasına doğru çekti.

"Umarım bundan sonra olacaklara hazırsındır," dedi sırtarak. "Seni ve çocuklarımızı şımartmak için her şeyi yapmaya niyetliyim."

"Çocuklar mı?" diye güldü. "Şimdi mi başlıyoruz?"

"Cömertliğimin boşa gitmesini istemezsin, değil mi?" Göz kırptı, sonra onu küçük ama bakımlı bir yatak odasına götürdü, kapıyı kapattı ve....

...Cassandra şişeyi yeniden tıpaladığında anı zihninden uçup gitti ve annesinin uzun zamandır sakladığı sırrı zihninde patladı. "Sen... sen bir Kefenli Rahibe miydin?"

Annesinin yanakları ıslaktı ve parlıyordu. Cassandra'nın içinde bir şey kırıldı, gözyaşlarını tutmak, annesinin kaybettiği her şey için ağlamasını engellemek için inşa ettiği baraj yıkıldı.

Annesi, Cassandra'nın sekiz yıldır ilk kez duyduğu sakin ve net bir sesle onunla konuştu.

"Düzenden ayrılma kararından bir an bile pişmanlık duymadım, canım kızım. şey nasıl bitmiş olursa olsun, acıya rağmen bir saniye bile." diye fısıldadı annesi, gözleri sıcak ve hoşnuttu. "O da senin yaşamamı isterdi, Cassandra."

Boğuk bir hıçkırık boğazını yakarken Cassandra başını öne eğdi. Gözyaşları o kadar şiddetli akmaya başladı ki bayılabileceğini düşündü.

Annesi kollarını ona doladı, Cassandra'nın başını kucağına koyarak saçlarını okşadı ve Cassandra'nın ona sarılıp ağlamasına izin verdi.

Cassandra nihayet nefes almak için ayağa kalktığı anda, annesinin görüntüleme sırasında eriştiği her türlü duygu yok olmuştu. Cassandra dik otururken annesinin eli Cassandra'nın saçlarından düştü.

Annesini kollarıyla sardı ve son yeminini haykırdı. "Bana ihtiyacın olursa burada olacağım anne. Söz veriyorum." Annesi Cassandra'nın kolyesini titreyen eliyle kavradı ve Cassandra'nın kalbine bastırdı. *Ben de burada olacağım, benim cesur kızım.* Zihninde annesinin sesini duyduğuna yemin etti.

Cassandra annesinin saçlarını nazikçe okşadı ve bir başka gözyaşı birikintisine gömülmeden önce oradan uzaklaştı.

Avluyu geçti ve gölgede başrahibeye yeniden katıldı.

"Biliyordun," dedi Cassandra, suçlayıcı olmaktan çok meraklıydı. "Babam öldükten sonra anılarını satmak için buraya döndüğünde bile biliyordun. O unutulduktan sonra beni bu yüzden mi yanına aldın?"

"Evet," dedi başrahibe. "İşte bu yüzden tarikatımıza herhangi bir inceleme davet etme konusunda bu kadar isteksizdim, özellikle de Başkan Yardımcısı ve onun yarıdakılarından.

"Yeteneklerin farklı Cassandra. Az önce gördüğün o anı var ya? O senin gebe kaldığın geceydi. Annenin kanından akan büyü sana kalıcı olarak geçti. Ritüeli ne kadar seyrek yaparsan yap, ne dvmen ne de hafıza çekme ve görüntüleme glerin asla kaybolmayacak."

Sanki başrahibenin sözleri onu harekete geçirmiş gibi, Cassandra'nın derisinin altında bir karıncalanma hissi canlandı ve uzuvlarında fokurdadı.

Başrahibe, "İmparatorluk, bir parça bile büyüye sahip olan her lmly yok edecektir," diye açıkladı. "Kefenlenmiş Rahibeler'de buna izin vermelerinin tek nedeni büyünün geiciliğidir. Bu yüzden Rahibeler iffet yemini etmek zorunda kalıyorlar; sizin gibi çocuklar doğurmalarını engellemek için.

"şimdi yrmen gereken ince bir çizgi var, canım. Vali Yardımcısı, İmparatorluk - yeteneklerinin kalıcılığını öğrenmelerine *asla* izin vermemelisin. Arkadaşını kurtarmak istediğini biliyorum ama dikkatli ol."

Cassandra avludaki bankta oturmuş uzaklara bakan annesine doğru bir bakış attı.

"Burada her zaman bir yeri olacak," dedi Başrahibe. "Benim ve rahibelerin yanında güvenli bir yer. Dilediğın zaman gelip bizi ziyaret edebilirsin."

Cassandra ne diyeceğini bilemedi, yıllardır şüphe duyduğ ve nefret ettiğ bu kişinin ağızından çıkan sözleri nasıl bağıdaştıracağın bilemedi.

"Teşekkür ederim, Başrahibe," dedi Cassandra.

Başrahibe Cassandra'yı sıkı bir kuağ çekti ve derisinin altındaki canavarın gücüyle onu ezdi. "Bana Borea de ama diğerklerine söyleme."

Borea onu serbest bırakırken Cassandra kıkırdadı.

"Xenia'yı kurtarın," diye yalvardı Borea, gözleri hüznüydü.

"Yapacağım," diye yemin etti Cassandra. Bu sözleri hayatı boyunca hiç bu kadar içten söylememişti.

Borea'dan ayrıldı ve kafesli patikadan geçerek Dehlizlere doğru ilerledi.

Bir zamanlar annesi tarikattan ayrılmak için cesaretini toplamıştı. Ve şimdi Tapınağa, Rahibelere ve Baş Rahibeye veda etme sırası kızındaydı.

Cassandra'nın nasıl bir kadın olması gerekiyordu?

Nasıl bir hayat yaşaması gerekiyordu?

Yeni yolculuğunu, amacını bulma şansını düşündükçe içinde acı tatlı bir heyecan kabarıyordu.

Avluyu geçerek eşyalarını toplamak ve Tapınak'tan ayrılmak üzere odasına yöneldi.

Son kez söylüyorum.

OceanofPDF.com

EPİLOG

CASSANDRA, erik rengi müslin elbisesinin yakasını çekiştirdi; elbise hastaneden ayrılırken yanında getirdiği tek gerçek giysi parçasıydı. Bir hafta önce Temple'da.

Eğitim kıyafetlerini ve mücevher tonlarındaki iç çamaşırlarını da toplamıştı ama yaramaz anı zulasını ve elbise cüppesini bırakmıştı - geride bıraktığı hayata sembolik bir veda.

İkili Secretariat'ın beyaz mermer merdivenlerinden çıkarken Tristan ağzının kenarından, "Şunu çekmeyi bırak," diye mırıldandı. "İyi görünüyorsun."

Merdivenlerde ve dama desenli avluda dolaşan insanlar ve Fae'ler arasında dikkat çekmemeye çalışarak, "İyi, az önce kullanabileceğin *en kötü* kelime," diye fısıldadı.

Tristan gözlerini devirdi. "Büyüleyici görünüyorsun. Gezegendeki en muhteşem yaratık. Başkan Yardımcısı dizlerinin üzerine çökecek ve yıllar önce sana bu işi teklif etmediği için af dileyecek."

Cassandra onu tokatladı ama karşılık veren kıkırdamasına engel olamadı. "Daha iyi değil, Birdman."

"Cidden Cass, çok güzel görünüyorsun, endişelenme. Eğer ne giydiğin konusunda endişeliysen, bu hafta alışverişe gideriz. Sana antrenman kıyafeti ve günlük elbise dışında giyecek bir şeyler alırız, tamam mı?"

Bir nefes verdi ve saçlarını düzeltti. "Tamam," diye cevap verdi adam ağır ahşap kapıyı açıp onu fuayeye götürürken.

Tristan ilk öpüşükleri gece verdiği sözü tutmuş, ona kışlada değil, kalacak bir yer vermişti. Dienses Meydanı'nın eteklerinde, Fang ve Claw'dan çok uzak olmayan huzurlu bir sokakta yer alan büyüleyici bir bungalovun sahibiydi. Temiz ve sakin mahalle, çoğu orta düzey memurlardan oluşan Fae'lerle doluydu. Varoşların pisliğinden ve Heronswood'un gösterişinden yoksundu; şimdiden buraya hayranlık duymaya başlamıştı.

Neyse ki -ya da ne yazık ki, hangi saatte düşündüğüne bağlı olarak- evde birden fazla yatak odası vardı ve Tristan ona

tek başına. Xenia ve Cael kaçırılmadan önce yaptıkları *anlaşma* hakkında daha fazla konuşmamışlardı. Ve bekâret yemini artık aralarında bir engel olmasa da, oyun seansları çok anlamsız, sadece bencilce bir oyalama gibi görünüyordu. Tristan Cassandra'nın güvenliğine öncelik vermeye karar vermemiş olsaydı arkadaşlarını kurtarabilirler miydi? Günlerdir suçluluk duygusundan kurtulmaya çalışıyordu.

Her neyse, yeni yaşam düzenleri her şeyi kaosa sürükledi. Düzenden ayrılmak başa için yeterince büyük bir değişiklikti. Kalbi ve akıl sağlığı için arkadaş kalmanın daha güvenli olduğunu düşündü. Öpüşmek yok, dokunmak yok, keşfetmek yok. Gerçi bu pratik kararlar onun yanındayken tüm bunları istemesine engel olmamıştı. Ki bu artık her günün her saniyesiydi.

Xenia ve Cael'i arama çalışmalarında çok az ilerleme kaydetmişlerdi. Maksym'in nerede olduğuna dair tek ipucu olan Cora'nın gerçek kolyenin yeriyile ilgili karmakarışık hafızası henüz tek bir yardımcı ipucu sağlamamıştı. Anı, farklı zaman dilimleri arasında atlayan, yarı biçimlendirilmiş sahnelerden oluşan kafa karıştırıcı bir karmakarışıktı. Cassandra, Isidora onu teslim ettiğinden beri yüzlerce kez izlemiş ama yine de yorumlayamamıştı.

Tristan, ellerinde daha fazla kaynak olması halinde aramada ilerleme kaydedebileceklerini öne sürdü. Bugün Sekreterlik'e gelmelerinin nedeni de buydu, Vali Yardımcısı'yla olayı tartışmak ve onu daha fazla Vestian Muhafızı'nı yardım için görevlendirmeye ikna etmek. Ve Başkan Yardımcısı'nın Cassandra'nın sırrını öğrenmesi tehlikesine rağmen Cassandra'ya insan danışman olarak bir rol vermek için.

Cassandra Tristan'a kanındaki sihirden ve hafıza çekme yeteneğini asla kaybetmeyeceğinden bahsetmişti. Tristan sadece gülümsemiş, ona her şeye gücü yeten bir baş belası demiş ve onu koruyacağına söz vermişti. Cassandra neredeyse bayılacaktı.

Başkan Yardımcısı'nın sade ve parlak ofisine girdiğinde Cassandra kendini beyaz deri bir koltuğa tünemiş, yakasını çekiştirmemek için ellerinin üzerinde otururken buldu.

Başkan Yardımcısını beklerken, Cassandra'nın düşünceleri tekrar

Tapınağa, hayatta kalmanın tek yolu olarak yok olma riskini almaya devam eden ailelere. Bu, kapsamı içinde başka bir aile olmadan geçirdiği en uzun süreydi ve endişe midesinde asitli ve yakıcı bir yara açmıştı. Kendi kendine kolyeyi bulmanın ve Xenia ile Cael'i kurtarmanın önceliği olması gerektiğini, Maksym ve Richelle planlarını gerçekleştirirlerse daha birçok ailenin acı çekeceğini söyledi. Bu gerekçeyle sarıldı; sarılmak zorundaydı, yoksa işlevini yerine getiremezdi.

Parlak altın kanatları olan göz alıcı sarışın bir kadın ofisin kapısından içeri girdi.

"Sizi beklettiğim için özür dilerim," dedi Başkan Yardımcısı alçak ve gırtlaktan gelen bir sesle.

Başkan Yardımcısı sandalyesine oturduğunda, sinir bozucu soluk mavi gözleri Cassandra'yı yuttu ve sanki ilişkilerinin doğasını belirlemeye çalışıyormuş gibi onunla Tristan arasında gezindi.

Tristan boğazını temizledi ve kanatlarını karıştırdı. "Ekselansları, size Cassandra Fortin'i takdim etmeme izin verin, kız kardeşlerinin kaybolması vakasını çözmemize yardımcı olan eski Kefenli Rahibe."

"Eski mi?" dedi Başkan Yardımcısı, mükemmel çizgili kırmızı dudaklarında hınzır bir gülümseme belirerek.

Cassandra Tristan'a baktı, o da başını sallayarak karşısındaki yüzyıllar boyunca ham güç yaymış olan dişiyle konuşmanın güvenli olduğunu söyledi.

Cassandra başını eğerek, "Evet, Ekselansları," diye cevap verdi. "Yeteneklerimi Tapınak dışında daha iyi kullanabileceğime inandığım için tarikattan ayrıldım."

"Peki bunlar hangi *yetenekler*, ölümlü güzel?" Vicereine'in gözleri Cassandra'nın tam olarak kavrayamadığı bir duyguyla parlıyordu ve Tristan, Vicereine'in kendisine hitap etme şeklinden dolayı gergin bir şekilde onun yanında kasıldı.

Cassandra mümkün olduğunca belirsiz bir şekilde, "Tarikattan ayrılmış olmama rağmen, birkaç hafta boyunca anılarımı çekip görüntüleyebileceğim," diye cevap verdi.

"Gerçekten de değerli bir beceri," diye cevap verdi Başkan Yardımcısı, vahşice sırıtarak. "Cassandra'nın bizim için çektiği anılar davayı çözüyor," diye araya girdi Tristan. "Ayrıca hançer kullanmakta da oldukça becerikli." Cassandra'ya göz kırptı ve Başkan Yardımcısı'nın yüz ifadesi buz gibi kesildi.

"O dava henüz çözülmedi Memur Saros," diye tükürdü Başkan Yardımcısı. "Son kontrol ettiğimde ortağınız ve bir başka Kefenli Rahibe hâlâ kayıptı ve düşmanlarımız hâlâ serbestti."

"Kesinlikle haklısınız, Ekselansları," diye geri adım attı Tristan. "İşte bu yüzden Bayan Fortin'in yardımına ihtiyacımız var." Cassandra'ya devam etmesi için işaret etti.

"Vicereine Lykan, yakalanan Kefenli Rahibe benim eski oda arkadaşım ve-"

En iyi arkadaş diyecekti ama bu, iki kadının paylaştığı duyguların derinliğini gibiydi.

"O benim için son derece önemli. Onu kurtarmak ve bu süreçte İmparatorluğun düşmanlarını engellemeye yardımcı olmak için *her şeyi* yaparım." Son cümleyi fark edilmemesini umduğu bir hoşnutsuzlukla söylemişti. Ruhu ne kadar şiddetle karşı çıkarsa çıksın, Xenia'yı geri alma şansı için kendi güvenliğini riske atarak İmparatorluk Vekilinin önünde secde edecekti.

"Bunu söylediğinizi duyduğuma çok sevindim," diye mırıldandı Vicereine, kan kırmızısı dudakları vahşi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "En az onun kadar memnun olacak başka birini daha tanıyorum."

Başkan Yardımcısı oturduğu yerden kalktı ve Tristan ile Cassandra'ya da aynısını yapmaları için işaret etti.

Altın kanatlı Windrider'ın arkasındaki duvar, yanardöner siyah tüyler Tristan'a çarpıcı bir benzerlik gösteren taş yüzlü bir erkeği ortaya çıkarmak için ayrılırken çözüldü.

Vali Yardımcısına yaklaştı ve üzerinde devasa bir oniks yüzük bulunan uzun parmaklı elini uzattı. Vekilharç eğildi ve dudaklarını yüzüğün üzerine kazınmış İmparatorluk mührüne dokundurdu. "İmparator Erabis, kolonilere hoş geldiniz."

Cassandra ayağa fırladı, içinden inançsızlık akıyordu. Gerçekten de İmparator'la tanışmak üzere miydi? Bu sade elbiseye lanet olsun.

Oturmaya devam eden Tristan'a baktı, yüz hatları derin bir dehşet maskesine dönüşmüştü.

"Kalk," diye mırıldandı.

Kadının sesi onu sersemletti, karamel gözleri acıyla doldu. Yine de kendini sandalyesinden dışarı sürüklerken kaslarını itaat etmeye zorladı.

Cassandra İmparator'u inceleyerek Tristan'la arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları katalogladı. İmparator'un yüzü daha keskin ve acımasızdı, ela gözleri Tristan'ın sıcak kahverengi gözlerinden daha soğuktu. Ama boyu, kas kütlesi ve o güzel, yanardöner siyah kanatları arkadaşınınakinin aynadaki görüntüsüydü.

İmparator, Cassandra'ya değerlendirici bir bakış atmadan önce Vali Yardımcısı'na başıyla onay verdi. Yüzünde saf bir tiksinti ifadesi belirdi.

İnsanları pek sevmediğini tahmin etti.

Erkek Tristan'a döndü ve bir tür selamlama için kanatlarını çırttı. Tristan bu hareketi sanki içgüdüselmiş gibi, kontrol edemiyormuş gibi yankıladı.

İki erkek birbirlerine baktı; Tristan'ın ifadesi kaynayan ve öldürücü, İmparator'ununki ise gecenin en karanlık saatinde olduğu gibi buyurgan, soğuk ve sakindi.

"İyi olduğunuzu görüyorum," diye mırıldandı

İmparator. "Kardeşim."

TEŞEKKÜRLER

İlk romanımı yazma işine hayali bir özgüvenle giriştim ve bu özgüveni destekledikleri için teşekkür etmem (ya da lanetlemem, okuduğunuz kitaptan aldığınız keyif düzeyine bağlı olarak!) gereken pek çok insan var.

Her şeyden önce ve her zaman Mark'a. Eminim kendi aşkınızı yaşamadan da harika bir aşk hikayesi yazabilirsiniz. Ama bizim büyük aşk hikâyemiz bunu yazmayı çok daha kolaylaştırdı. Bu çılgın yolculukta birlikte olmayı tercih edeceğim başka kimse yok. Seni seviyorum.

Meghan, Avey, Shelby, Lou, Alex ve Allison'a, bu kitabı emekleme döneminde okuduğunuz için hepinize teşekkür ederim. Okuduğunuz versiyondan bu yana birkaç şey değişmiş olabilir ama ana temalar aynı. Hevesiniz beni ileriye doğru teşvik etti ve sonsuza dek minnettarım.

Susan'a, inanılmaz derecede faydalı editoryal geri bildiriminiz için. Anlayışlı yorumlarınız bu hikayenin şekillenmesine yardımcı oldu. Teşekkür , teşekkür ederim, teşekkür ederim!

Rena'ya, neredeyse aynı şeyleri paylaştığınızı fark ettiğim andan itibaren Bu kitaptaki favori karakterlerimden biriyle adının anılması, cennette yapılmış bir eşleşme olduğumuzu biliyordum. İnanılmaz kapak tasarınız ilk konsept görselden itibaren beni büyüledi ve eğer bu kitap bir nebze bile başarıya ulaşırsa, bu sizin mükemmel sanatçılığınız sayesinde olacak.

Sally'ye göre, bir yazarın kendi zihninde bu kadar net görebildiği karakterleri canlandırmak kolay bir iş değil, ama siz bunu bin kez başardınız. Tristan ve Cassandra'ya çarpıcı bir hayat verdiğin için çok teşekkür ederim. Yeteneğiniz karşısında ağzım açık kaldı ve sizinle çalışmak büyük bir keyifti.

Ve son olarak, sana, sevgili okuyucu. Zamanınızı okumak için seçebileceğiniz binlerce, hatta milyonlarca başka kitap olduğunun farkındayım ve benimkine bir şans verdiğiniz için çok minnettarım. Umarım keyif almışsınızdır - gülmüşsünüzdür, ağlamışsınızdır

şasıracak ve hatta belki biraz tahrik olacaksınız. Tristan, Cassandra, Xenia, Cael ve diğerleri için daha pek çok maceram var ve umarım geri gelip bize katılırsınız! Ve belki yol boyunca bir yorum bırakırsınız.

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Kris K. Haines, ilk fantastik aşk romanı yazarı ve bıçak gibi keskin hikayelerin aşığıdır. Bir Jeopardy!® gümüş madalya sahibi ve kendi kendini adrenalin bağımlısı ilan eden Kris, kışın dağlardan aşağı inerken ve yazın motosikletiyle virajları kucaklarken bulunabilir. Yani, burnunu bir kitaba sokmadığı zamanlarda. Destekleyici kocası, şımarık pug'ı ve uzun süredir acı çeken Rottweiler'ı ile Philadelphia'nın dışında yaşıyor.

Tiktok:

[@Krishhainesbooks](https://www.tiktok.com/@Krishhainesbooks)

Instagram:

[@Krishhainesbooks](https://www.instagram.com/Krishhainesbooks)

[Kris'in posta listesine katılın](#)

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.